YAŞAM ÇİÇEĞİNİN UNUTULMUŞ SIRRI

I

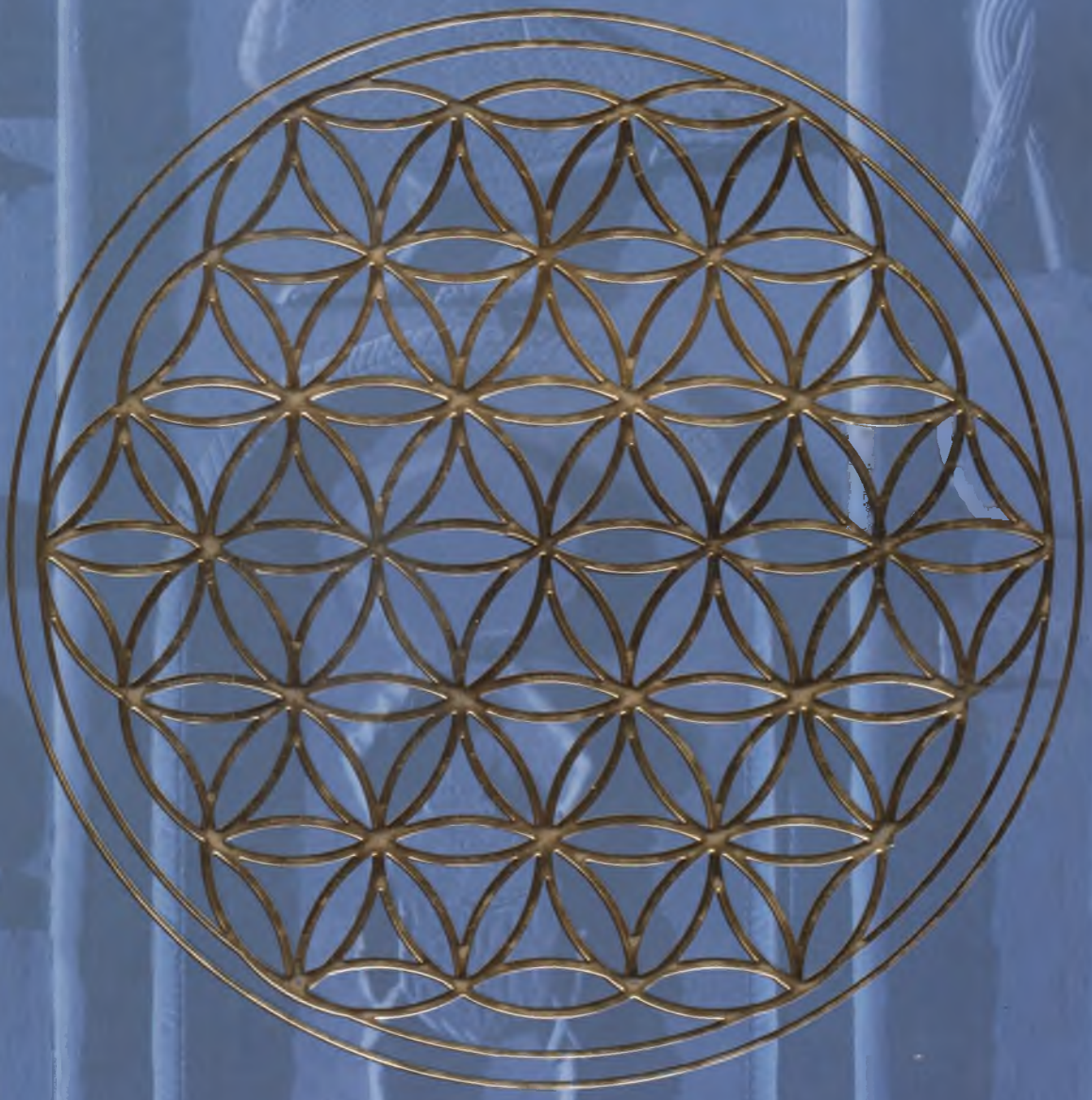

Drunvalo Melchizedek

OWO

YAŞAM ÇİÇEĞİNİN UNUTULMUŞ SIRRI

I

Bir zamanlar evrendeki tüm yaşam, Yaşam Çiçeği'nin –bizleri fiziksel varoluşa götüren ve oran çıkaran geometrik desen– yaradılışın şablonu olduğunu biliyordu. Sonra, çok yüksek bir bilinç seviyesinden karanlığa düştük ve kim olduğumuzu unuttuk. Yüzyıllar boyunca bu sır, dünyanın her tarafındaki kadim sanat eserlerinde ve oymalarda, ve yaşamın tüm hücrelerinde kodlanmış olarak kaldı.
Şimdi, bu uykudan uyanıyoruz, zihinlerimizdeki eski, bayatlamış inançları silkeleyip atıyoruz ve algı pencerelerinden içeri sızan yeni şafağın altın ışıklarını görmeye başlıyoruz. Bu kitap, o pencerelerden biridir.
Burada Drunvalo Melchizedek, Yaşam Çiçeği çalışma grubunu yazı ve grafiklerle sunarak nasıl bu duruma geldiğimizi, dünyanın neden şu andaki durumunda olduğunu ve tüm gerçek güzelliğiyle farkındalığın yeşermesine yol açan süptil enerjilerin ardındaki sırlara ışık tutmaktadır.
Kutsal geometri, varlığımızın temelindeki formdur ve gerçeğimizin kutsal düzenini gösterir. Bu düzeni, gözle görülemeyen atomdan, sonsuz sayıdaki yıldızlara kadar izleyerek her adımda kendimizi bulabiliriz. Burada verilen bilgiler, bir yol takip etmekle beraber, satırların ve çizimlerin arasında feminen özelliğin mücevheri, sezgisel anlayışı yatmaktadır. Bunları, şu tetikleyici fikirlerin etrafında görebilirsiniz:

EN ESKİ TARİHİMİZİ HATIRLARKEN
Atlantis'in Düşüşü Gerçekliğimizi Nasıl Etkiledi?

ÇİÇEĞİN SIRRI ORTAYA ÇIKIYOR
Kutsal Geometri, Yaşam Tohumu, Yıldız Tetrahedron, Dalgaboyu Evreni, Dünya'nın Kutuplarının Yer Değiştirmesi

DÜN VE BUGÜNÜMÜZÜN KARANLIK YÖNÜ
Tehlike Altındaki Dünya'mız, Buz Çağı, Dünya'nın Tarihi

EVRİM PARÇALANDIĞINDA MESİH AĞI ORTAYA ÇIKTI
Lemuryalı'lar İnsan Bilincini Nasıl Evrimleştirdiler, Mars'lıların Vahim Kararı, Gezegensel Ağ

BİLİNCİN EVRİMİNDE MISIR'IN ROLÜ
Ölüm, Yükseliş ve Diriliş, Yaşam Yumurtası, Akhenaten'in Pırıltısı, Genesis'in Hikayesi

ŞEKİL VE YAPININ ÖNEMİ
Torus, Labirent, Yaşam Yumurtası, Plato'nun Cisimleri, Yaşayan Kristaller

İNSAN BEDENİNDEKİ GEOMETRİLER
Leonardo da Vinci'nin Kanon'u, Mason Çizimlerinin Sırrı, Altın Oran, Spiraller, Fibonacci Dizilimi, Kutsal Pi Oranı

Geometrinin harikalar diyarında, bilim, kadim tarih ve yeni buluşların arasında dolaşarak, Drunvalo ve Yaşam Çiçeği'nin geniş vizyonundan varoluşumuzun mucizesini keşfedin. İkinci Kitap, Mer-Ka-Ba ve 55 feet'lik çapı olan insan ışık bedenin enerji alanına detaylı olarak girmektedir. Bu bilgiler sizleri, yükselişe ve bundan sonraki boyut dünyasına götürmektedir.

Drunvalo Melchizedek'in hayat tecrübesi, insanoğlunun gayretleri arasında bir açılımlar ansiklopedisi gibi görünmektedir. University of California at Berkeley'de fizik okumuştur, ancak kendisi, eğitiminin en önemli kısmının bundan sonra geldiğini düşünmektedir. Son 25 yıl boyunca, tüm inanç sistemlerinden ve dini anlayışlardan 70 değişik öğretmenle çalışması ona son derece geniş bir bilgi yelpazesinin yanısıra şefkat ve kabul de getirmiştir. Drunvalo'nun sadece olağanüstü zihni değil, aynı zamanda, kalbi, sıcak kişiliği ve her türlü yaşama duyduğu sevgi onunla karşılaşan herkes tarafından derhal hissedilir ve anlaşılır. Bir süreden beri, engin vizyonumu, Yaşam Çiçeği Programı ve Mer-Ka-Ba meditasyonuyla dünyaya yaymaktadır. Bu öğreti, insan anlayışmm her alanını kapsamakta, insanlığın kadim medeniyetlerden bu güne kadar olan evrimini araştırmakta, dünyanın bilinç durumuna ve yirmi birinci yüzyıla kolay, pürüzsüz geçiş konusuna açıklık getirmektedir.

ISBN 975-8817-06-X
9 789758 817061

Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı

1

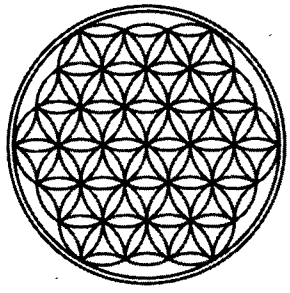

Yazan ve Güncelleyen
Drunvalo Melchizedek

Telif Hakkı © 2004 OVVO Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.
Copyright © Clear Light Trust

Bu kitabın tüm yayın hakları Türkiye'de OVVO yayınlarına aittir.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayına Hazırlayan: Fulya Eyilik
Türkçeye Çeviren: Sibel Malkoç, Gülgün Selçuk
Editör: Defne Korur
Kapak ve Kitap Mizampaj: Ajans Plaza (0212) 612 85 22
Basıldığı Yer: Kitap Matbaası (0212) 501 46 36

OVVO Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.
Kültür Mahallesi, İ.E.T.T Hareket Sitesi, Suna Sk. No:32
Etiler / İSTANBUL
Tel: (0212) 287 99 98 Fax: (0212) 287 38 15
e-posta: info@owobook.com

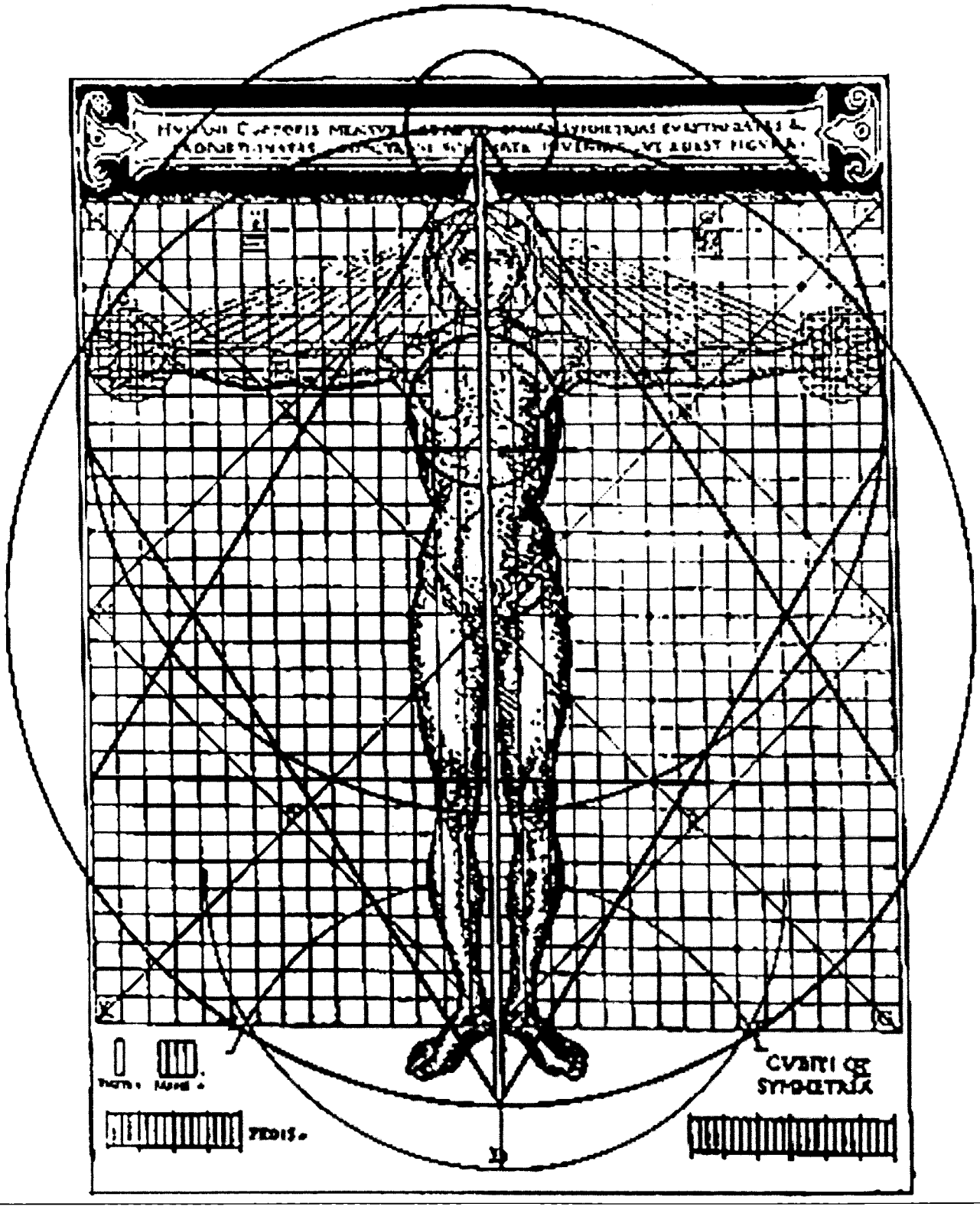

Yaşam Çiçeği Kutsal Geometrisi ile Vitruvius Kanonu

Teşekkür

Bu çalışmanın bitmesine yardımcı olmuş birçok varlık var – yüzlerce. Hepsinin adlarını tek tek saymak mümkün değil, ancak bazılarından takdirle söz etmeden de geçemeyeceğim.

Öncelikle, uzun zaman önce hayatıma girmiş olan ve sevgiyle hayatımı yönlendiren iki meleğe; şeref verdiniz. Atlantis, Mısır ve Grek'ten yükselmiş bir usta olan Thoth, bana bu kitapta yer alan ve çok önemli bilgileri verdi. Ailem, hayatımın esin kaynağı ve hayatımın en büyük sevgisini duyduğum, eşim Claudette ve çocuklarım. Bana değeri ölçülemeyecek geribildirim, destek ve güç veren sevgileri ile, 33 ülkede Yaşam Çiçeği çalışmalarının uygulamasını yapan 200 eğitimci. Binlerce öğrencinin yazdığı, bu çalışmanın nasıl hayatların değiştirdiğini anlatan sevgi mektupları; bana devam ederek bitirebilme gücünü verdi. Livea Cherih, bu çalışmayı video formatından kitap formatına aktardı ve Margaret Pinyan, bu kitabın rahatlıkla okunabilmesi için redaksiyon kabiliyetini yansıttı. Tim Stouse bilgisayar grafiklerinin yarısını ve Michael Tyree diğer yarısını yarattılar; söylenenlerin anlaşılmasını sağlayan şekilde tasarladılar. Ve, beni bu kitabın yayınlanması gerektiği konusunda cesaretlendiren ve tüm desteği sağlayan Light Teknoloji Yayınlarının sahibi, O'Ryin Swanson.

İsimlendiremediğim pek çok kişiye kalbimden teşekkür ederim. Dualarım her zaman, bu çalışmanın insanlara, aslında gerçekten kim olduklarını hatırlamalarına yardımcı olması niyetindedir, ki böylece, bizler, hep beraber, sevgi dolu bir dünya yaratabilelim - ve tabii ki daha sevgi dolu bir evren. Sevdiklerim,teşekkürler.

Başlarken

Sadece tek bir Ruh.

Sümerlerin varoluşundan çok önce, Mısır Sakra'yı inşa etmeden, Endülüs Ovası bile gelişmeye başlamadan önce, Ruh insanların bedenlerinde, yüksek kültürlerde dans ederek yaşamış. Bizler, kendimizi tanıdığımızdan çok daha fazlasıyız. Biz unutmuşuz.

Yaşam Çiçeği, daha önceleri ve şimdi, tüm yaşam formları tarafından hep biliniyordu. Bütün hayatlarda, bir tek burada değil, her yerde, yaradılışın şablonu olduğu biliniyordu - içe doğru ve dışa doğru. Ruh bizleri bu imajda yarattı. Bunun doğru olduğunu biliyorsunuz; bu bedeninizde yazılı, bütün bedenlerinizde.

Uzun zaman önce bizler çok yüksek bir bilinç seviyesinden düştük, ve hafızalardaki hatıralar henüz ortaya çıkmaya başlıyor. Burada, Dünya üstündeki yeni/eski bilinç seviyemiz, bizi sonsuza kadar değiştirecek ve bizleri gerçekte tek bir Ruh olduğunun farkındalığına geri getirecektir.

Okumak üzere olduklarınız benim bu gerçekliğe doğru olan yaşam yolculuğumdur; Büyük Ruh ile ilgili şeyleri nasıl öğrendiğim ve hepimizin bütün yaşam boyunca her yerde olan ilişkilerimiz hakkındadır. Büyük Ruh'u herkesin gözünün içinde görüyorum, ve biliyorum ki o sizlerin de içinde. Sizlerle paylaşacak olduğum tüm bilgileri zaten, varlığınızın derinliklerinde, içinizde barındırmaktasınız. İlk okuduğunuzda, daha önce hiç duymamışsınız gibi gelebilir, ama öyle değildir. Bu kadim bir bilgidir. İçinizin derinliklerinde olan şeyleri hatırlayabilirsiniz, ve benim dileğim, bu kitabın bütün bunları tetiklemesi; kim olduğunuzu, neden buraya geldiğinizi ve burada, Dünyada olmanızın amacının ne olduğunu anlamanızdır.

Benim dualarım, bu kitabın sizin hayatınızı kutsaması ve size kendiniz hakkında ve aynı zamanda, kendinizle ilgili çok çok eski olan şeylerde, yeni bir farkındalığa götürmesidir. Bu yolculuğu benimle paylaştığınız için size teşekkür ederim. Hepinizi derinden seviyorum, gerçekte bizler eski arkadaşlarız. Hepimiz Biriz.

Drunvalo

İçindekiler

Okuyucuya Not
Giriş

BİR En Eski Tarihimizi Hatırlarken 1
Atlantis'in Düşüşü Gerçekliğimizi Nasıl Etkiledi 1
Mer-Ka-Ba 4
Orijinal Durumumuza Dönüş 5
Daha Yüksek, Kapsamlı Bir Gerçek 6
Sağ ve Sol Beyin Gerçekliği 8
Bu Bilgilerle Gittiğimiz Yer 8
Anne Babalarımızın İnanç Kalıplarına Meydan Okumak 9
Anomalilerin Toplanması 10
Dogon Kabilesi, Sirius B ve Yunus Varlıklar 10
Peru Yolculuğu ve Daha Fazla Dogon Kanıtı 14
Sanskritçe Bir Şiir ve Pi 16
İbranice İncil Kodunun Çözümlenmesi 16
Sfenks Kaç Yaşında 18
Edgar Cayce, Sfenks ve Kayıtlar Salonu 20
Thot'u Tanıtırken 21
Hikayem 23
Berkeley Başlangıcı 23
Kanada'ya Gidiş 23
İki Melek ve Beni Götürdükleri Yer 24
Simya ve Thot'un İlk Defa Görünmesi 25
Atlantis'li Thot 27
Thot, Geometriler ve Yaşam Çiçeği 28

İKİ ÇİÇEĞİN SIRRI ORTAYA ÇIKIYOR 31
Abydos'dki Üç Osiris Tapınağı 31
Oyularak Yapılmış Zaman Bantları 32
Seti I Tapınağı 32
"Üçüncü Tapınak" 33
"İkinci" Tapınağın Kutsal Geometrisi ve Yaşam Çiçeği 33
Kopt Oymaları 37
İlk Kilise Hristiyan Sembolizmini Değiştiriyor 39
Yaşam Çiçeği: Kutsal Geometri 40
Yaşam Tohumu 40
Yaşam Ağacı Bağlantısı 40
Vesica Piscis 41
Mısır Tekerlekleri ve Boyutlar Arası Yolculuk 42
Boyutlar, Harmoni ve Dalga Formu Evren 43
Dalga Boyu, Boyutu Belirler 44

Boyutlar ve Müzik Dilimleri 45
Oktavların Arasındaki Duvar 47
Boyut Değiştirmek 47
Yıldız Tetrahedron 48
Dualitenin İçindeki Üçlük: Kutsal Üçleme 49
Bilgi Seli 50
Dünya'nın Kozmosla İlişkisi 52
Uzaydaki Spiraller 53
Sirius Bağlantımız 53
Galaksinin Spiral Kolları, Çevreleyen Küre ve Isı Zarfı 55
Ekinoksların İleri Doğru Hareketi ve Diğer Yalpalamalar 55
Yuga'lar 57
Kutupların Yer Değiştirmesi Üzerine Modern Görüşler 58
Demir Birikimleri ve Nüve Örnekleri 59
Kutup Değişim Tetikleyicileri 60
Manyetik Akış Değişimleri 62
Bilincin Uyumlu ve Uyumsuz Seviyeleri 63

ÜÇ DÜN VE BUGÜNÜMÜZÜN KARANLIK YÖNÜ 67
Tehlike Altındaki Dünyamız 67
Ölen Okyanuslar 68
Ozon Tabakası 69
Sera Etkisine Bağı Buz Çağı 73
Buzul Çağından Ilıman Döneme, Hızlı Bir Değişim 74
Yer Altı Atom Bombaları ve CFC'ler 74
AIDS Üzerine Strecker Muhtırası 75
Dünyevi Sorunlara Bir Bakış Açısı 77
Dünyanın Tarihi 78
Sitchin ve Sümer 79
Tiamat ve Nibiru 81
Nibiru'nun Atmosfer Sorunu 82
Nefilim İsyanı ve Irkımızın Kökleri 83
Havva Altın Madenlerinden mi Geldi? 84
Irkımızın Kökleri Üzerine Thot'un Versiyonu 84
İnsan Irkının Tasarlanması: Sirius'un Rolü 86
Enlil'in Gelişi 87
Nefilim Anneler 88
Adem ile Havva 88
Lemurya'nın Yükselişi 90
1910'da Lemurya'nın Keşfi 90
Ay, Tiya ve Tantra Varlıkları 92
Lemurya'nın Batışı, Atlantis'in Çıkışı 93

DÖRT BİLİNÇ EVRENİNİN DÜŞÜRÜLMESİ VE MESİH AĞININ YARATILMASI 95
Lemuryalı'lar İnsan Bilincini Nasıl Evrimleştirdiler 95
İnsan Beyninin Yapısı 95
Atlantis'de Yeni Bir Bilinci Doğurma Çabası 96
Lemurya'nın Çocukları Çağrılıyor 97
Düşürülmüş Evrim 98
İki Boş Vorteks Dünya Dışı Varlıkları Çekti 98
Lüsifer İsyanından Sonra Mars 98
Marslılar İnsanın Çocuk Bilincini Gaspediyor ve Ele Geçiriyorlar 99
Tali Bir Kutup Değişimi ve Bunu Takip Eden Tartışmalar 100
Marslıların Vahim Kararı 102
Marslıların Mer-Ka-Ba Girişiminin Başarısızlığı 102
Yıkıcı Bir Miras: Bermuda Üçgeni 103
Çözüm: Mesih Bilinci Ağı 104
Yükselmiş Üstatlar Dünya'ya Yardımcı Oluyor 104
Gezegensel Bir Ağ 105
Yüzüncü Maymun Kavramı 106
Yüzüncü İnsan 107
Hükümetin Ağ'ı Keşfi ve Kontrol Irkı 107
Ağ, Nerede ve Nasıl İnşa Edildi 108
Kutsal Bölgeler 110
Piramidin İniş Platformu ve Sfenksin Altındaki Gemi 111
Bu Dönemin Hassaslığı ve Dişi Bir Kahramanın Ortaya Çıkışı 112
Atlantis Felaketini Beklerken 113
Boşluğun Üç Buçuk Günü 114
Hafıza, Manyetik Alanlar ve Mer-Ka-Ba'lar 115
Işığın Geri Dönüşünden Sonra Thot ve Grubunun Yaptıkları 115
Ağın Üzerindeki Kutsal Alanlar 116
İnsan Bilincinin Beş Seviyesi ve Kromozom Farklılıkları 118
Tarihe Yeni Bir Bakış Sağlayan Mısır Kanıtları 119
Dünya'daki Devler 119
Merdiven Basamağı Evrimi 122
"Tat" Kardeşliği 123
Sümerde'ki Pralel Evrim 124
Mısır'daki İyi Saklanmış Sırlar, Tarihe Yeni Bir Bakışın Anahtarı 124

BEŞ BİLİNCİN EVRİMİNDE MISIR'IN ROLÜ 127
Bazı Temel Kavramlara Giriş 127
Mısır Aletleri ve Diriliş Sembolleri 127
Ölüm, Diriliş ve Yükseliş Arasındaki Fark 128
Güneş Batıdan Yükseldiğinde 130
Osiris, İlk Ölümsüz 130
İlk Bilinç Seviyesinin Kişiler Arası Holografik Hafızası 131
Yazının Başlangıcının İkinci Bilinç Seviyesini Yaratması 132

Çoktanrılılığın Yapıtaşları: Kromozomlar ve Neterler 133
İnsan Bilincinin Kurtarılması 134
Akhenaten'in Hayatı: Parlak Bir Işık Çakması 134
Önce Hükümdarlık ve Tek Tanrı 136
Farklı Gen Yapısını Gösteren Gerçeğin Yükselişi 137
Kral Tut ve Diğer Uzun Kafatasları 142
Hafıza: Ölümsüzlüğün Anahtarı 143
Akhenaten'e Geçekte Ne Oldu? 144
Akhenaten'in Sırlar Okulu 145
Essene Kardeşliği ve İsa, Meryem ve Yusuf 146
İki Sırlar Okulu ve 48 Kromozomluk Biçimler 146
Genesis, Yaradılışın Hikayesi 147
Mısır ve Hıristiyan Versiyonları 147
Tanrı ve Sırlar Okulları Nasıl Başardılar 148
Önce Bir Mekan Yaratın 149
Sonra Mekanı Kuşatın 149
Şimdi Bir Küre Yaratmak Üzere Şekili Çevirin 150
Genesis'deki İlk Hareket 151
Işığın Yaratıldığı Vesica Piscis 152
İkinci Hareket Yıldız Tetrahedron Yaratıyor 152
Tamamlanana Kadar "Yeni Yaratılmış Olana Doğru Git" 153

ALTI ŞEKİL VE YAPININ ÖNEMİ 155
Genesis Paterninin Geliştirilmesi 155
İlk Şekil, Torus 155
Yaşam Gücü Enerjisi Hareketi Olarak Labirent 156
Genesis Şeklinin Ötesindeki İkinci Biçim, Yaşam Yumurtası 158
Üçüncü Rotasyon/Biçim: Yaşam Meyvesi 159
Metatron'un Küpünü Yaratmak İçin Erkek ve Dişinin Birleşmesi, Birinci Bilgi Sistemi 160
Plato'nun Cisimleri 161
Kayıp Çizgiler 164
Quasi Kristalleri 165
Plato'nun Cisimleri ve Elementler 167
Kutsal 72 168
Bomba Kullanımı ve Yaradılışın Temel Şablonunu Anlamak 169
Kristaller 171
Öğretilerin Bir Zemine Oturtulması 171
Elektron Bulutları ve Moleküller 172
Kristallerin Altı Kategorisi 175
Polihedronların Tıraşlanması 176
Buckminster Fuller'in Küp Dengesi 178
Susam Tohumunun Derinliklerine 178
26 Şekil 179
Periyodik Tablo 180

Anahtar: Küp ve Küre 181
Kristaller Canlıdır! 182
Geleceğin Silikonu/Karbon'un Evrimsel Sıçrayışı 183

YEDİ EVRENİN ÖLÇÜM ÇUBUĞU: İNSAN BEDENİ VE GEOMETRİLERİ 185
İnsan Bedenindeki Geometriler 185
Başlangıç Küredir, Yumurta (Ovum) 186
On İki Sayısı 186
Sperm Küreye Dönüşüyor 187
İlk İnsan Hücresi 188
Merkezi Tüpün Oluşumu 188
Tetrahedron Oluşturan İlk Dört Hücre 189
Bizim Gerçek Doğamız İlk Sekiz Hücrenin İçinde 190
Yıldız Tetrahedron/16 Hücreli Küp İçi Boş Bir Küreye Dönüşüyor 191
Sualtı Doğumları ve Ebe Yunuslar 193
Bedeni Çevreleyen Geometriler 195
Daireyi Kare Yapmak İçin Masonik Anahtar 195
Pİ Oranı 197
Anahtarın Metatron'un Küpüne Uygulanması 197
İki Konsentrik Daire/Küre 198
Vinci'nin Kanon'unu Çalışmak 198
İnsan Bedenindeki Pİ Oranları 200
Tüm Bilinen Organik Yapılardaki Pİ Oranı 202
Erkek ve Dişi Spiraller 205

SEKİZ FİBONACCİ ÇİFT KUTUPLULUĞUN UZLAŞMASI 209
Fibonacci Dizilimi ve Spiral 209
Sonsuz Altın Aritmetik Ortalama (Pİ) Spiraline, Yaşamın Çözümü 210
Doğadaki Spiraller 212
İnsanların Çevresindeki Fibonacci Spiralleri 213
İnsan Ağı ve Sıfır Noktası Teknolojisi 214
Erkek ve Dişi Kökenkil Spiraller 215
Hücre Bölünmesi Bilgisayarlarda Çift Dizilimi 217
Kutupluluğun Ardındaki Formun Arayışı 219

Kutup Grafiği Çözümü 219
Bir Altıncı Sınıf Matematik Kitabı 219
Kutup Grafiği Üzerindeki Spiraller 220
Kieth Critchlow'un Üçgenleri ve Onların Müzikal Anlamı 221
Siyah-Beyaz Işık Spiralleri 224
Sol Beyin İçin Haritalar ve Onların Duygusal Uzantıları 224
İkinci Bilgi Sistemi İle Yaşam Meyvesine Geri Dönüş 225
Sonsöz 227

Okuyucuya Not

Yaşam Çiçeği çalışma grupları, Drunvalo tarafından 1985'den 1994'e kadar uluslararası düzeyde sunulmuştur. Bu kitap, 1993 yılının Ekim ayında, Fairfield, Iowa'da düzenlenen, Yaşam Çiçeği çalışma grubunun üçüncü resmi video teyp kopyası temel alınarak hazırlanmıştır. Bu kitaptaki her bölüm, bu çalışma grubunun, aynı numaralı video teybi ile hemen hemen uyumludur. Bununla birlikte, anlamların olabildiğince anlaşılır olması açısından, yazılı formatda gereken yerleri değiştirdik. Bu nedenle, siz okurların konuların içine rahatça girebilmeniz için, paragrafları, cümleleri ve hatta bazen de bütün kısımların yerlerini değiştirerek ideal yerlerinde olmalarını sağladık.

Lütfen bu kitaptaki, koyu yazılarla sonradan ilave edilmiş güncelleştirmelere dikkat edin. Bu güncelleştirmeler, genellikle, önceki bilginin hemen altında yeni bir paragrafla başlayacaktır. Çalışma gruplarında çok fazla bilgi aktarıldığı için, konuları ikiye ayırdık, her birini ayrı bir konu başlığı tablosu ile iki kitaba böldük. İkinci kitap daha sonra çıkacaktır.

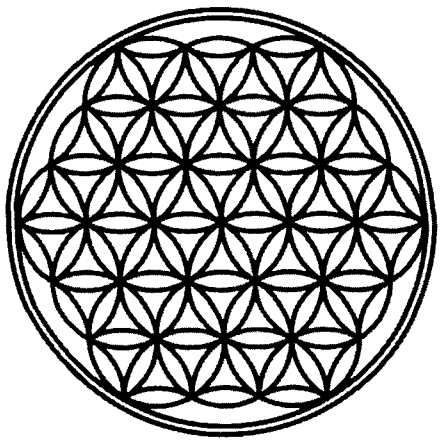

Giriş

Benim bu çalışmalarımı sunmaktaki amacım kısmen, insanların, radikal bir biçimde bilincimizi ve günlük yaşam biçimimizi etkileyen, bu gezegende daha önce olmuş, olmakta olan veya olacak olan belli olayların farkına varmalarına yardımcı olmaktır. Şu anda bulunduğumuz durumu anlayarak, yeni bilincin fırsatlarına, Dünyada ortaya çıkan yeni insanlık olgusuna açılabiliriz. Buna ilave olarak, belki de en önemli amacım, gerçekte kim olduğunuzu hatırlamanız için ilham vermek ve sadece kendinizin verebileceği özel hediyenizi bu dünyaya getirebilmek için sizlere cesaret vermektir. Tanrının her birimize verdiği benzersiz yetenekler dürüstçe yaşandığında, fiziksel dünyayı saf ışık dünyası haline dönüştürür.

Aynı zamanda buraya, fiziksel dünyadaki spiritüel varlıklar olarak nasıl geldiğimizi göstermek için analitik bölümümüz olan sol beyni , sadece bir tek bilinçlilik olduğuna ve tek bir Tanrı olduğuna ve hepimizin bu Tekliğin her parçası olduğumuza ikna etmek için matematiksel ve bilimsel kanıtlar vereceğim. Bu önemlidir, beyinin her iki tarafını da dengeye getirir. Bu denge, epifiz salgı bezini açar ve fiziksel varlığımızın en derinlerine girebilmesi için prananın - hayat-gücü enerjisi – geçişine izin verir. Sonra ve sadece bundan sonra ışık beden dediğimiz Mer-Ka-Ba oluşabilmektedir.

Aslında, lütfen anlayın ki , bu bilgileri öğrendiğim orijinal kanıtlar kendi içinde çok önemli değildir. Çoğu olaylardaki bilgiler sonucu etkilemeden tamamen farklı bilgilerle değiştirilmiş olabilir. İlave olarak, bir sürü hatalar yaptım, çünkü şimdi bir insanım. Benim için ilginç olan, her hata yaptığımda, bu hataların beni daha derin Gerçekliği anlamaya ve daha yüksekteki doğruyu görmeye yönlendirmiş olmasıdır. Böylece size diyorum ki, bir hata üzerinde takılı kaldığınız takdirde, çalışmanın asıl noktasını tamamen kaybedersiniz. Bu söylediğim, bu çalışmanın anlaşılmasında çok önemlidir.

Aynı zamanda, kendi kişisel deneyimlerimin de çoğunu aktarıyor olacağım, normal dünya şartlarında şaşırtıcı olduklarını kabul ediyorum. Mutlaka eski dünyanın standartlarına göre şok edici değillerdir, ama bunların gerçek ya da sadece hikaye olduklarına karar verecek olan sizsiniz – ya da hiç fark etmez. Kalbinizle, içten dinleyin; kalbiniz her zaman doğruyu bilir. Sonra, elimden geldiği kadar, ikinci kitapta, sizi tekrar hepimizin gelmiş olduğu muazzam yüksek bilinç durumuna geri getirecek özel bir nefes tekniğini sizlerle paylaşmayı amaçlıyorum. Bu ışık bedeni, Mer-Ka-Ba ile bağlantılı olan nefesin hatırlanmasıdır. Bu, kitabın öncelikli amaçlarından birisidir.

Bu noktada, bu kitabın nasıl bu düzende olduğu ile ilgili kısa bir hikaye. Melekler ile ilgili olan olayları okuyacaksınız, bu nedenle, onlardan değil de, daha sonraki olaylardan başlamayı tercih ediyorum. 1985'de

melekler, Mer-ka-Ba'yı öğretmeye başlamamı istediler. Mer-Ka-Ba'yı ilk defa 1971'de öğrenmiştim ve o zamandan beri devamlı çalışmama rağmen, öğretmen olmayı istememiştim. Hayatım kolay ve dopdoluydu. Temel olarak rahattım ve çok çalışmak istemiyordum. Melekler, spiritüel bilgi verildiği zaman, o kişinin bu bilgileri paylaşması gerektiğini ve bunun yaradılışın bir kanunu olduğunu söylediler.

Doğru söyledikleri inancıyla, 1985'de ilk sınıfımı açtım. 1991'de çalışma gruplarım tamamen dolmuştu ve bekleme listesi, çalışma grubuna katılmak isteyen yüzlerce insanla dolup taşıyordu. Bu bilgiyi elde etmek isteyen insanlara nasıl ulaşacağımı bilmiyordum. Zaten ulaşamazdım. Böylece 1992'de çalışma gruplarımdan birinin videoya çekilmesine ve bütün dünyaya yayılmasına karar verdim.

Bir yıldan az bir süre içinde satış rekorları kırdı, ancak, büyük bir problem vardı. Videoyu seyreden insanların çoğu neyin tanıtıldığını anlayamamıştı, çünkü, verilen bilgiler Spiritüel anlayışlarının dışındaydı. Washington Eyaletinde, doksan kişiye verdiğim konferanstaki kişilerin hepsi videoyu seyretmişlerdi, ancak, hiçbiri fiilen çalışma grubuma katılmamışlardı. Orada anladım ki, sadece insanların yüzde 15'i videoda tarif edildiği yöntemle meditasyon yapmayı biliyordu. Video işi başarılı olmamıştı. İnsanların yüzde 85 inin kafası karışmış ve tarif edilenleri net olarak anlamamışlardı.

Derhal videoları piyasadan geri çekmeme rağmen, videoların satışını engelleyemedim. İnsanlar bu bilgileri istiyordu, böylece, mevcut videoların kopyalarını dünya çapında satmaya başladılar. 1993'de bu teyplerin dünyadaki tahmini satış ortalaması 100,000 setti.

Bir karar alındı. Bu bilgilerin sorumluluğunu taşıyabilmemiz için, videoların seyredileceği mekanlarda, mutlaka, eğitilmiş kişilerin bulunmasının gerekliliğini belirledik. Eğitilmiş kişiler, dikkatlice tekniklerini öğrettiğimiz Mer-Ka-Ba bilen ve Mer-Ka-Ba'yı yaşayan insanlardı. O zaman bu insanlar diğerlerine sözel olarak anlatarak öğretebilirdi. Yaşam Çiçeği eğitimcileri yetiştirme programı bu şekilde doğdu. Şimdi, 33 ülkede 200' ün üstünde yetişmiş eğitmen var. Ve, sistem gayet güzel işledi.

Şimdi her şey yeniden değişiyor. İnsanlar, daha yüksek bilinci, bunun değerini ve kavramlarını anlamaya başladılar. Şimdi, bu kitabı piyasaya çıkarmanın zamanı, insanların hazır olduğunu hissediyoruz. Bir kitabın, insanların daha fazla zaman harcayarak üzerinde çalışabilecekleri ve çizimleri inceleyerek boş zamanlarında resimlere dikkatlice bakarak anlamalarına yardımcı olması bakımından daha çok avantajı vardır. Kitapta, aşağıdaki gibi güncelleştirmeler de yer aldı:

Güncelleştirme: Zamanlar tabii ki değişim içindedir! Dow Jones Inc. Şirketinin dergisi American Demographics'in, Şubat 1997 sayısı, on yıllık bilimsel çalışmanın sonucu olarak, Amerika'da ve Batı dünyasında yepyeni bir kültürün doğduğunu ortaya çıkarmıştır. Bazıları, bu yeni kültüre New Age dediler, ancak, bazıları da , ülkesine bağlı olarak, başka isimler verdiler.

Bizim deneyimlerimize göre, bunun bütün dünyada açığa çıkmakta olan bir kültür olduğuna inanıyoruz. Bu kültür, içtenlikle Tanrıya, aileye, çocuklara, ruha, Doğa Anaya ve çevre sağlığına, dişi enerjiye, dürüstlüğe, meditasyona, diğer gezegenlerdeki hayatlar ve her yerde tüm hayatın bir olduğuna inanan bir kültürdür. Öğretiye göre, bu kültürün üyeleri, az sayıdadırlar ve her yere dağılmışlardır. Yapılan anketten açığa çıkan sonuç, aslında, herkesi tamamen şaşırtmıştır. Sonuçlar, Amerika'da her yetişkin dört kişiden birinin "onlardan" olduğunu göstermiştir - şaşırtıcı 44 milyon güçlü yetişkin! Burada çok büyük bir şey olmaktadır. Şimdi, para parselcileri bu kocaman, yeni pazarın farkındalar ve bir şeylerin değişeceğini iddia edebilirim. Her şey, sinemadan TV içeriğine, enerjinin kullanımından yediğimiz yemeğe, ve çok daha fazlası etkilenecektir. Hatta, Gerçekliği yorumlama biçimimiz bile zaman içinde değişebilir. Yalnız değilsiniz , ve bu gerçek uzun sürmeden açığa çıkacak.

1971'de, melekler ilk belirdiğinden beri ben onların rehberliğini takip etmekteyim. Bu, bugün de geçerlidir. Bana Mer-Ka-Ba meditasyonunu veren meleklerdir, ancak, burada önemli olan, verilen bilgiler değil meditasyonun kendisidir. Bilgiler, zihinlerimizi berraklık noktasına getirerek, belirli bir bilinç durumuna geçirebilmek için kullanılmıştır.

Ben bilimsel bilgileri, 1971'den 1985'e kadar olan dönemde alırken, bunların kendi kişisel gelişimim için olduğunu düşünmüştüm. Bilimsel bir yazı veya dergi okuduğumda önemsemeyip atıyordum ve ileride söylediklerimi kanıtlamam gerekeceğinin farkında değildim. Çoğu makaleler yerinde ama hepsi değil. Bu bilgiler ortaya çıkmalıydı. Siz, okurlar, bunu kuvvetle istediniz. Bu nedenle, yapabildiğim her yerde söylediklerimi belgeleyeceğim, ancak, bazı kanıtlar en azından şimdilik kayıp.

Aynı zamanda, bazı bilgiler, bilimsel olmayan kaynaklardan, meleklerden ve boyutlar arası iletişimlerden gelmektedir. Anlıyoruz ki, psişik kabul edilen kaynaklar, katı kuralcı bilimden ayrı tutulmalıdır. Bilim adamları, onların inanılırlıklarından endişe duymaktadırlar. Bir yan not olarak belirtmek isterim ki, bu bir erkeğin dişiye onun duygularının geçersiz olduğunu, sadece mantığın doğru ya da geçerli olduğunu ve mantığa uyulmak zorunda olduğunu söylemesine benzer. Doğal olarak, dişi diğer yolu bilmektedir; hayatın kendisi olan yolu. O akar. Onda "erkek mantığı" yoktur, ancak aynı derecede doğrudur. Ben ikisine de inanıyorum, dengeye.

Bir insanın, Gerçekliği keşfetmekte, bilim ve psişik güçlerin her ikisini de birlikte kullandığını düşünebiliyorsanız, doğru yerdesiniz. Her fırsatta, daha iyi anlaşılabilmesi için, iki tip kaynağın arasındaki farklılığı belirteceğim. Bunun anlamı, bu bilgilerin, sizin kendi dünyanızda doğru olup olmadığını anlayabilmek için içinize dönmenin gerekli olduğudur. Eğer bir konuda iyi hissetmiyorsanız, o zaman, onu atın ve yolunuza devam edin. Eğer iyi hissediyorsanız, o zaman, doğru olup olmadığını anlamak için, yaşayın ve görün. Ancak, benim anlayışıma göre, akıl kalp ile bağlantıda olmazsa Gerçekliği asla gerçekten bilemeyecektir. Erkek ve dişi birbirini tamamlar.

Bu kitabı okurken iki seçeneğiniz var: Sol beyninizle yaklaşabilirsiniz, erkek tarafınızla ve dikkatlice notlar alarak her adımdaki mantığı görmeye çalışırsınız, ya da sağ beyninizle, dişi tarafınızla, üstünde düşünmeden sadece akıp gitmesine izin verirsiniz - hissederek, film gibi seyrederek, genişleyerek, kasılmadan. Her iki yol da işe yarayacaktır. Seçim sizin.

Ben bu kitabı hazırlarken, bir başka karar daha vermek zorunda kaldım. Meditasyonun son aşamaları, Mer-Ka-Ba'nın kendisi, herkese açılmalı mı? Hala sözlü olarak öğretmenin en iyisi olduğunu hissediyorum. Tibet Budizmi'nin en son aşamalarına, tek bir kitap okuduktan hemen sonra atlar mıydınız? Verilen karar, 1993 videosunun hazırlandığı zamana kadar olan her şeyin burada verilmesi, Mer-Ka-Ba'ya dikkatli ve tedbirli olarak girilmesi ve gene de bir Yaşam Çiçeği eğitmenlerinin araştırılması idi. Bu bilgiler, ikinci kitabın sonunda verilecektir. Yazılı olanların ötesinde, sözlü ve deneyimsel olarak öğrenilecek çok şey vardır.

Bu bilgileri tüm kapsamıyla vermemin nedeni, şimdilerde bu çalışmayı, farklı formlarda tekrar yazan ve yayınlayan en az yedi yazar olmasındandır. Bazıları kelimesi kelimesine aktarmışlar, bazıları beni başka sözlerle anlatmışlar, bazıları sanat çalışmalarımı kullanmışlar ve bazıları da kutsal geometri çizimlerimi almışlardı. Bazıları izin alarak, bazıları ise izin almadan. Ama neticede, bilgiler yayılmıştır. Bilgilerin çoğu çarpıtılmış ve bazen de tamamen yanlış olarak. Bilmenizi isterim ki, bu söylediklerim, kendimi korumak için değil, ancak, çalışmamın doğruluğunu ve bütünlüğünü korumaya duyduğum sorumluluktandır. Bu bilgiler evrene aittir, bana değil. Ben, bilgilerin saflığı ve konunun doğru anlaşılmasıyla ilgiliyim.

Meditasyonun kesin talimatları internet'de bulunmakla (www.flower oflife.com) birlikte, saklı bilgileri içermemektedir. Onlar deneyimseldir, yaşamanız gerekir. İnternet'de benden olmadığı halde, benden geldiği belirtilen diğer bilgiler de var. Aynı zamanda, Yaşam Çiçeği hakkında tamamen yanlış ve gündem dışı olan bilgiler de var. Bu çalışmanın, hangi bilgilerin saklandığını ve nelerin çarpıtıldığını ortaya koyacağını umuyorum. Bu insanların da kalplerinden geldiği gibi davrandıklarını ve gerçeği aradıklarını anlıyorum, ancak, benim hala size karşı sorumluluğum var.

Bu nedenle, bu kitabı, açık ve net olarak gerçekleri yansıtabilmek amacıyla, hakikaten gerçeği anlamayı ve bilmeyi isteyen herkes için yazıyorum.

Sevgiyle Sunuyorum
Drunvalo Melchizedek

B İ R

En Eski Tarihimizi Hatırlarken

Atlantis'in Düşüşü Gerçekliğimizi Nasıl Etkiledi

13.000 yıldan biraz daha önce, gezegenimizin tarihinde son derece çarpıcı bir olay meydana geldi. Bu olayı tüm detayları ile inceleyeceğiz, çünkü bu olay, günlük hayatımızı her yönüyle etkilemeye devam etmektedir. Günlük yaşantımızda deneyimlediğimiz her şey, kullandığımız belirli teknolojiler, patlayan savaşlar, tükettiğimiz gıdalar da dahil olmak üzere, ve hatta hayatlarımızı algılayış biçimlerimiz, Atlantis döneminin sonlarına doğru gerçekleşen bir dizi olayın doğrudan sonucudur. Bu olayların sonuçları, yaşam biçimimizi ve gerçeği algılayışımızı tamamen değiştirmiştir.

Her şey birbiriyle bağlantılıdır! Sadece tek bir Gerçek ve sadece tek bir Tanrı olmakla beraber bu tek Gerçeğin bir çok algılanış şekli vardır. Hatta, Gerçeğin sonsuz sayıda yorumu vardır. Bir çok insanın üzerinde hemfikir olduğu belirli Gerçeklikler vardır, ve bu gerçekliklere bilinç seviyeleri denir. Bütün bu konulara girme nedenimiz, çok fazla sayıdaki varlığın üzerine odaklandığı belirli gerçeklikler bulunması; ve buna sizin ve benim yaşamakta olduğumuz deneyimlerin de dahil olmasıdır.

Bir zamanlar bizler Dünyada, şu anda hayal bile edemeyeceğimiz bir farkındalık düzeyinde var olmaktaydık. O zamanlar nerelerde olduğumuzu şimdi hayal edebilme kapasitemiz bile sınırlıdır, çünkü şu andaki olduğumuzla, bir zamanlar olduğumuz arasında benzerlik kurmak hemen hemen imkansızdır. 16.000-13.000 yıl önce meydana gelen bir dizi olay neticesinde, insanlık son derece yüksek bir yerden, bir çok boyut ve sür tonlardan geçerek, giderek artan bir yoğunlukla, şimdi bizlerin Dünya gezegeninde üçüncü boyut dediği bu yere düştü; modern dünya.

Bizler düşerken - ve bu gerçekten bir düşüştü – bilinç boyutları arasından aşağı doğru inen ve kontrol edilemeyen bir bilinç spirali içindeydik. Uzaydan aşağı düşer gibi, tamamen kontrolsuzduk. Buraya, üçüncü boyuta vardığımızda, hem fizyolojik hem de Gerçekliğin içindeki davranışımızla ilgili belli değişiklikler meydana geldi . En önemli değişim, pranayı solumamızla ilgiliydi. Prana, evrenin yaşam gücü enerjisine Hindu'ların verdiği isimdir. Prana, hayatta kalabilmemiz için hava, su, gıda ya da herhangi bir başka maddeden daha önemlidir ve bu enerjiyi bedenlerimize nasıl aldığımız, Gerçeği algılayışımızı radikal bir biçimde etkiler.

Atlantis dönemi ve daha önceki çağlarda, pranayı soluma şeklimiz, be-

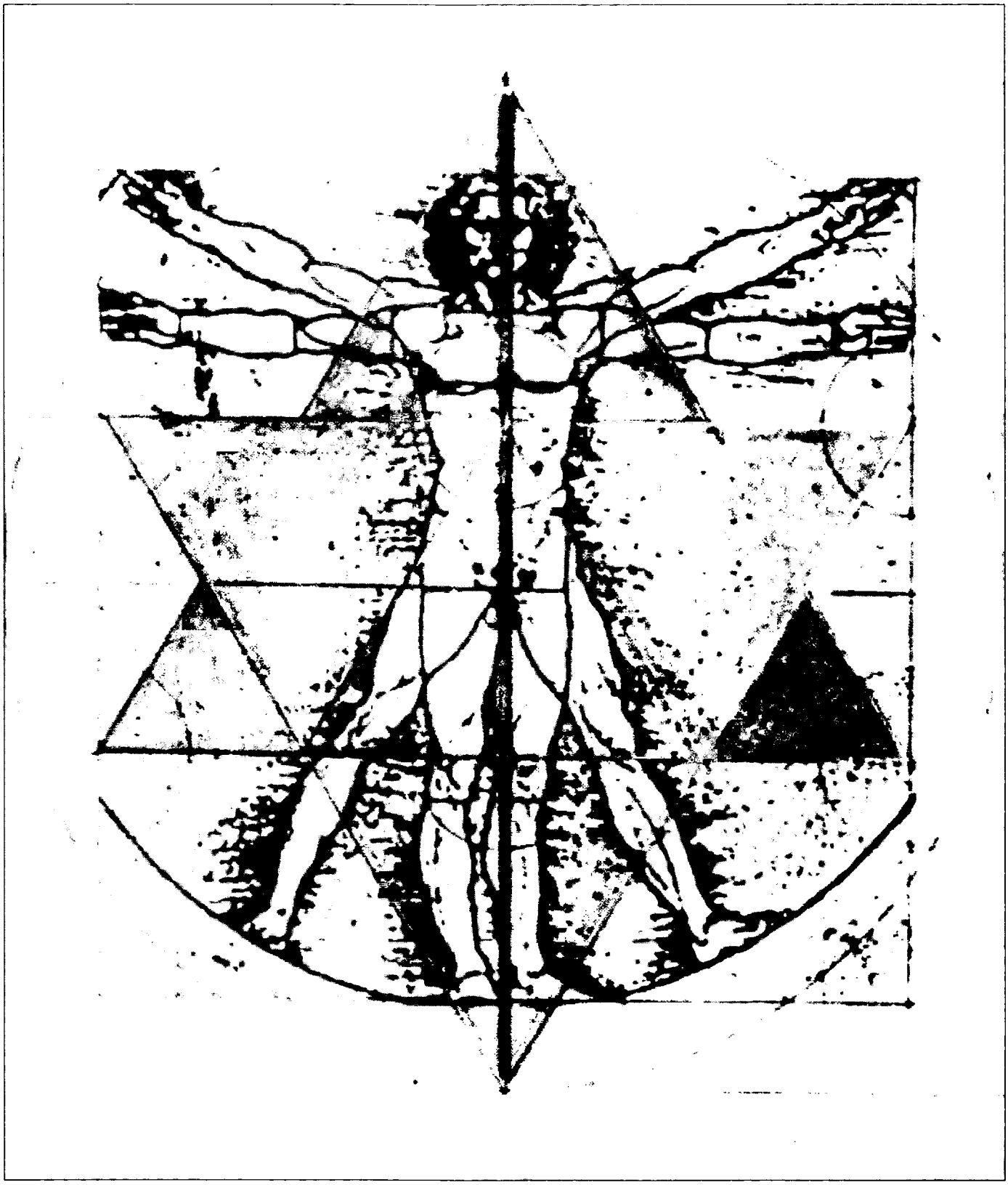

Şek.1-1. Her birimizin çevresinde bulunan yıldız tetrahedral alan.

denlerimizi çevreleyen elektromanyetik alanlar ile doğrudan bağlantılı idi. Alanlarımızdaki tüm enerji formları geometriktir, biz bunlardan yıldız tetrahedron olanı ile çalışacağız. Yıldız tetrahedron, iç içe geçmiş iki tetrahedrondan oluşur (Şek. 1-1). Bu forma bir diğer bakış açısı ise, onu üç boyutlu Davut Yıldızı olarak görmektir.

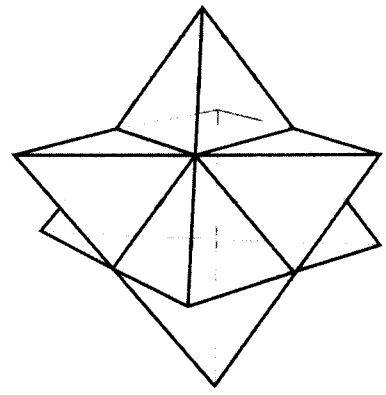

Yukarı bakan tetrahedronun üst ucu, başın bir karış üzerinde, aşağı bakan tetrahedronun alt ucu ise, ayakların bir karış altındadır. Üst ve alt uçların arasında, bedenin temel enerji merkezlerinden, yani çakralardan geçen bir tüp vardır. Bu tüpün genişliği, kendi bedeniniz için, baş parmağınızla orta parmağınızı birleştirdiğinizde meydana gelen dairenin çapı kadardır. Flüoresan cam ampullere benzer, yalnız, yıldız tetrahedronun alt ve üst uçları ile birleştiği yerde kristalimsi bir yapı halini alır.

Atlantis'in düşüşünden önce, bizler pranayı bu tüpün içinde aynı anda hem aşağı, hem yukarı hareket ettirirdik, ve bu iki prana akımı çakraların birinde birleşirdi. Prana'nın tam olarak nerede ve nasıl buluştuğu bu kadim bilimin önemli bir konusu olmuştur ve günümüzde de bu konuda araştırmalar devam etmektedir.

İnsan bedenindeki bir diğer temel nokta, başın hemen hemen ortasında yer alan ve bilinçlilikte çok önemli bir faktör olan epifiz salgı bezidir. Bu bez, onu nasıl kullanacağımızı unuttuğumuz için, orijinal boyutu olan pinpon topu boyutundan, şimdiki boyutu olan kurumuş bezelye boyutuna inmiştir. Kullanmadığımız melekemizi kaybederiz.

Pranik enerji, epifiz salgı bezinin merkezinden akardı. Bu bez, Light, the Medicine of the Future kitabının yazarı Jacob Liberman'a göre, bir göze benzer, ve bazı bakımlardan gerçekten de bir gözdür. Yuvarlaktır ve bir tarafı açıktır ve bu açıklığın içinde ışığın odaklanmasına yarayan bir mercek vardır. İçi boştur ve içinde renk alıcıları vardır. Öncelikli görüş alanı – ki bu daha bilimsel olarak ispat edilmemiştir – yukarı, göklere doğrudur. Tıpkı gözlerimizin baktıkları yönden 90 derece yanlara doğru görebildikleri gibi, epifiz bez de belirlenmiş pozisyonundan 90 derece yanlara 'bakabilir'. Tıpkı gözlerimizle başımızın arkasından bakamadığımız gibi, epifiz bez de yere, Dünyaya doğru bakamaz.

Epifiz bezin içinde – bu küçülmüş boyutunda bile – tüm kutsal geometri ve tam olarak Gerçeğin nasıl yaratıldığı ile ilgili anlayış gizlidir. Hepsi orada, her bir insanın içindedir. Ancak bu anlayış, düşüş sırasında hafızamızı kaybettiğimiz için bize şu anda açık değildir, ve hafızamız olmadığı için de farklı bir biçimde solumaya başlamışızdır. Pranayı epifiz bezden alarak, merkezi tüpün içinde aşağı, yukarı dolaştırmak yerine, solumak için, ağız ve burnumuzu kullanmaya başlamışızdır. Bu durum, prananın epifiz salgı bezine dokunmadan geçmesine neden olmuş ve böylece de her şeyi tamamen farklı bir şekilde görmemize, tek Gerçeği başka türlü yorumlamamıza (iyi ve kötü ya da karşıtlık bilinci) yol açmıştır. Karşıtlık bilincinin sonucu da, kendimizin bir bedenin içinde olup dışarıya baktığımız ve böylece 'dışarılarda' olup bitenden kopuk olduğumuzu düşünmemiz

olmuştur. Bu tamamen bir illüzyondur. Gerçekmiş gibi gelir, ancak bu algının gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Sadece, bu düşmüş halimizde gerçeği algılayış biçimimizdir.

Örneğin, olmakta olanın, Tanrı yaradılışı kontrol ettiği için, yanlış bir tarafı yoktur. Ancak, bir diğer bakış açısından, karşıtlık bakış açısından, gezegene ve gelişimine bakarsak, buraya düşmüş olmamalıydık. Normal bir evrim eğrisine göre, burada olmamalıydık. Olmaması gereken bir şey bizlerin başına geldi. Mutasyona uğradık – kromozom kırılmasına maruz kaldık diyebiliriz. Dünya gezegeni son 13.000 yıldır kırmızı alarmda, ve değişik bilinç seviyelerinden varlıklar hep beraber bizleri tekrar eski yolumuza (DNA) nasıl koyacaklarını bulmak üzere çalışıyorlar.

Bilinçlilikten bu "hatalı" düşüşünün etkisi; ve bunu takip eden bizleri tekrar yola sokma çabaları, gerçekten iyi - hiç beklenmedik ve şaşırtıcı sonuçlar doğurdu. Evrenin her tarafından gelerek bizlere bu sorunumuzda yardımcı olmaya çalışan varlıklar – kimi kanunen yetkili, kimi ise izinsiz – bir deneyi başlattılar. Hiçbir yerde, hiç kimsenin – en eski tarihimize ait kültürden gelen bir kişi hariç - gerçekleşebileceğini hayal bile etmediği belirli bir senaryo ile neticelenen bir deney gündeme geldi.

Mer-Ka-Ba

Bu hikayede üzerine odaklanacağımız bir diğer önemli konu daha var. 13.000 yıl önce, şimdilerde tamamen unuttuğumuz bir şeyin farkında idik: Bedenimizi çevreleyen geometrik enerji alanları belirli bir yöntemle harekete geçirilebilir, ki bu da soluk alışımızla yakından bağlantılıdır. Bu alanlar ışık hızına yakın bir hızda bedenlerimizin etrafında topaç gibi dönmekteydiler, ancak, düşüşten sonra önce yavaşlayıp sonra da durdular. Bu alan tekrar harekete geçirilip dönmeye başladığında ona, Mer-Ka-Ba adı verilir ve bu Gerçeklikteki kullanım kolaylığı tartışmasızdır. Bizlere kim olduğumuzla ilgili genişlemiş bir farkındalık verir, daha yüksek bilinç seviyelerine bağlar, ve varlığımızın sonsuz olasılıkları ile ilgili hafızamızı tazeler.

Sağlıklı olarak dönen bir Mer-Ka-Ba, kişinin boyuyla orantılı olarak, 15-18 metre çapındadır. Uygun cihazlar kullanılarak, dönen bir Mer-Ka-Ba'nın rotasyonu bilgisayar ekranında görüntülenebilir. Elde edilen görüntü, galaksinin kızılötesi ısı zarfının görüntüsü ile tıpatıp aynıdır – ki bu da, geleneksel uçan daire şeklidir (Şek. 1-2).

Mer-Ka-Ba kelimesi, üç küçük kelimeden oluşmaktadır, Mer, Ka ve Ba kelimeleri kadim Mısır lisanından gelmektedir. Başka kültürlerde, 'merkabah', 'merkaba' ve 'merkawah' şeklinde de görülmektedir. Değişik telaffuz şekilleri olmakla birlikte, genellikle, ayrı heceleri okur gibi ve eşit vurguyla söylenirler. Mer, Mısır'da, sadece On sekizinci hanedanlık süresince anlaşılmış, özel bir tür ışığı ifade eder. Belirli soluma kalıplarıyla harekete geçirilen, birbirinin aksi yönünde dönen ve aynı alanı paylaşan ışık alanla-

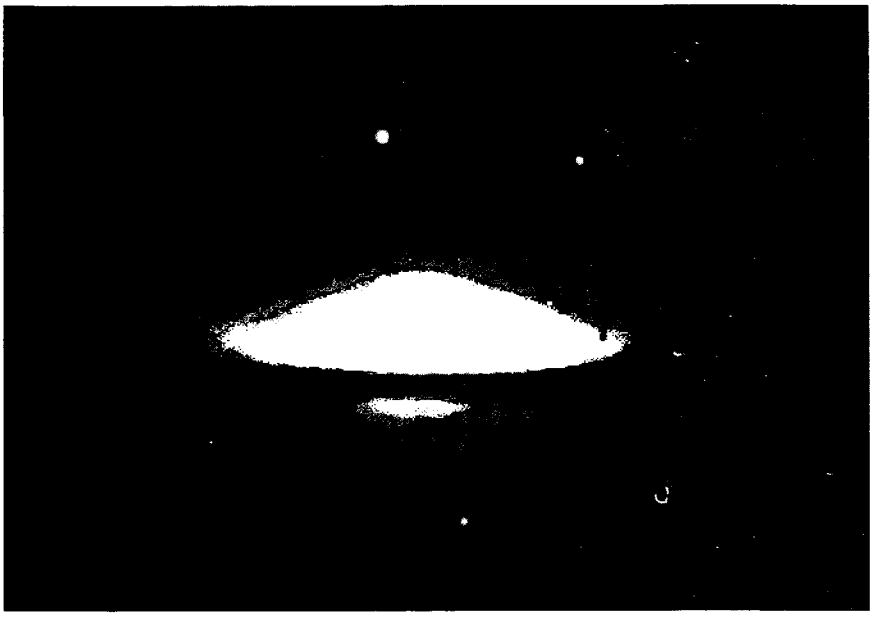

Şek.1-2. Sambrero galaksi olarak adlandırılan galaksinin ısı zarfını gösteren kızıl ötesi fotoğraf.

rı olarak görülmüştür. Ka, bireysel ruha ve Ba ise ruhun belirli bir gerçekliği yorumlamasını ifade eder. Bizlerin gerçekliğinde, Ba, genellikle beden ya da fiziksel gerçeklik olarak tanımlanır. Ruhların bedenlerinin olmadığı diğer gerçekliklerde, kavramlarına ya da getirdikleri gerçeğin yorumuna değinir.

Böylece, Mer-Ka-Ba'nın, ruh ve bedeni aynı anda etkileyen ve birbirinin aksi yönünde dönen ışık alanları olduğunu anlıyoruz. Mer-Ka-Ba, ruhu ya da bedeni (yahut kişinin gerçeği yorumlamasını) bir dünyadan ya da bir boyuttan diğerine taşıyan araçtır. Aslında, Mer-Ka-Ba, bütün bunlardan çok daha fazlasıdır, çünkü, gerçeği yaratabildiği gibi gerçeklikler arasında da hareket edebilir. Ancak, buradaki amacımıza uygun olarak, Mer-Ka-Ba'nın bizlerin orijinal yüksek bilinç durumumuza dönmemize yardımcı olacak boyutlar arası araç olan yönüne odaklanacağız. (Mer-Ka-Wah, İbranice'de araba anlamına gelmektedir.)

Orijinal Durumumuza Dönüş

Açık olmak gerekirse, orijinal durumumuza dönüş, inançlarımıza bağlı olarak, zor ya da kolay olan, doğal bir süreçtir. Ancak, örneğin solunum şeklimizi düzeltmek ya da tüm yaşam formları arasındaki sonsuz ilişkiyi zihnen algılamak gibi, Mer-Ka-Ba'nın sadece teknik yönüyle ilgilenmek yeterli değildir. Mer-Ka-Ba'nın kendisinden daha da önemli olan bir etken daha, ilahi aşkı anlamak, gerçekleştirmek ve yaşamaktır. İlahi aşka bazen koşulsuz sevgi diye de değinilir, ki Mer-Ka-Ba'nın yaşayan ışık alanı haline dönüşmesi için başlıca faktör de budur. İlahi aşk olmadan, Mer-Ka-Ba sadece bir makineden ibarettir ve bu makinenin de sınırlamaları olacağından onu yaratan ruhun yuvaya dönerek, en yüksek bilinç seviye-

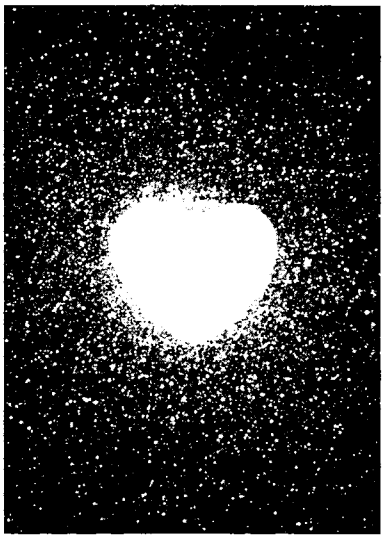

lerine- hiçbir seviyenin olmadığı yere – ulaşması imkansız olacaktır.

Belli bir boyutun ötesine gidebilmek için, koşulsuz sevgiyi deneyimliyor ve ifade ediyor olmalıyız. Dünyamız hızla o yüksek yere doğru gidiyor. Kendimizi bedenin içinden dışarıya bakar gördüğümüz, ayrım yaratan yerden hızla uzaklaşıyoruz. Bu anlayışımız kısa bir süre sonra kaybolacak ve yerini tüm yaşamın mutlak bir bütünlük içinde olduğu duygu ve bilgisinin anlayışına bırakacaktır – farklı bir gerçeklik anlayışı. Yuvaya yolculuğumuza devam ederken, her yukarıya doğru hareketimizde, bu duygu giderek kuvvetlenecektir.

Daha ileride, kalbin açılımını sağlamak için şefkat dolu koşulsuz sevgiyi ateşlemek üzere, özel çalışmalara gireceğiz ki böylece doğrudan bir deneyim sağlayabilesiniz. Eğer bunun olmasına izin verirseniz, daha önce kendinizle ilgili hiç bilmediğiniz şeyleri keşfedebilirsiniz.

Sevgili okuyucu: Tamamen deneyimlemeye dayalı olması açısından, kasetlerimizde ya da bu kitapta ifade edemeyeceğimiz süreçler, çalışma gruplarında yer almaktadır. Süreçler, bilginin kendisi kadar önemlidir, ancak onlar olmadan da bilgi değersizdir.
Şu anda, bu deneyimleri aktarabileceğimiz tek yol çalışma gruplarıdır. Ancak, bu durum ileride değişebilir.

Daha Yüksek, Kapsamlı Bir Gerçek

Üzerine odaklanacağımız bir diğer unsurun bir çok adı olmakla birlikte, günümüzde genellikle yüksek benlik diye ifade edilmektedir. Yüksek benlik gerçekliğinde, gerçekten de bu dünya hariç tüm diğer dünyalarda var oluruz. Öylesine çok boyut ve dünya vardır ki, bunları algılayabilmek insan kapasitesini aşar. Bu seviyeler son derece özgün ve matematikseldirler. Bu seviyelerin içindeki, aralıklar ve dalga boyları, müzikteki oktavların arasındaki ilişki ve hayatın diğer yönleriyle birebir örtüşür. Ancak şu anda, üçüncü boyut bilinciniz, daha yüksek olan yönünüzden muhtemelen ayrılmıştır ve bu nedenle de sadece Dünyada olup bitenin farkındasınızdır. Bu, doğal, yani, düşmemiş durumda olan varlıkların standardı değildir. Bu standart şöyle açıklanabilir; varlıklar önce birkaç seviyenin aynı anda farkına varırlar, müzik akordu gibi, ve geliştikçe, sonunda, her yerdeki her şeyin aynı anda farkında olurlar. Aşağıda verilen örnek olağan dışı olmakla beraber, anlatılanı açıklamaktadır.

Bir çok seviyenin aynı anda farkında olan birisiyle temas halindeyim. Onu inceleyen bilim adamları, bu kızın yaptıklarını nasıl yaptığını anlayamadıklarından şaşkınlıktan konuşamaz haldeler. Bu kız, bir odanın içinde otururken , dış uzaydan dünyayı seyrettiğini söylemektedir. NASA, bu durumu kontrol etmek amacıyla belirli bir uyduyu 'görmesini' ve sadece orada olan biri tarafından verilebilecek bilgileri vermesini istedi. Bilim adamlarınca, eminim ki imkansız gözüken bir şekilde, bu kız cihazların üzerinde görünen değerleri verdi ve uydunun yanında uçtuğu için bütün

bunları rahatça okuyabildiğini söyledi. Bu kızın adı, Mary Ann Schinfield'dir ve kördür. Ancak gene de, odada dolaşırken kimsenin onun kör olduğunu anlaması mümkün değildir. Bunu nasıl başarıyor?

Geçenlerde beni aradı ve konuşurken onun gözleriyle görmek isteyip istemediğimi sordu. Tabii ki, evet dedim. Birkaç saniye içinde görüşüm açıldı, ve dev bir televizyon ekranına ya da ekranından bakıyormuşçasına bir görüş alanına sahip oldum. Gördüklerim dehşete düşürücüydü. Bedenim olmadan, süratle uzayda uçuyor gibiydim. Yıldızları görebiliyordum ve o anda Mary Ann ile ben, tabii ki onun gözlerinden bakarak, kuyruklu yıldızların yanından geçiyorduk. Hatta o, bir tanesine çok yakındı.

Bu şimdiye kadar yaşadığım, en gerçek beden dışı deneyimlerden biriydi. Bu 'televizyon ekranının' çevresinde on iki ya da ondurt daha küçük TV ekranı vardı, ve her birinden son derece hızlı görüntüler geçiyordu. Bunlardan bir tanesi sağ üst köşedeydi ve üçgenler, ampuller, daireler, dalgalı çizgiler, kareler yanıp sönerek hızla geçiyorlardı. Bedeninin olduğu yerde neler olduğunu ona anlatan da bu ekrandı. O, birbiriyle bağlantısız duran bu görüntülerin arasından 'görebiliyordu'. Bir diğer ekran sol alt köşedeydi ve bu ekrandan güneş sistemimiz içindeki diğer dünya dışı varlıklarla iletişim kuruyordu.

İşte size, üç boyutlu beden içinde olup, aynı zamanda diğer boyutlarda yaşama deneyimi ve hafızasına sahip olan biri. Bu şekilde Gerçeğin bölünmesi olağan dışıdır. İnsanlar normal olarak, içsel TV ekranları görmezler, ancak bir çoğumuz farkında olmasak da bir çok farklı dünyada var oluyoruz.

Şu anda, beş ya da daha fazla seviyede var oluyorsunuz. Bu boyut ve diğerleri arasında bir kopma olmasına rağmen, yüksek benliğinizle birleştiğinizde, bu kopukluğu onarırsınız ve ondan sonra daha yüksek seviyelerin farkına varmaya başlarsınız, ve yüksek seviyeler de sizin farkınıza varır – ve iletişim başlar! Yüksek benliğinize bağlanmak hayatınızda olabilecek belki de en önemli olaylardan biridir – vereceğim bilgileri anlamanızdan çok daha önemli. Yüksek benliğinizle bağlantı kurmanız Mer-Ka-Ba'yı harekete geçirmeyi öğrenmenizden daha önemlidir, çünkü, kendinizi yüksek benliğinize bağlarsanız, her hangi bir gerçeklikte nasıl ilerleyeceğiniz konusunda adım adım yol gösterilir ve tam bir Tanrı bilinci içinde kendinizi yuvaya nasıl geri getireceğiniz konusunda da rehberlik alırsınız. Yüksek benliğinize bağlandığınızda, geri kalan her şey otomatik olarak halledilir. Hayatınızı yaşamaya devam edersiniz, ancak, yaptığınız her şey, hareketlerinizdeki, düşüncelerinizdeki ve duygularınızdaki gücü ve bilgeliği içerecektir.

Yüksek benliğinizle tam olarak nasıl bağlantı kuracağınızı, ben de dahil, bir çok insan anlamaya çalışmaktadır. Bu bağlantıyı gerçekleştirmiş kişiler, çoğu kez bunun nasıl olduğunu anlayamamıştır. Bu kurs boyunca, yüksek benliğinize tam olarak nasıl bağlanacağınızı açıklamaya çalışacağım. Bu konuda elimden geleni yapacağım.

Sağ ve Sol Beyin Gerçekliği

Bu resmi tamamlayan bir unsur daha var. Zamanımızın yarıdan fazlasını, geometri ve bilimsel gerçekler gibi sol beyin bilgilerine harcayacağız, ki bütün bunlar, bir çok ruhsal insana tamamen önemsiz gibi gözükebilir. Bunu yapıyorum, çünkü düştüğümüz zaman, kendimizi ikiye ayırdık – dişi ve erkek dediğimiz temel unsurlar. Bedenimizin sol tarafını kontrol eden sağ beyin, dişi unsurumuzdur – aslında gerçekten ne dişi ne de erkektir. Burası psişik ve duygusal tarafımızın yer aldığı bölümdür. Bu unsur, sadece tek bir Tanrının olduğunu ve sadece Birliğin olduğunu 'bilir'. Açıklayamasa da, gerçeği bilir. Böylece, dişi unsurun pek de fazla bir sorunu yoktur.

Sorun, beynin sol tarafındadır – erkek unsur. Erkek beynin yönlenmesinin yapısındandır ki – dişi tarafın ayna görüntüsü – mantıklı unsuru öne çıkarır (daha dominant). Dişi taraf ise mantıklı unsuru geriye atar (daha az dominant). Sol beyin Gerçekliğe baktığı zaman Birliği deneyimlemez, tek görebildiği ayrım ve bölünmedir. Bu nedenle erkek yanımız, burada, Dünyada zor zamanlar geçirmektedir. Hatta bizlere verilmiş olan temel kutsal kitaplar, Kuran, Musevi İncili ve Hıristiyan İncili, her şeyi karşıtlıklar üzerine kurarak bölünme yaratmışlardır. Sol beyin Tanrının varlığını deneyimler, ancak aynı zamanda şeytan da vardır – belki Tanrı kadar güçlü değil, ama gene de çok güçlü bir etkisi vardır. Böylece Tanrı bile ikilik (dualite) içinde algılanır, karanlık ve ışık gibi karşıt güçler arasındaki bir kutup gibi. (Bu, adı geçen dinlerin tüm mezhepleri için geçerli değildir. Birkaç tanesi, sadece tek bir Tanrı olduğunu görür.)

Sol beyin, her şeyde olan bütünlüğü görüp ve sadece tek bir ruh, tek bir güç, tek bir bilincin varolmakta olan her şeyde akmakta olduğunu anlayana kadar – herhangi bir kuşkunun ötesinde Birliğin olduğunu anlayana kadar - zihin kendinden kopuk kalacaktır, bütünlüğünden, ve potansiyel gücüne erişmekten. Hatta , Birlik hakkında en küçük bir kuşku olduğunda, sol beyin unsuru bizi geri çekecektir ve böylece artık suyun üzerinde yürümemize de imkan kalmayacaktır. Hatırlayalım, Thomas bile İsa ondan bunu yapmasını istediğinde kısa bir süre başarabildi, ancak, ayak parmağındaki küçücük bir hücre ona 'Bir dakika, ben böyle bir şey yapamam' dediğinde Thomas karşıtlık bilincinin soğuk sularına düştü.

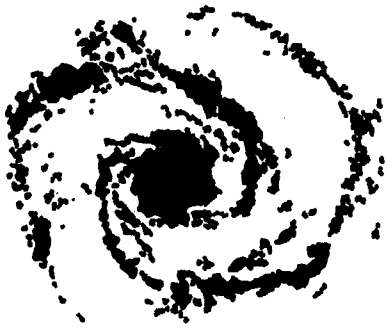

Bu Bilgilerle Gittiğimiz Yer

Var olan her şeyin içinde, tüm kuşkuların ötesinde, tek bir resim olduğunu gösterebilmek için oldukça fazla zaman ayırıyorum. Var olan her şeyi yaratmış olan sadece ve sadece tek bir şekil vardır, ve gene o şekil bedenlerinizin etrafındaki elektromanyetik alanı oluşturmuştur. Sizin alanınızda bulunan geometriler, her şeyin çevresinde de bulunur – gezegenler, galaksiler ve atomlar ve diğer her şey. Bahsettiğim bu görünümü çok detaylı bir şekilde inceleyeceğiz.

Şu anki durumumuz açısından çok önemli olduğundan, Dünyanın tarihini de inceleyeceğiz. Bizi buraya getiren süreci bilmezsek, bu noktaya nasıl geldiğimizi de anlayamayız. Bu nedenle, çok uzun zaman önce nelerin olduğuyla ilgili epey zaman harcayacağız, sonra da, yavaş yavaş bugün olup bitene geleceğiz. Baştan beri hep aynı şey olageldi ve bugün de devam ediyor, aslında hiç durmadı da – her şey birbirine bağlı.

Sağ beyin ağırlıklı olanlarınız bütün bu sol beyin bilgilerini atlamaya eğilimli olabilir, ancak, özellikle sizlerin bunu anlaması önemlidir. Ruhsal sağlık, denge sağlandığında geri gelir.

Sol beyin mutlak Birliği anladığında, rahatlamaya başlar ve corpus callosum (iki yarım küreyi bağlayan lifler topluluğu) açılarak iki tarafın bütünleşmesine izin verir. Sağ ve sol beyin arasındaki bağlantı genişler, akım başlar, bilgi ileri geri hareket eder, ve beynin zıt yönleri bütünleşmeye ve birbiriyle senkronize (eş zamanlı) olarak çalışmaya başlar. Eğer biyo- geri bildirime ihtiyacınız varsa, bunun gerçekten oluştuğunu görebilirsiniz. Bu hareket epifiz salgı bezini farklı bir biçimde çalıştırır ve meditasyonunuzun Mer-Ka-Ba'nın ışık bedeni oluşturmasını mümkün kılar. Böylece, daha önceki yüksek bilinç durumunun tekrar elde edilmesi ve yenilenme süreci başlar. Bu bir büyüme sürecidir.

Eğer başka bir tür ruhsal çalışma yapıyorsanız, Mer-Ka-Ba ile çalışabilmek için buna ara vermeniz gerekli değildir – tabii ki eğer o konudaki öğretmeniniz farklı gelenekleri karıştırmak istemiyorsa. Mer-Ka-Ba bir kere dönmeye başladıktan sonra, diğer meditasyon türleri de son derece yararlı olacaktır, dikkat çekici neticeler çok hızla oluşmaya başlar. Emin olmanız için kendimi tekrarlayacağım: Mer-Ka-Ba'nın ışık bedeni, tek bir Tanrı inancında olan hiçbir meditasyon ya da din ile çelişmez ya da yasaklamaz.

Şimdiye kadar, ruhsallığın ABC'sinden bahsettik. Bunlar sadece başlangıç adımlarıydı. Ancak, bu ilk adımlar benim bildiğim en önemlileridir.

Sol beyniniz, tüm bu bilgilerden çok hoşlanarak depolayabilir, düzgünce kutulara yerleştirebilir – bunda bir sorun yok. Ya da, gevşeyip bütün bunları bir macera romanı okur gibi, bir beyin jimnastiği yapar gibi, hayal kurar gibi de okuyabilirsiniz. Her nasıl okursanız okuyun, önemli olan bu kitabı okuyor olmanızdır, almanız gereken her ne ise onu alırsınız.

Birliğin ruhunda, keşif yolculuğumuza çıkalım.

Anne Babalarımızın İnanç Kalıplarına Meydan Okumak

Günümüzde inandığımız bir çok fikir ve okulda öğretilen 'bilimsel gerçekler' doğru değildir, ve tüm dünyadaki insanlar bunun farkına henüz varmaya başlıyorlar. Tabii ki, genellikle bu kalıpların bize öğretildikleri zamanlarda doğruluklarına da inanılırdı, ancak sonra, kavram ve fikirler değişti ve yeni gelen kuşağa başka doğrular öğretildi.

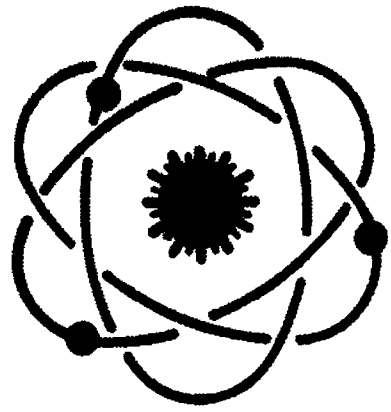

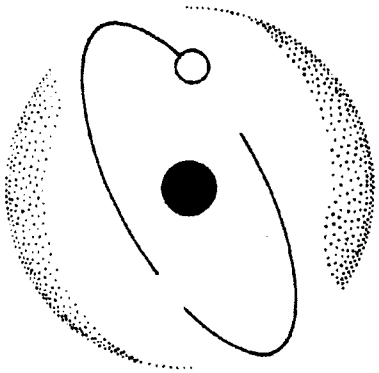

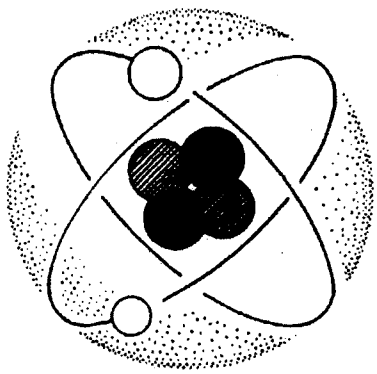

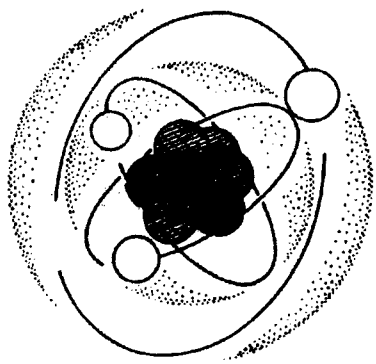

Örneğin, atom kavramı son doksan yılda o kadar çarpıcı bir şekilde değişti ki, kavrama uymamaya başladı. Kavramlardan birini kullanırken yanlış olabileceğini de düşünüyorlar. Bir zamanlar atom bir karpuza, elektronlar da içindeki çekirdeklere benzetilirdi. Aslında, çevremizde var olan Gerçeklik hakkında çok az şey biliyoruz. Kuantum fiziği, deneyi yapan kişinin sonucu etkilediğini göstermiştir. Başka bir deyişle, inanç kalıplarına bağlı olarak, bilinç, deneyin sonucunu değiştirebilir.

Kendimiz hakkında doğru olarak kabul ettiğimiz ve aslında hiç de doğru olmayan unsurlar vardır. Uzun zamandır inanılan bir fikir de, üzerinde yaşam olan tek gezegenin Dünya olduğudur. Kalbimizin derinliklerinde bunun doğru olmadığını biliriz, ancak, dünyanın her tarafından son elli senedir aralıksız gelen UFO gözlemlerine dair güçlü kanıtlara rağmen, bu modern zamanlarda gezegenimiz bunu itiraf etmemektedir. Eğer bu konu, o kadar tehdit edici olmasaydı, UFO'lar haricindeki her hangi bir konuya çoktan inanılmış ve kabul edilmiş olurdu. Böylece, evrende, sadece yıldızlarda değil, burada kendi gezegenimizde bulunan daha yüksek bilincin varlığına dair kanıtları incelemeye başlayacağız.

Yan not olarak, NBC Televizyonu tarafından yayınlanan ve Charleston Heston'un sunuculuğunu yaptığı iki video kaseti izlemenizi öneririm. 'İnsanın Gizemli Kökleri' ve 'Sfenksin Gizemi'. Her iki kaset de BC Video tarafından dağıtıma sunulmuştur. 1-800-508-0558 numaradan bağlantı kurabilirsiniz.

Anomalilerin Toplanması

Dogon Kabilesi, Sirius B ve Yunus Varlıklar

Bu çizim (Şek. 1-3) gerçekten de dikkat çekicidir. İçindeki bilgi, Robert Temple'ın yazdığı 'Sirius Gizemi' adlı kitaptan gelmektedir. Bana anlatıldığına göre, seçilebilecek on- on iki konunun her biri tamamen farklı bakış açısından ele alındığı zaman bile aynı sonuca ulaşmaktaydı. Seçtiği konuya memnun oldum, çünkü, bizim bahsedeceğimiz başka bir unsur ile bağlantılı.

Robert Temple, adı Godonlar olan Timbuktu yakınlarındaki Afrikalı bir kabile hakkındaki gerçekleri – bilim adamlarının bunu uzun zamandır bilmelerine rağmen – ilk gözler önüne seren birkaç kişiden biridir. Bu kabile, günümüzün dünyaya bakış açısıyla elde etmeleri mümkün olmayan bilgilere sahiptir. Ellerindeki bilgi, evrende yalnız olduğumuzla ilgili tüm bildiğimizi sandıklarımızı çökertmektedir.

Dogonların arazileri içinde dağın derinliklerine uzanan bir mağaranın duvarları 700 yıllık çizimlerle doludur. Kabilenin kutsal adamı mağarayı korumak üzere önünde oturur. Bu onun ömür boyu sürecek işidir. Kabile

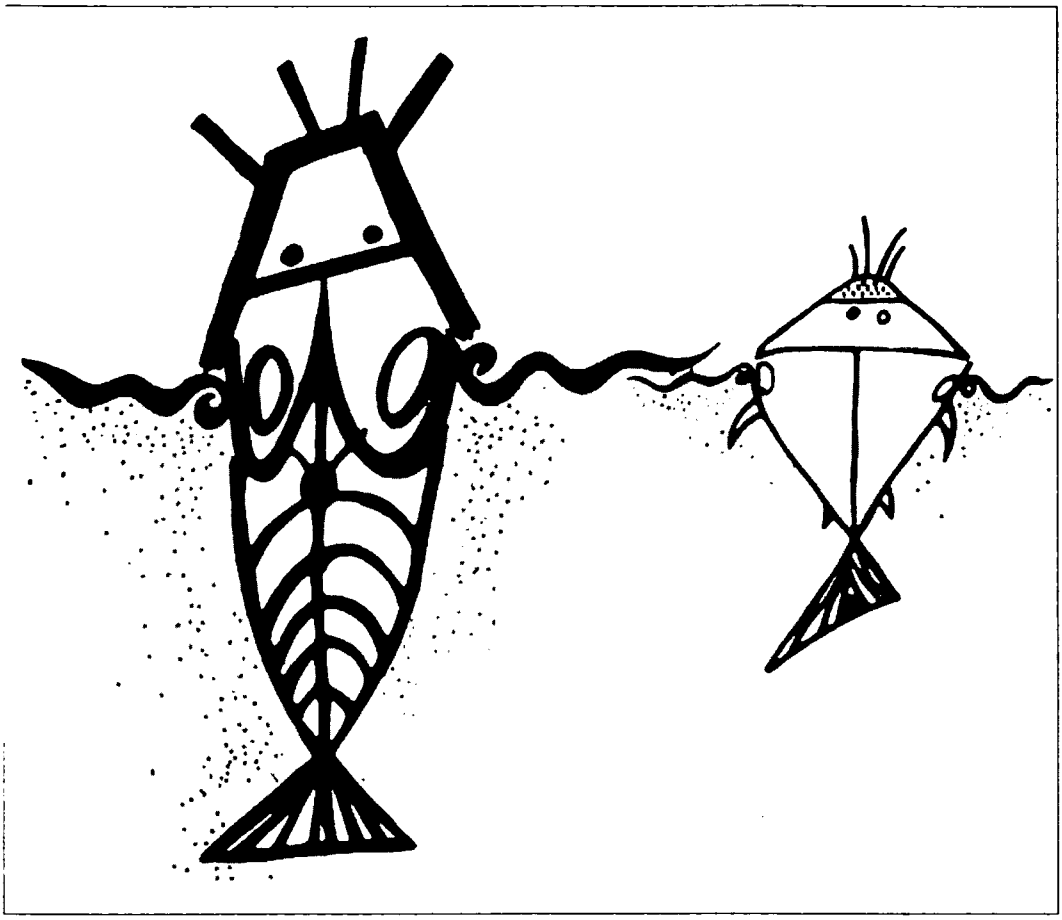

Şek.1-3. Dünyaya medeniyeti getiren büyük kültür kahramanı Nommo'nun Dogon çizimi. İki göz de gösterilmiş olduğu için plan görünümü olduğu sanılmaktadır, bu, kuyruğun balıklardaki gibi yana doğru olması yerine, çapraz (yunus gibi) olması demektir. Nommo'nun hava soluduğu su çizgisinin belirgin olmasından anlaşılmaktadır. Bu çizim, Avustralya'da Simply Living adlı dergide yer almıştır.

ona bakar, yemek taşır, ancak kimse ona yaklaşamaz ya da dokunamaz. Öldüğü zaman yerini bir başka kutsal adam alır. Bu mağarada inanılmaz çizimler ve bilgi parçaları vardır. Çok sayıda olmalarına rağmen, size bunlardan iki tanesinden bahsedeceğim.

Öncelikle, gökteki en parlak yıldızdan söz ediyoruz (bilinen büyüklüğü 1.4) – Sirius, şimdilerde Sirius A deniliyor. Orion Kemeri'ne bakarsanız, üç tane sıraya dizilmiş yıldız görürsünüz, o çizgiyi aşağı sola doğru takip ettiğinizde çok parlak bir yıldızı fark edersiniz – Sirius A. Eğer yukarı doğru, yaklaşık iki misli uzaklığa bakarsanız, Pleides'i görürsünüz. Dogon mağarasındaki bilgiler, Sirius'un çevresinde dönen bir başka yıldıza işaret eder. Dogonlar bu yıldız hakkında kesin bilgiler verirler; çok eski, çok küçük ve evrenin en ağır maddesinden (yakın ancak hatasız değil!) yapıldığını anlatırlar. Bu küçük yıldızın, Sirius çevresindeki turunu 'yaklaşık elli senede tamamladığını söylerler. Bütün bunlar oldukça detaylı konular. Astronomlar, Sirius B'nin, beyaz cücenin, varlığını 1862'de, diğer bilgileri ise ancak on beş ya da yirmi yıl önce ispat edebilmişlerdir.

Biraz sonra anlayacağınız gibi, yıldızlar, insanlar gibidir. Canlıdırlar, kişilikleri ve bizim gibi özellikleri vardır. Bilimsel açıdan bakıldığında, bü-

Güncelleştirme: Geçenlerde, yeni bir magnetar (mıknatıs + yıldız) keşfedildi, Bu magnetar, saniyede 200 defa dönerek muazzam bir elektromanyetik alan meydana getiren bir nötron yıldızı. Bilim adamları, 27 Ağustos 1998'de, kendilerinin yıldız depremi dedikleri bir oluşumu saptadılar. Cihazları, SGR 1900+14'den radyo dalgaları almıştı. Yayılan radyasyon, NEAR (Near Earth Astroid Rendezvous – Yakın Dünya Astroid Buluşması) uzay gemisi de dahil olmak üzere, yedi uzay gemisinin gama ışın detektörlerini etkileyerek durmasına neden oldu.

yüme aşamaları vardır. Hidrojen güneşleri olarak başlarlar, bizde olduğu gibi, iki hidrojen atomu füzyon reaksiyona girerek helyum meydana getirirler. Bu süreç, bu gezegende var olan tüm hayatı ve ışığı yaratır. Bir yıldız giderek olgunlaştığında, başka bir füzyon süreci başlar – helyum süreci - üç helyum atomu bir araya gelerek karbon meydana getirirler. Bu büyüme süreci, aşamalardan geçerek, atomik tabloda belli bir seviyeye ulaşana kadar devam eder. Bu nokta yıldızın yaşam süresinin sonunu gösterir. Yaşamının sonunda, bildiğimiz kadarıyla, bir yıldızın yapabileceği iki temel hareket vardır. Pulsarlar ve magnetarlar üzerine edinilen yeni bilgiler daha başka seçenekler verir. (pulsar, düzenli aralıklarla elektromanyetik enerji yayan gök cisimlerine verilen isimdir) Yıldızın birinci yapabileceği, patlayarak bir süpernova - yüzlerce bebek yıldıza rahim vazifesi görecek devasa bir hidrojen bulutu - haline dönüşebilir. İki, hızla genişleyerek, kırmızı dev – tüm gezegenlerini kapsayan dev bir patlamayla onları yakıp, tüm sistemi de çökerterek – haline geldikten sonra, uzun bir süre genişlemiş durumda kalabilir. Sonra, yavaş yavaş, beyaz cüce denilen küçük, eski bir yıldıza dönüşecektir.

Bilim adamlarının Sirius çevresinde dönerken bulduğu, Dogonların anlattığına bire bir uyan, bir beyaz cüceydi. Bilim, onun ağırlığını ölçmeye kalktığında bulduğu, onun 'evrendeki en ağır madde' olduğuydu. İlk ölçümler – yaklaşık yirmi yıl önce – onun yaklaşık her kübik inçde (6.5 cm kare) 9000 kilo olduğunu gösterdi. Bu gerçekten de ağır bir maddeyi tanımlıyordu, ancak bilim bunun son derece tutucu bir tahmin olduğunu şimdilerde biliyor. En yeni tahminler yaklaşık ağırlığın her kübik inç için 1,5 ton olduğunu söylüyor! Kara delikleri bir yana bırakırsak, bunun evrendeki en ağır madde olduğu rahatlıkla söylenebilir. Bunun anlamı şudur: Beyaz cüceden – ona şimdilerde Sirius B deniliyor - bir kübik inç alsanız, ağırlığı 1,5 ton olacak, üzerine koyduğunuz her şeyi delip geçerek doğrudan dünyanın merkezine kadar gidecek ve sürtünmeden dolayı nihayet bir gün durana kadar orada, tam merkezde, uzun zaman sağa sola salınacaktır.

İlave olarak, bilim adamları daha büyük olan Sirius A'nın çevresinde dönen Sirius B'nin rotasyon kalıbını incelediklerinde, 50.1 yıl olduğunu buldular. Bu, kesinlikle bir tesadüf olamaz. Rakamlar çok yakın ve çok gerçek. O zaman, bu eski, ilkel kabile, bir yıldız hakkında, bilimin henüz bu yüzyılda ölçebildiği bu kadar ayrıntılı bilgiyi nasıl edinmiş olabilir?

Bu, bilginin sadece bir kısmı. Godonlar, Neptün, Pluto ve Uranüs – son zamanlarda keşfedildi – de dahil olmak üzere, güneş sistemimizdeki tüm diğer gezegenleri biliyorlardı. Bu gezegenlere uzaydan yaklaşıldığında, tam olarak nasıl göründüklerini de biliyorlardı. Bizler bu bilgileri son zamanlarda edindik. Akyuvar ve alyuvarları ve bizlerin gene son zamanlarda elde ettiğimiz, insan bedenine ait her türlü fizyolojik bilgiye de sahiptiler. Tüm bunlar 'ilkel' bir kabileden gelen bilgiler!

Doğal olarak, Dogonların bu bilgileri nasıl edindiklerini öğrenmek

üzere, bir grup bilim adamı gönderildi. Bu hareket bilim adamları adına bir hata içeriyordu, çünkü, Dogonların böyle bir bilgiye sahip olduklarını kabul ettikleri takdirde, nasıl elde ettiklerini de kabul etmek durumunda kalacaklardı. 'Bunları nasıl öğrendiniz?' diye sordukları zaman Dogonlar, mağaralarının duvarlarındaki çizimlerinin onlara gösterdiği cevabını verdiler. Bu çizimler, gökten gelen ve üç bacağı üzerine inen bir uçan daireyi göstermekteydi. Uçan daireyle gelen varlıkların yerde büyük bir çukur kazdıkları, bunu suyla doldurdukları, gemilerinden suyun içine atladıkları ve kıyıda sudan çıktıkları da çizimlerde gösteriliyordu. Bu varlıklar yunus balıklarına çok benziyorlardı, hatta belki de gerçekten yunus balıklarıydılar, bunu kesin olarak bilmiyoruz. Daha sonra, bu varlıklar Dogonlarla iletişim kurmaya başladılar. Nereden geldiklerini anlattılar ve bütün bu bilgileri verdiler.

Dogonlar bunları anlattılar. Bilim adamları öylece oturdular. Ve, en sonunda şöyle dediler, 'Yoo, biz bütün bunları duymadık.' Çünkü, bunlar

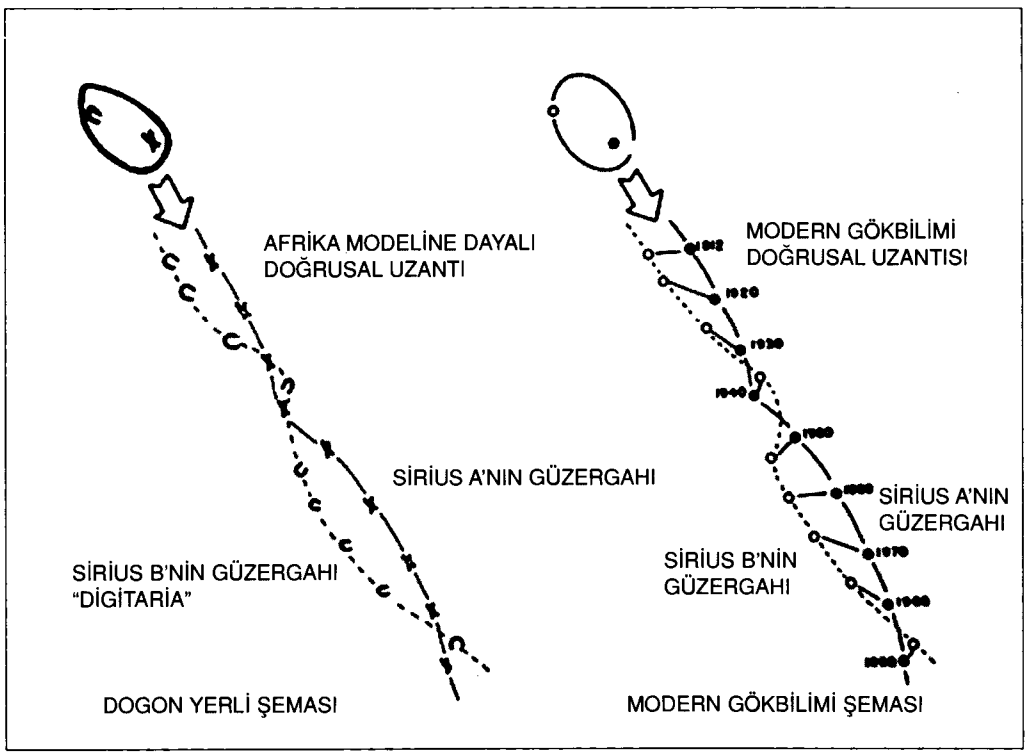

Şek.1-4. Sirius B'nin Sirius A'nın etrafında dönmesini gösteren iki doğrusal uzantı. Soldaki tablo, Dogon çizimlerine dayanmaktadır, sağ tarafın projeksiyonu Robert Temple tarafından hesaplanmıştır.

bildiklerini sandıkları hiçbir şeye uymamıştı, böylece bu bilgileri kafalarındaki bir halının altına süpürdüler. Bir çok insan, bilim adamları da dahil, bu tür bilgileri ne yapmaları gerektiğini bilemez. Bunun gibi, ne yapacağımızı bilemediğimiz çok fazla bilgi vardır. Bu olağandışı bilgileri, bildiğimizi düşündüğümüzle bağdaştıramayınca, bir yerlere tıkıştırırız – çünkü, eğer korursak, o zaman geliştirdiğimiz teoriler işlemez hale gelirler.

İşte Dogonların bildiği bir şey daha. Bu küçük çizim duvarda duruyor-

du (Şek. 1-4), ancak, bilim adamları- bilgisayarlar Sirius A ve Sirius B'nin yörüngelerini hesap edene kadar- ona anlam veremediler. Dogon mağarasında görülen şekil, Dünyadan bakıldığında, Sirius B'nin Sirius A çevresinde dönerken - 1912 yılından 1990 yılına kadar olan belirli bir zaman diliminde - meydana getirdiği şekille birebir örtüşmekteydi. Yunuslar, ya da her ne varlık idilerse, bugünkü bilgilerle elde edilen çizimi/zaman çerçevesini, Dogonlara en az 700 yıl önce vermişlerdi.

Bu bilgiler hayatıma girdikçe, hem 1912 hem de 1990 tarihlerinin çok önemli yıllar olduğunu keşfettim. Hatta belki de, bu tarihler arasında kalan yıllar, Dünyanın tarihindeki en önemli dönemlerden biriydi. İlerledikçe, bunu daha çok açıklayacağım, ama kısaca bakarsak, 1912, zaman içinde yolculuk ve dünya dışı Gri'lerle (bu konuyu daha sonra anlatacağım) insanlar üzerine yapılan deneylerin başladığı yıldır. 1990 ise, gezegenimizin yükseliş ağının tamamlandığı yıldır. Bu dönem içinde bir çok başka olaylar da olmuştur. Dogon duvar çizimlerinin bu döneme işaret etmesi açık bir kehanet olarak algılanabilir.

Peru Yolculuğu ve Daha Fazla Dogon Kanıtı

Dogon bilgileriyle ilk defa 1982 ya da 1983'de karşılaştım. Kendimi Dogon kabilesi ile çalışan ve oraya giderek iletişim kuran bir grup insanın ortasında buldum. Daha sonra, 1985'de, içinde bir Dogon araştırmacısının da bulunduğu bir grubu Peru'ya götürdüm. Cuzco'da şık bir otel olan Hotel San Agustin'e yerleştik. Niyetimiz, ertesi gün, İnka Yolu boyunca - yaklaşık 42 km- dağlarda yürüyüş yapmaktı. Yaklaşık 4270 metre tırmanıştan sonra, 1525 metre aşağıdaki Machu Picchu'ya inersiniz. Çok güzeldir.

Otelimiz, şehir merkezinde, yüksek duvarların arkasına gizlenmiş, İspanyol tarzı kerpiç bir saraydı. Oda ücretini paylaşmak için ikişer ikişer kalıyorduk. Benim beraber kaldığım Dogon araştırmacısı, sürekli ne kadar çok şey öğrendiklerini anlatıyordu ki bunlar, bizim burada anlattıklarımızdan çok daha fazlasıydı. Bir oda tuttuk, odanın numarası 23'tü. Çok heyecanlandı ve '23 numaralı oda – çok uğurlu bir sayı' dedi. Afrika'da, Dogonların yaşadığı yerde, Sirius yıldızı ufkun gerisine kayarak birkaç ay gözden kaybolur ve 23 Temmuz sabahı, güneşin doğuşundan bir dakika önce, ufuk çizgisinin hemen üzerinde, parlak kırmızı bir renkte, hemen hemen tam olarak doğuda tekrar belirir. Altmış saniye sonra güneş doğar. Sirius'u bir an görürsünüz ve gene kaybolur. Bu olaya Sirius'un helezoni doğuşu denir; sadece Dogonlar ve Mısır için değil, bir çok eski dünya medeniyeti için de çok önemli bir andır.

Bu, Sirius, Güneş ve Dünyanın uzay boyunca düz bir çizgi üzerine dizildikleri andır. Mısır'da hemen hemen tüm tapınaklar, Sfenksin baktığı yön de dahil, bu çizgiyle uyumludur. Mısır'da bir çok tapınağın duvarının bir yerinde küçük bir delik vardır, ve başka bir duvarda bir başka küçük

delik, ve gene başka bir duvarda bir küçük delik, başka duvar ve deliklerin yönlendirdiği loş bir iç odaya girilir. Bu odanın ortasında, granitten yapılmış, geometrik olarak bir küpe ya da Altın Aritmetik ortalama Dikdörtgenine benzeyen bir yapı ve üzerinde bir işaret bulunur. Sirius'un helezoni doğuşu anında, yakut kırmızısı ışık mihraba birkaç saniye vurur. Bu olay, onların yeni yılını başlattığı gibi, kadim Mısır'ın Sotik takviminin de ilk günü olurdu.

Evet, Peru' daydık ve 23 numaralı odada bunun anlamını konuşuyorduk. Odaya girdik, eşyalarımızı yere koyduk, her ikimiz birden yatağa baktık ve yatak örtüsünün üzerindeki resmi gördük. (Şek. 1-5)

Orada şaşkınlık içinde, yaklaşık beş dakika kadar kafamızın içindeki çarklar bunun nasıl olabileceğini çözmeye çalışırken hiç konuşmadan öylece kaldık.

Uçan dairenin içinden çıkan varlıkların çizimine tekrar bakarsanız, ne kadar benzer olduklarını fark edeceksiniz. Yarı karada, yarı suda – hava soluyan memeliler – ve kuyruk uçları düz, balıklar gibi çapraz değil. Kuyruk uçları böyle olan tek yaratık türü yunus ve balinalardır.

Ancak Dogon çizimleri Afrika kökenlidir, ve biz Peru'da durmuş çok benzer görüntüdeki bir memeliye bakıyorduk. Hiçbir anlam veremedik.

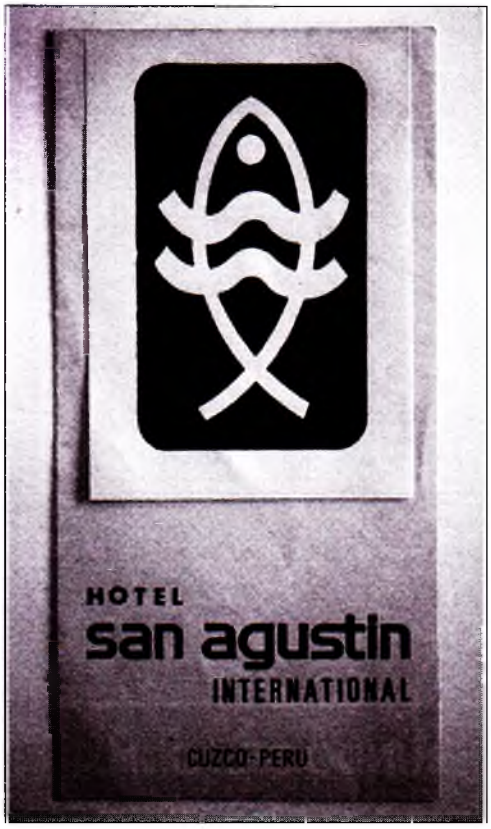

Şek.1-6. Cuzco, Hotel San Agustin'in logosu.

Otel personeline sorduk, 'Bu amblem hakkında ne biliyorsunuz?' Pek bir şey bilmiyorlardı. Çoğunlukla İspanyol kökenliydiler ve destanlarla da pek ilgili değildiler. Yaradılış hikayelerini bilmedikleri gibi ne anlama geldiğini de bilmiyorlardı. İşte size bu işaretin tüm resmi. (Şek. 1-6)

Biraz daha fazla bilgi almak amacıyla, küçük bir araba kiraladık ve çevredeki insanlarla konuşmaya başladık. En sonunda Titikaka Gölü'ne kadar geldik ve bazı Uros yerlileriyle konuşmaya başladık. Bir ara sordum, 'Bunun hakkında ne biliyorsunuz?' 'Ah, evet' diye cevap verdiler ve Dogonların anlattıklarına çok yakın bir hikaye anlattılar. Bu onların yaradılış hikayesiydi : Gökten bir uçan daire geldi ve üç bacağının üzerine Titikaka Gö-

Şek.1-5. Cuzco'daki otelde , yatak örtüsünün üstündeki logo.

İbrani'ce İncil'in Kodunun Çözümlenmesi

Güncelleştirme: Michael Drosnin tarafından yazılmış The Bible Code adlı bir kitap vardır. Bu kitap, kitleler tarafından tanınınca, bilinç üzerinde muazzam bir etkisi olacak ve Tanrıdan ayrılık hissini çok büyük bir oranda kıracaktır. Dr. Eli Rips, İsrailli bir matematikçidir ve İbrani İncil'inde çok gelişmiş bir bilgisayar şifresinin varlığını tespit etmiştir. Bulgular, Yale ve Harvard Üniversiteleri ve hatta Pentagon tarafından kontrol edilmiş ve doğruluğu kanıtlanmıştır. Bu birilerinin hayal gücü değil, bilimsel bir keşiftir. Buldukları, zaman ve mekan içinde olan tüm olayların İncil'de binlerce yıldan beri yazılı olduğudur. Hangi tarihte ve nerede doğduğunuz, hangi tarih ve yerde öleceğiniz gibi ayrıntılı bilgilerin yanı sıra, hayatınızdaki temel başarıların neler olacağı; hepsi İncil'de yazılıdır. İmkansız gibi gözükebilir, ancak doğrudur. Yanılma payı milyonda bir olarak hesap edilmiştir. Bu kitabı kendiniz için okuyun. Acaba İncil'in söz ettiği, 'zamanın bitişi'ne kadar açılmayacak olan 'gizli kitap' bu mu? Maya takvimine göre, 'zamanın bitişi'ne' giriyoruz. Sanskritçe'de, bu şiirlerden ve çok değişik yazılardan örnekler bulabilirsiniz. Ne kadarını çözümlediklerini bilmiyorum, ancak, hepsi tamamlandığında gerçekten çok çarpıcı olacak. Bunu nasıl başardılar? Bu insanlar gerçekten kimdiler? Bizim onlara bakış açımızın doğru olmaması mümkün müdür? Acaba düşündüğümüzden daha gelişmiş olabilirler mi?
Bu şiirin önerdiği budur.

lü'ne, Güneş Adası'na indi. Yunus benzeri yaratıklar suya atladılar, insanlara doğru geldiler, nereden geldiklerini anlattılar, ve İnka öncesi halklarla bir ilişki başladı. Hikayeye göre, Gök İnsanları ile olan bu ilişki sonucunda İnka medeniyeti meydana geldi.

Orada, ağzım açık kalakaldım. Sonraları, Avustralya çıkışlı 'Simply Living' dergisi, konuyla ilgili bir dizi makale yayınladı. İnsanlar araştırmaya başlayınca, dünya üzerindeki kültürlerin benzer hikayeleri olduğu anlaşıldı. Sadece Akdeniz kıyılarında, on iki değişik kültürün benzer hikayelerinin olduğu da böyle meydana çıktı.

Gopi bhagya madhuvrata
Srngiso dahi şandhiga
Khala jivita khavata
Gala hala raşandhara

Ey Tanrım (Krişna), süt annelerin tapınmasının yoğurduyla mesh edildik, Ey düşmüşlerin kurtarıcısı, Ey Şiva'nın üstadı, lütfen beni koru.

Şek.1-7.Clarion Call dergisinden : "Matematiksel ve Spiritüel Boyutlar" hazırlayan , David Osborn.

Yunuslara sık sık değineceğiz. Anlaşılıyor ki, bu gezegendeki bilincin açığa çıkmasında çok önemli bir rolleri oldu.

Sanskritçe Bir Şiir ve Pi

Şimdi, dünyanın kadim varlıklarının bizim onları sandığımızdan daha gelişmiş olduğuna dair, çok farklı bir konuya bakalım. Şekil 1-7, Sanskritçe de yazılmış bir şiirin fonetik tercümesidir. Sanırım, 80'li yıllarda, 'Clarion Call' dergisinde bir makalede yayınlan-

ka				=	0
ka	ta	pa	ya	=	1
kha	tha	pha	ra	=	2
ga	da	ba	la	=	3
gha	dha	bha	va	=	4
gna	na	ma	sa	=	5
ca	ta	sa		=	6
cha	tha	sa		=	7
ja	da	ha		=	8
jha	dha			=	9

pi/10 = 0.31415926535897932384626433832 79

Şek.1-8. Sayısal değerleri ile tüm Sanskrit sesler.

mıştı. Tercümesi, Sanskritçe orijinalinin altında verilmiştir.

Bir çok yıldan beri, araştırmacılar, her bir Sanskritçe sesin matematiksel bir değere denk geldiğini keşfetmişlerdir. Bunu çözebilmek, çok uzun yıllarını aldı. Şekil 1-8, Sanskritçe'de mümkün olan değişik sesleri göstermektedir. Her sesin sıfırdan dokuza kadar bir matematiksel değeri vardır, ve bazı hecelerin iki tane sayısal değeri bulunmaktadır. Örneğin, ka, ilk seslerden biridir, ruh anlamına gelir ve kullanımına bağlı olarak, ya sıfıra ya da bire denk gelir.

Araştırmacılar, farklı ses değerlerini bu şiire uyguladıklarında, son derece ilginç, matematiksel rakamlar ortaya çıkmıştır: 0.3141592653589... böylece 32 hane daha uzayıp gider! Bu, pi sayısının ona bölünüp otuz iki hane taşınmış halidir! Şimdiye kadar hiç kimse ondalık noktayı nasıl çözeceğini bulamamıştır, bu nedenle pi sayısı on üzerindendir. Eğer, ondalık noktayı sağa doğru bir hane ilerletirseniz, o zaman, 3.1415 elde edilir ki bu da dairenin çapının çevresine bölünmüş halidir. Dairenin çapının çevresine bölünmüş halini bildiklerini kabul etsek bile, bizim kültürümüz anlayışının kadim insanlara bakış açısına göre, bu kadar hatasız olarak hesap etmelerinin imkanı yoktur. Ancak, önümüzde inkar edemeyeceğimiz kanıtlar vardır.

Şek.1-9. Yapı iskelesi ile Sfenks.

Sfenks Kaç Yaşında?

Şimdi anlatacaklarım, muhtemelen, bu gezegendeki en önemli keşiflerden biridir. Ve şimdi, şu anda da, olmaya devam etmektedir. Tüm bunlar, yaklaşık kırk yıl önce R.A.Schwaller de Lubicz ile başladı. Bu kişi, bir çok kitap yazmış, kendini eğitmiş, çok ünlü, Mısırlı bir arkeologdur. Kendisi ve üvey kızı, Lucie Lamy, kutsal geometri ve Mısır kültürü üzerine derin bir anlayış sergilemişlerdir.

Sfenksi incelerken, Schwaller de Lubicz, yüzeydeki müthiş yıpranma ile ilgilenmeye başladı. Sfenksin arka tarafına doğru olan yıpranma şekilleri, yüzeyin on iki metre altına inmekteydi ve bu yıpranma, Mısır'daki bina yıpranma şekillerinden tamamen farklıydı (Şek. 1-9). Aynı zaman dilimine ait - yaklaşık 4000 yıllık olduğuna inanılan - diğer binalardaki yıpranma şekilleri, kum ve rüzgarın biçimlendirdiği formlar olmakla beraber, Sfenks'in üzerindeki yıpranma şekilleri suyun yol açtığı izler gibi görünmekteydi. Genel anlayışa göre, Sfenks, Büyük Piramit ve diğer ilişik yapılar, yaklaşık 4500 yıl önce, Dördüncü Hanedanlık, Keops döneminde, inşa edilmişlerdi.

Bu çelişki, Mısırlı arkeologların dikkatine sunulduğunda, dinlemeyi dahi reddettiler. Bu, yaklaşık kırk yıl devam etti. Diğer insanlar durumu anladılar, ancak, Mısırlılar görünen gerçeği kabul etmediler. Sonra, John Anthony West isimli bir adam bu konuya ilgi duydu. Bu kişi, 'Serpent in the Sky' ve Mısır üzerine bir çok kitabın yanı sıra iyi bir Mısır el kitabının da yazarıdır. Sfenks anlaşmazlığını duyar duymaz, kendi gözleri ile görmek üzere oraya gitti. Gördüğü, yıpranmanın çok fazla olduğu ve suyun buna sebep olabileceği idi. Diğer bir anladığı şey de, kabul görmüş arkeologların, aynı Schwaller de Lubicz'in durumundaki gibi, bu konuyu duymak istemedikleri idi.

Benim inancıma göre, bu inkarların bir sebebi var. Anlamanızı isterim ki, ben burada, temel bir dini tartışmıyorum, sadece bilgi veriyorum. Dünyada yaklaşık 5000 Mısır arkeologu vardır ve genelde birbirleriyle anlaşırlar. Bu anlaşma bir gelenek haline gelmiştir. Ufak değişiklikler yaparlar, çok sayıda değil, çok hızlı da değil, ve çoğu piramitlerin yaşı konusunda anlaşır. Tüm bu arkeologlar, birkaç istisnanın dışında Müslüman dır, ve kutsal kitapları Kuran'dır. Kuran, geleneksel yorumu içinde, yaradılışın yaklaşık 6000 yıl önce başladığını söyler. Böylece, eğer bir Müslüman, bir binanın 8000 yaşında olduğunu söylerse, kutsal kitabıyla çelişkiye düşmüş olur. Bunu yapamazlar, sadece yapamazlar, hatta üzerine konuşmazlar ve tartışmazlar.

Her hangi bir şeyin 6000 yıldan daha eski olduğunu söylerseniz, sizinle aynı fikirde olmayacaklardır. İnançlarını korumak isteyeceklerdir, bu nedenle, insan yapısı bir nesnenin 6000 yaşından fazla olma ihtimalini kimsenin bilmediğinden emin olmak isteyeceklerdir. Örneğin, Sakra'dan daha yaşlı olan, İlk Hanedana ait piramitlerin etrafına askeri barikatlar

kurup yüksek duvarların arkasına saklamışlardır. Neden? Çünkü, bu yapıların yaşı ya 6000 yıldan fazla ya da ona yakındır. Böylece Sir Anthony West, Mısır arkeoloji dünyasının dışına adım atarak Robert Schoch adlı Amerikalı bir jeologu devreye soktu. Schoch'un bilgisayar analizleri tamamen farklı bir bilimsel bir bakış açısını gözler önüne serdi. Hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde, Sfenksin gerçekten de suyun sebep olduğu yıpranma izleri taşıdığı anlaşıldı. – en az 7000 yaşında olan bir çöl, Sfenksin yaşını kesinlikle 6000 yılın üstü olarak belirliyordu.

Buna ilave olarak, bilgisayarlar bu tür yıpranma izleri taşıyabilmesi için, Sfenksin en az 1000 yıl boyunca, günde yirmi dört saat sağanak yağmur altında kalması gerektiğini ortaya çıkardılar. Bu da, Sfenksin en az 8000 yaşında olması gerektiğine işaret ediyordu. Böylece hesaplar, 1000 yıl boyunca aralıksız sağanak yağmur olasılığının düşük olması nedeniyle, 10-15.000 yılı, belki de daha fazlasını gösteriyordu. Bu kanıtlar dünyaya açıklandığında, çok çok uzun zamandan beridir yapılmış en önemli buluntulardan biri olduğu anlaşılacaktır. Dünyanın kendisine bakış açısını, herhangi bir keşiften daha çok etkileyecektir. Bu kanıtlar, henüz genel bilgi haline gelmemiş ve okul kitaplarına girmemiş olmakla birlikte, dünyada bilinmektedir. Defalarca kontrol edilmiş, üzerine düşünülmüş, tartışılmış ve artık bir çok bilim adamı tarafından şüpheye düşülemeyeceğine karar verilmiştir.

Böylece Sfenksin yaşı en az 10.000 yıl, belki 15.000 yıl, belki de daha da fazladır ve bu da tüm dünyanın arkeolojiye olan bakış açısını değiştirmeye başlamıştır. Her şeyi, şu anda, bildiğimizi sandıklarımıza göre değerlendiriyoruz. Dünyanın en eski medeniyeti - yaklaşık M.Ö. 3800 – Sümerliler olarak kabul edilirdi. Ondan önce, geleneksel bilgi, bize gezegenin hiçbir yerinde medeniyetin olmadığını, sadece kıllı barbarların yaşadığını söyler. Ancak şimdi elimizde, insan yapısı olan ve 10.000 ila 15.000 yıl geri giden kanıtlar var. Bu her şeyi değiştiriyor!

Geçmişte, dünyanın bakış açısını değiştirecek kadar etkili bir şey keşfedildiği zaman, bu bilginin yayılması ve ortalama insanın 'Evet, bu doğru' demesi için yaklaşık yüz yılın geçmesi gerekirdi. Ancak bu defa, televizyon, bilgisayarlar, internet nedeniyle her şey çok daha hızlı gerçekleşecek. Bugünlerde bilimsel çevreler, ilk defa olarak, Plato'nun Atlantis denen kıta hakkındaki sözlerini başka bir gözle değerlendiriyorlar.

Sfenks gezegenimizdeki en büyük heykeldir. Bu heykel kıllı barbarlar tarafından değil, gelişmiş bir kültür tarafından yapılmıştır. Ve, bu gezegende tanıdığımız birileri tarafından da yapılmamıştır. Bilimsel bakış açısından, bir medeniyetin gerçek yaşı hakkındaki kabul edilebilir ilk somut kanıttır. Daha bir çok kanıt vardır, ancak insanlar bunları sürekli halının altına süpürmüşlerdir. Sfenks ile ilgili bilgiler, dünya görüşümüzde bir çatlak meydana getirmiştir. Bu olay, yaklaşık 1990 yılında oldu ve şimdi çatlak daha da genişliyor. Şimdilerde, 10.000 yıl önce Dünyada yüksek medeniyete sahip birilerinin yaşamış olması gerektiği ile ilgili kabul edilmiş

kanıtlar var. Şimdi artık, kim olduğumuz konusundaki görüşlerin nasıl değişeceğini anlıyorsunuz.

Edgar Cayce, Sfenks ve Kayıtlar Salonu

Sfenksin bütün bu değişimlere neden olmasını, özellikle A.R.E.'nin (Association for Research and Enlightenment/Araştırma ve Aydınlanma Derneği) söylediklerinin ışığında bakınca, çok enteresan buluyorum. A.R.E, 'uyuyan kahin' Edgar Cayce'in öğretileri üzerine kurulu bir dernektir. Cayce, Sfenksin içinde Kayıtlar Salonu'na bir girişin olduğunu söyler. Kayıtlar Salonu, Dünyadaki kadim, üstün medeniyetlere ait fiziksel kanıtların olduğu iddia edilen bir yer altı odasıdır.

Cayce, çok ilginç bir kahindir. Yaşamı boyunca yaklaşık 14.000 kehanette bulunmuştur, ve 1970 yılına kadar bu kehanetlerin 12.000 tanesi gerçekleşmiştir, 2.000 tanesi de hala gelecektedir. Bütün bu kehanetler içinde, tek bir küçük hata yapmıştır. 12.000 kehanet içinde sadece bir tane olması - bu gerçekten inanılmaz - onun bu küçük hatasını affettirir. Cayce, Fransa'da oturan bir adamdan sağlığı için yorum yapmasını isteyen bir mektup aldı, ancak, yanlışlıkla, istek sahibinin ikiz erkek kardeşi için yorumda bulundu. Bu, onun tek hatasıydı. Onun dışındaki her şey 1972 yılına kadar tam Cayce'nin söylediği gibi gerçekleşti. Ancak, 1972 yılından sonra hatalar olmaya başladı, zamanı geldiğinde size neden böyle olduğunu açıklayacağım. (Atlantis'in 1970 yılından önce yüzeye çıkacağı ile ilgili kehanetinin gerçekleşmediğini düşünenler varsa, 'Life' dergisinin Ocak 1970 baskısına bakabilirler. Cayce'in tam söylediği yerde adalar yüzeye çıktı, bir kısmı sonraları tekrar battı, bir kısmı ise hala orada.)

Cayce'e göre, Sfenksin sağ ayağı, Kayıtlar Salonunun girişidir. Hem Thoth hem de Cayce, Sfenksin yakınındaki bir yeraltı odasında, bu gezegende bizden çok önce, gelişmiş kültürlerin varlığını ispatlayan fiziksel nesnelerin saklı olduğunu söylemişlerdir. Thoth, bu nesnelerin, gezegenimizde ileri medeniyetlerin beş buçuk milyon yıldır varolduğunun ispatı olduğunu söyler. Bizim medeniyetimiz, bu çok eski medeniyetlerle kıyaslandığında çocuk sayılır.

Thoth'a göre, aslında bu gezegendeki medeniyet 500 milyon yıl geriye gider ve ilk kültürümüz yıldızlardan gelmiştir. Ancak, beş buçuk milyon yıl önce, akaşik kayıtları da etkileyen çok büyük bir şey oldu. Akaşik kayıtların ne olduğu anla-

Şek.1-10. Thoth ile ilgili hiyeroglifler.

yışıma dayanarak, böyle bir şeyin nasıl olabileceğini anlayabilmiş değilim. Benim bildiğime göre, olan her şey, titreşim formu olarak sonsuza kadar varolur. Bu nedenle, akaşik kayıtların nasıl yok edilebileceğini anlamıyorum, ancak bana, bunun tamamen doğru olduğu anlatıldı.

Şek.1-11 Albuquerque Hayvanat Bahçesindeki İbisler.

Thot'u Tanıtırken

Thoth kimdir? Bu resimde (Şek. 1-10) gördükleriniz Mısır hiyeroglifleridir. Sadece üstte gördüğünüz şekiller değil, bu resimdeki her şey hiyerogliftir. Hiyeroglif, 'kutsal yazı' anlamına gelir. Hiyeroglifler, yeryüzündeki ilk kağıt olduğu iddia edilen papirüs üzerine çizilmiştir. Burada tasvir edilen kişi, Thoth isimli bir adamdır. Thoth, uzun bir o ile okunur. Hiyeroglif onu ibis başlı gösterir, ibis bir kuştur. Ne zaman geniş omuzlu, tuhaf görünüşlü bir kuş kafası taşıyan bir adam görürseniz, bu Thoth'u tasvir eden bir hiyerogliftir. Dünyaya yazıyı getiren adam olduğu için elinde papirüs ruloları tutar. Yazının tanıtılması, son derece derin önemi olan bir olaydır, belki de bu dönemde etkileri en geniş olan harekettir. Tarihimiz boyunca, evrimimiz ve bilincimiz üzerinde, diğer her hangi bir olaydan çok daha fazla değişikliğe neden olmuştur.

Thoth, aynı zamanda sol elinde, ank adı verilen ve sonsuz yaşamın sembolü olan bir nesne tutmaktadır. Ank, Mısır'da nasıl öncelikli bir sembol idiyse, bu kitapta da çok belirgin ve önemli bir role sahiptir. Bedenlerimizi kuşatan elektromanyetik enerji alanı, ank biçimindedir. Mısır görüşüne göre, ank'ın hatırlanması, yuvaya, sonsuz yaşama ve gerçek özgürlüğe dönüşün başlangıcıdır. Ank, en önemli anahtardır.

Bütün bunlar sadece girişti. Konudan konuya atlayarak gideceğim, birbirleriyle bağlantısız görünebilirler, ancak sonra, yavaş yavaş hepsi bir bütünü oluşturacak.

Mısır'a ikinci yolculuğumda, her yerde ibis denen bu küçük kuşu aradım. Sazlıklarda yaşadıkları varsayıldığından, sazlıkları kameramla taradım, sürekli orada olabilecek bir tanesini görmeye çalıştım. Mısır'ı baştan başa gez-

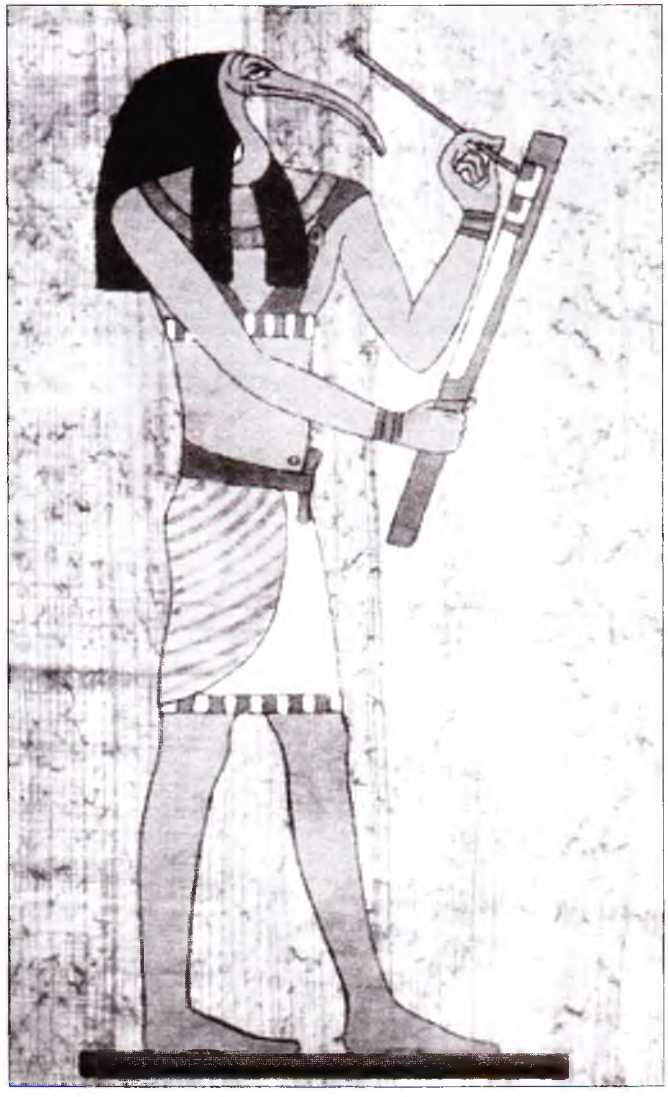

Şek.1-12. Thoth'un yazıyı icat ettiği varsayıldığı için, çoğunlukla papirüs rulosu ve kalem ile gösterilmiştir. Bir duvar heykelinin kopyası.

Şek.1-13. Thoth yazı yazarken (sağdaki şekil),
orijinal bir duvar oyması.

dim fakat bir tane bile ibis göremedim. Geri döndüğümde Albuquerque Hayvanat Bahçesi'ne gidip bu resmi çekene kadar beklemem gerekiyormuş (Şek. 1-11). Parlak pembe tüyleri olan, kısa bacaklı leyleklere benziyorlardı.

Bu resimde Thoth yazı yazıyor. (Şek. 1-12) Bu duvardan indirdiğim bir kopya, bu resim ise (Şek. 1-13) gerçek bir duvar heykeli. Bu resimde çömelmiş, kalemi tutuyor ve yazı yazıyor. Bu dönemde, bu hiç girişilmemiş bir hareketti. Tarihin geleneksel yorumuna göre, bu hareket Mısır'ın Sakra döneminde yer aldı, ama benim kuşkularım var. Ben, bu olayın yaklaşık 500 yıl önce gerçekleştiğini düşünüyorum. Sakra, Birinci Hanedanlık döneminde inşa edilmiştir, yaklaşık olarak M.Ö. 3300. Sakra'dan daha yaşlı olan piramitlerden bahsettiğimiz zaman, neden böyle düşündüğümü anlayacaksınız.

Hikayem

Berkeley Başlangıcı

Bir kısmınız, diğer boyutlardan varlıklarla iletişim kurmaya inanmayabilirsiniz, ancak benim hayatımda olan bu. Ben istemedim, kendiliğinden oluverdi. Thoth denilen adamla, senelerce, neredeyse her gün boyutlar arası seviyede iletişim kurduk. Şimdilerde daha iyi anlıyorum, Thoth'la asıl ilişkim Berkeley Üniversitesi'nde okurken başladı.

Diplomamı almama pek az zaman kala, temel konum fizik, yan konum ise matematikti. Mezuniyetime bir dönem kalmıştı. Fizikçiler hakkında öğrendiğim bir şey bilim dünyasını bana son derece itici bir hale getirmişti, bilim diye bir şey olmadığına inanıyordum, mezuniyet derecem olsun da istemiyordum. Bu inancım şimdilerde değişiyor. Bu bile tek başına bir kitap olabilir, nedeni ise arkeologlarla ilgili söylediğimin aynısıdır. Fizikçiler, aynı arkeologlar gibi, bir konu çok yeni ve çok hızlı olarak gelişiyorsa, başlarını çevirirler. Belki de asıl gerçek, insanın yapısının bu olduğudur. Böylece, beynimin öbür tarafını kullanmaya karar vererek, güzel sanatlara yöneldim. Danışmanlarım delirdiğimi düşündüler. 'Derecenden vaaz mı geçiyorsun?' diye sordular. Ancak, ona ne ihtiyacım ne de hevesim vardı. Böylece, mezun olmak yerine iki sene daha okula devam ederek, güzel sanatlar ve sanat tarihi okudum.

Konu değiştirmek şimdilerde anlamlı geliyor, çünkü, kadim yazıları okuduğunuzda, o eski insanların sanatı, bilimi ve dini birbirine geçmiş ve birbiriyle bağlantılı olarak algıladıklarını anlıyorsunuz. Kendimi o zaman tabi tutuğum programlama, şu anda yaptığım ile tamamen uyumludur.

Kanada'ya Gidiş

Mezuniyet derecemi 1970'de aldım. Vietnam'a gidip döndükten sonra, ülkemde o zaman olanlara baktığımda, 'Dayanamıyorum! Buraya kadar! Ne kadar yaşayacağımı ya da neler olacağını bilmiyorum, ancak ben mutlu olacağım ve hep yapmak istediklerimi yapacağım' dedim. Her şeyi geride bırakıp her zaman yapmak istediğimi yapmaya, dağlarda yaşamaya karar verdim. Bir sene sonra, binlerce Vietnam savaşını protesto eden kişinin beni takip edeceğini hiç bilmeden, Amerika'yı terk edip Kanada'ya gittim. Renee isimli bir hanımla evlendim ve ikimiz, her yere uzak bir yere gittik. Kootenay Gölü'nde küçük bir ev bulduk. Eve ulaşmak için, en yakın yoldan dört 4 km kadar yürümek zorundaydınız. Gerçekten izole bir yerdi.

Hayatımı tam istediğim gibi yaşamaya başladım. Her zaman parasız olarak yaşayıp yaşayamayacağımı görmek isterdim, denedim. Başlangıçta biraz korkutucuydu, ama zaman geçtikçe kolaylaştı ve bir süre sonra doğal yaşam konusunda ustalaştım. Hemen hemen hiç parasız, çok güzel ve do-

lu bir hayat yaşadım. Bir süre sonra bunun şehirde bir iş sahibi olmaktan daha kolay olduğunu fark ettim! Günde üç saat kadar yoğun çalışmak zorundaydım, ve günün geri kalan kısmında serbesttim. Müzik dinleyebilir, ortalıkta dolaşabilir ve güzel vakit geçirebilirdim. Aynen de öyle yaptım. Millerce uzaktan gelen arkadaşlarımla günde on saat müzik dinledim. O zamanlar evimiz bayağı ün sahibi olmuştu. Sadece eğlendik. Bunları yaparken, şimdiki düşünceme çok katkısı olduğunu düşündüğüm, kendimle ilgili bir şey keşfettim. Geri dönüp baktığımda, 'içsel çocukluğuma dönüşüm' olarak gördüğüm bir dönem yaşadım. 'İçsel çocuk' serbest kalmıştı ve o serbest kalma esnasında, beni şu andaki hayatıma yönlendirmede katalizör görevi yapan bir olay yaşadım.

İkI Melek ve Beni Götürdükleri Yer

Kanada'da Vancouver'dayken, meditasyonu tanımak istedik ve böylece bizim bölgemizde oturan Hindu bir öğretmenle çalışmaya başladık. Eşim ve ben, meditasyonun ne olduğunu anlamak konusunda ciddiydik. Saygımızı göstermek için, beyaz ipekten, kapüşonlu elbiseler bile diktirmiştik. Derken bir gün, meditasyon çalışmalarına başlayalı dört ya da beş ay olmuşken, odamızda 3 metre boyunda iki melek belirdi! Biri yeşil, diğeri ise mordu ve orada duruyorlardı! Şeffaf bedenleri vardı ama kesinlikle oradaydılar. Bunun ne olmasını istiyorduk ne de böyle bir beklentimiz vardı. Biz sadece Hindu öğretmenimizin verdiği talimatları izliyorduk. Durmadan soru sormasından, onun da bu olayı tam olarak anladığını sanmıyorum. O andan itibaren, hayatım bir daha eskisi gibi olmadı. Benzerlik bile kalmadığını düşünüyorum.

Meleklerin ilk söylediği 'Biz siziz' oldu. Bunun ne anlama geldiği konusunda hiçbir fikrimiz yoktu. 'Sen ben misin?' dedim ben de. Sonra bana, yavaş yavaş, kendim, dünya ve bilincin yapısı hakkında dersler vermeye başladılar. Sonunda, kalbim onlara tamamen açıldı. Onlardan gelen muazzam sevgiyi hissedebiliyordum ve bu hayatımı tamamen değiştirdi. Yıllar boyunca beni yetmiş değişik öğretmene yönlendirdiler. Meditasyonlarımda, bana gitmem gereken öğretmenlerin adres ve telefon numaralarını veriyorlardı. Bana ya önce telefon etmemi ya da doğrudan evlerine gitmemi söylüyorlardı. Ben de öyle yapıyordum ve her seferinde doğru insan karşıma çıkıyordu. Sonra, o insanla belli bir süre kalmam talimatı veriliyordu. Bazen, tam dersin ortasında, melekler 'Tamam, dersin bitti, kalk git' derlerdi.

Beni Ram Dass'e gönderdikleri zamanı hatırlıyorum. Bu adamın evinde, burada ne arıyorum diye düşünerek üç gün kaldım ve bir gün ona bir şey söylemek için omuzuna dokunduğumda, elektrik şarjına benzeyen bir şey beni yere fırlattı. Melekler, 'Tamam, artık gidebilirsin' dediler. Ram Dass ve ben arkadaş olduk, ancak ondan öğrenmem gereken her ne ise o saniye bitmişti.

Ram Dass'in öğretmeni, Neem Karoli Baba'nın öğretileri benim için çok önemlidir. Onun inancı 'Tanrıyı görmenin en iyi şekli, onu her şekil içinde görmektir' idi. Yogananda'nın çalışmalarını da tanıma fırsatım olduğundan ona çok değer veririm. Daha sonra, Sri Yukteswar ve bazı çalışmaları hakkında konuşacağız. Tüm temel dinlerle çok yoğun olarak ilgilendim. O kadar katı bir hazırlığı gerekli görmediğim için Sikh'leri reddettim, ancak, geri kalan hemen hemen hepsini öğrendim ve uyguladım – Müslüman, Musevi, Hıristiyan, TAOcu, Sufi, Hindu ve Tibet Budizmi. TAOculuğu ve Müslümanlığı derinlemesine inceledim ve hatta Sufizm ile on bir yıl ilgilendim. Ancak, bütün bu çalışmaların içinde, benim için en güçlü öğretmenler Amerikan yerlileri olmuştur. Ruhsal gelişimimin kapılarını açan onlar olmuşlardır. Yaşamım üzerindeki etkileri büyüktür. Ama, bu ayrı bir hikayedir, zaman içinde bir kısmını aktaracağım.

Yeryüzünün tüm dinleri aynı Gerçekliği anlatır. Değişik sözlerle ifade edebilirler, farklı kavram ve fikirleri olabilir, ancak, sadece tek Gerçeklik ve tüm yaşam biçimlerinin içinde hareket eden tek Ruh vardır. Farklı bilinç hallerine ulaşmak için kullanılan değişik teknikler olabilir, ancak gerçek olana ulaştığınızda onu tanırsınız. Nasıl adlandırırsanız adlandırın, hepsi aynı şeydir.

Simya ve Thot'un İlk Defa Görünmesi

Bir ara, melekler beni simyacı olan Kanadalı bir adama yönlendirdiler, bu adam cıvayı altına çevirebiliyordu - aynı şey kurşundan da yapılabilir ama biraz daha zordur. Onunla iki yıl simya çalıştım ve tüm süreci kendi gözlerimle izledim. 45 cm çapında, bir tür sıvı ile dolu yuvarlak bir bardağı vardı ve içindeki cıva küçük köpükler halinde yüzeye yükselirdi. Bu köpükler bir dizi flüoresan renkten geçerek değişime uğrar, yüzeye yükselir, küçük altın topları haline dönüşür ve dibe çökerlerdi. Sonra o, bu altın toplarını alır ve ruhsal gelişim çalışmaları için kullanırdı. İngiliz Kolombiya'sı'nda, Burnaby'de, sıradan bir sokakta, sıradan bir evi vardı. Sokak boyunca gitseniz, evinin diğerlerinden hiç de farklı olmadığını görürdünüz. Ancak, evinin altında gizli bir laboratuarı vardı. Evinin altında elektron terazilerden aklınıza gelecek her türlü cihazla donatılmış bir laboratuar kurarak çalışmalarını ilerletmek için bu milyonlarca dolar değerindeki altını kullanmıştı. Ve tabii ki, simya çalışmalarındaki amaç, altın ya da para elde etmek değil, cıva ya da kurşunun nasıl altına dönüştüğünü anlamaktır.

Önemli olan süreçtir. Cıvanın altına dönüşme süreci, insanın bu bilinç seviyesinden Mesih bilincine geçiş sürecinin aynısıdır, birebir örtüşürler. Hatta, simyanın tamamını öğrenmeye kalksaydınız, var olan her kimyasal reaksiyonu anlamak zorunda kalırdınız, çünkü, her reaksiyonun, yaşamda ona karşılık gelen deneyimsel yönü vardır. 'Yukarısı nasılsa, aşağısı da öyledir' sözü bunu anlatır. (Bu arada, Thoth, eski Yunan'da Her-

mes iken, bu sözleri söyleyen ilk kişidir).

Bir zaman diliminde, bu simyacı öğretmenin önünde oturuyor ve belirli bir şekilde soluyarak gözler açık bir meditasyon uyguluyorduk. Benden yaklaşık 1 metre uzakta oturuyordu ve bir iki saattir meditasyon yapıyorduk. Birden bir şey oldu – daha önce görmediğim bir şey. Karşımdakinin görüntüsü bulanır gibi oldu ve gözlerimin önünde yok oldu. Gitmişti! Asla unutamam. Bir an orada oturdum ve ne yapacağımı düşündüm. Sonra, kararsızca onun olduğu yere gidip yokladım, hiç kimse yoktu. Tam bir şaşkınlık içindeydim. Kafam uçtu (60'lı ve 70'li yıllarda öyle derdik), ve gerçekten de uçmuştu. Ne yapacağımı bilmediğimden oturmaya devam ettim. Sonra, tamamen farklı, ama tamamen farklı bir insan karşımda belirdi! Benim simyacı öğretmenim otuz beş yaşlarındaydı, ama, karşımdaki adam altmış belki de yetmiş yaşındaydı ve boyu da daha kısaydı.

Küçük bir adamdı ve Mısırlıya benziyordu. Saçları ve teni koyu renkti, saçı uzuncaydı ve geriye toplanmıştı. Temiz, tıraş olmuş bir yüzü olmakla beraber, çenesindeki 15 cm lik sakalı beş yerden bağlıydı. Basit, ten rengi, uzun kollu, uzun pantolonlu, pamuklu kıyafeti içinde karşımda bağdaş kurmuş oturuyordu. Şoku atlattıktan sonra, gözlerine baktım. Onun gözlerinde, bebeklerin gözleri dışında başka hiç bir yerde görmediğim bir şey vardı. Bebeklerin gözlerine bakmak kolaydır, çünkü, düşündüğü bir şey yoktur, yargı yoktur, hiçbir şey yoktur. Bebeklerin gözlerinin içine düşebilirsiniz, onlar da sizinkilere. Bu adama bakmak öyle bir şeydi. Eski bir beden içinde kocaman bebeksi gözleri vardı. Kafasında hiçbir şey yoktu. Bu adamla o anda bağlantı kurdum, hiçbir engel yoktu. Daha önce hiç kimseyle olmayan bir şekilde onu kalbimde hissettim.

Sonra, bana bir soru sordu. Evrende kaybolmuş üç tane atom vardı, acaba ben nerede olduklarını biliyor muydum? Neden bahsettiğini hiç anlamadığım için 'Hayır' dedim. Ve bana bir deneyim yaşattı, bunu size anlatmayacağım, ki bu deneyim beni zamanda, varoluşa kadar götürüp geri getirdi. Çok ilginç bir beden dışı deneyimdi. Geri geldiğim zaman, üç kayıp atomdan kastının ne olduğunu anlamıştım – ya da öyle sandım. Ona 'Nelerden söz ettiğini galiba anlıyorum' dedim ve ne düşündüğümü ona anlattım. Sözlerimi tamamladığımda, gülümsedi, önümde eğildi ve yok oldu. Öğretmenim, bu değişimin gerçekleştiğinin farkında değildi. Olanların hepsi benim kendi deneyimim içindeydi.

Oradan, yaşadıklarımın etkisinde kalarak çıktım. O zamanlarda melekler beni bir öğretmenden diğerine gönderiyorlardı, başka hiçbir şeye zamanım yoktu. Ama yine de, bana görünen bu küçük adamın dışında hiç bir şey düşünemiyordum. Ona kim olduğunu sormadım ve o da zaten tekrar gelmedi. Zaman geçti, deneyimler silinmeye başladı, ama ben, her zaman bu adamın kim olduğunu merak ettim. Neden beni, kayıp üç atom için zamanda geri göndermişti ve aslında bütün bunların anlamı neydi? Onu özlüyordum, çünkü tanıdığım en saf ve temiz adamdı. On iki yıl sonra onun kim olduğunu buldum. O, Thoth'du. 1 Kasım 1984'de tekrar ha-

yatıma girdi ve bana çok şey öğretti. Gene de, bu hikayeyi sonraya bırakacağım.

Atlantis'li Thot

Bu adam, Mısırlı Thoth, Atlantis döneminin başlangıcından beri vardır. 52.000 yıl önce, bedenin içinde sürekli olarak, ölmeden bilinçli kalmanın yolunu bulmuştur, o zamandan beri de aynı bedende yaşamaya devam etmektedir. Ancak, 1991'de bizlerin anlayışının çok ötesinde başka bir varoluş biçimine geçmiştir. Atlantis döneminin büyük bir kısmında yaşamış, hatta 16.000 yıl kadar Atlantis Kralı olmuştur. O zamanlardaki adı Chiquetet Arlich Vomalites idi. Asıl adı Arlich Vomalites olmakla beraber, bilgeliği tanımak istediği için, 'bilgeliğin arayıcısı' anlamına gelen Chiquetet sıfatını almıştı. Atlantis battıktan sonra (bu konuya birazdan ayrıntılarıyla gireceğiz), Arlich Vomalites ve diğer gelişmiş varlıklar, medeniyetlerini yeniden kurabilmek için 6.000 yıl beklemek zorunda kaldılar.

Mısır hayata geçmeye başladığında, öne çıktı, kendine Thoth adını verdi ve hep bu adı kullandı. Mısır öldüğünde, ondan sonraki temel kültürü, Grek kültürünü, başlatan da Thoth'du. Tarih kitapları Grek'lerin babası Pisagor'dur der. Pisagor okulu, Grek kültürünü meydana çıkardı, bizim şu andaki medeniyetimiz de Grek kültüründen çıktı. Pisagor kendi yazılarında, Thoth'un onu elinden tutarak Büyük Piramit'in altına götürdüğünü, Gerçekliğin tüm yapısını ve geometrilerini öğrettiğini söyler. Pisagor ile Grek kültürü doğduktan sonra Thoth, Atlantis döneminden beri var olan bedeninde, bu Grek kültürün içine girer ve kendine Hermes adını verir. Arlich Vomalites, Thoth ve Hermes, hepsi aynı kişidir. Gerçek bir hikaye mi? 2.000 yıl önce Hermes tarafından yazılan Zümrüt Tablet'leri okuyun.

O zamandan beri daha başka isimleri olmakla beraber, ben ona Thoth demeyi tercih ediyorum. 1984'de Thoth hayatıma tekrar girdi ve 1991'e kadar hemen her gün benimle çalıştı. Gelir ve günde dört ile sekiz saat arasında zaman ayırarak bana bir çok şey öğretirdi. Sizinle paylaştığım bilginin en büyük kısmı, onun bana aktardıklarından kaynaklanmakla beraber, diğer öğretmenlerin dersleri ile uyumludur.

Dünya tarihi, özellikle, ondan geldi. Hala Mısır'dayken ona Yazman denilirdi, olup biten her şeyi yazardı. Tam bu konunun adamı, değil mi? Sürekli hayatta olduğu için, Yazman olarak yaptığı orada oturup hayatın geçişini izlemekti. Onun bilgelik anlayışının önemli bir kısmı bu olduğundan, tarafsız ve iyi bir gözlemciydi, olaylar, İlahi düzen doğrultusunda olmadığında, ne bir şey yapar ne de konuşurdu. Sonunda Thoth, Dünyayı nasıl terk edebileceğini buldu. Yaşam olan başka bir gezegene gidip, orada oturup izlerdi. Hiçbir zaman müdahale etmez, bir kelime söylemezdi. Hayatlarını nasıl yaşadıklarını görmek, bilgelik kazanmak için, anlamak

Şek.1-14. Thoth'un eşi Shesat.

için, tamamen sessiz olur ve sadece izlerdi. Gittiği her gezegende yüz yıl kadar kalır, sonra başka bir yere giderek izlemeye devam ederdi.

Diğer yaşam şekillerini izlemek için Thoth, toplamda 2000 yıl kadar Dünyadan uzaklaşmıştır. Ancak, o kendini Dünyalı kabul eder. Hayat oyunu içinde hepimiz başka bir yerlerden geldik, çünkü Dünya o kadar yaşlı değildir. Dünya sadece beş milyar yaşında, ruh ise sonsuz ve hep de öyle olacak. Ruh ölemez, başka her hangi bir anlayış illüzyondur. Thoth kendini buralı kabul eder, çünkü ölümsüzlüğe giden ilk adımı burada atmıştır.

Resimdeki (şek. 1-14) Thoth'un eşi Shesat'tır. En az Thoth kadar, belki de daha da olağanüstü bir kişidir. Kabaca M.Ö. 1500'de, beni Dünyaya bilinçli olarak getiren ilk kişi odur. Fiziksel olarak burada değildim, boyutlar arasında bilinçli bir bağlantı kurmuştuk. Shesat'ın benimle temas kurmaktaki amacı, Mısırlıların ülke içindeki sorunlarının neticede tüm dünyayı ve insanlığı etkileyecek olduğunu düşünmesiydi. Beraberce çok yakın çalıştık, ona karşı derin bir sevgim vardır ve burada olmamasına rağmen hala yakın temas içindeyiz. Thoth da artık burada değil, 1991'de beraberce, bu evrenlerin oktavından çıkarak tamamen farklı bir yaşam deneyimine geçtiler. Az sonra göreceğiniz üzere bu davranışların bizim için önemli olduğunu göreceğiz.

1984'de, simya öğretmeniyle meditasyon yaparken deneyimlediklerimden on iki yıl sonra, Thoth tekrar hayatıma girdi. İlk yaptığı beni Mısır'da, inisiyasyonlardan geçirmek oldu. Beni, bütün Mısır'ı dolaşarak belli tapınaklarda törenlere ve inisiyasyonlara katılmaya yönlendirdi. Benden, Büyük Piramit'in altında belli bir yere girmem , Atlantis dilinde uzun cümleleri tekrar etmem ve böylece bedenimin ışık olduğu bilinç haline girmem istendi. Zamanı geldiğinde bu hikayeyi size anlatacağım, söz veriyorum.

Thoth, Geometriler ve Yaşam Çiçeği

Mısır'dan döneli üç ya da dört ay olmuştu ki Thoth geldi ve 'Meleklerin sana verdiği geometrileri görmek istiyorum' dedi. Melekler bana gerçeğin ruhla bağlantısını gösteren temel bilgileri/geometrileri vermiş ve sizlere vereceğim meditasyonu öğretmişlerdi. Thoth'un benden istediği ilk şeylerden biri de bu meditasyondu. Alış veriş buydu: Ben onun tüm anılarını aldım, o da meditasyonu. Bu meditasyonu istiyordu, çünkü onun kullandığı meditasyondan daha kolaydı. Onun 52.000 senedir yaşamda kalma şekli çok hassastı – ipliğe bağlı olmak gibi. Her gün iki saat meditasyon yapmazsa ölecekti. Belli bir meditasyon tekniği içinde, başı kuzeye, ayakları güneye doğru bir saat harcamak zorundaydı. Başka bir medi-

tasyon tekniği kullanarak, bu defa başı ve ayakları ters yönde, bir saat daha harcamak zorundaydı. Elli yılda bir, bedenini yenileyebilmek için, Regenerasyon Salonları denilen yere gidip Yaşam Çiçeği'nin önünde on yıl geçirmek zorundaydı.(Bu, Dünyanın rahminde yaşayan saf bilincin alevidir ve insanlığın bilinç boyutu, varlığını sürdürebilmek için buna tamamen bağımlıdır. Bu konudan daha sonra bahsedeceğim.)

Thoth bu yeni meditasyonla çok ilgilenmişti, çünkü, onun iki saatte yapabildiğini, Mer-Ka-Ba meditasyonunda sadece altı nefeste gerçekleştirebiliyordu. Bu meditasyon hızlı, verimli ve çok daha kusursuz olduğu gibi kalıcı bir farkındalık haline götürebildiği için potansiyeli daha yüksekti. Böylece Thoth bana muazzam miktarda bilgi aktarmaya başladı. Odamda belirdiği zaman, şu anda yaptığımız gibi kelimelerle konuşmazdı. Holografik görüntüler ve telepati karışımı olan bir yöntem kullanırdık. Onun düşünceleri bana daha çok holografik olarak geliyordu, diye tahmin edeceksiniz. Ancak, bundan fazlası var. Bana bir şeyi tanımlamak istediği zaman, onun düşüncelerinin kokusunu ve tadını alır, görüp duyardım.

Thoth, meleklerin bana verdiği geometrileri görmek istediğini söyleyince, ona bu bilgileri telepatik olarak, küçük bir ışık topu halinde gönderdim - üçüncü gözden üçüncü göze. Bütün hepsine beş saniye kadar baktıktan sonra, bağlayıcı bilgilerin bir çok seviyesinin eksik olduğunu söyledi. Böylece, her gün uzun saatler boyunca, çizimler yapıp, şimdi kutsal geometri dediğimiz bu şekillerin ne olduğunu anlamaya çalışırdım.

O zamanlar, bu görme şekline bir isim veremiyordum. Ne olduğunu bilmiyordum, ve başlangıçta ne anlama geldiği ile ilgili hiç bir fikrim yoktu. Geçmiştekileri bir yana bırakırsak, bu konunun farkında olan hiç kimseyi de tanımıyordum. Tüm dünyada bir tek kendim varım sanıyordum. Ancak, konulara daha çok girdikçe, bunun, Dünyanın tarihi boyunca ve evrenin her tarafında her zaman olageldiğini ve her yerde olduğunu anladım. Thoth, uzun zaman bana bu şekilde öğretti. Sonunda, onun her şeyi içerdiğini söylediği tek bir çizime ulaştık – hiç istisnasız tüm bilgileri, hem dişi hem erkek (şek. 1-15). İşte, bu o.

Şek.1-15. Yaşam Çiçeği.

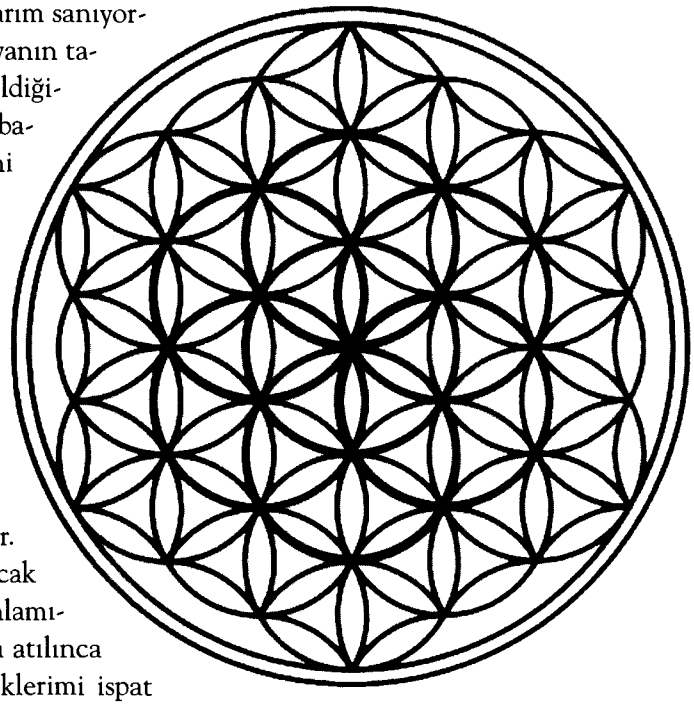

Kitabın bu kadar başında, bunu söylemenin çok iddialı olduğunu biliyorum, ancak Thoth'a göre, tek bir çizim, tüm oranlarıyla, hayatın olabilecek her bir unsurunu kapsamaktadır. Bu çizim, her matematik formülünü, her fizik kuralını, müziğin her notasını ve sizlerin bedenleri de dahil olmak üzere, her biyolojik yaşam formunu içerir. Her atomu, her boyut seviyesini, dalga formu evrenlerindeki her şeyi ama her şeyi içerir. (Birazdan dalga formu evrenlerini anlatacağım.) Ancak Thoth bana öğrettikten sonra, yukarıdaki cümlenin anlamını kavradım, bu nedenle böyle iddialı bir cümle ortaya atılınca ilk başta inanılmaz gelebilir. Tanrının izniyle, söylediklerimi ispat

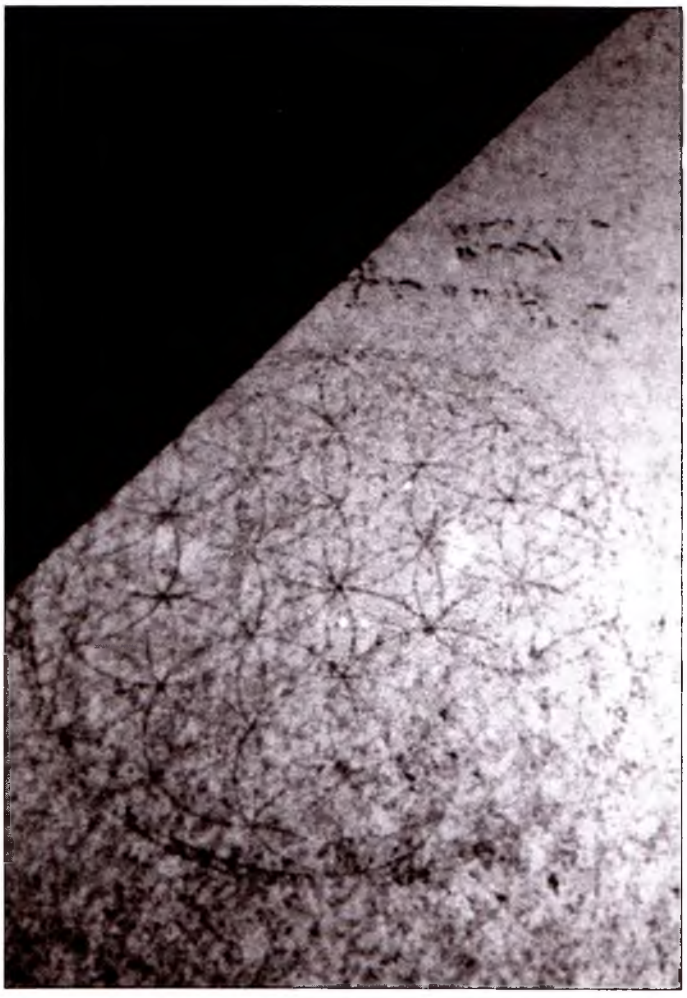

Şek.1-16. Abydos'da duvarın üstünde Yaşam Çiçeği , fotoğraf Katrina Raphaell tarafından çekilmiştir.

edeceğim. Tabii ki, bu çizimin, yaradılışın her unsurunu kapsadığını ispat etmem mümkün değil, çünkü, var olan o kadar çok şeyi bir kitaba sığdıramam. Ancak, size göstereceğim kanıtlar, bu bilgiyi her şeye yayabilmenize yeterli olacaktır.

Sonra, Thoth bana Yaşam Çiçeği'nin çizimini Mısır'da görebileceğimi söyledi. Onunla çalıştığım onca yılda bana verdiği bilgilerden sadece iki kez kuşkuya düşmüşümdür, bu da onlardan biriydi. Zihnim 'Asla olmaz!' dedi. Mısır üzerine yazılmış her kitabı okumuş ancak hiçbir yerde bu çizime rastlamamıştım. Beynimden, aklıma gelen tüm bilgileri taradım. 'Hayır' diye düşündüm, 'bu sembol Mısır'da değil'. Ancak o, bulabileceğimi söyledi ve gitti. Aramaya nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

İki hafta kadar sonra, kristaller üzerine üç kitap yazmış olan bir arkadaşımı, Katrina Raphaell'i gördüm. Onunla Taos, New Mexico'da bir markette karşılaştığımızda, Mısır'dan yeni dönmüştü. Fotoğrafçıdan Mısır yolculuğunda çektiği resimleri alıyordu. Tezgahın üzerinde kocaman bir fotoğraf yığını vardı, ve resimleri otuz altışarlık desteler halinde bir araya getiriyordu. Konuşurken bir ara, 'Aklıma gelmişken' dedi, 'Yönlendirici meleğim seni görür görmez vermem gereken bir resim olduğunu söyledi' dedi. 'Peki, nedir o?' dedim. Fotoğraf destelerine döndü, herhangi birini çekip aldı, bana verdi ve 'sana vermem gereken resim bu' dedi.

Birkaç yıldır arkadaşım olmasına rağmen, Katrina benim ne iş yaptığımı bilmiyordu. O zamanlar insanlara ne yaptığımdan bahsetmezdim ve Katrina'ya da kesinlikle anlatmamıştım. Desteden çekip aldığı resim şuydu – Mısır'da bir duvarın üzerine çizilmiş Yaşam Çiçeği (şek. 1-16).

Çizimin olduğu duvar, Mısır'daki en eski duvarlardan biridir, çünkü, yeryüzündeki en eski tapınaklarından – 6000 yıllık - birinin içindedir. Çok şaşırmıştım. Katrina 'Nedir bu resimdeki şey' diye sorunca ona 'hiç bilemezsin' diyebildim.

İ K İ

Çiçeğin Sırrı Ortaya Çıkıyor

Abydos'daki Üç Osiris Tapınağı

Abydos'daki bu tapınak (şek. 2-1), Birinci Seti tarafından yaptırılarak Osiris'e adanmıştır. Arkasında başka bir çok eski tapınak – Osiris Tapınağı – daha vardır ve Katrina'nın resmini çektiği Yaşam Çiçeği oymasının olduğu duvar da buradadır. Osiris'e adanmış bir üçüncü tapınak daha vardır ve onun adı da Osiris Tapınağıdır. Şekil 2-2, yer planını göstermektedir.

Anlaşılıyor ki, üçüncü Osiris Tapınağı'nın orada olduğu düşüncesiyle, Seti I tapınağını yapmak amacıyla dağı kazarlarken, daha da eski olanını buldular - ikisinin ortasında yer alan ikinci Osiris Tapınağı. Seti I, yeni tapınağın planını, daha eski olanı tahrip etmemek için L şeklinde yapılmak üzere değiştirdi . Mısır'daki tek L şeklindeki tapınağın bu olması amacı ile ilgili düşüncemizi güçlendirmektedir.

Şek.2-1. Birinci Seti'nin Tapınağı. Bu görüntü, Şekil 2-2'deki L şeklindeki binanın en sağ tarafının küçük bir projeksiyonudur.

Bazıları, daha eski olan tapınağı da Seti I'in yaptırdığını söyler. Ancak, eski tapınağın inşa planı tamamen farklıdır ve çok daha büyük taş bloklardan yapılmıştır. Bir çok Mısır arkeologu, onun daha eski olduğu konusunda anlaşırlar. Yer seviyesi olarak da Seti tapınağından daha aşağıda olması, yaşı konusunda güven duyulmasını sağlar. Seti I, yeni tapınağın inşaatına başladığın da, ikinci tapınak tepe gibi görünüyordu. Arkada uzun, dikdörtgen biçimli üçüncü tapınak da Osiris'e adanmıştır ve Mısır'daki en eski tapınaklardan biridir. Seti I'in, tapınağını bu alana yaptırmasının nedeni, diğer (üçüncü) tapınağın çok eski olması ve onun Osiris'e yeni bir adakta bulunmak istemesiydi. İlk önce Seti I tapınağını, sonra üçüncü tapınağı, sonra da ikinci en eski olanı inceleyeceğiz.

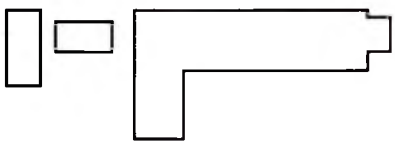

Şek.2-2 Abydos 'da ki üç bitişik Osiris tapınaklarının planı.

Şek.2-3. Abydos'daki Seti I Tapınağı'nın ön tarafı, Şek.2-1'deki tapınağın aşağıya doğru boyuna bakış.

Oyularak Yapılmış Zaman Bantları

Son zamanlarda arkeologlar, Mısır tapınaklarındaki oymalarla ilgili enteresan bir şey keşfettiler. Turistler genellikle duvarlardaki tahribat gibi gözüken izlere dikkat ederler. Bu izler hiyerogliflerin, özellikle de ölümsüzlerin hiyerogliflerinin olduğu duvarlardadır. Dikkat etmedikleri ise, bu oyulmuş izlerinin, göz hizasından 3.5- 4 metreye kadar çıkan belli bir yatay bant üzerinde olmasıdır. Bunun daha altında ya da üstünde hiçbir iz yoktur. Ben de oradayken dikkat etmemiştim, bir gün biri çıkıp da 'tahribat izleri hep aynı bölgede' diyene kadar, yüzlerce yıldır bir çok arkeologun da dikkatinden kaçtı. Bunun fark edilmesiyle, izlerin olduğu bölgenin altı ve üstü arasında bir fark olduğunu da anlamaya başladılar.

Nihayet, duvarda zaman bantları olduğunu çözdüler. İnsan boyunun altında kalan kısım geçmişi, göz hizasından başlayarak yaklaşık 4.5 metre yukarısı şimdiki zamanı (tapınağın yapıldığı zaman), ve daha üstü (bu tapınakların boyu bazen 12 metre ya da daha çok olabilir) gelecekte neler olacağını temsil etmekteydi.

Arkeologlar sonradan fark ettiler ki, bu bağlantıyı anlayabilecek kişiler ancak tapınaktaki rahipler olabilirdi ve hiyerogliflerdeki izler de onlar tarafından yapılmıştı. Ancak rahipler sadece kendi bulundukları zamanda yapılan oymaları bilebilirlerdi. Hiyeroglifleri tahrip etmek isteyen biri herhalde sadece şimdiki zamana ait banda zarar verecek kadar dikkatli olamazdı. Ayrıca, tahripçiler ellerinde balyoz ve çekiçlerle gezmemişlerdir. Aslında belirli şeylerin çok dikkatle oyulduğu görünüyordu. Bunun anlaşılması yüzyıllar aldı.

Seti I Tapınağı

Resim, Abydos'daki Seti I tapınağının ön tarafını göstermektedir (şek. 2-3). Bu sadece çok büyük bir tapınağın küçük bir bölümüdür.

Mısırlıların geleceği görebildiklerine dair en az iki kanıtım var. Bunların birinin resmi de elimde: Abydos'daki ilk tapınağın bu bölümündeki yüksek kirişlerin üzerinde olan bir şey, daha önce hiç görmediyseniz, inanması zor gelebilir, ama orada durmaktadır. Bir daha Mısır'a gittiğimde diğer kanıtın da resmini çekeceğim, çünkü tam olarak nerede olduğunu biliyorum.

Bu iki resim, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde, onların geleceği görebildiklerinin kanıtıdır. Nasıl başardıklarını bilmiyorum, bunu çözmek size ait. En sonunda bunu kanıtlayan resmi size göstereceğim.

"Üçüncü" Tapmak

Şek.2-4.Osiris'e adanmış Abydos'daki "üçüncü" tapınak. Duvarın en tepesi toprak seviyesinde.

Bu, üç tapınağın üçüncüsü – uzun, açık bir tapınak (şek. 2-4) Bu tapınak, kral ve firavunlar tarafından Mısırdaki en kutsal nokta olarak kabul edilirdi çünkü Osiris'in dirilişi deneyimleyerek ölümsüzleştiğine inanılan yer burasıydı. Sakra'daki defin kompleksini, ünlü Step Piramidi ile birlikte inşa ettiren Kral Zoser'in, kendisini oraya gömmek yerine, bu küçük ve gösterişsiz tapınağa gömdüğü söylenir.

Bu üçüncü tapınağa hiç kimsenin girmesine izin vermiyorlar. Ancak, hiç değilse şöyle bir üstten bakma isteğimin önüne geçemedim. Etrafta görünen kimse yoktu, ben de duvarın üzerinden avluya atladım. Mısırlıların beni fark edip dışarı çıkartmak için bağırmalarına kadar beş dakika zamanım oldu. Beni tutuklayacaklarını sandım, ama tutuklamadılar. Hiyeroglifler olağanüstü güzeldi – başka hiç bir yerde göremezsiniz. Çizimlerin basitliği ve mükemmeliyeti ise çok çarpıcıydı.

"İkinci" Tapınağın Kutsal Geometrisi ve Yaşam Çiçeği

Bu, üç tapınağın ikincisi (şek. 2-5), diğer iki tanesine göre daha alçaktadır. Kazılıp çıkarılana kadar, toprağa gömülüydü. (Sağ kenarda görülen rampa, daha yukarıda olan zemin kattan girişi sağlamak için kurulmuştur.) Bu resmi üçüncü tapınaktan Seti I tapınağına yüzüm dönük olarak çektim, arka planda Seti I tapınağının duvarını görebilirsiniz. İkinci Tapınak, Katrina'nın resmini çektiği Yaşam Çiçeği çiziminin olduğu tapı-

Şek.2-5. Abydos'daki ikinci (orta) tapınak. Su kaplı zemininde sazlar büyüyor. Sağdaki ok, Yaşam Çiçeği çizili olan duvara işaret ediyor.

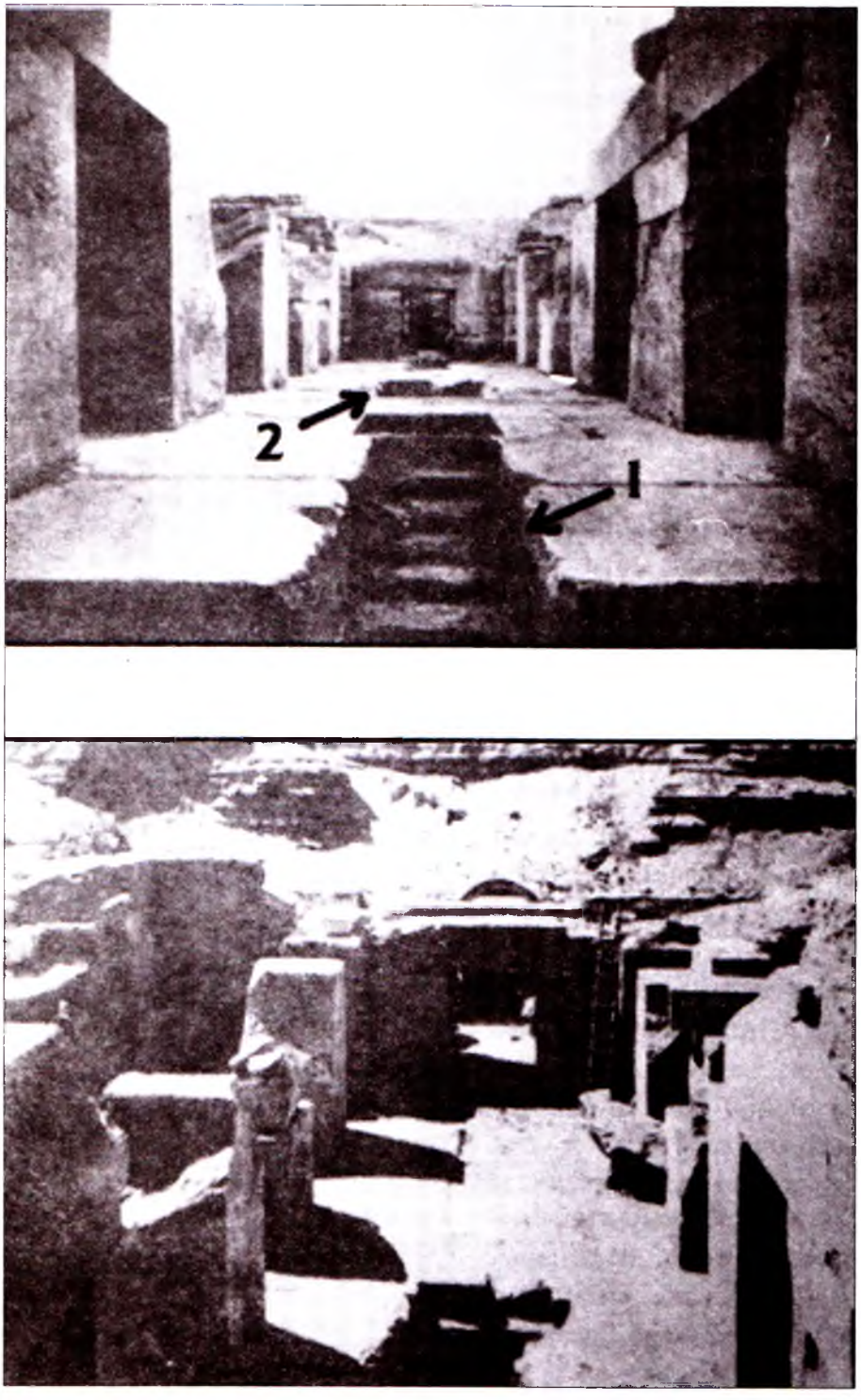

Şek.2-6. Su ile dolmadan önce, ikinci tapınağın içindeki basamaklar. (Robert Lawlor'un Sacred Geometry adlı kitabından).

naktır. İkinci tapınakta sadece bir tek yere girmenize izin veriyorlar, onun da en mükemmel yer olduğu anlaşıldı. İkinci Tapınak, Nil kabardığı için çoğunlukla suyla dolu olur, ancak ilk bulunduğu zaman kuru ve üstü açıktı.

Tapınak su ile dolmadan önce çekilmiş ve tapınağın merkezini gösteren iki resim (şek. 2-6). Üç birbirinden farklı alan vardır: 1. Mihrap benzeri bir taşın olduğu ve aşağıdan merkeze gelen basamakların bulunduğu alan; 2. Mihrap benzeri taşın kendisi; 3. Mihrabın öbür tarafından aşağıya inen basamaklar. Bu üç seviyenin, Osiris dininde üç aşamayı temsil ettiğini göreceksiniz. Bundan sonraki sayfada, Osiris tapınağındaki iki dizi basamağı görebilirsiniz (şek. 2-7).

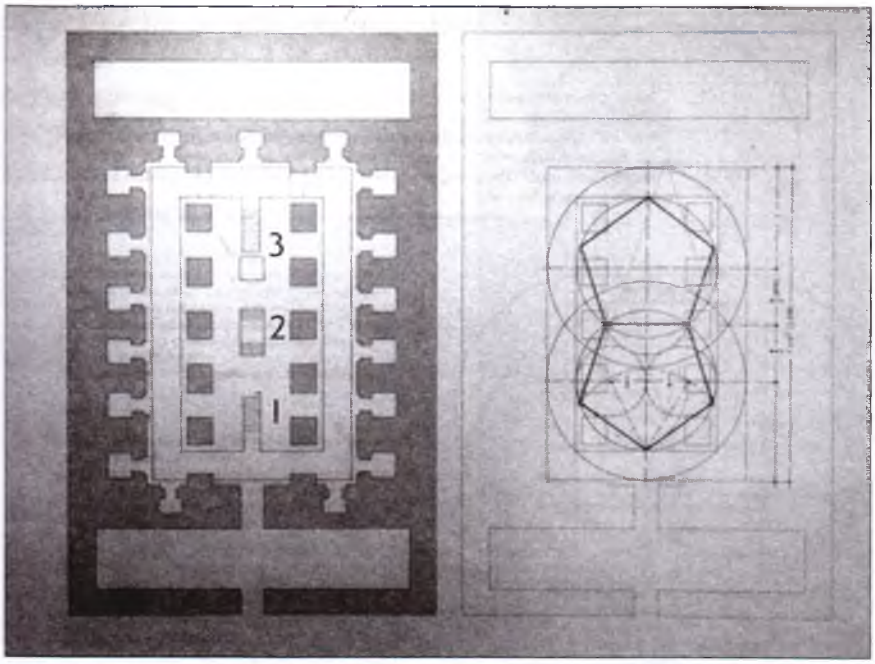

Şek.2-7. İkinci Osiris Tapınağı'nın planı (Robert Lawlor'un Sacred Geometry – Philosophy and Practice adlı kitabından).

A ile gösterilen şekil, bir ikosahedron'dur (şek. 2-8). İkosahedron'un yüzeyi, beş taraflı pentagon meydana getiren eşkenar üçgenlerden oluşmuştur – B'de gösterildiği gibi. Bunlara, kutsal geometride, ikosahedron kapağı denir. Burada, üçgenler eşkenardır. İkosahedron kapağını, ikosahedrondan kaldırıp dodekahedron'un her yüzeyine yerleştirecek olsaydınız, (C'de on iki pentagon birleştirilmiştir) elde edeceğiniz şekil yıldız dodekahedron – D'deki gibi – olurdu. Bu şekil, Dünyanın çevresindeki Mesih bilinci ağının belirli oranlarından oluşmuştur. Bu ağ olmadan, gezegende ortaya çıkmaya başlayan yeni bilinç de olamazdı. Bu kitabın sonuna kadar hepsini anlayacaksınız.

Şek.2-8. Şekiller. D şekli Mesih bilinçliliği ağıdır.

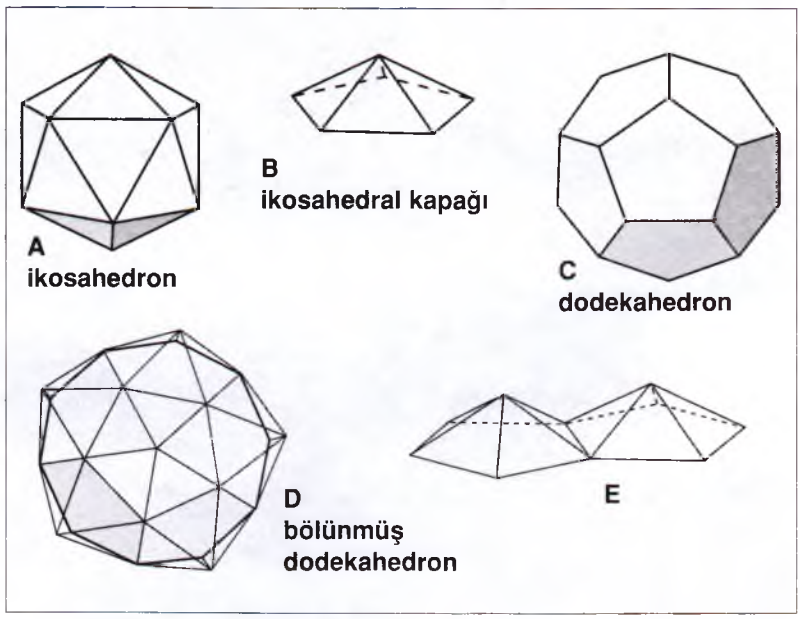

İki tane ikosahedron yan yana getirildiğinde, midye kabukları gibidir – E'de gösterildiği gibi. Bu kapaklar, Mesih bilinci ağında kullanılan geometrileri gösterdikleri için, anahtardır. Bu tapınağın plan ve geometrisinde bunu tasvir ettiklerini düşünüyorum. Osiris ve dirilişe adadıkları bu tapınak planlarında sırt sırta iki pentagon kullanmalarını çok uygun buluyorum. Diriliş ve yükseliş Mesih bilincine götürür.

Şekil 2-9, ikinci tapınağın içini göstermektedir. Resimdeki ok, Katrina'nın bilmeden Yaşam Çiçeğinin fotoğrafını çektiği yeri göstermektedir. Aynı resmin benim makinem ile çekilmiş olanı (şek. 2-10). Benim çektiğim resim

Şek.2-9. İkinci tapınaktan bakış. Ok, Katrina'nın resim çektiği duvara işaret ediyor.

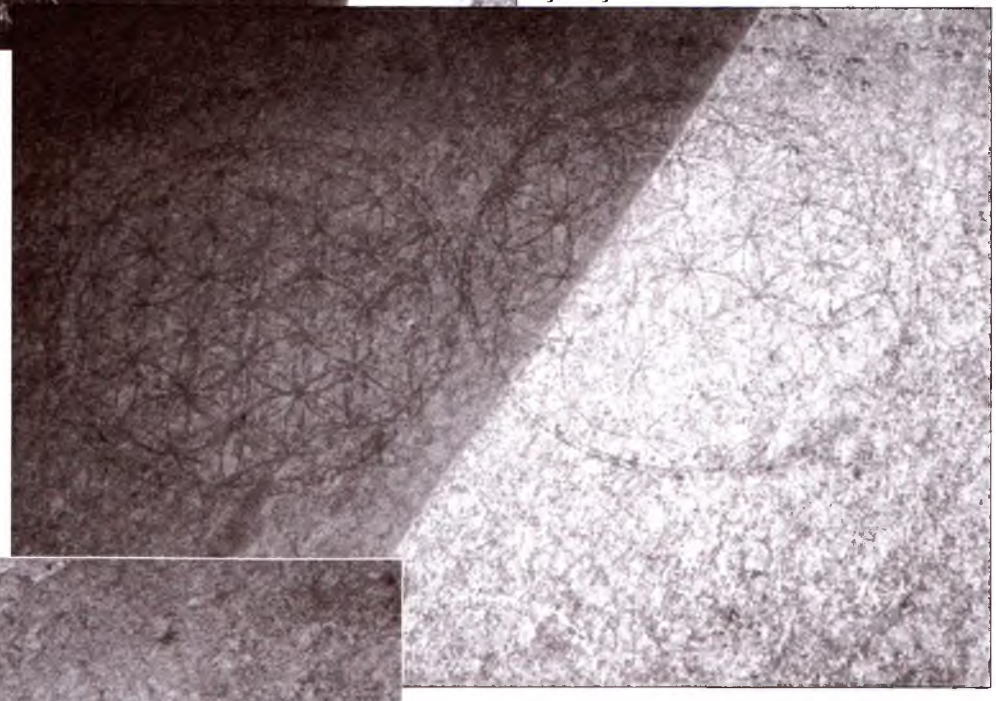

Şek.2-10. Katrina'nın fotoğrafındaki aynı Yaşam Çiçeği.

Şek.2-11. Solda, Yaşam Tohumu. Bu, yukarıdaki ile aynı taş, sadece daha sola doğru.

onunkinden daha iyi çıktı, gölgede kalan kısımda, aynı taşın üzerinde, diğeriyle yan yana bir Yaşam Çiçeği çizimi daha görebilirsiniz. Yaşam Çiçeği çizimlerinin soluna doğru, aynı taşın üzerinde, ilgili başka desenler de vardı. Bu tapınağın yapımında kullanılan taşlar, bu şekillerde olanlar da dahil, devasa boyutlardaydı. En azından 70 ile 100 ton arasında olduklarını söyleyebilirim. Kıllı barbarların bu yüz tonluk taşları nasıl kaldırdıklarını merak ediyorum.

Bu duvarlarda, bu desenle ilgili bir çok çizim vardır. Bu resimde, solda kalan desene, Yaşam Tohumu denir (şek. 2-11) ve doğrudan Yaşam Çiçeği deseninden elde edilir (şek. 2-12).

Bu duvarın altında su olduğu için oraya giremedim. Ancak, duvarın öbür tarafında ne olduğunu merak ettiğim için, duvarın üzerinden eğildim, fotoğraf makinemi otomatiğe aldım ve resimde ne çıkacağını merak ederek çektim. Çıkan resim şuydu (şek. 2-13). Bu fotoğrafta zorlukla görüyor olabilirsiniz, ancak, burada çalışa-

cağımız konuların bir çok unsurunu içermektedir.

Bu çizimleri görüyor olmak müthiş bir duyguydu, bana çok tanıdık oldukları için anlamlarını biliyordum. Ve orada, yüzlerce yıllık bir duvarın üzerine dizilmiş duruyorlardı. Bu çizimler çok eski dönemlere aittiler ve ben onların ne olduğunu tam olarak biliyordum.

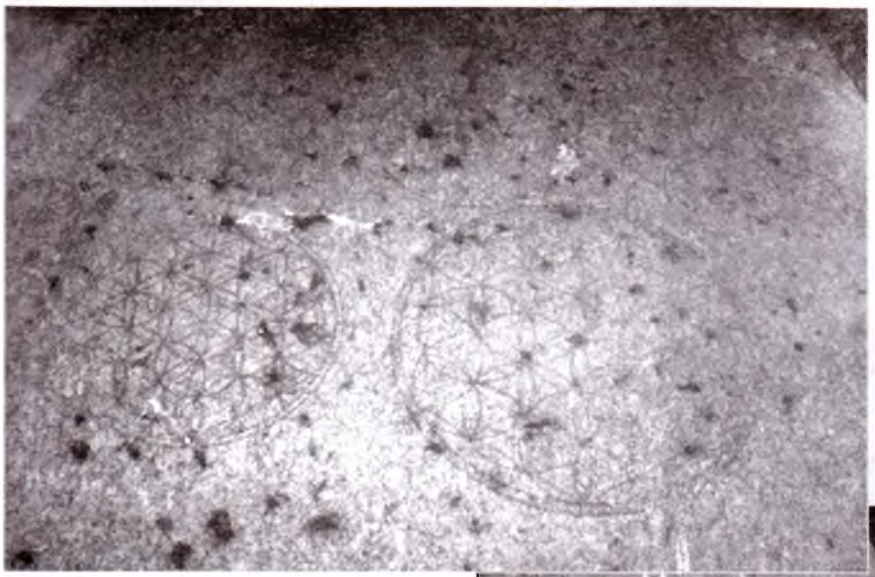

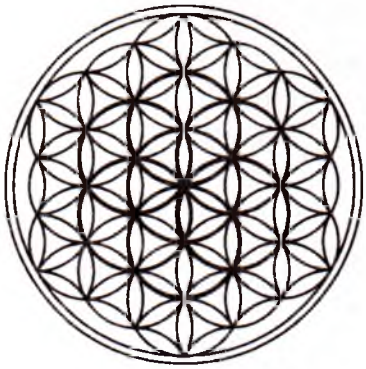

Şek.2-12. Yaşam Çiçeği'nin ortasında Yaşam Tohumu.

Şek.2-13. Yaşam Çiçekleri, üst tarafındaki diğer unsurlarla.

Şek.2-14. Koptik işaret.

Şek.2-15. Koptik sembol.

Kopt Oymaları

Bu fotoğraf, ikinci tapınaktaki bir duvarın uzaktan 80 mm'lik lens kullanılarak çekilmiş resmini gösteriyor. Bu duvarın üzerindeki çizim, resimde net olarak görülmemekle beraber (şek. 2-14) biz oradayken rahatça görebiliyorduk. Şekil 2-15'deki çizime benziyor.

Bu bir Hıristiyanlık sembolüdür, ancak Kopt'lar olarak adlandırılan bir grup Mısırlı tarafından ilk olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kopt'lar, Mısır imparatorluğunun bitiş devrinde yaşamışlardır. Daha sonraları, eğer onlarla bağlantılı iki grubu da dahil edersek – Essen'ler ve Druid'ler (seltik dönemi papazları) - ilk Hıristiyanlar onlar oldular. Diğer iki grubun Mısır kökenli olduklarını düşünmeyebilirsiniz, ancak biz olduklarına eminiz.

Bu bir Kopt sembolüdür. Gördüğüm zaman, Yaşam Çiçeği ile bağlantılı çizimleri yapanların – ilk inşa edenler değil, belki de Kopt'lar olabileceğini düşündüm. Kopt'lar çok sonraları ortaya çıktılar, ancak, diriliş süreci için doğru yerin burası olduğunu biliyorlardı ve aynı amaçla kullan-

Şek.2-16. Koptuk desen #1.

dılar. Onlar bu çizimleri yaptıklarında, bina binlerce senelik olabilirdi. Bu durumda çizimler, M.Ö.500'den daha eski olamaz, bu da Kopt'ların başlangıç devirleridir.

Bu hakiki Kopt sembolüdür, bir haç ve bir daire, bazen daire bir üçgenin içinde bulunur(şek. 2-16).

Bir diğeri de, çok yıpranmış olmasına rağmen, haç ve daireyi görebiliyoruz (şek. 2-17). En üstte, Yaşam Çiçeğinin merkezdeki altı halkasını görüyorsunuz. Mısır çizimlerinde, ne zaman başın üzerinde bir yuvarlak görürseniz, bu, o yuvarlağın içinde ne varsa odak noktasının orada olduğu anlamına gelir. O anda ne düşünüyorlarsa ya da amaçları ne ise, yuvarlağın içindeki odak noktası onu gösterir.

Şek.2-17. Koptuk desen #2.

Şek.2-18. Bir başka Koptik çizim.

Şekil 2-18, bu sembolün diğer bir kullanılışını gösteriyor, dört tane kesişen kemer ve çevreleyen bir dış daire.

Ben bu resmi çok ilginç buluyorum (şek. 2-19). Bir balığın hava soluduğunu görüyorsunuz. İsa döneminden önce yapılmış. Üzerinde on üç küçük çentik ya da pul var ve hava soluyor. Biz daha önce, Dogonlarda ve Peru'da hava soluyan balık gördük. Şimdi Mısır'dayız – dünyanın başka yerlerinde de görülüyorlar.

Şek.2-19. Hava soluyan balık.

İlk Kilise Hıristiyan Sembolizmini Değiştiriyor

Geri dönüp, bazı eski yazıları incelediğinizde, İsa'nın ölümünden 200 sene sonra, Hıristiyan dininde büyük bir değişikliğin olduğunu görürsünüz. Hatta İsa, ilk 200 yıl pek de fazla tanınmıyordu. Yunan Ortodoks Kilisesi - o zamanlar en etkili kilise oydu - Hıristiyan dininde bir çok değişiklik yaptı. Bir çok inanışı çıkarttı, başka şeyler ekledi ve ihtiyaçlarına göre değiştirdi. Değiştirdikleri şeylerden biri çok önemli bir sembol-dü. Gerilere, İsa'nın zamanına gidersek, okuyabildiğimiz her şeyden anlaşılıyor ki, İsa, balık değil yunus olarak biliniyordu. Ortodoks'lar, yunusu, balık yapı-vermişti. Bugün, İsa'ya balık olarak değinilir ve hatta modern Hıristiyan'lar bile balığı Hıristiyanlığı temsil etmek üzere kullanır. Bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyorum, ancak, yunuslardan bahsedildiği zaman, bazı varsayımlar ileri sürüyorum. İlave olarak, Yunan Ortodoks Kilisesi, İncil'den, bir zamanlar Hıristiyan dininin parçası olarak kabul edilen yeniden doğuşa ait bilgileri de çıkartmıştır.

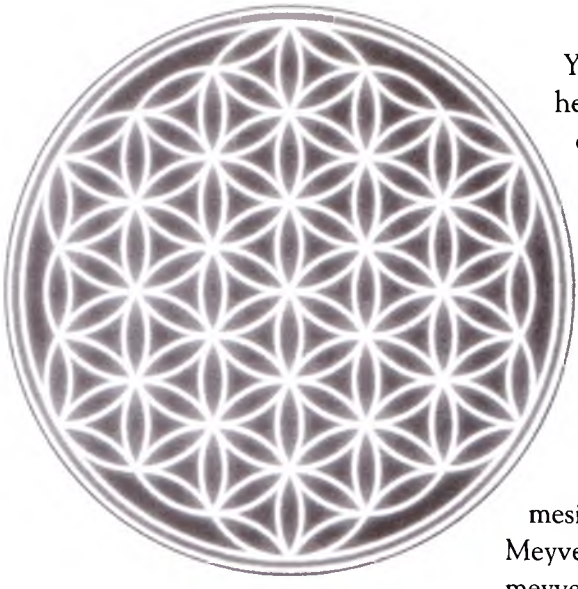

Şek.2-20. Yaşam Çiçeği.

Yaşam Çiçeği: Kutsal Geometri

Yaşam Çiçeği'nin çizimi (şek. 2-20), sadece Mısırda değil, dünyanın her tarafında bulunur. Size onun dünyanın her tarafından çekilmiş olan resimlerini 2.Kitap'da göstereceğim. Bu çizim, İrlanda'da, Türkiye'de, İngiltere'de, İsrail'de, Mısır'da, Çin'de, Tibet'te, Yunanistan'da, Japonya'da – her yerde bulunur. Dünyanın her yerinde adı da aynıdır – Yaşam Çiçeği. Evrendeki başka yerlerde adı değişiktir. İki temel isim, Sessizliğin Dili ve Işığın Dili olarak tercüme edilebilir. Bütün dillerin kaynağıdır. Evrenin öncelikli dilidir – saf şekil ve orantı.

Yaşam Çiçeğine, çiçek denilmesinin nedeni sadece çiçeğe benzemesinden değil, meyve ağacının evrelerini temsil etmesinden dolayıdır. Meyve ağacı küçük bir çiçek yapar ve bu çiçek değişimler geçirerek bir meyveye dönüşür – kiraz ya da elma ya da başka bir şey. Meyve, toprağa düşüp yeni bir ağaca dönüşecek tohumu içerir. Demek ki, döngüler vardır. Ağaç çiçek verir, meyve olur, tohum olur, ve gene ağaç olur, sadece beş adım. Bu gerçek bir mucizedir. Ancak, aklımıza girmez. O kadar normal gelir ki, kabul eder ve üzerinde düşünmeyiz. Yaşam döngüsünü gösteren beş, basit, mucizevi adım, aslında, yaşam geometrilerine paraleldir.

Güncelleştirme:
Son zamanlarda, Yaşam Çiçeği çizimini, İsveç, Lapland, İzlanda ve Yutakan da dahil, on sekiz değişik yerde daha bulduk.

Yaşam Tohumu

Daha önce de gösterdiğim gibi, Yaşam Çiçeği'nin ortasında içice geçmiş daireler vardır. Bu daireleri dışarı çıkartıp çevresine bir daire çizdiğinizde elde ettiğiniz yeni çizimin adı Yaşam Tohumu'dur (şek. 2-21).

Şek.2-21. Yaşam Tohumu, Çiçekten çıkarılmış.

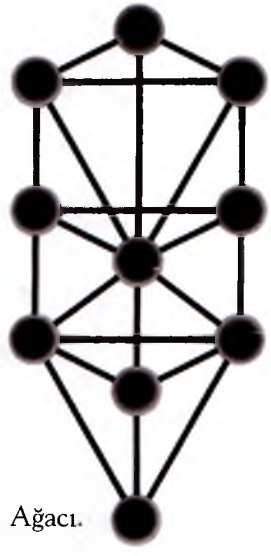

Şek.2-22. Yaşam Ağacı.

Yaşam Ağacı Bağlantısı

Bu şeklin içindeki diğer bir çizim, Yaşam Ağacı adı verilen çizimdir (şek. 2-22). Bir çok insan Yaşam Ağacı'nın Musevilerle başladığını düşünür, ancak öyle değildir. Yaşam Ağacı, Kabaladan çıkmamıştır, bunun kanıtları vardır. Yaşam Ağacı hiçbir kültüre ait değildir – 5000 yıl önce Karnak ve Luxor'da iki sıra halinde üçlü sütunların üzerine Yaşam Çiçeği'ni oymuş olan Mısırlılara bile. Tüm ırk ve dinlerin dışındadır. Doğanın ayrılmaz parçası olan bir şablondur. Bilinçliliğin var olduğu uzak gezegenlere gidebilseydi-

niz, eminim ki aynı deseni bulurdunuz.

Böylece, bir ağaç, sonra bir çiçek, sonra bir tohum varsa ve Dünyada gördüğümüz meyve ağacının döngüsü geometrilerle paralellik gösteriyorsa, o zaman, ağacın kaynağı mükemmel bir şekilde, tohumun içinde olmalıdır. Yaşam Ağacı ve Yaşam Tohumu çizimlerini üst üste koyarsak, bağlantıyı görebiliriz (şek. 2-23).

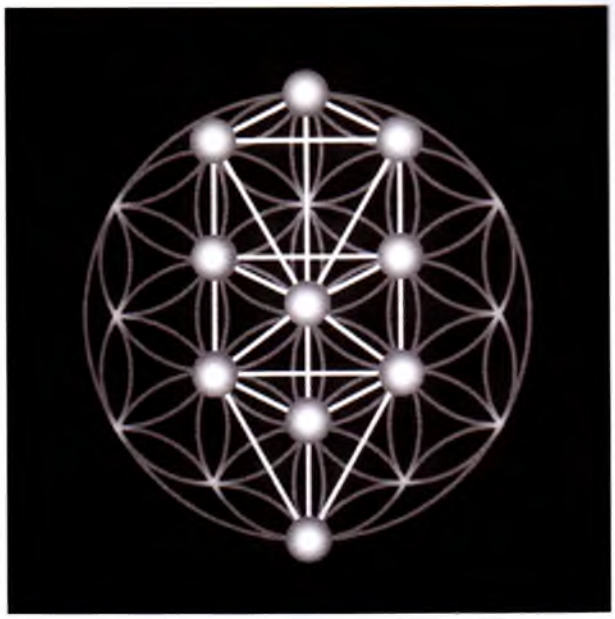

Şek.2-23. Üst üste bindirilmiş Yaşam Ağacı ve Yaşam Tohumu.

Ne kadar kusursuz bir şekilde birbirlerine uyduklarını görüyor musunuz? Anahtarın kilide uyması gibi. İlave olarak, Mısır sütunlarındaki Yaşam Ağacı'na bakarsanız, altta ve üstte birer tane daha daire görürsünüz (şek. 2-24). Bu ilk çizimde on iki unsurun olduğunu gösterir, ve on ikilik versiyon da Yaşam Çiçeği ile bire bir örtüşür. (Bir de on üç dairelik Yaşam Ağacı çizimi vardır, ancak on üçüncü daire gerekli değildir.)

Kutsal geometriyi hayatınızda hiç duymamışsınız gibi anlatıyorum. En alttan başlıyoruz, ve yavaş yavaş, konuları birbiri üzerine kurarak, sizlere anlam ifade edeceği yere kadar geleceğiz. İlk olarak, kutsal geometri şekillerinin nasıl eşzamanlı olarak birlikte hareket ettiklerini ve tam bir uyumla birbirlerinin içine yerleşebildiklerini göreceksiniz. Kutsal geometrinin bu özel yapısını sağ beynimizle anlarız. Giderek daha kompleks şekilleri inceledikçe, aynı şekilde her şeyin içinde hareket eden muazzam ilişkiyi sürekli görmeye devam edeceksiniz. Bütün bu geometri ilişkilerini görmenin bir kötü tarafı – o da herhalde zil yonda bir falandır – akıl karıştırıcı ilişkilerin sürekli olarak, size anlamlı gelmesi olacaktır.

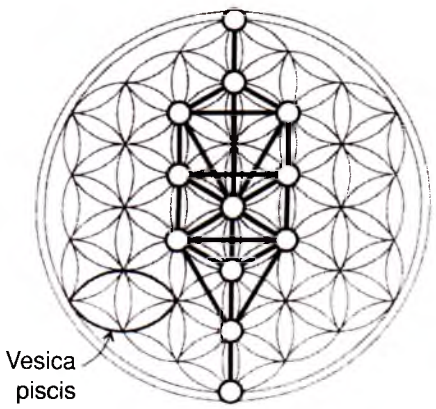

Şek.2-24. İlave iki daire ile Yaşam Ağacı.

Vesica Piscis

Kutsal geometride, Şekil 2-25'e benzeyen bir desen vardır. Bu, eşit yarı çapı olan iki dairenin merkezleri bir birinin çevreleri üzerine konulduğunda elde edilir. İki dairenin kesiştiği alana vesica piscis denir. Bu konfigürasyonun, kutsal geometrinin en önemli ilişkilerinden biri olduğunu anlamaya başlayacaksınız.

Vesica piscis'de iki önemli ölçüm – bir çizgi merkezi geçerek dar alan boyunca gider, diğer çizgi, gene merkezden geçerek bir noktayı karşıt noktayla birleştirir - büyük anlayış bilgisine giden anahtarlardır. Bir çok kişinin bilmediği, Yaşam Ağacı'ndaki her çizgi, ister on, ister on iki daireli olsun, Yaşam Çiçeği'ndeki vesica piscis'in enine ya da boyuna denk gelir. Ve hepsinde Altın Aritmetik Ortalama oranları vardır. Şekil 2-23'e dikkatle bakarsanız, her bir çizginin, vesica piscis'in ya enine ya da boyuna denk geldiğini göreceksiniz. Bizler, Büyük Boşluktan çıktıktan sonra görülen ilk ilişki buydu. (Büyük Boşluk, biraz sonra anlatacağımız başka bir anahtardır.)

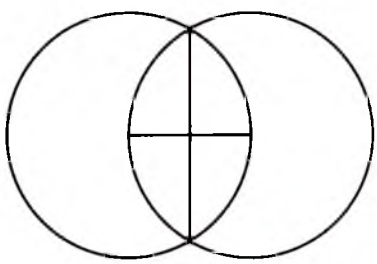

Şek.2-25. Anahtar eksenlerde Vesica piscis.

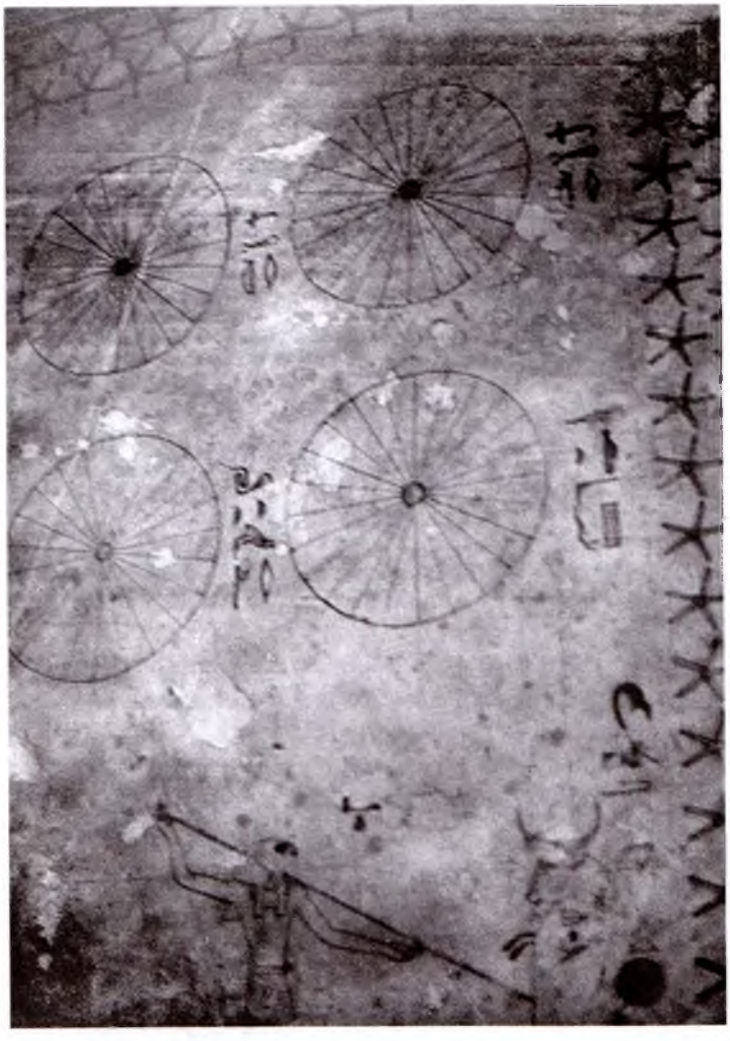

Şek.2-26. Mısırdaki bir duvarda tekerlekler.

Mısır Tekerlekleri ve Boyutlar Arası Yolculuk

Mısır tekerlekleri (şek. 2-26), bilinen en eski sembollerden bazılarıdır. Şu ana kadar, sadece bazı çok eski Mısır mezarlarının tavanlarında görülmüştür. Her zaman dörtlü ya da sekizli gruplar halinde bulunurlar ve hiç kimse onların ne olduğunu bilmez. Dünyanın en tanınmış arkeologlarının bile onların ne olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktur. Bana göre, Mısırlıların Yaşam Çiçeği'nin sadece güzel bir desenden fazla olduğunu bildiklerinin ve en fazla bilenlerin onlar olduğunun bir kanıtıdır. Yaşam Çiçeği'nin içindeki tekerleklerin nerede olduğunu anlamak için, onun içindeki muazzam bilgi seviyelerini de incelemek gerekir. Sadece resimlere bakarak bu bilgiyi elde edemezsiniz. Bu öyle birden bire olacak bir şey değildir, Yaşam Çiçeği'nin kadim sırrını bilmeniz gerekir.

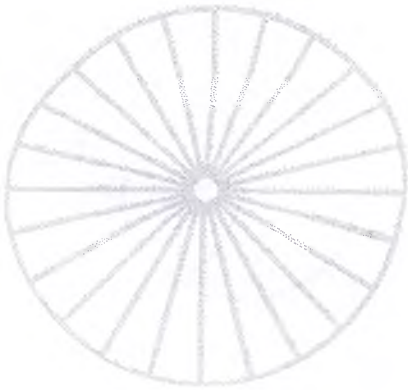

Şek.2-27. Tekerlekler; sekizin tamamı burada görülemiyor.

Bu resim, tekerleklerin sekizli olanını göstermektedir (şek. 2-27). Sonraki resim (şek. 2-28), çok karanlık olduğundan ayrıntıları görmek biraz zordur. Resmini çektiğim yer bir tavandı ve içerisi tamamen karanlıktı. Çizimin sağ alt kısmına gidersek, hayvan kafaları taşıyan yedi kişi görürüz. Onların adı neterler ya da tanrılardır, ve her birinin başlarının üzerinde kırmızı-turuncu oval bir şekil vardır. Thoth onlara metamorfoz yumurtası der. Neterler, bizim diriliş evresinden geçeceğimiz zamana odaklıdırlar ve bu farklı bir yaşam şekline hızlı bir biyolojik geçiştir. Neterler çizgi boyuca ilerlerken birden yol biter ve yukarı doğru 90 derecelik dönüş yapar. Böylece, Neterler ilk yürüdükleri yöne dik olarak ilerlemeye devam ederler.

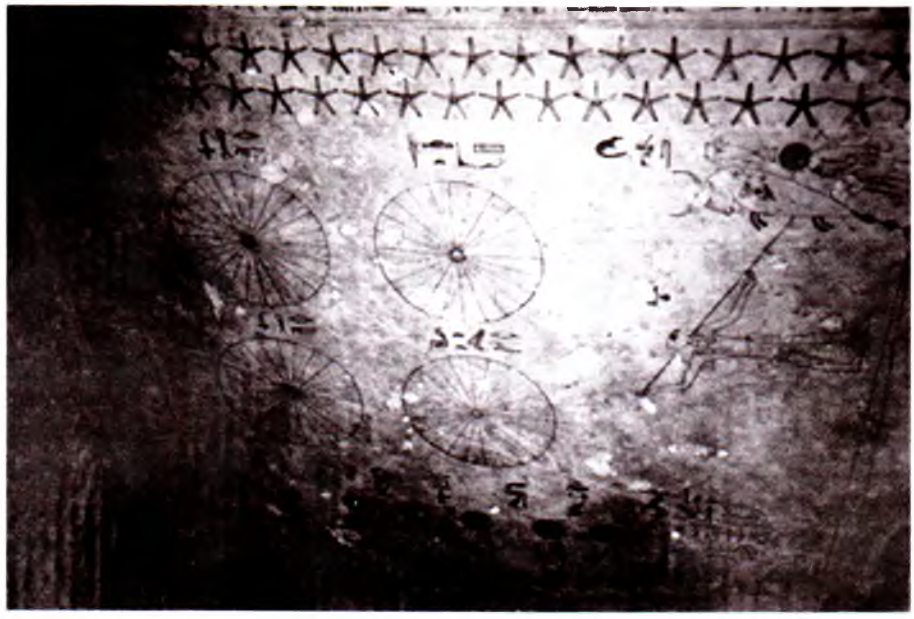

Şek.2-28. Tekerlekler, neterler ve 90 derece sağa dönüş. Koyu renkli daireler şekillerin başlarının üzerinde, alttaki yedi tanesinin hayvan başları var.

Bu çalışmada, 90 derecenin anlamı büyüktür. Diriliş ya da yükselişi gerçekleştirmede 90 derecelik dönüşün anlaşılması çok önemlidir. Boyut seviyeleri birbirinden 90 dereceyle ayrılmıştır, müzik notaları birbirinden 90 dereceyle ayrılmıştır, çakralar birbirinden 90 dereceyle ayrılmıştır – 90 derece durmadan karşımıza çıkar. Hatta, dördüncü boyuta (aslında, herhangi bir boyuta) girebilmek için de 90 derecelik dönüş yapmak gerekmektedir.

Sanırım, tam şu noktada, hepimizin boyutlar – üçüncü boyut, dördüncü boyut, beşinci boyut - dendiği zaman aynı şeyi anladığından emin olmalıyım. Neden bahsediyoruz? Normalde matematikte bildiğimiz - x,y,z eksenlerinden, önden arkaya, soldan sağa ve yukarı, aşağı - boyutlardan bahsetmiyorum. Bazı insanlar bu üç eksene üçüncü boyut der ve zamanı da dördüncü boyut olarak kabul eder. Benim bahsettiğim bu değil.

Boyutlar, Harmoni ve Dalga Formu Evren

Benim farklı boyutlar dediğimde kastettiğim, başka her şeyden öte, müzik ve harmonik (ses bilimi) dir. Bahsettiğim konunun bir çok değişik çağrışımı olmakla birlikte, bu konu üzerine çalışan çoğu kişi benimle aynı fikirdedir. Piyanonun, C'den C'ye – tanıdık oktav - sekiz beyaz tuşu vardır ve bu tuşların arasında beş siyah tuş bulunur. Sekiz beyaz ve beş siyah tuşa kromatik ses dizimi adı verilir ve tüm tiz ve bas sesleri çıkarırlar. Kromatik ses diziminde on üç nota vardır. (Aslında on iki notadır, on üçüncü nota bir sonraki oktavın başlangıcıdır.) Böylece, bir C'den diğer C'ye on üç adım vardır, sekiz değil.

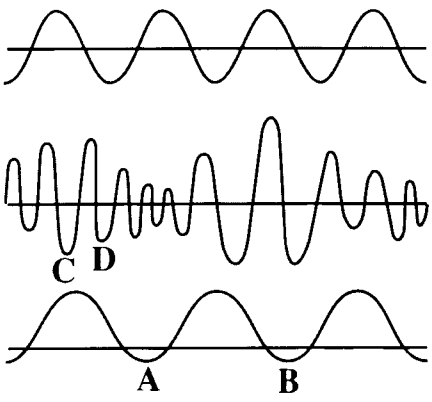

Şek.2-29. Sinüs dalga örnekleri.

Bunu aklınızda tutun, şimdi size sine dalga kavramını anlatmak istiyorum. Sine dalgalar, ışık (elektro manyetik spektrum) ve ses titreşimleri ile denk düşer. Şekil 2-29'da bazı örnekler görebilirsiniz. Sanırım, hepimiz bunları tanıyoruz. İçinde bulunduğumuz Gerçeklikte, her şey sine dalgalara dayalıdır. Boşluk ve belki de ruh hariç, bunun, benim bildiğim hiçbir istisnası yoktur.

Bu Gerçeklikte her şey sinüs ya da kosinüs dalgalardır. Bir şeyi diğerinden farklı yapan onun dalga boyu ve biçimidir. Bir dalga boyu, eğrinin üzerinde her hangi bir yerden başlayıp eğrinin tekrarladığı yere kadar uzanır. A ve B arasında olan daha uzun dalga boyunu, C ve D arasında olan ise daha kısa dalga boyunu gösterir. Çok uzun bir dalga boyu, hemen hemen düz bir çizgiye benzer. Örneğin, beyin dalgaları yaklaşık olarak santimetrenin 10 üstü eksi onu kadardır, ve neredeyse başınızdan çıkan düz çizgilere benzerler. Kuantum fiziği ya da kuantum mekaniği, Gerçeklikteki her şeyi, ya/ya da, ve/veya şeklinde görür. Aynı anda, bir şeye, her iki yoldan neden bakamadıklarını bilemezler, ancak, geometriler çok iyi anlaşıldığında, neden her iki yolla, aynı anda bakılamadığı anlaşılır. Herhangi bir nesnenin, örneğin bu kitabın, atomlar gibi çok küçük parçacıklardan oluştuğunu düşünebilirsiniz, ya da bu fikri bir yana bırakıp, onu bir titreşim, bir dalga formu (elektromanyetik alan hatta ses) olarak da algılayabilirsiniz. Atom olarak kabul ederseniz, buna uygun fizik kuralları vardır, dalga formu olarak kabul ederseniz, buna da uygun kurallar vardır.

Dünyadaki her şey bir dalga formudur (bazen şablon ya da sinüs dalga imzası da denilir) ya da hatta sestir. Her şey – bedenleriniz, gezegenler, her şey – dalga formudur. Gerçekliğe bu şekilde bakmayı seçerseniz ve bu görüşü müzikteki harmoni üzerine yerleştirirseniz, o zaman farklı boyutlardan bahsetmeye başlayabiliriz.

Dalga Boyu, Boyutu Belirler

Boyut seviyeleri, farklı oranlar temelinde dalga boylarından başka bir şey değildir. Bu boyutu diğerlerinden ayıran, onun temel dalga formunun uzunluğudur. Aynı, televizyon ya da radyo gibi. Düğmeyi çevirdiğinizde değişik bir dalga boyu alırsınız, televizyon ekranınızda değişik bir görüntü, radyonuzda da değişik bir istasyon gibi. Boyut seviyeleri için de aynı şey geçerlidir. Bilincinizin dalga boyunu değiştirdiğinizde, ve böyle yaparak tüm beden kalıplarınızı da başka bir evrene çevirerek değiştirdiğinizde, bu dünyada gözden kaybolur, her nereye uyumlandıysanız oraya giderdiniz.

Gökyüzünde hızla hareket eden UFO'ların, eğer bir tane gördüyseniz, yaptığı da tam olarak budur. Gökyüzünde inanılmaz bir hızla giderler, sonra 90 derecelik bir dönüş yapar ve gözden kaybolurlar. Bu uzay gemilerindeki kişiler, bizim uçakla bir yerden diğerine taşındığımız gibi taşınmazlar. Uzay gemisindeki yolcular, bilinçli olarak aracın kendisine bağlıdırlar, ve

başka bir dünyaya gitmeye hazır olduklarında, meditasyona girerler ve tüm unsurlarını Birliğe bağlarlar. Sonra, ya 90 derecelik bir dönüş ya da zihinlerinde hep birlikte iki 45 derecelik dönüş yaparak, tüm gemiyi içindeki yolcularıyla beraber başka bir boyuta götürürler.

Bu evrenin – bununla, tüm yıldızları ve sonsuza kadar içeri dışarı hareket eden atomları kastediyorum –temel dalga boyu yaklaşık 7.23 santimetredir. Bu odanın herhangi bir yerinde durup, bu evrende sonsuza kadar içeri ya da dışarı gidebilirsiniz. Ruhsal anlayış da, bu 7.23'lük dalga boyu Omdur. Om, Hindulara göre, bu evrenin sesidir, Bu evrendeki her nesne, yapısına bağlı olarak, bir ses çıkarır. Her nesne kendine özgü bir ses üretir. Bu evrendeki, bu üçüncü boyuttaki, tüm nesnelerin seslerinin ortalamasını alırsanız, 7.23 santimetrelik dalga boyu elde edersiniz ve bu da bu Om'un, bu boyuttaki gerçek sesidir.

Bu dalga boyu, aynı zamanda, gözlerinizin arasındaki mesafenin, bir irisden diğerine, ortalamasıdır (yüz kişi alıp onların ortalamasına bakarsanız). Birkaç örnek daha vermek gerekirse, çenenizin ucundan burnunuzun ucuna kadar olan mesafenin tam ortalaması da budur, avuç içinizin mesafesi ya da çakralarınız arasındaki mesafe de hep aynıdır. Bu evrende olduğumuzdan, 7.23 santimetrelik uzunluk, bedenlerimizin her tarafında çeşitli şekillerde vardır, bizimle iç içedir.

Bu dalga boyunu, mağaranın birinde yaşayan ruhsal biri değil, Bell Laboratuarları keşfetmiştir. Bütün Amerika'da yaygınlaştırdıkları mikro dalga sistemini ilk geliştirdiklerinde, sistemlerinde bir statik buldular. Bell Laboratuarları, sistemin gönderme frekansı olarak yedi santimden biraz daha uzun olanını seçmişti. Neden bu dalga boyunu seçtiklerini bilmiyorum. Statiği bulmaya çalıştılar, cihazlarını gözden geçirdiler, ellerinden gelen her şeyi yaptılar. İlk önce, statiğin Dünyanın içinden geldiğini düşündüler. Neticede, uzaya baktılar ve buldular. 'Hayır, olamaz! Bu her yerden geliyor!' dediler ve statikten kurtulmak için, bizlerin millet ve tüm dünya olarak hala sıkıntısını çektiğimiz bir şey yaptılar. Normal olarak ihtiyaçları olan gücü 50.000 kat daha arttırdılar ve böylece çok güçlü bir alan yaratarak her yerden gelen 7.23 santimetrelik dalga boyunun engelleyici etkisini durdururlar.

Boyutlar ve Müzik Dilimleri

Yukarıdaki nedenlerden dolayı, 7.23 santimetrenin, evrenimizin, üçüncü boyutun, dalga boyu olduğuna inanıyorum. Boyut seviyelerinde yukarı doğru çıkarsanız, dalga boyu gittikçe kısalır ve enerjisi de yükselir. Boyut seviyelerinde aşağı doğru giderseniz, dalga boyu giderek uzar ve enerjisi düşer ve yoğunluğu artar. Piyanoda, notaların arasında bir boşluk vardır, böylece, bir notaya bastığınız zaman, bir sonraki notanın nerede olduğunu bilirsiniz. İçinde var olduğumuz bu dalga formu evreninde, bir

sonraki boyutun nerede olduğu kesinlikle bellidir - bu boyutla bağlantılı belirli bir dalga boyunda. Kozmostaki bir çok kültür, evrenle ilgili bu temel anlayışa sahiptir ve boyutlar arasında nasıl hareket edeceklerini bilirler. Biz bunların hepsini unuttuk, Tanrının izniyle hepsini hatırlayacağız.

Müzisyenler, müzik teorisyenleri ve fizikçiler, uzun zaman önce, notalar ve sür tonlar arasında boşluklar olduğunu keşfetmişlerdir. Kromatik ses dizimideki her adım arasında on iki majör sür ton vardır. (Kaliforniya'da bir grup, her notanın arasında 200 minör sür ton belirlemiştir.)

Kromatik dizilimde her notayı bir daireyle gösterirsek, on üç tane daire elde etmiş oluruz (şek. 2-30). Her daire, beyaz ya da siyah bir tuşu temsil eder ve sondaki gölgeli daire de, bundan sonraki oktavı başlatan notayı gösterir. Bu resimdeki siyah daire üçüncü boyutu, kendi evrenimizi, dördüncü daire de dördüncü boyutu temsil etmektedir. İki notanın arasındaki on iki majör sür ton, ya da boyutlar, daha geniş bir şablon kopyası gibidir. Holografiktir. İlerlediğinizde, her sür tonun arasında, aynı şablonu kopya eden, on iki sür ton daha bulursunuz. Sonsuza kadar, aşağı ve yukarı giderek devam eder. Buna sadece harmonik, geometrik ilerleme der. İncelemeye devam ederseniz, keşfedilmiş her bir müzik diziliminin, deneyimin farklı bir oktavını meydana getirdiğini görürsünüz. Bu keşfedilecek yeni evrenler demektir! (Bu daha sonra döneceğimiz bir konudur.)

İnsanların 144 boyuttan söz ettiğini, ve 144 sayısının ruhsal konularla bağlantılı olduğunu duymuşsunuzdur. Bu, bir oktavda on iki nota ve her notanın arasında on iki sür ton ve 12x12 = 144 boyut seviyesi olmasındandır. Daha net ifade etmek gerekirse, her oktavda, on iki majör boyut ve 132 minör boyut vardır(gerçekte bu dizi sonsuza kadar devam eder). Bu şekildekiler bir oktavı temsil etmektedir. On üçüncü nota tekrar eder ve onun da üzerinde bir oktav vardır. Altında ve üstünde, başka oktavda evrenler de vardır ve bu teorik olarak sonsuza kadar gider. Böylece evren ne kadar büyük ve sonsuz görünürse görünsün (bu da aslında bir illüzyondur), Gerçekliği ifade etmenin de sonsuz sayıda yolu vardır, ve her bir boyut deneyimsel olarak bir diğerinden tamamen farklıdır.

Şek.2-30. Duvarlar arasında bir oktav. Siyah nokta üçüncü boyutu temsil ediyor; gölgelendirilmiş daire bir oktavın bitişi ve bir sonrakinin başlangıcıdır.

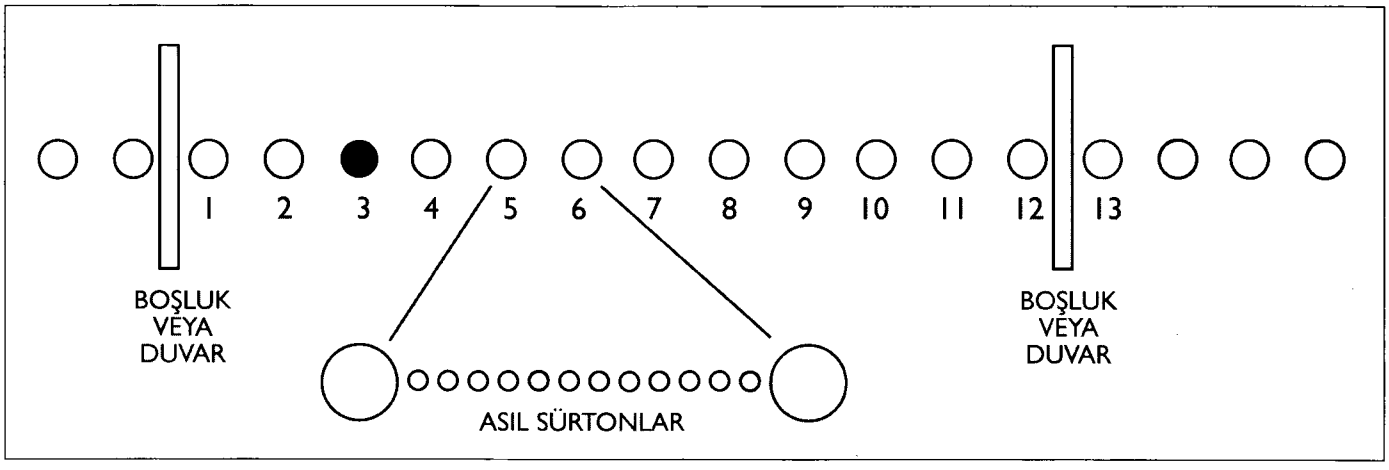

Biz burada, dünyada, şu anda dördüncü boyuta , ya da ötesine geçme sürecinde olan bir gezegenin üçüncü boyutunda oturuyoruz - ve bu öğretilerin büyük bir kısmı da bunun hatırlatılması ile ilgilidir. Bu gezegenin üçüncü boyut unsuru bir süre sonra bizler için yok olacak – sadece kısa bir süre için daha bu boyutun farkında olacağız. İlk önce, dördüncü boyutun belirli sür tonlarına gireceğiz. Bu süreçte bizleri izleyen ve yardımcı olan daha yüksek boyuttaki insanlar, bizlerin devamlı yukarı hareket ederek daha da yüksek boyutlara oldukça hızla gireceğimizi düşünmekteler.

Oktavların Arasındaki Duvar

Her tam notalık evren arasında ve her boşluk altı ya da sür ton evrenleri arasında, hiçbir şey, ama tek bir şey bile yoktur. Bu aralıkların her birine boşluk denir. Bu, her boyutun arasındaki boşluğa , Mısırlılar duat, Tibetliler ise bardo demişlerdir. Bir boyuttan ya da bir sür tondan diğerine geçtiğinizde, her seferinde, boşluktan ya da bu oktavların arasındaki karanlıktan geçersiniz. Ancak, bazı boşluklar diğerlerinden daha siyahtır, ve bunların en siyahı oktavlar arasında olanıdır. Oktavın içindeki boşluklardan daha güçlüdürler. Lütfen, bu kavramı tam olarak açıklayamayan kelimeler kullandığımızı anlayın. Oktavlar arasındaki bu boşluğa, Büyük Boşluk ya da Duvar adı verilir. Bir oktavdan, daha yüksek olan diğer bir oktava geçmek için, içinden geçmeniz gereken bir duvar gibidir. Tanrı, bu boşlukları oraya belli bir şekilde, belli nedenlerden koymuştur – kısa süre sonra anlayacaksınız.

Bütün bu boyutlar bir birinin üzerine oturtulmuştur ve uzay/zamandaki her nokta hepsini birden içerir. Bunların giriş kapısı her yerdedir. Bu durum çok kullanışlıdır – gidip bir yerlerde aramak zorunda değilsiniz, sadece nasıl girileceğini bilmek gereklidir. Dünyada, buradaki gerçeğimizde, geometrilerin içinde, değişik boyut ve sür tonların daha kolay farkına varılabileceği bazı kutsal yerler - Dünya ve göklerin bağlı olduğu düğüm noktaları (onlardan daha sonra bahsedeceğiz) - olmakla birlikte, uzayda, uzay geometrisine bağlı belirli yerler de vardır. Bu yerleri araştırmacılar bazen, yıldız kapıları - diğer boyutlara geçişin daha kolay olduğu açıklıklar - olarak adlandırırlar. Ancak aslında, bir yere gitmek için her hangi bir yerde olabilirsiniz. Eğer, boyutları gerçekten anlıyorsanız ve tabii ki, ilahi sevgi kapasiteniz varsa, nerede olduğunuzun hiçbir önemi yoktur.

Boyut Değiştirmek

Tapınağın tavanındaki adamlara dönersek (birkaç sayfa kadar geride), onlar boyut değiştiriyorlardı. 90 derecelik bir dönüş yapıyorlar ve dalga boylarını değiştiriyorlardı. Ve o tekerlekler müzikteki harmonik ile ilişkilidir - biliyorsunuz ki harmonik de boyut seviyeleri ile ilişkilidir. Tavandaki kişiler metamorfoz ve ölümsüzlüğü düşünürken bu değişikliği gerçekleş-

tirdiklerine göre, bu tekerleklerin bize onların tam olarak nereye, hangi boyuta, gittiklerini de söylediklerine inanıyorum. Bitirdiğimizde, neden bahsettiğimi anlamış olacaksınız.

Yıldız Tetrahedron

Bu yıldız tetrahedron, arka plandaki Leonardo'nun çizimiyle beraber (şek. 2-31), bu çalışmanın en önemli çizimlerinden biri olacaktır. Baktığınız şekil iki boyutludur, ancak, onu üç boyutlu olarak düşünün. Bir yıldız tetrahedron, burada gösterildiği gibi, her insan bedeninin çevresinde vardır. Sizler, bu şeklin kendi bedenlerinizin çevresinde olduğunu anlayana kadar, epeyce bu konunun üzerinde duracağız. Özellikle, bedenin ortasından inen tüpe dikkat edin. Bu tüp, pranayı soluduğumuz tüptür, alt ve üstteki iki ucu, üçüncü ve dördüncü boyutları birbirine bağlar. Bu tüpten, doğrudan dördüncü boyut enerjisi soluyabilirsiniz. Bir vakumda, bütün boşluk alanının içinde, soluyacak havanın olmadığı bir yerde bulunabilir, ancak, bu anlayışın prensiplerini bildiğiniz takdirde, yaşamınızı sürdürebilirsiniz.

Şek.2-31. Mer-Ka-Ba'yı sembolize eden yıldız tetrahedron ile Leonardo'nun kanonu ve merkezi prana tüpü.

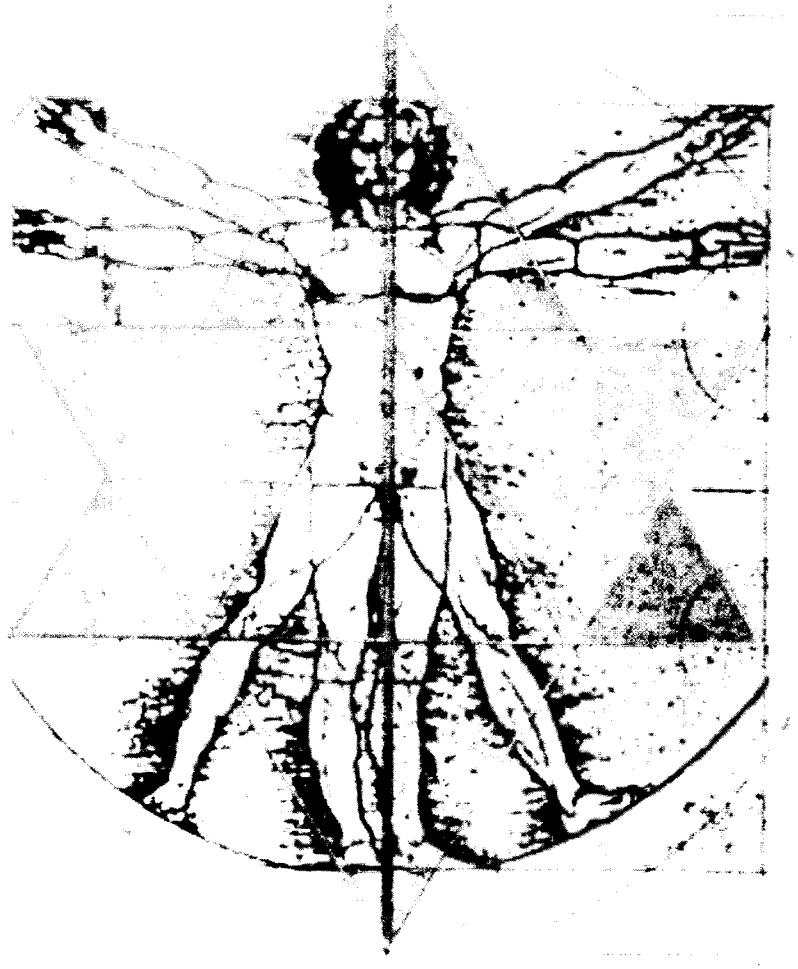

Richard Hoagland'ın Birleşmiş Milletler ve NASA'ya gösterdiği gibi, bizler şimdilerde bu alanı bilimsel olarak yeniden keşfediyoruz. Leonardonun etrafında gösterildiği gibi, bu şekil, gezegenlerin, güneşlerin ve daha büyük kütlelerin çevresinde de vardır. Bu dış gezegenlerin nasıl var olmaya devam ettiklerinin standart cevabı olabilir. Neden? Bu gezegenler Güneş'ten aldıklarından çok daha fazla enerjiyi yüzeylerinden dışarı yayıyorlar. Bu nereden geliyor? Bu yeni anlayışa göre, Leonardo bir insan değil de bir gezegen olsaydı, kuzey ve güney kutuplarındaki noktalardan, diğer boyut ya da boyutlardan gelen büyük miktarlarda enerjiyi içeri alıyor olacaktı. Gezegenler birden fazla boyutta var olurlar – eğer

Dünyayı tüm ihtişamıyla – bir gezegenin etrafında olan alan ve enerjilerle – görebilseydiniz, şaşkınlıktan donup kalırdınız. Dünya Ana, bizlerin bu yoğun boyutta algılayabileceğimizden çok da karışık ve karmaşıktır. Bu enerji transferi aynen insanlarda da böyle çalışır. Bu enerjinin geldiği boyut ya da boyutlar, tamamen nasıl soluduğumuza bağlıdır.

Leonardo'nun çiziminde, yukarı, Güneşe, bakan tetrahedron erkektir. Aşağı, Dünyaya dönük olan ise dişidir. Bundan sonra, erkek olana Güneş tetrahedron, dişi olana da Dünya tetrahedron diyeceğiz. Bir insanın, bu yıldız tetrahedron şeklinden dışarı bakabileceği sadece iki simetrik yol vardır - beden ufka doğru dönük, yıldızın bir ucu başın üstünde ve diğer ucu ayakların altında olarak. Bu şekilden bakan bir erkek bedeni için, Güneş tetrahedron un ucu öne dönük, düz yüzeyi arkasındadır, onun Dünya tetrahedron un ucu ise arkasından dışa dönük, düz yüzey de önünde olacak şekildedir (şek. 2-32a).

Kendi yıldız tetrahedronundan bakan bir dişi bedeni için, Güneş tetrahedronun düz yüzeyi önünde, yıldızın ucu arkasındadır ve Dünya tetrahedronunun ucu öne dönük, düz yüzey arkada olacak şekildedir (şek. 2-32b). On dördüncü nefesle Mer-Ka-Ba meditasyonunu 2.Kitap'da anlatacağım. İlk olarak, ışık bedeninizin – Mer-Ka-Ba'nızın - tekrar aktive edilmesi öncesinde hatırlamaya başlayacağınız ve kendinizi hazırlayacağınız başka unsurlar üzerinde durmak istiyorum. Biraz sonra, bir çoğunuzun tanıdığı yoga nefeslerinden söz etmeye başlayacağız. Daha sonra, mudraları öğreneceğiz. Dairesel nefesi, Mer-Ka-Ba'nıza hayat verecek var oluş şeklini, deneyimlemeye hazır olana kadar adım adım ilerleyeceğiz.

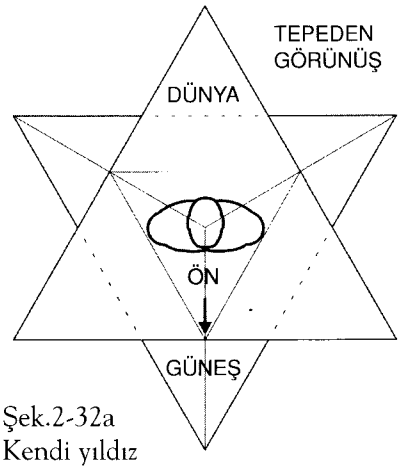

Şek.2-32a
Kendi yıldız tetrahedronu içinde bir erkek.

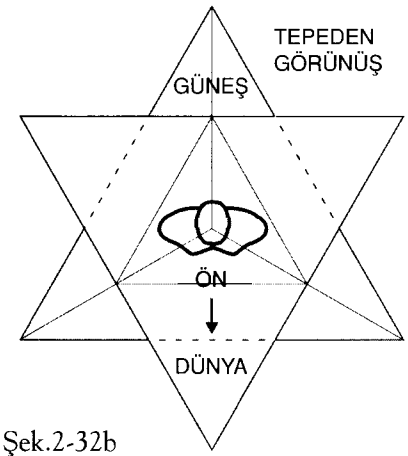

Şek.2-32b
Kendi yıldız tetrahedronu içinde bir dişi.

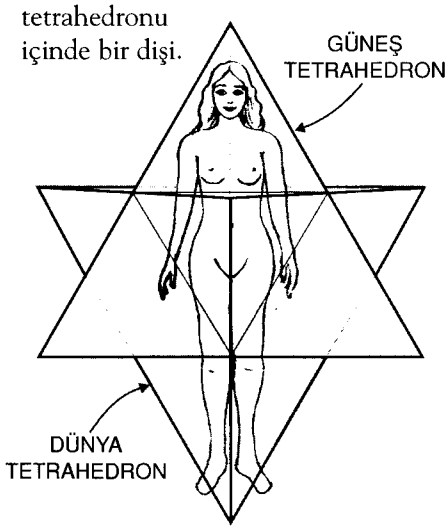

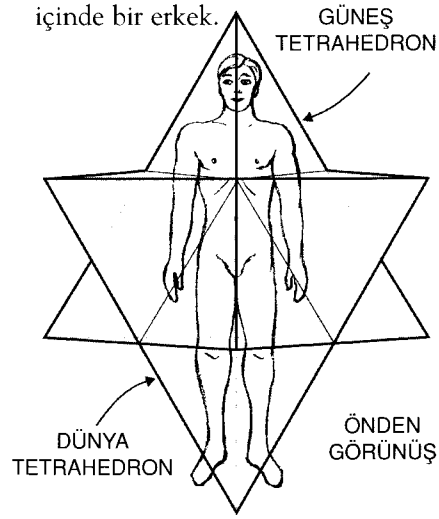

Dualitenin İçindeki Üçlük: Kutsal Üçleme

Bu Dünyadaki durumu anlamak için, ilerledikçe değinmek üzere, size bir bilgi vermek istiyorum. Doğadaki zıtlıklar kuralı bizim gerçekliğimiz içinde kendini gösteriyor gibi görünüyor; örneğin, erkek ve dişi, sıcak ve soğuk. Aslında bu eksiktir,

gerçekliğimizdeki her tezahürün üç unsuru vardır. İnsanların, erkek ve dişi kutuplaşmasından ve kutup bilincinden söz ettiklerini duyarsınız, ancak bu tam gerçeği yansıtmaz. Bu gerçeklik içinde, üçüncü bir unsur olmadan hiçbir kutupluk asla olmamıştır. Bunun, birazdan anlatacağım tek bir istisnası vardır.

Hemen hemen her durumda bir üçleme vardır. Genellikle kutuplaşma diyebileceğimiz bazı durumları düşünelim. Örneğin, sıcak ve soğuk, siyah ve beyaz, aşağı ve yukarı, dişi ve erkek, Güneş ve Dünya! Siyah ve beyaz için gri vardır; sıcak ve soğuk için ılık vardır; aşağı ve yukarı için orta vardır; dişi ve erkek için çocuk vardır; Güneş ve Dünya (erkek ve dişi) için Ay (çocuk) vardır. Zamanın da üç unsuru vardır: geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek. Uzayı, zihinsel olarak x,y,z eksenleri olarak algılarız – ön ve arka, sağ ve sol, aşağı ve yukarı. Bu yönlerin her birinin içinde bile, üç kısım yaratan, bir orta ya da nötr nokta vardır.

Belki de en iyi örnek, bu boyuttaki maddenin dokusu olacaktır. Madde üç temel parçadan yapılmıştır: protonlar, elektronlar ve nötronlar. Temel üç parçanın bir üst organizasyon seviyesinde atomları, ve sonraki daha alt seviyede daha da küçük parçacıkları görürüz. Aynı şekilde, bilinç kendini mikro kozmos ve makro kozmosun ortasında algılar. Herhangi bir seviyeye dikkatle bakacak olursanız, her zaman üçleme görürsünüz.

Her zaman olduğu gibi, özel bir istisna vardır. Her şeyin başlangıcına kadar giden bir istisna. Asli unsurlarda genellikle ikileme vardır, ancak çok nadirdir. Bunun bir örneği sayı dizilerinde görülür. 123456789..., ya da 2-4-8-16-32..., ya da 1-1-2-3-5-8-13-21... – ve aslında tüm bilinen diziler – tuhaf bir şekilde , tüm diziyi düzenleyebilmek için en az üç takip eden sayıya ihtiyaç duyarlar. Tek bir istisnası vardır, Altın Aritmetik ortalama logaritmik spirali sadece iki sayıya ihtiyaç duyar. Bunun nedeni, bu spiralin diğer bütün dizilerin kaynağı olmasıdır. Aynı şekilde, daha önce bahsedildiği gibi atomların üç parçası vardır – ilk atom olan hidrojen atomu tek istisnadır. Hidrojenin sadece bir protonu ve bir elektronu vardır; hiç nötronu yoktur. Nötronu olduğu zaman – bir sonraki adım budur - adı ağır hidrojen olur. Ancak, maddenin başlangıcında sadece iki bileşeni vardı.

Üçlük gösteren sayılardan bahsettiğimize göre, biraz renklerden söz edelim. Üç tali rengin yaratıldığı, üç ana renk vardır. Şimdi bildiğimiz haliyle evren – tüm yaratılanlar – çok istisna asli alanlar hariç, üç temel parçadan oluşmaktadır. İlave olarak, biraz önce söz ettiğimiz gibi insan bilinci tarafından algılanışı üç temel yolla – zaman, uzay ve madde - olur.

Bilgi Seli

Çoğu insan şimdiye kadar, Dünyada olağanüstü bir şeylerin olduğunu anlamıştır. Son derece hızlanmış bir zaman içindeyiz ve daha önce görülmemiş bir çok olay oluyor. Gezegende, daha önce olduğundan çok daha

fazla insan var ve eğer aynı oranda devam ederse, birkaç yıl içinde nüfus ikiye katlayarak on bir, on iki milyar insana çıkacak.

İnsanın gelişim eğrisini göz önünde bulundurursak, bu gezegene bilgi girişi nüfustan hızlı artmaktadır. Encyclopedia Britannica' dan alınan bir bilgi; bilinen en eski insan medeniyetinden, Sümerliler (M.Ö.3800) beri, yaklaşık 5800 yıl boyunca devam ederek M.S. 1900'e kadar, bazı küçük bilgi parçaları toplanmış ve belli bir miktardaki gerçek adı verilenler de eklenerek ne bildiğimize karar verilmiştir. Elli sene sonra, 1900'den 1950'ye kadar elde edilen bilgiler ikiye katlamıştır. Bunun anlamı, bir miktar öğrenmek için 5800 yıl sarf ettiğimiz ve elli yılda onu ikiye katlayacak bilgiyi elde ettiğimizdir. Müthiş! Ancak, sonraki yirmi yılda, yaklaşık 1970'lere kadar bunu da ikiye katladık. Yaklaşık 1980'lere kadar, onu da ikiye katlamak sadece on sene aldı! Şimdilerde, her iki senede bir iki katına çıkıyor.

Bilgi bir çığ gibi geliyor. 1980'lerin ortalarında bilgi o kadar hızlı geliyordu ki, NASA, bu bilgileri bilgisayarlarına girmekte zorlanıyordu. Duyduğuma göre, 1988'de, sadece gelen bilgileri girmekte dokuz ya da on yıl gerideydiler. Aynı zamanda, bu çığ gibi gelen bilgi artmakta ve hızlarını arttırmakta olan bilgisayarların kendileri de, büyük bir değişiklik yapmak üzereler. Yaklaşık her on sekiz ayda bir bilgisayarlar hem hız hem de hafıza olarak ikiye katlanıyorlar. İlk önce 286'lar vardı, sonra 386'lar, daha sonraları 486'lar, ve şimdi 586'ların modası geçti (yıl 1993), ve bu 486'ları tamamen kullanılmaz yapıyor. 486'ları nasıl kullanmamız gerektiğini daha öğrenemeden, 586'lar çıktı. Ve şimdiden 686'lar planlanıyor. Yüzyılın sonlarına doğru, ya da biraz sonraları, bir ev bilgisayarı, NASA ve Pentagonun bilgisayarlarından daha hızlı ve daha güçlü olacak.

Tek bir bilgisayar, Dünyayı izleyip gezegenin her bir santimetre karesi hakkında sürekli hava raporu verecek kadar güçlü ve hızlı olacak. Yaptığı şeyler şimdiki aklımızla bize imkansız gibi görünecek. Biz de, bilgileri yükleme yeteneğimizi arttırmaya başlıyoruz: şimdilerde dev miktarlarda bilgi, doğrudan başka bilgisayarlardan, tarayıcılardan ve ses kanalıyla yüklenmekte. Böylece, bu inanılmaz miktardaki bilginin insan bilincine girmesiyle, insanlık için çok önemli bir değişimin yeniden doğmakta olduğu aşikardır.

Yüzyıllarca, ruhsal bilgi bir sır gibi korundu. Çeşitli dinlerin ve tarikatların rahip ve rahibeleri ruhsal bilgilerin bir parçasının ve yazıların korunması adına hayatlarını ortaya koydular. Dünyadaki çok çeşitli ruhsal grup ve dinlerin kendi gizli bilgileri vardı. Birden, 1960'ların ortalarında, gizliliğin üzerindeki perde kalktı. Anlaşmış gibi, hemen hemen yeryüzündeki tüm ruhsal gruplar arşivlerindeki bilgileri, aynı anda, tarihte ilk defa bütün dünyaya açtılar. En yakınınızdaki kitapçıdaki kitaplara şöyle bir bakarak yüzyıllardır mühürlenmiş ve korunmuş bilginin oralarda olduğunu görebilirsiniz. Neden? Neden şimdi?

Bu gezegendeki yaşam hızlandıkça hızlanıyor ve anlaşılıyor ki yeni ve

Güncelleştirme: Pentagonun henüz verdiği bilgiye göre, 1997'nin ilk baharında, 250-MH, 3-GB PC'nin yaklaşık 30.000 yılını alacak bilgileri sadece bir saniyede hesaplayacak bir bilgisayar devreye girecektir. Bu bilgisayar, bir günde, ev bilgisayarının 2.6 yıl alacak bilgisini hesap edebilmektedir! Ben buna kuantum sıçramadan daha fazlası derim.

farklı bir şeylerin oluşumu doruğa çıkmakta, belki de hayal gücümüzün ötesinde bir oluşum. Sürekli değişiyoruz. Bunun dünya için anlamı nedir? Neden oluyor? Daha da iyisi, neden şimdi oluyor? Bin yıl önce neden olmadı? Olmak için 100; 1000 ya da 10.000 yıl daha neden beklemedi? Bu sorunun cevabının anlaşılması çok önemlidir, çünkü, bunların neden şu anda olduğunu anlamazsanız, sizin kendi hayatınıza ne olduğunu da anlayamaz ve yaklaşmakta olan değişimlere de hazırlanamazsınız.

Şu anda bunun gerçek anlamına girmek istememekle beraber, cevaplardan birinin bilgisayarın silikondan, insanın ise karbondan yapılmış olmasında yattığını söyleyebilirim. Bu, silikon ve karbonun ilişkisine bağlıdır, ancak şimdilik bu konuyu burada bırakıp Dünyada olanların olağanüstü doğasına devam etmek istiyorum.

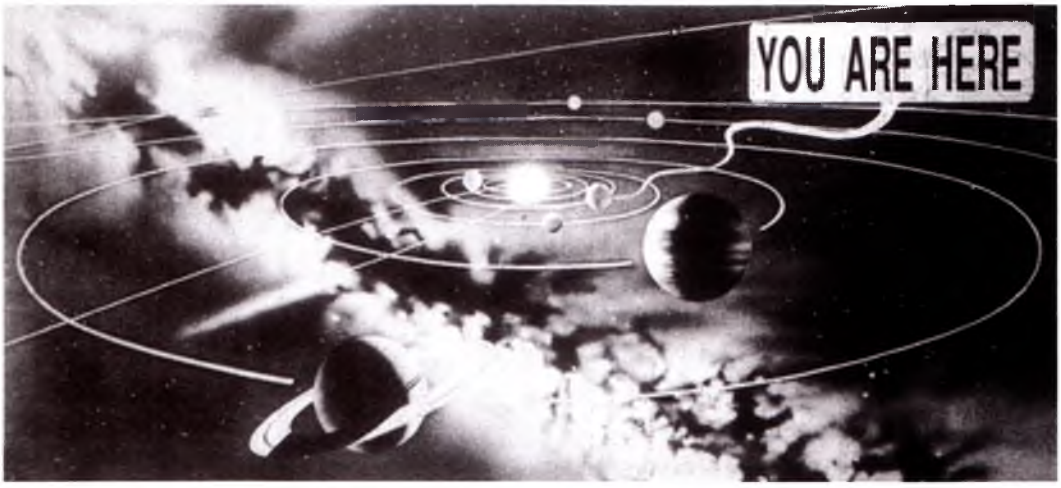

Şek.2-33. Güneş sisteminde Dünyanın yeri.

Dünyanın Kozmosla İlişkisi

Gene Sirius ve Dünyadan söz edelim. Şurada bulunuyorsunuz. (şek. 2-33) ve buradan büyük resme bakmaya başlıyoruz. Güneş'e üçüncü uzaklıktaki bu gezegenden bakarak Dünyanın Sirius'la olan hassas ilişkisini anlamamız kolay olmayabilir. Uzayın derinliklerine giderek, bir çoğunuzun tanımadığı böyle bir şeylere bakması gerekir (şek. 2-34). Bu bir kuasardır ve devasa büyüklüktedir. Tüm fizik kurallarını alt üst eder ve biz de onun ne yaptığını anlamayız. Ancak, dikkatinizi çekmek istediğim bu değil.

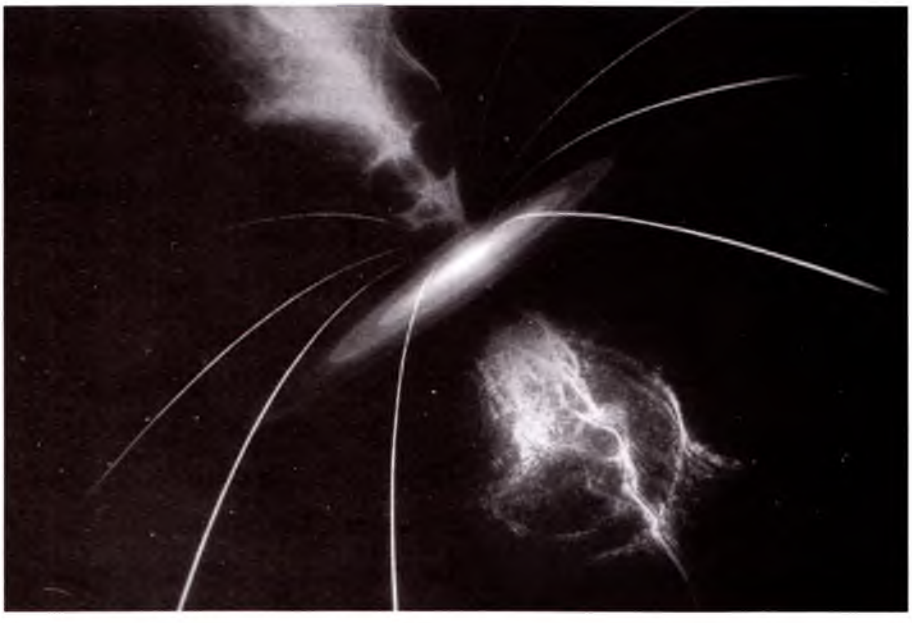

Şek.2-34. Kuasar'ın (quasi-stellar radyo kaynağı), evrendeki en uzak ve karanlıkta ışık saçabilen objeler olduklarına inanılıyor.

Uzaydaki Spiraller

Bu resim bize biraz daha yakın ve tanıdık (şek. 2-35). Bu bir galaksi, tabii ki bizimki değil, kendi resmini kendi içinden çekmek oldukça zordur. (Sağ alt tarafta görünen bir nebuladır ve galaksiden çok daha yakındır, ancak bağlantılı değillerdir.) Galaksiden beyaz bir spiral halinde çıkan yıldızlara dikkat edin. Spirallerin birinin tam 180 derece ters yönünde, yeni belirmekte olan bir spiral daha vardır. Hepsi bir birinin fonksiyonu olan, bilinen sekiz değişik galaksi formu vardır. Başlıca model budur.

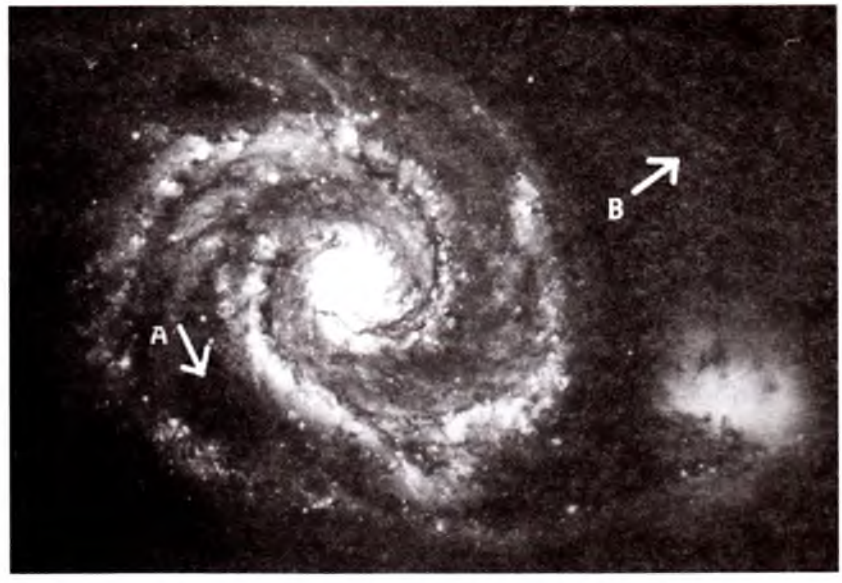

Şek.2-35. Spiral galaksi.

Uzun bir zaman astronomlar, orada görülenden başka bir şey olmadığını düşündüler. Ya Gerçekliğin görünmez tarafını tamamen unuttular, ya da önemli olmadığını düşündüler. Ancak, Gerçekliğin görünmez tarafı, görünen tarafına göre hem daha büyük hem de belki daha önemlidir. Tüm elektromanyetik spektrum uzunluğu iki yarda kadar olan bir çizgi olsaydı, o zaman nesneleri görünür yapan ışığın genişliği inch'in 1/32'si kadar olan bir bant olurdu. Başka bir ifadeyle, Gerçekliğin görünen kısmı, bütünün yüzde birinin çok altındadır. Görünmez evren gerçek yuvamızdır.

Çok daha fazlası var. Elektromanyetik spektrumun ötesinde bile bir şeylerin olduğunu yeni anlamaya başlıyoruz. Örneğin, astronomlar, eski bir güneş patlayıp öldüğünde, resmin sağ alt kısmındaki gibi, bunun spiralin sadece karanlık alanında oluştuğunu (ok A) ve derin uzay (ok B) ile iç uzay arasında bir fark bulunduğunun işareti olduğunu keşfettiler. Böylece, uzayın iki bölgesinin kesinlikle birbirinden farklı olduğu gibi galaksinin karanlık ve aydınlık alanlarının arasında da fark olduğunu yeni anlamaya başlıyorlar. Spiralin karanlık alanlarında farklı olan bir şeylerin, aydınlık alanlarıyla ilgisi varmış gibi görünüyor.

Sirius Bağlantımız

Galaktik spirallerin bu özelliklerinin incelenmesi başka bir keşfe yol açtı. Diğer bilim adamları, güneş sistemimizin uzayda ilerlerken düz bir çizgi üzerinde değil, helezoni şekilde – spiral oluşturarak - hareket ettiğine dikkat ettiler. Daha büyük bir kütleye – başka bir güneş sistemi ya da daha da büyük bir şeye - yer çekimi ile bağlı olmadığımız sürece böyle bir spiral mümkün olamaz. Örneğin, bir çok kişi Ay'ın Dünyanın etrafında döndüğünü düşünür. Öyle değildir. Dünya ve Ay birbirinin etrafında döner. Dünyadan Ay'a giderken, aralarındaki mesafenin üçte biri kadarında, üçüncü bir unsur daha vardır, bu bir eksen noktasıdır. Dünya ve Ay bu

Güncelleştirme:
Bu güncelleştirme, Mer-Ka-Ba'yı tamamen anlayana kadar anlamlı gelmeyecek olmakla beraber, bu bilginin konulabileceği en uygun yer burası olduğunu düşünüyorum. Astro fizikçi William Purcell, 'devasa bir anti madde kütlesi' olarak adlandırdığı, galaksi düzlemine 90 derecede yer alan bir tüpün, galaksimizin merkezinden uzayın derinliklerine trilyonlarca kilometre uzanmakta olduğunu belirlemiştir (Time Dergisi'nin 12 Mayıs 1997 sayısında yayınlanmıştır). Bu, Mer-Ka-Ba'nın galaktik seviyedeki geometrilerine benzemektedir. Aynı şekilde, Cornell astronomları, NGC 4138 galaksisindeki yıldızların %80'inin (daha yaşlı olanlar) bir yöne doğru döndüklerini, geri kalan %20'nin (daha genç olanlar) ise dev hidrojen gazı bulutlarıyla beraber, ters yöne döndüğünü belirlemişlerdir. Bulgular, 18 Ocak 1997 tarihinde, American Astronomical Society'e sunulmuştur. Bu, birbirinin ters yönünde hareket eden bir alandır.

Şek.2-36. Spiral galaksi, üstten (tepe) ve kenardan görüntü (alt).

noktanın etrafında spiraller çizerek döndükleri dibi Güneşin etrafında da dönerler. Dünya çok büyük bir cisme, Aya, bağlı olduğu için bu şekilde hareket eder. Ay'ımız devasadır ve Dünyanın belirli bir şekilde hareket etmesine neden olur. Tüm güneş sistemi de uzayda spiraller çizerek aynı şablonda hareket ettiğine göre güneş sistemi de başka daha büyük bir kütleye yer çekimi ile bağlı olmalıdır.

Böylece astronomlar, bizim güneş sistemimizi çeken bu kütleyi aramaya başladılar. İlk önce, tarama alanını, gökyüzünün bizimle ilgili olan kısmına kadar daralttılar. Daha sonra, alanı daralta daralta, birkaç yıl önce, belli bir güneş sistemini buldular. Sirius ile bağlantılı idik – Sirius A ve Sirius B. Bizim güneş sistemimiz ve Sirius sistemi yerçekimi ile birbirine bağlıdır. Aynı merkezin etrafında spiraller çizerek uzayda beraber hareket ediyoruz. Biz tek bir sistemiz!

Bilim adamları, spiral galaksideki karanlık alanın farklı olduğunu anladıkların beri, yıldızların da spiralin kavisli kolundan dışarı hareket etmediklerini da buldular. Biri, su hortumunu başının üzerinden çevirerek savursaydı ve siz de bunu yukarıdan seyrediyor olsaydınız, spiraller halinde dönüyormuş gibi duran su damlacıkları görürdünüz. Bunu gözünüzde canlandırabiliyor musunuz? Aslında, her bir damla spiral halinde dönmemekte, merkezden dışarıya doğru düz bir çizgi halinde hareket etmektedir, sadece spiral çiziyormuş gibi görünmektedir. Galaksi için de aynı şey geçerlidir. Her bir yıldız, aslında, merkezden dışarıya doğru hareket eder.

Yıldızlar merkezden dışarı doğru hareket ederken, sistemin bütününden bağımsız olarak, aynı zamanda karanlık ışıktan beyaz ışığa doğru bir kol halinde hareket eder ve tüm galaktik sistemi dolaşır. Bir turun tamamlanması milyarlarca yıl alır sanıyorum, tam olarak bilemiyorum.

Şekil 2-36'nın bir galaksiye tepeden bakış olduğunu varsayarak bakın ve koyu rengin siyah ışık spirallerini, açık rengin de beyaz ışık spirallerini temsil ettiğini farz edin. Yandan bakıldığında bir uçan daireye benzer. Galaksinin merkezinde çizdiğimiz bu yörüngenin yapısında spiral hareket vardır. Güneş sistemimize ilave olarak, aynı spiral hareket Sirius A ve Sirius B arasında da vardır (Bkz. Bölüm 1, Şek.1-4). Dünya ve Ay'ın spiralinin daha farklı olduğunu düşünüyorum. Avustralyalı bilim adamlarına göre, Sirius yıldızlarının spiral hareketleri DNA molekülünün geometrilerinin tıpa tıp aynısıdır. Bütün bunlar size, DNA'nın içindeki bilgilerin rehberliğinde yönlenen insan bedeninin anlaşılması gibi, her şeyin belki de birbiriyle ilişkili olduğu ve olayların daha büyük bir plana göre gerçekleştiğini düşündürebilir. Bu tabii ki bir varsayım, ancak, 'yukarısı nasılsa aşağısı da öyledir' prensibinden hareketle, bu pek de mümkündür.

Öyleyse, cevap verilecek birbiriyle bağlantılı iki sorumuz var. Soruların ilki, yerçekimi bağlantısıyla da açıklandığı gibi, neden Sirius'un bu kadar önemli olduğu; diğeri ise, şu anda Dünyada yaşadığımız son derece hızlı gelişimin neden tarihin bu anında gerçekleştiğidir. Göklere bakmaya devam edelim. Öncelikle, sizlerle paylaşmak istediğim iki parça bilgi var.

Galaksinin Spiral Kolları, Çevreleyen Küre ve Isı Zarfı

Şekil 2-37, National Geograghic dergisinden alınmıştır ve yeni bir keşfi, enerji kürelerinin galaksileri çevrelediğini göstermektedir. Küçük galaksinin spiral kollarının bir takım dağınık yıldızlarla beraber enerji küresi tarafından nasıl kuşatıldığına dikkat edin. Kürenin dışında, heksagonal ağ olarak görülen muazzam enerji küresi daha vardır. Demek ki, dev boyutlarda bir küre, onun içinde daha küçük bir küre, onun da içinde küçücük bir galaksi vardır. İlerledikçe, aynı alanın kendi çevrenizde de olduğunu göreceksiniz.

Şekil 2-38, bir galaksinin hafifçe yana yatmış ısı zarfının kızıl ötesi kamera ile çekilmiş resmini göstermektedir. Bir uçan daireye benziyor. Dış kenarında, çok hızlı hareket ettiği için karanlık gözüken büyük bir halka

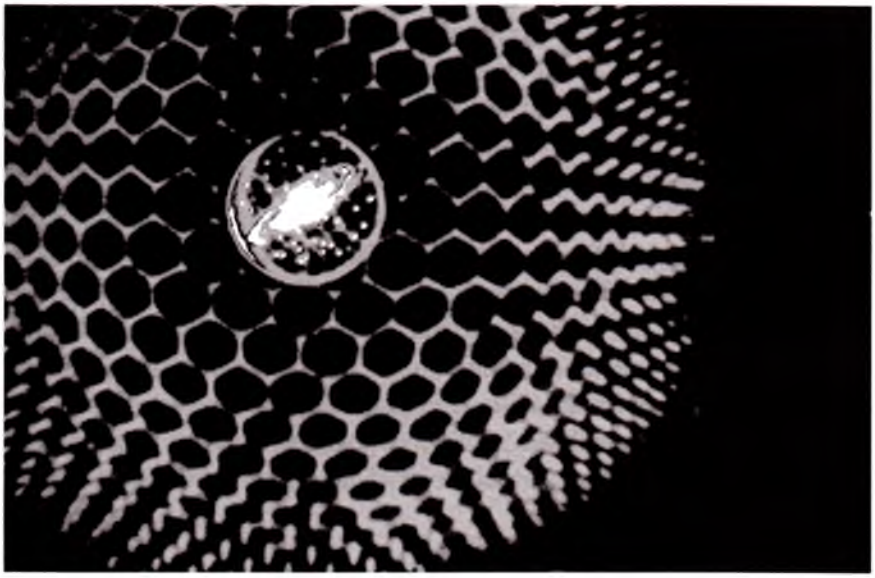

Şek.2-37. Galaktik enerji küreleri.

vardır. Isı zarfı, nefes ve meditasyon çalışmaları ile aktive edilen, bedenlerinizin çevresindeki Mer-Ka-Ba ile tıpatıp aynı orandadır. Belirli bir nefes çalışmasını uyguladığınızda, bedeninizin çevresinde oluşan 17 metre genişliğindeki alan, aynen bu ısı zarfına benzemektedir. Bu alanı, mikro dalga aralığında elektromanyetik özellik taşımadığı için, uygun cihazlar kullanarak bilgisayar ekranında görüntülemek mümkündür. Bu, bedeninizin çevresinde istediğiniz takdirde oluşturabileceğiniz Mer-Ka-Ba ile aynı biçimdedir.

Ekinoksların İleri Doğru Hareketi ve Diğer Yalpalamalar

Bu değişimin neden şu anda gerçekleştiği konusuna dönelim. Dünya, Güneşin etrafındaki yörüngesinde yaklaşık 23 derece yatık durumdadır ve

Galaksiler sadece Mer-Ka-Ba alanlarına benzemekle kalmaz aynı zamanda da aynı iç dinamiklere sahiptirler. (Ben şahsen, galaksilerin yaşayan varlıklar olduklarına ve dev boyutlarda Mer-Ka-Ba alanlarından başka bir şey olmadıklarına inanıyorum.) Rochester Üniversitesi ve Kansas Üniversitesi fizikçileri uzun zamandır, uzayın her tarafının aynı olduğuna dair inanışı değiştirecek kanıtlar bulmuşlardır. Araştırmacı John Ralston görüşünü, "mutlak bir eksen var gibi anlaşılıyor, bir tür kozmolojik Kuzey Yıldızı" olarak ifade etmiş ve çalışması Physical Review Letters'ın 21 Nisan 1997 sayısında yayınlamıştır. Araştırmacılar, ışığın bu eksen boyunca her hangi başka bir yere göre farklı hareket ettiğini de buldular. Ve böylece şimdi, bilinen iki ayrı tür ışık hızından söz ediyoruz! Bu eksen, yaşayan Mer-Ka-Ba alanının anahtarıdır ve bu bulgular neticede tüm evrenin dev bir Mer-Ka-Ba alanı olduğunu kanıtlayacaktır. Kendi Mer-Ka-Ba alanınızın farkına vardıktan sonra bu bölümü tekrar okuyun, anlayacaksınız.

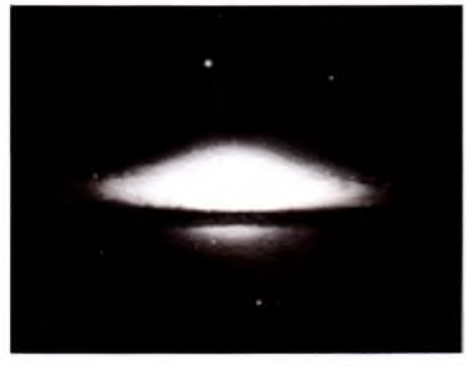

Şek.2-38. Galaktik ısı zarfı.

bu yörüngede nerede olduğuna bağlı olarak Dünyanın yüzeyine çarpan ışığın açısı da değişmektedir. Bu nedenle dört mevsim vardır.

Bahsettiğimiz yıllık rotasyonun dahilinde, bir çok kişinin ekinoksların ileri doğru hareketi olarak bildiği, 26,000 senede tamamlanan, çok yavaş bir yalpalama daha vardır. Kesin ifade etmek gerekirse, tam olarak 25,920 senedir, bu rakam bir kaç yıl farkıyla kimin çalışmasını okuduğunuza bağlı olarak değişir. Başka yalpalamalar da vardır. Örneğin, Güneşe +23 derecelik açı sabit değildir; 40,000 senede bir gerçekleşen yalpalama ile, 23 dereceden 26 dereceye, yaklaşık üç derece değişir. Ayrıca, üç derecelik açının içinde, her on dört ayda bir tamamlanan, bir yalpalama daha vardır. Yaklaşık her on dört yılda bir tamamlanan başka bir yalpalama daha buldular. Şimdilerde yeni bir tane daha bulduklarını söylüyorlar. Kadim Sanskrit yazıları okursanız, bu yalpalamaların gezegenimizdeki bilinç düzeyi üzerinde ne kadar önemli etkileri olduğunu anlarsınız. DNA'nın insan bedeninin gelişimindeki çeşitli aşamalarla doğrudan bağlantısı olduğu gibi, bu yalpalamaların da gezegendeki bazı olaylarla ve onların oluş zamanlarıyla doğrudan bağlantısı vardır.

Şimdilik, ekinoksların ileri doğru hareketi adı verilen temel yalpalamaya bakalım (şek. 2-39). Bu yalpalama oval bir şekil izler ve Şekil 2-40'daki geniş oval, yalpalamanın kendisini göstermektedir. Ovalin uzun kenarının sağ ucu galaksinin merkezine dönüktür. Ovalin alt tarafı gezegenin galaksinin merkezine doğru hareket ettiği zamanı, üst taraf ise, gezegenin dönüp geldiği ve merkezden uzaklaştığı zamanı gösterir. Galaksinin merkezinden uzaklaşma hareketine galaktik rüzgarla gidiş adı verilir. Sanskrit yazılar, her nasılsa ekinoksların ileri doğru hareketini bilen kadim varlıkların, değişimlerin ovalin uç noktalarındayken değil, bu uç noktalar biraz geçildikten sonra – A ve C ile küçük ovallerle gösterilen

Şek.2-39. Ekinoksların ileri doğru hareketi (Dünyanın semavi ekvatoru ile kendi ekliptiğinin kesiştiği nokta) Dünyanın ekseninin dikey ekliptik etrafında yavaş dönmesinden ileri gelir.

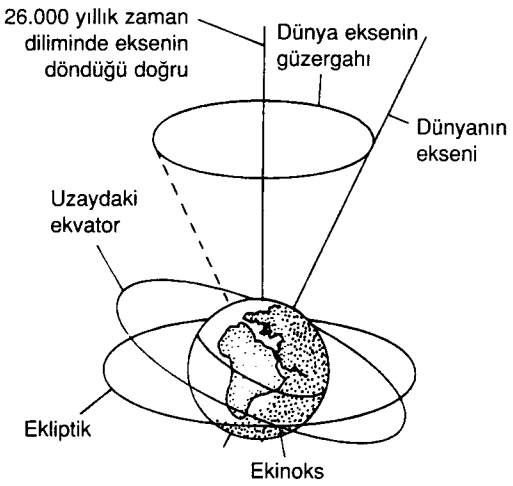

Şek.2-40. Ekinoksların ileri doğru hareketi döngüsünde işaretlenmiş zaman dönemlerinde yolculuk. Geniş oval, Dünyanın aksının yoludur.

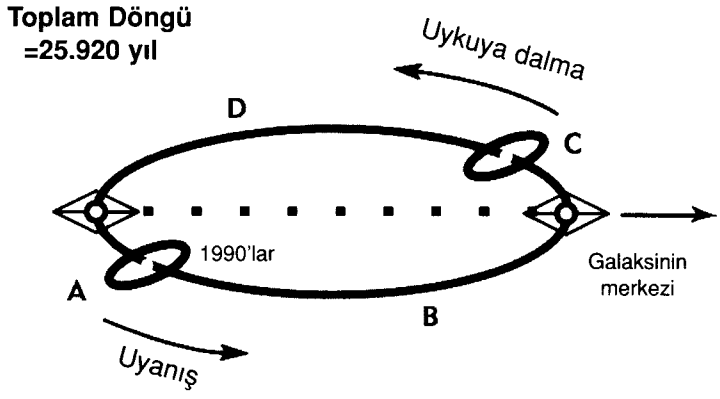

noktalar - gerçekleştiğini söylediklerini anlatırlar. Bu iki noktada büyük değişiklikler meydana gelir. Küçük ovallerin ortasında, B ve D ile gösterilen diğer iki önemli nokta daha vardır, ancak bu noktalardaki değişim beklentisi, A ve C noktalarındaki kadar yüksek değildir. Şu anda 1990'larda, büyük değişimlere işaret eden A noktasında bulunuyoruz.

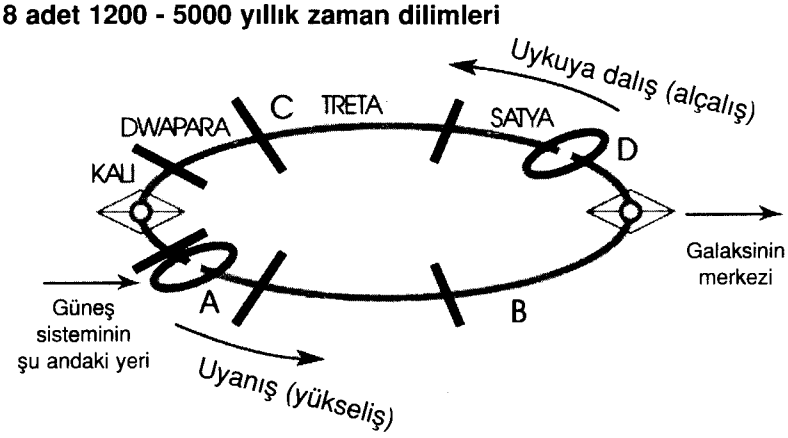

Şek.2-41 Alçalan ve yükselen dört Hindu yuga.

Kadim yazılara göre, galaksinin merkezinden uzaklaşırken, üstte küçük ovalin içindeki C noktasına ulaştığımızda (şek. 2-41), bilincimizi kaybederek uyumaya başlıyor ve alttaki küçük ovale gelene kadar boyut seviyelerinden düşüyoruz. Bu noktaya gelince tekrar uyanıp boyut seviyelerinde yükselmeye başlıyoruz. Üst ovale gelene kadar belirli aşamalarda uyanıp sonra tekrar uyumaya başlıyoruz. Uzayda hareket etmemiz nedeniyle, bu kapalı bir düzen değildir. Bir yay gibi spiral biçimindedir, ucu açıktır ve bir dairede olduğu gibi kendini tekrarlamaz. Bu nedenle, bir önceki sürece göre biraz daha az uyur ve daha erken uyanırız. Dünyada da benzer bir süreç her gün yaşanır. Her hangi bir zamanda Dünyaya uzaydan bakacak olursanız, yarısı karanlık diğer yarısı ise aydınlıktır. Karanlık taraftaki insanlar az çok uykuda, aydınlık taraftaki insanlarsa az çok uyanıktır. Gündüz ve gece olmasına rağmen, aynı şeyleri durmadan tekrarlamayız; uyanırız ve her gün biraz daha bilinçli hale geliriz. Uyuyup uyanmamıza rağmen, her seferinde daha ileri gideriz. Ekinoksların ileri doğru hareketi de böyledir; sadece bu süreç daha uzun bir süre alır.

Yuga'lar

Tibetliler ve Hindu'lar, bu belirli zaman dönemlerine yuga, yani çağ demişlerdir. Her yuganın bir inen bir de çıkan aşaması vardır. Hindu sistemine göre, üstteki C noktasına inen satya yuga adı verilir. Sonra gelenler, çıkan treta yuga, dwapara yuga ve diğer uçtaki kali yuga' dır. Kali yugada hem inen hem de çıkan vardır, sonra yükselen dwaparaya girilir. Biz şimdi yükselen dwaparadayız. Kali yugadan çıkalı yaklaşık 900 yıl önce çıktık ve şu an beklenen müthiş olayların gerçekleşme zamanıdır. Dünya kendini tekrar keşfediyor ve büyük değişikliklerin meydana gelme zamanı, bu içinde bulunduğumuz dönemlerdir.

Bu tablo (şek. 2-42), Yogananda'nın gurusu Sri Yukteswar tarafından 1800'lü yılların sonuna doğru yapılmıştır. Ekinoksların ilerleme hareketinin süresini tam olarak bilemediği için, 24,000 yıla yerleştirmiştir. Bu çok yakın bir tahmindir, çünkü, yugalarla uğraştıkları dönemde Hindu'ların bir çoğunun ne yaptıkları konusunda hiç bir fikirleri yoktu. (Onları küçük

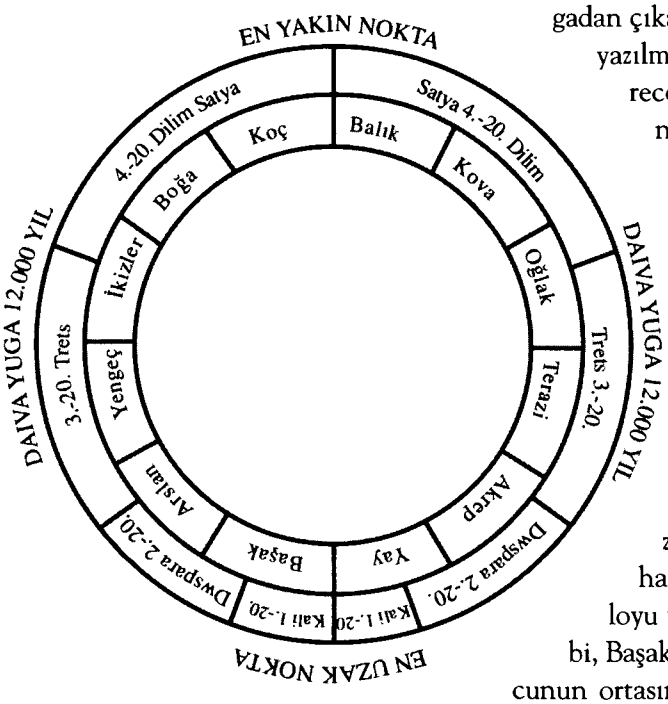

Şek.2-42. Sri Yuktesvar'ın yuga şeması.

düşürmek için söylemiyorum, gerçekten hiç bir fikirleri yoktu.) Kali yugadan çıkarken, uykumuzun en ağır kısmındaydık. Son 2000 yılda yazılmış kitapların çoğu uykudaki insanlarca yazılmıştır ve göreceli olarak, daha uyanık olan insanların yazmış oldukları-nı yorumlamaktan ibarettir. Daha eskiden yazılmış kitapların neden bahsettiklerini anlamıyorlardı. İçinde bulundukları dönem nedeniyle, son 2000 sene içinde yazılmış kitaplar konusunda dikkatli olmak gerekir. Bir çok Hindu, ekinoksların ileri doğru hareketini yüz binlerce yıla yerleştirirken diğerleri bir yuganın yaklaşık 150,000 yıl olduğunu ileri sürüyordu. Hatalıydılar ve bunun hiç de farkında değildiler.

Yukteswar biraz daha fazla biliyordu ancak onun çalışmaları da tam olarak doğru değildi. Bu tabloda yaptığı, farklı yugaları dış kenara yerleştirip iç kısma da zodyağın on iki burcunu koyarak hangi yuganın zodyağın hangi burca denk geldiğini göstermekten ibaretti. Bu tabloyu yaptığı zaman, kadranın sol alt kısmında gösterildiği gibi, Başak burcundaydık. Şu anda, tam olarak Başak ile Aslan burcunun ortasındayız. Fikrini aldığınız astrologa bağlı olarak, Başağın üçüncü göz düzeyinden Aslana geçiyoruz, fiziksel olarak. Ancak, göğe 180 derecede, bir baştan bir başa bakarsanız, gökyüzünün Balıktan Kovaya geçtiğini görürsünüz. Tam şu anda, Balıktan Kovaya geçen çizginin üzerinde, Kova Çağına girmek üzereyiz. Fiziksel olarak bakıldığında başka bir bakış açısı daha vardır. Bunu anlamak durumundasınız, çünkü, bu bakış açısına sahip olmadığınız takdirde, Mısır'daki bazı yazılar bir anlam ifade etmeyecektir.

Kutupların Yer Değiştirmesi Üzerine Modern Görüşler

1930'lu yıllarda, Edgar Cayce, bir jeologun sorularına kanallık yaparken, bir sorunun ortasında aniden "Şu anda Dünyada önemli değişiklikler oluyor, bilmek istersin diye düşündüm" diyerek yakın zamanda kutupların yer değiştireceğini anlatmaya başlamıştır. Cayce, bu olayın 1998 kışında gerçekleşeceğini söylemekle beraber, o zamandan beri psişik olarak tahmin edilemeyecek gelişmeler meydana gelmiştir. Kutupların yeri gene de değişebilir, fakat bu değişim Cayce'in tahmininden biraz daha farklı olabilir. Özgür seçime sahibiz ve dünyanın kaderini sadece varlığımızla değiştirebiliriz.

Edgar Cayce son derece olağan dışı bir insandı ve konuştuğu zaman kendini dinleten bir adamdı. Cayce'in kutupların yakın gelecekte yer değiştireceği ile ilgili ifadesi tüm dünyaya inanılmaz geldi. Ancak, bu müthiş olayın tahmininde bulunan kişi Edgar Cayce olduğu için, bilim adamları ve diğer ilgili kişiler konunun olabilirliği üzerinde çalışmaya başladı-

lar. Jeologların açısından bu durum tamamen inanılmazdı, çünkü, kutupların yer değiştirmesinin yüz milyonlarca yıl alacağını düşünüyorlardı. Gene de, bazı bilim adamları araştırmalar yapmaya başladı. Bu çalışmaların sonucunda elde edilen bir dizi bulgu, Cayce'in söylediklerine giderek daha fazla ağırlık verilmesini sağladı ve böylece tüm dünyanın bu konudaki fikrini değiştirmesine neden oldu. Bilim adamları, eğer fiziksel kutuplar yer değiştirecekse, aynı zamanda manyetik kutupların da yer değiştirmesi gerektiğini düşündüler. Bu olasılığı araştırma yollarından birinin, dünyadaki eski lav yataklarını incelemek olduğuna karar verdiler. Hatırladığıma göre, bu çalışmalar 1950'lerde ya da 1960'ların ilk yıllarında başladı. Lav yataklarını incelemek istemelerinin nedeni (1) böyle bir değişim olacaksa bunun muazzam volkanik harekete yol açacak olması, ve (2) lavın daha önceki manyetik kutup değişimi ve tarihlerini doğrulayacak özelliklere sahip olması idi.

Demir Birikimleri ve Nüve Örnekleri

Demir birikimleri bir çok lav örneğinde bulunur ve bu birikimlerin erime noktaları lavın kendisinden farklıdır. Birikimler, lav henüz sıvıyken donarlar ve demir oldukları için manyetik kutuplara göre akarlar. Bu gözlemlere göre, jeologlar, lav donduğu zaman manyetik kutupların tam olarak nerede olduklarını anlayabilirler. Birikimlerin katılaştığı zaman manyetik kuzey kutbunun nerede olduğunu bulabilmek için üç değişik yerden örnek almak durumundaydılar. Daha sonra, radyo karbon testlerini kullanarak – o tarihlerde yapabileceklerinin en iyisi de buydu - zamanını saptayabilirlerdi. Bu soruna daha başka yaklaşımlar da vardı, birazdan onlara da bakacağız.

Böylece, daha önceki manyetik kutbun şu andaki yerinde değil, çok daha uzaklarda, Hawaii'de olduğunu saptadılar. Son değişim ovalin üstünde, 13,000 yıldan biraz daha önce gerçekleşmişti. Bir başka test daha yaptılar ve ondan da önceki kutup değişiminin ovalin alt kısmında yer aldığını gördüler. Bu, Dünyanın manyetiklerinin araştırılması üzerine yepyeni bir çağ açılmasına yol açtı.

The Geological Society of Amerika, okyanus tabanından toplanmış nüve örneklerinden elde edilen bulgular üzerine bir özet yayınladı (Geology 11:9, Eylül 1983). Örneklerin çapı 15 cm, uzunluğu 3 metreydi, araştırmacılar tortuyu analiz ettiler ve kutupların bazen yerlerini değiştirdiklerini keşfettiler. Kuzey kutbu güney, güney kutbu da kuzey kutbu oluyordu. Bu, Edgar Cayce'in anlatıp da insanların inanmakta zorluk çektiği diğer bir konuydu. Ancak, nüve örneklerini incelediklerinde buldukları buydu.

Yüz milyonlarca yıl geriye gittiklerinde, kuzey kutbunun uzun süre yerinde kaldığı ve sonra tek bir gün içinde, 24 saatten daha az bir sürede, manyetik kuzeyin güneye kaydığını gösteren bir döngü buldular. Bu şekil-

de uzun bir süre kaldıktan sonra tekrar değişim gerçekleşiyordu. Bu uzun dönemlerin sonlarına doğru manyetik kutuplar daha kısa aralıklarla yer değiştiriyordu. Bu takla ara sıra oluyordu. Günümüze yaklaştıkça bu taklalar; kuzeyden güneye, güneyden kuzeye olduğu gibi, değişik yerlere de kayarak, daha da yakın aralıklarla gerçekleşiyorlardı. Bu olay, son bir kaç milyon yılda yüzlerce defa tekrarlandı. Dünyanın manyetikleri üzerine bambaşka bir bakış açısı getiren jeomanyetizma, şimdilerde anlaşılmaya başlandı.

Kutup Değişim Tetikleyicileri

Günümüze kadar kutup değişimlerini nelerin tetiklediğini anlamaya çalışan bir çok kişi olmuştur. Bu konunun dinamikleri nedir? Oluşumu tetikleyen nedir? Bu konuda, Edgar Cayce'in bir taraftarı, John White, tarafından yazılmış bir kitap vardır. John White, Hawaii'de gerçekleşen son manyetik kutup değişimi hariç, bu konuda dünya üzerinde toplanacak ne kadar bilgi varsa bir araya getirmiştir. Kitabının adı da, tabii ki Pole Shift'dir. Çok ilginç ve bilimsel bir kitaptır. Okursanız bu konu üzerinde çarpıcı ve kapsamlı bilgi sahibi olabilirsiniz.

Kutupların değişimini tetiklemeye neden olabilecek iki temel teori vardır; bir tanesi çok aşikar, diğeri ise daha hassastır. Aşikar olan, bu bilgileri edinen kişinin, Hugh Auchincloss Brown'ın adını taşıyarak Brown teorisi olarak adlandırılmıştır. Bu teoriye göre, bir nedenle, güney kutbu merkez dışı oluşumlara başlar (şu anda tam olarak olan da budur), sonra da döngünün sonlarına doğru hızla büyür (ki şu anda tam olarak bu olmaktadır), ve bir gün Dünyanın rotasyonundan kaynaklanan merkez kaç kuvvetinden kurtulur. Aynen, herhangi bir dönen nesnede olduğu gibi. Her hangi bir şey merkez dışı olduğunda, o maddeyi de merkez dışına fırlatır ve yeni bir denge bulmaya zorlar. Eğer buzun ağırlığı artmaya devam ediyorsa, sonunda bir şey olacaktır. Dünya, aynı rotasyon pozisyonunda dönüp duramaz. Merkezlenmiş yeni bir kutup bulacaktır. Ancak, Güney Kutbundaki buz kütlesinin bir kutup değişimini tetiklemeye yetmeyeceğini düşünen bazı bilim adamları da vardır.

Gerçekte, Güney Kutbundaki buzlar bazı yerlerde üç milden daha kalındır ve beklentilerin ötesinde bir hızla, belki de sera etkisi nedeniyle, son 20 yıldır büyümeye devam etmektedir. Ve bugün, buzların altında, üç adet, dev boyutlarda, uydulardan da görülebilen yanardağ vardır. Bu volkanlar buz dağlarını eritmekte ve altlarında muazzam nehirlerin oluşmasına neden olmaktadır. Belki de bu gerçek şüpheci bilim adamların denklemlerinde yer almamıştır. John White'a göre, bu buzdağları, ki büyüklükleri Amerika Birleşik Devletleri'nin iki mislidir, serbest kalsalardı, denge kurabilmek için ekvatora doğru saatte 270 km hızla ilerlerdi. Eh bu da, şurada burada biraz probleme neden olurdu. Brown'ın teorisi gerçekleşiyor gibi görünüyorsa da kesinlik kazanmış değildir.

Başka birisi, şüpheci bilim adamlarının denklemlerinde yer alanlara cevap olabilecek, Albert Einstein'ın da üzerinde ciddiyetle düşündüğü bir teoriyi ortaya atmıştır. Bu adamın adı Charles Hapgood'dur. Kendisi ve onunla çalışan bilim adamları Dünyanın kabuğunun altında belirli koşullar altında sıvılaşan en az iki katman, olağan dışı kaya oluşumunun varlığını saptamışlardır. Başka bilim adamları, aynı tür kayaları laboratuar şartlarında minyatür Dünya yaratarak ve iç dünyanın koşullarında tekrarlamışlardır. Bu deneyden elde ettikleri bulgular, Dünyanın yüzeyi ya da kabuğunun ana kütlenin üzerinden sıyrılabileceği ve hiç bir şey olmamış gibi rotasyonuna devam edebileceği doğrultusunda idi. Bu bir gerçektir. Gerçekleşebilir, ancak olup olmayacağını bilemeyiz. Bu olayın nasıl gerçekleşeceği ile ilgili ayrıntıları, yani böyle bir kaymayı neyin tetikleyebileceğini bilmemekteler. Charles Hapgood'un yazdığı iki kitap, Earth's Shifting Crust veThe Path of the Pole, zaman içinde görüşlerimizi çarpıcı bir biçimde değiştirecektir.

Albert Einstein, Charles Hapgood'un ilk kitabı, Earth's Shifting Pole'a önsöz yazmıştır. Burada tekrarlamanın önemli olduğunu düşündüm.

Sık sık, yayınlanmamış fikirleri konusunda benden görüş almak isteyen kişilerin mektuplarını alırım. Söylemek gereksiz, bu fikirler çoğunlukla bilimsel geçerlilikten uzaktır. Ancak, Mr. Hapgood'dan gelen yazışma, ilk defa, bende elektrik şoku etkisi yarattı. Fikri tamamen orijinal ve çok basitti, ve – eğer kendini doğrulamaya devam ederse – dünya yüzeyinin tarihini ilgilendiren her şey için çok önemliydi.

Yazar, kendini bu fikrin basit sunumuyla kısıtlamamıştı. Aynı zamanda, bu yer değiştirme teorisini destekleyen olağandışı zengin malzemeyi de tedbirli ancak kapsamlı bir şekilde sunmuştu. Bu son derece çarpıcı ve hatta büyüleyici fikir, dünyanın gelişimi ile ilgili teorilerle ilgilenen herkesin ciddi dikkatini hak etmektedir.

Albert Einstein'ın gelmiş geçmiş en parlak insanlardan biri olduğu kabul edilmektedir, ancak gene de sadece bir kaç jeolog bu son derece çarpıcı teoriye inanmaktadır. Ancak son zamanlarda böyle şeylerin gerçek olabileceği ile ilgili kanıtlar bir araya getirilmeye başlanmıştır. Küçücük bir maddenin içinde ne kadar çok enerjinin barındığını söylediği zaman da bazı bilimsel çevreler Mr. Einstein'a inanmamışlardı.

Kutup hareketlerini tetikleyen etmenin Dünyanın jeomanyetizmasıyla ilgili olduğunu düşünüyorum. Bunu anlatmak çok uzun zaman alır ve ben şu an buna hazırlıklı değilim. Bilinen, son 500 yıldır Dünyanın manyetik alanının giderek zayıfladığı ve bir kaç yıldır son derece tuhaf şeyler yapmakta olduğudur. Gregg Braden'a göre, Awakening to Zero Point: The Collective Initiation'ın yazarı, Dünyanın manyetik alanı 2000 yıl önce zayıflamaya başlamıştır. Yaklaşık 500 yıl önce, uyanma gerçekten hızlanmıştır. (520 yıl olabilir mi? Bu, çok büyük bir değişiklik tahmininde bulunan Maya takvimi ile uyumlu olurdu.) Son zamanlarda, manyetik alan şu ana kadar hiç duyulmamış değişiklikler içindedir.

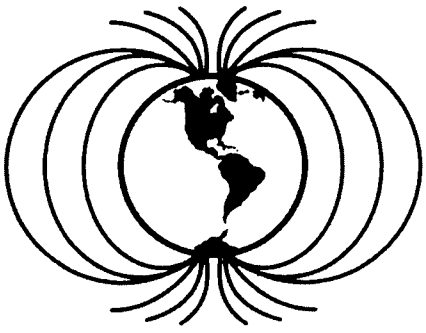

Şek.2-43. Dünyanın çevresindeki manyetik akış.

Manyetik Akış Değişimleri

Dünyayı çevreleyen ve torus şeklinde canlandırılan manyetik akış hatları (şek. 2-43), jeologların elde ettiği bulgulardan biri değildi. Gerçekte manyetik hatlar, daha çok düz dokunmuş desenlere benzerler (şek. 2-44). Sabittirler, ancak onları canlandırdığımız gibi kusursuz değildirler. Belirli alanlar daha güçlü, diğer alanlarsa daha zayıftır. Bu hatlar normal olarak hareket etmezler, ancak, manyetik alan giderek zayıfladığı için onlar da hareket etmeye ve değişmeye başlıyorlar. Kuşlar, hayvanlar, yunuslar, balinalar ve diğer yaratıklar, bu hatları göç modellerini belirlerken kullanırlar. Manyetik hatlar değişince, göç modelleri de bozulur – şu anda dünyanın her tarafında bunu gözlemliyoruz. Kuşlar, uçmamaları gereken yerlere gidiyorlar, balinalar su olması gerektiğini düşündükleri yerlerde kendilerini sahillere atıyorlar. Sadece, yüzyıllardır takip ettikleri manyetik hatları takip ediyorlar ve o hat üzerinde olmayan karalara vuruyorlar.

Bu manyetik hatlar sıfır noktasından geçerek tamamen değiştikten sonra – ki pek yakında olacak olan budur – konuşacak başka bir konumuz olacak; o zaman nelerin olacağı. Bizler, hafızanızın bu hatlara bağlı olduğunu düşünüyoruz. Manyetik hatlar olmadan hiç bir şey hatırlayamazsınız. İlave olarak, duygusal bedeniniz de manyetik hatlara kuvvetle bağlıdır; ve eğer değişirlerse, duygusal bedeniniz de radikal olarak etkilenecektir. Ay'ın, yerçekimi gücü ile med ve cezir yaratması kolay anlaşılabilir bir olaydır. Dünyanın manyetik alanlarının, Ay'ın belirli dönemlerinden, az da olsa etkilendiğini de biliyoruz. Ay, dolunay halinde üzerimizden geçerken, Dünyanın manyetik alanı dışarı doğru hafif bir kavis yaparak değişime uğrar. Dolunayda, büyük şehirlerde neler olduğuna bir bakın. Dolunaydan bir gün önce, dolunay süresince ve dolunaydan bir gün sonra, ayın geri kalan diğer günlerine oranla çok daha fazla tecavüze, cinayete ve bunun gibi tuhaflıklara rastlanır. Her hangi bir büyük şehirdeki polis teşkilatı bunu doğrulayacaktır. Neden? Çünkü, bu alanlar özellikle duygusal dengesizliğin sınırında olan, normal zamanlarda ancak kendileriyle başa çıkan insanları etkilemektedir. Zaten sınırdadırlar, ve sonra Ay devreye girer, manyetik alanı birazcık hareket ettirir, kişi duygusal bir sarsıntı yaşar ve normalde yapmayacağı hareketleri yapar.

Dünyanın jeomanyetik alanı dengesini kaybetmeye başladığında neler olabileceğini bir düşünün. 1993 yılının Ekim ayında havacılıkla ilgili bir kişiden, Eylül ayının son iki haftası boyunca, manyetik alanın gezegenin her tarafında tek taraflı bir değişim göstermesi nedeniyle temel hava alanlarının iniş ve kalkışta yön gösteren sistemlerini yeniden ayarlamak zorunda kaldıklarını duymuştum. Bu durum geçici gibi duruyordu, sadece iki hafta devam etti. O dönemde, kendi içinizde ya da çevrenizdeki insanlarda muazzam duygusal patlamalar olduğunu hatırlayabilirsiniz. Ben kendi dünyamda, dünyanın her tarafıyla telefonda konuşuyordum. Her yerde insanlar çıldırıyordu. Bu nedenle, duyduğumun gerçekten doğru olabileceğini düşündüm. Eğer doğruysa, o zaman, kesinlikle bu çalışmanın bir son-

raki aşamasına geçmeye başladığımızı söyleyebilirim. Dünyanın manyetik alanındaki bu bozulmalar, gittikçe daha fazla birbirine yaklaşarak nihayet bir gün alanın tamamen çökmesi ve kutupların yer değiştirmesiyle neticelenecektir. Bu zamanların sonunu gösteren işaretlerden biridir.

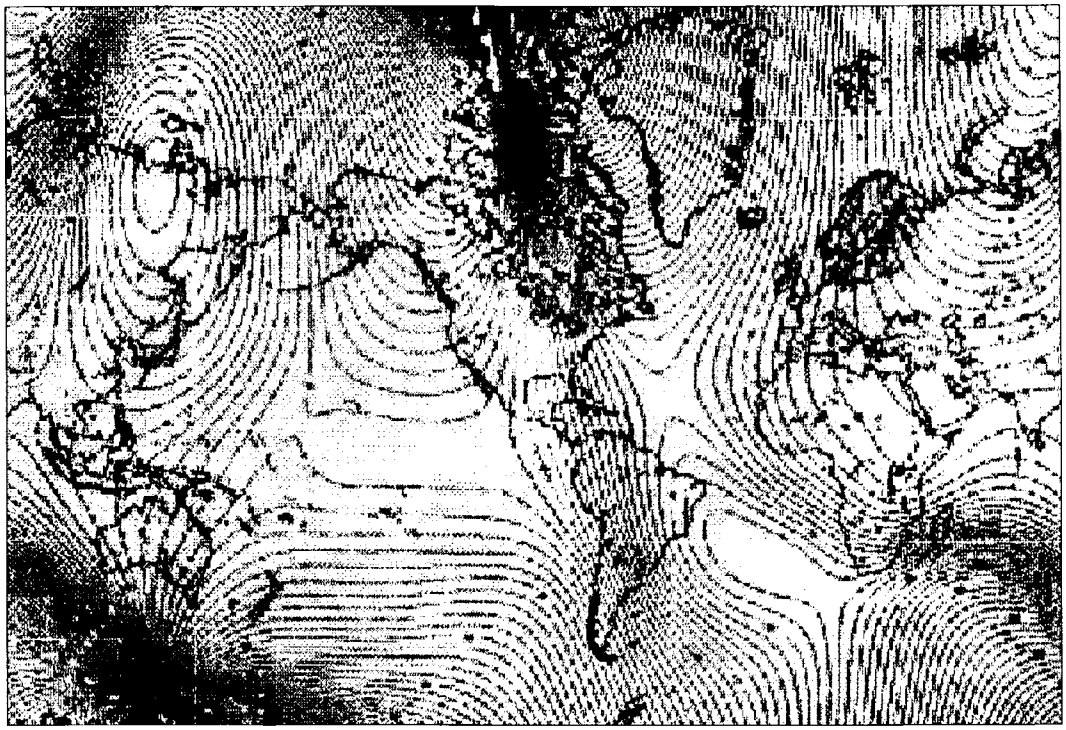

Şek.2-44. Dünyanın temel manyetik alanının kompleks modelinden bir örnek, USGS tarafından 1995'de meydana getirilmiştir.

Bunların hiç birinden korkmaya gerek yok. Bütün bu olanlar çok olağan dışı olmalarına rağmen, hepimiz daha önce bu tür olaylardan bir çok kere geçtik. Bir çoğunuz hatırlamasa da, bunlar sizler için hiç de olağan dışı değil. Boyut değişimini yaşamaya ve bunu hissetmeye başladığınızda, "Ah evet, şimdi hatırlıyorum. İşte yine yeniden doğumu yaşıyoruz" diyeceksiniz. Yani pek de önemli bir şey değil, aslında bir taraftan önemli de.

Bebek olarak doğduğunuzda başka bir yerlerden geldiniz, değil mi? Başka bir boyuttan geldiniz, bir boşluktan geçtiniz ve rahimden çıkarak Dünyaya geldiniz. Bu yolu daha önce geçtiniz, şimdi de buna benzer bir şey yapmak üzereyiz – sadece bu seferki gerçekten de olağan dışı. Her şeyi bildiğiniz ve kim olduğunuzu hatırladığınız zaman korkmanız için bir neden yok. Hatta, gerçekleşmekte olan olay, son derece pozitif ve çok çok güzel.

Bilincin Uyumlu ve Uyumsuz Seviyeleri

Sanskrit literatürü, ovalin alt kısmındaki A noktasına (şek. 2-40) yaklaşırken elektrik enerjilerini nasıl fark ettiğimizi anlatır. Gökte uçabiliriz, bir çok olağan dışı şey yapabiliriz. Dünya son derece dengesiz bir hale gelir, ve tek bir gün içinde dünyaya eski bakış açımızdan kurtulur, bilinçte dev bir dönüşüm gerçekleştiririz. Ancak, bu dönüşüme yaklaşırken - sahip olduğumuz bilinç seviyesi göz önünde bulundurulduğunda - dokunduğumuz her şeyi mahvedebiliriz. Bu bizim doğal bir parçamızdır. Yanlış bir şey yapmıyoruz, biz sadece böyleyiz. Aslında, tam doğru yapıyoruz. Her şeyi yıkıyoruz ve uyumsuzluğa sürüklüyoruz. Bundan daha ileride söz edeceğim, şimdilik size şu kadarını anlatayım:

Thoth'a göre, Dünyada, her insanın içinden geçeceği beş değişik adım

ya da hayat seviyesi vardır. Beşinci seviyeye ulaştığımızda, bildiğimiz hayatın kendini aşan bir dönüşüm yaşarız. Normal şekil budur. Bu bilinç seviyelerinin her birini diğerlerinden ayıran bir çok unsur bulunur. Öncelikle, her seviyenin farklı kromozom seviyeleri vardır. İnsan bilincinin ilk seviyesinde 42 + 2 kromozom; ikinci seviyede 44 + 4 kromozom; üçüncüde 46 + 2 kromozom; dördüncüde 48 + 2 kromozom; ve en sonuncusunda 50 + 2 kromozom bulunur. İnsan bilincinin her seviyesi, onunla bağlantılı farklı beden yükseklikleri ile ilişkilendirilir. (Bunu daha önce duymadınızsa, kulağa biraz garip gelebilir.)

42 + 2 kromozomluk ilk seviyede beden yüksekliği, 120 ile 180 cm arasındadır ve bu kategoriye Avustralya yaşayan Aborijinler girer. Afrika ve Güney Amerika'da yaşayan bazı kabilelerin de bu kategoride olduğunu düşünüyorum.

Kromozom sayısı 44 + 2 olan ikinci seviyede biz varız. Bizim bedenlerimiz 150 ile 180 cm arasındadır ve ilk gruptan biraz daha uzunuzdur. Üçüncü seviyede uzunluk oldukça artar. 46 + 2 kromozom seviyesi – Birlik ya da Mesih bilinci olarak adlandırabileceğimiz - Gerçekliğe müdahale eder. Beden yüksekliği 3 ile 5 metre arasındadır.

Dördüncü bilinç seviyesi - 48 + 2 kromozomluklar - için daha farklı bir uzunluk aralığı vardır. Onların uzunluğu 9-10 metre arasındadır.

Son grubun, mükemmelleşmiş insanın, boyu 15-18 metre arasındadır ve 52 kromozomları vardır. Bir iskambil kağıdı destesinde 52 kağıt olmasının nedenini potansiyel insanda 52 kromozom olmasına bağlıyorum. Musevi olanlarınız belki de hatırlayacaktır; Metatron, mükemmel insan – bizlerin de olacağı – 17 metre uzunluğundaydı ve maviydi. (Mısır konusuna geldiğimizde, bunları tekrar konuşacağız.)

Bilinç seviyeleri arasında belirli var oluş durumları vardır. Down sendromu gibi. Down sendromu, bir insan ikinci bilinç seviyesinden – bizim bulunduğumuz yer – üçüncü bilinç seviyesine doğru dönüşüm geçirirken bunu tam olarak başaramamasından kaynaklanır. Bu kişi talimatları tam olarak alamamıştır ve başarısızlık, kromozomların sol beyin talimatları unsurundadır. Down sendromlu bir kişinin 45 + 2 kromozomu vardır – birini almış, diğerini ise alamamıştır. Duygusal olanını, kalple ilgili olanını almıştır. Eğer Down sendromlu bir çocuk tanıyorsanız, bilin ki o saf sevgidir, ancak üçüncü seviyeye nasıl geçeceğini bilemez. Öğrenmeye devam ediyorlar.

Bilincin ikinci ve dördüncü seviyeleri uyumsuz; birinci, üçüncü ve beşinci seviyeleri ise uyumludur. Geometrilere geldiğimiz zaman bunu anlayacaksınız. İnsan bilincine geometrik açıdan baktığınızda, uyumlu seviyeleri görebildiğiniz gibi, uyumsuz seviyelerin de nasıl dengesiz olduğunu görebilirsiniz. Şu anda tam orada bulunuyoruz – dengesiz seviyede. Bu dengesiz seviyeler kesinlikle gereklidir. Birinci seviyeden üçüncü seviyeye, hiç ikinci seviyeden geçmeden gidebilirsiniz. Ancak iki, tamamen uyumsuz bilinç halidir. Kaos değişimi getirmez mi?

Bilinç ikinci ya da dördüncü seviyeye girdiğinde, orada kısa bir süre kalacağını bilir. Bu seviyeler zıplama taşları olarak kullanılırlar – derenin karşı tarafına geçene kadar birinden diğerine zıpladığınız taşlar gibi. Onların üzerinde durup beklemezsiniz, çünkü öyle yaparsanız düşeceğinizi bilirsiniz. Bizler de, Dünyada biraz daha uzun kalırsak, gezegenimizi yok edebiliriz. Bunu sadece kendimiz olduğumuz, insan olduğumuz için yaparız. Ancak gene de bizler kutsalız ve evrim için gerekliyiz. Bizler, başka bir dünyaya geçişte köprüyüz ve sadece bu inanılmaz dönemde hayatta olduğumuz için bu köprüyü yaşıyoruz.

Ü Ç

Dün ve Bugünümüzün Karanlık Yönü

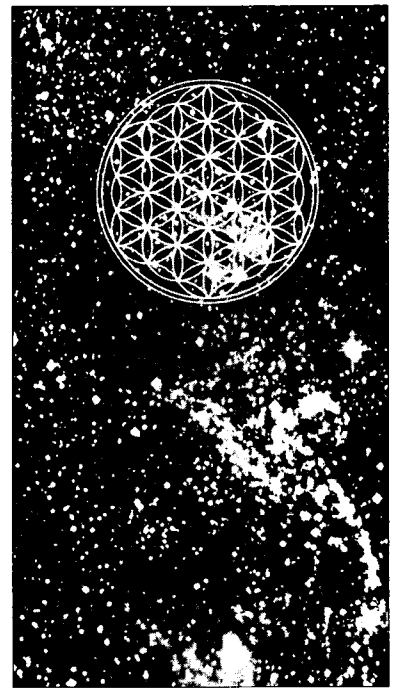

1992'de, bütün ülkeler Rio de Janeiro'da, dünya çevre sorunlarını tartışmak üzere "Dünya Zirvesi" nde buluştu. Gezegenimizi kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya olduğumuzdan, tarihte devlet başkanlarının katıldığı en büyük toplantı düzenlenmişti. Dünyanın önemli bir kısmı katıldı, ancak Amerika Birleşik Devletleri – dünyanın en büyük kirleticisi – katılmak istemedi bile. Politik yönetimin para, iş ve ekonomi konularını, Dünyanın varlığını sürdürmesinden daha önemli gördüğü aşikardı.

Beş ay sonra, 18 Kasım 1992'de, "Dünya Bilim Adamları İnsanlığı Uyarıyor" başlıklı bir belge yayınlandı. Dünyadaki Nobel ödüllü bilim adamlarının ya-

Biraz negatif konulara giriyoruz. "Bize korkmayın dedikten sonra, işte o korkulu şeylere geliyor" diyebilirsiniz, ancak, buradaki, Dünya gezegenindeki hayatı bütün yönleriyle görmenizi istiyorum – hem negatif hem de pozitif. Sadece olumlu taraflarına bakmanızı değil, büyük resmi görmenizi istiyorum, iyiyi de kötüyü de, ve kaosun sadece gerçeğin ve doğumun bir parçası olduğunu anlamanızı istiyorum. Şu anda, insan bilincinde harikulade bir değişiklik olmaktadır, ancak, dünyada olanların sadece küçücük bir parçasına – savaşlara, kıtlıklara ve gazeteleri dolduran bütün o duygusal çöplere bakarsanız gelecek güzel görünmez. Ancak, hayatın bütününe baktığınızda, bütün olumsuzlukların ötesinde, çok daha büyük, kapsamlı ve kutsal şeylerin, tarihin şu anında olmakta olduğunu anlarsınız. Net olarak görürsünüz: Hayat şu anda bütün, tam ve mükemmeldir.

Tehlike Altındaki Dünyamız

Bulabildiğim, dünyanın en tutucu bilim adamları bile gezegenimize 50 yıldan fazla süre vermiyorlar – 50! Dünyanın en tutucu bilim adamları, şimdiki gibi devam edersek 50 yıl içinde bu gezegende ya hiç yaşam olmayacağını ya da hiçe yakın olacağını söylüyorlar. Bir çok bilim adamı sadece üç yıl ya da biraz daha fazla süre verirken çoğu da on beş yıldan fazla vermiyor. Kimin kitabını okuduğunuza bağlı. Yüz ya da bin yıl deselerdi, yeterli olur muydu?

Son sekiz yılda hükümetimizde, size bu bilgilerin sunulmasına izin veren bazı değişiklikler meydana gelmeseydi, bu bilgilerin hiç birini duyuyor olmayacaktınız. Her şeyi bilmenize izin vermemekle beraber, gücün el değiştirmesi nedeniyle hayatla işbirliği yapmaya başladılar. Durumu tüm kapsamıyla bilmenize izin vermezler, çünkü, o zaman, bütün insanların ellerinde ne iş varsa bırakacağını ve dünyanın da kaosa sürükleneceğini düşünürler. Bırakmak yerine, odaklanmanın zamanı değil midir? İnsan bilinci çok güçlüdür. Ne yapacağımızı biliriz. Sıradan kişilerin bildiğinden daha da fazlasıyız. Hatırlıyor musunuz?

Evet, şimdi işin karanlık yönünden söz edelim. Şekil 3-1'de, Time Der-

Şek.3-1. Gerçeğin bilinmesine izin verilmesi.

rısı da dahil olmak üzere, 71 ülkeden 1600 kıdemli bilim adamı bu belgeyi imzaladı. Bu son derece kuvvetli araştırmacı bir grup tarafından dünyaya verilmiş en ciddi uyarıydı. Bu belgenin yüksek bir inanılırlığı olacağını ve tüm dünyanın dikkatle dinleyeceğini düşünürsünüz. Belge şöyle başlıyordu:

"İnsanlar ve doğal dünya çöküşün eşiğindedir. İnsan faaliyetleri, çevre ve kritik önem taşıyan kaynaklarımıza acımasız ve çoğunlukla da dönüşü olmayan zarar vermektedir. Kontrol edilmediği takdirde, mevcut uygulamalar; insan toplumu, bitki ve hayvan krallıkları için arzuladığımız geleceği tehlikeye atabileceği gibi, yaşayan dünyayı, bildiğimiz şekliyle sürdüremeyecek kadar değiştirecektir.

Mevcut davranışlarımızın gisi'nin 2 Ocak 1989 baskısını görüyorsunuz. 1988'de gizli hükümet, çevre sorunlarının bir kısmını bilmemize izin vermeye karar verdi. Bu, dünyada konuyla ilgili ilk temel yayındır. Time Dergisi, Dünyayı "yılın gezegeni" ilan etti. Bir kadını ya da adamı konu almayarak kendi geleneklerini kırdılar. Tüm dergi, tehlike altındaki Dünyaya ve onun problemlerine ayrılmıştı. Bu problemleri 1989 yılındaki makalelerde anlatıldığı şekliyle ve daha sonra bugün anlatıldığı haliyle okursanız, 1989 yılında bize verilen bilgilerin, gerçeğin iyicene sulandırılmış hali olduğunu anlardınız. Gerçeğin yanına bile yaklaşmıyor. Ancak gene de bütün dünyanın Dünya Anaya neler yaptığımızla ilgili gerçekleri anlamasının başlangıcıydı.

Bir çok farklı senaryo olmasına rağmen, dünyanın problemlerinden sadece dört ya da beş tanesini tartışacağız. Bu senaryolardan her hangi birisi gerçekleşecek olursa, bu gezegendeki tüm yaşam tamamen yok olur. Ve şu anda, hepsi gerçekleşmek üzere, sadece hangisinin daha önce gerçekleşeceğini bilmiyoruz. Bir sistem çöktüğünde, hepsi onu takip edecek ve sonunda artık, insan yaşamı olmayacak. Her şey bitmiş olacak ve bizlerin de sonu aynı Mars ya da dinozorlar gibi olacak.

Bir kaç yıl önce, yüzyılın başlangıcında, Dünyada 30 milyon tür canlı vardı – 30 milyon farklı tür. 1993'de ise yaklaşık 15 milyon vardı. Bu yaşam formlarını yaratmak milyarlarca yıl aldı, ve göz açıp kapamadan, sadece yüz yılda, sevgili Dünyadaki yaşamın yarısı öldü. Bir yerlerde, dakikada yaklaşık otuz canlı türü yok oluyor. Bu gezegene uzaydan bakıyor olsaydınız, çok büyük bir hızla öldüğünü görürdünüz. Ancak gene de bizler, hiç bir şey olmuyormuş, her şey çok iyiymiş gibi yaşamaya devam ediyoruz. Paralarımızı bankaya tıkıştırıyor, arabalarımızla geziyor ve öylece sürüklenip duruyoruz. Olaylara dürüstçe bakıldığında, bunun gerçek bir ölüm kalım problemi olduğu ve sadece bir kaç kişinin olayın ciddiyetini kavradığını görürüz.

1990'lı yılların başında, Rio'da, tüm dünyayı bir araya getirerek, bu dünya çapındaki çevre sorununun tartışılması için çabalar gösterildiğinde, Başkanımız bile gitmek istemedi. Neden? Çünkü problemler o kadar ciddiydi ki, eğer bunları düzeltmeye kalksaydık, çok başka ve çok daha ciddi bir problem ortaya çıkabilirdi. Başkanın bakış açısına göre; Dünya çapında ekonomik çöküşe sürüklenirdik, sonra Dünya nüfusunun büyük bir kısmı açlıktan ve diğer problemlerden ölürdü. Temelde, çevreyi onarmamız mümkün görünmüyor, peki onarmamamız mümkün mü?

Ölen Okyanuslar

Time Dergisi, 1 Ağustos 1988 baskısında (şek. 3-2), ilgi odağını okyanuslara ve orada neler olduğuna çevirdi. 1978 yılında, Jacques Cousteau da bu konuyla ilgili bir kitap yazdı. Cousteau çok saygı duyulan bir insandı, ancak kitabını yazdığı zaman, kimsenin inanamayacağı bir görüş ortaya attığı için bilimsel çevrelerde inanılırlığını kaybetti. Görüşlerini tama-

men bilimsel zemine oturtmasına rağmen, insanlar bu gerçeği kabul etmediler ya da kabul etmek istemediler. Cousteau'nun söylediği, Akdeniz'in 1990 yılı sonuna kadar ölü bir deniz olacağı ve aynı şekilde Atlantik Okyanusunun da, yüz yılın sonuna kadar öleceği idi. İnsanlar onun için şunları söylediler. " Bu adam çatlak. Böyle bir şey asla olmaz."

Ancak, bunlar oluyor. Akdeniz'in şu anda yaklaşık %95'i ölü. Tamamen haklı da değildi - %100'ü ölü değil. Ancak, insanlar bu şekilde yaşamaya devam ederlerse olacak. Atlantik Okyanusu da hızla aynı şeyi yapıyor, belki 2000 yılında olmayacak da ondan kısa bir süre sonra olacak. Bir şeyler dramatik bir biçimde değişmezse, ölecek – balıklar, yunuslar, yaşam, Atlantik'te olmayacak.

Okyanuslar olmadan yaşayamayız. Beslenme zincirinin en altındaki planktonlar yok olacaklar. Onlar yok olurlarsa, biz de yok oluruz. Bunu ciddiye almamak, "kalbime ihtiyacım yok" demeye benzer. Bu, Dünyanın ekolojik sisteminde çok önemli bir unsurdur ve hızla kaybediyoruz. Bu tartışılacak bir konu değil, bilimsel bir gerçektir. Tartışmalı olan tek konu, ne zaman kaybedeceğimizdir. Bu, gerçekten olmaktadır. Kimse bunların olabileceğine inanmadı, çünkü, gerçeği kabul etmek istemediler.

Örneğin, New York şehrinin, insan dışkısını okyanuslara boşaltan 32 km uzunluğunda kanalizasyon boruları vardır. Okyanuslar nasılsa bu işi halleder kararını aldılar. Ancak, yaklaşık son 60 yıldır, okyanusun altında bir dağ oluşmaktadır ve bu dağ New York şehrine doğru ilerlemekte, şimdilerde ise limanın içine girmekte olduğundan, hiç kimse ne yapacağını bilememektedir. New York'un parası, bu sorunu çözmeye yetmez. Bizlerin insan olarak sergilediği öngörü bu kadardır.

Atlantik Okyanusunda, New York'a yaklaşan dışkı bir problem olmakla beraber, sorunlar Atlantik ya da Akdeniz'le sınırlı değildir. Pasifik Okyanusu, Dünyanın en büyük su kütlesidir, belki daha uzun bir süre alacaktır, ancak, onun da, özellikle belli alanlarda, devasa sorunları vardır.

Kırmızı kuşak (şek. 3-3), kirlenmenin ilk ölümcül işaretidir. Kırmızı kuşak, altında yaşayan her şeyi yok eden bir algae'dir – her şeyi öldürür. Bu, kırmızı kuşaklar, Japonya gibi kirliliğin çok olduğu bölgelerde, her şeyi silip süpürmektedir. Kendi bedenimizle, Dünya Ana ile uyumlu yaşamayı bilmediğimiz için, dünyanın her tarafında hatalar yaptık. Bu, kanserin ya da ölümcül başka bir hastalığın belirtisine benziyor.

Ozon Tabakası

Size başka bir problem daha. Şekil 3-4, Güney Kutbunun üzerindeki ozon deliğini gösteriyor. Ozon, yaklaşık 180 cm kalınlığında ince bir tabaka oluşturur. Sürekli kendini yenileyen, çok ince ve kırılgan bir tabakadır. Hakkında çok az şey biliyoruz, deliklerden giren UVC ışınları (mor ötesi ışınları, dalga C) olmasaydı daha da az şey bilecektik. Özellikle burada gösterildiği gibi Güney Kutbundan giren çok büyük miktarlarda UVC'nin

Şek.3-2. Denizlerimizin durumunun açığa vurulması.

meydana getireceği çöküşü engellemek istiyorsak, köklü değişikliklerin yapılması acildir."

Uyarı belgesi, daha sonra, krizleri listeliyordu: kirlenmiş sular, okyanuslar, toprak, atmosfer, azalan bitki ve hayvan türleri ve nüfus patlaması. (Şu anda, bu gezegendeki yaşamın yarıdan fazlası tükenmiştir ve tükenmeye devam etmektedir.) Sözler giderek sertleşti:

Şek.3-3. Kızıl kuşak.

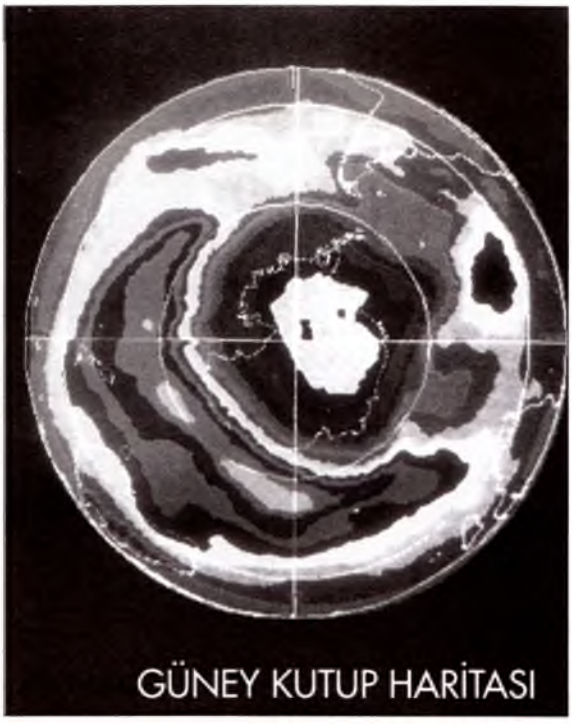

Şek.3-4. Güney kutbunun üzerindeki ozon deliği.

Şu anda yüz yüze olduğumuz tehditlerin engellenmesi için bir ya da bir kaç on yıldan daha fazla zaman yoktur, aksi takdirde, insanlığın geleceği ölçülemeyecek kadar daralacaktır. Bizler, aşağıda imzası bulunan, dünyanın bilimsel topluluğunun

Şek.3-5. Moleküllerde ozon reaksiyonu.

varlığını belirlediklerinde, bilgisayarları bunu göstermediği için, nasıl bu kadar çok UVC ışını olabileceğini anlayamadılar. Sonradan bilgisayar programlarının bu tür şeyleri atlamak üzere ayarlandığını anladılar. Programlarını yeniden düzenlediklerinde, gerçekten de deliğin orada olduğunu gördüler. Bu yıllar önceydi.

Aslında klorin monoksit arıyorlardı – Şekil 3-5'in sağ üstünde gösterilen molekül. Ozon deliğinin, bir tanesi de CFC olan, belirli kimyasallardan kaynaklandığına karar verdiler. CFC'ler ozonla reaksiyona girerler; klorin ozonla temas ettiğinde, ozon parçalanır, oksijen ve böylece klorin monoksit meydana getirir. Bilim adamları, ışık hızını göz önünde bulundurarak, CFC'lerin ozona doğru hareket ettiklerine karar verdiler. Bu durumda, klorin monoksit normalin 30 kat üzerinde olurdu – bu onları çok endişelendirdi. Böylece dünyadaki hükümetler CFC'leri – Freon ve diğer bazı kimyasallar bu probleme neden oluyor – üreten şirketlerin başka çözümler bulmalarını isteyerek üretimlerini durdurmaya çalıştı. Cevap olarak şirketler sözleşmiş gibi. "Buna biz sebep olmuyoruz, bu bir doğa olayıdır, bizim bunlarla hiç bir ilgimiz yok" dediler.

Böylece, dünya üzerindeki hükümetler mahkemede şirketlerin hatalı olduğunu ispat etmek zorunda kaldılar – bunu yaptılar da. İhtiyaçları olan kanıtları elde edebilmek için, Dünya tarihinde ilk defa tüm ülkeler bir proje altında bir araya geldiler. Bu daha önce hiç olmamıştı. İki yıl boyunca bilgi toplamak üzere, Güney Kutbunun üzerinden yüksekten uçabilen uçaklar uçurdular ve en sonunda, onları gerçekten çok korkutan bir şeyler buldular. Klorin monoksit normalin 30 kat üzerinde değil, 500 kat üzerindeydi ve tahmin ettiklerinden çok daha büyük bir hızla hareket ediyordu.

Bu makale 1992 yılında yayınlandı sanıyorum (Şekil 3-6). EPA'nın, ozon deliği nedeniyle 200,000'den fazla deri kanserinden kaynaklanan ölüm vakası beklediğini anlatıyor. Ancak, sağ sütundaki küçük bir kısımda, daha önce verdikleri ölüm oranlarının yanlış olduğunu, rakamların beklentilerden 21 kat daha fazla olduğunu da ifade ediyorlar. "Yirmi bir kat – işte bu çok fazla".

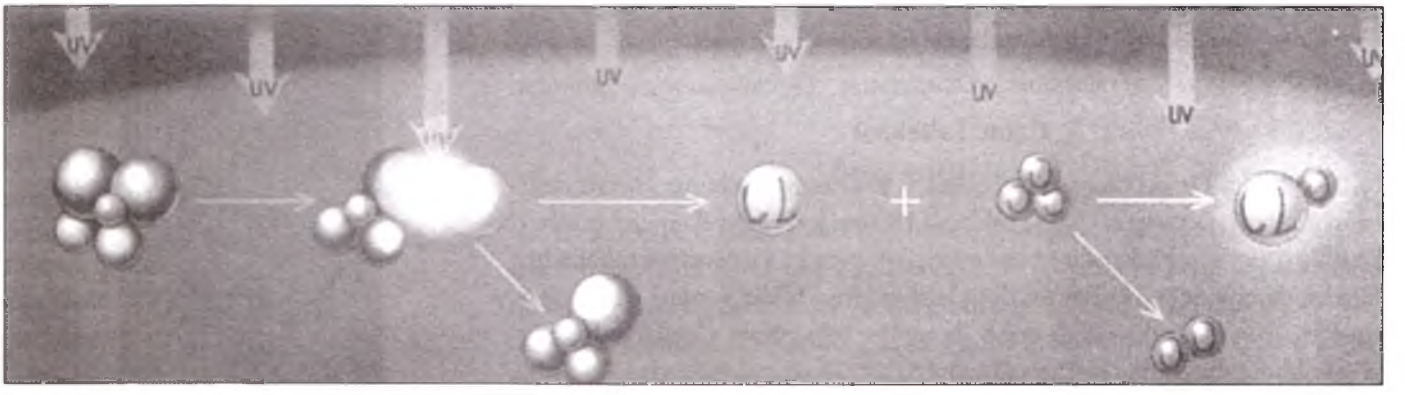

Hükümetin yaptığı budur: Pek fazla bir şey anlatmayan küçük makalelerde, size küçük bilgiler verirler. Meseleyi büyütmezler. Kanunen duyurmak zorundadırlar, onlar da bunu küçük makalelerde duyurarak yaparlar ve üzerinde durmazlar. Sonra başka bir önemsiz makalede değerleri biraz daha yükseltirler – örneğin, tehlikenin ilk tahminlerine göre 21 kat fazla olduğunu söyleyen aynı gazete, iki hafta sonra "Ah, aklımıza gelmişken, iki hafta önce rakamlarda küçük bir hata yaptık, aslında gerçek rakam onun iki misli" deyiverirler. İki misli, kulağa çokmuş gibi gelmez, ancak gerçek anlamı, ilk rapora göre durumun, 21 kat değil 42 kat daha kötü olduğudur, bu da inanılmaz bir miktardır. Eğer gerçekleri açıklasalardı, bütün bunlar kulağa çok kötü gelir ve korku yaratırdı.

Dünyada işler uzun zamandır böyle yürümektedir. Hükümetler, küçük açıklamalar yaparak daha fazla şeyler itiraf ederler; onların işleri ele alma şekli budur. Size gerçekleri söylemek zorundadırlar (bunun nedenlerini daha sonra öğreneceksiniz), ancak başımızın belada olduğunu söylemeye korkarlar. "Durum pek de kötü sayılmaz, ancak kötüleşiyor" gibi şeyler söylerler.

Şimdilerde, sadece Güney Kutbunda değil, Kuzey Kutbunda da bir delik oluştu ve ozon tabakasının geri kalan kısmı da zaten delik deşiktir. 1991 ya da 1992'de televizyonda , ozon deliği ile ilgili önemli bir program vardı. Bu konuyu inceleyen belli başlı insanları bir araya getirdiler ve enine boyuna tartıştılar. Araştırmacı bir karı koca çift ile konuştular, isimlerini hatırlamıyorum ancak bu konuda bir kaç yıl önce bir kitap yazmışlar

kıdemli üyeleri olarak, burada, gelecekte olacaklarla ilgili insanlığı uyarıyoruz. Yaygın insani felaketin engellenmesi ve bu gezegendeki küresel yuvamızın geri dönülmez bir biçimde hasar almaması açısından, emanet aldığımız Dünyaya ve üzerindeki yaşama yaptığımız vekilliğimizde büyük değişiklikler gerekmektedir."

Bu bildiriyi dünyanın en saygın bilimsel grubu hazırlamış olmasına rağmen, dünyanın büyük bir çoğunluğu inanmayı reddetti. Bir an durup, "Bütün bunlar doğruysa, biz ne yapabiliriz? Her şeyi bırakalım ve ne lazımsa onu yapalım," diyeceklerini düşünebilirsiniz. Ancak hükümetler, bu krizi

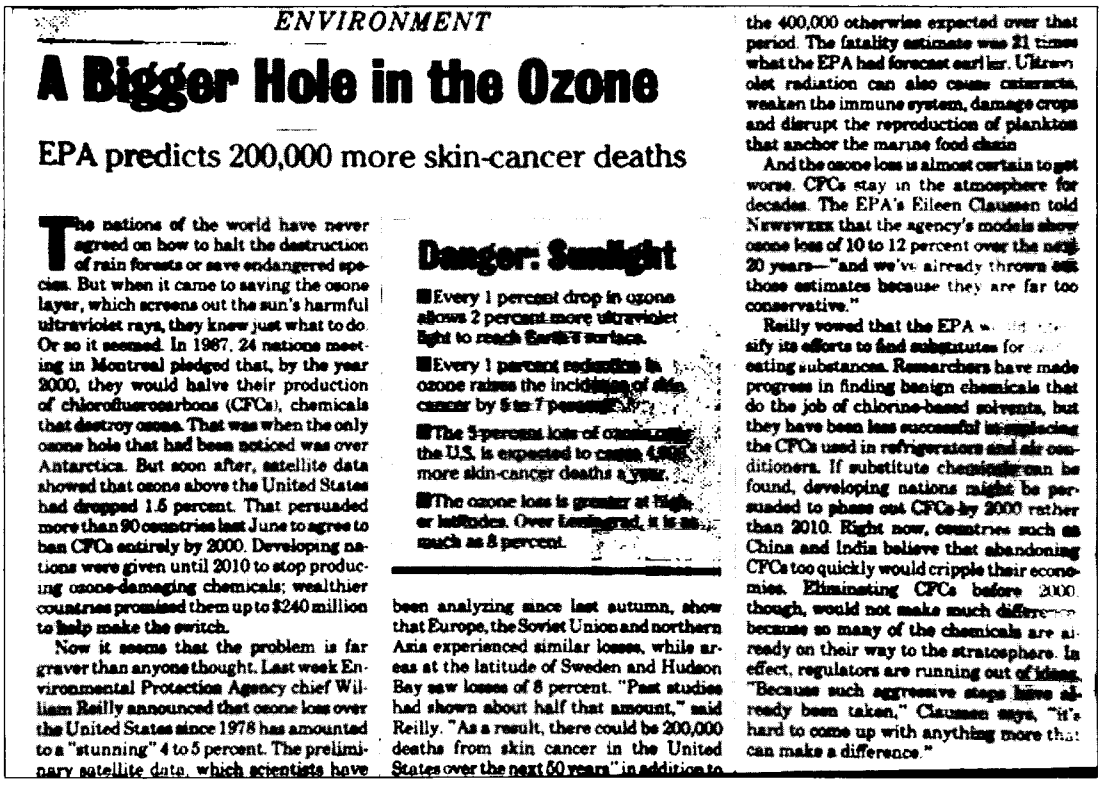

ENVIRONMENT

A Bigger Hole in the Ozone

EPA predicts 200,000 more skin-cancer deaths

The nations of the world have never agreed on how to halt the destruction of rain forests or save endangered species. But when it came to saving the ozone layer, which screens out the sun's harmful ultraviolet rays, they knew just what to do. Or so it seemed. In 1987, 24 nations meeting in Montreal pledged that, by the year 2000, they would halve their production of chlorofluorocarbons (CFCs), chemicals that destroy ozone. That was when the only ozone hole that had been noticed was over Antarctica. But soon after, satellite data showed that ozone above the United States had dropped 1.5 percent. That persuaded more than 90 countries last June to agree to ban CFCs entirely by 2000. Developing nations were given until 2010 to stop producing ozone-damaging chemicals; wealthier countries promised them up to $240 million to help make the switch.

Now it seems that the problem is far graver than anyone thought. Last week Environmental Protection Agency chief William Reilly announced that ozone loss over the United States since 1978 has amounted to a "stunning" 4 to 5 percent. The preliminary satellite data, which scientists have been analyzing since last autumn, show that Europe, the Soviet Union and northern Asia experienced similar losses, while areas at the latitude of Sweden and Hudson Bay saw losses of 8 percent. "Past studies had shown about half that amount," said Reilly. "As a result, there could be 200,000 deaths from skin cancer in the United States over the next 50 years" in addition to the 400,000 otherwise expected over that period. The fatality estimate was 21 times what the EPA had forecast earlier. Ultraviolet radiation can also cause cataracts, weaken the immune system, damage crops and disrupt the reproduction of plankton that anchor the marine food chain.

And the ozone loss is almost certain to get worse. CFCs stay in the atmosphere for decades. The EPA's Eileen Claussen told NEWSWEEK that the agency's models show ozone loss of 10 to 12 percent over the next 20 years—"and we've already thrown out those estimates because they are far too conservative."

Reilly vowed that the EPA will intensify its efforts to find substitutes for ozone-eating substances. Researchers have made progress in finding benign chemicals that do the job of chlorine-based solvents, but they have been less successful in replacing the CFCs used in refrigerators and air conditioners. If substitute chemicals can be found, developing nations might be persuaded to phase out CFCs by 2000 rather than 2010. Right now, countries such as China and India believe that abandoning CFCs too quickly would cripple their economies. Eliminating CFCs before 2000, though, would not make much difference because so many of the chemicals are already been taken," Claussen says, "it's hard to come up with anything more that can make a difference."

Danger: Sunlight

- Every 1 percent drop in ozone allows 2 percent more ultraviolet light to reach Earth's surface.
- Every 1 percent reduction in ozone raises the incidence of skin cancer by 5 to 7 percent.
- The 3 percent loss of ozone over the U.S. is expected to cause 4,000 more skin-cancer deaths a year.
- The ozone loss is greater at higher latitudes. Over Leningrad, it is as much as 8 percent.

Şek.3-6. Yeni bilgiler.

atlatabilmek için, yaşantılarımızı değiştirmemiz gerektiğini biliyorlardı ve bu da politik olarak pek de rahat olmazdı. Hiç bir politikacı, sevilmeyecek bir değişikliği başlatan kişi olmak istemez. Hükümetlere göre, çevreyi kirletmeyi durdurduğumuz takdirde, ekonomi felaket ama gerçek.

The New York Times ve Washington Post, gazetecilikteki en saygın isimlerden ikisi, bu belgeyi, haber olmaya değmez görerek reddettiler. Bu size, gezegenin kendisine verdiğimiz önem konusunda bir fikir verecektir. (David Suzuki tarafından yazılmış olan, The Sacred Balance ve Rediscovering Our Place in Nature adlı kitaplardan bu konu hakkında pek çok bilgi edinebilirsiniz.)

Bir an düşünün: Bu uyarı belgesi bize krizi atlatabilmek için "bir ya da bir kaç on yıl " zaman veriyor ve bütün bunlar yedi yıl önce yazılmıştı. Bu gezegenin yaşı milyarlarla ölçülür. İnsanlığın bu farkındalık seviyesine ulaşması milyarlarca yılını aldı, ancak sadece 10 ile 30 yılda, jeolojik açıdan bakıldığında göz açıp kapayana kadar, olumlu davranmazsak "geri dönülmez bir biçimde zarar göreceğiz". "Soyu tükenmiş" sözünden kaçınılmıştı, ancak hepimiz bunun bir olasılık olduğunu biliyoruz.

ve ozon tabakasında delik oluşacağını öngörmüşlerdi. Bu programa göre, bizlerin daha hiç bir şeyden haberi yokken, onlar her şeyi incelemişlerdi bile. Ozon tabakasındaki değişiklikler, tam onların öngördüğü şekilde ve hızda gerçekleşmekteydi.

Bu çift televizyona konunun uzmanları olarak çıkartılmıştı. Program sunucusu onlara "Evet, ne düşünüyorsunuz? Sizler her şeyi biliyorsunuz, ozon tabakası ile ilgili ne yapacağız?" diye safça sordu. "Yapabileceğimiz hiç bir şey yok" dedi uzmanlar. Büyük televizyon kanallarının, bu tür ifadelerden hoşlandığını sanmıyorum. Sunucu, "Nasıl yapabileceğimiz bir şey yok, ne demek istiyorsunuz? dedi. Yazarların cevabı şöyle oldu, "Tüm dünyanın işbirliği yaptığını varsayalım" – yapılması gereken ilk şey buyken biz hala, on beş yıl sonra, şu anda bile bunu yapamıyoruz! "Tüm gezegenin bir araya gelerek, `Tamam, her şeyi bugün durduruyoruz. Ozon tabakasını yok eden bu kimyasallar bir daha asla kullanılmayacak.`" dediğini varsayalım.

"Evet, varsayalım ki tüm dünya anlaştı. Varsayalım ki , tüm dünyayı bu kimyasalları kullanmamaya ikna ettik, problem gene de çözülmez. Sunucu "Ne demek istiyorsunuz? Kendi kendini onaramaz mı?" dediği zaman yazar, "Hayır, çünkü dün kullandığınız sprey, toprak yüzeyinde kalır ve CFClerin ozon tabakasına yükselmesi 15-20 yıl alır. Bu yavaş yavaş yükselen ve ozon yiyen tabaka, bugün her şeyi durdursak bile, 15-20 yıl boyunca var olmaya devam edecektir. Son yıllarda, bu kimyasallardan giderek daha fazla kullandığımız için de ozonu artan bir hızda yiyecektir. Ozon tabakası diye bir şey olmayacak." Sanırım on yıl içinde demişti. "Hiç bir çözüm görmüyorum."

Ozon tabakamızı kaybedersek, başımız büyük dertte demektir. Dünyadaki tüm hayvanlar kör olur. Gündüz saatlerinde, üzerinizde uzay kıyafeti olmadan dışarı çıkamazsınız, özel UVC gözlükleri takmanız gerekir – bedeninizin her santimetre karesi örtülmüş olmalıdır. Neticede, kısa bir süre içinde UVC ışınları sizi öldürür. Hızla buna yaklaşıyoruz. İnanmıyorsanız, Wall Street Journal'ın 1993 yılının Ocak ayında yazdıklarını okuyun.

Wall Street Journal, Güney Kutbundaki ozon deliğine yakın olan Güney Şili'de olanları anlatıyordu. Hayvanlar kör olmaya başlamıştı. Orada yaşayan insanların kalın, esmer ciltleri vardır ve yaşamlarını dışarıda geçirmişlerdir. Ancak şimdi, yirmi gün dışarıda kaldıklarında yanmaya başlamışlardır. Bu olay, Şili'den kuzeye doğru yayılarak her yerde görülmeye başlamıştır. Tüm ozon tabakasının delik deşik olması nedeniyle, Dünyadaki hiç bir yer güvenli değildir. Dünya üzerindeki hareketi nedeniyle, yıldan yıla, bu deliklerin nerede olacağını bilmek imkansızdır. Ozon problemini şu anda yaşıyoruz; yarın, öbür gün ya da bir gün değil. Şu anda, bu dakikada olmaya devam ediyor. Bir kaç yıl sonra, başımız gerçekten dertte olacak.

Reagan'ın başkan olduğu dönemlerden beri ozon problemi bilinmekteydi. Çevre kuruluşları "Ozon sorunu hakkında ne yapacaksınız?" diye

sorduğu zaman Reagan konuyu atlatmaya çalışarak "Hımm, biz de bu sorunu çözmek için yağmurluk ve güneş gözlükleri veririz." demiştir. İşte bu kadar, ne önemi var ki? Burada kendi hayatlarımızdan, kendi varlığımızdan bahsediyoruz ve hükümetler sanki hiç bir şey fark etmezmiş gibi davranmaya devam ediyorlar.

Sera Etkisine Bağlı Buz Çağı

Başkan Bush, göreve geldiği ilk hafta, 700 çevreci grup tarafından ziyaret edildi – 700'ü de tam bir birlik ve anlaşma içindeydi. Başkan Bush'a "Ozon tabakası ve okyanuslardan daha büyük bir problemimiz var" dediler, "En önemli sorun sera etkisidir. Sera etkisi kısa zamanda kontrol altına alınmazsa, gezegeni yok edecek." Üzerinde anlaştıkları ve gerçekliğine inandıkları konu buydu. Bir süre, Gorbachev ve dünya hükümetleri, çevreyi korumak ve gereğinde harekete geçmek üzere uzaya nasıl istasyonlar yerleştireceklerini konuştular. Gorbachev özellikle, çok hevesliydi, ancak sonradan vazgeçtiler. Hala olayları yakından izliyorlar, fakat durum oldukça ümitsiz.

Şekil 3-7, okyanusların Avustralya üzerinden çekilmiş fotoğrafını gösteriyor. Avustralya ve Yeni Gine'nin üzerindeki bu koyu leke, 1992'de, tarihteki en yüksek okyanus ısısını göstermektedir. O noktada ısı, 86 derece Fahrenheit idi. 86 derecede okyanus suyu, ekvator boyunca yayılmaya devam ederse, o zaman, John Hamaker'in tahminleri gerçekleşecek demektir. John Hamaker'in teorilerine aşinaysanız, suları ısınan bir gezegen olmanın ötesinde, daha farklı olacağımız hakkında kuvvetli kanıtlarının olduğunu bilirsiniz: çok soğuk bir gezegen, ama gerçekten çok soğuk. Dr.Hamaker, bir kaç kısa yılda buz çağının geleceği tahmininde bulunmaktadır.

Sera etkisi adı verilen olayın dinamiklerine girmeyeceğim, ancak, bu konunun bir kısmı kayalar, mineraller ve ağaçlarla ilgilidir. Bir dönüm ağaç yaklaşık 50,000 ton karbondioksit barındırır. Ağaçlar kesildiğinde, yandığında ya da bir sebeple öldüğünde, karbondioksit gazı atmosfere dağılır ve atmosfer belirli bir miktar karbondioksit içermeye başladığında, buz çağının başlangıcını hazırlar. Hamaker, bu olayın son bir kaç buz çağını tetiklediği ile ilgili kanıtlar bulmuştur. Kanıtlar, kadim göl yataklarından alınan nüve örneklerinin incelenmesinden oluşmaktadır. Nüve örnekleri, sadece polen sayımına bakıldığında, Dünyanın milyonlarca yıldan beri 90,00 yıllık buz çağını takip eden 10,000 yıllık ılıman dönem, onu takip eden 90,000 yıllık buz çağı, ve onu takip eden 10,000 yıllık ılıman dönem döngüsünü izlediğini göstermektedir. Bu düzen, çok çok uzun bir zamandır devam etmektedir.

Güncelleştirme:
1996 Haziran ayından itibaren bizlere yeni bir olasılık verildi. Belki de Dünyayı çevre sorunlarından arındırmanın yolunu bulmuşuzdur. Bu, Yer-Gök adını verdiğimiz yeni çalışma grubunun uygulamalarıdır. Size her ne kadar Yaşam Çiçeği çalışmalarının bizleri nerelere götürdüğünü anlatmak istesem de, şu anda zamanımız uygun değil. Bu yeni bilgi, kısa bir güncelleştirmede tartışılamayacak kadar, hatta üzerine yeni bir kitap yazılmasını gerektirecek kadar kapsamlı. Bütün söyleyebileceğim, Dünya Ananın üç boyutlu yaşamını sürdürmesi konusunda, son derece iyimser olduğumdur.

Şek.3-7. Tarihteki en sıcak okyanus.

The Heat Is On

A hot spot in the sea could mean global warming is finally here

THE RED BLOTCH ABOVE AUSTRALIA AND NEW GUINEA in this satellite image, released last week, represents the ocean's hottest water, at 30°C (86°F). That's unusually steamy, and it may be partly a result of the global warming that scientists think is on its way. The good news: NASA reports that the ozone hole feared over northern latitudes this spring never showed up, but only because the winter was warmer than usual. A cooler season next year, which is quite possible, and goodbye ozone. ■

İlave olarak, Hamaker – başka insanlar da bunu ispatlamıştır – ılıman dönemden buz çağına geçişin sadece yirmi yıl olduğunu bulmuştur. Bu konuda uzun zamandır çalışan insanlar, yirmi yıllık geçiş döneminin 16 ya da 17. yılında olduğumuzu söylemekteler, fakat tabii ki kimse kesin olarak bilmiyor. Yirmi yıllık dönemin sonuna gelindiğinde, tek bir gün içinde, 24 saatten daha az bir sürede, her şeyin biteceğini söylüyorlar. Dünyayı bulutlar kaplayacak, ortalama ısı sıfırın altında 50 derecenin altına inecek ve dünyanın bir çok bölgesi güneşi 90,000 yıldan önce görmeyecekler. Eğer bu adamlar haklıysa, sadece bir kaç yıl daha güneşi göreceğiz demektir. Isı gittikçe yükselecek, ısındıkça ısınacak ve bir gün her şey aniden bitiverecek. Hamaker'in çalışmasının bütün ayrıntılarını vermeyeceğim, bu konuda daha fazla bilgi sahibi olmak istiyorsanız, kendinizin araştırma yapmasını tavsiye ederim. Kitabının adı, The Survival of Civilization' dır ve çok güçlü kanıtları vardır, söylediklerini inceleyin.

Buzul Çağından Ilıman Döneme, Hızlı Bir Değişim

Bilim adamları, onları çok şaşırtan ve inanılmaz buldukları yeni bir şey keşfettiler. Buz çağı kapanırken, gezegenin tekrar ısınmasının yüzyıllar alacağını düşünüyorlardı. Time Dergisi'ne göre, şimdi ellerinde bunun sadece üç gün aldığını gösteren kanıtlar var. Sıcaktan soğuğa geçmek 20 yıl, soğuktan sıcağa geçmek ise üç gün alıyor. Anlaşılıyor ki, sera etkisi, ciddi ve temel bir sorundur. Hiç kimse cevabı bilmiyor, korkutucu olan test edilmemiş varsayımları kışkırtıcı bir şekilde ileri sürmeleridir. Kimin cevabının en doğrusu olduğu ve kimin ne yapmak istediği üzerine kavga edip duruyorlar, ancak hiç kimse cevabı bilmiyor. Bu ozon sorununa benziyor – ozon tabakasının nasıl tamir edileceği üzerine belki 15 değişik fikir vardır, her hangi birisi işe de yarayabilir – daha kötü de yapabilir. Nasıl yapacaklarını bilmiyorlar, çünkü daha önce hiç yapmadılar. Başarıp başaramayacağımızı anlamak için kendimiz üzerinde deney yapmaya hevesliyiz.

Yer Altı Atom Bombaları ve CFC'ler

Bütün bunların üzerine, başka bir sürü sorunlar da var. Bazı şeyler öylesine korkutucu ki, hükümetler hiç bir şey söylememeyi tercih ediyorlar. Benim üzerinde konuşmak zorunda olduğum bir konu hakkında size asla bir şey söylemezler. O kadar önemli ki birisi bir şey söylemeli! Benim bu konuda konuşmamı istemediklerini biliyorum, ancak beni durduracaklarını da sanmıyorum.

CFC'lere atmosferin üst katmanlarında rastlıyoruz. Hükümetteki "otoriteler", Freon gazı gibi CFC ürünlerinin, havadan hafif oldukları için oraya yükseleceğini söylüyorlar. Bir tahminde bulunun – aranızda bulunan bilim meraklıları bunun doğruluğunu kontrol edebilirler. CFC'ler hava-

dan hafif değil, tam dört misli ağırdır. Yükselmekten çok batarlar! Öyleyse oraya nasıl çıktılar? Hükümetlerimizin toprak üstünde patlattıkları 212 atom bombası bunun nedeni olabilir. Bir çok kişi, bu soruna, kullandığımız klimalarımızla gerçekte bizlerin yol açmadığını, bütün o CFC'lerin oraya bu şekilde çıktığını düşünüyor. Bu işi yapan dünyanın atomik hükümetleriydi.

Bir dönem, bombalarıyla yer altına indiler, bizler de "Nasılsa yer altını bombalıyorlar, bir şey olmaz" diye düşündük. Bir şey olur arkadaşlar. Bugün dünyada yapılan belki de en tehlikeli şey budur – HAARP'dan bile tehlikeli – ama hala yapıyorlar. Anlatmak üzere olduklarımı ispat edemem, siz de kendiniz ispat edene kadar inanmayın.

Adam Trombly, önemli bilimsel araştırmalarıyla ünlü bir bilim adamıdır ve atom bombası deneylerini de yakından izlemektedir. Bu konuda dünyadaki en bilgili adamdır ve bunu hükümetler de kabul etmektedir. Trombly, yer altında bombalar patlatıldığı zaman neler olduğunu anlatır. Enerji orada öylece kalmaz, bir yere gitmek zorundadır ve böylece Dünyanın içinde oraya buraya pinpon topu gibi zıplayarak katmanları parçalar ve inanılmaz zararlara yol açar. Dünyanın içindeki bu zıplama hareketi, patlamayı takip eden 30 gün boyunca devam eder.

Trombly'nin, Jacques Cousteau ve diğerleri gibi, bir sürü şeyin olacağına dair teorileri vardır ve söylediklerinin hepsi de şu anda gerçekleşmektedir. Hint Okyanusunun, kısa bir süre içinde, yaklaşık 7 metre düşeceği en az on yıl önce –aynı Jaques Cousteau'nun Akdeniz'in on yıl içinde öleceğini tahmin etmesi gibi, Trombly tarafından tahmin edilmişti. Bir çok akıllı insan gerçekleri anlatıyor ancak sadece bir kaç kişi dinliyor. Trombly haklıysa, gezegenin küçük parçalara ayrılarak tamamen parçalanmasından bir kaç patlama uzağız demektir. 1991'den beri tüm dünyadaki hükümetler, Trombly'nin tahmin ettiği olaylardan dolayı kırmızı alarmdalar. Korkudan ölmek üzereler. Ancak gene de, sanırım şu aralarda Çin bir bomba daha patlattı – Amerika Birleşik Devletleri de, sırf Çin patlattı diye, kendisi de bir bomba patlatmayı planlıyor!

Her şekilde, hayat devam ediyor. İyi ki Ruhun fiziksel olmayan bir çok seviyesi var. Yükselmiş üstatlar ve yüksek benliğimiz olmasaydı, ümitsiz bir durumda olurduk. Başka bir çok gelişmiş ruhun çalışmaları sonucunda, tüm insanlık henüz yaşamaya başlıyor. Tanrıya şükürler olsun, yakında, yeni, temiz ve güzel bir dünyaya yeniden doğacaksınız – ve Tanrıdan başka teşekkür edecek hiç kimse yok. Bütün bunları atlatıp iyi olacağız. Ve şimdi, devam ediyorum...

AIDS Üzerine Strecker Muhtırası

Son olarak, bir trajedi daha. Aslında daha bir sürü korkutucu durum var (saatlerce devam edebilirim), ancak, AIDS hakkında son bir konu üzerinde daha duracağım. Eğer okumadıysanız ya da video olarak izleme-

Hatırlayalım ki, Profesör Einstein, ilk atom bombası ateşlendiğinde, orijinal yakıt örneği kullanıldıktan sonra zincirleme nükleer reaksiyonun durup durmayacağından emin değildi. Hükümetimiz, bu ilk patlatılan bombanın dünyanın sonunu getirebileceğini – tüm yaşamın bir kaç dakika içinde bitebileceğini – biliyordu. Ancak, gene de yaptılar. Bu, ruhsal yetersizliktir!

Tarihte hükümetimizin, bir kez daha hayatlarımızla oynamaya karar verdiği bir ana geliyoruz. 1997 yılının baharında, HAARP projesi başlatıldığında, atmosferin yok olup olmayacağından emin değillerdi. Hala uzun dönem etkilerinin ne olduğundan emin değiller – aynı II. Dünya Savaşında Manhattan Projesinin etkilerinden emin olmadıkları gibi.

HAARP nedir? Bilmeniz gerek. HAARP, High Frequency Active Auroral Research Project (Yüksek Frekanslı Aktif Tanyeri Projesi) 'nin baş harfleridir ve atom bombasından çok çok daha güçlü bir silahtır. 1.7 gigavat'tan (milyar vat) daha fazla radyasyon gücünü ionesfere yönlendirip, gerçek anlamda üst atmos-

feri kaynatarak bir ayna ve/veya suni bir anten yaratmayı ve böylece de muazzam miktarlardaki gücü Dünyada belirli bir alana yönlendirmeyi hedeflediler. Bu enerji, küresel hava şartlarını kontrol etmek, ekolojik sistemleri bozmak ya da yok etmek, elektronik iletişimi baltalamak ve zihin ve ruh hallerimizi değiştirmek için kullanılabilecekti. Söylemeye gerek yok, Dünyanın çevresindeki yeni Mesih ağını yok etmek ya de kontrol altında tutmak için de kullanılabilecekti. Jeanne Manning ve Dr.Nick Begich tarafından yazılan, Angels Don't Play This HAARP adlı kitabı okuyun, çok şey öğrenirsiniz.

Güncelleştirme:
Gizli hükümet, 1995 ve 1996'da, Fransız Tahiti Adaları'nın bir parçası olan Mooréa Adasında altı atom bombası patlattı. Fransızlar, bir kaç başka ülkeyle daha beraber bu bombaları, Dünya Ananın kutsal fiziksel bir bölgesine yerleştirdiler. Bunu sizin annenize yapsalardı, adına tecavüz derdiniz. Bunlar, yapıları değil, "sadece" bölgedeki tüm yaşamı yok eden nötron bombalarıydı.

Dünya bir kadın olsaydı, diyseniz, Strecker Muhtırası ile ilgili malzemeleri incelemenizi tavsiye ederim. Hükümetler baskılamaya çalışıyorlar. Dr.Strecker AIDS konusu üzerine düşündükleri hakkında bir video sunumu hazırlamıştır. Çok zeki bir insandır. Retro virüsler üzerine çalışmıştır ve bu konunun uzmanıdır. Videoyu televizyonda göstermiş ve hükümetler tarafından tehdit edilmiştir. Erkek kardeşini ve sponsoru olan senatörü öldürdüler. Strecker'i öldürmediler – sanırım bu çok aleni olurdu. Dr.Strecker, videolarının büyük bir kısmını dağıtmıştır. Dünyaya yayabilmiştir, ancak, bundan bahsedildiğini artık duymazsınız.

Dr.Strecker, videosunda, Birleşmiş Milletlerin bir çevre sorununu nasıl çözmeye çalıştığını göstermektedir. Dünyadaki en büyük çevre sorununun artan nüfus olduğunu ve artma hızını bildikleri gibi, dünya nüfusunun 2010 ya da 2012'de ikiye katlanacağını da biliyorlardı. Çin'in uygulaması sonucunda – her çifte sadece bir çocuk sahibi olma izni vererek- ve daha başka gayretlerle, nüfus artışını yavaşlatmayı başardılar. Gene de olacağına inanıyorlar. Şimdilerde, 2014 yılı civarında, dünya nüfusunun ikiye katlanacağını tahmin ediyorlar. Birleşmiş Milletlere göre, bu gerçekleştiği takdirde, bilgisayarda yapılan modellemeler, altı milyar insanın birlikte zaten güçlükle yaşadığından, Dünyadaki tüm yaşamın öleceğini ya da ölmüş olmayı isteyeceğini gösteriyor. 11 ya da 12 milyar olduğunda nasıl olacağını hayal edebiliyor musunuz? Tamamen imkansız görünüyor, hiç değilse şimdiki sisteme göre.

Birleşmiş Milletlerde olsaydınız, bu potansiyel felaketin gerçekleşeceğini bilseydiniz ve siz bir karar vermek zorunda olsaydınız, ne yapardınız? Bunları yapan insanları yargılamıyorum – kendinizi onların güçlü pozisyonuna koyun. Dünyanın bir duvara çarpmak üzere olduğunu ve bir şeyler değişmezse tamamen yok olacağını görüyorsunuz. Bir karar verdiler – ve Dr.Strecker muhtırayı televizyonda gösteriverdi. Birleşmiş Milletler, 11 milyar insanla beraber duvara çarpmaktansa, dünyadaki insanların dörtte üçünü öldürecek bir virüs yaratmaya karar verdi. Başka bir ifadeyle, 11 milyar insana yükselmek yerine, mevcut nüfusu dörtte üç oranında düşürmeye karar verdiler. Dr.Strecker, dünya nüfusunun dörtte üçünü yok etmeyi planlayan gerçek Birleşmiş Milletler belgelerini gösterdi.

Dr.Strecker, Birleşmiş Milletlerin bunu tam olarak nasıl yaptığını bilimsel olarak gösterdi. Bir koyundan ve bir inekten birer virüs aldılar, belirli bir şekilde birbiriyle karıştırarak AIDS virüsünü elde ettiler. Dağıtmadan önce de tedavisini hazırladılar. Dr. Strecker'e göre, Hükümetlerin elinde bu hastalığın tedavisi vardır. Bunu yapan insanlar – belli ki önyargılıydılar, çünkü, iki grubu diğerlerinden ayırdılar: siyahlar ve homoseksüeller.

Haiti'de, homoseksüel grup içinde yayılan hepatit B salgını vardı ve tek ihtiyaçları hepatit B aşısının yapılmasıydı. Birleşmiş Milletler ajanları AIDS virüsünü, hepatit B aşısının içine koydular ve herkese uyguladılar. Dr.Strecker'e göre, virüs böyle başladı. Bunun doğru olduğunun bir di-

ğer kanıtı, dünyanın geri kalan kısmında, virüsün özellikle homoseksüellere verilmemiş olmasıdır. En az 75 milyon AIDS'linin olduğu Afrika'da, erkek ve kadın enfeksiyon oranı, baştan beri, hemen hemen 50-50'dir. Sadece Haiti'de ve sonraları Birleşik Devletlerde, homoseksüel nüfus arasında yayılmıştır. Bu ülkedeki rakamlara bakarsanız, kadınların, herkesten daha fazla AIDS olduğunu görürsünüz. Yakında doğa bunu dengeleyecek, AIDS'li kadın ve erkek sayısının eşit olduğunu dünyanın her tarafında göreceksiniz. AIDS bir homoseksüel hastalığı değildir – hatta hiç ilgisi yoktur. Onu yaratan insanların önyargılı oluşuyla ilgisi vardır.

Dr.Strecker'e göre, bu hastalığın yaratılmasında aracı olan Dünya Sağlık Teşkilatı, diğer hastalıklar konusunda endişelidir, bir çok yerdeki doktorlar gibi. Örneğin, kanseri ele alalım: Doktorlar, kanserin bir gün bulaşıcı olacağı konusunda endişelidir; kirlenme ya da gıdalar yoluyla değil, soğuk algınlığı gibi, havadan ve sudan bulaşabileceğini düşünmektedirler. Kanserli biriyle dolaşıp siz de kanser olabileceksiniz. Ancak, değişik kanser türlerinin sayısı az olduğundan, bu olasılık zayıftır. AİDS'İN, 9000'in 4. kuvvetinde ya da 6,561,000,000,000,000 sayıda ve tamamen değişik türde virüsü vardır – bu dev bir sayıdır. Biri AIDS olduğu her seferinde, kimsenin tanımadığı yepyeni bir virüs yaratılmaktadır. Bu, matematiksel olarak bakıldığında, kaçınılmaz olduğunu – sadece bir zaman meselesi – ve AİDS'İN soğuk algınlığı gibi dünyaya hızla yayılacağını göstermektedir.

Ortada gezen bir hikaye, AİDS'İN bu kadar hızla yayılma sürecinin başladığına Dünya Sağlık Teşkilatı'nın inandığını söylemektedir. Dünya Sağlık Teşkilatı, 1990 ya da 1991'de, 1400 üyesi olan bir Afrika kabilesini kontrol ettiğinde, bebeklerden yaşlılara kadar – ki hepsinin birbirinden farklı cinsel tecrübeleri vardı (malum, bebekler cinsel konularla pek ilgili değillerdir) – istisnasız herkesin AIDS'li olduğunu buldu. İşte o zaman, Dünya Sağlık Teşkilatı gizlice, virüsün muhtemelen, soğuk algınlığı gibi, şimdi, havadan ve sudan yayıldığını ve zamanla yangın gibi kontrolden çıkacağını açıkladı. Başka her hangi bir hastalıkta olduğu gibi, bir kaç yıllık gecikme olabilirdi. Böyle bir şey olduğunda, güvende olduğunuzu düşünebilir misiniz? Gerçeği bilmeniz gerek – sizler, kendinizi bildiğinizden daha fazlasısınız!

Dünyevi Sorunlara Bir Bakış Açısı

Eğer çok boyutlu varlıklar değil de Dünyaya bağlı fiziksel bedenler olsaydık ve gidecek hiç bir yerimiz olmasaydı, çok ciddi bir durumun içinde olurduk. Ancak, kendimiz olduğumuz için, Dünyada olacak olanlar muazzam bir gelişimin aracı olabilirler. Hatırlayalım, hayat bir okuldur!

Ancak içinde bulunduğumuz son derece tehlikeli durumu göz önünde bulundurursak, kim olduğumuzla ilgili anlayışa uyanabiliriz. Bu sözleri bir sır olarak saklamayıp sizlere anlatmamın nedeni, batmakta olan bir gemi-

bombaları bilinçli olarak koydukları yer onun perinesi olurdu. Oradan, Dünyanın içinden geçerek düz devam edildiğinde, Mısır'daki Büyük Piramit'in bulunduğu bölgeye, yani, Dünyanın taç çakrasına gelinir. Bu gizli hükümetin ilgi odağı haline geldiğindendir ki, tüm Büyük Piramit bölgesini kapattırarak, gezegenin bilincindeki sonuçları değerlendirene kadar üç gün boyunca, hiç kimsenin yaklaşmasına izin vermemişlerdir. Dünyayı saran belirli bir enerji alanını yok etmeye çalışıyorlardı. Ana Dünyanın hafıza bankası diyebilirsiniz. Siz ve ben ona Mesih bilinci diyoruz. Gizli hükümet (bu da halen siz ve ben) bu yeni bilinçten korkuyorlardı, ancak şimdilerde, bunun çoğunlukla çözümlendiğini düşünüyorum.

Dünyanın karşıtlıkları yavaş yavaş kaynaşıyor. 1993'de bu belgenin yazıldığı dönemlerde, gezegensel bir açılım yaşıyorduk. Şimdi, 1997'de ise, anlayışa dayalı gezegensel birliğe yaklaşıyoruz. Gizli hükümet, Mesih ağını yok etmek için HAARP'ı kullanmaya karar verirse, hala önümüzde bizi bekleyen büyük bir sınav var demektir.

Güncelleştirme:
İşin olumlu tarafı. Beş yıl önce, UCLA'deki doktorlar, AIDS'li doğmuş bir erkek çocuğunu incelemeye başladılar. Doğumda, altı aylıkken ve bir yaşında kontrol edildi. Hala AIDS'liydi ve beş yaşına gelene kadar tekrar kontrol edilmedi. Bu defa kontrol ettiklerinde, AIDS virüsünün tüm izleri yok olmuştu, sanki hiç AIDS olmamış gibiydi. Çocuğun sisteminin nasıl bağışıklık kazandığını anlayamadılar. Akıllarına gelen her şeyi, DNA da dahil olmak üzere, kontrol ettiler. İşte tam burada bir değişiklik buldular. Bu çocuğun DNA'sı, insan DNA'sı değildi!

DNA'mızda 64 kodon vardır, ancak normal insanlarda bunların sadece 20 tanesi çalışır. Diğerleri atıldır, çalışmaz. Sadece üç tanesi istisnadır, onlar da durdurma ve başlatma programlarıdır. Bu çocuğun 24 kodonu çalışır durumdaydı – bir şekilde kendini mutasyona uğratarak, AİDS'E karşı bağışıklık sağlamıştı. Hatta, onu testlerden geçirirken her şeye karşı bağışıklığının olduğunu da fark ettiler. Bağışıklık sistemi, normal insanlarınkine göre 3000 kat daha güçlüydü.

Sonra, aynı durumda olan bir çocuk daha buldular. O da aynı 24 kodonu harekete deki insanlara benzememizdir. Gemideki kocaman delikten içeri sular girmektedir. Orada oturup oyunlar oynamanın, her zamanki gibi iş yapmanın ve normal şekilde düşünmenin zamanı değildir. Çevre hakkındaki gerçekleri beğenmediyseniz, hayatınıza olduğu gibi devam edip hiç bir şey yapmayabilirsiniz.

Yanlış olmamakla beraber, çevresel olarak hareket etmeyi önermiyorum. Daha çok üzerinde durduğum, içsel hareket tarzıdır; bir meditasyon - sizi her yerdeki hayata bilinçli olarak tekrar bağlayan bir meditasyon. TAOcular şöyle der: Yapmanın yolu olmaktır. Dışsal davranmak yanlış değildir, ancak inanıyorum ki burada, farklı bir davranış şekli gereklidir. Bu, durumun farkında olduğumuz bir zihin hali gerektirmektedir; durumu ciddiye almaya başlarız ve bilincimizde gerçek bazı değişiklikler yaparız. Odaklanmamız ve anlamamız gereken içsellik, ilerledikçe anlaşılır olacaktır. Hayatın diğer yönünü anlayan herkes, bu çevre konularının, yüksek bilinç üç boyutlu dünyada devreye girdiğinde – üç boyutlu bakış açısından, hayatın sonu gibi görünebilir - gerçek sorunlar olmadığını kavrayacaktır.

Dünya'nın Tarihi

Yeni bir konuya gireceğiz: dünyanın tarihi ve bugünle ilişkisi. Bilmecenin her parçası görüşümüzü genişletmektedir. Bu dünyada kendimizi bulduğumuz yer kendi kendine oluşmadı. Hatırlamamız gereken olaylar meydana geldi. Bir çoğumuz geçmiş hayatlarda burada idik ve bu hatıraları hafızamızda tutuyoruz. Bu günkü duruma nasıl gelindiğini anlamak için, tam olarak nelerin olduğunu da anlamak zorundayız. Bu tarih, tabii ki, tarih kitaplarında yoktur, çünkü insan "medeniyeti" tarihi sadece 6000 yıl gider, ancak bizler 450,000 yıl geriye gideceğiz.

Bu bilgiler, bana Thoth tarafından 1985 yılında verildi. Daha sonra 1991 yılında Thoth gittiği zaman, Zecharia Sitchin'in çalışmalarının farkına vardım. Sitchin ve Thoth'un verdiği bilgilerin neredeyse tamamen uyuştuğunu ve bunun bir tesadüf olamayacağını anladım. Ne kadar yakın oldukları çok şaşırtıcıydı. Thoth'un söz ettiği bir çok şey – Atlantis'in devleri gibi, ki konu üzerine başka bilgi vermemiştir – Sitchin'in kitaplarında anlatılıyordu. Sitchin'in atladığı bir çok şey ise Thoth tarafından detaylı olarak anlatılıyordu. Böylece, iki kaynağın birleşmesi, son derece ilginç bir bakış açısı sağlamaktaydı. Bu görüşü kabul etmek zorunda değilsiniz; bir destan gibi dinleyin, üzerine düşünün ve işinize yarayıp yaramadığına bakın. Eğer bir şey size gerçek gelmezse, o zaman, tabii ki, kabul etmeyin. Ancak ben, gerçeğe yaklaştığımı düşünüyorum ve size sunuyorum. Hatırlayın, Thoth'un geometri ve hiyeroglif olarak ifade ettiği görüntüleri İngilizce'ye tercüme etmek zorunda kalmıştım. Bir şeyler her zaman kaybolur, ancak bunun hafızalarınızı tetikleyecek kadar yakın olduğunu düşünüyorum.

Yazılı tarih hakkında bir şeyi kabul etmeliyiz. Birileri, kalem kağıt alıp yazmak zorundadır ve bu nedenle yazılı tarih her zaman yazan kişi ya da kişilerin görüş açısını taşır. Yazılı tarih sadece 6000 yıldan beri var; tarih farklı insanlar tarafından yazılsaydı, aynı tarih olur muydu? Çoğu kez tarih kitaplarının, savaşları kazananlar tarafından yazıldığına dikkat edin. Savaşı her kim kazandıysa, "İşte her şey böyle oldu" demiştir, kaybedenlerin söz hakkı olmamıştır. Her hangi bir büyük savaşa, özellikle de çok duygusal bir savaş olan II. Dünya Savaşı'na bakalım. II. Dünya Savaşını Hitler kazansaydı, tarih kitaplarımız tamamen farklı olacaktı. Bambaşka bir dizi "gerçeğe" bakıyor olacaktık. Bizler kötü adamlar olacaktık, onların da Musevilere yaptıklarını açıklayacak çok kuvvetli nedenleri olacaktı. Ancak, biz kazandık ve tarihi de kendi bakış açımızdan yazdık.

Tarih boyunca her şey böyle olagelmiştir. Çok aşikardır ama, kimse bu konudan söz etmez. Thoth da bunun çok farkında olduğu için "Sana kendi bakış açımdan anlatıyorum. Yüzyılların gelip geçtiğini izledim, ancak orada bir tek ben vardım. Bu benim doğru kabul ettiklerim, tarih hakkında, başka kişilerin farklı görüş açıları olabilir"demişti. Thoth bile, "Bu böyledir, ister inan ister inanma" dememektedir. Bu gözlemden sonra, şimdi, devam ediyoruz.

Sitchin ve Sümer

Zecharia Sitchin'in çalışmalarını anlatarak başlayacağım. Kitaplarını henüz okumadıysanız ve birinci elden bilgi almak istiyorsanız, epey bir işiniz var demektir. En önemli kitabının adı, The 12th Planet olmakla beraber, ben iki tanesini daha tavsiye edeceğim:The Lost Realms ve Genesis Revisited (sırasıyla). Babil, Akad ve Erek gibi, Hıristiyan İncil'inde anlatılan bir çok şehirden söz ediyor. Uzun süre insanlar, kimse varlıklarını ispat edemediği için, bunların mitolojik şehirler olduğunu düşünmüştür. Var olduklarını gösteren en küçük bir kanıt bile yoktu. Sonunda bir tanesini buldular, sonra bir tane daha ve bir tane daha. Neticede, İncil'de söz edilen tüm şehirleri buldular.

Bazıları daha yakın zamanlarda olmakla beraber, bu kadim şehirlerin hepsi son 120 yıl içinde bulunmuştur. Bu şehirlerin katmanlarını kazdıkça, üzerlerinde Sümer ve Dünya tarihini – yüz binlerce yıl geriye giderek - son derece detaylı anlatan, binlerce silindir şeklinde kil tablet çıkardılar. Onların yazı diline çivi yazısı adı verilir. Size anlatacaklarım sadece Sitchin'in yorumu değildir. Başka bir çok akademisyen çivi yazısını okumayı bilir; onlar bu çalışmaları tercüme ettikçe, bizlerin de neleri doğru kabul ettiğimizle ilgili dünya görüşümüz değişiyor – aynı John Anthony West'in Sfenks üzerine çalışmalarının, insanlık tarihi hakkındaki modern düşünceyi etkilediği gibi.

Daha sonra, Sümerlilerin bilgileri nasıl aldıkları konusuna geleceğiz. Sümer kayıtları, yeryüzünün en eski kayıtlarıdır, 5800 yaşındadırlar, ancak

geçirerek AIDS'E ve diğer hastalıklara karşı bağışıklık kazanmıştı. Sonra 100, daha sonra da 10,000 tane daha buldular. UCLA, şu anda, dünyanın %1'inin bu değişikliği gerçekleştirdiğine inanıyor. DNA'nın tanımına göre, 55 milyon çocuk ve yetişkinin artık insan olmadığına inanıyorlar. Bunu gerçekleştiren o kadar çok insan var ki bilim, yeni bir insan neslinin doğduğuna ve bunun AIDS'den kaynaklandığına inanıyor. Bu insanların hasta olması mümkün değil.

İlginçtir ki, 1998'in Kasım ayında, AIDS'İN %47 oranında düştüğü ilan edildi – bu, temel bir hastalık için tarihteki en büyük düşüştür. Bu, nedenlerden biri olabilir mi?

Daha da ötesi, Jeffrey Satinover, Cracking The Bible Code adlı kitabında, "AIDS" kelimesinin kodu verildiğinde, tüm bağlantılı kelimeleri bulduklarını anlatır. Kanda, ölüm, imha, virüs formunda, bağışıklık, HIV, yok edilmiş ve bunun gibi bir çok kelime. Ancak, araştırmacılara anlam ifade etmeyip de sadece biraz önceki bilgilerin ışığında anlaşılacak başka kelimeler de buldular. Buldukları kelimeler "tüm hastalıkların sonu" idi.
Bu, belki de, dünyadaki en önemli olaydır.

milyarlarca yıl önce olanları, 450,000 yıl önceden sonra olanları, çok detaylı olarak anlatırlar. Bilimsel bilgiye ya da Thoth'un bilgilerine göre, ırkımız yaklaşık 200,000 yaşındadır. Sitchin bundan da eski, yaklaşık 300,000 yaşında olduğumuzu düşünüyor. Ancak, kayıtlar ve Thoth bunu söylemediği gibi, Melchizedek'ler de bu kanıda değil. 200,000 yıldan biraz fazladan beridir buradayız, ancak, Dünyada bu dönemden ve Nefilimlerden çok önce medeniyetler vardı ve Nefilimlerden ya da o zamandan beri bildiğimiz her şeyden daha ileriydiler. İz bırakmadan kayboldular. Bu kitabın sonuna gelene kadar, neden hiç bir iz bırakmadan gittiklerini anlayacaksınız. Bu gezegenin tarihidir ve bir bakımdan bizim kim olduğumuzun bir parçasıdır. Bütün bu bilgiye ulaşma imkanımız var. Her birimizin içinde, tüm bilgilerin kayıtlı olduğu bir unsur vardır, kolayca ulaşılabilir olmakla beraber çoğumuz bunun farkında değiliz.

Normalde tarihsel bir olayın en eski kaynağına büyük güven duyarız. Mısır hiyerogliflerinden de eski olan geometrik lisanın istisnasıyla, bunlar elimizde bulunan en eski yazılardır. Geçmiş hakkında bildiklerimizden emin olduğumuzdan, kadim Sümerlilerin anlattığı hikayeyi kabul etmek çok zordur. Hikaye o kadar inanılması güçtür ki bilim adamları doğru olması gerektiğini bilmelerine rağmen inanmakta zorluk çekmektedirler. Gerçekten de en eski kaynak budur! Bu derece inanılmaz olmasaydı, çok eski, kadim bir kaynaktan gelmesi nedeniyle çoktan kabul etmiştik.

Diğer taraftan, ancak deli olsalardı, hiç bir gerçek bilgi olmadan hikayeler uyduruyor olurlardı ve bizim tarihe bakış açımızdan, onların doğa hakkında bilmesi imkansız olan bir çok gerçeği bildiklerini nasıl açıklardık. Örneğin, sadece Dogonlar değil aynı zamanda Sümerliler de, kültürlerinin başlangıcından beri dış gezegenlerden haberdardılar. Bilinen en eski kültür olan Sümerliler – M.Ö.3800 yıllarına kadar geri gider – dış uzaydan güneş sistemimizin nasıl göründüğünü biliyorlardı. Tüm diğer dış gezegenleri bildikleri gibi, güneş sistemimizin dışından geliyormuş gibi, bu gezegenleri dıştan içe doğru saymışlardı. Dogonların mağara duvarlarında gösterdikleri gibi, Sümerliler de, sanki uzayda onların yanından geçiyormuş gibi, değişik gezegenlerin göreceli boyutlarını, nasıl göründüklerini, üzerlerindeki suyu, bulutların rengini detaylı olarak tanımlamışlardır. Bütün bu detaylar M.Ö. 3800 yılında tanımlanıyor! Bu gerçektir. Nasıl mümkün olabilir? Yoksa başlangıcımızla ilgili gerçek bilinmiyor mu?

NASA, uzay araştırma aracını dış gezegenleri incelemek üzere göndermeden önce, Sitchin onlara gezegenlerin uzaydan görünüşü ile ilgili Sümer tanımlarını gönderdi. Ve tabii ki, uydu her birine ulaştığında, Sümer kayıtlarının tamamen doğru olduğu meydana çıktı. Diğer bir örnek; Sümerliler, ekinoksların ileri doğru hareketini kültürlerinin başlangıcından beri biliyorlardı. Dünyanın güneşin etrafındaki yörüngesinde 23 derece yatık olduğunu ve tamamlanması yaklaşık 25,920 yıl alan dairesel rotasyonunu biliyorlardı. İşte bu, bir tarihçinin, özellikle de Dünyanın yalpalama yaptığını anlamanın bile 2160 yıl boyunca gökleri izlemeyi gerekti-

ğini bilen bir tarihçinin zor anlayacağı bir şey. Minimum süre 2160 yıldır ve Sümerliler bunu medeniyetlerinin ilk gününden beri biliyorlardı.

Nasıl biliyorlardı? Bu kil tabletlerden öyle çok olağanüstü bilgi gelmektedir ki, bunların genel düşünce tarafından sindirebilmesi pek hızlı olmamaktadır. Okulda bana öğretildiği ve benim anladığım kadarıyla, Musa Tekvin'i (Genesis) yaklaşık 3250 yıl önce, M.Ö.1250 yıllarında yazmıştır. Her zaman okuduğum bu. Ancak, Sümer tabletleri, Musa'dan 2000 yıl önce yazılmış olmasına rağmen, İncil'in ilk kısmı ile hemen hemen kelimesi kelimesine aynıdır. Bu tabletlerde, Adem'le Havva'nın yanı sıra tüm kızlarının ve oğullarının isimleri, yani Tekvinde anlatılan tüm olaylar vardır. Musa bu bilgileri almadan daha önce, bunlar yazılmıştı. Bu, Musa'nın Tekvinin yazarı olmadığını ispatlar. Hıristiyan topluluklar bu gerçeği kabul etmekte muhakkak ki zorlanacaklardır, ancak bu doğrudur. Bu bilgilerin modern kültürümüze yerleşmesinin neden bu kadar çok zaman aldığını anlayabiliyorum, çünkü, bu kabul edilmiş tarihten çok ciddi bir sapma olduğu gibi Musa ile ilgili önemli/önemsiz gerçek, tüm gerçeğin çok küçük bir parçasıdır.

Tiamat ve Nibiru

Hatta, bu istisnai ve imkansız görünen bilgi parçalarından daha da derinlere gidersek, Sümerlilerin Adem ve Havva'dan da önce, insan ırkının yaradılışı ile ilgili hakiki hikayeyi (ve çok daha fazlasını) yazdıklarını bilmekteler. Çok çok çok gerilere giden zamanlardan söz ediyorlar. Hikaye bir kaç milyar yıl önce, Dünya henüz gençken başlıyor. O zamanlar Dünya, adı Tiamat olan büyük bir gezegendi ve Mars ve Jüpiter'in arasında Güneş'in etrafında dönerdi. Kadim Dünyanın büyük bir uydusu vardı ve onların kayıtlarına göre gelecekte bir gün kendisinin de bir gezegen olması kaderinde vardı.

Kayıtlara göre, bizlerin modern zamanlarda sadece belli belirsiz farkında olduğumuz, güneş sistemimiz içinde bir gezegen daha vardı. Babilliler ona Marduk dediler, Sümerlilerin ona verdiği isim ise Nibiru idi. Diğer gezegenlerle kıyaslandığında geri hareket eden dev bir gezegendi. Diğer gezegenler, oldukça düz bir yörüngede, aynı yöne doğru hareket ederken Niburu aksi yönde hareket ediyor ve diğer gezegenlere yaklaştığında da Mars ve Jüpiter'in yörüngelerinden geçiyordu (şek. 3-8).

Bizim güneş sistemimizden her 3600 yılda bir geçmekte olduğunu ve her gelişinde de güneş sistemimizde genellikle büyük bir olay olduğunu söylediler. Sonra, dış gezegenlerin yanından geçerek uzaklaşıyor ve gözden kayboluyordu. Aklıma gelmişken, NASA'nın bu gezegeni bulduğunu tahmin ediyorum. En azından, bu, en muhtemel olasılık. İki uydu kullandılar ve Güneş'ten muazzam bir uzaklıkta onu buldular. O kesinlikle orada, ancak Sümerliler bunu binlerce yıl önce biliyorlardı! Kayıtlara göre, bir geçişinde Niburu çok yakınlaştı ve aylarından biri Tiamat'a (Dünyamız)

vurdu ve yarısını kopardı – bu gezegeni tam ikiye böldü. Sümer kayıtlarına göre, Tiamat'ın bu büyük kütlesi, en büyük ayıyla beraber fırlayarak Venüs ve Mars'ın arasında yörüngeye girdi ve şimdiki bildiğimiz Dünya haline geldi. Geri kalan kütle milyonlarca parçaya ayrıldı ve Sümer kayıtlarının "dövülmüş bilezik" dediği, bizlerin ise Mars ve Jüpiter arasındaki astroid dediğimiz hale geldi. Bu astronomların hayranlık duyduğu bir diğer noktadır. Çıplak gözle görülemediği halde, astroid kuşağını nasıl bildiler?

Sümer kayıtları işte bu kadar gerilere gider. Kayıtlar önceki olayları anlatırlarken bir noktada Niburu'dan biraz daha bahsederler. Niburu'da Nefilim adı verilen bilinçli varlıkların yaşadığını anlatırlar. Nefilimler çok uzun boyludur: dişiler yaklaşık 3-3.5 metre, erkekler ise yaklaşık 4.2-4.8 metre boyundadır. Ölümsüz değillerdir, ancak, Sümer kayıtlarına göre ömürleri, 360,000 Dünya yılı civarındadır. Sonra ölürler.

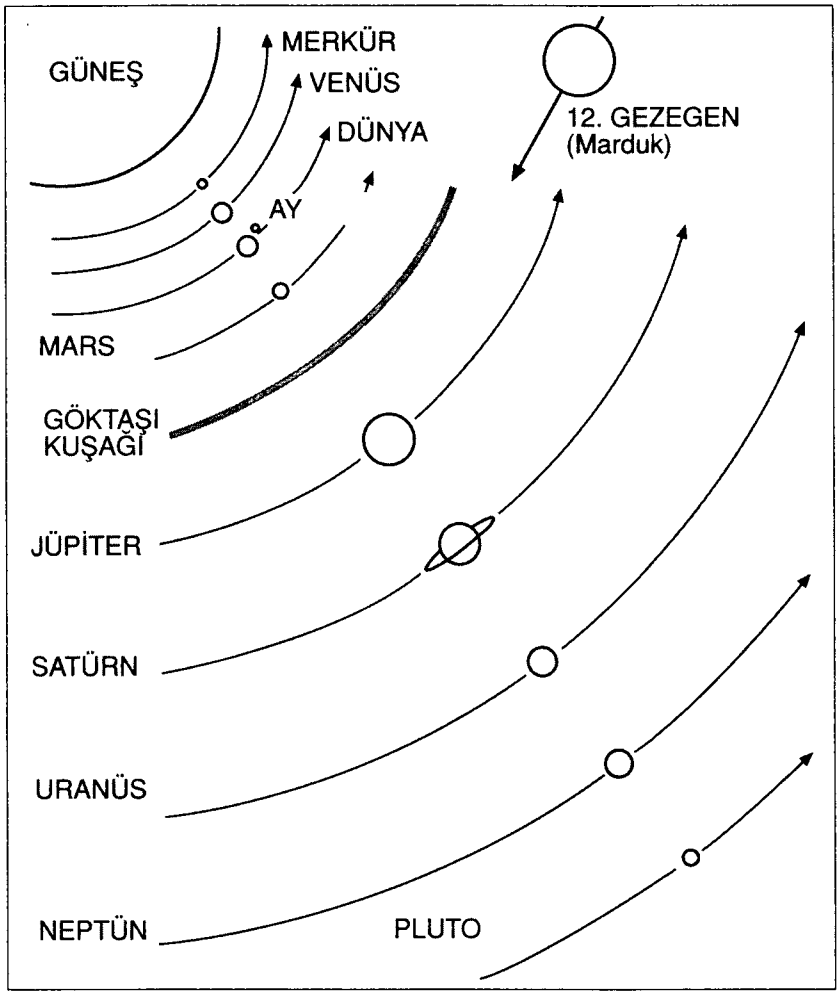

Şek.3-8. Marduk/Nibiru'nun da dahil edildiği güneş sistemi ve Tiamat'dan geriye kalanlar (astroid kuşağı ve Dünya).

Nibiru'nun Atmosfer Sorunu

Sümer kayıtlarına göre, yaklaşık 430,000 belki de 450,000 yıl önce, Nefilimlerin gezegenleriyle ilgili bir problem başladı. Bizim şu anda yaşadığımız ozon sorunu gibi bir atmosfer sorunuydu. Onların bilim adamları, bizim bilim adamlarımızın çözümüne yakın bir çözüm buldular. Bilim adamlarımız, ozon tabakasına toz parçacıkları koyarak Güneş'in zararlı ışınlarını filtrelemeyi düşünmüşlerdi. Nibiru'nun yörüngesi Güneş'ten o kadar uzaklardaydı ki, ısıyı içeride tutmak zorundaydılar ve bu nedenle, üst atmosferlerine altın parçacıkları yerleştirerek, ısıyı ve ışığı ayna gibi yansıtmaya karar verdiler. Büyük miktarlarda altını toz haline getirip bunu gezegenlerinin üzerinde, uzayda tutmayı planladılar. Kadim insanların ET'lerden ve karmaşık bilimden söz ettikleri gibi, onların da çağdaş gözüken konuları konuştukları doğrudur. Bu "Uzay Yolu" ya da bilim kurgu değil, gerçektir. Söyledikleri çok şaşırtıcı, ve bu nedenle, bilgiler halka bu kadar yavaş ulaşıyor.

Nefilimler uzay seyahati yapabilecek kapasitedeydiler, ancak anlaşılıyor ki, o zamanlar onlar bizim şu anda olduğumuzdan sadece biraz daha fazla gelişmişlerdi. Sümer ka-

yıtları onları uzay gemilerinde arkalarından alevler çıkararak giderken gösterir – roketler. Bu, pek de gelişmiş olmayan uzay seyahatinin başlangıcıdır. Hatta, iki gezegenin arasında seyahat edebilmek için, Niburu Dünyaya yaklaşana kadar beklemek zorunda kalmışlardır. Her istedikleri gidemiyorlardı, yakınlaşana kadar beklemek zorundaydılar. Nefilimlerin, güneş sisteminden çıkamadıklarına göre, buradaki gezegenleri araştırıp Dünyada bol miktarda altın bulduklarını düşünüyorum. Böylece, 400,000 yıl kadar önce, sadece tek bir amaç için bir ekip gönderdiler – altın çıkarmak. Dünyaya gelen Nefilimler, altını çıkarmak üzere 600 civarında maden işçisi, başlarında patron gibi olan 12 üye ve yörüngedeki ana gemide kalan 300 kadar kişiydiler. Önce, bugün Irak olan bölgeye gittiler, oraya yerleşerek şehirler kurmaya başladılar, ancak altını buradan çıkarmadılar (şek. 3-9). Altın için, güneydoğu Afrika'daki belirli bir vadiye gittiler.

On iki üyeden birinin adı Enlil'di ve madencilerin lideriydi. Dünyanın derinliklerine girdiler ve büyük miktarlarda altın çıkardılar. Her 3600 senede bir Niburu/Marduk yaklaştığında, altını kendi gezegenlerine taşıdılar. Niburu yörüngesinde devam ederken de gene kazmaya devam ettiler. Sümer kayıtlarına göre, çok uzun bir süre kazdılar – yaklaşık 100,000 ila 150,000 yıl – sonra Nefilim isyanı oldu. Bu olayın tarihi konusunda Sitchin'le hemfikir değilim. Sitchin bunu doğrudan Sümer kayıtlarından değil, olması gerektiğini düşündüğüne göre hesap etmiştir. Bulduğu, isyanın 300,000 yıl kadar önce olduğudur. Ben, 200,000 yıl kadar önce olduğuna inanıyorum.

Şek.3-9. İlk Nefilim yerleşimleri ve altın madenleri.

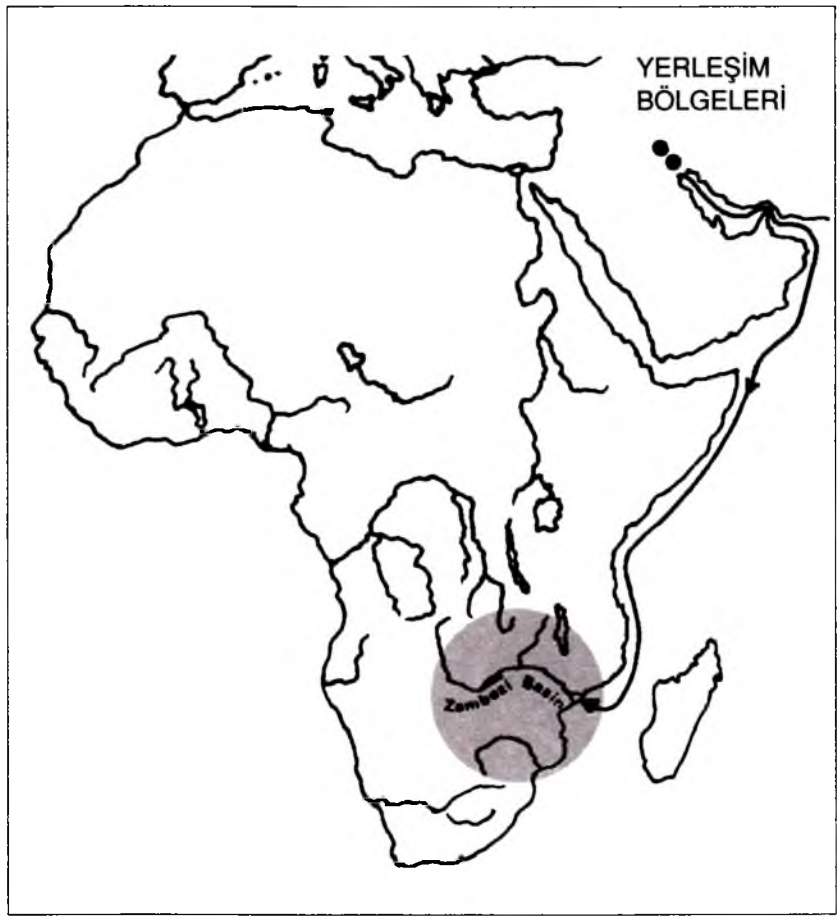

Nefilim İsyanı ve Irkımızın Kökleri

300,000 ila 200,000 yıl önce Nefilimler isyan etti. Sümer kayıtları, bu isyanı çok detaylı olarak anlatır. İşçiler patronlarına isyan ettiler, maden ocaklarını kazmak istemiyorlardı. İşçilerin "Bu altını 150,000 yıldır kazıyoruz ve artık bıktık. Bunu daha fazla devam ettirmeyeceğiz" dediklerini hayal edebilirsiniz. Ben, şahsen ancak bir ay dayanabilirdim.

İsyan, patronların başına iş açtı ve böylece on iki lider bir araya gelerek ne yapacaklarına karar vermeyi planladılar. Kararları, bu gezegende var olan bir hayat formunu, anladığım kadarıyla primatlardan birini al-

maktı. Primatın kanını önce kil ile, sonra da, genç bir Nefilimin spermiyle karıştıracaklardı. Tabletler, kimyada kullanılan flakonlara benzeyen şişelerden birbirine bir şeyler boşaltarak, bu yeni yaşam formunu yarattıklarını gösterir. Planları, primatların DNA'ları ve kendi DNA'larını kullanarak, Dünyada o zamanlar var olandan daha gelişmiş bir ırk yaratmak ve böylece bu yeni ırkı sadece altın çıkartmak için madenlerde kullanmaktı.

Orijinal Sümer kayıtlarına göre, bizler madenciler, altın çıkarmakta kullanılan köleler olmak üzere yaratılmıştık. Yaratılmamızdaki tek amaç buydu. Hedefleri, kendi gezegenlerini kurtarmak için gerekli olan tüm altın çıkarıldıktan sonra, ırkımızı yok ederek buradan gitmekti. Bizlerin yaşamasına izin vermeyeceklerdi. Bunları duyan bir çok kişi, "Bu biz olamayız, bizler bu tür şeylere göre fazla asiliz" diye düşüneceklerdir. Ancak, Dünyanın en eski kayıtları, gerçeği böyle anlatmaktadır. Hatırlayalım ki Sümerce, dünyadaki bilinen en eski dildir, Kur'an ve İncil gibi kitaplardan çok daha eskidir. Anlaşılıyor ki, İncil, Sümerlilerin küllerinden doğdu.

Bilimin keşfettiği en az bunlar kadar ilginçtir. Sümer kayıtlarının altın çıkarıldığını söylediği yerde arkeologlar altın madenleri bulmuştur. Bu kadim madenlerin yaşı 100,000 yıl geriye gitmektedir. İnanılmaz olan, Homo Sapiens'in (bu biziz), bu madenlerden altın çıkardığıydı. Orada kemiklerimiz bulunmuştur. Bu altın madenleri en az 100,000 yıl önce kullanılmışlardı ve bu madenlerdeki insan kemiklerinin yaşı ise 20,000 yıl olarak belirlenmiştir. Peki, bizler 100,000 yıl önce altın madenlerinde ne yapıyorduk? Altına ne ihtiyacımız vardı? Altın yumuşak bir metaldir, diğer başka metaller gibi kullanılamaz. En eski sanat eserlerinde altına sık rastlanmaz. Öyleyse neden bunu yapıyorduk ve bunlar nereye gidiyordu?

Havva Altın Madenlerinden mi Geldi?

Uzun zamandan beri ortaya konulmaya çalışılan, bir de Havva teorisi (böyle adlandırıldı) vardır.

Bilim adamları DNA molekülünün belli bir unsurunu üst üste çakıştırarak hangisinin önce geldiğini belirlemeye çalıştılar ve insanlık tarihinin ilk bireyinin 150,000 ila 250,000 yıl önce yaşadığını belirlediler. Havva adını verdikleri bu ilk insan, Sümerlilerin altın çıkarıldığını iddia ettikleri vadiden gelmekteydi (şek. 3-10)! O zamandan beri sadece bir bilim adamı bu teoriyi, DNA kökenlerine değişik bir çok şekilde bakılabileceği gerekçesiyle reddetmiştir. Ancak ben gene de, bu teorinin işaret ettiği vadi ile Sümer kayıtlarının anlattığı yerin aynı olmasını çok çarpıcı buluyorum.

Irkımızın Kökleri Üzerine Thoth'un Versiyonu

Şimdi Thoth'un versiyonunun ne kadar benzer olduğunu görelim.

Thoth, Melchizedek geleneği ile hemfikirdir ve Sitchin'in dediği gibi, ırkımızın 350,000 yıl önce başlamadığı görüşündedir. Thoth, ırkımızın tam olarak 200,207 yıl önce (1993 yılına göre), ya da M.Ö. 198,214'de başladığını söyler. Thoth'a göre, ırkımızın ilk insanları Güney Afrika açıklarında adı Gondwanaland olan bir adaya yerleştirilmiştir.

Bu, Gondwanaland'ın doğru şekli mi bilmiyorum (şek. 3-11), çok da önemli değil, fakat o bölgedeydi. O adaya yerleştirilmelerinin nedeni orada kalmaları ve dışarı çıkamamaları idi. Nefilimlere yararlı olacak kadar evrimleştiklerinde, Afrika'daki madenlere ve altın çıkardıkları başka yerlere kazı yapmak ve diğer hizmetlerde bulunmak üzere gönderiliyorlardı. Bu ilk ırk, atalarımız, Gondwanaland Adasında, 50-70,000 yıl kadar geliştiler ve evrimleştiler.

Şek.3-10. İnsanın köklerinin genetik Havva'ya kadar takibi.

New Debate Over Humankind's Ancestress

Biologists insist all human lineages track back to a woman in Africa 200,000 years

Tracing Descent Back to a Genetic Eve

Bu haritada bir zamanlar farklı kara kütlelerinin birbirine geçermiş gibi uyumlu olduğunu görüyorsunuz, şimdilerde, bilim adamları bunun doğru olabileceğini düşünüyorlar. Bu tek kara parçasının adı, parçalanmadan önce, Gondwanaland idi. Bu adı batı Afrika kabilelerinin yaradılış hikayelerinden buldular. Bu kabilelerin yaradılış hikayelerini okursanız, hepsinin farklı fikirleri olduğunu göreceksiniz ancak belirli bir konuda hepsi anlaşırlar. Hepsi, onların batıdan, Afrika'nın batı kıyısı açıklarında bir adadan geldiklerini ve o adaya Gondwana denildiğini söyleyeceklerdir. Zulu kabilesi dışında hepsi bu bilgi konusunda anlaşır. Zulular onların uzaydan geldiğini iddia eder.

Sümer kayıtları insanları, Nefilimlerin üçte biri boyunda resmederler. Bizle kıyaslandığında Nefilimler kesinlikle devdiler. Kayıtlara inanırsanız, 3-5 metre boyundaydılar. Yalan söylemeleri için bir neden göremiyorum. Thoth yeryüzünde devlerin olduğunu söylemiş ancak onların kim olduğu hakkında bilgi vermemiştir. İncil de aynısını söyler. İşte Tekvinin (Genesis) altıncı bölümü:

Şek.3-11. Gondwanaland.

"Ve gitmek üzere geldi. Dünyanın üzerinde insanoğlu üremeye başladığında, kız evlatları oldu" – bu önemli bir cümle "insanoğlu üremeye başladığında" (birazdan bu konuda konuşacağım) – "Tanrının oğulları" (bunu bir dakika düşünün, "Tanrının oğulları" diyor, çoğul) "insanın kızlarını gördü, açık tenliydiler, ve onlar" (Tanrının oğulları) "seçtiklerini eş olarak aldılar. Ve Tanrı dedi ki " Ruhum her zaman insanla uğraşmayacak, çünkü o aynı zamanda ettendir " (bu Tanrının da etten olduğunu gösterir), " ancak günleri yüz yirmi yıl olacaktır. O günlerde ve sonraları dün-

yada devler vardı; Tanrının oğulları insanın kızları ile beraber olduğunda ve onların çocuklarını taşımaya başladıklarında, onlar; yaşlı, şöhretli adamlardan olan aynı cesur adamlar oldular."

İncil'in bu kısmı bir çok şekilde yorumlanmıştır. Sümer kayıtlarının anlattıklarının ışığında bakarsanız, tamamen farklı şeyler görürsünüz, özellikle daha eski İncil'leri okuduğunuzda devlere ne isim verdiklerini de görürsünüz. Hıristiyan İncil'inde onlara "Nephilim" denirdi – Sümer kayıtlarındaki aynı sesi veren kelimenin tıpa tıp aynısı. Dünyada İncil'in yaklaşık 900 değişik versiyonu vardır, hemen hemen hepsi devlerden bahseder ve büyük bir yüzdesi da onlara Nefilim der.

İnsan Irkının Tasarlanması: Sirius'un Rolü

Thoth Dünyada devler olduğunu söyler. Bütün söylediği de bu kadardır. Buraya nasıl ve nereden geldiklerini söylemedi. Irkımız yaratıldığı zaman, bu devlerin annemiz olduğunu anlatır. Yedi tanesinin bir araya geldiğini, bedenlerini bilinçli olarak düşürdüklerini ve aynı Genesis şemasındaki gibi, bilincin iç içe geçmiş yedi halkasının şemasını oluşturduklarını söyler (Bölüm 5'de anlatılacak). Bu kaynaşma, kadim insanların Yaşam Çiçeği dedikleri beyaz-mavi bir alev meydana getirdi; bu alevi Dünyanın rahmine yerleştirdiler.

Mısırlılar bu rahime Amenti Salonları adı verirler. Bu, Dünyanın yüzeyinin yaklaşık 160 km altına üç boyutlu olarak yerleştirilmiş dört boyutlu bir alandır ve Büyük Piramide dört boyutlu bir geçişle bağlıdır. Amenti Salonları'nın en önemli kullanım alanlarından birisi, yeni ırk ya da türlerin yaratılmasıdır. İçinde, Fibonacci oranlarına dayalı, taştan yapılmış gibi görünen bir oda vardır. Odanın ortasında bir küp (geometrik şekil), onun da üzerinde Nefilimlerin yarattığı alev vardır. Bu alev, 120-150 cm boyunda ve 90 cm çapındadır, rengi ise beyazımsı mavidir. Bu ışık saf pranadır, saf bilinçtir; bizlerin, insan adı verilen yeni evrim yoluna çıkabilmemiz için yaratılmış gezegensel rahimdir.

Thoth, eğer bir anne varsa, o zaman bir de baba olmalıdır der. Babanın yapısı – spermi – sistemin ya da bedenin dışından gelmelidir. Nefilimler deney tüplerini düzenleyip bu yeni ırkın yaratılmasına hazırlanırlarken, uzak bir yıldızdaki başka bir ırk – Sirius B'den sonraki üçüncü gezegen – Dünyaya gelmeye hazırlanıyordu. Bu ırkın 32 üyesi vardı, 16 dişi ve 16 erkek tek bir aile içinde evlenmişlerdi. Onlar da, Nefilimlerin boyunda olan devlerdi. Nefilimler temelde üçüncü boyut varlıkları olmalarına rağmen Siriuslular dört boyutluydular.

Otuz iki insanın birbiriyle evlenmesi tuhaf gelebilir. Dünyada, bir erkek ve bir dişi birbiriyle evlenir, çünkü, bizler kendi güneşimizin ışığını yansıtırız. Bizim güneşimiz, bir proton ve bir elektronu olan bir hidrojen güneşidir. Biz hidrojenin bu prosesini tekrarlarız ve bu nedenle bu şekilde

evleniriz, bire bir. Helyum güneşleri olan gezegenleri ziyaret edecek olsaydınız – onların iki proton, iki elektron ve iki nötronları vardır – iki erkek ve iki dişinin çocuk yapmak üzere bir araya geldiğini görürdünüz. Sirius B gibi, evrimleşmiş beyaz cüce olan eski bir güneşin 32'lik bir sistemi vardır (germanyum).

Siriuslular buraya geldiler ve ne yapacaklarını tam olarak biliyorlardı. Doğrudan Amenti Salonlarının rahmine, oradan piramide ve aleve gittiler. Bu varlıklar her şeyin ışık olduğu anlayışına sahiptirler. Düşünce ve duygular arasındaki bağlantıyı anlamışlardır. Siriuslular, yaklaşık 75 cm yüksekliğinde, 90- 120 cm genişliğinde ve kabaca 5.5- 6 metre uzunluğunda 32 pembe kuartz dilim yarattılar. Bunları, alevin çevresinde yoktan var ettiler – tamamen hiçlikten. Sonra, bu dilimlerin üzerine, yüzleri yukarı bakacak şekilde ve başları alevin merkezine dönük, erkek ve dişi dönüşümlü olarak uzandılar. Siriuslular alevi içlerine aldılar ya da Nefilimlerin rahmi ile birleştiler. Üçüncü boyut seviyesinde, Nefilim bilim adamları laboratuarda üretilmiş insan yumurtalarını yedi Nefilim kadınının rahmine yerleştirdi ve neticede ilk insan doğmuş oldu. İnsanlarda gebelik 24 saatten az bir sürede gerçekleşir – ilk sekiz hücreden geçen temel süreç . Gezegensel boyutta gebeliğin oluşumu çok farklıdır. Thoth'a göre, onlar Dünya ile bu yeni ırka gebe kalarak, ve orada hiç hareket etmeden yaklaşık 2000 yıl yattılar. Nihayet, 2000 yılın sonunda, ilk insanlar, Afrika'nın batı kıyıları açığındaki Gondwanaland'da doğdu.

Enlil'in Gelişi

Hikayenin Siriusluların baba olduğu kısmı, Sümer kayıtları ile tam olarak uyuşmaz; en azından Zecharia Sitchin'in kendisinin de anlayamadığı bir dizi olaya bakana kadar. Dünyaya ilk gelenin ve güney Afrika'daki patronun kendisi olmasına rağmen Enlil, Dünyaya geldiği zaman karaya inmedi, suya indi. Neden suya indi? Çünkü orası yunusların ve balinaların olduğu yerdi. Yunuslar ve balinalar, bu gezegendeki en yüksek bilince sahiptiler, hala da öyleler. Basitçe galaktik kelimelerle ifade edersek, Enlil okyanusa girerek yaşamak ve Dünyadan altın çıkartmak için izin almak zorundaydı. Neden? Çünkü bu gezegen yunuslara ve balinalara aitti ve gezegen dışı bir ırkın farklı bir bilinç sistemine girebilmesi için, galaktik bir kanun gereği, izin alınması gerekmekteydi. Sümer kayıtlarına göre, Enlil onlarla uzun bir süre kaldı ve en sonunda karaya çıkmaya karar verdiğinde, yarı insan yarı balıktı! Bir zaman sora Enlil tamamen insan oldu. Bu, Sümer kayıtlarında tasvir edilmiştir.

Sirius B'den itibaren üçüncü, bazılarının Okyanusya dediği gezegen, yunusların ve balinaların gezegeniydi. Avustralya'daki yunus hareketinin lideri Peter Shenstone, olağanüstü bir kitaba kanallık etmiştir. Bu kitabın adı The Legend of the Golden Dolphin'dir, yunuslar tarafından aktarılmıştır ve yunusların nasıl başka bir galaksiden geldiklerini, nasıl Sirius B

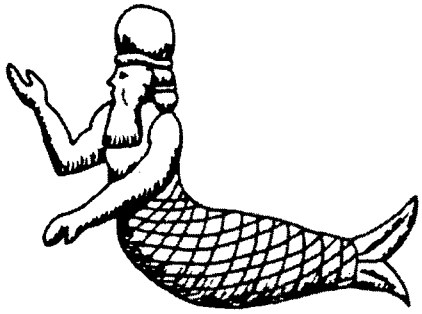

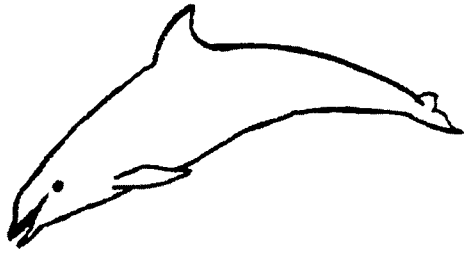

gibi küçük bir gezegende bulunduklarını, ve nasıl Dünyaya geldiklerini detaylı olarak anlatmaktadır. Gezegenin hemen hemen tamamı sularla kaplıdır; Avustralya boyutunda bir ada ve Kaliforniya boyutunda bir diğer adadan başka bir şey yoktur. Bu kara kütlelerinin üzerinde insan benzeri varlıklar vardır, ancak sayıları fazla değildir. Gezegenin geri kalan kısmı, tamamen sudur – memeli deniz hayvanlarına aittir. İnsan benzeri varlıklarla memeli deniz varlıkları arasında doğrudan bir bağlantı vardır. Enlil (bir Nefilim), ilk buraya geldiğinde, önce yunuslarla (Siriuslular) izinlerini almak için temasa geçti. Sonra karaya çıkarak bizim ırkımızın yaradılışıyla sonuçlanan süreci başlattı.

Nefilim Anneler

Hatırlatmak ve netleştirmek üzere: İsyandan sonra, Dünyada yeni bir ırk yaratmak üzere karar verildi ve Nefilimler anne unsuru oldular. Sümer kayıtları yedi dişinin gönüllü olduğunu söyler. Sonra, Nefilimler Dünyadan kili, primatlardan kanı, genç Nefilimlerden de spermleri alarak hepsini karıştırdılar ve bu iş için seçilmiş olan genç Nefilim kadınının rahmine yerleştirdiler. Onlar, insan bebekler doğurdular. İlk hikayelerin anlattığına göre, sadece Adem ve Havva değil, yedimiz birden, aynı anda doğduk, ve hepimiz kısırdık. Üreyemiyorduk. Nefilimler küçük insanlar yaratmaya, küçük insanlardan bir ordu yaratmaya – bizler - devam ettiler ve Gondwanaland'a yerleştirdiler. Kısmen Sümer kayıtları, kısmen de Thoth'dan olan bu hikayeye inanmak isterseniz, ırkımızın annesi Nefilim, babası ise Siriusludur. Nefilimlerle ilgili Sümer kayıtları olmasaydı, bütün bunlar çılgınca görünebilirdi – hala da öyledir. Ancak, arkeolojik kayıtları okursanız Siriuslu baba hakkında olmasa da Nefilim annenin doğruluğu hakkında muazzam miktarda kanıt bulacaksınız.

Bilim buraya nasıl geldiğimizi anlayamıyor. Son primat ile aramızda "kayıp bir bağlantı"nın farkındasınız. 150,000 ila 250,000 yaşında olduğumuzu biliyorlar, ancak, nereden geldiğimiz ve nasıl geliştiğimiz konusunda hiç bir fikirleri yok. Mistik bir kapıdan çıkıverdik ve vardık bile.

Adem İle Havva

Sümer kayıtlarının diğer bir ilginç kısmı da, Nefilimlerin Afrika'da bir süre altın çıkardıktan sonra, daha kuzeyde, bugünkü Irak yakınlarındaki şehirleri özenli ve son derece güzel bir hale getirmiş olmalarıdır. Yağmur ormanları içinde, etraflarında çok büyük bahçelerle çevrelenmişlerdi. Sümer kayıtlarına göre, sonunda, bazı esirlerin güneydeki madenlerden, bahçelerde çalıştırılmak üzere şehirlere getirilmesine karar verdiler. Anlaşılıyor ki, bizler iyi esirlerdik.

Bir gün Enlil'in erkek kardeşi Enki (ismi yılan anlamına gelmektedir),

Havva'ya gitti – kayıtlar bu ismi kullanıyor, Havva – ve ona ağabeyinin bahçenin ortasındaki ağaçtan bir şey yenmesini istemediğini, çünkü bunun onları Nefilimler gibi yapacağını söyledi. Enki, ağabeyiyle aralarındaki bir anlaşmazlığın intikamını almaya çalışıyordu (Hikaye bundan çok daha kapsamlıdır, kayıtlardan okuyabilirsiniz). Böylece Enki Havva'yı o ağacın elmasını yemeye ikna etti – iyi ve kötünün bilgisinin ağacı - kayıtlara göre, bu ağaç karşıtlık bakış açısından çok daha fazlasını içeriyordu. Bu, Havva'ya yaratma, doğurma gücünü verdi.

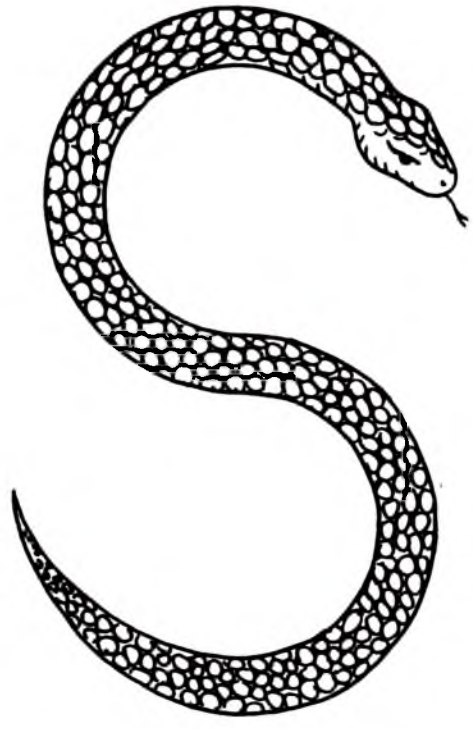

Böylece, Havva Adem'i buldu, ağacın meyvesini yediler ve çocukları oldu – isimlerinin hepsi Sümer tabletlerinde kayıtlıdır. Buradan itibaren Adem'le Havva'nın hikayesini düşünün – her ikisini de: Sümer kayıtlarında olanı ve İncil'de olanı. Genesis'e göre, Tanrı bahçede dolaşır – yürüyor, bedeni var, etten yapılma. Bahçede Adem ve Havva'ya seslenerek yürür. Nerede olduklarını bilmez. O Tanrıdır ve nerede olduklarını bilmemektedir. Onları çağırır ve gelirler. Ağacın arkasına saklandıklarını görene kadar – utanmaktadırlar - ağacın meyvesini yediklerini anlamaz. Sonradan, ne yaptıklarını anlar.

Başka bir şey daha: Tanrı anlamına gelen bir kelime, elohim, orijinal İncil'de geçmektedir, aslında bütün İncil'lerde vardır – tekil değil çoğuldur. İnsanlığı yaratan Tanrı, acaba bir varlık ırkı mıdır? Enlil, Adem'le Havva'nın ne yaptığını öğrenince öfkeden deliye döner. Özellikle, diğer ağaçtan, yaşam ağacından, yemelerini hiç istememektedir, çünkü o zaman sadece doğurganlığa değil aynı zamanda ölümsüzlüğe de sahip olacaklardır. (Bunların gerçekten ağaç olup olmadıklarını bilmiyoruz. Bilinçlilikle ilgili bir sembol de olabilirler.) Bu nedenle, Enlil onları bahçesinden uzaklaştırır. Onları başka bir yere yerleştirir ve kontrol altında tutar. Kontrol altında tutmak zorundadır çünkü, bütün kızlarının ve oğullarının isimlerini kaydetmiştir ve ailede olup biteni bilmektedir. Bütün bunlar, İncil'den 2000 yıl önce yazılmıştır.

Adem ve Havva'nın zamanından sonra ırkımız iki türde gelişti: doğurabilenler özgürdü (kontrol edilmelerine rağmen), doğuramayan diğerleri ise köleydi. Modern bilim adamlarına göre, ikinci tür 20,000 yıl öncesine kadar altın çıkartmaya devam etti. Madenlerde bulunan, ikinci türe ait kemikler bizimkilerin tıpa tıp aynıdır; tek fark onların çocuk sahibi olamamasıydı. Büyük Tufan zamanında, kabaca 12,500 yıl önce, bu tür tamamen yok edildi. (Bu konu çok daha geniştir, zamanı geldiğinde anlatacağız.)

Bu çalışmada dört kutup değişiminden söz edeceğiz – Gondwanaland, Lemurya, Atlantis (Büyük Tufan budur) battıklarında ve şimdi olmak üzere olan. Bu yan not önemlidir. Thoth'a göre, Dünyanın yörüngesindeki yatıklık derecesi ile kutup değişiminin derecesi – bilime göre, oldukça düzenlidir – gezegendeki bilinç değişimi ile doğrudan ilişkilidir. Örneğin, Büyük Tufan zamanında kutuplar yer değiştirdiğinde, Kuzey Kutbu Hawaii'deydi (bunun tartışmaya açık olduğunu kabul ediyorum) – en azından

manyetik kutup oradaydı – şimdi ise oradan 90 derece uzaktadır. İşte bu, büyük bir değişikliktir. Olumlu değil, olumsuz bir değişikliktir – bilinçlilikte aşağı indik, yukarı çıkmadık.

Lemurya'nın Yükselişi

Thoth'a göre, Adem'le Havva'dan sonra eksende olan büyük bir değişiklik Gondwanaland'ın batmasına neden oldu. Thoth, Gondwanaland battıktan sonra, Pasifik Okyanusunda, Lemurya adı verilen başka bir kara kütlesinin ortaya çıktığını söyler. Adem ve Havva'nın neslinden gelenler ana vatanlarından alınarak Lemurya'ya getirilmişlerdi.

Şekil 3-12, tam olarak olmasa da Lemurya'nın neye benzediğini göstermektedir. Hawaii Adalarından, aşağılardaki Easter Adasına kadar uzanmaktaydı. Tek parça bir kütle değil, birbiriyle yakından bağlantılı binlerce küçük adadan meydana gelmişti. Bu adaların bazıları büyük, bazıları küçüktü ve bu resimde görülenden çok daha fazlası vardı. Bu kıta, suyun biraz üzerindeydi – bir su kıtası.

Bildiğim kadarıyla, Adem'in soyu buraya getirildi ve Nefilimlerin müdahalesi olmadan kendi hallerinde gelişmelerine izin verildi. Lemurya'da 65-70,000 yıl kaldık. Lemurya'da çok mutluyduk. Sadece bir kaç sorunumuz vardı. Evrim yolunda hızla ilerliyorduk. Kendi üzerimizde deneyler yaptık ve bedenlerimizde bir çok değişiklikler gerçekleştirdik. İskelet yapımızı değiştiriyorduk, omurganın kökünde, kafatasının boyut ve şekli üzerine epey çalıştık. Çoğunlukla sağ beyinliydik, feminen bir doğamız vardı. Aynı Dünyaya geldiğimizde olduğu gibi, evrim döngüsü, erkek mi dişi mi olacağını seçmek zorundadır. Bu kararı almak zorundasınızdır. Bizim ırkımız dişiydi. Lemurya battığında, bizler ırk olarak 12 yaşındaki bir kız çocuğuna denktik.

Şek.3-12. Lemurya.

1910'da Lemurya'nın Keşfi

Lemurya'nın var olabileceği gerçeği 1910 yılına kadar toplumumuzda yerleşmemişti. Bu bilgiyi pek hatırlamıyoruz, çünkü 1912'de olan bir olay evrimimizin yönünü değiştirdi. 1912'de, 1942 ve 43 yıllarında yapılan Philadelphia Deneyine benzeyen deneyler gerçekleştirildi (bundan sonra bahsedeceğiz). Deneyi aslında 1913 yılında yaptılar ancak korkunç bir başarısızlıkla sonuçlandı, ben şahsen bu deneyin II. Dünya Savaşına yol açtığını düşünüyorum. Bu olaydan sonra, hiç bir zaman eskisi gibi olmadık.

I. Dünya Savaşı öncesinde, Amerika Birleşik Devletleri'nin ruhsal gelişimi, şu anda olanlara çok benziyordu. İnsanlar ruhsal ve psişik çalışma-

larla, meditasyonla, kadim tarihi anlamakla ve buna benzeyen konularla son derece ilgiliydiler. Fransa'da Colonel James Churchward ve Augustus Le Plongeon gibi kişiler, Atlantis ve Lemurya üzerine çalışıyorlardı ve bugünle kıyaslandığında buna benzer bir çok düşünce de vardı. Sonra, I. Dünya Savaşı başladı ve uykuya daldık, 1960'lara kadar da uyanmadık. Ancak, 1910'da Lemurya'nın varlığıyla ilgili kanıt çok çarpıcıydı – mercanlarla bağlantılıydı. Mercanlar, suyun altında sadece 45 metre derinliğe kadar yaşayabilirler. Sanırım, 1910'da Pasifik Okyanusun tabanı şu anda olduğundan daha yüksekti, çünkü, mercan halkalarının Easter Adası'ndan çok uzaklara gittiğini okyanusun yüzeyinde görebiliyorlardı.

Aklıma gelmişken, okyanus tabanı alçalır ve yükselir. Bilmeyebilirsiniz ama, Atlantik Okyanusunun tabanı, 1969 yılının Aralık ayında, 3000 metreden fazla yükselmiştir; bununla ilgili bilgileri Life Dergisi'nin 1970 Ocak sayısında bulabilirsiniz. Bermuda çevresinde, bazı adalar aniden yüzeye çıkmaya başladılar. Büyük bir kısmı tekrar batmakla beraber, bir kısmı hala oradadır. O zamandan önce, okyanus tabanı 3000 metreden daha derindi.

Platonun Atlantis ve Atlantik Okyanusu'ndan söz ettiği zamanlarda Grek'ler, gemilerini Cebelitarık Boğazı açıklarından Atlantik Okyanusu'na geçirmekte sıkıntı çekiyorlardı, çünkü, bu bölgedeki su derinliği sadece 3- 4.5 metre, bazı yerlerde daha da azdı. Şimdi, su tekrar derinleşmiştir.

Pasifik'te görülen mercan halkalarının 550 metre derinlikte olduğu tahmin edildi. Bu, mercanların içinde, orijinal halinde, adaların olduğunu gösteriyordu, çünkü, mercanların büyüyebilmeleri için yüzeye yakın olmaları gerekir. Eğer halkalar 550 metre derinlikteyse ve mercanlar da 45 metrenin altında yaşayamadığına göre, bu onların çok çok yavaş battığını gösterir. 1910'da insanlar mercan halkalarının uzaklara gittiğini görebiliyorlar ve orada bir çok adanın olabileceğini biliyorlardı. Belki de daha önemlisi, Hawaii Adalarının flora ve faunasını takip ederseniz, Hawaii'den Easter Adasına kadar olan geniş kavis üzerindeki tüm adalarda aynı özellikleri bulursunuz. Bu adalar birbirinden büyük mesafelerle ayrılmışlardır, ancak, haritaya bakarsanız, bir hat üzerine dizildiklerini göreceksiniz. Bu hat, Lemurya'nın batı kıyılarını oluştururdu. Bütün adalar, Tahiti ve Borea da dahil olmak üzere, Lemurya'nın parçasıydılar. Bu hat üzerindeki tüm adalar aynı fauna (hayvan türleri) ve floraya (bitki örtüsü) sahiptir – diğer başka adalar değil, sadece bu hat üstündeki adalarda, aynı ağaçlar, aynı kuşlar, aynı arılar, aynı böcekler, aynı bakterilere rastlarsınız, her şey aynıdır. Bilim bu olayı, ancak bir zamanlar bu adalar birbirine çok yakın olsalardı ve aralarında kara köprüleri olsaydı açıklayabilirdi.

Ay, Tiya ve Tantra Varlıkları

Lemurya'daki yeni medeniyet oldukça iyi gelişmekteydi, her şey muhteşem gidiyordu. Ancak, Lemurya'nın büyük bir kısmı sonunda battı. Batmadan bin yıl kadar önce, orada yaşayan Ay ve Tiya adında iki insan vardı. Bu çift, daha önce kimsenin yapmadığı bir şeyi yaptı – en azından bizim evrim sürecimiz içinde. Belli bir şekilde sevişip ve belli bir şekilde nefes alındığı takdirde, çocuk olduğunda farklı neticeler alınacağını buldular . Bu farklı gebe kalma yoluyla, üçü de – anne, baba ve çocuk – hepsi ölümsüz oluyordu. Başka bir ifadeyle, belli bir şekilde bebek sahibi olarak, yaşadığınız bu tecrübeyle hayatınızı sonsuza kadar değiştirebiliyordunuz.

Ay ve Tiya'nın da yaşadıkları bu tecrübeden sonra ölümsüz olduklarını fark ettiklerinden eminim. Zaman geçtikçe herkesin ölmesine rağmen onlar hayatta kaldılar ve insanlar o zaman onlarda farklı bir şeylerin olduğunu anlamaya başladı. Sonunda bir okul kurdular. Bildiğim kadarıyla, Dünyada bu dönemdeki ilk sırlar okulu buydu. Adı, Naacal ya da Naakal olan Sırlar Okulu'nda, bizlerin diriliş ya da yükseliş dediğimiz şeyi Tantra yoluyla öğretmeye çalışıyorlardı. Tantra, yoga veya cinsel uygulama yoluyla Tanrıyla bütünleşme anlamına gelen Hinduca bir kelimedir. (Tam olarak ne yaptıklarını anlayabilmemiz için bir çok konunun üzerinden geçmemiz gerek.) Her neyse, bunu yaptılar ve herkese de öğretmeye başladılar.

Lemurya batmadan yaklaşık bin kişiye öğretmişlerdi, bu, her biri üç kişilik 333 ailenin, yapılanları anlayabildiği ve uygulayabildiği anlamına gelir. Bu olağandışı şekilde sevişmeyi başarabiliyorlardı. Aslında birbirlerine dokunmuyorlardı. Hatta, aynı odada olmalarına bile gerek yoktu. Bu, boyutlar arası sevişmeydi. Başkalarına bunu nasıl yapabileceklerini öğrettiler ve bir kaç bin yıl içinde tüm ırkı yeni bir bilince geçirebilecekleri noktaya yaklaşıyorlardı.

Anlaşılıyor ki, Tanrı hayır dedi, zaman doğru değildi. Lemurya battığında yeni başlamışlardı. Lemurya, daha önce de söylediğim gibi, dişiydi ve Lemuryalılar da son derece psişikti. Lemurya'nın batacağını çok önceden biliyorlardı. Bunu mutlak bir kesinlikle biliyorlardı, bir tartışma konusu değildi. Bu nedenle, uzun zaman önce hazırlanmaya başladılar. Sanat eserlerini Titicaca Gölüne, Shasta Dağına ve daha başka yerlere taşıdılar. Hatta, Lemurya'nın altın diskinin yerini bile değiştirdiler. Değeri olan her şeyi ülkeden çıkarttılar ve sona hazırlandılar. Lemurya battığı zaman onların hepsi adaların dışındaydı. Titicaca Gölünden Orta Amerika'ya, Meksika'dan Shasta Dağına kadar olan bölgelerde yeniden yerleşmişlerdi.

Thoth'un anlattıklarına göre, bir eksen kayması sırasında, Lemurya'nın batışı ve Atlantis'in çıkışı aynı zamanda oldu. Lemurya battı, Atlantis çıktı.

Atlantis, Şekil 3-13'de gösterildiği gibi, oldukça büyük bir kıtaydı. Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğu kısmı yoktu; Florida, Lousiana, Alabama, Georgia, Güney Carolina, Kuzey Carolina ve Texas'ın bazı kısımları su altındaydı. Atlantis'in gerçekten bu kadar büyük olup olmadığını bilmiyorum, ancak büyük olduğunu biliyorum. Amerika kıtası ve dokuz adadan oluşuyordu: biri kuzeyde, biri doğuda, biri güneyde ve şimdi Florida Keys'in olduğu yere kadar uzanan altı tanesi de batıdaydı.

Şek.3-13. Atlantis.

Güncelleştirme:
23 Mayıs 1998'da, Florida, Miami'deki Egyptology Society'nin başkanı Aaron Du Val, Atlantis'in Bimini yakınlarında bulunduğunu ve bunun bilimsel olarak hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde ispatlandığını duyurdu. Dev bir su altı piramidi bulmuşlardı ve bu simya yöntemleriyle mühürlenmiş odaları açarak Plato'nun kadim Grek zamanında Atlantis hakkında söylediklerini doğrulayan kayıtları ortaya çıkarmışlardı. Du Val, kanıtlarını tüm dünyaya 1998 bitmeden ya da az sonra sunacaklarını ifade etmiştir.

DÖRT

Bilinç Evreninin Düşürülmesi ve Mesih Ağının Yaratılması

Lemuryalılar İnsan Bilincini Nasıl Evrimleştirdiler

Lemurya'nın ölümsüz varlıkları ana vatanlarından yeni kıta Atlantis'in kuzeyindeki küçük bir adaya "uçtular". Udal adını verdikleri bu küçük adada uzun zaman beklediler, sonra ruhsal bilimlerini tekrar yaratmaya başladılar. Onları seyrediyor olsaydınız ne yaptıklarını anlayamazdınız; deli olduklarını düşünebilirdiniz. Ne yaptıklarını tanımlayabilmem için önce, başka bir şey anlatmalıyım.

İnsan Beyninin Yapısı

Bu daire (şek. 4-1), yukarıdan aşağı bakıldığında, bir insan kafasını temsil ediyor. Burun (B) ile gösterilmiştir. İnsan beyni iki kısma bölünmüştür; sağ taraf ve sol taraf.

Şekil 4-2'de görüldüğü gibi, sol taraf erkek, sağ taraf ise dişidir ve corpus callosum ile birleştirilmişlerdir. Thoth'a göre, bu iki yarım kürenin doğal yapısıdır. Sol taraf, erkek unsur, her şeyi tamamen mantıksal olarak görür. Sağ taraf, dişi unsur, bir şeyleri anlamaktan çok deneyimlemekle ilgilidir. Dişi ve erkek algılar birbirlerinin ayna görüntüleridir – sanki aralarında bir ayna varmış gibi. Erkek olan tarafa LOVE kelimesini yazmış olsaydınız, onu şekilde gösterildiği gibi algılardı. Dişi taraf ise ayna görüntüsünü, gene şekilde gösterildiği gibi algılar. Erkek taraf dişi tarafın algılama biçimine baktığında, "Bunda mantık yok" der. Dişi taraf da erkek tarafa bakar ve "hisler nerede" der.

Beyin başka bir ince bölme ile dört bölüme daha ayrılır. Beynin erkek tarafının arkasında ön tarafı yansıtan bir unsur vardır (şek. 4-3). Dişi tarafın arkasında, ön taraftakini yansıtan bir ayna görüntüsü vardır. Erkek mantıklı unsurun arkasında tamamen deneyimsel bir unsur olduğu gibi, dişi deneyimsel unsurun arkasında da tamamen mantıklı bir unsur vardır. Dört tarafın birbirine yansıma yapmasını sağlayan dört ayna varmış gibidir. Daha sonra geometrilere girdiğimiz zaman, erkek beynin ön tarafının, mantıklı tarafın, üçgen ve kareye (iki boyutlu), ya da tetrahedrona ve kü-

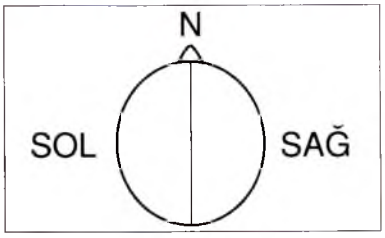

Şek.4-1. İnsan beyninin iki yarım küresi.

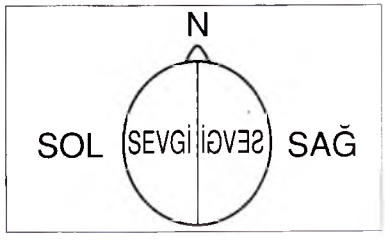

Şek.4,2. İki yarım kürenin dinamikleri, bir tarafın diğer tarafa yansıması.

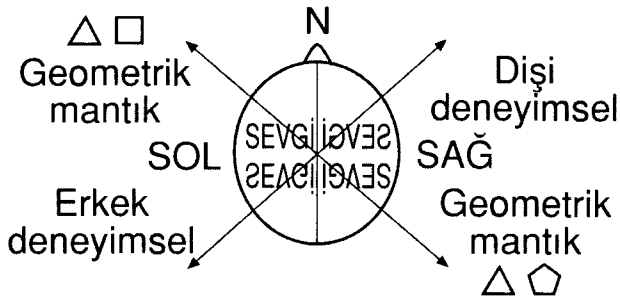

Şek.4-3. Önden arkaya, yansıma alanları.

pe (üç boyutlu) dayalı olduğunu anlayacaksınız. Dişi beynin ön tarafı, deneyimsel unsur, üçgen ve pentagona (iki boyutlu), ya da tetrahedrona, ikosahedrona ve dodekahedrona (üç boyutlu) dayalıdır. Ayrıca, mantıklı sol-ön kısmı, mantıklı sağ-arka kısma bağlayan, ve deneyimsel sağ-ön kısmı, deneyimsel sol-arka kısma bağlayan çapraz yollar vardır. Ayna etkisi, yanları yanlara, önü arkaya, ve çaprazı çapraza yansıtır. Thoth'a göre, bizler böyle yaratılmışızdır.

Atlantis'de Yeni Bir Bilinci Doğurma Çabası

Doğru zaman geldiğinde, Lemuryalı Naacallar, Atlantik'teki adalarında bir insan beyninin ruhsal temsilini yarattılar. Amaçları Lemurya'da öğrendiklerine dayanarak yeni bir bilincin doğmasını sağlamaktı. Ortaya çıkacak yeni Atlantis bilincinde, beynin bedenden önce gelmesi gerektiğine inanıyorlardı. Thoth'un verdiği insan beyninin görüntüsünü göz önünde tutarak, onların hareketlerine anlam verebilirsiniz. Önce, adanın ortasına, bir tarafı diğerinden ayıran, 12 metre yüksekliğinde ve 6 metre genişliğinde bir duvar ördüler. Diğer tarafa geçmek için suya girmek zorundaydınız. Sonra, ilk duvara 90 derecelik açıda daha küçük bir duvar daha yaparak adayı dörde böldüler.

Sonra, Naacal Sırlar Okulu'na ait bu bin kişinin yarısı bir tarafa, diğer yarısı da öbür tarafa, yapılarına göre ayrıldılar. Bu, kadınların bir tarafa, erkeklerin de diğer tarafa gittikleri anlamına gelebilir, ancak benim anlayışıma göre, bir insanın gittiği taraf fiziksel bedenine değil, beynin hangi tarafına eğilimli olduğuna bağlıydı. Böylece, insanların yaklaşık yarısı beynin erkek unsuru, diğer tarafı da dişi unsuru haline geldi.

Bu fiziksel durumda, bir sonraki adıma hazır olduklarını düşünene kadar binlerce yıl geçirdiler. Corpus Callosum'u, sağ ve sol yarım küreyi birbirine bağlayan kısmı temsil etmek üzere üç kişi seçildi. Thoth'un babası Thome de bunlardan biriydi. Sadece onun ve iki kişinin daha adanın her tarafına gidebilme izinleri vardı. Aksi takdirde, iki taraf birbirinden tamamen kopuk kalmak zorunda olacaklardı. Bu üç kişi enerjilerini, düşüncelerini, hislerini ve insanlığın tüm unsurlarını bütünleşmiş insan beynini oluşturmak üzere - insan hücrelerini değil, daha çok insan bedenlerini kullandılar.

Bundan sonraki adım, Atlantis'in yüzeyine Yaşam Ağacı'nın yansıtılmasıydı. Şekil 4-4'deki, üzerinde 10 daire değil de 12 daire olan formu kullandılar, ancak, 11 ve 12. daireler ana karanın dışındaydı; noktalardan biri Udal'ın üzerinde, diğeri ise güneydeki sulardaydı. Alışageldiğimiz şablonda olduğu gibi, anakaranın üzerinde on nokta vardı. Thoth'a göre, bu desen karaların yüzeyinde kilometrelerce uzanmasına rağmen, bunu tek bir atomun kusursuzluğuna yansıtmışlardı. Hatta, yaşam Ağacı kürelerinin, Atlantis'deki şehirlerin ebat ve şeklini belirlemek için kullanıldığına

işaret eden göstergeler vardır. Plato, Critias adlı kitabında, Atlantis'in temel şehrinin birbirinden suyla ayrılan üç halka biçiminde kara parçasından oluştuğunu anlatmıştır (şek. 4-5). Plato, şehrin kırmızı, siyah ve beyaz taşlardan inşa edildiğini de anlatır. Bu son cümle, Büyük Piramitten bahsetmeye başladığımızda anlam ifade edecektir.

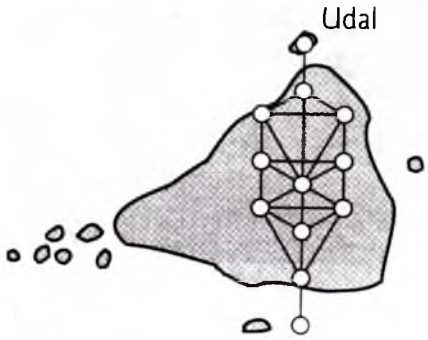

Şek.4-4. Atlantis'in üzerindeki Yaşam Ağacı.

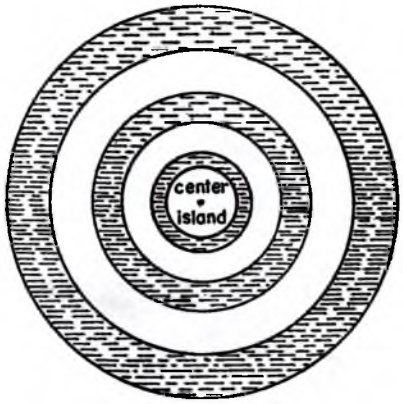

Şek.4-5. Poseidon, bir Atlantis şehri.

Lemurya'nın Çocukları Çağrılıyor

Aniden, tek bir gün içinde, Atlantis'in beyni, Naacal Sırlar Okulu, Atlantis'in üzerindeki Yaşam Ağacı'na hayat nefesini soludu. Bu, Yaşam Ağacı'ndaki tüm dairelerin çevresinde dönen enerji vorteksleri yarattı. Vorteksler meydana getirildikten sonra, Atlantis'in beyni psişik olarak Lemurya'nın çocuklarını çağırdı. Kuzey ve güney Amerika'nın batı sahili boyunca ve daha başka yerlerde yerleşmiş olan milyonlarca Lemuryalı Atlantis'e çekilmeye başladı. Büyük bir göç başladı ve batmış Lemurya'nın sıradan insanları Atlantis'e doğru gelmeye başladılar. Hatırlayın, bu insanlar sağ beyinli ve dişi özellikli varlıklardı ve içsel iletişim onlar için kolaydı. Ancak, gezegen bilinci olarak bakıldığında, Lemurya bilinci sadece on iki yaşındaydı. Hala bir çocuk olduğundan bazı merkezleri henüz çalışmıyordu; bu enerjilerle çalışmış ancak on taneden sekiz tanesinde ustalaşmışlardı. Böylece, her göç eden Lemuryalı, bireysel yapısına bağlı olarak, Atlantis'deki sekiz merkezden birine doğru çekiliyordu. Orada yerleştiler ve şehirler kurmaya başladılar.

Böylece iki vorteks alanı, kimse, tek bir insan bile onları kullanmadığından boş kaldı. Bu vorteksler hayatı kendilerine doğru çekmekteydiler ve yaşamda boş bir alan yoktur. Yaşam onu doldurmanın yolunu bulur. Örneğin, yolda araba kullanırken, önünüzdeki arabanın çok gerisinde kalırsanız, başka bir araba araya girer ve boşluğu doldurur. Bir yeri boş bırakırsanız, yaşam devreye girer ve onu doldurur. Atlantis'de olan da tam olarak buydu.

Lemuryalıların sadece sekiz şehre yerleşmesine rağmen, Maya kayıtları, açıkça, Atlantis battığında üzerinde on şehir olduğunu gösterir. Bu kayıtlar şu anda British Museum'dadır ve onları Troano belgesinde bulabilirsiniz. Bu belgenin en az 3500 yaşında olduğu tahmin edilmektedir ve Atlantis'in batışını detaylı olarak anlatmaktadır. Onu tercüme eden Fransız tarihçi Le Plongeon'a göre, bu belge Maya kültürüne aittir ve tufanı özgün bir şekilde anlatır. Anlatılanlar şöyledir:

> 6 Kan yılında, Zak ayında 11. Muluc'da, 13. Chin'e kadar kesintisiz devam eden feci depremler oldu. Mud tepeleri ülkesi, Mu toprakları, iki kere sarsılarak kurban edildi. Havzanın sürekli volkanik güçlerce sallanması sonunda, bir gece aniden yok oldu. Kuşatılmış olduğundan, bunlar karanın bazı yerlerinin, bir kaç kere batıp çıkmasına yol açtı. En sonunda, kasılmaların gücüne dayanamayarak yüzey kırıldı ve on ülke parçalara ayrılarak dağıldı. 64 milyon insanla beraber battılar.

Bahsedilen on ülke, Yaşam Ağacındaki on noktaya işaret etmektedir. Bu belge, etrafında ve içinde volkanların patladığı son derece gelişmiş bir şehri, piramitlerin ve her şeyin yok olduğunu ve insanların kayıklara binerek kaçmaya çalıştıklarını gösterir. Olayı, Maya dilinde, resimler kullanarak anlatır.

Düşürülmüş Evrim

İki Boş Vorteks Dünya Dışı Irkları Çekti

Thoth'a göre, iki boş vorteksi doldurmak için iki dünya dışı ırk geldi, bir değil, birbirinden tamamen farklı iki ırk. Birinci ırk, geleceğimizden gelen İbrani'lerdi. Thoth onların gezegenin dışından geldiğini söylemekle beraber nereden geldiklerini söylememiştir. İbraniler, beşinci sınıfa giden ve başarısız olduğu için tekrarlamak zorunda kalan çocuklar gibiydiler. Evrimin bir sonraki seviyesine mezun edilmediklerinden, o seviyeyi tekrar etmek zorundaydılar. Başka bir ifadeyle, onlar matematikle ilgili konuları görmüşlerdi. Bizim henüz bilmediğimiz bir çok şey biliyorlardı. Galaktik Yönetimden bizim evrim yolumuza çıkmak üzere izin almışlardı. Thoth'a göre, henüz o farkındalık seviyelerine gelmediğimiz için, hiç bir fikrimizin olmadığı kavram ve fikirleri de beraberlerinde getirmişlerdi. Dünyaya gelip yerleşmelerinde hiç bir sorun yoktu. Bir tek o ırk buraya gelmiş olsaydı, hiç bir sorun olmayacaktı.

O zaman diliminde gelen diğer ırk büyük sorunlar yarattı. Bu varlıklar yakındaki bir gezegenden, Mars'tan geliyorlardı. (Bunun kulağa tuhaf geldiğinin farkındayım, ancak 1985'de Richard Hoagland gibi insanların varlığında söylediğimde, kulağa daha da tuhaf geliyordu.) Dünyada gelişen olaylardan açıkça anlaşılabileceği gibi, aynı ırk hala büyük sorunlar açmaya devam ediyor. Gizli hükümet ve dünya trilyonerleri Mars kökenlidir ya da ağırlıklı olarak Mars genleri taşımaktadırlar ve duygusal bedenleri ya çok azdır ya da hiç yoktur.

Lüsifer İsyanından Sonra Mars

Thoth'a göre, bir milyon yıldan biraz daha önce Mars, Dünyaya çok benzerdi. Çok güzeldi. Okyanusları ve suları ve ağaçlarıyla gerçekten muhteşemdi. Sonra onlara bir şey oldu, ve bu olanın, geçmişteki "Lüsifer İsyanı" ile bağlantısı vardı.

Bu deneyin başlangıcından beri – Tanrının tüm yarattıkları bir deneydir – Lüsifer İsyanı'na benzeyen deneylere (onları isyan olarak adlandırmak isterseniz) dört kere teşebbüs edilmiştir. Diğer bir ifadeyle, Lüsifer'den başka üç varlık daha aynı şeyi yapmaya çalıştı ve her seferinde evrenin her tarafında tam bir kaosla neticelendi.

Bir milyon yıldan daha önce, Marslılar üçüncü isyana katılmışlardı - yaşamın bu deneyi yapmaya karar verdiği üçüncü kere. Ve deney dramatik olarak başarısız oldu. Her yerdeki gezegenler harap oldular, bu gezegenlerden biri de Mars'tı. Yaşam, Tanrıdan farklı bir gerçek yaratmak için çaba gösterdi; şu anda olan da yanı şeydir. Başka bir ifadeyle, yaşamın bir kısmı kendini tüm diğer yaşamdan ayırarak kendisine ait farklı bir gerçek oluşturma çabasına girdi. Herkes aslında Tanrı olduğuna göre, bu olabilir, yapabilirsiniz. Yalnız, hiç bir zaman işe yaramamıştır. Gene de, tekrar denediler.

Her hangi biri kendini Tanrıdan ayırmaya kalkarsa, Gerçekle sevgi bağlarını koparır. Böylece Marslılar (ve bir çokları) farklı bir gerçek yarattıkları zaman, sevgi bağını kestiler – duygusal bedenin bağını koparttılar – ve böyle yaparak içlerinde çok az ya da hiç dişi özellik olmadan saf erkek haline geldiler. Onlar, hiç duyguları olmayan, sadece mantıktan ibaret olan varlıklardır. Uzay Yolu'ndaki Mr.Spock gibi, sadece saf mantıktan ibarettiler. Mars'ta ve binlerce başka yerde olan şey, hiç şefkat ve sevgi taşımadıkları için her zaman kavga eder durumda olmalarıydı. Artık yaşamını sürdüremeyeceği anlaşılana kadar, Mars, sürekli kavgaların olduğu bir savaş alanı haline geldi. Sonunda, atmosferlerini patlatarak gezegenlerinin yüzeyini harap ettiler.

Mars harap olmadan, dev tetrahedral piramitler inşa ettiler (2.Kitap'da resimlerini göreceksiniz). Sonra üç taraflı, dört taraflı ve beş taraflı piramitler inşa ederek yapay bir Mer-Ka-Ba meydana getirecek bir oluşum yarattılar. Uzay gemisine benzeyen bir uzay-zaman aracınız, ya da aynı işe yarayan başka araçlarınız olabilir. Uzay ve zamanda ileri ve geri hareket edebilen, muazzam mesafe ve zaman dilimlerine ulaşabildikleri bir yapı inşa ettiler.

Küçük bir grup Marslı, Mars tamamen yok olmadan uzaklaşmaya çalıştılar ve kendilerini geleceğe göndererek Mars yok olmadan önce yerleşebilecekleri bir yer buldular. O yer Dünyaydı ve yaklaşık 65,000 yıl önceki zamandı. Atlantis'deki içinde kimsenin olmadığı o küçük vorteksi gördüler. İzin istemediler. İsyanın bir parçası olarak, normal prosedürü takip etmediler. Sadece " Tamam, hadi yapalım" dediler. Vorteksin içine girdiler ve öyle yaparak da bizim evrim yolumuza katılmış oldular.

Marslılar İnsanın Çocuk Bilincini Gasp Ediyor ve Ele Geçiriyorlar

Marslıların sadece bir kaç bini uzay-zaman boyut bilinci makinesini ya da binasını kullandı. Buraya, Dünyaya geldikleri zaman ilk yaptıkları şey, Atlantis'i kontrol altına almaya çalışmak oldu. Savaş ilan etmek ve ele geçirmek istediler. Ancak kendileri de, sayılarının az olması ve belki başka nedenlerden ötürü kolay zarar görebilir durumda olduklarından, bunu yapamadılar. Atlantisliler / Lemuryalılar tarafından, sonunda, bastırıldı-

lar. Onların bizi fethetmesini durdurabilmiştik ancak geri de gönderememiştik. Bu olay olduğu zaman bizler, evrimsel gelişimimizde 14 yaşında bir kız çocuğu kadardık. Olanlar, 14 yaşında bir kız çocuğunun kendinden yaşlı bir adam tarafından ele geçirilmesine benziyordu – 60 ya da 70 yaşında bir adamın kendini genç bir kıza zorla kabul ettirmesi gibi. Başka bir ifadeyle, bu bir tecavüzdü. Tecavüze uğramıştık, hiç bir seçeneğimiz yoktu. Marslılar öylece geldiler ve "Beğenseniz de beğenmeseniz de, biz geldik" dediler. Bizlerin ne düşündüğü ya da hissettiğiyle ilgilenmediler. Bu durum, Amerika'da, bizlerin, Amerikan yerlilerine yaptığımızdan hiç de farklı değildi.

İlk çatışma atlatıldıktan sonra, Marslıların sahip olmadığı dişi özelliği, kendilerinde hiç olmayan bu duygusal hissi anlamaya çalışmaları üzerine fikir birliğine varıldı. Ortalık uzun bir süre yatıştı. Ancak, Marslılar yavaş yavaş, Lemuryalıların hiç bir şey bilmediği sol beyin teknolojilerini uygulamaya başladılar.

Lemuryalıların tek bildiği, bugün bizim çok az bildiğimiz, sağ beyin teknolojisiydi. Psikotronik makineler, çatal çubuklar ve bunun gibi şeyler sağ beyin teknolojileridir. Bir çok sağ beyin teknolojisini çalışırken görseydiniz çok şaşırırdınız. Potansiyelleri tam olarak kullanıldığında, sağ beyin teknolojileriyle, aynı sol beyin teknolojilerinde olduğu gibi istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz. Aslında hiç birine ihtiyacımız yok – unuttuğumuz büyük sır budur.

Marslılar sol beyin icatlarını, birer birer ortaya çıkartmaya başladılar ve en sonunda evrim yolumuzun karşıtlığını değiştirdiler, çünkü sol beynimizle "görmeye" başladık ve dişiden erkeğe doğru değişime uğradık. Marslılar azar azar, hiç savaşmadan tüm kontrolü ele geçirdiler. Paraya ve güce sahiptiler. Marslılar ve Lemuryalılar arasındaki düşmanlık – İbranileri Lemuryalılar ile aynı gruba koyuyorum – Atlantis batana kadar, hiç bir zaman dinmedi. Birbirlerinden nefret ettiler. Lemuryalılar – dişi unsur – itildiler ve ikinci sınıf davranışa maruz kaldılar. Pek sevgi dolu bir durum değildi. Dişi tarafın hoşlanmadığı bir evlilik gibiydi, ancak Marslı erkeklerin pek aldırdığını sanmıyorum. Bu durum uzun zaman devam etti, yaklaşık 26,000 yıl önce, yeni aşama yavaş yavaş başladı.

Tali Bir Kutup Değişimi ve Bunu Takip Eden Tartışmalar

Yaklaşık 26,000 yıl önce, tali bir kutup değişimi ve bilinçte küçük bir değişiklik daha yaşadık. Bu kutup değişimi, ekinoksların ileri doğru hareketi adı verilen kutup yalpalaması ile aynı noktada gerçekleşti (Şek. 4-6, ovalin alt kısmındaki A noktası). Bilim tarafından kaydedilmiş olmasına rağmen pek büyük değildi. Elipsin üzerindeki iki küçük oval halka bu değişikliklerin her zaman meydana geldiği noktalardır ve şu anda tekrar A noktasına gelmiş bulunuyoruz.

Bu kutup değişimi esnasında Atlantis'in bir kısmı, Rhode Adası'nın

yarısı kadar bir parça, okyanusa battı. Bu, Atlantis'de muazzam korkuya yol açtı. Lemurya'nın başına geldiği gibi, bütün kıtayı kaybedecekleri düşündüler. O zamana kadar, geleceği görebilme yeteneklerinin çoğunu kaybetmişlerdi. Neler olacağını kesin olarak bilemediklerinden uzun zaman korku içinde beklediler. Yüz yıl sonra hala korkuyorlardı, sonra yavaş yavaş azalmaya başladı ve kendilerini tekrar güvende hissetmeleri 200 yıl aldı.

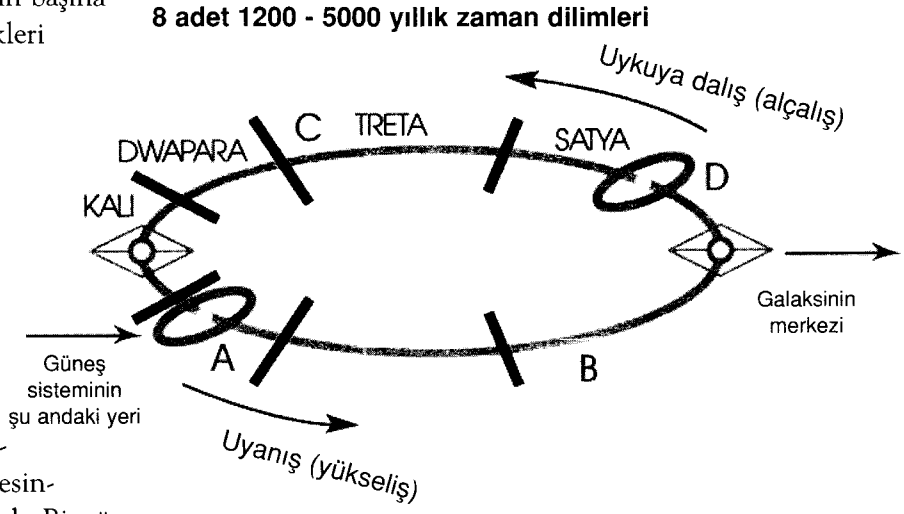

Şek.4-6. Ekinoksların ileri doğru hareketi döngüsü; A, kutup değişim noktasıdır.

Korkuları artık yatıştığında, Atlantis, alt taraftaki A noktasının biraz ötesindeydi. Ancak, olay hala hafızalarındaydı. Bir süre her şey iyi devam etti ve yaklaşık 13,000 ila 16,000 yıl önce, aniden bir kuyruklu yıldız Dünyaya yaklaşmaya başladı. Bu kuyruklu yıldız hala uzayın derinliklerinde iken Atlantisliler onun varlığından haberdardılar çünkü, teknolojik olarak bizden daha ileriydiler. Yıldızın yaklaşmasını izlediler.

Atlantis'de büyük bir çatışma başladı. Marslılar, kontrolü ellerinde tutmalarına rağmen azınlıktaydılar ve lazer teknolojilerini kullanarak yaklaşan yıldızı gökte patlatmak istediler. Ancak, Lemuryalıların büyük çoğunluğu Marslıların sol beyin teknolojilerine karşıydı. Dişi unsur ise, "Kuyruklu yıldız ilahi düzenin bir parçasıdır, bunun doğal akışı içinde olmasına izin vermeliyiz. Dünyaya çarpsın. Olması gereken buysa olsun" diyordu.

Tabii Marslılar, "Onu patlatıp göklerimizden uzaklaştıralım. Çok az zamanımız kaldı, yoksa hepimiz öleceğiz" diyorlardı. Bir çok tartışmadan sonra Marslılar isteksizce kuyruklu yıldızın Dünyaya çarpmasına izin verdiler. Kuyruklu yıldız çığlıklar atarak atmosfere girdi ve Atlantik Okyanusu'na, Atlantis'in batı kıyılarının açıklarına, bugünkü Güney Carolina, Charleston'ın (o zamanlar okyanusun tabanındaydı) olduğu yere düştü. Bu kuyruklu yıldızdan geri kalan parçalar dört eyalete dağılmış durumdadır. Bilim, kuyruklu yıldızın atmosfere 13,000 ila 16,000 yıl önce çarpmış olduğunu kesinlikle belirlemiştir. Hala parçalar bulmaya devam ediyorlar. Bir çok parçanın Charleston yakınlarında bulunmasına rağmen, iki büyük parçadan biri Atlantis'in güneybatısına çarptı. Bu parçalar Atlantik Okyanusunun tabanında iki dev delik açtı, ve belki de Atlantis'in batışındaki gerçek nedeni oluşturdu. Atlantis'in batışı o anda değil, en az bir kaç yüz yıl sonra oldu.

Marslıların Vahim Kararı

Kuyruklu yıldızın parçalarının çarptığı Atlantis'in güneybatı kısmı, ağırlıklı olarak Marslıların oturduğu bir alandı ve bu olay Marslı nüfusun önemli bir kısmının ölmesine yol açtı. Marslılar kuyruklu yıldızın çarpmasını kabul etmekle en büyük zararı görmüşlerdi. Bu durum onlar için çok utanç verici ve sancılıydı. Dünyanın büyük bilinçlilik kaybı bu olayla başlamıştır. Acının tohumları artık atılmıştı, aynısını bugün de yaşıyoruz. Marslılar "Her şey bitti. Biz sizi boşuyoruz. Bundan sonra ne istersek onu yapacağız, siz de ne isterseniz onu yapın. Ancak, bizler kendi hayatlarımızı yaşayacağız ve kendi kaderimizi kontrol edeceğiz. Bir kere daha da sizi dinlemeyeceğiz" dediler. Bütün bu numaraları bilirsiniz. Dünyadaki bütün boşanmış ailelerde görmüşsünüzdür. Peki ya çocuklar? Dünyaya şöyle bir bakın! Çocuklar bizleriz!

Tabii ki, Marslılar Dünyayı ele geçirmeye karar verdi. Kontrol, Marslıların Gerçeklik anlayışı, öfkeyle ön plana çıktı. Uzun zaman önce yaptıkları gibi, bir binalar topluluğu inşa ederek bir kere daha yapay Mer-Ka-Ba'yı yaratmaya karar verdiler. Yalnız, bunu yaptıklarından beri aradan 50,000 yıl geçmişti ve tam olarak nasıl yapacaklarını hatırlamıyorlardı – ancak hatırladıklarını düşündüler. Böylece, binaları yaptılar ve deneye başladılar. Bu deney, bir milyon yıldan biraz daha önce Mars deneyleri ile başlayan bir dizi Mer-Ka-Ba'ya doğrudan bağlıdır. Daha sonraları, Dünyada, bir deney 1913'de, bir diğeri 1943'de, (Philadelphia Deneyi), başka bir tanesi 1943'de (Montauk Deneyi) yapılmıştır ve sanırım, bir tanesinin de bu yıl, 1993'de, Bimini Adası yakınlarında yapılması planlanmaktadır. Tarihler, açılan zaman pencereleridir ve durumun harmoniklerine bağlıdır. Deneylerin başarılı olabilmesi için, zamanlamanın bu pencerelere göre yapılması gerekir.

Marslılar yapay harmonik Mer-Ka-Ba'yı kurmayı başarsalardı, gezegenin üzerinde mutlak kontrol sahibi olurlardı, niyetleri bu idiyse. Gezegendeki herkese, istedikleri her şeyi yaptırabilirlerdi, ancak aslında bu, kendilerinin de ölümü anlamına gelirdi. Gerçeği hakikaten anlayan hiç bir yüksek düzey varlık, bir başkasının üzerinde böyle bir baskı kurmaz.

Marslıların Mer-Ka-Ba Girişiminin Başarısızlığı

Marslılar Atlantis'de binaları inşa ettiler, tüm deneyi hazırladılar ve enerji akımını başlatmak üzere düğmeye bastılar. O anda, uzay ve zamanda düşer gibi, deney üzerindeki kontrolü kaybettiler. Yıkımın derecesi sizlere tarif edemeyeceğim kadar korkunçtu. Bu Gerçeklikte, kontrolden çıkmış yapay bir Mer-Ka-Ba yaratmaktan daha büyük hata yapamazsınız. Deney, Dünyanın alt boyutlarını yırtarak parçalamaya başladı – yüksek olanları değil, daha aşağıda olanları. Bir benzetme yaparsak; insan bedeninin farklı kısımları arasında - mide, karaciğer, gözler gibi - zar vardır, bir bıçakla mideyi kesiyor olsaydınız, bu Dünyanın seviyelerini yırtıp açmak

gibi olurdu. Bazı unsurlar, ruhun diğer unsurlarından, birbirine karışmamaları için, bu boyut zarlarıyla ayrılmıştır. Kanın damarlarınızda olması gerekir, midenizde değil. Bir kan hücresinin amacı, mide hücresininkinden farklıdır.

Marslılar, Dünyayı neredeyse tamamen öldürecek bir şey yaptılar. Bugün yüz yüze geldiğimiz sorunlar çok uzun zaman önce yaptıklarımızın sonucudur, ancak, bugünün çevre felaketleriyle o zamanlar olanları kıyaslamak dahi mümkün değildir. Anlayış ve yeterli sevgi ile, çevre bir gün içinde onarılabilir. Marslıların deneyi devam etseydi, Dünyayı sonsuza kadar yok edebilirdi. Dünyayı asla bir daha yerleşim alanı olarak kullanamazdık.

Marslılar çok çok önemli bir hata yaptılar. Bu kontrolden çıkmış Mer-Ka-Ba alanı, Dünyanın üst boyutlarına, muazzam sayılarda düşük boyutlu ruhların yayılmasına neden oldu. Bu ruhlar tanımadıkları ve anlamadıkları bir dünyaya girmeye zorlandılar, korku içindeydiler. Yaşamak zorundaydılar – bedenleri olmak zorundaydı – ve doğrudan insanlara gittiler, Atlantis'deki yüzlerce insanın bedenine girdiler. Atlantis'liler onların bedenlerine girmesini engelleyemedi. Sonunda, dünyadaki hemen hemen herkes bu başka boyuttan gelen varlıklar tarafından ele geçirildi. Bu ruhlar, bizim gibi Dünyalı olmakla beraber daha farklıydılar, bu boyuta ait değildiler. Tam bir felaketti, belki de Dünyanın gördüğü en büyük felaket buydu.

Yıkıcı Bir Miras: Bermuda Üçgeni

Marslıların dünyayı kontrol etme girişimi, Atlantik adalarının birinin yakınında, şu anda Bermuda Üçgeni dediğimiz bölgede gerçekleşti. Okyanus tabanında yatan gerçek bir binada, birbirinin üzerine geçirilmiş üç tane dönen yıldız tetrahedron bulunmaktadır ve devasa bir yapay Mer-Ka-Ba yaratmak üzere meydana getirdiği elektromanyetik alan, okyanusun ve uzayın derinliklerine kadar uzanmaktadır. Bu Mer-Ka-Ba, tamamen kontrolsuzdur. Bu bölgeye Bermuda Üçgeni denmesinin nedeni, tetrahedronlardan birinin – sabit olanın – ucu, suyun dışında durmasıdır. Diğer iki alan, birbirinin ters yönünde dönmeye devam etmektedir – ve daha hızlı dönen tetrahedron bazen saat yönünün aksine dönmektedir ki bu çok tehlikeli bir durumdur. (Saat yönünde dediğimiz zaman, alanın kendisini değil kaynağını kastediyoruz. Alanın kendisi, saat yönünün aksine hareket ediyormuş gibi görünür.) Mer-Ka-Ba hakkında daha fazla bilgi edindiğiniz zaman, bunu anlayacaksınız. Daha hızlı dönen alan, saatin ters yönünde hareket ettiğinde (kaynağından), sorun yoktur, fakat, bu alan saat yönüne döndüğünde (kaynağından), o zaman, uzay ve zaman karışıklıkları meydana gelir. Bermuda Üçgeninde kaybolmuş bir çok uçak ve gemi, bu kontrolsuz alan nedeniyle başka boyutlara gitmiştir.

Dünyadaki karışıklıkların temel nedeni – savaşlar, evlilik sorunları, duygusal bozukluklar gibi insanlar arasındaki karışıklıklar – bu dengesiz

Yan Not: 2012 yılına kadar bu boyuttan çıkmış olacağımızı düşünenleriniz, muhtemelen haklı. Thoth'a göre, Atlantis alanının düzeltilmesi, o zamanlar Dünya en azından dördüncü boyutta olacağına göre, üçüncü boyut yılında tamamlanacaktır.

alandan kaynaklanmaktadır. Bu alan, sadece Dünyada karışıklıklara yol açmakla kalmaz, aynı zamanda, Gerçekliğin yapısı nedeniyle, uzayda, çok çok uzaklardaki bölgelerde de karışıklığa neden olur. Bu ırka Griler denilmesinin nedenlerinden biri budur, diğer dünya dışı varlıklar - onlardan uygun zaman geldiğinde bahsedeceğiz – uzun zaman önce olanları düzeltmeye çalışmaktadırlar. Bu, Dünyanın çok ötesine uzanan bir sorundur. Atlantis'de yapılanlar tüm galaktik kanunlara karşıydı. Kanunsuzdu, ancak gene de yapıldı. Hepsi 2012 yılına kadar çözümlenecek.

Çözüm: Mesih Bilinci Ağı

Yükselmiş Üstatlar Dünya'ya Yardımcı Oluyor

Yapay Mer-Ka-Ba başarısızlığının olduğu dönemde, yeryüzünde yaklaşık 1600 yükselmiş üstat vardı ve durumu düzeltmek için ellerinden ne geliyorsa yaptılar. Boyut seviyelerini kapatmaya ve insan bedenlerine girmiş olan ruhları çıkararak onları kendi dünyalarına geri göndermeye çalıştılar. Her seviyede, yapabilecekleri ne varsa hepsini yaptılar. Neticede, ruhların büyük bir kısmını çıkarabildiler ve durumun %90-95'ini düzeltebildilerse de insanlar hala bedenlerinde bu olağandışı varlıkların yaşadığını anladılar.

O dönemlerde durum hızla bozulmaya başlamıştı. Atlantis'deki bütün sistemler – parasal, sosyal ve hayatı düzenleyen tüm kavramlar – dejenere olmuş ve çökmüştü. Atlantis kıtası ve üzerindeki insanlar hasta oldular. Tuhaf hastalıklara yakalanmaya başladılar. Tüm kıta, ölüm kalım mücadelesine girmişti ve her günü hayatta kalmaya çalışarak geçiriyorlardı. Durum giderek kötüleşiyordu. Uzun bir süre Dünya cehennem gibiydi. Yükselmiş üstatlar durumu yavaşlatmasalardı, gerçekten bu dünyanın sonu olacaktı.

Yükselmiş üstatlar (o zamandaki bilincimizin en yüksek seviyeleri), bizi eski Tanrısal durumumuza nasıl geri döndüreceklerini bilemiyorlardı. Gerçekten ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Başa çıkmak zorunda kaldıkları bu duruma kıyasla çocuk sayılırlardı ve nasıl çözeceklerini bilmiyorlardı. Dua ettiler. Daha yüksek bilinç seviyelerini çağırdılar. Yakarışlarını duyan herkesi çağırdılar, buna büyük Galaktik Komuta da dahildi. Dua ettiler ve gene dua ettiler. Böylece durum, yaşamın bir çok üst seviyesinde tekrar gözden geçirildi.

Benzer olaylar başka gezegenlerde de yaşanmıştı, bu ilk kez olmuyordu. Bu olaylar gerçekleşmeden önce, yükselmiş üstatlar ve galaktik dostlar Tanrının inayetini kaybedeceğimizi, o zamanlar deneyimlediğimiz yüksek farkındalık seviyesinden düşeceğimizi biliyorlardı. Yaşam spektrumundan çok aşağılara düşeceğimizi biliyorlardı. Endişeleri, bu düşüşten sonra bizleri tekrar yolumuza koyacak şekli bulmaktı ve bunun hızla yapılması ge-

rektiğini de biliyorlardı. Tüm Dünyayı, karanlığı ve aydınlığı, şifalandıracak çözümü bulmaya çalışıyorlardı. Sadece Marslıların ya da Lemuryalıların ya da Dünyanın bir parçasının şifalanacağı çözümle ilgilenmiyorlardı. Tüm Dünyayı ve üzerindeki insanların tamamını şifalandıracak durumu bulmaya çalışıyorlardı.

Bilincin yüksek seviyeleri "biz ve onlar" bakış açısı ile pek uyumlu değildir. Tüm yaşamın içinden aktığı tek bir bilinç vardır ve onlar bizleri, herkesin birbirine sevgi ve saygı duyduğu duruma tekrar getirmeye çalışıyorlardı. Bunu yapabilmenin tek yolunun bizi tekrar Mesih bilincine, birliği görebildiğimiz var oluş seviyesine, getirmek olduğunu biliyorlardı, sonra sevgi ve şefkatle yollarına devam edebilirlerdi. Tekrar yolumuza gireceksek, gezegen olarak Mesih bilincine 13,000 yıllık dönemin sonuna kadar, o da tam içinde bulunduğumuz zamandır, ulaşmamız gerektiğini biliyorlardı. Mesih bilincine o zamana kadar giremediğimiz takdirde, hiç bir zaman başaramayacaktık. Kendi kendimizi yok edebilecektik. Ruh sonsuz olmasına rağmen, yaşam müdahaleleri geçici olarak kaybolabilir.

Sorun, kendi kendimize Mesih bilincine giremiyor olmamızdaydı, hiç değilse kısa bir zaman içinde. Bu seviyeye bir kere düştükten sonra, kendi doğal gelişiminde, tekrar yukarı çıkmak çok çok uzun bir zaman alırdı. Demek ki bu aslında bir zaman sorunuydu. Bizi seven çok büyük bir bilincin parçaları olduğumuz için, tamamen sevgiye dayalı olarak, bizleri bilinçli ölümsüzlüğe tekrar en kısa zamanda geri götürmeye çalışıyorlardı. Bir çocuğun kafasını sert olarak bir yere çarpması sonucunda bilinç kaybına uğradığını düşünün, bilincinin hemen yerine gelmesini isterdiniz.

Her zaman değilse de, bu tür durumlarda işe yarayan standart bir uygulama prosedürünü denemeye karar verdiler. Başka bir ifadeyle, bu bir deneydi. Dünya insanları, bize yardım edebilme umutları doğrultusunda yapılan galaktik bir deneyde denek olmak üzereydi. Kendi üzerimizde deney yapıyorduk. Bu dünya dışı birileri tarafından yapılmıyordu, sadece bize nasıl yapılacağını göstermişlerdi. Bize bu deneyi nasıl uygulayacağımızla ilgili bilgi verilmişti ve biz de onları uyguladık....başarıyla.

Peki ya Siriuslular? Onlar, yardımcılarımız, bu işi zor da olsa başaracağımıza yürekten inanıyorlardı. İnanmasalardı, Galaktik Komutadan bu deneyi yapmakla ilgili izin de almazlardı, gerçekten başaracağımıza inanıyorlardı. Galaktik Kumandaya yalan söyleyemezsiniz.

Gezegensel Bir Ağ

Bu noktada, karar verdikleri prosedürü anlayabilmeniz için, size ağları anlatacağım. Gezegensel ağ, gezegeni saran ve bütün yaşam türlerinin bilincini muhafaza eden, kristal halinde, eterik bir yapıdır. Üçüncü boyutla bağlantılı elektromanyetik bir unsuru da olmakla beraber, her boyuta uygun, daha yüksek boyutların unsurlarını da içerir. Bilim zaman içinde, dünyadaki her bir türe ait bir ağ olduğunu keşfedecektir. Dünyanın çevre-

sinde orijinalde 30 milyon ağ varken, bugün sayıları 13-15 milyon arasındadır ve hızla düşmeye devam etmektedir. Gezegende iki tane böcek olsa ve bunlar Iowa'da bir yerlerde olsalar, tüm gezegeni saran bir ağları olurdu, aksi takdirde yaşayamazlardı. Oyunun kuralı budur.

Bu ağların her birinin kendi geometrisi vardır ve tamamen kendine özgüdür, onun gibi bir tane daha yoktur. Nasıl her türün bedeni kendine özgüyse, Gerçeği yorumlaması da kendine özgüdür. Mesih bilinci ağı, Mesih bilincini gezegende tutmak için vardır ve eğer bu ağ olmasalsa, Mesih bilincine ulaşmamız da mümkün olmaz. Bu ağ, Atlantis zamanlarında vardı ve bizler çok genç olmamıza rağmen, ekinoksların ileri doğru hareketi esnasında çalışmaya başlamıştı. Marslıların hareketleri nedeniyle pasif bir duruma geçeceğini biliyorlardı, bu nedenle, Dünyanın etrafındaki Mesih bilinci ağını yapay olarak aktive etmeye karar verdiler. Canlı bir ağ olmasına rağmen - canlı bir kristal hücresinden yapay bir kristal yaratmak gibi, yapay olarak yapılmış olacaktı. Ve, doğru zamanda, inşallah biz kendimizi öldürmeden, yeni ağın yapımı tamamlanmış olacak ve eski durumumuza tekrar yükselecektik. Ağın etkisini gösteren bir örnek yüzüncü maymun hikayesidir.

Yüzüncü Maymun Kavramı

Ken Keyes,Jr.'un yazdığı The Hundredth Monkey adlı kitabı, ya da ondan önce yazılmış olan Lyall Watson'un Lifetide: The Biology of the Unconscious kitabını okumuşsunuzdur. Bu kitap, Macaca fuscata isimli Japon bir maymun üzerine 30 yıllık bilimsel araştırma projesini anlatır. Japonya'daki Koshima Adası vahşi bir maymun kolonisini barındırır. Bilim adamları onları kumların üzerine bırakılmış tatlı patatesle besliyorlardı. Maymunlar tatlı patatesleri seviyorlardı fakat kumlu ve kirli olarak değil. İmo isimli on sekiz aylık dişi bir maymun, bu sorunu patatesleri yıkayarak çözebileceğini buldu. Bunu annesine de öğretti. Oyun arkadaşları da bu yeni yöntemi öğrendiler ve onlar da annelerine öğrettiler. Kısa bir süre içinde bütün genç maymunlar patateslerini yıkıyorlardı, ancak sadece, onları taklit eden anne babaları bu davranışı öğrendi. Bilim adamları, bu olayları 1952-1958 yılları arasında kayda geçtiler.

1958 yılının son baharında, aniden, Koshima Adasında bunu yapan maymunların sayısı kritik kütleye ulaştı, Dr. Watson 100 sayısını keyfi olarak vermiştir, ve bingo! – adadaki hemen hemen bütün maymunlar üzerlerinde hiçbir tesir olmadan, patateslerini yıkamaya başladı. Bu olay tek bir adada olsaydı, maymunların arasında bir tür iletişim olduğunu düşünerek, bunu araştırmaya başlayacaklardı. Ancak, aynı anda çevre adalardaki maymunlar da patateslerini yıkamaya başladılar. Hatta, Japonya'nın anakarasındaki Takasakiyama'da bile maymunlar patateslerini yıkıyorlardı. Bu maymunlar bilinen hiç bir şekilde iletişim kurmuş olamazdılar. Bilim adamları ilk defa böyle bir olayı gözlemliyorlardı. Bu adalar

boyunca uzanan bir tür morfogenetik yapı ya da alanın varlığı nedeniyle maymunların aralarında iletişim kurduklarını ileri sürdüler.

Yüzüncü İnsan

Bir çok insan, yüzüncü maymun olayı üzerine epey düşündü. Bir kaç yıl sonra, Avustralyalı ve İngilizlerden oluşan bilimsel bir ekip, maymunlarınki gibi insanların da böyle bir ağları olup olmadığını merak etti. Bir deney yaptılar. Üzerinde, büyüklü küçüklü yüzlerce insan suratı olan bir fotoğraf hazırladılar. Her şey bu suratlardan yapılmıştı, ve ilk baktığınızda, sadece altı ya da yedi tane görebiliyordunuz. Diğerlerini görebilmek eğitim gerektiriyordu. Genellikle önce birisinin nerede olduğunu göstermesi gerekiyordu.

Bu insanlar resimleri Avustralya'ya götürdüler ve orada bir araştırma yürüttüler. Genel nüfustan seçtikleri belirli sayıda insanın her birine bu resimlere bakmaları belli bir süre vererek gösterdiler. Resmi birisine doğru tuttular ve "Bu resimde kaç tane surat görüyorsun?" diye sordular. Kendilerine verilen zaman içinde denekler, altı, yedi, sekiz bazen de dokuz surat gördüklerini söylediler. Çok az insan daha fazlasını gördü. Temel örneklemeleri olan bir kaç yüz insanı tamamladıktan sonra, gözlemleri dikkatle kaydettiler ve araştırmacıların bir kısmı İngiltere'ye giderek – gezegenin diğer tarafına – resmi, sadece İngiltere'ye yayın yapan kapalı devre kablolu BBC televizyonunda gösterdiler. Dikkatle her bir suratın nerede olduğunu tek tek belirttiler. Bir kaç dakika sonra, diğer araştırmacılar aynı deneyi Avustralya'da yeni deneklere uyguladılar. Aniden, insanlar suratların çoğunu görebilmeye başladılar.

O andan itibaren, insanlar hakkında bilinmeyen bir şey olduğunu kesinlikle anladılar. Avustralya'da Aborijinler bizim bu "bilinmeyen" tarafımızı uzun zamandır bilmektedir. İnsanları birbirine bağlayan bir enerji alanı olduğunu biliyorlar. Hatta bizim toplumuzda bile, gezegenin bir tarafında birisi karışık bir şey icat ettiği zaman, aynı anda Dünyanın diğer tarafındaki başka birisinin aynı şeyi, aynı prensip ve fikirlere dayanarak icat ettiğini gözlemlemişizdir. Her iki icatçı da birbirine, "Benden çaldın. Benimdi. Önce ben yaptım."der. Gerilere gidip bakarsanız, bunların bir çok kere, defalarca olduğunu göreceksiniz. Avustralya deneyinden sonra, bir şeyin hepimizi birbirimize bağladığını fark etmeye başladılar.

Hükümetin Ağ'ı Keşfi ve Kontrol Irkı

1960'ların ilk yıllarında, Amerikan ve Rus hükümetleri, dünyayı saran bu elektromanyetik alanları, ya da ağları bulmuşlardır. İnsan ağları – evet, sayısı birden fazladır – Dünyanın yaklaşık 96 km ya da daha da üzerindedir.

Hatırlayın, Dünyadaki beş bilinç seviyesi farklı gen sayılarına ve boy-

lara denk gelmektedir, size anlatmıştım. Şu anda, Dünya bunların sadece üç tanesini deneyimliyor. Diğer iki tanesi bizden çok uzaktır. Birincisi temel seviyedir, ikincisi şu andaki bilinç seviyemizdir ve üçüncüsü ise girmek üzere olduğumuz Mesih ya da birlik bilinci seviyesidir. 13,000 yıl önceki düşüşte, Dünyanın çevresinde sadece iki tane aktif ağ vardı, birinci ve ikinci seviyeler. Avustralya'daki Aborijinler, örneğin, birinci seviyedeydiler ve biz, mutasyona uğramış olanlar, ikinci seviyedeydik. (Bize verdikleri isim bu – mutasyona uğramış olanlar – çünkü biz bulunduğumuz yere değişime uğrayarak geldik.) Bilim Aborijinler üzerinde pek az araştırma yapmış olduğundan, ülkelerimiz onların ağının farkına varmamıştır. Ancak hükümetler bizlerin üzerinde epeyce araştırma yapmış ve bizim ağlarımızın tam olarak nasıl göründüğünü bulmuşlardır: ağımız üçgen ve karelerden oluşmaktadır. Çok erkek bir ağdır ve tüm gezegeni çepeçevre kuşatır. Şimdi, adına birlik bilinci ağı dediğimiz üçüncü bir ağımız var, ya da kısaca "bir sonraki adım". 1989 yılının Şubat ayından beri hazırdır ve orada durmaktadır. Bu ağ olmasaydı, bizim için her şey bitmişti dostlar. Ancak, ağımız orada durmaktadır.

Hükümetler ikinci seviye ağımızın 1940'larda farkına vardı. Bu cümlenin yukarıda anlatılanlarla çelişkide olduğunun farkındayım. Ancak ben ağın, yüzüncü maymun teorisi ortaya çıkmadan bile önce bulunduğunu düşünüyorum. II. Dünya Savaşı nedeniyle hükümetler, dünyanın ücra köşelerine, Guam gibi tanınmamış adalara, askeri üsler yerleştiriyorlardı. Askeri üs kurmak için neden böyle yerleri seçtiler? Herhalde söyledikleri nedenlerden dolayı değildi. Ağın yayılmış haline ve dünyanın her tarafındaki askeri üslere baktığınızda - özellikle Amerikalılara ve Ruslara ait olanlarına - hemen hemen her zaman bu üslerin ağın düğüm noktalarına, tam üzerine ya da bu noktalardan çıkan küçük spirallerin üzerine, yerleştirildiğini görürsünüz. Askeri üs imparatorluklarını tesadüfen bu belirli yerlere kurmuş olmaları mümkün değildir. Bu ağı kontrol altına almaya çalışıyorlardı, çünkü eğer kontrol altına alabilirlerse, düşünce ve duygularımızı da kontrol edebileceklerini biliyorlardı. İki hükümet arasında çok kurnaz bir savaş devam etmekteydi. Ancak 1970'de bu savaşın yapısı değişti, bunu size daha sonra anlatacağım. Tabii ki, hem Amerika'nın ham de Rusya'nın arkasında, bu inceden inceye giden çatışmanın dış görüntüsünü ve zamanlamasını belirleyen gizli hükümet vardı.

Ağ, Nerede ve Nasıl İnşa Edildi

Artık gerekli alt yapımız oluştuğuna göre, Atlantis'deki drama geri dönebiliriz. Ağın yeniden inşa edilmesi ile ilgili proje üç adam tarafından başlatıldı: Thoth, Ra ve Araragat isimlerinde iki varlık daha. Bu adamlar, şimdi Mısır'da olan bir yere, Giza Plato'su denilen yere uçtular. O zamanlar orası bir çöl değil, tropik bir yağmur ormanı idi ve adı, kıllı barbarların ülkesi anlamına gelen Khem Diyarı idi. Üç adam bu belirli yere gitti-

Yıldız Savaşları filminde Ra yanlış anlatıldı. O yükselmiş bir üstat ve bir ışıktı; şeytan değildi.

ler çünkü, eski birlik bilinci ağının ekseni Dünyanın dışına o noktadan uzanıyordu. Yeni ağı, yüksek bilinç tarafından verilen bilgilere göre, eski ağın ekseni üzerine inşa edeceklerdi.

Doğru zaman gelene kadar harekete geçmeden beklemek zorundaydılar – ekinoksların ileri doğru hareketi, bilinç seviyesindeki düşüklük geçene kadar – ve bu düşüklük hala uzak geleceklerindeydi. Ondan sonra, yirminci yüzyılın sonuna kadar her şeyin bitirilebilmesi için , yaklaşık olarak 12,900 yıl, yani, yarım dönemden daha az bir zamanları kalıyordu. Bundan daha uzun bir süre alamazdı yoksa kendimizi ve gezegeni yok edebilecektik.

Önce ağı, yüksek boyutlarda tamamlamak zorundaydılar, sonra da, yeni birlik ağının ortaya çıkabilmesi için, tapınakları fiziksel olarak bu boyutta inşa etmeleri gerekiyordu. Bu ağ meydana getirilip dengelendikten sonra, bizlerin bilinçli olarak daha yüksek varoluş dünyalarına girmemize ve yeniden Tanrıya, yuvaya giden yolumuza çıkmamıza yardımcı olacaklardı.

Böylece Thoth ve arkadaşları birlik bilinci vorteksinin Dünyadan çıktığı tam o noktaya gittiler. Bu yer, Büyük Piramidin bulunduğu çölden yaklaşık bir kilometre uzakta olmakla beraber, o zamanlar bir yağmur ormanının ortasındaydı. Dünyadaki bu vorteksin ekseninin tam üzerini merkez alarak yeryüzünün yaklaşık bir 1600 metre derinliğine inen bir delik açtılar ve tuğlayla ördüler. Bu, sadece bir kaç dakika kadar aldı, çünkü onlar altıncı boyut varlıklarıydılar ve düşünceleri her zaman gerçekleşirdi. Bu kadar basit.

Birlik ekseni ile aynı çizgideki delik yaratıldıktan sonra, bu delikten çıkan Altın Aritmetik ortalama spirallerinin haritasını çıkararak onların Dünyanın dışındaki yerini buldular. Deliği eksen olarak kullandılar, en aşağıdan başlayarak enerji spirallerinin delikten dışarı doğru çıkıp uzaya devam eden hareketini harita haline getirdiler. Spirallerden biri bugünkü Büyük Piramidin yakınlarından çıkıyordu. Bunu bulduktan sonra, deliğin önüne küçük bir taş bina yaptılar; bu bina tüm Giza alanının anahtarıdır. Sonra, Büyük Piramidi inşa ettiler.

Thoth'a göre, Büyük Piramidi Keops değil kendisi inşa etmiştir. Thoth inşaatın eksen değişiminden 200 yıl önce tamamlandığını söyler. Büyük Piramidin tepe noktasındaki kapak taşı yerinde olsaydı, spiralin tam üzerinde bulunuyor olacaktı. Deliğin merkezini, taş binanın güney yüzü ve Büyük Piramidin kuzey yüzü ile hizaya getirdiler. Bu, araştırmacıları hayrete düşürmüştür. Bu yapılar birbirinden 1600 metre aralıklı olmalarına rağmen, taş binanın güney yüzü ile Büyük Piramidin kuzey yüzünün tamamen aynı hizadadır. Modern teknolojiyi kullanarak, bugün bile bundan daha iyisini yapabileceğimize inanmıyorlar.

Daha sonra, diğer iki piramit de spiralin tam üzerine inşa edildi. Aslında delik de, havadan çekilen fotoğraflarla, böyle bulundu. Üç piramidin logaritmik bir spiralin üzerinde olduğunu fark ettiler. Sonra, spirali kayna-

ğına kadar takip ederek o noktaya vardılar, deliği ve taş binayı buldular. Bu keşif, sanırım, 1980'li yılların başında yapıldı. 1984 yılında Rocky McCollum tarafından tamamlanan Collum araştırmasına kaydedildi.

Ben eksen deliğini ve taş binayı kendi gözlerimle gördüm. Ben de, Edgar Cayce A.R.E. gibi, burasının tüm Mısır'daki en önemli yer olduğunu düşünüyorum. İlk spiralden yaklaşık bir blok kadar daha ötede bir delik daha vardır, ancak bu spiral biraz daha farklı başlar, giderek asimpot olarak, kendisini diğer spiralin üzerine yerleştirir. Bu deliğin etrafına, spiral şeklinde inşaat yapabilmek için, bunu planlayanların son derece gelişmiş bir hayat anlayışı olması gerekirdi. (Bu anlayışı daha sonra anlatacağım.) Bu iki komplike spiral, daha sonraları Dünyanın etrafında birlik bilinci ağı haline gelecek olan ekseni tanımlıyordu.

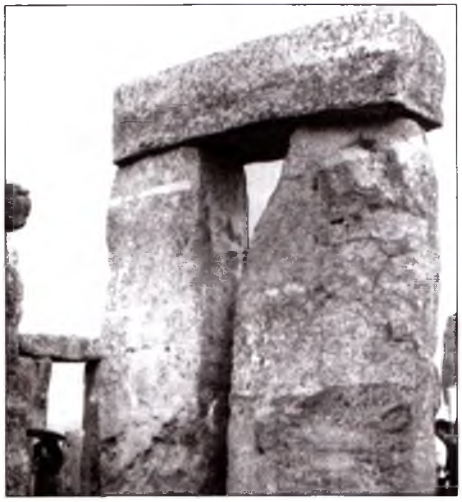

Kutsal Bölgeler

Çökmüş olan ağın üzerine yeni ağı inşa etmeye başladıktan ve spiral hattının üzerine piramidi yerleştirdikten sonra; Thoth, Ra ve Araragat, bu iki enerji hattının Dünya yüzeyinde, birbirlerini kestikleri 83,000 yerin haritasını çıkardılar. Dört boyutlu olarak, bu boyuttan bir yukarıda olan, tüm gezegenin üzerine, enerji matriksinin düğüm noktalarına denk gelecek şekilde, bina ve yapılardan oluşan bir ağ kurdular. Bütün bu yapılar, ya Altın Aritmetik ortalama ya da Fibonacci spirallerinin oranlarını kullanarak yapılmıştı ve hepsi matematiksel olarak Mısır'da bir noktaya, şimdilerde Güneş Haç'ı adı verilen noktaya değiniyordu.

Dünyadaki kutsal alanların yerleri tesadüfi değildir. Her birini yaratan tek bir bilinçti – Machu Picchu'dan Stonehenge'den Zaghouan'a kadar. Hemen hemen hepsi (bir kaç istisna hariç) tek bir farkındalık tarafından yaratılmıştır. Bizler şimdilerde bunun daha fazla farkına varıyoruz. Richard Hogland'ın çalışması bunu ön plana çıkarmakla beraber, ilk o değildir. Kutsal alanların bir birlerine matematiksel olarak bağlı olduklarını göstermişlerdir. Bu alanlar, farklı zamanlarda inşa edilmişler ve zamanın ötesinde oldukları gibi her hangi bir kültür ya da coğrafyanın da ötesindedirler, Tüm düzeni yöneten tek bir bilinç tarafından yapıldıkları aşikardır. Araştırmacılar, tüm diğer kutsal alanların Mısır'daki bu noktadan hesap edildiğini zaman içinde anlayacaklardır.

Mısır'daki bu alan, birlik bilinci ağının kuzey kutbudur. Gezegenin diğer tarafında, Güney Pasifik'te, Tahiti Adalar grubu içinde, güney kutbu ağının olduğu, adı Moorea olan bir küçük ada vardır. Wayna Picchu'nun tepesine çıkmış olanlarınız, oradan Peru dağlarının yaklaşık 2750 metre yüksekliğinden, Macchu Picchu'ya kuş bakışıyla bakarken, onun dağlar tarafından mükemmel bir daire şeklinde çevrelendiğini görmüşsünüzdür. Ortada yükselen cinsel sembolü çevreleyen dişi daireye benzer. Moorea Adası da buna benzer ancak kalp şeklindedir. Moorea Adasındaki her evde, evin numarasının üzerinde yazılı olduğu bir kalp vardır. Kalbin orta-

sındaki dağ, Peru'daki Wayna Picchu'dan daha büyüktür ancak doğu kutbunu çevreleyen aynı dağ halkasını görebilirsiniz. Burası birlik bilinci ağının tam güney Kutbu noktasıdır. Moorea'dan, Dünyanın içine girerek gidebiliyor olsaydınız Mısır'dan çıkardınız. Çok küçük bir fark vardır, belli belirsiz bir kavis yapar, ki bu da doğaldır. Moorea Kutbu dişi ya da negatiftir, Mısır Kutbu erkek ya da pozitiftir. Tüm kutsal alanlar Mısır Kutbuna bağlıdır ve Moorea'ya giden merkezi eksen üzerinde birbirleriyle bağlantılıdırlar.

Piramidin İniş Platformu ve Sfenksin Altındaki Gemi

Bu, Büyük Piramittir (Şek. 4-7). "Kapak taşı" denilen kısım noksandır ve bunun hakkında bir çok spekülasyon yapılmaktadır. Thoth'a göre, bu noksan kapak taşı 14 cm yüksekliğindedir ve som altından yapılmıştır: Tüm piramidin holografik bir imajıdır. Başka bir ifadeyle, içinde küçük odalar vardır, her şey orantılıdır ve Kayıtlar Salonunda bulunmaktadır. Diğer iki piramidin ucu sivridir, sadece Büyük Piramidin tepesi düzdür. Bu kayıp parça küçük değildir – tabanı yaklaşık 22 bin cm karedir. Üzerine çıkarsanız bunun dev bir platform olduğunu görürsünüz. Bu düzlük aslında, Dünyada var olan, çok özel bir uzay gemisinin iniş platformudur.

Şek.4-7. Büyük Piramit.

Sfenks, Büyük Piramitten pek uzakta değildir. Thoth'a ve Zümrüt Tabletlere göre, Sfenks, John Anthony West'in tahminlerinden – 10-15,000 yıl – çok çok daha eskidir. Bir çok araştırmacının bunu gözden kaçırmasının nedeni, Sfenksin , ömrünün büyük bir kısmını son zamanlara kadar kumların altında geçirmiş olmasındandır. Hatta Napolyon Sfenksi görmeye gittiğinde, orada olduğunu bile fark etmedi, çünkü tek gördüğü Sfenksin kafasıydı. Tamamen kumlara gömülüydü ve en azından son bir kaç yüzyıldır da bu durundaydı. Bu unsuru göz önünde bulundurduğumuzda, ki bu çok önemlidir, rüzgar ve yağmurun yol açtığı yıpranma şu anda yapılan hesaplamaların gösterdiğinden çok daha uzun zaman almış olabilir.

Thoth'a göre, Sfenksin yaşı en az beş buçuk milyon yıldır. Sanırım bu da zamanla ortaya çıkacak, çünkü şu ana kadar hiç bir konuda yanılmadı. John Anthony West'in bile, Sfenksin 10-15,000 bin yıldan yaşlı olduğu konusunda gizli şüpheleri vardır. West, Sfenksin yaşının milyonlarca yıl

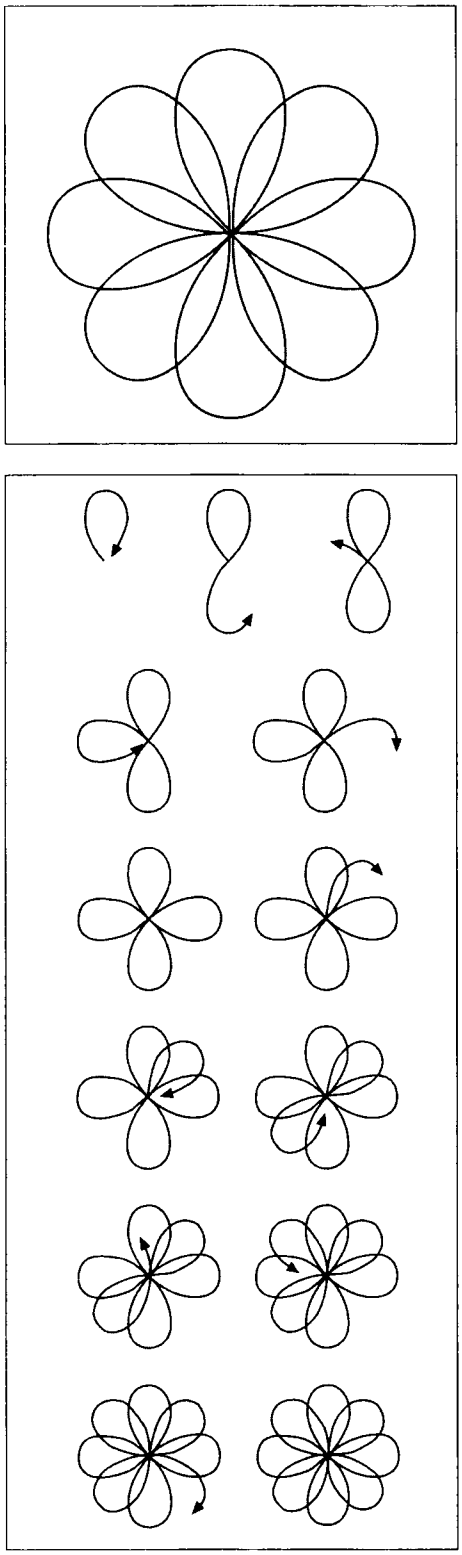

Şek.4-8. Sfenksin altındaki diskin üzerindeki desen.

geriye gitmesiyle ilgili spekülasyonlardan çok, 6000 yıl barajının aşılması ile ilgilenmektedir, çünkü, bu kabul edilmiş Dünya tarihinin zorlanmasına yol açacaktır. West ve ekibi bunu yaptılar ve daha sonra, sanırım, daha fazla kanıt elde ettikçe, tarihi daha da geriye itmeye çalışacaklar.

Thoth'a göre, Sfenksin yaklaşık 1600 metre altında düz tabanı ve tavanı olan yuvarlak bir oda vardır. Bu odanın içinde dünyadaki en eski yapay nesne bulunmaktadır – bilinçli olarak yapılmış her hangi bir nesneden çok daha yaşlıdır. Thoth'a göre, ispat edemese de, bu madde 500 milyon yıl gerilere, "insan yaşamının ortaya çıkmasına yol açan" zamanlara kadar gider. Bu nesne iki blok kadardır, bir disk gibi yuvarlaktır, altı ve üstü düzdür. Derisinin üç ila beş atom kalınlığında olması olağandışıdır. Alt ve üst yüzeylerinde, Şekil 4-8'de gösterilen belirli şekiller vardır.

Bu desenin kendisi beş atom kalınlığındadır, başka her yerde bu üç atomdur. Şeffaftır – baktığınızda diğer tarafı görebilirsiniz – ve sanki hiç orada yokmuş gibidir. Bu bir gemidir, ancak motorları ya da görünen hiç bir güç sağlayıcısı yoktur. Doreal'in Zümrüt Tabletler'le ilgili yorumuna göre, geminin atom motorları vardır, ancak Thoth olmadığını söylemektedir. Doreal, Yutacan'daki Zümrüt Tabletler'i 1925 yılında tercüme etmiştir ve geminin gücünü sağlayan tanımları anlayamamıştır. Atom motorları, güç kaynağı olarak, onun düşünebildiği en ileri fikirdi. Ancak, aslında gemi duygu ve düşüncelerle çalışmak üzere dizayn edilmiş ve kendi yaşayan Mer-Ka-Ba'ya bağlanmak ve onu genişletmek üzere planlanmıştır. Bu gemi, doğrudan Dünyanın ruhuna bağlıdır ve Zümrüt Tabletler'de ona savaş gemisi denilmektedir. Bu gemi, Dünyanın koruyucusu idi.

Bu Dönemin Hassaslığı ve Dişi Bir Kahramanın Ortaya Çıkışı

Zümrüt Tabletler'e göre, ekinoksların ileri doğru hareketi sırasında o hassas noktaya her ulaştığımızda – kutup değişimi olduğunda – dünya dışı varlıklar gezegeni ele geçirmeye çalışmışlardır. Bu milyonlarca yıldan beri olagelmiştir ve hala da olmaktadır. Bunu Tabletler'de ilk okuduğum zaman Gri'leri, bu varlıkların kim olduklarını bilmiyordum ve "Birileri bir yerlerden gelip Dünyayı mı ele geçirecekmiş? Yok canım, bu da pek safça" demiştim. Bugün bile aynı şey devam etmektedir. Hiç bir zaman durmaz, hep devam eder. Buna, basit bir ifadeyle karanlık ve aydınlığın savaşı denilir. Ele geçirilmenin kaçınılmaz olduğunda, her zaman bir sonraki seviyeye nasıl geçileceğini bulan bir saf insan çıkar, gemiyi bulur ve havalandırır. Dünya ve Güneş o insanda birleşerek ona büyük güçler verir ve sonra o insanın tüm duygu ve düşünceleri gerçekleşir. Bu geminin savaş gemisi olmasının nedeni budur. Hangi ırklar Dünyayı ele geçirmeye çalışıyor olurlarsa olsunlar, bu insan onları düşüncesinde uzaklaştırır – onları uzaklaşmaya zorlayacak bir durum düşünür. Bu bizlerin evrimsel sürecimizin herhangi bir dış müdahale ya da etki olmadan devam etmesini sağlar.

Bugüne kadar kesinlikle işimize karışıldı ve o saf insan ortaya çıktı. Bu

olay, burada gerçekleşmiştir ve bu nedenle Gri'ler Dünyayı terk etmektedirler. Karşılaştıkları sorunların nedeni 23 yaşında Peru'lu bir kadındır (bunu gerçekleştirdiğinde 1989 yılında 23 yaşındaydı). Yeni ağa ilk yükseliş sürecini gerçekleştirerek ona bağlandı, Dünyaya bağlandı, gemiyi buldu ve onu havalandırdı. Önce, Dünyada kristallerle yapılması gereken bazı bağlantıları kurdu, daha sonra da yeniden hesaplanması gereken programlamayı gerçekleştirdi. Sonra yaptığı ilk şey, Dünyayı ele geçirmeye niyetli olan Gri'leri ve onlarla bağlantılı diğerlerinin tedavisi olmayan bir hastalığa tutulduğunu düşünmekti.

Bir ay içinde, Gri'ler hasta olmaya başladılar ve önceden düşünülmüş olan her şeyin gerçekleşme süreci de başlamış oldu. Şu anda Gri'ler Dünyayı terk etmeye zorlanmış bulunuyorlar. Üsleri boşaltıldı ve planlarını değiştirmeye zorlandılar. Uzaydan gelen bir ordu varlık hemen hemen hiç denilebilecek sayılara düştü ve bütün bunlar küçük kutsal bir kadın tarafından gerçekleştirildi. İnanılmaz bir şey (gülüşmeler). Biz erkekler bunun nasıl bir şey olduğunu iyi biliriz – karım beni bir çok kere sıfıra kadar indirmiştir.

Atlantis Felaketini Beklerken

Thoth ve arkadaşları yeni ağın yapımı için gerekli inşaatları tamamlamışlardı. Yağmur ormanını terk ederek Atlantis'e hazırlık yapmak için geri döndüler. 200 yıl bekleyerek geçti. Ekinoksların ileri doğru hareketindeki kritik noktada kutupların yer değiştireceğini ve Atlantis'in batacağını biliyorlardı, bu nedenle öylece beklediler.

Beklenen olay nihayet bir gün gerçekleşti. Bütün felaket, bir gece içinde olup bitti. Bilim, kutupların kaymasının sadece 20 saat aldığını ispat etmiştir. Bir anda oluverir (parmaklarını şaklatır). Bir sabah normal bir güne uyanırsınız, ve o akşam bambaşka bir dünyadır. Kutup değişimi 20 saat almakla beraber, tüm süreç üç buçuk gün kadardır. Hepimiz, Birleşik Devletlerden kopan devasa parçaların battığını gördüğümüzde bu muazzam değişimi yaşayacağız – o zaman emin olacaksınız. Değişimin gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren ip uçları vardır. Yeterli bilgi verildiği zaman, hafızalarınızda barındırdıklarınızı size hatırlatacağım.

Değişimin başlamakta olduğunu gösteren işaretleri fark ettiklerinde, Thoth, Ra ve Araragat Sfenkse geri döndüler ve gemiyi göğe doğru havalandırdılar. Bütün yaptıkları geminin moleküllerin titreşimlerini, Dünyanın üzerinde var olduğu titreşimlerden bir sür ton yükseltmekten ibaretti. Bu onların, gemiyle beraber Dünyadan göğe yükselmelerini sağlıyordu. Sonra, Atlantis'e doğru döndüler, gemiyi alçaltarak içlerinde Lemuryalı ilk ölümsüzlerin ve Atlantis zamanında yükselen kişilerin de olduğu Naacal Sırlar Okulu'nundaki insanları aldılar (o zamana kadar 600 kadar insan daha yükselmişti). Gemiye alınan ilk bin Lemuryalı ve Atlantis'li 600 kişi, yükselen üstatların sayısını 1600'e çıkartmıştı.

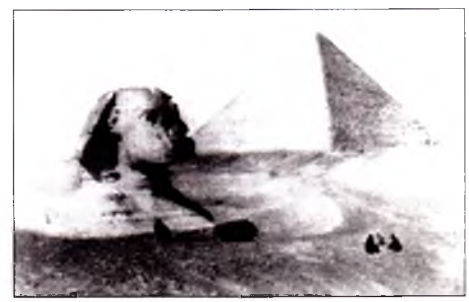

Bu gemide bulunan insanlar sadece yolcu değildiler, gemiyi kuşatan, uçan daire şeklinde, canlı bir grup Mer-Ka-Ba'sı oluşturmaktaydılar – galaksinin ve Mer-Ka-Ba'nız dönerken bedeninizin çevresinde oluşan şeklin aynısı. Kısa zaman sonra, ileride Mısır olacak Khem'e doğru giderlerken, etraflarında son derece güçlü bir koruyucu alan vardı. Thoth onların Naacal Sırlar Okulu'nun üyeleri ile beraber Udal Adası'nın çeyrek mil kadar üzerindeyken, adanın battığını söyler. Udal, bir kaç küçük ada hariç, Atlantis'in batan son parçasıydı. Sonra gemiyi Mısır'a uçurdular ve Büyük Piramidin üzerine indiler. Yandan bakıldığında Şekil 4-9'daki çizim gibi görünüyordu.

Şek.4-9. Büyük Piramit'in üzerindeki savaş gemisi.

Büyük Piramidin normalde kapak taşının olması gereken yerine kadar çıkarsanız, gemi ve piramidin birbirine göre yapıldığını görürsünüz. Bu forma tepeden bakıldığında, şeklin sağ tarafındaki çizime benzer. Daire gemiyi, kare de piramidi temsil etmektedir. Büyük Piramidin çevresi ile geminin çevresi aynıdır. Bunun mümkün olup olmadığı tartışılabilir, ancak rakamlar çok çok yakındır. Matematiksel bir ilişki olduğunda, yaşam ortaya çıkar. Bu, evrendeki en temel ilişkidir. (Bunu geometrik olarak yakında anlatacağım.) Yükselmiş üstatların çevrelerinde dönen Mer-Ka-Ba alanları olmasaydı, bugün burada olamazlardı, (muhtemelen biz de olamazdık) çünkü, Mer-Ka-Ba'ları daha sonra olacaklardan onları koruyacaktı.

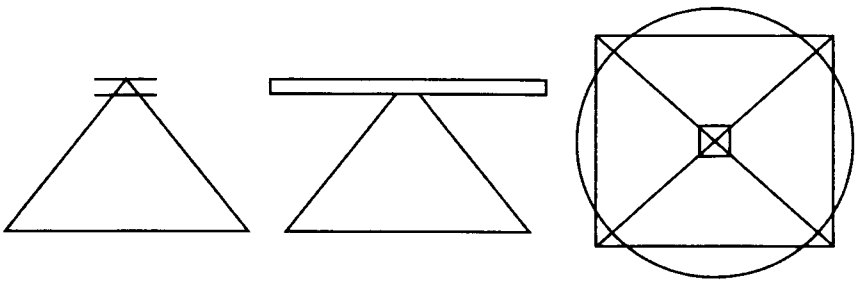

Piramidin üzerine indikten sonra, kutupların kaymaya başlamasıyla beraber Dünyadaki insan bilinci de hızlı bir inişe geçti. Aynı anda, Dünyanın manyetik ve elektro manyetik alanları çöktü, gezegendeki tüm yaşam, dünyadaki bir çok kültür tarafından anlatılan üç buçuk günlük mutlak karanlığa, Büyük Boşluğa girdi.

Boşluğun Üç Buçuk Günü

Zümrüt Tabletler, her ekinoksların ileri doğru hareketini yaşadığımızda ve kutup kayması olduğunda, üç buçuk gün bir boşluktan geçtiğimizi söyler. Mayalar bu Boşluğu Troano belgesinde anlatmışlardır. Hikayenin bir yerlerinde, üç buçuk tane taş siyaha boyanmıştır. Bu, bugünlerde elektromanyetik geçersiz bölge denilen zamandır. Kutuplar değişirken, yaklaşık üç buçuk gün karanlıkta kaldığımız bir durum meydana gelir (bu konuya daha sonra detaylı olarak gireceğiz). Bu süre, iki ya da iki buçuk günden dört güne kadar değişebilir. Bu durum sadece karanlık olma durumu değildir; hiç bir şeyliktir, boşluktur. Boşluğa girdiğiniz zaman, Tanrı ile bir olduğunuzu, arada hiç bir fark olmadığını anlayacaksınız. Uygun zaman geldiğinde tekrar Boşluktan söz edeceğiz.

Hafıza, Manyetik Alanlar ve Mer-Ka-Ba'lar

Savaş gemisindeki insanlar değişim sırasında Mer-Ka-Ba'ları tarafından korunmasalardı, hafızalarını tamamen kaybedebilirlerdi. Beyinlerimizin etrafında, kafatasının içinde ve başımızın çevresinde bulunan elektromanyetik bir alan hafızalarımızın çalışmasını sağlar. Bu alan, beyindeki her hücreye, her bir hücrenin içinde bulunan, kendisine ait manyetik alanlarla bağlıdır. Bilim önce, her hücredeki iç manyetik parçacıkları, daha sonra da daha büyük olan dış alanı buldu. Bu, insan fizyolojisindeki son 300 yılın en büyük buluşu idi. Hafıza, aynı bilgisayarlar gibi, düzenli ve canlı bir manyetik alana dayalıdır. Dünyanın manyetik alanıyla olan bağlantısı ise bilim tarafından henüz anlaşılmamıştır. Hafızanızı bir şekilde korumazsanız, silinir, kaybolur. Bu bir dosyayı kullanırken bilgisayarı fişten çekmeye benzer. Yok olur gider. Felaketten sağ olarak kurtulan fakat dönen Mer-ka-Ba'ları olmayan Atlantis'lilerin başına gelen de budur. Bizlerden çok daha gelişmiş bu insanlar, birden bire kendilerini hiçbir şey bilmedikleri, hatırlamadıkları bir durumda buldular. Yüksek teknolojik bedenleri ve zihinleri vardı, ancak bu durum, yazılımı olmayan bir bilgisayarın masanın üzerinde öylece durmasına benziyordu.

Böylece, hayatta kalanlar, ki sayıları çok azdı, her şeye baştan başlamak zorunda kaldı. Sıfırdan başlayarak, ateş yakmayı, ısınmayı, vb. öğrenmek zorunda kaldılar. Bu hafıza kaybı, nasıl nefes alınacağını, Mer-Ka-Ba'larını ve her şeylerini unutmalarının sonucuydu. Böylece, boyutların arasından düşerek tamamen korunmasız bir duruma, bu son derece yoğun dünyaya gelinmesine – yemek yemek zorunda olmak gibi, çok uzun bir süre hayatlarının parçası olmayan şeyleri yeniden yapmak zorunda kalmalarına yol açtı. Gezegenin çok yoğun bir unsuruna çarpmışlardı ve yeni baştan hayatta kalmayı öğrenmek zorundaydılar. Bunların hepsi, Atlantis'de yapılan yapay Mer-Ka-Ba deneyinin sonuçlarıydı.

O küçük yükselmiş üstatlar grubu olmasaydı, hiç bir şekilde hayatta kalamazdık – kesinlikle tüm insanlık deneyimini geride bırakmış olurduk. Dünya deneyi, sonsuza kadar kapanmış, bitmiş olurdu. Ancak onlar, geri kalan her şey parçalanıp yok olurken, alanı canlı tuttular; hemen hemen canlı. Yükselmiş üstatların yanı sıra, Dünyada Mer-Ka-Ba alanları çalışan iki grup daha vardı. Nefilimler ve Siriuslular, anne ve babalarımız, alanlarını canlı tuttular. Nefilimlerin ne zaman bu gezegenin boyutsal dünyalarına geri çekildiğini bilmiyorum, ancak, Siriuslular, iç Dünyada, Amenti Salonlarında kaldılar. Her iki grup halen burada, bu gezegendedir ve boyutsal dünyalarda gizlenmektedir.

Işığın Geri Dönüşünden Sonra Thot ve Grubunun Yaptıkları

Üç buçuk günlük karanlıktan sonra, Dünya tekrar ortaya çıktı, ışık geri geldi, alanlar dengelendiler ve artık şimdi bulunduğumuz üçüncü boyuttaydık. Her şey yeni ve farklıydı, her şey. Her şey deneyimleme açısından

değişmişti. Atlantis'e bulunduğu kıta açısından bakarsak, Atlantis'lilerin o kara parçasını yorumlama şekillerinin çok daha üst bir düzeyde olduğunu anlarız. Bunu bizim anladığımız ve deneyimlediğimiz şekilde yapmazlardı. Bizlerin üçüncü boyut bakış açısından anlamamız güç olan, bambaşka bir biçimde deneyimlenirdi.

Büyük Piramidin üzerine indikten sonra, Ra ve gemideki insanların yaklaşık üçte biri, bir tünelle, tabandan itibaren üçte iki seviyesindeki bir odaya indiler. Bu oda bir gün bulunacaktır. (Son bir kaç yıl içinde Büyük Piramitte dört oda daha bulundu.) Bu oda bulunduğu zaman, onun, Atlantis'in temel mimari renkleri olan, kırmızı, siyah ve beyaz taşlardan yapıldığı görülecektir. Thoth bunu söylememi istemişti. Bu odadan, piramidin çok altındaki bir tapınağa ya da şehre inmek için kullandıkları bir kanala geçilirdi. Bu tapınağı Thoth ve arkadaşları, piramidi inşa ederlerken yapmışlardı. Arınma Günü'ne kadar, 13,000 yıl içinde, büyük sayılarda insanın yükseleceğini bildikleri için bu şehir yaklaşık 10,000 insanın yaşayabileceği şekilde planlanmıştı.

Alanlar dengelendikten ve insanların yaklaşık üçte biri Ra'yı takip ederek kırmızı, siyah ve beyaz taşlardan yapılmış odaya ve oradan da yer altı şehrine indikten sonra medeniyetimizin temellerini atmaya başladılar. Aynı zamanda köklenmekte olan bir başka medeniyet de Sümer medeniyetiydi (başka bir hikaye). Aynı anda, geriye kalan yaklaşık 1067 yükselmiş üstat savaş gemisini Büyük Piramitten havalandırarak şimdilerde Titicaca Gölü olarak bilinen yere doğru uçtular ve Sun Adası'na indiler (Bolivya'da). Thoth orada insanların yaklaşık üçte biriyle gemiden indi. Sonra tekrar havalanarak Himalaya Dağları'na uçtular ve orada Araragat da geri kalan üçte bir insanla gemiden indi. Yedi kişi gemide kalarak onu tekrar Sfenkse uçurdular ve son zamanlarda Perulu bir genç kadın onu tekrar Dünya Ananın mavi göklerine yükseltene kadar 13,000 yıldır bulunduğu o odaya indirdiler.

Ağın Üzerindeki Kutsal Alanlar

Mısır, ağın erkek unsuru oldu. Burası, erkek yapıların planlandığı yer haline geldi. Dünyanın dişi alanlarıyla kıyaslandığında orada dişi sayısı çok azdır. Tabii ki, erkekliğin kutbu vardır – bu karşıtlığı İsis sağlar – ancak genel enerji akışı erkektir. Güney Amerika, özellikle Peru, Orta Amerika ve Meksika'nın bazı kısımları, ağın dişi unsuru oldular. Ancak, tüm ağın dişi unsuru, Atlantis'den kurtulan bir çok kişinin sığındığı Yutacan'daki Uxmal'da merkezlendi.

Uxmal'dan başlayarak yedi tane tapınak spiral şeklinde, muhtemelen bir Fibonacci spirali şeklinde, sıralandı. Bunlar, ağın dişi unsurunun yedi önemli tapınağıdır ve aynı Nil boyunca dizilmiş çakra merkezleri gibi, çakra merkezleridir. Bu feminen merkezler Uxmal'la başlar, oradan Labna'ya, oradan Kabah'a, oradan Chichén Itza'ya, oradan okyanusun yakın-

larındaki Tulun'a devam eder, sonra aşağı doğru Belize yakınındaki Kohunlich'e ve oradan da içeri kıvrılarak Palenque'ye kadar gider. Bu yedi yer, ağın feminen unsurunun temel spiralini yarattı. Bu ağ da bizlerin şimdilerde ulaşabileceği Mesih bilincinin yaratılması için meydana getirilmişti.

Palanque'de, ağın feminen unsuru kuzey ve güney olarak ikiye ayrılır. Burada enerjinin farklı bir kutuplaşmasını görürüz. Dişi spiralin feminen unsuru güneye devam ederek Guatemala'da Tikal'e atlar ve bu yeni bir oktavı başlatır. Bunu müzikle ilişkilendirecek olursak, yedinci bölgenin sekizinci notaya ya da bir sonraki spiralin bir sonraki oktavına başlangıcına köprü görevi yaptığını anlarız. Ve spiral, ağın feminen unsuru boyunca güneye doğru devam eder. Sonunda, Peru'daki Machu Picchu ve Cuzco yakınlarındaki Sacsayhuaman gibi yerlerden geçer. Ana spirallerden biri, İnka imparatorluğunun en önemli dinsel merkezi olan, Peru'da Chavin denilen yerde biter. Oradan Titikaka Gölü'ne, Bolivya'da Sun Adası'nın 800 metre uzaklığındaki bir yere gider. Sonra, oradan 90 derecelik bir açı yaparak döner, Easter Adasına yönelir ve sonunda Dünyaya demirleyeceği yere, Moorea'ya varır.

Palanque'den kuzeye doğru giden, ağın dişi unsurunun erkek tarafıdır. Aztek kalıntılarından geçerek Amerikan piramitlerine gider. (Amerikan Kızılderilileri piramitler yapmışlardır. Bazı kalıntılarını, Albuquerque, New Mexico civarında görebilirsiniz.) Sonra spiral, Taos, New Mexico yakınlarındaki Blue Gölü'ne – Titicaca Gölünün karşıtı – devam eder. Spiral buradan Ute Dağları'na (Colorado sınırının Meksika tarafında) yönelir, bir çok dağı ve yapıyı geçer.

Kutsal alanlarla ilgili olarak, yaratıcılar dağları, orada bulunan vorteks enerjileri nedeniyle seçmiştir. Spiral Kaliforniya sahillerini terk etmeden önce, Tahoe Gölü'nden, Donner Gölü'nden ve Piramit Gölü'nden geçer. Buradan, denizin altındaki dağlardan devam ederek, önemli unsurlardan biri olan Haleakala Krateri'nin olduğu Hawaii Adaları'na varır ve tekrar güneye döner. Nihayet, Hawaii Adalar zinciri boyunca yüzlerce km giderek Moorea'ya bağlanır.

Spiral, Uxmal'dan başlayarak Mesih bilincinin güney kutbunu, dünya etrafında dönerek birleştiren devasa bir açık halkadır. Ağın feminen unsuru bir çok yapıdan oluşan muazzam bir dairedir. Yukarıda bahsedilen temel alanların arasında yüzlerce küçük alan vardır – bir çok dine ait kiliseler, tapınaklar, dağ silsileleri ve zirveleri, göller, kanyonlar gibi doğal kutsal alanlar. Daha büyük resmi görebilseydiniz, önce saat yönünde sonra saatin aksi yönünde hareket ederek ve mükemmel spiraller oluşturarak son varış noktasına, Güney Pasifik'te Moorea'ya ulaştığını görebilirdiniz.

Himalaya Dağları'nda inşa edilmiş piramitler kristal yapısındadır. Bu, üçüncü boyuta ait kristallerin piramitlerin köşelerinde kullanılarak bir piramit şeklini alması hedeflendiği anlamındadır. Onlar da piramit inşa ettiler, hem de bir çok. Bir çoğu tanınmasa da bazıları bilinmektedir. Dün-

yada şu ana kadar bilinen en büyük piramit Tibet'in batısındaki dağlardadır. Masif, beyaz bir piramittir, neredeyse mükemmel durumdadır ve tepesindeki kapak taşı masif kristaldir. En az iki ayrı bilim adamı grubu bu piramidi görmeye gitmiştir ve ayrıca havadan fotoğrafları çekilmiştir. İnsanların uzun zamandan beri yaşamadığı terkedilmiş bir vadidedir ve kristal kapak taşı karların arasından çıktığında, yılda sadece üç hafta görünebilir hale gelir.

Bu piramidi görmeye giden ekibin lideriyle konuştum. Yeni yapılmış bir piramit gibi olduğunu ve duvarlarında hiç bir yazı olmadığını söyledi. Beyaz, mermer gibi pürüzsüz ve sertti. İçine girdikleri zaman, uzun bir tünelden merkezdeki geniş bir odaya varılıyordu. Hiç bir yerde, hiç bir yazı ya da çizim yoktu – sadece bir duvarın üstünde, ortada, en yukarılarda tek bir şekil göze çarpıyordu – Yaşam Çiçeği! İşte bu. Her şeyi anlatmak istiyorsanız, yapmanız gereken tek şey, bu çizimi bir duvara koymaktır. O her şeyi anlatacaktır. Bu kitabın sonuna gelene kadar neden olduğunu anlayacaksınız.

Dünya üzerindeki tüm kutsal alanlar, bir kaç istisna hariç, daha yüksek bilinç tarafından dördüncü boyut seviyesinde planlanmıştır ve şu ana kadar üçüncü boyuttaki eşleri de onlara bağlanmıştır - başka bir ifadeyle, bunlar, gerçek arazilerin üzerine yapılmış gerçek binalardır. Ancak, hala, sadece dördüncü boyut yapıları olan çok önemli alanlar da vardır. Bu dördüncü boyut piramitleri, öncelikli olarak, Mesih ağının nötr ya da çocuk enerjisini temsil ederler. Dünyayı kuşatan Mesih ağının üç unsuru vardır – Anne, Baba ve Çocuk. Baba Mısır'da, Anne Peru, Yutacan – Güney Pasifik'te ve Çocuk Tibet'tedir.

İnsan Bilincinin Beş Seviyesi ve Kromozom Farklılıkları

Thoth'a göre, Dünyada mümkün olabilecek beş farklı insan bilinci seviyesi vardır. Bu insanların tamamen farklı DNA'ları, tamamen farklı bedenleri vardır ve Gerçeği tamamen farklı şekillerde algılarlar. Her bilinç seviyesi bir öncekinden gelişir ve en sonunda - beşinci seviyede - insanlık, yaşamı ifade etmenin yepyeni bir şeklini öğrenir, Dünyayı sonsuza kadar terk eder.

Bu tiplemeler arasındaki görünen ilk temel özellik boylardır. İlk seviye insanları yaklaşık 120- 180 cm arasındadırlar. İkinci seviye insanlarının boyu 150- 210 cm arasındadır ve burası bizim bulunduğumuz yerdir. Üçüncü seviye insanları yaklaşık 3-5 metredir ve bizlerin geçmek üzere olduğu seviyedir. Dördüncü boyut varlığının yaklaşık boyu 9-10 metre kadardır ve sonuncu grup ise yaklaşık 15-18 metredir.

İlk bakıldığında tuhaf gelebilir, ancak, mikroskobik bir yumurta olarak başlayıp doğana kadar her gün biraz daha büyümüyor muyuz? Sonra da yetişkin hale gelene kadar boyumuz yavaş yavaş uzar. Bu teoriye göre - yetişkin insan - bizlerin gelişme şeklimizin sonu değildir. DNA'nın adımlarını

takip ederek 15- 18 metre olana kadar büyümeye devam ederiz. İbranilerin insanlığın gelmesi gereken mükemmeliyeti temsil eden baş meleği Metatron'un boyu 17 metredir! Tekvin, kısım 6' da Dünyada yaşayan devlerden bahsedildiğini hatırlıyor musunuz? Sümer kayıtlarına göre, 3-5 metre boyundaydılar. Bir üç yaşında çocuğa, bir de 10 yaşında çocuğa baktığımızda, farklı bilinç seviyelerinde olduklarını görürüz ve bu kararı onların boylarına bakarak alırız.

Thoth'a göre, her bilinç seviyesinin farklı DNA'sı vardır, ancak, temel fark kromozom sayısındadır. Bizler şu anda, ikinci seviyede, 44+2 kromozoma sahibiz. Birinci seviyeye örnek olarak, 42+2 kromozomu olan Avustralyalı bazı Aborijin kabileleri gösterilebilir. Bizlerin girmekte olduğu üçüncü seviyede insanların 46+2 kromozomu vardır. Sonraki iki seviyede, sırasıyla, 48+2 ve 50+2 kromozom bulunur.

Bu konuyu netlik kazanması açısından, ikinci kitapta derinlemesine tartışacağız ve bu anlayış doğrultusunda kutsal geometrileri göstereceğiz.

Tarihe Yeni Bir Bakış Sağlayan Mısır Kanıtları

Şimdi Mısır'a odaklanacağız, çünkü, Mısır, en temel sırlar okulunun, farklı ebatlardaki insanlar olduğunun kanıtlarının ve farklı bilinç seviyelerinin bulunduğu yerdir ve çoğu kez fark edilmese de kanıtlar halen bulunmaya devam etmektedir. Mısır, bilincimizi geri getirmek için seçilen, Atlantis'den sağ olarak kurtulanlar ve yükselmiş üstatların bulunduğu öncelikli yerdi. Başka diğer yerlerin tarihini konuşabiliriz, ara sıra yapacağız da, ancak bu çalışmanın ilgi odağı Baba üzerinde olacaktır çünkü, ancak Baba'nın vasıtasıyla Mer-Ka-Ba'nın temel bilgileri hatırlanabilecektir.

Bu, Tiya'nın Mısırlı bir heykelidir (Şek. 4-10). Tiya ve kocası Ay, kutsal tantra kullanarak, üç kişinin - baba, anne ve çocuk – ölümsüz olmasına yol açan boyutlar arası birleşmeyle bir bebek meydana getiren ilk iki kişiydi. Tiya'nın büstüne bakarak Lemuryalıların görüntüsü hakkında fikir sahibi olabilirsiniz. Tiya ve kocası hala yaşamaktalar ve on binlerce yıl sonra bile hala bu gezegendeler. Dünyadaki en yaşlı iki kişi olmalarının yanı sıra, insan bilinci için yaptıklarından dolayı yükselmiş üstatların arasında en saygın olan iki kişi de onlardır.

Şek.4-10. Tiya'nın büstü.

Dünyadaki Devler

Mesih ağının erkek unsurunun, çakra sistemine göre omurganın en altında yer alan, Mısır'daki Abu Simbel budur (Şek. 4-11). Bu heykellerin ne kadar uzun boylu olduklarına dikkat edin; bu onların gerçek boyudur! Boylarını, resmin sağ alt tarafındaki turistlerle kıyaslayın. Bu heykeller ayağa kalkacak olsalardı, beşinci bilinç seviyesinde olduklarını gösteren 18 metrelik sınırın içinde olacaklardı.

Abu Simbel'in başka bir duvarında yer alan bu varlıklar (Şek. 4-12),

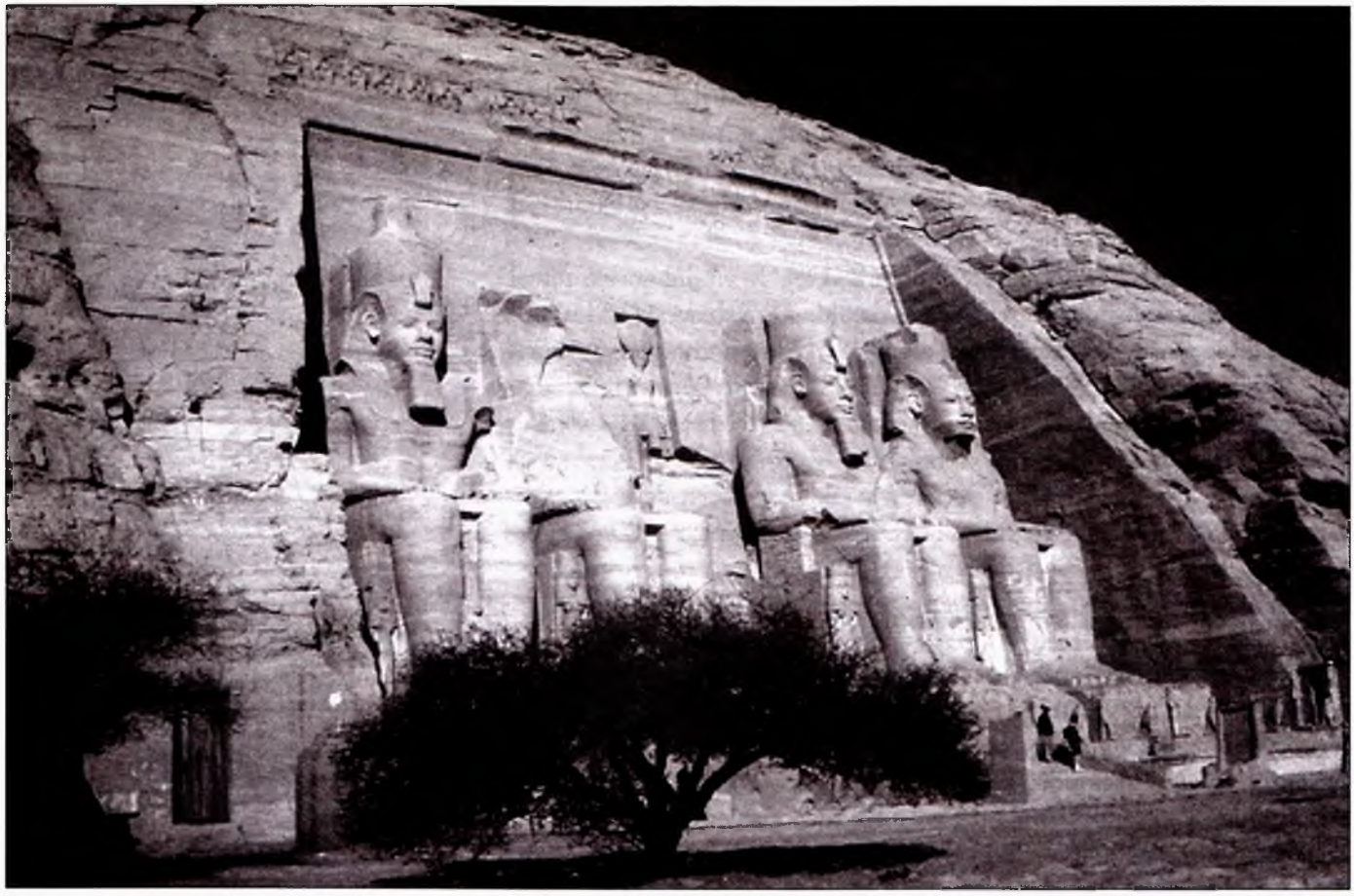

Şek.4-11. Abu Simbel.

yaklaşık 10 metre boyundadırlar ve dördüncü bilinç seviyesini temsil etmektedirler. Bu farklı boylara göre odalar inşa etmişlerdir. Bu kapı, üçüncü bilinç seviyesinde olan Venüslüler için yapılmıştır – Hathor ırkı. Hathorlardan daha sonra tekrar söz edeceğim.

Bu, üçüncü seviyeye ait varlıklar (Şek. 4-13), yaklaşık 18 metrelik boylarının gösterdiği gibi erkektirler, bu ırkın dişileri ise 3- 3.5 metre uzunluğundadır. Binanın onların bulunduğu kısımdaki yükseklik 6 metre civarındadır, tavan ve kolon yükseklikleri 3-5 metre boyundaki varlıklara orantılı bir şekilde yapılmıştır. Bu odanın hemen yanındaki odaya, sanki bizim için yapılmış gibi duran küçük bir kapıdan geçerek girilir ve bu odanın tavanları da çok daha alçaktır. Mısırlılar bu heykelleri keyfi yapmadılar, hiç bir şeyi asla keyfi yapmadılar. Hiç bir taşın üzerinde çizik yoktur, tek bir tanesinin bile. Bunun bilinçsiz olarak yapıldığını düşünüyorum. Her şeyin bir nedeni ve bir amacı vardı. Genellikle de bir çok farklı seviyede yaratılırdı. Zümrüt Tabletler, örneğin, bilincin yüz değişik seviyesinde yazılmıştır. Kim olduğunuza bağlı olarak, diğer insanlardan tamamen farklı şeyler anlarsınız. Bilinç değişiminden geçmek istiyorsanız, o zaman Zümrüt Tabletleri tekrar okuyun. Aynı kitap olduğuna inanamazsınız, çünkü, anlayışınıza bağlı olarak size çok farklı şekillerde konuşacaktır.

Şek.4-12.
Abu Simbel ve
Hathor kapı girişi.

Bunlar, farklı bilinç düzeylerinden geçmekte olan Dünyalı varlıklardı (Şek. 4-14). Bu fotoğrafta, 10 metrelik devasa bir varlığın ayaklarında duran bir heykel görüyorsunuz. Bunlar, kral ve kraliçedir. Arkeologlar bunu nasıl yorumlayacaklarını bilmediklerinden, kralların kraliçelerden daha önemli oldukları için kraliçelerin küçük yapıldıklarını söylemektedirler. Ancak bunun konuyla ilgisi yoktur. Heykeller, bilincin beş seviyesini göstermektedirler. Mısır'da yaşamış olan her kral ya da firavunun bilincin beş seviyesini temsil eden beş ismi vardı.

Şek.4-13. Abu Simbel'in içinde, üçüncü seviye varlıkları.

Bazı kral ve kraliçeler, halklarını ruhsal alemlere geçirebilmek için farklı seviyeler arasında gidip gelebilirlerdi. Bunun çok özel bir örneği hala varolmaktadır. Mısır'da çok ünlü bir yuvarlak ev vardır, ben göremedim, ancak bana ünlü bir arkeolog olan arkadaşım, Ahmet Fayhed, tarif etti, doğruluğun-

Şek.4-14. Farklı bilinç seviyelerinde kral ve kraliçe.

dan eminim. Burası uzun zaman Ay ve Tiya'nın eviydi (şu anda tabii ki kullanmıyorlar). Bu yuvarlak evin ortasında bir duvar vardır. Duvarın bir tarafından diğer tarafına, dışarı çıkmadan, etrafında dolaşmadan ya da diğer taraftan gelmeden içeri girilememektedir. Bu size, Atlantis'deki Udal Adası'nı hatırlatıyor mu? Bu orta duvarın bir tarafında, sivri eteğiyle, sakalıyla ve bir sürü kişisel eşyasıyla son derece Mısırlı görünen Ay'ın resmi vardır. Normal boyda görünmektedir. Duvarın diğer tarafında ki Ay'ın resmi 4.5 metre boyundadır. Çok farklı görünmekle beraber yüzünün aynı olduğunu görebilirsiniz. Yüksek ırklarda olduğu gibi, dev boyutlardaki kafatası geriye doğru uzamaktadır (az sonra size bazılarını göstereceğim). Bu iki resim, Ay'ın bilincini değiştirerek bu iki farklı seviye arasında gidip geldiğini göstermektedir.

Merdiven Basamağı Evrimi

Melchizedek bilgisine göre, hem Sümerliler hem de Mısırlılar; tam, mükemmel, lisanları tamamen birbiriyle uyumlu olarak, tüm beceri ve anlayışlarıyla, ve önceden hiç evrim geçirmeden Dünyada hemen hemen aynı zamanda ortaya çıktılar (en azından bilimin bildiği kadarıyla). Tarihin bir noktasında, mükemmel durumlarında aniden ortaya çıkıverdiler. O zamanda meydana çıkan yazıtlar son derece net ve ileri düzeyde oldukları gibi üzerlerinde hiç bir değişiklik de yapılmamıştır. Bu ilk itici güçten sonra, bu kültürler giderek netliklerini kaybedip en sonunda gelişmiş medeniyetlerini dejenerasyona uğratarak yok etmişlerdir. Zamanla daha da gelişeceklerini düşünebilirsiniz, ancak gerçekte olan bu değildi. Bu bilimsel gerçektir. Çağdaş arkeolojideki hiç kimse bunun nasıl olduğunu bilmediği gibi nasıl olabileceğini de bilememektedir. Hepsi büyük bir sırdır.

Mısır ve Sümer, arkeologlarca adına merdiven basamağı evrimi denilen çok özel bir kategoridedirler. Bilgi edinme ve haber alma şekillerinden dolayı bu sınıfa yerleştirilmişlerdir. Bir gün Mısır, lisanına tam ve bütün olarak sahip oldu, bu bilgi yerleştikten biraz sonra aklınıza gelebilecek her şeyi – kanal ya da su sistemi inşa etmek gibi - bilmeye başladılar. Biraz daha zaman geçtikten sonra, aniden, örneğin hidrolik konusunda her şeyi biliverirlerdi. Ve bu şekilde sürüp giderdi. Mısırlılar ve Sümerliler bu bilgileri nasıl alıyordu? Bir gün, aniden her şeyi nasıl bilebiliyorlardı? Size Thoth'un cevabını söylüyorum.

Önce ekinoksların ileri doğru hareketini gösteren çizimi tekrar ederek

bir konuyu açıklığa kavuşturmam gerek (Şek. 4-15). A noktası şu anda olduğumuz, C noktası ise Atlantis'in battığı yerdir. C noktası aynı zamanda, kutupların yer değiştirdiği noktadır, bilim bu olayın o tarihte olduğunu saptamıştır. Bu aynı zamanda, Dünyadaki bu değişimler nedeniyle, Nuh Tufanının olduğu ve buzulların eridiği noktadır. C noktası yıkımın olduğu noktadır. Hatırlarsanız, daha önce iki başka noktanın varlığından – B ve D noktaları - ve bu noktalarda olabilecek değişimin kolayca uyumlanabileceğinden bahsetmiştim. 6000 yıllık bir zaman diliminde, yıkımın olduğu C noktasından, yeni öğretilerin verildiği D noktasına kadar, yükselmiş üstatlar, Atlantisli'lerin – o anda Mısır'da kıllı barbarlar olarak yaşıyorlardı – yavaş yavaş bu yeni, aslında kadim bilgileri alabilecek duruma gelmelerini beklediler. Yaklaşık 1600 yükselmiş üstat, Düşüşten beri 6000 yıldır Büyük Piramidin altında yaşamakta ve yeni kültürü yapılandırmak için öğretmeye başlamayı beklemek zorundaydılar.

"Tat" Kardeşliği"

Düşüşten sonra, Thoth'un oğlu Tat, Ra ile beraber Mısır'da kaldı. Daha sonraları bu grup Tat Kardeşliği olarak tanınmıştır. Hatta bugün bile Mısır'da, adı Tat Kardeşliği olan ve kutsal tapınakların koruyuculuğunu yapan fiziksel bedende insanlar vardır. Bugünkü Tat Kardeşliğinin arkasında, yükselmiş üstatlar gizlidir.

Tat Kardeşliğinin ölümsüz unsuru, orada oturup Mısırlılar öğretilerini alana kadar bekledi ve bekledi, izledi ve gene bekledi. O gün - Mısır ve Sümer'in doğumu - nihayet geldiğinde, Tat Kardeşliği bu kadim bilgileri almaya hazır bir insan ya da bir grup Mısırlıyı bulmak üzere izlemeye başladı. Sonra bir, sonra iki, sonra üç Kardeşlik üyesi öğretecekleri insanlara benzeyen bedenlerin içinde ortaya çıkmaya başladılar. Yüzeye çıkıyorlar, bilgiyi verecekleri insan ya da gruba yanaşıyorlar ve bilgileri bir defada, dobra dobra veriyorlardı. "Buna bir bakın. Şunu yaparsanız bunu elde edeceğinizi biliyor musunuz?" diye açık ve net olarak anlatıyorlardı. Mısırlılar da "Hey şuna bak!" deyip aldıkları bilgiyi kullanır ve böylece evrimlerinde bir "adım" meydana getirmiş olurlardı.

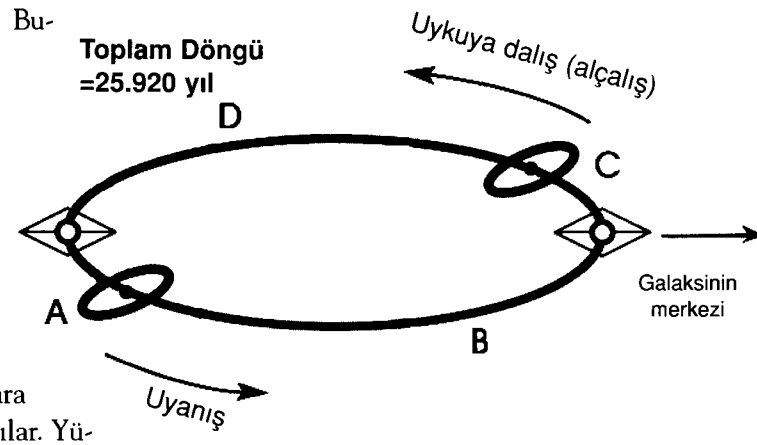

Şek.4-15. İleri doğru hareketin yolculuğu.

Sonra, Kardeşlik üyesi kadın ve erkekler tekrar piramidin altına inerler, bilgilerin verildiği Mısırlılar bu bilgileri kültürün geri kalanına dağıtırlar ve böylece bu kültür hızla bir sonraki adıma yükselirdi. Mısırlılar bir süre bu bilgileri sindirirlerdi ve sonra Kardeşlik tekrar, yeni bir konuyu almaya hazır bir grup insan aramaya başlardı. Tekrar yüzeye çıkarlar, "Bu konu hakkında bilmek istediğin her şey burada" deyip, tüm bilgileri veriverirlerdi. Yükselmiş üstatlar, bilgileri çok kısa bir zaman içinde verdiklerinden, bu insanların evrimi merdiven basamaklarını çok hızlı çıkmıştır.

Sümer'deki Paralel Evrim

Aynı evrim şablonu Sümer'de de meydana geliyordu. Ancak, bugünün tarih çizgisi, Mısırlıların yaklaşık M.Ö. 3300 yıllarında ve Sümer'in ise bundan 500 yıl önce, yaklaşık M.Ö. 3800 yıllarında ortaya çıktığını söyler. Ben ikisinin aynı zamanda başladığına inanıyorum. Tarihçiler verdikleri tarihleri doğru hesap ederlerse, Mısır ve Sümer'in sadece bir kaç yıl farkla ortaya çıktıklarını bulacaklardır. Ancak, Sümer'deki evrim, anne unsur olan Nefilimler, Mısır'daki ise, baba unsur olan Siriuslular tarafından yürütülüyordu. En temel fark budur. Sanırım, anne ve baba, "Çocuklarımızın hatırlama zamanı geldi" kararını aldılar. Ben bunun babanın kararı olduğunu düşünüyorum ve araştırmacılar dikkatle bakarlarsa, her iki ülkenin de aynı zamanda gelişmeye başladıklarını ve bunun da ekinoksların ileri doğru hareketindeki D noktasıyla bağını – en yüksek başarı olasılığının olduğu zaman - göreceklerdir.

Sümerlilerin ekinoksların ileri doğru hareketini bilmelerinin nedeni de budur. Ekinoksların ileri doğru hareketinin olduğunu fark etmek için 2160 yıl gerekmektedir, ancak bunu Sümerlilerin bilmesinin nedeni, Nefilimlerin, "Ekinoksların ileri hareketi diye bir şey olduğunu biliyor musunuz?" demesidir. Çok basit, karışık bir şey değil. Hepsini anlattılar ve insanlar da anlatılanları yazdılar. Sümerliler 450,000 yıl gerilere giden olayları biliyorlardı, çünkü hepsinin bilgisi onlara verilmişti. Sadece yazdılar ve uyguladılar.

Ancak, bu kadim medeniyetler, bütün bu parlak bilgileri aldıktan sonra, dejenere oldular. Neden daha da yükselmek yerine dejenere oldular? Çünkü, uyku devresin delerdi, ekinoksların ileri doğru hareketindeki "uykuya dalma" kısmın dalardı. Her nefes alışlarında daha da çok uykuya dalıyor, kali yuga'ya, devrenin en derin uyku dönemine doğru ilerliyorlardı. Kali Yuga'nın ortası – 2000 yıl önce – İsa'nın zamanıydı ve insanlar derin uykuda horlamaktaydılar. Önceki daha uyanık dönemlerde yazılmış kitap ve çalışmaları okuyan kali yuga'daki insanlar, yazılanları anlamakta sıkıntı çekiyorlardı. Neden? Çünkü göreceli olarak bilinçsizdiler. Bu nedenle, sadece Mısır ve Sümer'de değil, dünyanın her tarafındaki kültürler sona erene kadar dejenere oldular. Şu anda bizler tamamen uyanarak varlığımızla ilgili gerçeği anlamak üzereyiz.

Mısır'daki İyi Saklanmış Sırlar, Tarihe Yeni Bir Bakışın Anahtarı

Bu Sakra'dır (Şek. 4-16). Doğrusal arkeolojik inanışa göre, burası Mısır kültürünün başladığı yerdir. Onların düşüncesine göre, Mısır'da yapılan ilk piramittir. İlk yapıldığında, çok güzel beyaz taşlarla kaplıydı. Aslında bu şehir kilometrelerce devam ettiği gibi, aynı zamanda Dünyanın altına doğru da onlarca metre iner ve içinde binalar ve yerleşim alanları vardır – yerin altında! Bu piramidi yeniyken görebilmek muhteşem olurdu – yapımından kısa bir süre önce bizler güya kıllı barbarlardık. Kıllı bar-

barlıktan bu süper gelişmiş kültüre, arkeolojik zamana göre bir anda atlamıştık.

Bence bu piramit (Şek. 4-17), her şeyin Sakra'da başladığı inancını çürütmektedir. Bu piramit Sakra'dan en az 500 yıl daha yaşlıdır. Eğer bu doğruysa, Mısırlılar ile Sümerlilerin ortaya çıktığı tarih tıpa tıp aynı olmalıdır – ben tam da böyle olduğunu düşünüyorum. Bu piramidin adı Lehirit'tir (fonetik okunuşu), ve bu kategoride olup da korunmayan bir kaç piramitten biridir. Adı mastabas olan merdiven şeklindeki bu piramitlerden epeyce vardır. Mısırlılar, 6000 yaşına yakın ya da daha yaşlı olan piramitlerin etrafına askeri üsler kurmuş ve devasa elektrikli tellerle çevirmişlerdir. Bazılarının üzerinde makineli tüfek taşıyan askerler nöbet tutar. Bu piramitlere yaklaşmaya çalışırsanız, sizi öldürebilirler. Bu piramitleri kimsenin bilmesini, özellikle de incelemesini istemezler. Bir Mısırlıya bu piramitlerden bahsederseniz ya da onları görmek istediğinizi söylerseniz, sizi atlatacaktır.

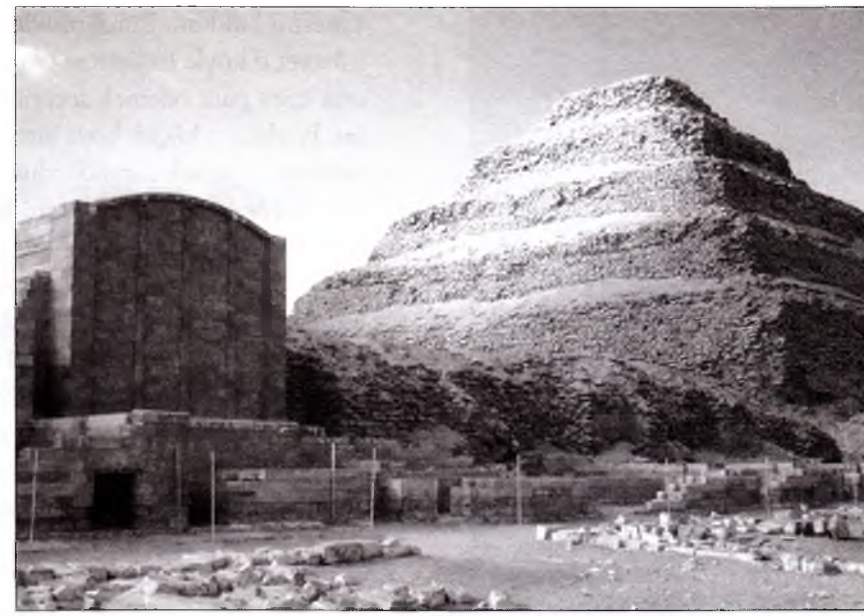

Şek.4-16. Sakra'daki piramit.

Şek.4-17 Sakra teorisini ortadan kaldıran piramit. Ön plandaki iki yassı taştan birinin üzerine Davut Yıldızı kazınmıştır.

Bunu ben yaşadım. Bize, "Hadi canım, önemli değil. Onlar sadece ilkel insanların yaptığı kerpiç tuğlalar. Hiç bir şey değiller, önemli bir tarafları yok." derler. Ben de onlara, "Tamam, o zaman gidip bir tanesini görebilir miyim?" dediğimde, "Yok canım, zaman kaybından başka bir şey olmaz. Gitmeyin." dediler. Ben de, bir tanesini görmek istediğim için ısrar etmeye devam ettim. Bir çok devlet dairesine gönderildim, ve sürekli, "Lütfen, sadece bir tanesini görebilir miyim?" demeye devam ettim. Onlar da sürekli, "Hayır, hayır, hayır." dediler. Sonunda bu yerlerden bir tanesine girebilmek için rüşvet vermek zorunda kaldım. Bir devlet görevlisi, beni gece gizlice, sadece on beş dakika ve fotoğraf makinem olmadan içeri sokmak için ve sonra hemen çıkıp gitmem şartıyla 8,000 dolar istedi. Bu yapıları işte bu kadar yakından koruyorlar.

Uzun mücadelelerden sonra, bu piramitlerden, yakınında – Sakra'ya yarım saatlik mesafede - bir köy olması nedeniyle askeri üst olmayan bir

tanesini buldum. Bürokrasiyle uğraşmak zorunda olmadığımı fark edince, nihayet o köyle bağlantısı olan birisini buldum. Beni oraya götürmesi için ona epey para ödemek zorunda kaldım – binlerce değil ama yüzlerce dolar. Böylece o küçük köye gittik; liderlerine gidip hem izin almak, hem de ona para ödemek zorundaydım. Sonunda 30 dakikalığına, fotoğraf çekmeden oraya girmeme izin verdiler. Bir tek bu fotoğrafı çekmeyi başarabildim, hepsi o kadar.

Orada sadece bu piramit değil, tahminime göre 16 km lik alan içinde, her yerde piramit vardı! Bir zamanlar burası büyük bir yerleşim bölgesiydi. Bu bölgeye hiç ilgi göstermiyorlar, çünkü, bu piramidin 6000 yıldan daha eski olduğunu biliyorlar. Böylece, bu "önemsiz" piramitlerin pek de önemsiz olmadıklarını anladım. Bu piramidi kaplayan taşlar, şekil 4-17'de gördüğünüz gibi yerde yatan taşların her biri , sanırım 60-80 ton ağırlığındadır. Piramidin içi kerpiç tuğlalardan yapılmış olmakla beraber, dış kısım çok sofistike idi.

Tabana yakın bir yerdeki taşın üzerinde, bir daire içine alınmış Davut Yıldızı – Mer-Ka-Ba deneyimi için anahtar özelliği olan – vardı. Aşağıdaki nehre doğru 61 metre kadar bir rampa uzanır, ve piramit hala çalışmakta, işini yapmaktadır – su pompalamaktadır. Piramitler su pompalayabilir, bunu şimdilerde Birleşik Devletlerinde de kanıtladılar. Eğer piramidi doğru inşa ederseniz, hareketli hiç bir parçası olmadan su pompalayabilir. Piramit suyla dolar ve içeri girilebilmesi için suyun boşaltılması gerekir.

Bütün bunların üzerine, eve geri dönerken uçakta, bu piramide girmiş olan Amerikalı bir dilbilimci grubunun (ne tesadüf) yanına oturdum! Oraya çok az insan girebilir, ancak bu grup 30 kişiydi. Piramidin içindeki bir yazının kesinlikle Sakra'dan daha eski olduğunu anlattı. Duvarların her tarafı geometrik yazılarla doluydu. Bunu görebilmeyi çok isterdim. Grup üyelerinden biri, dilbilim uzmanlarından oluşan bu 30 kişilik ekibin hepsinin piramidin içine girdiğini ve dünyadaki tüm dillerin anahtarının bu piramitte olduğuna inandıklarını çok büyük bir heyecanla anlattı. Büyük bir ihtimalle, doğrudur. Kutsal geometriyi anlamıştı ve biraz sonra anlayacağınız gibi, kutsal geometri, evrendeki tüm dillerin köküdür.

B E Ş

Bilincin Evriminde Mısır'ın Rolü

Bazı Temel Kavramlara Giriş

Mısır Aletleri ve Diriliş Sembolleri

Kadim insanlar, bilincin üç unsurunu temsil etmek üzere bazı semboller kullandılar. Bu sembolleri dünyanın her yerinde görebilirsiniz. Bu tasvirlerde, yeraltında yaşayan, yer yüzünde yürüyen ve gök yüzünde uçan üç değişik hayvan vardır. Yeraltında yaşayan hayvan mikrokozmosu, havada uçan makrokozmosu; ve yer yüzünde yürüyense her ikisinin ortasını – bizim gibi - temsil eder. Bu semboller her yerdedir. Mısır'da akbabayı solda, Horusun sağ gözünü ortada, ve kobrayı da sağda görebilirsiniz (Şek. 5-1). Bu Peru'da; kondor, puma ve çıngıraklı yılan olarak görülür. Amerikan Kızılderililerinde; kartal, dağ aslanı ve çıngıraklı yılan, Tibet'te ise; tavuk, domuz ve yılandır.

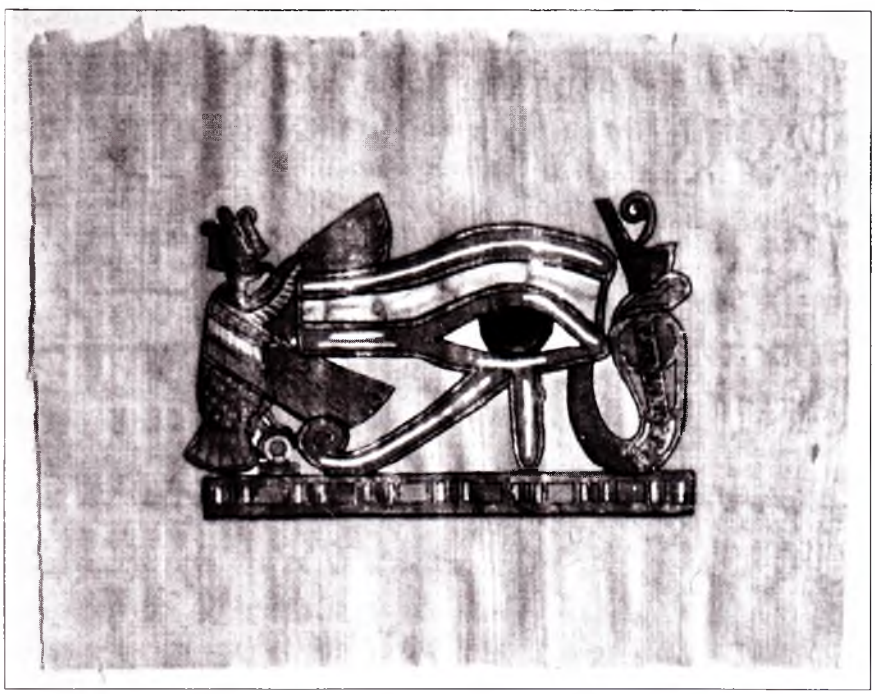

Şek.5-1 Bilincin üç unsurunu temsil eden semboller.

Şek.5-2 Diriliş aletleri.

Bu fotoğraf (Şek. 5-2), Mısırlıların kullandığı ölümsüzlük sembollerini göstermektedir. A ile gösterilen nesne, genellikle uzunluğu 120 cm olan, ve bir ucunda ayar çatalı, diğer ucunda da 45 derecelik bir açı bulunan bir çubuğun küçültülmüş halidir. Bu alet, titreşimlerin bedene aktarılabilmesi için kafanın arkasında kullanılırdı. Bunun yanı sıra, biraz sonra göreceğimiz kanca ve değnek de kullanırlardı. B ile gösterilen oval nesneyi, genellikle kırmızı-turuncu bir renktedir, inisiyelerin başlarının üzerlerinde görürsünüz. Bu, ölümsüzlük ya da yükseliş sürecinden geçerek tam anlamıyla bedenimizin şeklini ve kimyasını değiştirdiğimizde meydana gelen metamorfoz sembolüdür.

Titreşimleri yükseltmek için ara sıra kullandıkları güç jeneratörü, C ile gösterilmiştir. Thoth, maalesef, ben bu nesnenin kullanımını tam olarak öğrenmeden gitti. D ile gösterilen ank'dır, benim daha iyi bildiğim bir semboldür ve bu anlayışımı sizlerle paylaşacağım. Ank, sahip oldukları en önemli anlayış aletiydi. Mısır bakış açısına göre, sonsuz yaşamın anahtarıydı. E, iç içe iki piramidi göstermektedir, bu Mısırlıların hiyeroglif olarak Sirius yıldızını, Sirius A ve Sirius B'yi ifade şeklidir. F ile gösterilen nesne bir kartuştur. En üstteki kuş akbabadır, Mısırlılar için kutsaldır ve bir bilinç seviyesinden diğerine geçişle ilişkilendirilir. Resimdeki diğer nesneleri uzun uzun anlatmayacağım, bunlar, Mısırlıların kullandığı bazı aletlerdir.

Şek.5-3 Eski Krallığa ait geometrik objeler.

Ölüm, Diriliş ve Yükseliş Arasındaki Fark

Bu geometrik şekiller (Şek. 5-3), Eski Krallıktan kalmadır. Yaşam Çiçeği şekilleri Lehirit – Sakra teorisini yok eden piramit – ile ilişkilendirilir.

Şekil 5-4 Osiris'in resmidir (solda). Elinde bir kanca (A), 45 derecelik açısı ve ayar çatalı olan bir çubuk (B), ve bir değnek (C) tutmaktadır. Bunlar dirilişin öncelikli araçlarıdır.

Bu aletler yükselişle değil, dirilişle ilgilidir. İkisinin arasında fark vardır. Bu fark nedir? Önce ölümü ele alalım – ölümden hemen sonra girilen süreç boşluk durumudur. Gördüğünüz imajlar üzerinde kontrolünüz olmayacak kadar bilinçsiz durumdasınızdır. Bu tür ölme şekli, dördüncü boyutun üçüncü sür tonuna götürür, bu da tekrar tekrar Dünyada var olmaya gidip gelme dönemlerinin olacağı – reenkarnasyon - anlamına gelir. Bu devre içinde bilinçsiz olduğunuz için, Mer-Ka-Ba'nızı da, bilinçsizlik hali dışında, kullanmıyorsunuz demektir, böylece diğer tarafa gider gitmez bu tarafla ilgili hafızalarınız silinir. Tekrar Dünyaya reenkarne olduğunuzda, nereden geldiğinizle ilgili bir şey de hatırlamazsınız. Böylece, reenkarnasyon sürekli tekrar edip durur. Bu, çok fazla enerjinin çok yavaş olarak hareket etmesidir. Sonunda bitirirsiniz, fakat çok yavaş bir süreçtir.

Diriliş sürecinden geçerken, ölene kadar farkına varmasanız da, Mer-Ka-Ba'nızın farkında ve bilincindesinizdir. Ölür, bedeninizi atarsınız ve o zaman Mer-Ka-Ba'nızın farkına varırsınız. Sonra bedeninizi tekrar yaratırsınız ve sizi dördüncü boyutun on, on bir ya da on ikinci sür tonuna götürecek bir süreçten geçersiniz. Bu seviyeden sonra, artık enkarne olmazsınız. Hafızanız bir daha asla bloke olmaz ve sonsuz bir hayata devam edersiniz.

Ölüm ve diriliş arasında çok büyük fark vardır, ancak daha da büyük fark yükseliştedir – 1989 senesinde ağın tamamlanması nedeniyle bu artık mümkün hale gelmiştir. Bu ağ tamamlanana kadar yükseliş pek mümkün değildi. Yükselişte ölmezsiniz, bizim bildiğimiz gibi bir ölüm süreci yaşanmaz. Tabii ki, artık Dünyada olmadığınız için bu bakış açısına göre ölmüş sayılırsınız. Gerçekte olan, Mer-Ka-Ba'nızın bir şekilde farkına varırsınız – ya kendi kendinize hatırlayarak ya da öğretilerek ya da her nasıl oluyorsa. Bu, bedeninizin ışık olduğunun farkına vardınız demektir. Böylece, Dünyadan Boşluğa, oradan da daha yüksek boyutlara her an tamamen bilinçli olarak geçersiniz. Bu şekilde, ölüm sürecinden geçmeden bu hayattan çıkarsınız. Bir insan yükseldiğinde, bu boyuttan kaybolur ve Boşluktan geçerek bir sonrakinde ortaya çıkar.

Şek.5-4 Osiris'in dirilişi.

Yükseliş artık mümkündür, ve bu kitap, bu süreci nasıl gerçekleştireceğinizi gösteren alternatiflerden biridir. Siz yükselişi yaşamayabilirsiniz; ölebilirsiniz ya da diriliş sürecinden geçersiniz. Dünyanın bulunduğu şu noktada çok bir şey fark etmez, çünkü bilinen şekilde öldüğünüzde, üçüncü sür tona giderek bir süre için beklemeye alınacaksınız. Dünyanın tamamı yaklaşmakta olan değişimi geçirdikten sonra, üçüncü sür tondaki herkes, dirilişi ya da yükselişi yaşamış kişilerle aynı boyut seviyesine yükselecektir. Hatta İncil'de bile bu, ölülerin kalkacağı zaman olarak ifade edilmiştir. Ölüm diye bir şey yoktur, sadece farklı varoluş şekilleri vardır. Bu tıpkı, sıvı, katı (buz), gaz (buhar) halleri olan suya benzer, ama hepsi sudur.

Şu anda, belirli koşullar hariç, Dünyada çok az reenkarnasyon olmaktadır. Dostlarım, bu büyük bir olasılıkla son hayatınız! Bu kadar! Tabii bütün kuralların istisnaları vardır, Dünyada reenkarne olmak isteyen az sayıda kişi de olabilir. Zaman azalıyor. Bu yüzyılın sonunu görebileceğimizi pek sanmıyorum. O zaman, üçüncü boyutun insan yaşamına uygun olacağı hakkında ciddi endişelerim var. Sadece Tanrı kesin olarak bilir. Bugün Dünyaya doğmakta olan kişiler nereden geliyorlar? Buradan değil! Bunu, yeni çocuklarla ilgili konuya geldiğimizde anlatacağım.

Güneş Batıdan Yükseldiğinde

Mısır evrimleştikçe iki ülke halinde gelişti, Yukarı ve Aşağı Mısır. Yukarı Mısır güneyde, Aşağı Mısır ise kuzeydeydi. Mısırlıların Yukarı ve Aşağı Mısır'ın yerlerini ters ifade etmelerinin nedeni, Atlantis'deki daha önceki hayatlarında, Dünyanın aksi yöne doğru hareket etmesi ve manyetik kutupların ters yönde olmasıydı. Şimdiki güney, o zamanlar kuzeydi. Atlantis'den sonra sadece kutuplar yer değiştirmedi, aynı zamanda, Dünya da aksi yöne hareket etmeye başladı. Thoth, beş kutup değişimi geçirdiğini anlatır. Güneş'in doğudan yükseldiğini, sonra batıdan, sonra tekrar doğudan, batıdan, sonra gene doğudan yükseldiğini görmüştür – beş kere!

Mesih ağının erkek unsurunun kalp çakrası olan Dendera'daki tapınağın tavanında, bu değişim geçirmiş kutupları gösteren astrolojik Zodyak vardır. Güneş, doğudan değil de batıdan doğuyormuş gibi, Zodyak aksi yöne dönmektedir (Şek. 5-5). Dünyadaki hemen hemen bütün nehirlerin kuzeyden güneye akmasına rağmen, Nil Nehri güneyden kuzeye akmaktadır. Bu bana, Mısırlıların Dünyadaki eski enerji akışına tutunduklarını düşündürmektedir.

Şek.5-5 Mısır zodyağı, bu dönemde yapılmış olmasına rağmen, ters yöne dönmektedir.

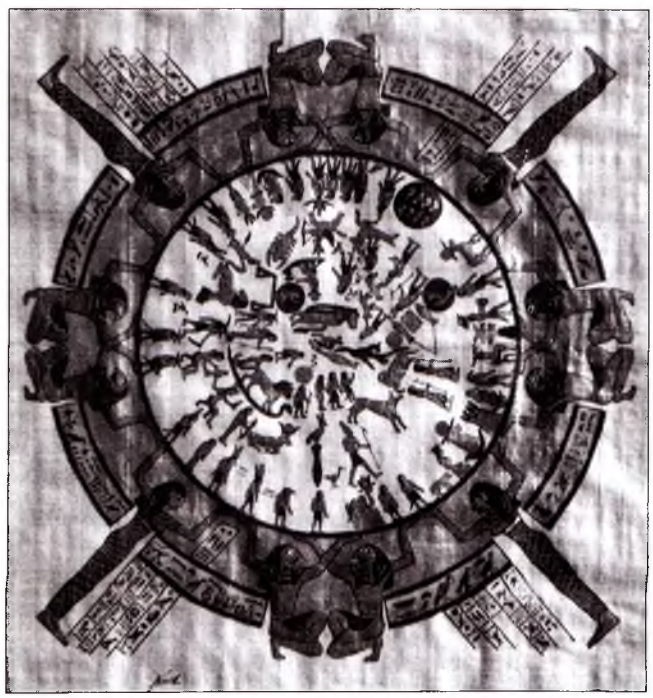

Kendi evrenimizin yaratıcılarıyız. Sufizm ile ilgilenenleriniz, Mürşit Sam Lewis olarak da bilinen, Sufi Sam'ı hatırlayacaktır. Sanırım, 1970'li yılların başlarında, New Mexico'daki Lama Kurumu tarafından gömülmüştü. Mezarının üzerindeki bir plakada, "O gün Güneş batıdan doğacaktır ve bunu gören tüm insanlar inanacaklardır." yazılıdır. Kastedilen, yaklaşmakta olan zamanlardır. Kutuplar bir kere daha yer değiştirdiğinde, Dünyanın rotasyonu da ters dönecek olduğu için, buna bağlı olarak, Güneş'e göre olan rotasyonumuz da değişecektir.

Osiris, İlk Ölümsüz

Mısır'dan önce, Atlantis döneminde, Ay ve Tiya'nın liderlik yaptığı ve binlerce Lemuryalı üyesi olan, Naacal Sırlar Okulu vardı. Yeri, ana kıtanın kuzeyindeki Udal Adasıydı. Atlantis'lilere nasıl ölümsüz olunacağını öğretiyorlardı. Ya

iyi öğretemediklerinden ya da insanlar anlayamadığından, bir kişinin ölümsüz olma durumuna ulaşması 20-30,000 yıl alıyordu. Bunu ilk başaran kişi olan Osiris Mısırlı değil, Atlantisliydi. Osiris'in hikayesi Nil'den söz etmesine rağmen Mısır'da değil Atlantis'de geçti. Bu hikayeyi hepiniz biliyorsunuzdur, gene de kısaca anlatacağım.

Aynı aileden olan iki erkek kardeş ve iki kız kardeş vardır. İsimleri, İsis,Osiris, Nephthys (ya da Nefus) ve Set'dir. İsis, Osiris'le, Nephthys de Set'le evlenir. Bu hikayenin başladığı noktada, Set, Osiris'i öldürür ve bedenini bir kutunun içine koyarak Nil Nehrine bırakır – aslında bu Atlantis'deki bir başka nehirdir. İsis, Osiris'in öldürülmesinden rahatsız olur ve Set'in karısı olan kardeşiyle beraber, Osiris'i aramaya başlar. Bedeni bulurlar ve yeniden hayata döndürmek üzere geri getirirler. Set bunu öğrendiğinde, Osiris'in bedenini on dört parçaya böler ve kardeşlerinin tekrar onu bulup diriltememeleri için parçaları dünyanın her tarafına dağıtır. İsis ve Nephthys, parçaları birleştirmek için aramaya başlarlar. On dört parçanın on üçünü bulup birleştirirler, ancak, cinsel güç sembolünü, on dördüncü parçayı hiç bir zaman bulamazlar. Bu on dördüncü parçayı, sihir kullanarak tekrar eski haline getiren Thoth'dur (hem Mısır hem de Atlantis'deydi). Bu, yaratıcı enerjinin akışını tekrar eski haline getirdiği gibi, Osiris'i de hayata döndürür ve tüm bunlara ilave olarak ona ölümsüzlük sağlar.

Mısır bakış açısına göre, ölümsüzlüğe cinsel enerji yoluyla ulaşılır. (Hatırlayın, Lemurya'da ölümsüzlük, tantra – cinsel enerji – yoluyla başlamıştı. Bu hikayenin son unsurunu, başka uygun bir zamana bırakacağım çünkü, önce belli bir anlayışın gelişmesi gerekiyor. Osiris'in önce canlı olduğuna, bilincin ilk seviyesindeki bir beden içinde dolaştığına dikkat edin. Sonra öldürüldü ve bedeni parçalara ayrıldı. Kendinden ayrılmıştı – bu ikinci bilinç seviyesidir, bizim seviyemiz. Parçaları birleştirildi, tekrar bütün oldu ve bu onu bilincin üçüncü seviyesine, ölümsüzlüğe getirdi.

Osiris bilincin üç seviyesinden de geçti. Birincisinde bütündü, ikincisinde kendinden ayrılmıştı ve üçüncü seviyede tüm unsurlar tekrar bir araya getirilmişti. Bu onu tekrar bir bütün haline getirdiği gibi ölümsüz de yaptı; artık ölmeyecekti. Osiris, nihayet bunları geçirdikten sonra, Atlantis'in ilk dirilen üstadı, ölümsüz bir varlık olarak geri geldi. Osiris'in ölümsüzleşme anlayışını, diğer insanların da aynı bilinç seviyesine ulaşabilmesi için model olarak kullandılar. Bu, önce Atlantis'in, daha sonra da Mısır'ın dini oldu.

İlk Bilinç Seviyesinin Kişiler Arası Holografik Hafızası

Atlantislilerin hafızası, beyinlerinin çalışma şeklinden dolayı, tamdı. Yaşadıkları her şeyi hatırlıyorlardı. Hafızaları kişiler arası idi, yani, bir kişinin hatırladığını, kendi ırklarındaki herkes hatırlayabiliyordu. Şu anda, Avustralya'daki Aborijin'lerin bu tür bir hafızası vardır. Bir Aborijin bir

olay yaşadığında, diğer bir Aborijin bu olayı istediği her zaman tekrar yaşayabilir. Şimdi buraya bir Aborijin gelseydi, burada yaşadıklarını, gezegenin herhangi bir yerinde olabilecek ırkdaşlarına aktarabilirdi.

Onlar, kendi kendilerinden ayrılmadıkları, bilincin ilk seviyesindeler. Bizler, ikinci seviyedeyiz ve kendimizden çok ayrılmış durumdayız. Aborijinlerin, aynı Atlantisliler gibi, bizim bulanık hafızamızın aksine, çok hızlı çalışan üç boyutlu hafızaları vardır. Bu odadaki çalışma grubunun tüm faaliyetlerini an be an canlandırabilirler ve diğerleri de burada dolaşıp sizin masanızın yanına yaklaşıp gözlerinizin içine bakabilirler. Bu, anında, aradan zaman geçmeden gerçekleşir. Aborijinler buna Rüya Zamanı adını verirler, aynı rüyada gibi, ancak, Gerçeğin mutlak bir kopyasıdır. Hafızaları mükemmeldir, hatasız ve kusursuzdur. Tabii ki, böyle bir kültürde, Atlantislilerin hiç bir şeyi yazmaya ihtiyaçları yoktu. Bir şeyin gerçeğine sahipken, neden kelimelerle tanımlamaya çalışasınız ki?

Onların ihtiyaçları yoktu, ancak Marslı unsurun ihtiyacı olduğu için yazılı dilleri vardı. Hatta, Düşüşten sonra bile, Mısırlıların (ve diğerlerinin de) inanılmaz hatırlama yetenekleri vardı. Holografik ve kişiler arası hafızalarını kaybetmişlerdi, ancak fotoğrafik hafızaları hala devam ediyordu. Sırlar Okulunun öğrencileri - bizlerin de yakında yapacağı - kompleks eğitimlerden geçerlerken, hepsini kafalarında gerçekleştirebiliyorlardı. Bizler, çok daha az verimli hafızalarımızla, bunu onların yaptığı gibi yapamıyoruz, birinin adını hatırlamak için bile çabalamak zorundayız. İlerledikçe durumun kompleksliği artacak ve her bir fotoğrafı hatırlamak zorlaşacak, ancak, bu kadim insanlar bunların hepsini tamamen kafalarında gerçekleştirebiliyorlardı. Bunu kafanızda yapabilmeniz önemlidir, daha sonra, bunu kendi kendinize yapmanıza yardımcı olacak bazı resimler göstereceğim.

Bu deneyim, yaradılışın doğasını anlamak konusunda öncelikli bir anahtardır. Daha sonra gelecek olan resimleri, sanki gerçekten Boşlukta geometrik hareketlerin içinden geçiyormuşsunuz gibi, yeni baştan yaratın. Bunu deneyimlemek kağıt üzerindeki dairelerin gerçek hareketleri temsil ettiği anlayışını verdiği gibi, ruhun Boşluktaki bu geometrik hareketlerinin, yaradılışın başlangıcı ve sonu olduğunu da anlamanızı sağlar.

Yazının Başlangıcının İkinci Bilinç Seviyesini Yaratması

Thoth'un 42 Kitabı (The Forty-Two Books of Thoth) Düşüşten sonra, Atlantisliler Mısır'a geldikten ve artık hafızalarının tam olmadığı zamanlarda, yazının başladığını anlatır. Hatta, Mısır kayıtları, yazıyı dünyaya tanıtan kişinin Thoth olduğunu söyler. Tek bir hareket, "düşüş"ü tamamladı ve hafızalarımıza ulaşma şeklimizi değiştirdiği için, bizi bilincin ilk seviyesinden ikincisine fırlatıverdi. Kaderimizi mühürledi.

Yazı yazmayı öğrenme hareketi, kafatasımızın kaşlardan yukarı olan kısmının büyümesine neden oldu. Yazı yazmaya başlamak gibi basit bir

hareket, Gerçeği algılamamızdaki bir çok unsuru değiştirdi. Şu anda, hafızamıza ulaşmak için, içeri girmemiz ve gerekli bilgiyi bir kod kullanarak çekip almamız gerekmektedir. Her neyi hatırlamak istiyorsak, bir kelime ya da kavram kullanarak içeri gireriz. Hatta, belli göz hareketleri yapmadan hiç bir şeyi hatırlayamayız. Hatıraların dışarı akabilmesi için gözlerimizi belli bir şekilde hareket ettirmek zorundayız. Mısır hafıza sistemi, Düşüşten önceki halinden çok farklıydı. Bu hafıza değişimine Osiris destanını hatırlayarak bakarsak, Mısırlıların parça parça olduklarını ve bedenlerinin içinde Gerçekliğin geri kalan kısmından ayrı olduklarını düşündükleri bir döneme girdiklerini görürüz. Bu ayrı olma duygusu, tabii ki, insanların nasıl yaşadığıyla ilgili bir çok unsuru değiştirecekti.

Çoktanrılılığın Yapıtaşları: Kromozomlar ve Neterler

Şimdi plan derinleşiyor. Merdiven basamağı evrimi planı gayet güzel gelişiyordu. Bir süre sonra, Yukarı ve Aşağı Mısır, Kral Menes'in altında tek bir ülke olarak birleşti ve Birinci Hanedanlık başladı. Ancak, zaman geçtikçe, önemli bir problem meydana çıkmaya başladı ki eğer çözülmeseydi, yirminci yüzyılda bizlere çok ciddi sorunlar açabileceği gibi gezegen olarak var olmayı bile sürdüremeye bilirdik. Hiç bir şansımız olmazdı. Pek de önemli bir şeymiş gibi görünmüyor, ancak, bu gezegeni kollayıp gözeten bazıları için önemliydi. Bu, Mısırlıların dini inançlarıyla yakından ilgiliydi.

Şek.5-6 Neter Anubis

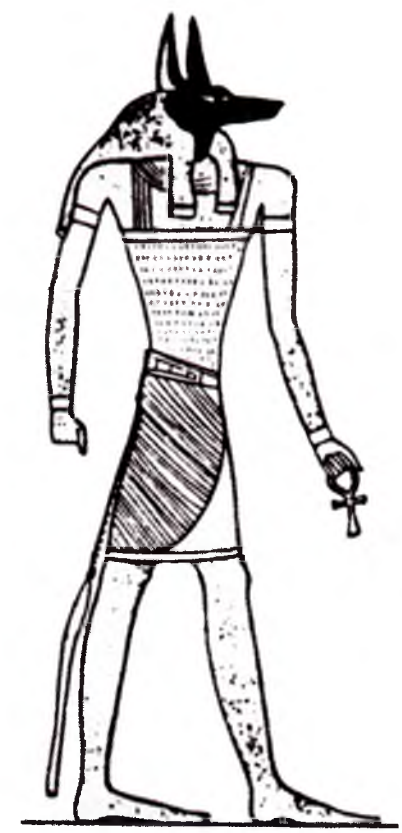

Anlattığım gibi, Mısırlıların artık kişiler arası holografik hafızası yoktu, ve bu nedenle dinlerinin ne olduğunu yazmak zorundaydılar. Bu yazıların adı The Forty –Two Books of Thoth'dur. Boston'da yaşayan bir adam olan Donald Beaman, bu kitapları bir araya getirmiştir. Temelde, 42 kitap olmakla beraber, iki kitap daha vardır. Kırk iki artı iki, ilk bilinç seviyesindeki kromozom sayısını temsil etmektedir. Kromozomlarınız, birazdan görmek üzere olduğunuz gibi, tüm Gerçekliği tanımlayan geometrik şekil ve desenlerdir – sadece bedenimiz değil, en uzak gezegenden en küçük bitkiye ve her bir atoma kadar, tüm Gerçeklikteki her şeyi.

Bu kitapta, neterler diye adlandırılanların ne olduğunu göreceksiniz. Onlar, küçük t harfi ile yazılan tanrılardır. Anubis (Şek. 5-6), neterlerden biridir. Hayvan başlı, mitolojik insanlardır ve her biri hayatın farklı bir unsurunu, farklı bir kromozomu temsil eder. Neterler, ilk bilinç seviyesinden ikinci seviyeye gidişin yolunu temsil ederler. Yükselmiş üstatlar, Osiris'in belirli genetik kodunu, diğer insanların da yükselmeyi öğrenebilmesine yardım edebilmek için kullandılar. Diğer bir ifadeyle, Osiris, yükseliş deneyimini yaşamıştır, ve geçiş yolu DNA'sında, daha da net bir ifadeyle kromozomlarındadır. Genetik anahtarlar, o zamanlarda Osiris'in kromozomlarını temsil eden neterler vasıtasıyla açılmıştı.

Ancak, Yukarı ve Aşağı Mısır giderek ayrıldıkça, dinlerinin bu şekilde temsil edilmesinden kaynaklanan bir sorun meydana geldi. Hem Yukarı

hem de Aşağı Mısır, bu aşamaları temsil eden 42+2 tanrıya, yani, netere sahiptiler. Ancak, Yukarı Mısır'ın, Aşağı Mısır'a göre biraz daha farklı tanrı simgeleri vardı, bu şekiller onların iki ayrı ülke olduğu dönemlerde, zaman içinde az çok değişmişti. Menes iki ülkenin birleşmesini politik olarak doğru gördüğünden, onları Mısır adı alında bir araya getirdiğinde, bu simgelerin hepsini birden benimsedi. Ve artık şimdi, aynı dini görüşleri ifade eden 84+4 tanrıları vardı. Bu her şeyi daha da karmaşık bir hale getirdiğinden, muhtemelen büyük bir hataydı. Örneğin, bir bölgede Anubis gibi neterlerden birini ele alıp, büyük T harfi ile "Bu Tanrıdır" derlerdi. Başka bir bölgede, "İsis Tanrıdır" dedikleri gibi, daha başka bir bölge Sekhmet'i Tanrı ilan edebilirdi.

Böylece ülkede 88 değişik Tanrı fikri ortaya çıktı. "Benim Tanrım asıl Tanrı, sizin tanrılarınız yanlış" demeye başladılar. Bu durum giderek daha kopuk ve okült bir hale geldi ve tek bir Tanrının varlığını kimse hatırlamaz oldu. Tat Kardeşliği'nin onlara ne anlatmaya çalıştığını anlamadılar. Bizim Amerikan bakış açımızdan, bu durum, kromozom kırılmasına, mutasyona benzetilebilir - ve olanlar doğru değildi. Tat Kardeşliği'nden gelen onca yardıma rağmen, bir türlü anlayamadılar ve durum giderek kötüleşti.

Benim bildiğim bütün kanıtlar, Hıristiyan dininin doğrudan doğruya Mısır dininden çıktığını göstermektedir. Her ikisini de incelerseniz, Mısırlıların Tanrı anlayışı hariç, her konuda birbirlerine paraleldirler. Hıristiyanlık sonradan gelmiş ve muhtemel köklerinin Mısır dininde olabileceğini hiç hesaba katmamıştır. Hıristiyanlar, Mısırlıları okült gibi görmüşlerdir. Öyleydi de, ancak, On Sekizinci Hanedanlık dönemindeki 17 1/2 yıl hariç, bu onların dini inançlarının çürüyüp bozulmasından kaynaklanıyordu.

İnsan Bilincinin Kurtarılması

Akhenaten'in Hayatı: Parlak Bir Işık Çakması

17 1/2 yıllık kısa bir dönem boyunca, parlak bir ışık çaktı ve tekrar kayboldu. Ve o parlak beyaz ışık, bizlerin ruhsal hayatını kurtardı. Yaklaşık M.Ö. 1500'de, bir çok tanrıya tapınıldığı ve tartışmaların ön planda olduğu dönemde başladı. Yükselmiş üstatlar bir şeylerin yapılması gerektiğine karar verdiler ve nihayet bir plan oluşturdular. Thoth bana aşağıdaki hikayeyi anlattı:

İlk adım olarak, Mesih bilincinde bir varlığı, Mesih bilinci taşıyan bir bedende getirmeye ve böylece Mesih bilincinin ne olduğunu akaşik kayıtların hafızasına yerleştirmeye karar verdiler. Bu, Düşüşte kaybolmuştu. Mesih bilinci taşıyan beden, o dönemde gezegende olanlardan daha uzun boylu olacak ve Dünya insanlarına bir örnek oluşturacaktı. Bu, planın ilk

kısmıydı. Çok akıllıca bir adımdı ve yaptılar.

Yükselmiş üstatlar, Mesih bilincindeki insanın Mısır'ın Kralı olmasına karar verdiler. Bunu yapabilmek için, tüm kurallara, ama tüm kurallara karşı gelmeleri gerekiyordu. O devrin kralı Amenhotep II'ye gittiler ve ondan bir ricada bulundular. Thoth odaya fiziksel olarak girip doğruca krala gitti ve "Ben Thoth'um" dedi. Eminim kral buna inanmakta epey zorluk çekmiştir. O zamana kadar Mısırlılar muhtemelen hikayelerdeki neterlerin mitolojik varlıklar olduğunu düşünüyorlardı. Ancak neterlerden biri, gerçek bir insan olarak orada duruyordu. Thoth, "Burada, Mısır'da ciddi bir sorunumuz var, ve senin de yardımına ihtiyacım var" dedi.

Thoth bir şekilde, Amenhotep II'yi, hiç bir Mısırlı kralın yapmayacağı bir şeye ikna etti. Amenhotep'in oğlu kral olmak üzereydi ve Thoth "Oğlunun kral olmamasını istiyorum, Mısır tahtına dışardan bir soyu yerleştirmek istiyorum" dedi. Amenhotep II, buna razı oldu. Oldukça anlamlı bir tecrübe olmalıydı. Thoth'un ne yaptığını bilmiyorum – içeri ışıklar saçarak ya da havada yürüyerek girmiş olmalı. Kralı, bunun gerekli olduğuna ikna etmek için bir şeyler yapmıştır. Kralın iznini aldıktan sonra, yaşayan bedeni yaratmak gerekliydi – bu da pek kolay değildi.

Önce Akhenaten'in Sonra da Nefertiti'nin Bedenlerinin Yaratılması

Peki, bunu nasıl yaptılar? Nereden bakarsanız bakın artık çok yaşlı olan Ay ve Tiya'ya gittiler ve "Bir bebek sahibi olmanızı istiyoruz" dediler. Ölümsüz genler elde etmek için ölümsüz birilerine ihtiyaçları vardı – ölümsüzlerin kromozom sayıları farklıdır, 44+2 yerine 46+2'dir. Ay ve Tiya kabul ettiler ve bir bebekleri oldu. Bebek, Amenhotep II'ye, bundan sonraki kral olmak üzere verildi.

Böylece bebek büyüdü ve kral oldu. Amenhotep III oldu ve sonra çiftleşti; fiziksel olarak mı yoksa boyutlar arası olarak mı çiftleştiğini bilmiyorum, kim olduğunu da bilmiyorum, ancak, daha yüksek kromozom sayısı olan birisiyle çiftleşmek zorundaydı. Her neyse, doğan erkek bebek Amenhotep IV olarak bilindi ve asıl planlar da bu bebek üzerine yapılmaktaydı. Bu bebeğin, Amenhotep IV'ün, daha bilinen bir adı vardır – sizler onu Akhenaten olarak bilirsiniz.

Bu arada Ay ve Tiya bir nesil daha beklediler ve sonra bir bebekleri daha oldu. Bu bebek kızdı ve adı Nefertiti idi. Nefertiti, Akhenaten ile beraber büyüdü ve sonra evlendiler. Aslında, aynı kandan oldukları için kardeş sayılırlardı. Osiris'in hikayesi de buna benzer – kardeşler evlenirler ve yeni bir hayat olasılığı oluştururlar. Böylece, bu insanlar büyüdüler, Mısır'ın kral ve kraliçesi oldular.

Yeni Hükümdarlık ve Tek Tanrı

Bir süre, Amenhotep III ve oğlu Akhenaten ülkeyi beraber yönettiler – aynı anda iki kral, gene kurallara karşı. Bu arada, Mısır'ın tam merkezinde, adı Tel el Amarna olan yepyeni bir şehir inşa ettiler. Hala tam merkezi nasıl bulduklarını bilmiyoruz. Akhenaten oraya, üzerinde "Burası ülkenin merkezidir" yazan bir taş yerleştirdi. Bizler, bugün uydularımızla, bundan daha iyisini yapamazdık. İnsan, yüz kilometrelerce uzunluğundaki bu ülkenin merkezinin inch karesini hesap edebilen bu kişilerin kim olduklarını merak ediyor. Oldukça çarpıcı. Tüm bir şehri beyaz taşlardan inşa ettiler. Çok güzeldi – uzay çağıydı.

Şek.5-7 Akhenaten Tanrıyı öğretiyor, 5-8'deki oymanın kopyası.

Akhenaten ve babası, bir süre ülkeyi aynı anda farklı iki yerden – Teb ve Tel el Amarna – yönettiler. Baba, hayattayken hükümdarlığını sürdürdü – bu gene bir kurala karşı – ve sonra ülkeyi, Mısır'ın ilk firavunu olan Akhenaten'e verdi. Akhenaten'den önce firavunlar yoktu, sadece krallar vardı. Firavun, olacak olduğun anlamına gelmektedir. Diğer bir ifadeyle, onlar insanlara gelecekte, gerçekten ne olacaklarını gösteriyorlardı. Akhenaten, Nefertiti ve çocukları tam olarak insan değildiler.

Bu uzun boylu şekil (Şek. 5-7), Akhenaten'dir. Biraz bu resimden söz etmek istiyorum. Akhenaten'in ana amacı, tüm okült dinleri kırmak ve ülkeyi tekrar sadece bir Tanrının olduğu, tek bir dine geri getirmekti. O zamanlarda insanlar heykellere taptıkları için nesnelere inanmaya alışıktılar. Akhenaten görüp inanacakları bir şey vermek zorunda olduğundan, Tanrı olarak onlara Güneş'in görüntüsünü verdi, çünkü bu görüntüyü mihraplarına yerleştiremezlerdi.

Güneş'in görüntüsünü vermekte bir amacı daha vardı. Onlara, yaşam soluğunun, prana alanının, Güneş'ten geldiğini söyledi. Bu, üçüncü boyut bakış açısından doğru olmakla beraber, aslında prana, her yerdedir ve sonsuz miktarlardadır. Prana Güneş'ten de geldiğine göre, bu resim Güneş'ten gelen huzmeleri göster-

mektedir; iki tanesinin üzerinde küçük ank'lar vardır ve sonsuz yaşamın solumaktan geçtiğine işaret etmek üzere burun seviyesinde durmaktadırlar.

Bu resimde, aynı zamanda Atlantis'in milli çiçeği, lotusu da görüyorsunuz. Lotusu Hindistan'a getiren Naacallardır. Günümüzde bile Naacallardan söz edildiği gibi, Hint Sanskrit yazmalarında da onlardan bahsedilir. Buda'dan çok önce ve Budist dönemlerde hep oradaydılar. Mısır'da lotus, Atlantis'i temsil ederdi ve bu resimde onları vazolarda görüyorsunuz. Herkes Atlantis'in öldüğünü biliyordu, ancak vazolarında lotus bulundurarak sadakat ifade ediyorlardı. Şekil 5-8, bunu gösteren orijinal duvar oymasıdır.

Akhenaten'in - ana şekil - uzun zayıf boynuna, ince ellerine, yüksek beline, geniş kalçalarına ve sıska bacaklarına dikkat edin. Mısırlıların açıklaması, onun bir hastalık geçirdiği ve deforme olduğudur – tabii ki, Nefertiti ve kızları da aynı durumdaydılar. (Anlaşılıyor ki, hepsi aynı hastalığı geçirmişlerdi.) Ben çok farklı bir şeye inanıyorum.

Şek.5-8 Akhenaten Tanrıyı öğretiyor, orijinal oyma.

Farklı Gen Yapısını Gösteren Gerçeğin Yükselişi

Dinleri tek Tanrılı yapmanın yanı sıra, Akhenaten, "Bu yeni dinde artık yalancılık yapmayacağız, bundan sonra hakikatsizlik yok. Ve sanatımızı, tüm gerçeğimizi ifade edecek şekilde değiştireceğiz" demiştir. Böylece, On sekizinci Hanedanlık süresince – daha önce ya da sonra değil – tamimiyle özgün bir sanat formu oluşmuştur. Sanatçılara, fotoğraf gibi, gözlerinin gördüğü şekilde resim ya da heykel yapmaları söylenmiştir. Böylece, daha önceki gibi stilize değil gerçekçi görünen sanat başlamıştır. Aynı modern sanattaki gibi ördeğe benzeyen ördekler görürsünüz (Şek. 5-9). Bu, On sekizinci Hanedanlık sanatına bakarken, gördüğünüz her şeyin aynen sanatçının gördüğü gibi olduğunu anlamak bakımından önemlidir. Yalana izin verilmiyordu.

Şek.5-9 Ördeklerdeki gerçek.

Doğruculuk konusu öylesine uç noktalara götürülmüştü ki, gizlemenin bir tür yalancılık olduğu inancına dayalı olarak giyinmelerine bile izin verilmiyordu. Tören ya da bunun gibi özel durumlar dışında, kimse elbise giyemiyordu.

Bu neterin adı Maat'dır (Şek. 5-10) ve başının üzerindeki bir tüydür. Gerçek ya da doğruluk

Şek.5-10 Maat, doğruluğun neteri

anlamına gelen adından dolayı, bu yeni dindeki en önemli neterlerden biri haline gelmiştir. Her şeydeki en önemli konu o idi. Her şey son derece mutlak doğru olmalıydı, hiç bir çarpıtma olmamalıydı, hiç bir yalan olmamalıydı ki, tekrar odağına geri dönebilsin. Bu, Akhenaten'in öğretilerinin önemli bir parçasıydı.

Bu, Akhenaten'in Kahire Müzesi'ndeki bir heykelidir (Şek. 5-11). Başındaki şapkayı hesaba katmazsak, Akhenaten'in boyu 4.4 metredir. Yanında durduğumda, başım kalçalarının en geniş yerine kadar geliyordu. Nefertiti 3 metre civarındaydı. Irkına göre küçük sayılabilirdi. Kızları ise çok uzun boyluydu. Bu bilgiler Thoth'dan geliyor. Bu konudaki bilimsel kanıtlar henüz resmiyet kazanmaktadır ve bu konuda ne düşüneceklerini bilemiyorlar. Akhenaten'in şehri Tel el Amarna'da iki tabut buldular. Tabutlardan bir tanesinin üzerine, içindeki mumyanın tam başının üzerine denk gelen yerde bir Yaşam Çiçeği deseni bulunmaktaydı. İkinci tabutta ise yedi yaşında bir erkek çocuğuna ait kemikler vardı – boyu 250 cm idi! Şu anda bu tabut, Kahire Müzesi'nin bodrum katında bulunuyor – en azından orada olması muhtemel. Şu ana kadar, bu bedenlerin neye benzediğiyle ilgili elde edilen ilk ger-

Şek.5-11 Akhenaten'in heykeli, Mısır Müzesi-Kahire

çek kanıtlar bunlar. Thoth'un öğretilerine göre, Akhenaten'in heykeli, sanki fotoğrafı çekilmiş gibi, aynen kendisine benzemektedir.

Bu (Şek. 5-12), Tel el Amarna'da bulunan Nefertiti'nin büstüdür. Bu şehirden geriye hemen hemen hiç bir şey kalmamıştır. Bir ara, şehir tuğla tuğla sökülmüş ve tüm dünyaya dağılmıştı. Mısırlılar Akhenaten ve Nefertiti'nin bir zamanlar yaşadığını bilmenizi istemezler. Bunun nedeni olarak tek bildiğimiz, bir zamanlar toprağın derinliklerindeki odalara bir şeyler gömdükleri ve bunların daha önce bulunmamış olmasıdır. Bu büst de orada bulunmuştur. Bir çok kişi Nefertiti'nin çok güzel bir kadın olduğunu düşünür, ancak, onun çok fazla uzun boylu olduğunu ve bedeninin bazı bakımlardan olağan dışı olduğunu fark etmezler.

Şekil 5-13, Nefertiti'nin, büstle aynı odada bulunan, az tanınmış bir heykelini göstermektedir. O zamanlar giyinmeye inanmadıkları için, üzerinde elbise yoktur. Dev bir başı, büyük kulakları, uzun ve zayıf bir boynu, yüksek bir beli ve sarkık bir göbeği vardı. Vücudunun geri kalan kısmı ise, ince bacaklardan ve geniş kalçalardan oluşuyordu.

Şek.5-12 Nefertiti'nin büstü, Devlet Müzesi-Berlin

Şek.5-13 Çıplak Nefertiti

Bunlar (Şek. 5-14), kızlarından iki tanesi. Kafatasları devasa olduğu gibi, belleri yüksek, baldırları sıska ve kulakları büyüktür.

Bu (Şek. 5-15), kızlardan bir diğeri. Büstün, onun görüntüsü ile aynı olduğuna eminim. Baş kısmına arkadan bakabiliyor olsaydınız, boyutunu da görebilirdiniz. Çok büyüktür. Yanına kadar gitme-

Şek.5-14 Nefertiti ve Akhenaten'in kızlarından ikisi

Şek.5-15 Bir diğer kızları

dikçe kulakların ne kadar büyük olduğunu anlayamazsınız.

Şekil 5-16, bir önce gördüğümüz resimdekinden daha genç olan bir başka kızı – ince boyun ve geriye giden dev bir kafatası.

Bu da kızlardan (Şek. 5-18) bir diğeri. Başın, gövdeye oranla ne kadar büyük olduğunu görebilirsiniz.

Bu (Şek. 5-19) bir bebek. Kafatası, aynı şekilde geriye doğru gidiyor, kulaklar ise neredeyse başın yarısı kadar.

Şek.5-16 Daha genç bir kızları.

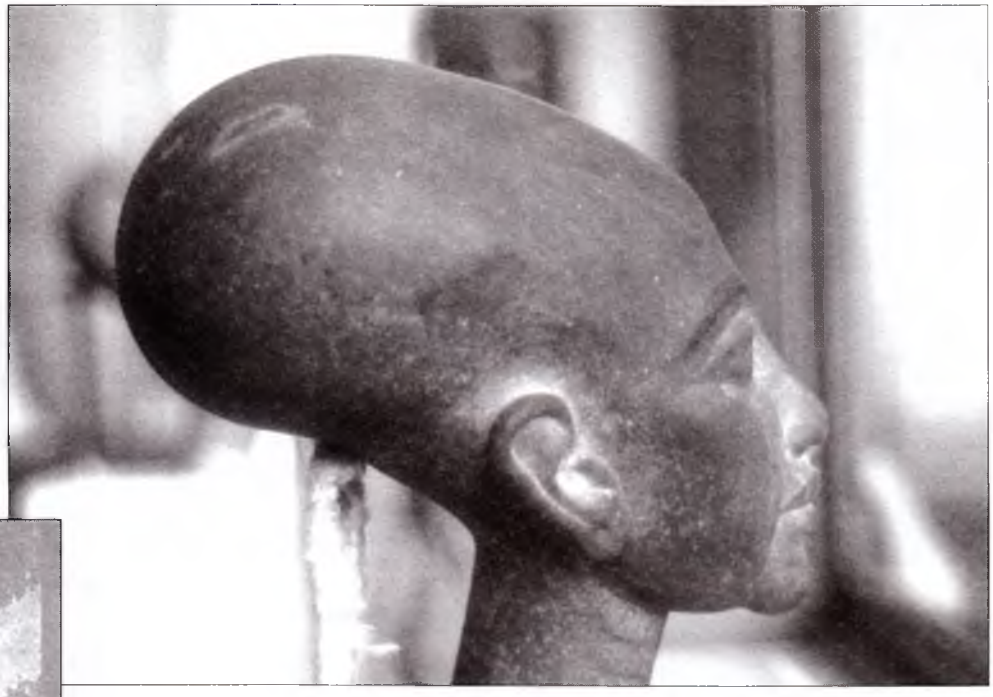

Şek.5-17

Şek.5-17 Bir diğer genç kızları.

Bu bedenler, fiziksel olarak, insan bedenlerinden çok farklıdır. Beyinlerindeki değişiklikler gibi bir çok olağandışı farklılık vardır. Örneğin, iki tane kalpleri vardır. Bizim tek kalbimizin olmasının yegane nedeni, tek güneşimizin olmasıdır. Ancak, bu varlıklar Siriusludurlar ve aslında ilk ale-

Şek.5-18 Başka bir genç kızları.

vin etrafında oturan 32 varlık grubunun bir üyesidirler – bedenleri de Sirius yıldızındandır. Sirius yıldız sisteminin iki güneşi vardır, Sirius A ve Sirius B. Yıldız sistemlerinin büyük çoğunluğu gibi, ikili sistemi vardır. O sistemlerdeki yaşam formlarının iki kalbi vardır. Eğer tek güneş varsa, yaşam formlarının da tek kalbi olur. (Sistemde ikiden fazla yıldız olsa bile, kalp sayısı iki olarak kalır.)

Şek.5-19 Akhenaten'in ailesinden bir bebek.

Şek.5-20 Kral Tut'un büstü.

Kral Tut ve Diğer Uzun Kafatasları

Bu resim (Şek. 5-20), Akhenatenden kurtulduktan sonra, doğrudan tahta geçen Kral Tut'u göstermektedir. Kral Tut, kral olduğu zaman sadece on sekiz yaşındaydı. Onun nereden geldiğini kimse kesin olarak bilmemektedir. Slayt onun, Akhenaten ve Nefertiti'nin damadı olduğunu söyler. Kafatası o kadar büyük görünmese de, kulakları çok büyüktür ve bu soyun bir devamı olduğu aşikardır. Thoth'a göre, Kral Tut'un sadece bir yıl ülkeyi devralmasına izin verilmişti. Akhenaten ve ondan sonraki aşama arasındaki geçiş döneminde tahtta kalmıştı. Kral Tut, tahtta olduğu bir yıl içinde Nefertiti ile telepatik iletişimdeydi ve Nefertiti, Tut vasıtasıyla ülkeyi yönetmeye devam etti. Nefertiti saklanıyordu.

Bu resim (Şek. 5-21), Lima, Peru'daki müzeyi göstermektedir. Burada da oldukça çarpıcı kafataslarının olduğunu bir not olarak belirtmek istiyorum. Peru, Thoth'un gittiği ülkelerden biridir. Aynı Mısır'daki gibi, bu kafataslarını (Şek. 5-22), Peru'da buldular. Bu büyük kafatasları

Şek.5-21 Lima'daki müze.

Şek.5-22 Peru'da bulunan kafatasları.

dünyada üç yerde görülür: Mısır ile çevresinde, Peru ve Tibet – başka hiç bir yerde görülmemişlerdir, en azından benim bildiğim kadarıyla. Hatırlayın, bu varlıkların gittiği temel ülkeler bunlardı.

Bu resimdeki kişi (Şek. 5-23), Tibetli lama, Kalu Rimpoche'dir, ölmüştür ve benim öğretmenlerimden bir tanesidir. Bir çok öğretmenim oldu, ancak bu kişiye kendimi yakın hissettim – onu gerçekten çok sevmişimdir.

Şek.5-23 Kalu Rinpoche.

Hafıza: Ölümsüzlüğün Anahtarı

Merak edebilirsiniz, Akhenaten ve diğerleri eğer ölümsüzlerse, neden öldüler? Melchizedek bakış açısına göre ölümsüzlüğün tanımının, size faydası olacağını düşünüyorum. Başka birisinin farklı bir tanımı olabilir, bu benim hissettiğim. Ölümsüzlüğün, aynı beden içinde sonsuza kadar yaşamakla ilgisi yoktur. Zaten sonsuza kadar yaşayacaksınız: her zaman yaşadınız ve gene yaşayacaksınız, ancak, her zaman bunun bilincinde olmayabilirsiniz. Bizim bakış açımıza göre, bu tanım hafıza ile ilgilidir. Ölümsüz olduğunuzda, o andan itibaren, hafızanızın her zaman yerinde olduğu bir duruma erişirsiniz. Başka bir ifadeyle, o andan itibaren, hiç bir bilinçsizliğin olmadığı, bilinçlilik hali içinde olursunuz. Bu, bedende istediğiniz kadar kalabileceğiniz, ve istediğiniz zaman da çıkabileceğiniz anlamına gelir. Sonsuza kadar aynı bedenin içinde kalmak, çıkıp gidemeyeceğiniz için, tuzak ya da hapis gibi

olurdu. Bedeni terk etmek için bir neden olmalıdır, ve zamanla, neredeyseniz onun ötesine gitmek isteyeceğinizi anlayacaksınız. Sonsuz yaşamın tanımı budur: basit olarak ifade edilirse, devamlı ve kesintisiz bir hafıza sahibi olmak.

Şimdi, Akhenaten tahttan indirildikten sonra neler olduğuna geri dönelim. Her şeyin eskiye dönebilmesi için – bu istedikleri bir şeydi - ülke geçiş dönemine girdi. Akhenaten'den sonra kral ve kraliçe olanlara neredeyse komik denebilir – Ay ve Tiya'nın ülkeyi devralmasına izin verdiler. Burada uzun bir zaman boşluğu vardır, sonra kral ve kraliçe oldular. Hepsi kayıtlarda yazılıdır. Yönetimi otuz yıl kadar devraldılar, ve sonra, On Dokuzuncu Hanedanın ilk kralı olan Seti I'e devrettiler. Seti I, derhal her şeyi eski haline getirdi, her şeyi sildi ve Akhenaten'e, aynı İsa'ya denildiği gibi "suçlu" demeye başladı. Tek Tanrı olduğuyla ilgili öğretilerinden dolayı onu, gelmiş geçmiş en kötü kral ilan etti.

Akhenaten'e Gerçekte Ne Oldu?

Küçük bir grup hariç, Mısır'da herkes Akhenaten'den nefret ediyordu. Özellikle de, Mısır dini inançları rahiplerin üzerine merkezlendiğinden, en çok onlar nefret ediyordu. İnsanları, yaşam şekillerini ve ekonomiyi kontrol ediyorlardı. Zengin olmuşlardı ve herkesten daha güçlüydüler. Ve Akhenaten gelip "Rahiplere ihtiyacınız yok; Tanrı içinizdedir. Tek bir Tanrı vardır ve Tanrıya kendi içinizde ulaşabilirsiniz" dedi. Rahipler kendilerini ve menfaatlerini korumak için tepki gösterdiler. Aynı zamanda Mısır, dünyanın en güçlü ordusuna sahipti ve Akhenaten firavun olduğunda, ordu dünyayı yavaş yavaş fethetmeye hazırlanıyordu. Akhenaten hayır dedi. Tamamen barış yanlısıydı, "Topraklarımıza geri dönün. Size saldırılmadıkça, kimseye saldırmayın." dedi. Orduyu geri çağırıp, tembel tembel oturmaya zorladı, bu onların hiç de hoşuna gitmedi.

Akhenaten, böylece, sadece rahipleri değil, orduyu da karşısına aldı. Bunlar da yetmezmiş gibi, halk da çok sevdikleri küçük tanrılarına tapınarak kendi dini alemlerine dalmıştı. Bütün bunların uzun vadede hiç bir faydası yoktu, evrenin yaptığı DNA planına göre, bu yolun onları gitmeleri gereken yere götürmeyeceği – yuvaya, tek Tanrıya dönüşe – son derece açık olmakla beraber, onlar kendi işlerinden başka bir şey görmüyorlardı.

Onlara artık belli dini hareketleri yapamayacakları kesin bir dille söylendiğinde, insanlar Akhenaten'e karşı büyük bir düşmanlık duydular. Bu bizim Başkanımızın, "Tamam, bundan sonra Birleşik Devletlerde, sadece Balkan'ın dini olacak, başka hiç bir din olmayacak" demek gibiydi. Başkan, izole olma politikası izleyerek, bütün orduyu Amerikan topraklarına geri getirseydi, sanırım hiç de popüler olmazdı. Akhenaten de popüler değildi. Ancak, ne olursa olsun yapmak zorunda olduğunu biliyordu, ölümü pahasına bile olsa. Kolektif DNA'mızın Gerçekliğe kodlanması için doğ-

ru hareket etmesi gerekiyordu. Buna ilave olarak, Mesih bilincinin kutsal amacını akaşik kayıtların hafızasına yerleştirmesi de gerekiyordu.

Peki sonra ne oldu? Kabul edilmiş tarihe göre, rahipler ve ordu bir araya geldiler ve Akhenaten'i zehirleyerek öldürdüler. Thoth'a göre, olaylar tam olarak böyle gelişmemişti, çünkü, onu öldürmeyi başaramamışlardı. Akhenaten zehri içmesine rağmen ona hiç zarar vermemişti. Bu durumda, çok daha egzotik bir şey yaptılar. Thoth, rahiplerin üç siyahi Nubye'li büyücüyle, para karşılığında, bugün Haiti'de birini ölmüş gibi göstermek için kullanılan bir karışım hazırlamak üzere anlaştıklarını anlatır. Bu karışım, rahipler ve ordu tarafından düzenlenen halka açık bir toplantıda Akhenaten'e verildi. Akhenaten sıvıyı içtikten sonra, yaşam belirtileri kayboluyormuş gibi göründü. Saray doktoru, Akhenaten'in ölmüş olduğunu ilan eder etmez, onu aceleyle içinde daha önceden hazırladıkları bir lahit olan özel bir odaya götürdüler. Onu bu lahit içine koydular, üzerinde büyülü bir mühür olan kapağı yerleştirdiler ve gizli bir yere gömdüler. Thoth, Akhenaten'in, mührün bir parçası kırılıp büyü bozulana kadar, lahitin içinde neredeyse 2000 yıl kaldığını anlatır. Ondan sonra, tekrar Amenti Salonlarına geri dönmüştür. Bu Akhenaten için bir sorun değildi. Thoth, Akhenaten gibi ölümsüz bir varlık için bunun kısa bir uykuya benzediğini söyler. Benim sorum şu: Akhenaten gerçekten bunun kendisine yapılmasına izin verdi mi?

Akhenaten'in Sırlar Okulu

Burada önemli olan bir gerçek var: Akhenaten bir sırlar okulu geliştirdi. Bu okulun adı, Akhenaten'in Mısırlı Sırlar Okulu, Bir'in Kanunu idi. Anlaşılıyor ki, netice elde edebilmek için sadece 17 _ yıl zamanı vardı. Horusun Sol Gözü Sırlar Okulu'ndan (feminen taraf) öğrenciler getirdi – bundan daha sonra bahsedeceğiz. En az 45 yıl önce mezun olmuş bu öğrencileri, Horusun Sağ Gözü Sırlar Okulu'na yerleştirdi. Sağ-göz bilgisi Mısır'da daha önce öğretilmemişti. Onlara on iki yıl boyunca ders verdi, ondan sonra, ölümsüzlüğü yaşamayı öğrenip öğrenmediklerini görmek için sadece 5 _ yılı kalıyordu. Ve başardı! 300 kadar insanı ölümsüz yaptı. Sanıyorum ki, onların hepsi, ya da hemen hemen hepsi kadındı.

Birisi bir zamanlar bana sormuştu, "Akhenaten neden kendini tehlikeye atmadan halkla daha farklı bir şekilde çalışmamıştı?" Ancak, hiç mücadele etmeden, bu kadar kısa bir zaman içinde, tüm nüfusu değiştirmenin bir yolu aklınıza geliyor mu? Bunu, şu anda, Birleşik Devletlerde yapabilir misiniz? Bir yılda, tüm dinleri tek bir din haline getirebilir misiniz? "Öldürülmeyi" de göze alarak, yola çıkmaktan başka çıkar yol olmadığını düşünüyorum. Aslında, yapması gereken tek şey sadece hayatını yaşamaktı. Bu, akaşik kayıtların hafızasına girecek ve hepimizin DNA'larında olan bir anı haline gelecekti. Tek bir gün bile onun kodunu çözebilmeye yetecek ve sonra da onunla ne isterlerse yapabileceklerdi. Akhenaten, as-

lında bununla pek de ilgilenmiyordu. Ülkenin, toplumun ve geleneklerin, hepsinin tekrar eski haline döneceğini biliyordu. Ancak şimdi, elinde, kendisinin ve Mısır'ın ötesine geçebilecek 300 ölümsüz insan vardı.

Essene Kardeşliği ve İsa, Meryem ve Yusuf

Akhenaten gittikten sonra, 300 ölümsüz Mısırlı, Tat Kardeşliğine katıldılar ve kabaca M.Ö.3500 yılından M.S.500 yılına kadar – yaklaşık 850 yıl – beklediler. İsrail'de Masada adı verilen bir yere göçtüler ve Essene Kardeşliğini meydana getirdiler. Bugün bile hala, Masada, Essene Kardeşliğinin başkenti olarak bilinir. Bu 300 insan iç halkayı, çoğunluğu normal insanlar olan kişiler de dış halkayı oluşturdular ve böylece çok genişlediler.

Meryem, İsa'nın annesi, Essene Kardeşliğinin iç halkasının üyelerinden biriydi. İsa ölümsüz olmadan bile, o ölümsüzdü. Yusuf dış halkadan gelmişti. Bunlar Thoth'un anlattıklarıdır ve kayıtlarda yoktur. Bundan sonraki adım, sıradan bir insan olarak yola çıkıldığında, tam olarak nasıl ölümsüz olunacağını sergileyebilecek birisinin bulunması ve bu deneyimin akaşik kayıtlara yerleştirilerek gerçek hale getirilmesi Mısır planının bir parçasıydı. Birinin bunu yapması gerekiyordu. Thoth'a göre, Meryem ve Yusuf, İsa'nın bedeni meydana getirmek ve bilincinin çok çok üst seviyeden gelmesini sağlamak üzere boyutlar arası olarak çiftleştiler (bundan daha sonra söz edeceğiz). İsa Dünyaya geldiği zaman, yaşama her hangi birimiz gibi başladı. Tamamen insandı. Kendisini, yaptığı çalışmalarla - diriliş yoluyla, yükseliş değil - ölümsüzlüğe ulaştırarak bunun tam olarak nasıl yapıldığıyla ilgili süreci akaşik kayıtlara yerleştirdi. Thoth'un anlattıklarına göre, bütün bunlar gerçekleşmelerinden çok çok uzun zaman önce planlanmıştı.

Şek.5-24 Horusun Sağ Gözü
Sırlar Okulunun sembolü.

İki Sırlar Okulu ve 48 Kromozomluk Biçimler

Şimdi tekrar yön değiştirerek, bu sembolü tekrar görene kadar devam edecek olan yeni bir bilgi sistemine geçiyoruz. Bu, Akhenaten'in Sırlar Okulunun, Bir'in Kanununun sembolüydü (Şek. 5-24) – Horusun Sağ Gözü. Sağ göz, sol beyin tarafından kontrol edilir, erkek bilgidir. Sağ gözün doğrudan sağ beyni "görmesine" rağmen, Mısırlıların anlattıkları bu değildi. Burada önemli olan "görme" değil, "görülen" bilgiye müdahale edilmesiydi. Bu görülene müdahale etme işini yapan sol beyindir; bedenin sağ tarafını kontrol eder ve tersi de karşılıklı olarak doğrudur. Aynı şekilde, sağ beyin tarafından kontrol edilen Horusun Sol Gözü, dişi bilgiydi ve Nil boyunca yer alan on iki temel tapınakta öğretilmekteydi. On üçüncü tapınak Büyük Piramit'in kendisiydi. Bilincin tüm feminen unsurlarının öğrenilmesi, her bir tapınakta bir yıl, bir dönem kalındığı, on iki yıl süren inisiyasyon gerektiriyordu.

Ancak, erkek unsur, Horusun Sağ Gözü, sadece bir kere öğretiliyordu ve hiç bir yerde de yazılı değildi. Temel unsurları, Büyük Piramit'in altındaki Kayıtlar Salonu'na giden bir duvara kazınmış olsa da, tamamen sözlü bir geleneğe dayalıydı. Bu salona doğru aşağı giderken, zemine gelmeden ve yol 90 derece dönüş yapmadan önce, duvarın en üstlerinde bir yerde, çapı yaklaşık 120 cm olan bir desen görürsünüz – Yaşam Çiçeği. Hemen yanında, bir biri arkasına sıralanmış, Mesih bilincinin kromozomlarını gösteren 47 tane daha biçim vardır. Bu, bizim şimdilerde girmekte olduğumuz bilinç seviyesidir. Bu iki kitap yayınlandıktan sonra, bu çizimleri gösteren bir kitap daha yayınlayabiliriz.

Bu çizimler, karışık düzende ve çok az değiştirilmiş formda kitap boyunca verilecektir. Büyük Piramit işte budur. Öncelikli amacı, her şeyden daha öte, kişiyi bizim bilinç seviyemizden bir sonraki seviyeye geçirmektir. Var oluşuyla ilgili daha bir çok neden vardır, ancak, diriliş ve yükseliş mutlak nedenidir.,

Genesis, Yaradılışın Hikayesi

Mısır ve Hıristiyan Versiyonları

Gerçeğin, Hıristiyan ve Mısır bakış açısına göre hemen hemen tıpa tıp aynı olduğunun anlayışı ile işe başlayacağız. Hıristiyan İlcili'nin ilk üç cümlesi şöyledir: "Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı. Ve dünya boşluktu ve şekli yoktu, ve derinliklerin yüzünde karanlık vardı, ve Tanrının ruhu suların yüzünde hareket etti. Ve Tanrı, 'Işık var olsun', dedi ve ışık var oldu."

Dünyanın şekilsiz olduğu ve Boşluktan, hiçlikten, geldiğini söyleyen cümle, Mısırlıların inandığıyla tıpa tıp aynıdır. Bu aynı zamanda, başka bir çok dinin de inandığı şeydir. Hem Mısır, hem de Hıristiyan dini, yaradılış sürecini başlatmak için gerekli olanın sadece, hiçlik ve ruh olduğuna inanır, bu iki kavram yan yana getirildiğinde, her şey yaratılabilir. Yaradılışın, ruhun hareket etmesi ile başladığına inanırlar. İkinci cümlede, " Dünya boşluktu ve şekli yoktu", Tanrının ruhu suların yüzünde hareket etti der. Ondan sonraki cümlede, Tanrı "Işık var olsun" der. Önce hareket gerçekleşir, sonra, ışık, onun hemen arkasından meydana gelir.

Mısır inanışına göre, şimdiki İncil'lerde olan küçük bir ayrıntı dışarıda bırakılmıştır. Ancak, daha eski İncil'lerdeki de yanlış değildir. Dünyada İncil'in 900 değişik versiyonu vardır ve bir çok eski versiyonun ilk cümlesi, "Başlangıçta altı tane vardı" der. Başka türlü başlayanlar da vardır, yıllar içinde bir çok kere değiştirilmiştir.

Kadim Mısırlımlar, modern İncil'lerin anlattığı şekliyle yaradılışın başlaması mümkün değildir diyebilirlerdi, özellikle de fizik ilminin açısından baktığınızda. Karanlık, her tarafa uzanan, başı sonu olmayan sonsuz bir

uzay hayal edin. İçinde hiç bir şey yok – sadece içinde hiç bir şey olmayan sonsuz bir uzay. Kendinizi – sadece bedeninizi değil, bilincinizi de – bunun ortasında hayal edin. Hiç bir şey olmadan orada öylece yüzüyorsunuz. Aslında düşemezsiniz de, nereye düşeceksiniz? Düşüyor musunuz, yukarı mı çıkıyorsunuz, yana mı gidiyorsunuz anlayamazsınız, hatta hareket ettiğinizi bile deneyimleyemezsiniz.

Matematik ya da fiziğin açısından, hareketin kendisi, ya da kinetik enerji, boşlukta imkansızdır. Etrafınızda bile dönemezsiniz, çünkü, uzayda, çevrenizde en az bir tane daha başka nesne yoksa, hareket gerçek hale gelemez. Size göre, göreceli olarak bir nesnenin daha olması gereklidir. Göreceli olarak hareket ettiğiniz bir başka nesne yoksa, o zaman hareket ettiğinizi nasıl bileceksiniz? Hiç bir değişiklik olmaz. Değişiklik olmayınca, hareket olmaz. Bu nedenle, kadim Mısırlınlar, Tanrı, "suların yüzünde hareket etti", demeden önce, Onun, göreceli olarak hareket edebileceği başka bir şey yaratması gerektiğini söylerlerdi.

Tanrı ve Sırlar Okulları Nasıl Başardılar

Şimdi, kendinizi karanlık bir odada, ikinci bir odaya açılan kapının yanında durduğunuzu hayal edin. Çok çok karanlık olan ikinci odaya girmeye hazırsınız. Odaya açılan kapıyı bile zorlukla görüyorsunuz. İkinci odaya giriyorsunuz, arkanızdan kapıyı kapatıyorsunuz ve içerisi simsiyah, kapkaranlık.

Böyle bir durumla karşılaştığınızda, üçüncü göz bölgenizden bir algılama huzmesi gönderebileceğiniz gibi ellerinizle de hissedebilirsiniz. (Aslında her hangi bir çakranızla hissedebilirsiniz, ancak çoğu kişi üçüncü çakrasını ya da ellerini kullanır.) Belli bir mesafe için o karanlık odaya bir bilinç huzmesi yansıtabilirsiniz. Bir cm kadar gidebilir, ya da bir kaç metre dışarısını hissedebilirsiniz ve böylece o alanda hiç bir şey (ya da belki bir şey) olup olmadığını algılayabilirsiniz. Bilinciniz bu kadar bir mesafe gider ve durur. Bilme haliniz durur ve o noktadan sonra ne olduğunu bilemezsiniz. Neden bahsettiğimi herhalde hepiniz biliyorsunuzdur, ancak bir çoğumuz, gözlerimize çok güvendiğimizden, bu hissimizin geri çekilmesine izin vermişizdir,

Ancak bazı insanlar, özellikle de kadim Mısırlınlar, bu konuda çok iyiydiler. Karanlık bir odaya girerler, etrafı hissederler ve her yer simsiyah olduğu için gözleriyle hiç bir şey görememelerine rağmen orada ne olduğunu algılarlardı. Bu yeteneği gösteren kör insanlar vardır.

Aslında bu algı huzmelerinden bizlerde altı tane vardır – sadece bir tane değil, tam altı tane. Hepsi de başımızın ortasından, epifiz salgı bezinden çıkar. Biri başımızın ön tarafındaki üçüncü gözden, diğeri başımızın arkasından; biri beynimizin sağ tarafından başka bir tanesi de sol tarafından; bir diğeri taç çakramızdan dümdüz çıkar ve altıncısı da ensemizden aşağı dümdüz iner. Bunlar, geometrideki x-y-z eksenlerindeki aynı yönler-

Şek.5-25 Büyük Boşlukta Tanrının ruhu.

dir. Mısırlılar, içimizde bulunan bu bilinç unsurunun yaradılışın başlamasını mümkün kıldığına inanmaktaydılar. Eğer bu yeteneğimiz olmasaydı, yaradılışın asla gerçekleşmeyeceğine inanırlardı.

Birazdan bizlerin de üzerinde duracağı yaradılış sürecini en derin seviyede anlayabilmek için, Mısırlı öğrencilere bu süreci hayal etmeleri ve canlandırmaları söylenirdi. Verecek olduğum tarif, bu süreci onların, sırlar okullarında anlattıkları ve uyguladıkları şekliyledir. Onların öğrendikleri şekil, bunun yapılabileceği tek yol değildir, ancak, onlar böyle eğitiliyorlardı.

Bu resimdeki karanlık fon, Büyük Boşluğu, küçük göz de Tanrının ruhunu temsil etmektedir (Şek. 5-25). Tanrının ruhu Boşlukta var olmaktadır, hiçliğin içinde. O Boşluğun içindeki küçük ruh olduğunuzu hayal edin. (Büyük Boşluktayken, Tanrıyla bir olduğunuzu, arada hiç bir fark olmadığını anlarsınız.) Boşlukta uzun bir süre asılı kaldıktan sonra, muhtemelen ya sıkılırsınız, ya merak etmeye başlarsınız ya da yalnızlık hissedersiniz ve hayatınızda yeni bir maceranın olması için, yeni bir şeyler denemek istersiniz.

Önce Bir Mekan Yaratın

Böylece ruh, tek Göz, Boşluğa bir bilinç huzmesi fırlatır. Bu huzmeyi, önce ön tarafa, sonra arkaya, sonra sola, sonra sağa, sonra düz yukarı, sonra da düz aşağıya gönderir (Şek. 5-26). Öne doğru ne kadar projeksiyon yaparsanız, arkaya, sola, sağa, aşağı ve yukarı da o kadar mesafe projeksiyon yapacaksınız demektir. Bilinç huzmesi her yöne aynı mesafelerde yansır, bu herkes için geçerlidir. Herkes, bu huzmeyi hangi uzaklığa yansıttığı konusunda birbirinden farklı olmakla birlikte (birimiz 2.5 cm, diğerimiz 60 cm, bir başkası ise 150 cm), altı değişik yöne yansıtılan mesafeler her zaman birbirine eşittir. Ruh, huzmeleri dışa doğru bu altı yöne yansıtarak mekanı tanımlar: kuzey, güney, doğu, batı, yukarı ve aşağı.

Şek.5-30 Ruhun etrafındaki oktahedron.

Amerikan yerlileri ve dünyanın her yerindeki yerli halkların, yönlere önem vermelerinin nedeni bu olabilir. Törenlerinde, yönleri tanımlamaya verdikleri öneme hiç dikkat ettiniz mi? Kabala da, kullandıkları bazı meditasyonlarda, bu konuya önem verir.

Sonra Mekanı Kuşatın

Kadim sırlar okullarında, altı huzmeyi, altı yöne yansıttıktan son-

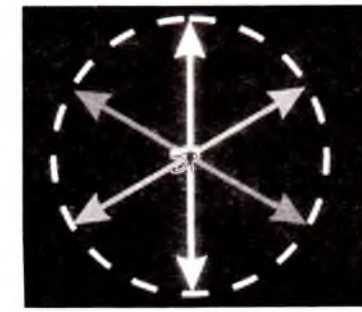

Şek.5-26 Ruhun bilincini altı yöne yansıtması.

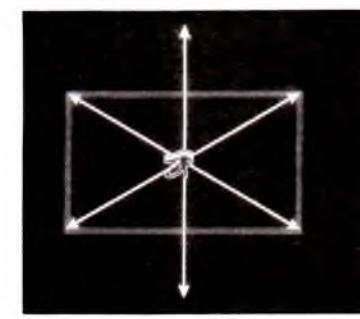

Şek.5-27 Ruh, ilk yarattığı elmasının içinde.

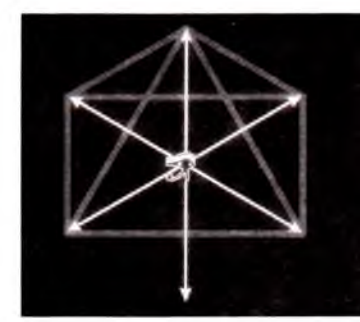

Şek.5-28 Yukarıya bir piramidin yansıtılması.

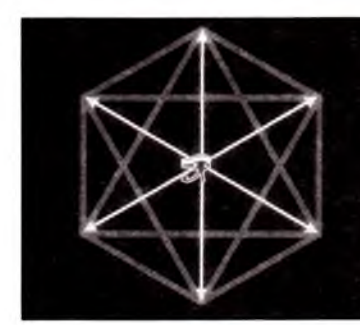

Şek.5-29 Aşağıya bir piramidin yansıtılması.

ra yaptıkları, bu projeksiyonların uçlarını birleştirmekti. Bu onların etrafında bir elmas ya da kare meydana getirir (Şek. 5-27). Bu şemada gösterildiği gibi bir açıdaysa, tabii ki, bir dikdörtgen gibi görünür, ancak, aslında bir kare olabileceğini görebilirsiniz. Böylece, bilinç noktasının etrafında küçük bir kare oluştururlar. Sonra, kareden tepeye bir huzme göndererek karenin tabanı etrafında bir piramit meydana getirirler (Şek. 5-28).

Üstteki piramidi yarattıktan sonra, alt noktaya bir huzme daha göndererek aşağıda bir piramit daha oluştururlar (Şek. 5-29). Buna üç boyutlu olarak baktığınızda, sırt sırta iki piramidin bir oktahedron oluşturduğunu görürsünüz. Oktahedronun bir diğer yorumu (Şek. 5-30).

Hatırlayın ki, bu sadece ruhtur. Büyük Boşluğun içinde bedeniniz yoktur sadece ruh halindesiniz. Büyük Boşluktasınız ve çevrenizde bu alanı yarattınız. Sırt sırta iki piramitle oktahedronu çizerek mekanı belirledikten sonra, artık bir obje elde etmiş oluyorsunuz. Kinetik enerji ya da hareket artık mümkündür; daha önce mümkün olmayan bir şey artık mümkündür. Ruh, şeklin dışında ve çevresinde hareket edebilir. Her yöne doğru millerce gidebilir, sonra geri dönüp her şey için bir merkez noktası bulabilir. Ruhun yapabileceği bir diğer şey de, şeklin ortasında sabit kalarak, kendisinin değil de şeklin hareket etmesine izin vermektir. Şekil, dönebilir, sallanabilir ya da mümkün olan her tarafa hareket edebilir. Şimdi artık, göreceli hareketler mümkündür.

Şimdi Bir Küre Yaratmak Üzere Şekli Çevirin

Öğrencilerin bu yolla elde ettiği oktahedronun üç ekseni vardı – önden geriye, soldan sağa ve yukarı, aşağı. Öğrencilere, eksenlerden birinin etrafında şekli çevirmeleri söylenirdi, hangi eksen olduğu ya da hangi yöne döndüğü önemli değildi. Şekli her hangi bir yönde, herhangi başka bir eksen etrafında ve bir kere de üçüncü eksenin etrafında çevirmeleri mümkündü. Bu üç eksenin her birinin etrafında birer kere çevirerek, mükemmel kürenin parametrelerini belirlemiş olurlardı. Öğrencilerin kendi bilinç odaklarını hareket ettirmelerine izin verilmeden önce, oktahedral formu nasıl çevirecekleri ve böylece çevrelerinde nasıl bir küre yaratacakları öğretilirdi.

Şek.5-31 İlk yarattığının ortasında duran ruh

Kutsal geometriyle ilgilenen benim tanıdığım herkes, düz çizginin erkek, eğik çizgilerin ise dişi olduğunu bilir. Böylece, en erkek kabul edilen form kare ya da küp, en dişi form ise daire ya da küredir. Ruhun yansıttığı oktahedron sadece düz çizgilerden ibaret olduğuna göre, erkek bir formdur ve küre de sadece eğik çizgilerden ibaret olduğuna göre dişidir. Mısırlılar, önce erkek bir form yaratmışlar, sonra da bunu dişi bir forma çevirmişlerdi. Erkeklikten dişiliğe doğru gitmişlerdi.

Bu hikaye İncil'le de ilişkilidir. Önce Adem yaratılmış, daha sonra Adem'in kaburga kemiğinden dişi yaratılmıştır. Tabii ki, kürenin içinde görülen ruhun simgesi, aynı zamanda okulun da simgesidir.

Kutsal geometri, ruh Boşluğa ilk projeksiyonu yaptığı ve ilk oktahedronu kendi etrafında yarattığı zaman başladı. Boşluk sonsuzdur – içinde hiç bir şey yoktur – ve aynı şekilde, bu yaratılan formlar da hiçbir şeydir. Bunlar sadece bilinçten yaratılan hayali çizgilerdir. Bu size Gerçeğin ne olduğu hakkında bir fikir verir – hiçbir şey. Hindu'lar Gerçeğe, illüzyon anlamına gelen maya derler.

Ruh, ilk yarattığının ortasında uzun zaman kalabilir (Şek. 5-31), ancak, sonunda bir karar verecek ve bir şeyler yapacaktır. Bu süreci yeniden yaratmak için, sırlar okulu öğrencilerinden ruhun yaptığı hareketlerin aynısını tekrarlamaları istenir ve bu konuda talimatlar verilirdi. Tüm evrendeki her şeyi yaratmak ve tamamlamak için gerekli olan sadece iki basit talimattı.

Şek.5-32 Ruhun ilk hareketi.

Genesis'deki İlk Hareket

Hatırlayalım, şimdi ruh bir kürenin içinde bekliyor. Talimat, yeni yaratılana doğru gittikten sonra, birincisinin tıpa tıp aynısı olan bir başka kürenin yansıtılması idi. Bu, Gerçeğin yaratılmasında hata yapamayacağınız kadar basit bir sistemdir. Ne yaparsanız yapın, hata yapamazsınız. Tüm yaptığınız yeni yaratılana doğru gitmek ve birincisinin tıpa tıp aynısı olan bir başka küreyi yansıtmaktır. Bu sistemde, Boşluktaki kürenin haricinde başka bir şey var olmadığından, kürenin içi, dışı ile aynıdır, tek farklı ya da yeni olan, zarın kendisi, kürenin yüzeyidir.

Böylece, bilinç yüzeye gitmeye karar verir. Dış yüzeyde nereye gittiği hiç önemli değildir, her hangi bir yere gidebilir. Oraya nasıl gittiği de önemli değildir; düz çizgi çizerek, kavisli hareketlerle, spiraller yaparak ya da aradaki alanın her tarafını gezerek. İstediği kadar yaratıcı olabilir, hiç fark etmez. Ancak, bir şekilde, kürenin yüzeyine gelecektir.

Şek.5-33 İlk hareket/gün; yaradılışın ilk iki küresi bir vesica piscis meydana getirir.

Bir örnek oluşturması bakımından, ruhun tepeye (sadece simetrik olduğu ve daha kolay anlaşılacağı için) gittiğini kabul edelim. Her neyse, ruh, bu tek göz, yüzeye gelir (Şek. 5-32). Genesis'deki ilk hareketi yapmıştır: "Ve Tanrının ruhu suların yüzeyine doğru hareket etti." Ve bundan hemen sonraki, "Tanrı, ışık var olsun," dedi "ve ışık meydana geldi."

Bu noktada ruh bir tek şey yapmayı bilir – aslında iki şey bilir, ancak, sonuç aynıdır. (1) Küçük oktahedronu yansıtarak nasıl bir küre yaratabileceğini ve (2) yeni yaratılanı nasıl hareket ettireceğini bilir. Bu kadar, basit bir Gerçek. Böylece, yüzeye gelir gelmez, bir oktahedron daha yaratır, üç eksenin etrafında döndürür ve birinci-

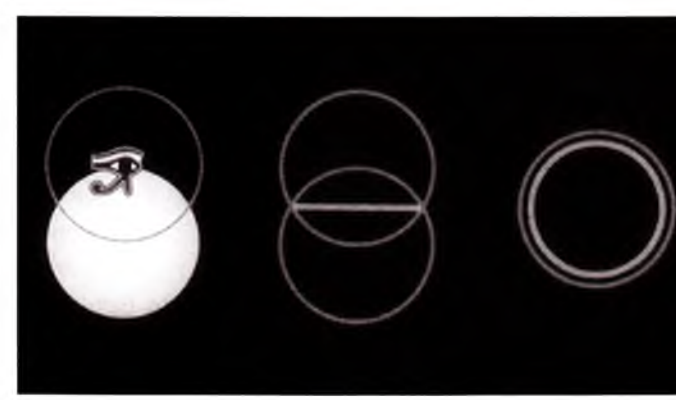

Şek.5-34
İlk hareket/gün. Yaradılışın ilk iki küresi (sol); kesit alınmış görüntü (orta); plan ya da üstten görüntü (sağ).

Şek.5-35 Üç boyutlu bir vesica piscis, kendisini oluşturan iki küreden elde edilmiş üç boyutlu kütlesel bir şekil.

Şek.5-36 Üçüncü küre, Genesis'in ikinci hareketi/günü. En üstteki daire/kürenin merkezinde durup aşağıya bakarken, yatay çizgi, bir daire gibi görünmektedir.

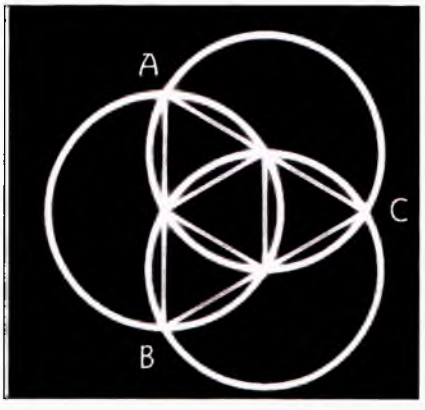

Şek.5-37 Üç kürenin içindeki küçük ve büyük tetrahedronlar.

siyle aynı ölçüde olan bir küre oluşturur. Birincisiyle tıpa tıp aynı ölçüdedir, çünkü, Boşluğa yansıtma yeteneği aynıdır. Bu anlamda, hiç bir şey değişmemiştir. Böylece, birincisi ile aynı ölçüde olan ikinci bir küre yaratır.

Işığın Yaratıldığı Vesica Piscis

Bunu yaptığı zaman, kutsal geometri açısından çok önemli olan bir şey yapmıştır. İki kürenin kesiştiği yerde bir vesica piscis meydana getirmiştir (Şek. 5-33). Hiç sabun köpüklerine dikkat ettiniz mi? İki sabun köpüğü kesiştiğinde, temas ettikleri yerde bir hat ya da bir daire oluşur. Bu iki köpüğe yandan bakıyor olsaydınız, yeni oluşmuş alan bir çizgiye benzeyecekti, ancak, üstten bakıyor olsaydınız, yeni yaratılmış formun çevresini, daha büyük olan kürelerin içinde görürdünüz.

Vesica piscis'in çevresi, daha büyük kürelerin çevresinden daha küçüktür ve onlara simetriktir. Başka bir ifadeyle, yandan bakıldığında düz bir çizgi gibi (Şek. 5-34, orta), üstten bakıldığında ise daire (sağ) gibi görünür. Vesica piscis iki boyutlu olmasına rağmen, üç boyutlu şekli de aynı derecede geçerlidir. Onu iki kürenin ortasından çıkaracak olsaydınız, Şekil 5-35'deki gibi, bir Amerikan futbol topuna benzerdi.

Şu anda değil, ancak, kitabın daha ileri aşamalarında, bu şeklin ışık olduğunu size ispatlayacağım. Bu, ışığın yaratıldığı geometrik çizimdir. Bu, aynı zamanda, ışığı algılayan gözlerinizin de yaratıldığı geometrik şekildir. Işığın yanı sıra, duygularınızın ve yaşamın bir çok unsurunun bağlantılı olduğu desenlerin çizimidir. Bu, manyetik alanın temel geometrisidir. Burada anlaşılmak için fazla basit kalır. Konular biraz daha karmaşık hale geldiğinde, bunu açıklayacağım. Genesis'in ilk yaptığı hareketin, yaşam olan şablonu yarattığını size göstereceğim. Bu nedenle Tanrı, "Işık var olsun" dedi. Vesica piscis'i meydana getiren ikinci küreyi yansıtmadan bunu söyleyemezdi.

İkinci Hareket Yıldız Tetrahedron Yaratıyor

Ruh ikinci kürenin ortasından, aşağı, vesica piscis'e, yeni oluşmuş daireye doğru bakmaktadır. Bu daire yeni olan tek şeydir ve ruhun talimatı, yeni olana doğru gitmektir. Yeni dairede nereye gittiğinin hiç bir önemi yoktur. Hata yapması da mümkün değildir; sadece yeni dairenin her hangi bir yerine gidecek ve Şekil 5-36'daki gibi yeni bir daire yansıtacaktır.

Ruh her nereye giderse gitsin, küreleri çevirerek bu çizime benzetebiliriz. Diyelim ki, soldaki A noktasına gitti. O anda, muazzam miktarda bilgi yaratılmış olur (Genesis'in her hareketinde, çok büyük miktarlarda bilgi ortaya çıkar). İlk yaratma bir küre meydana getirmiştir. İlk hareket/gün, ışığın temelini, vesica piscis'i oluşturmuştur. İkinci hareket/gün, üç kürenin birbiri içine geçebilirliğini, yıldız tetrahedronun temel geometrisini yaratmıştır (Şek. 5-37). Kısa süre sonra, bunun yaşamdaki en önemli şe-

killerden biri olduğunu göreceğiz.

Elde edilen bu bilgilerin tamamını şu anda incelemeyeceğiz, ancak, her yeni küre oluştuğunda, daha fazla bilgi ortaya çıkar ve daha yaratıcı desenler görülür. Birinci ve ikinci hareketler gerçekleştikten sonra – kürenin ya da dairenin her hangi bir yerinde (ruh nasıl hareket ederse etsin, ya da daire/kürenin neresine giderse gitsin, her zaman mükemmel olacaktır) – ilk kürenin tam ekvatorunda hareket etmeye başlayacaktır. Bu kürede sonsuz sayıda ekvator vardır, ama o mükemmel olanı seçecektir.

Tamamlanana Kadar "Yeni Yaratılmış Olana Doğru Git"

Bu desen yaratıldıktan sonra, takip edilecek tek bir talimat kalmıştır – sonsuza kadar. Zamanların sonuna kadar yapılacak tek hareket, her zaman en içteki daire noktasına (noktalarına) gitmek ve bir başka küre yansıtmak 'tır.

Açıklık getirmek bakımından, "en içteki daire noktası" ile neyi kastettiğimizi tanımlayalım. Şekil 5-36'ya bakın. Bu durumda, üç tane en iç daire noktası vardır. Gözünüzle bu şekli en dış çevresini tarayacak olsaydınız, merkeze en yakın olan üç nokta görürdünüz. "En içteki daire noktası", merkeze en yakın olan noktalar anlamına gelmektedir. Ruhun bu hareketinin yarattığı Genesis şeklinde, altı tane en iç daire noktası vardır.

Bunu aklında tutarak, ruh, ilk kürenin ya da merkezi kürenin tam ekvatorunun çevresinde hareket etmeye başlar. 360 derecelik dönüşünü tamamladıktan ve ilk başladığı noktaya ulaştıktan sonra (altı nokta ya da hareket olacak), dürtüsünü (ya da sırlar okulu öğrencilerine göre talimat) takip etmeye başlar: Şu anda, ilk kürenin çevresinde, iki vesica piscis'in kesiştiği noktalar olan, en içteki daire noktalarına doğru hareket et, talimatını izler. Basit olarak ifade edilirse, bunlar, şablonun dışına en yakın olan noktalardır. Bu sürekli hareket, bir vorteks oluşturmaya başlar. Ve,

Şek.5-38 Dördüncü küre, Genesis'in üçüncü günü.

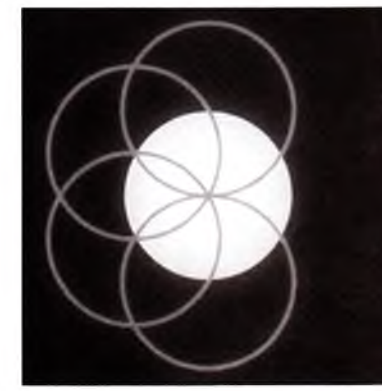

Şek.5-39 Beşinci küre, Genesis'in dördüncü günü.

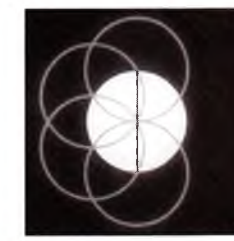

Şek.5-39a Yaradılışın yarısı.

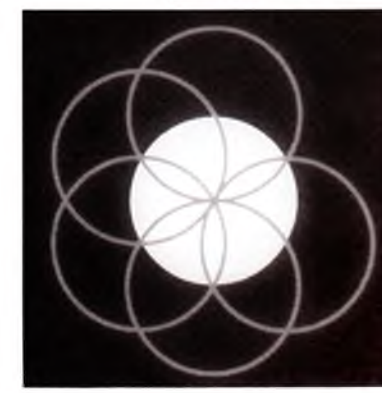

Şek.5-40 Altıncı küre, Genesis'in beşinci günü.

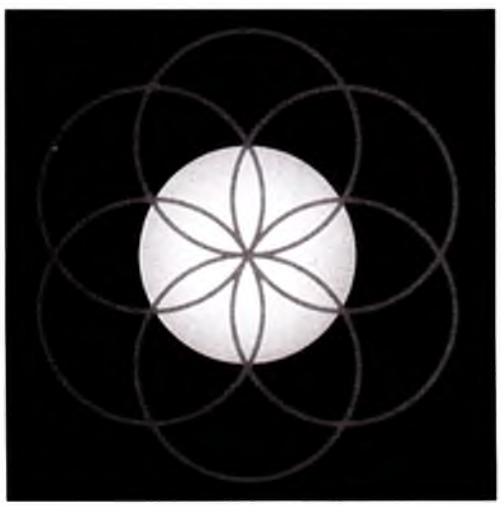

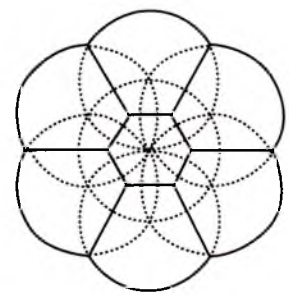

Şek.5-41a Bunun üç boyutlu bir görüntüsü.

Şek.5-41 Altıncı küre, Genesis'in beşinci günü.

bu vorteks hareketi, bir biri arkasına, değişik türde üç boyutlu formlar yaratılmasına yol açar. Bu formlar, tüm Gerçeğin planı ya da yapı taşlarıdır.

Ruh, üçüncü küreyi de yarattıktan sonra, en iç dairedeki noktaya gider ve bir küre daha yansıtır (Şek. 5-38). Burada epeyce bilgi vardır, ancak, şu anda fazlaca karmaşık gelebilir.

Bu, dördüncü hareket/gündür (Şek. 5-39) ve çok ilginçtir. Dünyandaki bir çok İncil, Genesis'in dördüncü gününde yaradılışın tam yarısının tamamlandığını söyler. İlk hareketten başlayarak, dairenin tam yarısı oluşmuştur (Şek. 5-39a). İlk hareketin yapıldığı noktadan başlayarak tam 180 derece hareket edilmiştir.

Şekil 5-40, Genesis'in beşinci günüdür – daha da fazla bilgi.

Ve sonra, altıncı günde (Şek. 5-41), geometrik bir mucize gerçekleşir: son daire altı taç yapraklı bir çiçeği oluşturur. Bu, ilk İncil'lerdeki "Başlangıçta altı vardı" sözünü açıklar. İncil, şimdi, yaradılışın altı günde tamamlandığını söylemektedir ki, bu da, tam olarak uyar. Bu, Genesis'in şekli olduğu için ona Genesis şekli diyeceğiz. İçinde yaşadığımız evrenin yaradılışının başlangıcıdır.

Ruhun bu ilk hareketleri gerçekten önemlidir. Bu nedenle, kursun başlangıcında, bu konunun üzerinde çok zaman sarf ediyorum. Daha sonra, daha kompleks hale gelecek, ancak, şu anda sadece Gerçeğin yaradılışının sergilenmesi üzerinde durmak istiyorum.

Birazdan, bütün bu üç boyutlu şekilleri, tek tek sayfalardan çıkaracağız. Kütle haline geldikleri zaman onlara bakıp elinizde tutabilirsiniz. Bu soyut bilgileri, Gerçek hale getireceğiz. Sonra, bir adım daha ilerleyerek, bunların nasıl içinde yaşadığımız Gerçekliği yarattıklarını göstereceğiz. Bunu, kendi kendinize çalışırsanız, Gerçeğin bu açıklamasından çıkan, yaradılışın bazı son derece ayrıntılı unsurlarını fark edeceksiniz. Bu geometrileri kendiniz bir araya getiriyor olsaydınız, ruhun Boşlukta hareket ettiği gibi bir çizgi çizdiğinizde, bunun muazzam bir anlamı olacaktır; sonra, bir çizgi daha çizersiniz, ve bunun anlamı daha da heyecan verici olur. Yaşam basit başladı, sonra, bu içinde yaşadığımız karmaşık dünya yaratıldı.

Bütün bunlar, sadece matematik ya da daireler ya da geometriler değil. Bu, tüm Gerçeğin yaradılışının canlı haritasıdır. Bunu anlamalısınız, yoksa, kaybolursunuz ve bu kitabın sizi nereye götürdüğünü de anlayamazsınız. Bütün bunları yapmaktaki amacımız, sol beyninizin yaradılıştaki birliği anlaması ve böylece zıtlık bilincini aşabilmesidir.

A L T I

Şekil ve Yapının Önemi

Genesis Paterninin Geliştirilmesi

İlk Şekil, Torus

Bir önceki sayfada gördüğümüz ilk objeye bakalım - bu Genesis şeklinin kendisidir (Şek. 5-41). Bir matematik kitabına bakarsanız, Genesis şeklinin üç boyutlu formu olan ve Torus adı verilen şekli çizmek için, en az sayıda çizginin gerekli olduğunu görürsünüz. Genesis şeklini kendi merkezinin ekseninde döndürdüğünüzde Torus formu oluşur. Bu ortası boş simide benzeyen bir şekildir, ancak, ortasındaki delik çok çok küçüktür.

Torus, burada torus tüp olarak ifade edilmektedir, çünkü, bu özel şekil iç tüp şeklindedir (Şek. 6-1), ve kendini içe doğru bükebilmek konusunda eşsizdir, her iki tarafa da, yani hem içe hem de dışa doğru dönebilir. Varolan hiçbir başka şekil bunu, ya da benzer bir şeyi yapamaz. Torus, tamamlanmış Genesis şeklinden çıkan ilk şekildir ve varolan tüm formlar içerisinde tamamen kendine özgüdür.

Arthur Young, bu biçimde yedi alan olduğunu bulmuştur ve bunların hepsine birden yedi-renk haritası adı verilmiştir. Herhangi bir matematik kitabında torusa bakarsanız, yedi-renk haritasından bahsedildiğini görürsünüz. Yedi alan vardır, hepsi aynı ölçüdedir, hiçbir şey dışarıda kalmaksızın, ölçüsü torus tüp ile tıpatıp denk düşer. Aynı Genesis şeklindeki gibi, yedinci dairenin etrafında gezen altı daire, merkezdeki tüm yüzeyi kaplar. Mükemmel ve kusursuzdur.

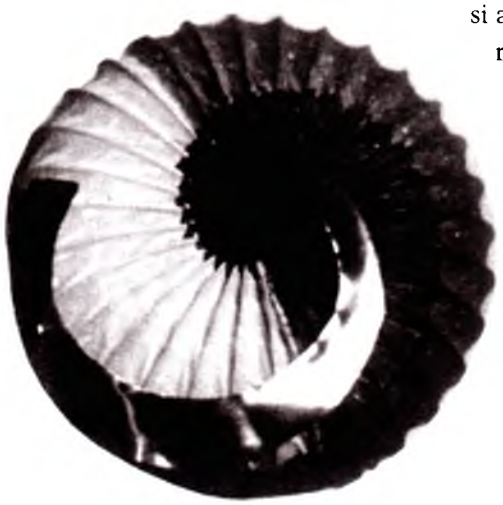

Şek 6-1. Renkli torus tüpü.

Kutsal geometride, adı mandallı çark (bir çarkın sadece tek yöne dönmesini sağlayan alet) olan bir şey vardır. Bir daire veya

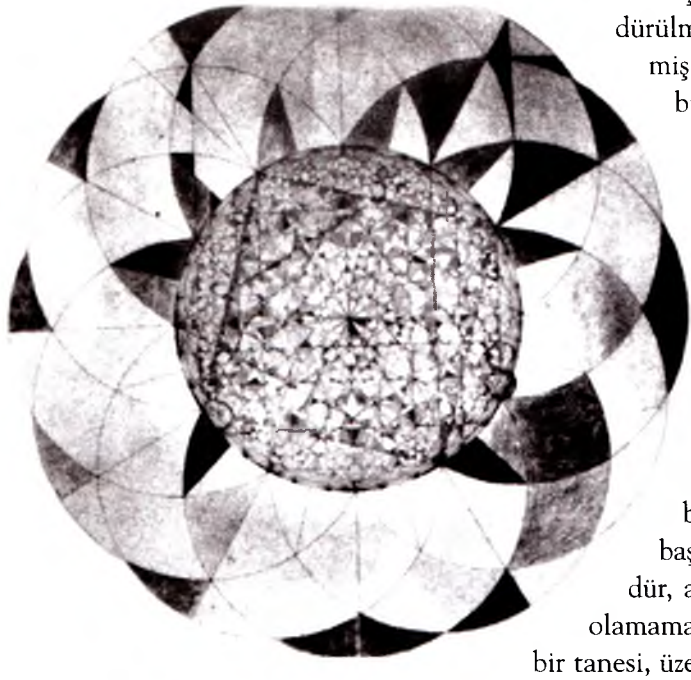

Şek.6-2. Bir kez mandallı çark uygulanmış Genesis şablonu.

Şek.6-3. Mümkün olan tüm bağlantılı çizgilerle mandallı çark uygulanmış Genesis şablonu.

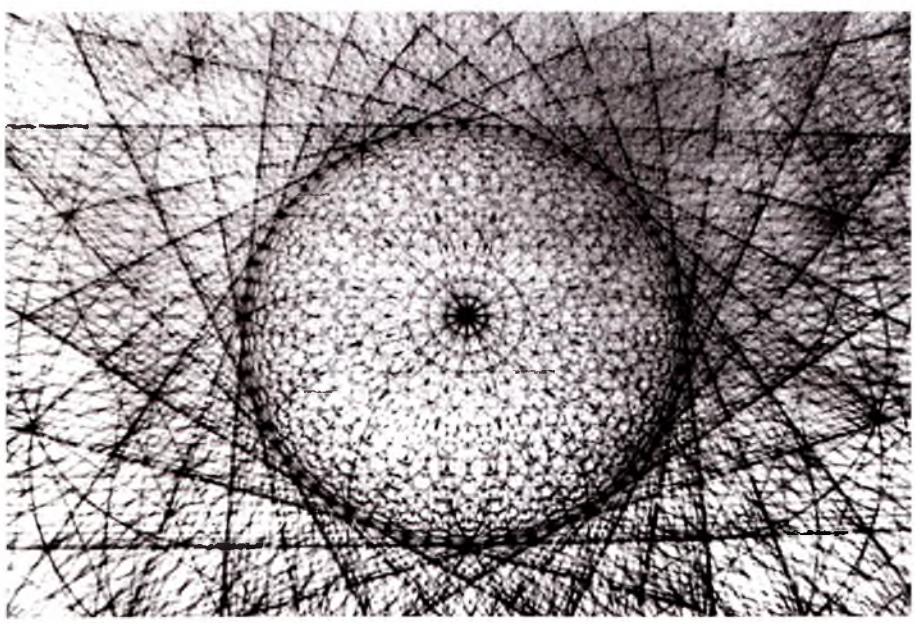

çizgiye mandallı çarkın uygulanması, araba tamircilerinde bulunan bir mandallı çark aletini kullanarak, bir şeyin belli bir mesafede döndürülmesine benzetilebilir. Örneğin, iki tane üst üste bindirilmiş Genesis şeklini gözünüzün önüne getirin. Bir şekli sabit tutun, diğerini ise 30 derece döndürün, merkez kürenin etrafında on iki küre elde edeceksiniz. İki boyutlu olarak baktığınızda, Şek. 6-2'deki gibi, üç boyutlu olarak bakıldığında ise torus tüp gibi görünür. Sonra, mümkün olan tüm çizgileri ortada birleştirdiğinizde Şek. 6-3'de görülen şablonu elde edersiniz.

Mandallı çarkı, bir kez daha, bu sefer 15 derece olmak üzere döndürdüğünüzde, 24 tane küre elde edersiniz ve Şek. 6-4' de görülen şablon oluşur. Bu şablonla ilgili, adına transandantal şablon denilen bir şey vardır. Nedir bu transandantal şablon? Benim bakış açıma göre, matematikte transandantal bir sayı, başka bir boyuttan gelir. O boyutta muhtemelen bütündür, ancak buraya geldiğinde, bu dünyaya tamamen transfer olamamaktadır. Bizde bunlardan çok vardır. Örneğin, bunlardan bir tanesi, üzerine daha ileride konuşacağım Pi oranı" dır. Bu bir matematiksel orandır, 1.6180339 ile başlar ve sonsuza kadar devam eder. Bu, asla bir sonraki rakamın ne olabileceğini bilmemek anlamına gelir, asla sona ermez: bilgisayarlar aylarca çalıştırılsa bile herhangi bir sona ulaşılamaz. Basit bir ifadeyle, bu transandantal bir sayıdır.

Torus şekli hayatımızın birçok unsuruna yön verir. Örneğin, insan kalbinde torus formu oluşturan yedi kas vardır ve torus haritasının gösterdiği gibi, yedi yöne doğru pompa yapar. Bu, tüm bilgilerde karşımıza çıkar. Torus; tüm atomlarda, gezegenler, yıldızlar, galaksiler gibi tüm kozmik bedenlerde, tüm hayat formları etrafında bulunur. Bu, öncelikli bir şekildir.

"Başlangıçta Söz vardı". İnanıyorum ki, lisan/ bilinçli ses/kelime, hepsi zaman içinde torusda gözler önüne serilecektir. Şu anda, bunun doğruluğuna inananlar vardır, ancak, her şeyi zaman gösterecektir.

Yaşam Gücü Enerjisini Hareketi Olarak Labirent

Şekil 6-5, yedi katlı bir labirenttir. Bu, dünyanın her yerinde bulunur

-Çin'den Tibet'e, İngiltere'den İrlanda'ya, Peru'dan Amerikan Kızılderilileri'ne kadar her yerde. Bir tanesi Mısır'da henüz bulundu. Bu labirente Avrupa'daki birçok kilisenin tabanında da rastlarsınız. Aynı form, dünyanın her yerindeki birçok taş duvarda da görülür. Bu form, kadim insanlar için mutlaka çok önemli olmalıydı. İçinde yedi alan vardır; bu torusla ve insan kalbinin atışıyla ilişkilidir. Daha sonra, İngiltere'de Avalon adasındaki eski Duruid (seltik dönemi papazı) sırlar okulu hakkında konuşacağım. Burada, dağın tepesine çıkabilmek için, bu labirentin içinde ileri geri yürümeniz gerekir.

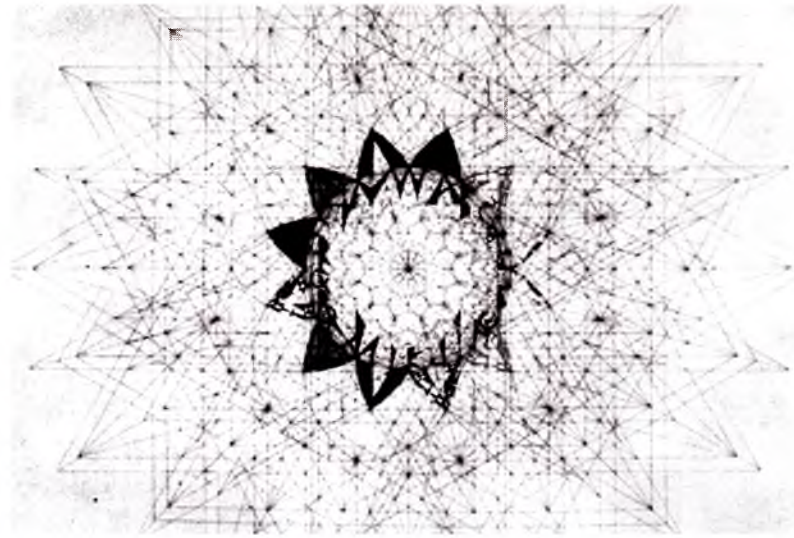

Şek.6-4. Mümkün olan tüm bağlantılı çizgilerle iki kez-mandallı çark uygulanmış Genesis şablonu.

Ben İngiltere'deyken, yazar ve labirent uzmanı Richard Feather Anderson ile konuştuğumda bir şey öğrendim. Anderson, araştırmasının bir bölümünde, insanları labirentte yürütmüştür ve labirentte yürürken, farklı bazı deneyimleri yaşatan, farklı bilinç durumlarından geçmeniz gerektiğini bulmuştur. Bu, yaşam gücü enerjisinin, çakralardan aşağıdaki şablona göre geçişine neden olmaktadır: üç, iki, bir, dört, yedi, altı, beş. Enerji üçüncü çakrada başlar, sonra ikinciye gider, sonra birinciye, sonra yukarı kalbe (dördüncüye) atlar, sonra kafanın merkezindeki epifiz salgı bezine (yedinciye), sonra başın ön bölümündeki hipofiz salgı bezine (altıncıya), ve sonra aşağı boğaza (beşinciye) geçer.

Şek.6-5. Yedi kıvrımlı labirent.

Bu labirentte yürürken, eğer deneyimi bloke etmezseniz, otomatik olarak bu değişimlerden geçersiniz. Bunlar hakkında hiçbir şey bilmeseniz bile, her durumda bu deneyimden geçersiniz. Dünyadaki insanlar bunun doğru olduğunu buldular. Mr.Anderson, yürüdüğünüz yolda, yürüyüş sırasına göre çizgiler çizdiğiniz takdirde (yedi yolu işaret eden sayıda çizgiler) - üç, iki, bir, dört, yedi, altı, beş - bunun kupaya benzeyen bir form oluşturacağına inanmaktadır (Şek. 6-6). Bu, labirentin, Kutsal Kupanın şekli ve onun gizemli bilgisiyle ilişkili olduğunu düşündürmektedir. Bu doğru gözükmekle beraber, ben gene de açık fikirliliğimi koruyorum. Henüz bu konu hakkında çok şey bilmiyorum, doğru olabilir.

Bu labirent deneyini kendime uyguladım ve aynı değişiklerin meydana geldiğini yaşadım. Ancak, ben bu değişimleri, başka bir yolla da deneyimledim. Labirentin merkezine doğru düz bir çizgide yürüdüğümde, labirentte olması gereken her dönüşe ulaşmış gibi basitçe kendimdeki değişikliği yaratabildim. Labirenti aklınızda tutun, birazdan bu konuya geri döneceğim.

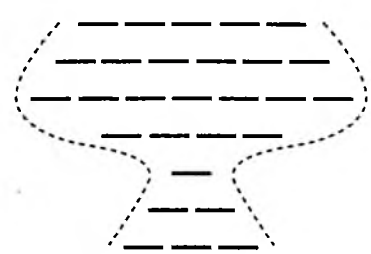

Şek.6-6. Kupa meydana getiren bir labirent dizilimi.

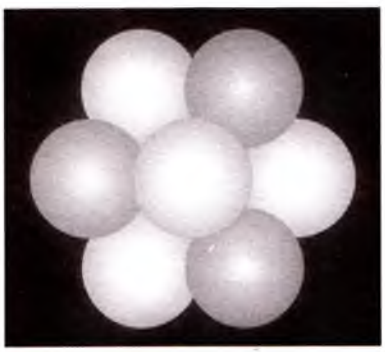

Şek.6-8. Üç boyutlu küreler/toplar.

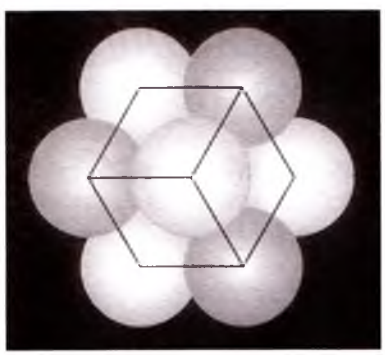

Şek.6-8a Küp oluşturmak için merkezleri birleştirmek.

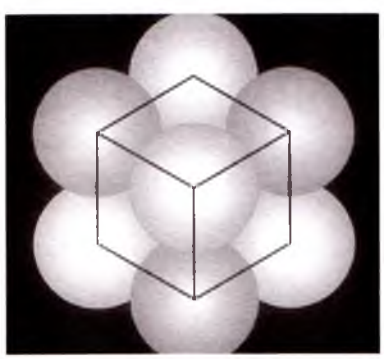

Şek.6-8b Bir başka bakış.

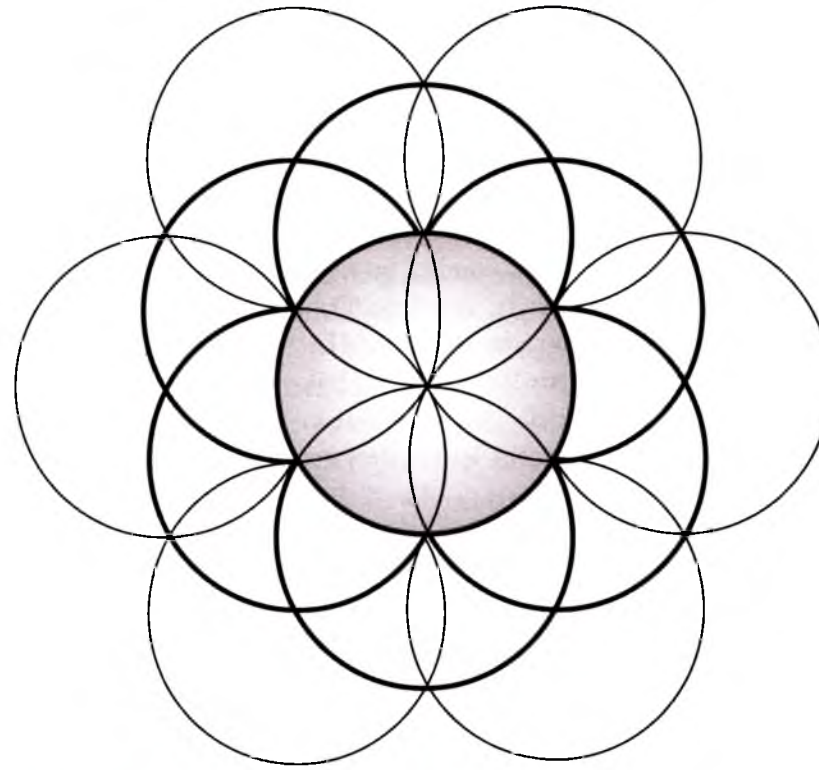

Şek.6-7. Genesis şablonunun ardındaki vorteks.

Genesis Şeklinin Ötesindeki İkinci Biçim, Yaşam Yumurtası

Şekil 6-7'de, en içteki koyu tondaki daireler, Genesis'in altı gününü gösterir. Bilinç, ilk yedi küreyi yansıtıp Genesis şeklini tamamladıktan sonra, ardışık hareketine en içteki yerden başlayarak en dışta, açık tondaki daireler olarak gösterilen ikinci vorteks hareketini tamamlayana kadar devam eder. Bu hareket, Şekil 6-8'de görülen, üç boyutlu, elinizde tutabileceğiniz bir şekil ile tamamlanır. Ortadaki çizgileri ve bazı diğer çizgileri silerseniz, Şekil 6-7'deki bu şablonu görürsünüz. Bu küre şablonu, ruh eğer kendi yaradılışının dışına çıkabilseydi "İşte görüyorum, buna benziyor" demesine benzer(Şek.6-8).

Aslında, sekizinci küre görünen kürelerin arkasındadır. Bu kürelerin merkezlerini birleştirseniz, bir küp elde edersiniz (Şek.6-8a ve 6-8b).

Yani ne olmuş? Kimin umurunda? Eskiler, yaradılışla, ölüm ve yaşamla ilgilendiklerinden umursamışlar. Onlar, bu küre demetine Yaşam Yumurtası adını vermişler. Yakında size Yaşam Yumurtası'nın bedeninizi yaratan morfogenetik yapısını göstereceğim. Tüm fiziksel varlığınız Yaşam Yumurtası'nın yapısına bağlıdır. Sizinle ilgili her şey, göz renginizden, burnunuzun şekline, parmak uzunluğunuza ve diğer her şeyinize kadar Yaşam Yumurtası formundan yaratılmıştır. Bunların tamamı, bu tek form temeli üstüne kuruludur.

Üçüncü Rotasyon/Biçim: Yaşam Meyvesi

Bir sonraki vorteks üçüncü rotasyondur (Şek.6-9). Vorteksdeki küreler, daha önceki yuvarlağın çevresinde en içteki yere merkezlenmişlerdir, burada altı ok ile gösterildiği gibi. Böylece ruh bu üçüncü voteksde dönünce , gösterilen gri halkalar oluşur. Sonra, altı dairenin ortadakine ve birbirlerine değdiği yerde yeni bir ilişki fark edilir. Yedi tane, aynı boyda bozuk para alıp hepsini masanın üstünde birbirine yaklaştırırsanız, bunun gibi görünürler. Üçüncü rotasyonun, Gerçeğimizin yaratılmasıyla son derece önemli bir ilişkisi vardır. Yaşam Çiçeği 'ne dikkatle bakarsanız, bu birbirine değen yedi daireyi görürsünüz.

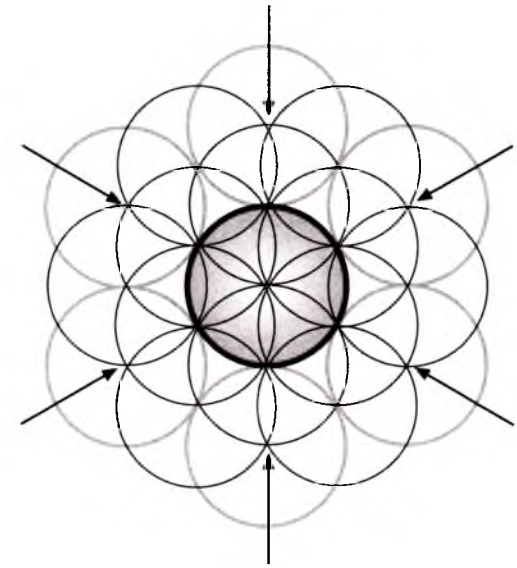

Şek. 6-9. Üçüncü dönüş.

Yaşam Çiçeği'nde on dokuz daire vardır (Şek.6-10) ve iki konsenterik (merkezi aynı olan iç içe daireler) daire ile çevrilidir. Bazı nedenlerle bu şekil dünyanın birçok yerinde bulunmuştur. Aslında soru şudur: neden bütün dünyada her yere yapmışlar ve neden on dokuz dairede durmuşlar? Bu sonsuz bir ağ olduğuna göre herhangi bir yerde durdurulabilirdi. Benim bütün bu gezegen üstünde gördüğüm on dokuzdan fazla dairesi olan tek yer, Çin'de oda ayırımı için kullanılmış bir separatördür (Şek.6-11). Bu onların paravanlarda kullandıkları en ünlü desenleridir; Yaşam Çiçeği. Dikdörtgen panellerde desenin tamamını köşe bitişlerine kadar taşımışlardır.

Ancak bütün bulunan diğerlerinde sadece Yaşam Çiçeği desenini görürsünüz. Bunun nedeni, eskilerin, diğer unsurların neler olduğunu ve ne kadar önemli olduklarını anladıkları zaman, bunun bir sır olmasına karar vermeleridir. Benim size göstermek üzere olduğum bu ilişkiyi, bütün insanların görmesini istemediler. Çok kutsal ve önemli olduğundan, herkesin bu bilgiye sahip olmasına izin vermediler. O zamanlar bu uygundu; ancak şimdi, ya bu bilgiyi kullanırız yada karanlığın daha da derinliklerine düşeriz.

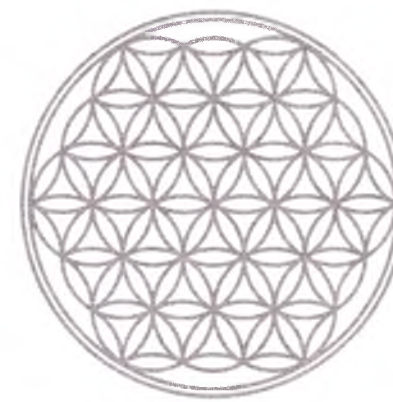

Şek.6-10. Yaşam Çiçeği.

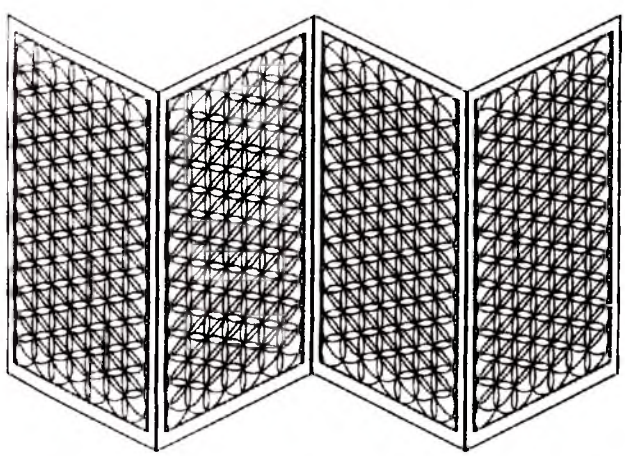

Şek.6-11. Yaşam Çiçeği ile süslenmiş bir Çin paravanı.

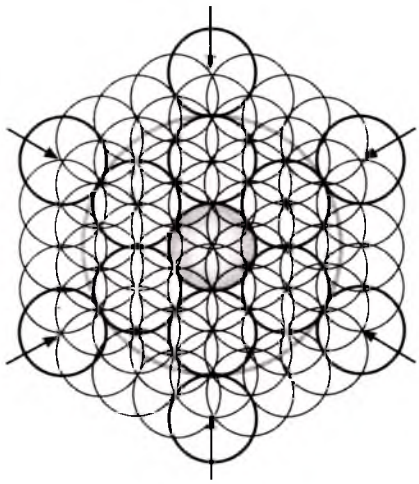

Şek.6-12. Tamamlanmamış daireleri tamamlamak.

Yaşam Çiçeği desenindeki tamamlanmamış dairelere dikkat edin, bunlar, tabii ki, aynı zamanda küre de olabilirler. Şekil 6-10'daki desenin dış kenarlarına bakın. Bunların hepsini dairelere tamamladığınızda, sır ortaya çıkar. Bu eskilerin bilgiyi kodlama sistemidir.

Şekil 6-12'deki, gri halkanın içerisinde kalan orijinal Yaşam Çiçeği şablonunun dışındaki ilave daireler/küreler, şablonun kenarlarına doğru olan eksik daireleri tamamlar.

Küreler tamamlandıktan bir adım sonra sırra ulaşırsınız: Oklarla gösterildiği gibi daire çaplarının en iç kısmına gidin ve bir sonraki vorteksi döndürün. Bunu yaptığınızda, burada daha açık gri ile gösterilen ve merkezi de içine alan on üç daireli şablonu elde edersiniz. Desenin geri kalanından bu şekli çıkardığınızda Şekil 6-13 deki görüntüyü elde edersiniz.

Bu on üç dairelik desen, varolan en kutsal formlardan birisidir. Dünyadaki adı Yaşam Meyvesidir. Meyve olarak ifade edilmesinin nedeni, onun sonuç olmasıdır. Meyve, Gerçekliğin yaratıldığı aynı detay dokusundan oluşur.

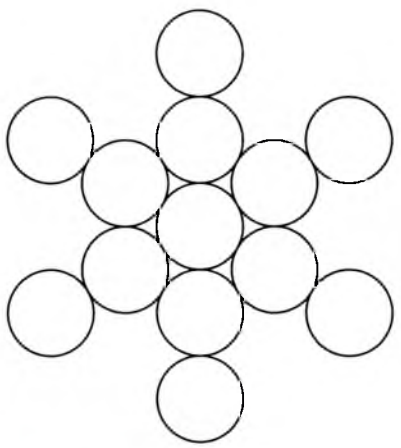

Şek.6-13. Yaşam Meyvesi.

Metratron'un Küpünü Yaratmak İçin Erkek ve Dişinin Birleşmesi Birinci Bilgi Sistemi

Bu desendeki bütün daireler dişidir. Bu on üç daireyi kullanarak, erkek enerjiyi üst üste bindirmek için – başka bir ifadeyle, düz çizgileri - on üç yol vardır. Eğer, on üç yolun tamamının üzerine düz çizgileri oturtursanız, Yaşam Yumurtası ve torusun yanı sıra varolan her şeyin yaratıldığı, on üç şablona ulaşırsınız. Yaşam Yumurtası, torus ve Yaşam Meyvesi; bu üç şekil, istisnasız, varoluştaki her şeyi yaratmıştır - en azından ben herhangi bir istisna bulamadım. Bildiklerimi sizlere aktaracağım; size her şeyi göstermem mümkün değil, ancak, bunun doğruluğuna sizlerin ikna olmanıza yetecek kadarını göstereceğim. Bunları bilgi sistemleri olarak adlandıracağım. Yaşam Meyvesi ile ilgili olan on üç bilgi sistemi vardır. Her sistem çok geniştir ve çok çeşitli bilgiler üretmektedir. Sizlere sadece dördünü göstereceğim. Sanırım yeterli olacaktır.

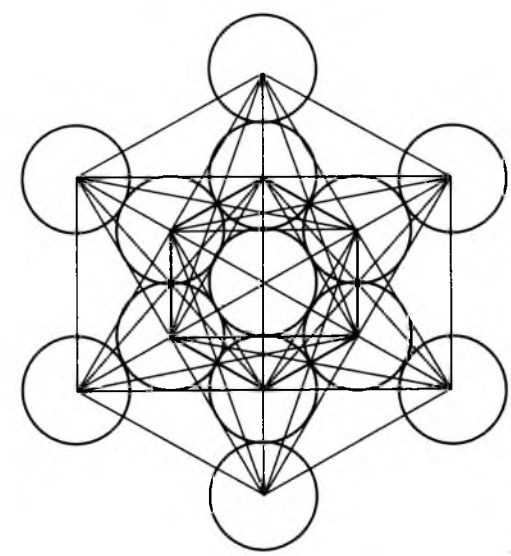

Şek.6-14. Metatron'un Küpü.

En basit sistem bütün dairelerin merkezlerini düz çizgilerle birleştirdiğinizde ortaya çıkar. Bu şablona düz çizgiler yapmaya karar verseydiniz, muhtemelen, yüzde 90'ınız önce merkezleri birleştirirdi. Bunu yaptığınızda, Şekil 6-14'deki şablon ile karşılaşırsınız. Bu şablon, evrenin her tarafında, Metratron'un küpü olarak bilinmektedir. Evrendeki en önemli bilgi veren sistemlerdendir ve varoluşun en temel şablonlarından biridir.

Plato'nun Cisimleri

Kutsal geometri ve hatta normal geometri üzerine çalışmış bir kişi, bu geometrileri anlayabilmek için beş özel şeklin olduğunu bilir. Bu şekillere Plato'nun Cisimleri denir (Şek. 6-15) ve geometrilerin anlaşılmasında can alıcı öneme sahiptir.

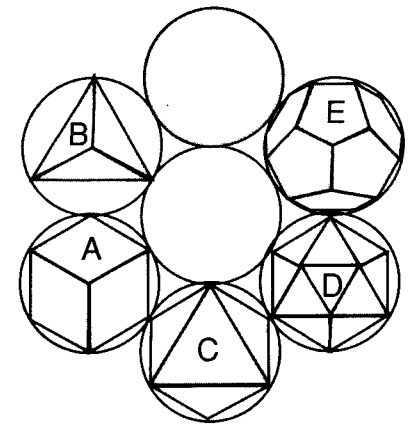

Şek.6-15. Plato'nun beş Cismi.

Bir Plato'nun cisminin tanımlanmış bazı özellikleri vardır. Öncelikle, yüzlerinin hepsi aynı ölçüdedir. Örneğin, Plato'nun cisimlerinden en iyi bilinenlerinden biri küptür; her yüzünde bir kare vardır ve bütün yüzleri aynı ölçüdedir. İkinci olarak, Plato'nun cisimlerinin köşeleri aynı uzunluktadır ve aynı şekilde küpün kenarları da aynı uzunluktadır. Üçüncü olarak, yüzleri arasındaki iç açıları tek ölçüdedir, aynıdır. Küp örneğinde, bu açı 90 derecedir. Ve dördüncü olarak, Plato'nun cisimlerinden biri, kürenin içine konulduğunda (doğru ölçüde), her noktası kürenin yüzeyi ile temas eder. Bu tanımlamaya göre, bu özelliklere sahip küpün (A) yanı sıra, sadece dört şekil daha vardır. Bu şekillerin kincisi (B) tetrahedron (tetra dört anlamına gelir), dört yüzü olan bir polihedrondur; tüm eşkenar üçgenler, bir kenar uzunluğu, bir açısı ve tüm noktaları kürenin yüzeyine değer. Diğer basit bir şekil, oktahedron'dur (C), (octa sekiz anlamına gelir), bu şeklin sekiz yüzü de eşkenar üçgendir ve hepsi aynı ölçüdedir, kenar uzunluğu, açısı ve her noktası kürenin dış yüzeyi ile temas eder.

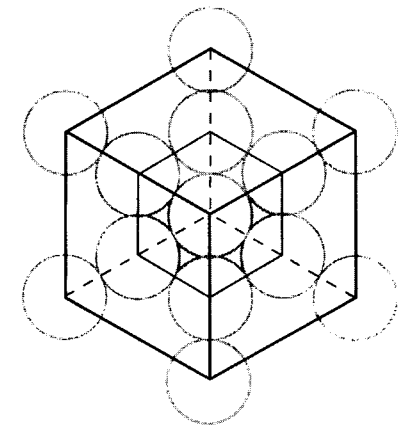

Şek.6-16. Metratron'un Küpünden çıkarılmış iki küp.

Diğer iki plato cismi, biraz daha karmaşıktır. Bunlardan birine ikosahedron (D) denir, 20 yüzü olan anlamındadır, aynı ölçü ve açıdaki eşkenar üçgenlerden oluşmuştur ve her noktası kürenin yüzeyine değer. Sonuncusuna, (E) pentagonal dodekahedron denir (dodeca 12 demektir), yüzleri 12 pentagondan oluşur (beş taraflı), kenar uzunluğu ve açısı aynıdır ve her noktası kürenin dış yüzeyine temas eder.

Mühendis veya mimarsanız, okulda, bu beş şekli, üstün körü de olsa okumuşsunuzdur, çünkü bunlar yapıların temelidir.

· Bunların Kaynağı : Metratron'un Küpü

Kutsal geometri üzerine çalıştığınızda, hangi kitabı seçerseniz seçin, bu şekillerin kutsal geometrinin ABC'si olması nedeniyle, platonun beş cismini görürsünüz. Ancak, bütün bu kitapları okuduğunuzda - ben hemen hemen hepsini okudum - ve uzmanlara "Plato'nun cisimleri nereden gelir? Kaynağı nedir?" diye sorarsanız, hemen hepsi bilmediğini söyler.

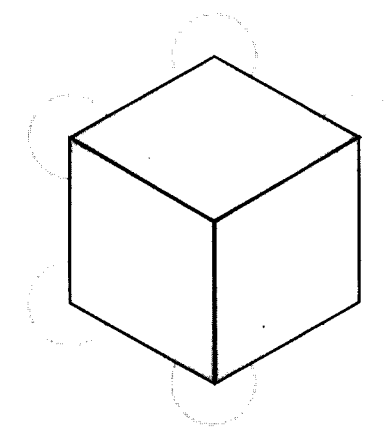

Şek.6-16a. Önceki şekildeki büyük küpün kütle hali.

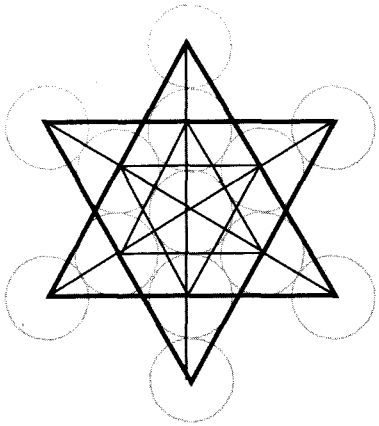

Şek.6-17. Metratron'un Küpünden çıkarılan yıldız tetrahedronlar.

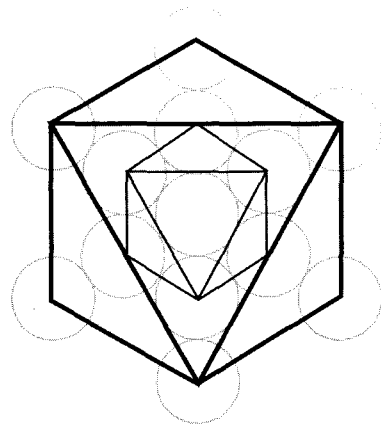

Şek.6-18. Metratron'un Küpünden çıkarılmış iki oktahedron.

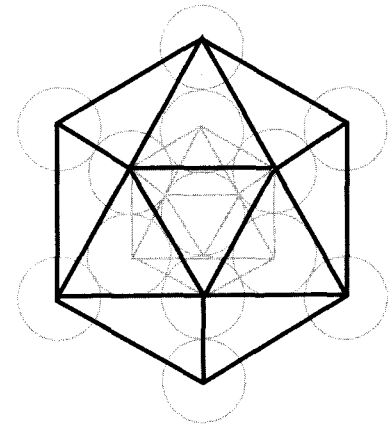

Şek.6-19 Metratron'un Küpünden çıkarılmış iki ikosahedron.

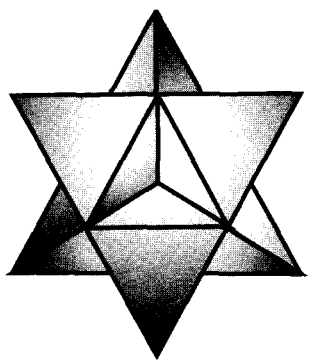

Şek.6-17a. Şek.6-17'deki büyük yıldız tetrahedronun kütle hali.

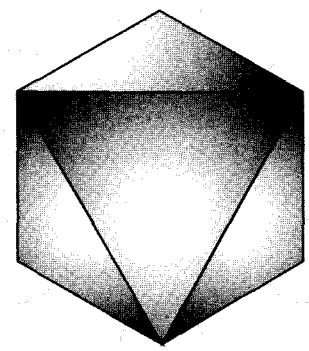

Şek.6-18a Büyük oktahedronun kütle hali.

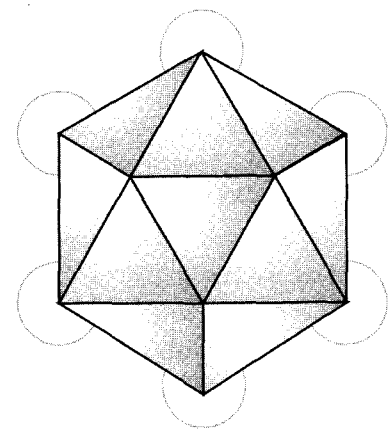

Şek.6-19a Büyük ikosahedronun kütle hali.

Evet, Plato'nun beş cismi, Yaşam Meyvesi'nin birinci bilgi sisteminden gelir. Beş şeklin tamamı, Metatron'un küpünün çizgileri içinde gizlenmiştir (Şek. 6-14). Metatron'un küpüne baktığınızda, Plato'nun beş cisminin hepsine birden, bir seferde bakıyor olursunuz. Her birini daha iyi görebilmek için, yine aynı hileyi yaparak, bazı çizgileri sileriz. Eğer belirli çizgileri bırakıp , bazılarını silerseniz bu küpü elde edersiniz (Şek. 6-16).

Küpü görebiliyor musunuz? Aslında bu, küpün içinde küptür. Bazı çizgilerin noktalı çizgiyle gösterilmesinin nedeni, ön yüzün arkasında olmalarındandır. Küp tamamlandığında görünmez olurlar. Şekil 6-16a'da, daha büyük olan küpün tamamlanmış formunu görüyorsunuz. (Bunu görebildiğinizden emin olun, çünkü ilerledikçe giderek zorlaşacak.) Belirli çizgileri silerek ve diğer merkezleri birleştirerek (Şek.6- 17), iki tane üst üste

Şek.6-20. Sulamith Wulfing'in Çocuk İsa tablosu.

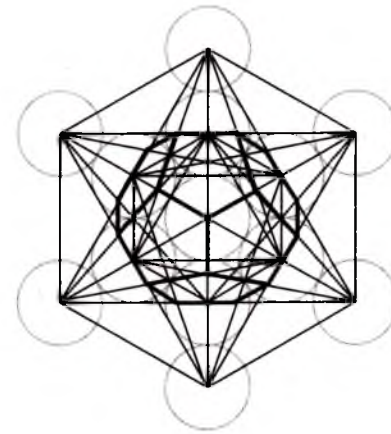

Şek.6-21. Metratron'un Küpünde pentagonal dodekahedron.

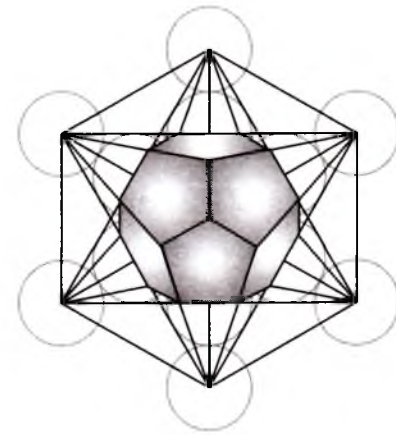

Şek.6-21a Kütle dodekahedron.

bindirilmiş tetrahedron elde edersiniz ve bu, bir yıldız tetrahedronu oluşturur. Aynı küpte olduğu gibi, aslında iç içe geçmiş iki tetrahedron elde edersiniz. Burada (Şek. 6-17a), daha büyük olan yıldız tetrahedronun tamamlanmış halini görüyorsunuz.

Şekil 6-18'de, ona özel bir açıdan bakıyor olmanıza rağmen, bir oktahedron başka bir oktahedronun içindedir. Şekil 6-18a ise, daha büyük olan oktahedronun tamamlanmış halini gösteriyor.

Şekil 6-19'da, ikosahedron diğer bir ikosahedronun içindedir ve Şekil

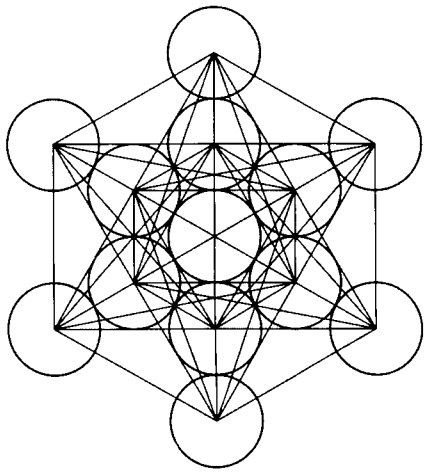

Şek.6-22 Metratron'un Küpü.

6-19a da daha büyük olanın tamamlanmış halidir. Böyle görebildiğinizde, her şey daha kolaylaşır.

Bunlar Yaşam Meyvesinin on üç dairesinden çıkan üç-boyutlu objelerdir.

Bu, Sulamith Wulfing'in, bir ikosahedron içerisindeki Çocuk İsa tablosu, (Şek. 6-20), çok uygundur, çünkü, az sonra göreceğiniz gibi, ikosahedron suyu simgeler ve İsa'nın suda vaftiz edilmesi yeni bilincin başlangıcını temsil etmektedir.

Beşinci ve son şekil (Şek.6-21) - birbiri içinde geçmiş iki pentagonal dodekahedrondur (burada basitleştirmek için sadece içteki dodekahedron gösterilmiştir).

Şekil 6-21a, tamamlanmış dodakahedronu göstermektedir.

Görmüş olduğumuz gibi, Plato'nun beş cisminin hepsi, Metratron'un küpünde bulunmaktadır (Şek. 6-22).

Kayıp Çizgiler

Metratron'un küpünde, sonuncu Platonun cismini – dodakahedron – bulmak yirmi yılımdan fazlasını aldı. Meleklerim "hepsi onun içinde" dediğinde aramaya başladım ama dodekohedronu asla bulamadım. Nihayet, bir gün bir öğrenci "Drunvalo, Metratron'un küpünde bazı çizgileri unuttun" dedi. Çizgileri gösterdiğinde, baktım ve "Doğru, haklısın, unutmuşum" dedim. Bütün merkezleri birleştirdiğimi sanmıştım, ancak, bazılarını unutmuşum. Bu unutulmuş çizgiler onu tanımladığından, dodekahedronu bulabilmem imkansızdı! Yirmi yıldır, eksik, unutulmuş çizgiler olmasına rağmen ben bütün çizgileri yaptığımı zannetmiştim.

Bir problemi çözmüş olduğunuza inanmak bilimdeki en önemli sorunlardan biridir, çünkü her şeyi, bildiğinize inandığınız bilgi üstüne inşa edersiniz. Şimdi bilim, vakumdaki düşen cisimler örneğinde olduğu gibi, bu tip bir sıkıntının üstesinden gelmekle uğraşıyor. Cisimlerin hep aynı oranda düştükleri varsayıldı, ve yüksek bilimin büyük bir kısmı, bu "yasa" yı kullanmaya devam ediyor. Yanlış olduğu kanıtlanmış olsa da, bilim bunu kullanmaya devam etmektedir. Topaç gibi dönen bir top, dönmeyenden daha hızlı düşer. Günün birinde, bilimsel bir hesaplaşma günü olacaktır.

Ben Macki ile evlendiğimde, o da derin bir biçimde kutsal geometri ile ilgilenmekteydi. Onun çalışmaları benim için çok enteresandı, çünkü çalışmaları dişi - sağ beyinli - pentagonal enerjilerdi. Macki duygular, renkler ve biçimlerin nasıl birbirleriyle ilgili olduğunu bana gösteriyordu. Aslında, Metatron'un küpü içindeki dodekahedronu benden önce bulmuştu. Onu alıp öyle bir şey yapmıştı ki ben asla bunu yapmayı düşünemezdim. Metatron'un küpünü biliyorsunuz, genellikle düz bir yüzeye çizilir, ancak, gerçekte üç boyutlu bir şekildir. Bir gün ben bu üç boyutlu biçimi elimde tutuyordum ve orada dodekahedronu bulmaya çalışıyordum

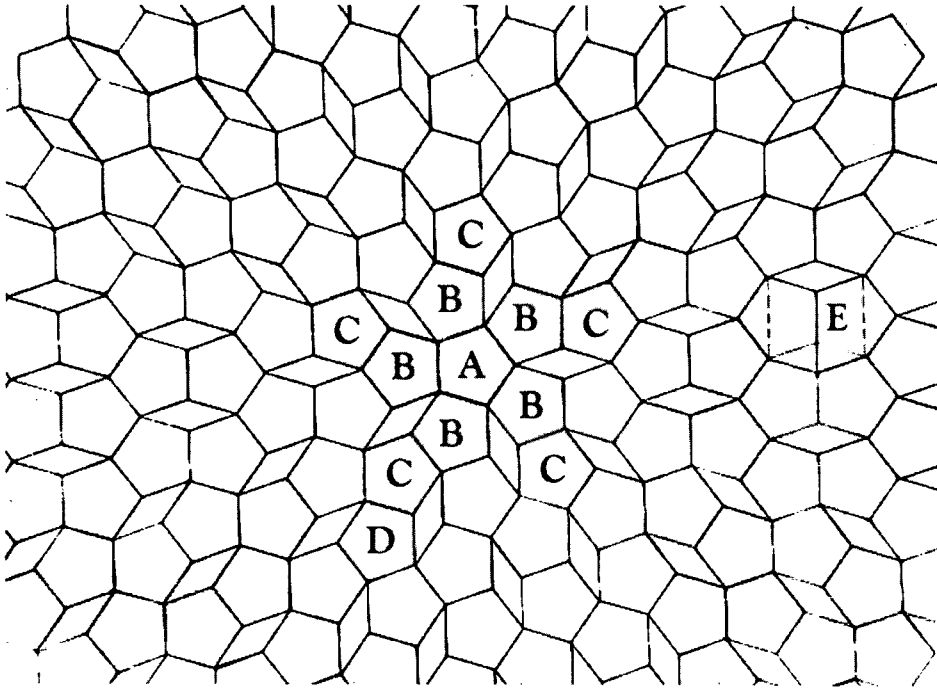

Şek.6-23 Metratron'un Küpünden Macki'nin pentagon dizaynı. Kesilip katlandığında, üç boyutlu pentagonal dodekahedron olur.

ki Macki "şu şeye bir bakayım" dedi. Üç boyutlu şekli elimden aldı ve pi oranında döndürdü. (Henüz üzerine konuşmadığım Altın aritmetik ortalama, aynı zamanda pi oranı da denir ve yaklaşık 1.618'dir.) Bu biçimi bu şekilde döndürmek aklıma hiç gelmezdi. Bunu yaptıktan sonra , onun içinden gölge düşürerek bu çizimi elde etti (Şek. 6-23).

Macki bunu yarattı ve bana verdi. Merkezi pentagon A'dadır. Sonra, pentagon A'dan çıkan beş pentagonu (B pentagonları) ve her beş pentagondan çıkan birer pentagonu da (C pentagonları) alırsanız, katlanmamış bir dodekahedron elde edersiniz. Machi, bunu üç günde yaptı. Ben yirmi yıldır bunu asla bulamamıştım.

Bir keresinde, neredeyse bütün günümüzü bu çizime bakarak harcadık. Heyecan vericiydi, çünkü bu çizimdeki her bir çizgi Altın Aritmetik Ortalama oranındaydı. Her tarafta, üç boyutlu Altın Aritmetik ortalama dikdörtgenleri vardı. E noktasında, üç boyutlu bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni görebilirsiniz, noktalı çizgiler kenarları göstermektedir. Oldukça şaşırtıcı! "Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama mutlaka çok önemli olmalı" dedim . Böylece, başka bir zaman üzerinde düşünmek üzere bir kenara kaldırdık.

QUASİ Kristalleri

Daha sonra yepyeni bir bilim buldum. Bu yeni bilim, teknolojik dünyayı çarpıcı bir biçimde değiştirecek. Metalürji uzmanları, bu yeni teknolojiyi kullanarak metali elmastan on kat daha sert yapabileceklerine

Güncelleştirme: David Adaire göre, NASA, uzayda, titanyumdan 500 kere daha güçlü, köpük kadar hafif ve cam gibi şeffaf bir metal geliştirmiştir. Acaba bu prensipler üzerine mi kurulu?

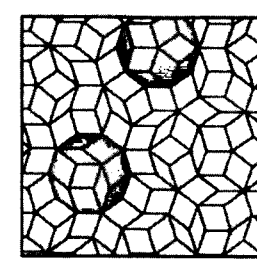

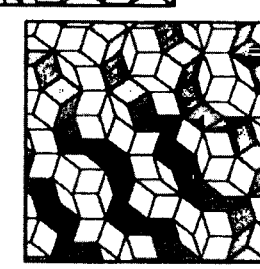

inanıyorlar, eğer bunu hayal edebilirseniz. Bu inanılmaz bir sertlik.

Bilim adamları, uzun zaman metalleri incelerken, atomların nerede olduğunu görmek için x-ışını difraksiyonu kullandılar. Size x-ışını difraksiyon fotoğrafını biraz sonra göstereceğim. Ortaya çıkan belli şekiller, sadece belirli cinste atomik oluşumların varlığını açığa çıkardı. Bütün bulabildikleri bu kadar olduğu için, öğrenilmesi gerekenlerin de bu kadar olduğunu düşündüler. Bu, onların metal yapabilme kapasitelerini sınırladı.

Sonra, Scientific American 'da Penrose şablonuna dayalı bir oyun başladı. Roger Penrose, pentagon şeklindeki fayansları nasıl döşerse tam düz bir yüzeyi kaplayacağını anlamak isteyen İngiliz bir matematikçi ve izafiyetçidir. Sadece pentagon şekildeki fayansları kullanarak düz bir yüzeyi kaplamak imkansızdır - bunun olabilmesinin hiçbir yolu yoktur. Böylece, pentagonunun türevi olan iki baklava şeklini buldu, ve bu iki şekli kullanarak, düz bir yüzeye sığabilecek birçok farklı desen elde etti. Seksenli yıllarda, bu biçimleri birleştirerek yeni formlar elde etmek, Scientific American'da oyun haline geldi. Bu oyun, onu seyreden bazı metalürji bilim adamlarının fizikte yeni bir şeylerin olduğundan şüphelenmelerine yol açtı.

Güncelleştirme: 1998'de yeni bir bilim başlatıyoruz: nanoteknoloji. Metalin veya kristal matriksin içine girebilen ve atomları yeniden düzenleyebilen mikroskobik "makineler" yaptık. 1996 veya 1997'de Avrupa'da, nanoteknoloji kullanılarak grafitden elmas yapıldı. Bu elmas, bir taraftan öbür tarafa 90 cm civarında ve gerçektir. Quasi kristalleri bilimi ve nanoteknoloji birleştikçe, bizlerin hayat deneyimleri de değişecek. 1800'lerin sonlarına bakın ve şimdiyle mukayese edin.

Sonunda yeni cins bir atomik ağ şablonu keşfettiler. Zaten her zaman oradaydı, onlar sadece buldular. Bu ağ şablonuna şimdi quasi kristalleri deniliyor; bu yeni bir şey (1991). Metallerde ne gibi şekiller ve desenler olabileceğini çözmeye çalışıyorlar. Bilim adamları, yeni metal ürünleri elde edebilmek için bu şekil ve şablonları kullanmanın yollarını buluyorlar. Macki'nin Metatron'un küpünden çıkardığı şeklin hepsinden üstün olduğu ve varolan herhangi bir Penrose şablonu da onun türevi olduğuna iddiaya girebilirim. Neden? Çünkü tamamı Altın aritmetik ortalamada, bu temeldir – doğruca, Metatron'un Küpündeki temel şablondan çıkıvermiştir. Aslında, hiç üstüme vazife değil, ancak, bir gün muhtemelen bunun doğruluğunu tespit edeceğim. Ben, iki Penrose şablonu ve pentagon yerine, sadece bir şablon ve pentagonun kullanıldığını görüyorum. (Bunu önermeyi düşündüm.) Şu anda yeni bilimde neler olduğu çok ilginç.

Bu kitabın sayfaları çevrildikçe, kutsal geometrinin, konu her ne olursa olsun, tüm konuları ayrıntılı olarak açıklayabildiğini keşfetmiş olacaksınız. Kutsal geometrinin, tamamen, mutlak olarak ve bütününü tarif eden, olası tüm bilgilerle açıklayamayacağı, ağzınızdan çıkabilecek tek bir kelime bile yoktur. (Ve biz, bilgi ve bilgelik arasındaki ayırımı yapıyoruz; bilgelik deneyim gerektirir.) Bu kitabın daha önemli amacı, sizin bedeniniz etrafında yaşayan bir Mer-Ka-Ba alanının potansiyeline sahip olduğunuzu hatırlatmak ve bunu nasıl kullanacağınızı öğretmektir. Konu dışına çıkmadan, her cins kökler, onların kolları ve düşünebileceğiniz her konu hakkında sürekli konuşacağım. Ancak, tek bir yöne doğru, Mer-Ka-Ba'ya, insanın ışık bedenine doğru ilerlediğimden, bu konuya dönmeye devam edeceğim.

Yıllarımı Kutsal geometri çalışarak harcadım, ve inanıyorum ki istediğiniz konuda, bilinmesi gereken her şeyi, kutsal geometrilere odaklanarak öğrenebilirsiniz. Sadece bir pergel ve cetvele ihtiyacınız var – faydası olmasına rağmen bilgisayara bile gerek yoktur. Bütün bilgiler zaten kendi içinizdedir ve yapılması gereken tek şey bunların açığa çıkarılmasıdır. Sadece, ruhun Büyük Boşlukta nasıl hareket ettiğinin haritasını öğrenirsiniz, hepsi bu kadar. Sonra, herhangi bir konunun sırrını çözebilirsiniz.

Özetlemek gerekirse, birinci bilgi sistemi, Metatron'un küpü yoluyla Yaşam Meyvesi'nden gelmektedir. Bütün kürelerin merkezlerini birleştirerek, beş şekil elde ederiz – aslında altı , çünkü, her şeyi başlatan merkezdeki küredir. Böylece, altı öncelikli şeklimiz vardır – tetrahedron, küp, oktahedron, ikosahedron, dodekahedron ve küre.

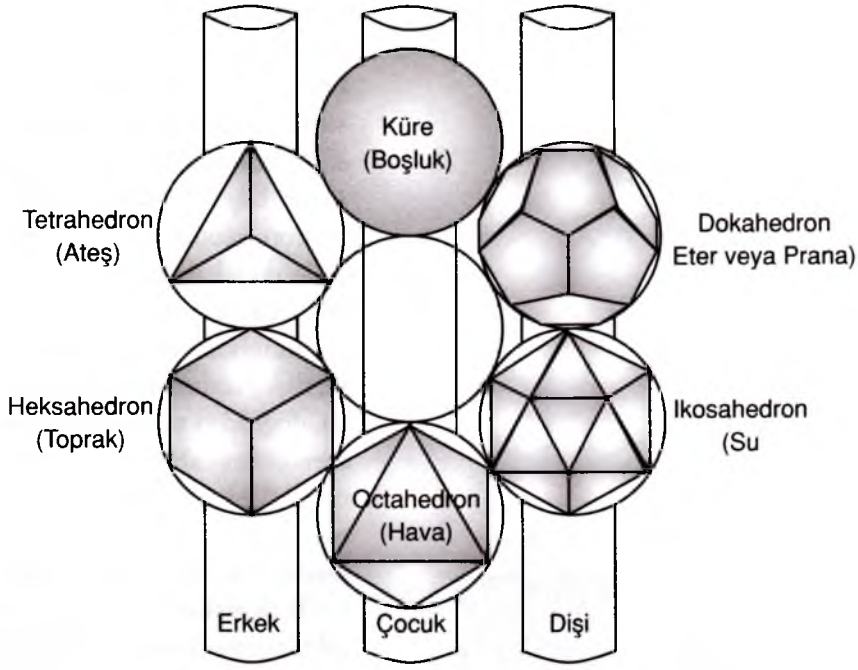

Şek.6-24 Temel altı şekil ile altı element arasındaki bağlantı, üç kolonda gösterilerek kutupluluğun üçlemesi temsil edilmiş. Sol (erkek) kolon, sol beyni, protonu, 3 ve 4 taraflı yüzleri; orta (çocuk) kolon corpus kollosum ve nötronu; sağ (dişi) kolon sağ beyini, elektronu ve 3 ve 5 taraflı yüzleri simgeliyor. Eter Mesih bilinci ağının temel formudur.

Plato'nun Cisimleri ve Elementler

Bu altı şekil, kadim simyacılar ve Pisagor gibi büyük ruhlar - Grek'lerin babası - tarafından üzerinde düşünülmüş ve element unsurları olduğu dikkate alınmıştır.

Tetrahedron ateş, küp dünya, oktahedron hava, ikosahedron su ve dodekahedron da eter olarak değerlendirilmiştir. (Eter, prana ve tachyon enerjisi aynı şeylerdir; her yerde var olurlar ve her noktadan - mekan/ zaman/ boyut - ulaşılabilir durumdadırlar. Bu, sıfır nokta teknolojisinin büyük sırrıdır.) Ve küre boşluktur. Bu altı element, evrenin yapı taşlarıdır, evrenin niteliğini yaratırlar.

Simyada, genellikle, ateş, dünya, hava ve su konuşulur; nadiren eter ya da prana tartışılır, çünkü, çok kutsaldır. Pisagor okulunda, okul dışında, "dodekahedron" kelimesini ağzınıza almanız, oracıkta öldürülmenize sebep olurdu. Böylesine kutsal bir biçim olduğu düşünülürdü ve bu asla tartışılmazdı bile. İki yüz sene sonra, Plato tartışabildi, ancak çok büyük bir dikkatle.

Neden? Çünkü dodekahedron, enerji alanınızın uç noktasına yakındır ve bilincin en yüksek formudur. Kendi enerji alanınızın 17 metre limitine çıktığınızda, bu bir küre meydana getirir. Ancak, kürenin içinde, he-

men bundan sonraki biçim dodekahedrondur (aslında, dodekahedron/ikosahedron ilişkisi). Bizler, evreni de içine alan büyük bir dodekahedron içinde yaşamaktayız. Ne zaman zihniniz boşluğun sonuna ulaşır - ve bir sona gelir – orada, kürenin içinde bir dodekahedron vardır. Bunu söyleyebilirim, çünkü, insan bedeni evrenin hologramıdır ve aynı prensipleri taşır. Zodyak'ın on iki takımyıldızı bunun içine yerleşir. Dodekahedron, geometrilerin son noktasıdır ve çok önemlidir. Mikroskobik seviyede, dodekahedron ve ikosahedron, DNA – tüm yaşamın planı - ile ilişkili parametrelerdir.

Bu şekildeki üç sütunu, Yaşam Ağacı ve evrenin öncelikli enerjileri ile ilişkilendirebilirsiniz; erkek (solda), dişi (sağda) ve çocuk (ortada). Ya da, doğrudan evrenin dokusuna gelirsek, solda proton, sağda elektron ve merkezde nötron olduğunu görürüz. Yaratıcı olan ortadaki sütun, çocuktur. Boşluktan çıkış sürecine, oktahedrondan küreye gelerek başladığımızı hatırlayın. Bu, yaradılışın sürecinin başlangıcıdır ve bu çocukta ya da merkezdeki kolonda bulunur.

Tetrahedron ve küpü tutan sol sütun, bilincin erkek unsuru, beynin sol tarafıdır. Bu poligonların yüzleri üçgen veya karedir. Sağ ve sol tarafı bağlayan merkezdeki sütun, korpus kolusum'dur. Dodekahedron ve ikosahedronu tutan sağ sütun, bilincin dişi unsuru, beynin sağ tarafıdır ve poligonun yüzleri üçgen ve pentagonlardan oluşur. Soldaki poligonların üç ya da dört taraflı yüzleri vardır, sağdaki şekiller ise, üç ve beş tarafı olan yüzlerden oluşur.

Dünyanın bilinci açısından, sağ sütun eksik unsurdur. Bizler, Dünyanın bilincinin erkek (sol) tarafını yarattık ve şimdi, bütünlük ve dengeyi sağlamak için, dişi unsuru tamamlıyoruz. Sağ taraf aynı zamanda Mesih bilinci ya da birlik bilinci ile ilgilidir. Dodekahedron, Dünyanın etrafındaki Mesih bilinci ağının temel formudur. Sağdaki sütundaki iki şekil, dodekahedronun yüzlerinin merkezlerini düz çizgilerle birleştirerek ikosahedron elde etmek anlamına gelir ve birbirinin çifti olarak adlandırılır; ikosahedronun da merkezleri birleştirildiğinde, tekrar dodekahedron elde edersiniz. Birçok polihedronun çifti vardır.

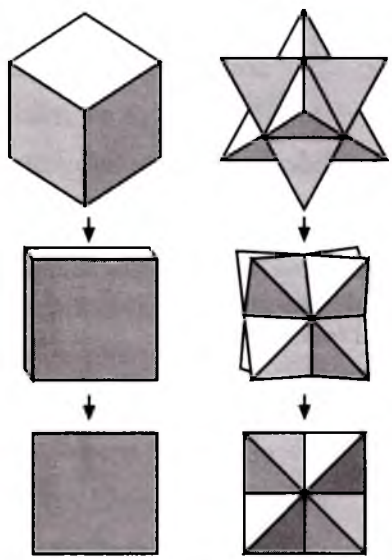

Şek.6-25. Küp ve yıldız tetrahedron, yıldız tetrahedronun kareliğini görebilmeniz için yan yana duruyor.

Kutsal 72

Dan Winter'ın kitabı, Hearthmath'da, DNA moleküllerinin oluşumu, dodekahedron ve ikosahedronun çifti ilişkileri ile gösterilmiştir. DNA molekülünü de dönen bir küp olarak görebilirsiniz. Bir küpü belirli bir şekilde 72 derece döndürürseniz ikosahedron elde edersiniz ve bu da dodakahedron ile çift oluşturur. Böylelikle , DNA sarmallarında yukarı doğru çıkan, karşılıklı bir çizim olduğu görülür; ikosahedron, sonra dodekahedron, ikosahedron ve böylece devam eder. küpün bu rotasyonu DNA molekülünü oluşturur. Daha başka gizli ilişkilerin de olması muhtemel olmakla beraber, bunun, DNA'nın ardında gizli olan Kutsal geometri oldu-

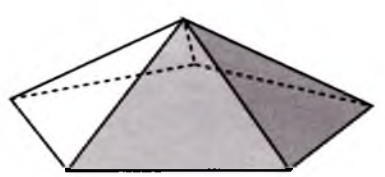

Şek.6-26. Bir ikosahedron kapağı

ğuna karar verilmiştir.

DNA'mızın bu 72 derecelik rotasyonu, Büyük Beyaz Kardeşlik planı/amacı ile bağlantılıdır. Belki bilirsiniz, 72 emir, Büyük Beyaz Kardeşlik ile ilişkilidir. Birçok kişi, meleklerin 72 emrinden, İbraniler de Tanrının 72 adından bahseder. 72 olmasının nedeni, Plato cisimlerinin yapısı ve aynı zamanda Dünyanın etrafındaki Mesih bilinç ağı ile ilişkili olmasındandır.

İki tetrahedronu alıp üst üste bindirirseniz (ama farklı pozisyonlarda) bir yıldız tetrahedron oluşur, bu, farklı bakış açısından bakıldığında küpten başka bir şey değildir (Şek 6-25). Ne kadar birbirleriyle bağlantılı olduklarını görebilirsiniz. Aynı şekilde, beş tetrahedronu bir araya getirerek bir ikosahedron kapağı elde edebilirsiniz (Şek. 6-26).

On iki ikosahedron kapak yapıp, her birini dodekahedronun her bir yüzüne yerleştirdiğinizde, (bir dodekahedron yaratabilmek için, 5x12 ya da 60 tetrahedron gereklidir), "yıldızsı" dodekahedron elde edersiniz, çünkü, her yüzün merkezinden bir nokta çıkar. Bunun çifti, dodekahedronun her bir yüzünün merkezindeki 12 noktadır, ki bu, bir ikosahedron formudur. 60 tetrahedron, artı, merkezlerin 12 noktası 72'ye eşittir - tekrar, Büyük Beyaz Kardeşlikle ilişkili emirlerin sayısına geliyoruz. Kardeşlik aslında, Dünyanın etrafındaki Mesih bilinci ağının temelidir ve yıldız dodekahedron/ikosahedron formunun fiziksel ilişkisine göre çalışır. Başka bir deyişle, Kardeşlik, gezegenimizin sağ beyin bilincini ortaya çıkarmaya çalışmaktadır.

İlk emir, 200,200 yıl önce, Machiventa Melchizedek tarafından oluşturulmuş olan Melchizedek'in Alfa ve Omega Emridir. O zamandan beri 71 emir daha yaratılmıştır. En sonuncusu, yetmiş ikincisi, Peru Bolivya'daki Yedi Işık Kardeşliği' dir.

72 emrin her birinde, sine-dalga eğrileri gibi, bazı dalgaların belli bir süre varolup sonra bir süreliğine kaybolduğu, bir yaşam şablonu vardır. İnsan bedeninde olduğu gibi, onların da bioritmi vardır. Örneğin Rosicrucian'lar, yüz-yıllık bir döngüyü takip ederler. Yüz yıl için ortaya çıkarlar sonra tamamen ortadan kaybolurlar - onlar gerçekten de yüz yıl boyunca yeryüzünden kaybolurlar. Yüz yıl sonra, tekrar dünyaya geri gelirler ve diğer bir yüzyıl sürecek görevlerini yürütürler.

Hepsinin döngüsü farklıdır ve hepsi aynı amaca hizmet ederler - Mesih bilincini gezegenimize geri getirmek, eksik olan dişi unsuru düzene sokmak ve gezegenin sağ ve sol beynin arasında denge sağlamak. Buna bakmanın oldukça sıra dışı bir şekli daha vardır. İngiltere'den söz ettiğimiz zaman, bu konuya geri geleceğim.

Bomba Kullanımı, ve Yaradılışın Temel Şablonunu Anlamak

Soru: Atom bombası patlatıldığında, elementlere ne olur?

Elementler, enerjiye ve diğer elementlere çevrilirler. Ancak, daha da

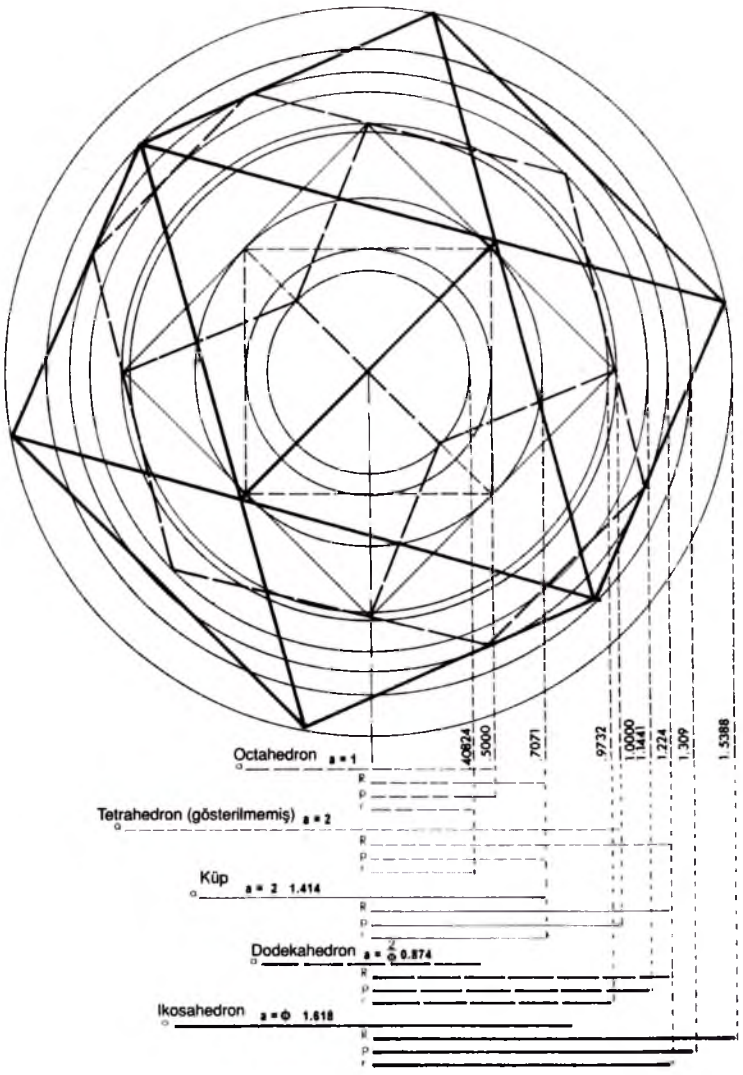

Şek.6-27. Birbirleriyle ilişkili şekiller.

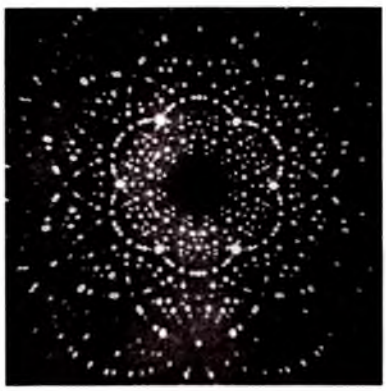

Şek.6-28 Bir beril kristalinin atomik şablonu.

fazlası var. İki cins bomba vardır: fizyon (bölünme) ve füzyon (eritip kaynaştırma). Fizyon maddeyi parçalara ayırır, füzyon bir araya getirir. Bir araya getirmekte bir problem yoktur - bundan kimse şikayetçi olmaz. Evrende bilinen bütün güneşler füzyon reaktörleridir. Şu anda söylemek üzere olduklarımın bilim tarafından henüz kabul edilmediğinin farkındayım, ancak, maddeyi fizyonla parçaladığınızda, ona tekabül eden dış uzaydaki yer etkilenir -aşağısı neyse yukarısı da odur. Diğer bir deyişle, iç uzay (mikrokozmos) ve dış uzay (makrokozmos) birbirleriyle bağlantılıdır. Fizyon, bu nedenle, evren kanununa aykırıdır.

Atom bombasının patlatılması, aynı zamanda, Dünya üstünde muazzam bir dengesizliğe neden olur. Örneğin, yaradılışın toprağı, havayı, ateşi, suyu ve eteri dengelediğini düşünürsek, atom bombası bir bölgede büyük miktarda ateşe neden olacaktır. Bu dengesiz bir düzendir ve Dünya buna mutlaka tepki gösterir.

Bir şehrin üzerine 80 zilyon ton su boşaltırsanız, bu da aynı şekilde, dengesiz bir durum olur. Herhangi bir yerde hava fazlası, su fazlası, her şeyin fazlası denge dışıdır. Simya, bütün bunları dengede tutma bilgisidir. Geometrileri ve ilişkilerini anlarsanız, istediğiniz her şeyi yaratabilirsiniz. Bütün mesele, bunların ardındaki haritayı anlamaktır. Haritanın, ruhun Boşlukta hareket etme yolu olduğunu hatırlayın. Altta yatan haritayı bilirseniz, o zaman, Tanrıyla beraber yaratma bilginiz ve anlayışınız da var demektir.

Şekil 6-27, bu şekillerin bir biriyle bağlantısını göstermektedir. Her nokta bir sonraki ile bağlanır ve hepsi pi-oranıyla belli bir matematiksel ilişki içindedir. Üzerinde çalıştıkça, bu beş şekil giderek bir bütün haline gelir. Mısır, Tibet ve Hindistan'da çok uzun zaman önce her şey tamamen anlaşılmış olmasına rağmen, bizler bu kadim bilimi henüz hatırlamaya başlıyoruz. Grek'ler de bu bilimi anlamış, ancak, sonra uzun süre unutmuşlardır. İtalyan Rönesans döneminde tekrar hatırlamış ve yine unutmuşlardır. Modern dünya ise, şeklin aslında ne olduğunu tamamen unutmuştur, bizler, henüz şimdilerde hatırlamaktayız.

Kristaller

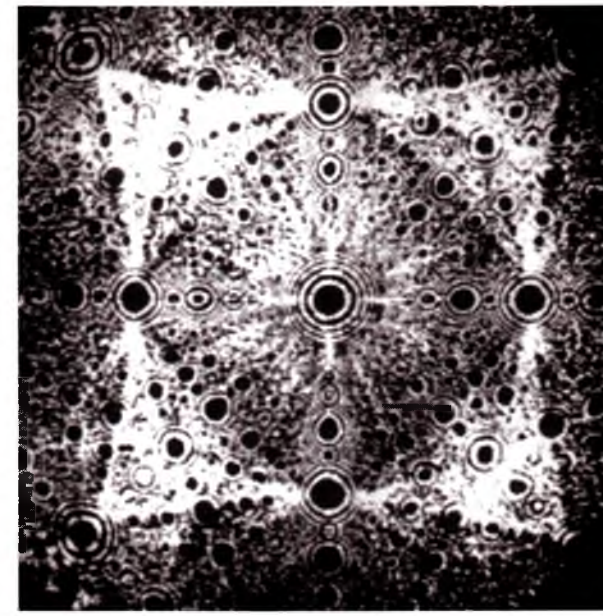

Şek.6-29. Kristal matriksin atomik şablonu.

Öğretilerin Bir Zemine Oturtulması

Şimdi, gündelik hayatımıza uygulanamaz görünen bu soyut bilgileri alıp, günlük hayattaki deneyimlere bağlıyacağız. Bunlardan bazıları her gün karşılaşacağımız deneyimler değildir, ancak, az çok anlayarak konularla bağlantısını kurabiliriz.

İlk önce bu bilgileri, kristallerle bir zemine oturtacağım. Doğada, kullanabileceğim diğer birçok alan daha var, ancak, bunlar kristallerde açıkça belirgin olduğu için herkes görebilir. Virüsleri veya diatomaceous (çift atomlu) toprağı örnek olarak kullanabilirdim. Bir çok şeyde gösterebilirdim, ancak, insanlar kristalleri sevdikleri için iyi bir örnek oluşturuyorlar.

Kristallere bakmaya başlarken, önce x-ışını difraksiyon şemasını inceleyelim (Şek. 6-28). Bir metalin veya kristalin atomik matriksinde C eksenine x-ışını verdiğinizde, atomların yerini tam olarak gösteren bu küçük noktaları elde edersiniz. Bu örnekte, Yaşam Çiçeği desenini gözler önüne seren bir beril kristalini görüyorsunuz. Beril kristali, kendi atomlarını düzenlemek ve özel bir kristal formu oluşturmak için bu şablonu kullanır. Bu minik atomların, çoğunlukla uzayda aralarında muazzam mesafelerle dizilmeleri çok şaşırtıcıdır. Bu mikroskobik uzaylar, geceleri gökteki yıldızların arasındaki mesafe gibi, göreceli olarak çok geniştir. Atomlar, kendilerini mükemmel bir şekilde, küpler, tetrahedronlar ve her cins geometrik biçimde hizaya sokarlar. Neden ?

Bu, bir kristalin X-ışını difraksiyon şablonudur (Şek. 6-29). Atomların kendilerini kübik dizaynda nasıl düzenlediklerini görebilirsiniz. Gerçekliğin içinde sergiledikleri tüm çeşitli formlarıyla atomların kendilerinin de küre şeklinde olması çok ilginçtir. Bu basit unsur, bir çok araştırmacı tarafından gözden kaçırılmış olmakla birlikte, her şeyin başlangıcı, temel form olan küredir. Yaradılışı anlayabilmek için bu çok önemlidir.

Bizim varoluşumuzdaki her şeyin dokusu "bilye" lerden yapılmıştır - hepsi farklı ölçüde olan küreler. Bir kürenin üstünde oturmaktayız, Dünya, ve etrafımızda küreler dönmektedir. Ay, Güneş ve yıldızlar, hepsi birer küredir. Mikrokozmostan makrokozmosa tüm evren, öyle veya böyle, ufak kürelerden oluşmuştur. Uzayda hareket eden ışık dalgalarının hepsi küredir. Bizler ışık dalgalarının uzayda dalgalar yaparak ilerlediğini düşünürüz, ancak, bu çok daha karmaşıktır. Bir elektrik alanı onun etrafında döner, manyetik alan elektrik alanına 90 derecelik açı yaparak döner ve küresel bir şablonda genişlerler.

Derin uzayda bir küp hayal edin ve ondan çıkarak 360 derecede her

yöne dağılan, parlak bir ışık gözünüzün önüne getirin. Ne gördünüz? Kendisinden uzaklaşan kübik bir ışık dalgası enerji alanı mı var? İlk bakışta, genişledikçe genişleyen bir küp diyebilirsiniz. Ancak, olan bu değildir. Işık dalgası, kendi kaynağından saniyede 300.000. kilometre ile ışınsal olarak hareket eder, yani bir ışık dalgası, elimde tuttuğum bir küpün yüzeyinden dışa doğru hareket ettiğinde, bir saniyede, küpün dış yüzeyinden 300.000 kilometre uzaklaşmıştır. Ve, küpün köşesinden hareket eden bir dalga - bu merkeze dış yüzeyinden biraz daha uzak mesafededir - bir saniyede, merkezden 300.000 kilometre artı, belki de bir cm nin kesri kadar uzaklaşır. 300.000 kilometrede bir cm nin kesrini görebilseydiniz, süper bir vizyonunuz olurdu. Ve bu sadece bir saniyede olandır; iki saniye sonra, bu form iki misli uzağa genişlemiş ve bir dakika sonra ise muazzam olmuştur.

Böylece, başlangıçta küp olarak yaratılmış olan bir şeyden uzaklaşan bir küreniz vardır. Eğer gerçekten büyük bir objeniz varsa, o zaman, ışık dalgası ilk olarak, objenin şeklini alma eğiliminde olacak, ancak sonra, uzaklaştıkça, yavaş yavaş küreye dönüşecek ve o ışık alanına göre, göreceli olarak küçüldükçe küçülecektir. Böylece, orada bulunan, her yönde hareket eden ve birbirleriyle bağlantılı kürelerden oluşmuş bir ışık demetidir.

Şek.6-30. İonların ölçü ve yükleri.

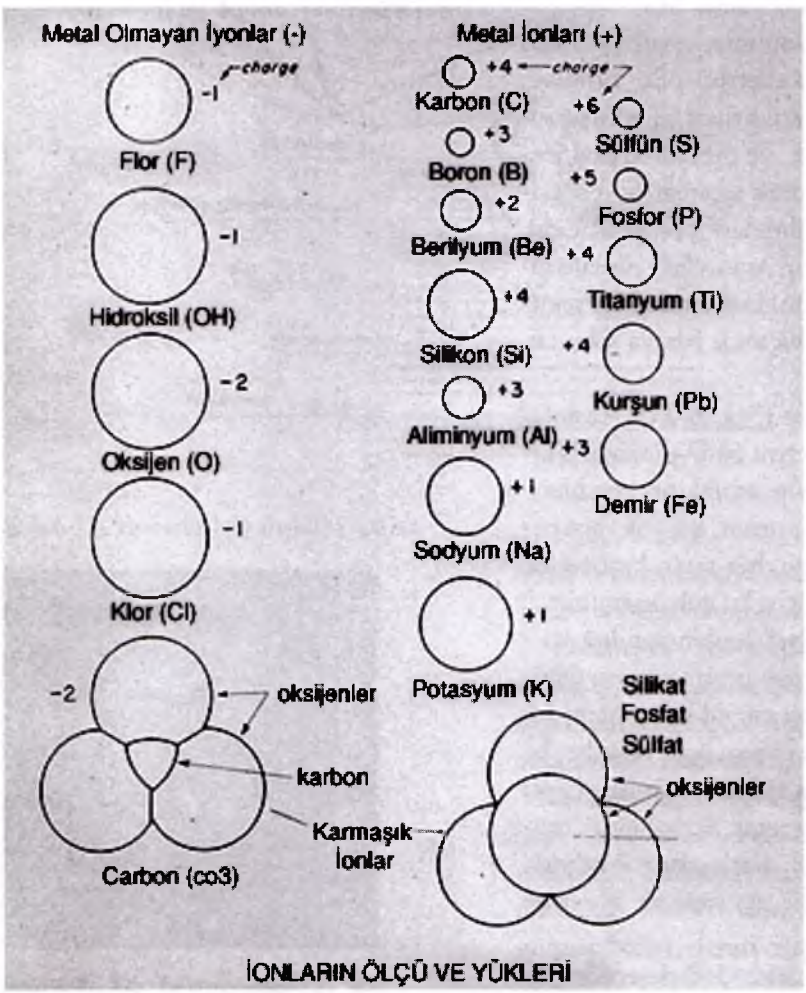

Size direkt olarak gelen ışığı gördüğünüzde, beyazdır. Ancak, o size direkt olarak gelmiyorsa, o zaman siyahtır. Aslında, geceleri gökyüzünün tamamı parlak beyaz ışık ile doludur, ancak, biz ışığı sadece bize doğru gelirken görürüz. Bizlerden yana doğru hareket eden ışık dalgasını görmeyiz; sadece siyah görürüz. Hepsini görebilseydik, bu kör edici olurdu. Işık her yerdedir ve benim bildiğim kadarıyla, uzayda ışık olmayan hiçbir yer yoktur. Küre gerçekten de her yerdedir.

Elektron Bulutları ve Moleküller

Atomlar da kürelerden oluşmuştur. Hidrojen atomuna bakıldığında, proton merkezdedir ve elektron dışarılarda protonun yörüngesindedir. Proton bir golf topu büyüklüğünde olsaydı, elektron da futbol sahası kadar bir mesafe uzaklıkta olurdu - ve o elektron gerçekten çok hızlı hareket ederdi. Hatırlarım, ben fizik okurken, bu ufacık, iğne başı büyüklüğünde, neredeyse göremeyeceğiniz kadar küçük elekt-

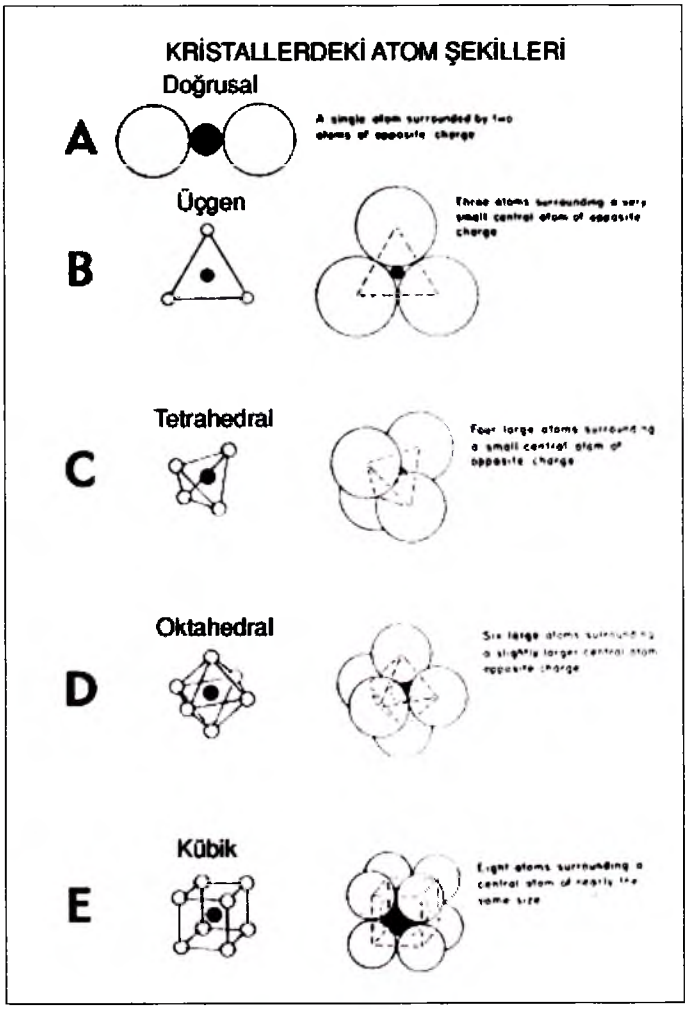

Şek.6-31. Kristallerde atom şekilleri.

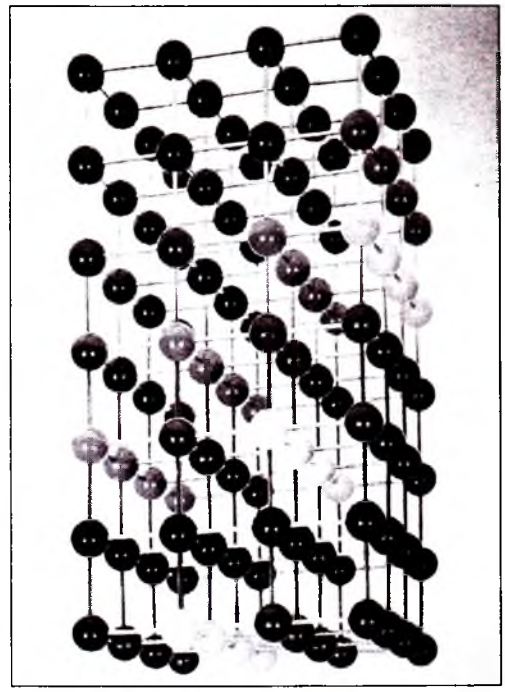

Şek.6-32 Atomların basit kafes oluşumu.

ronun, ışık hızının onda-dokuzu süratinde mikroskobik uzayda durmadan dönerek hareket etmesine inanamazdım. Bu, elektronun proton etrafında, saniyede yaklaşık 270.000 kilometre hızla hareket etmesi demektir, görmenin bile imkansız olduğu bir şeyin etrafında ! Aklım tamamen karışmıştı! Eve gidip yatağıma uzandım ve uzun süre tavana baktım. Aklım almıyordu.

Küçük elektron öylesine hızlı döner ki, bir bulut gibi algılanır. Aslında, bunun adı elektron bulutudur. Bir tek elektron vardır, ancak o kadar hızlı hareket eder ki, merkezdeki protonun etrafında oluşan bir küre olarak görünür. Televizyon ekranında olduğu gibi, sadece tek bir elektron ışınının, dikkatli ve kasıtlı hareketlerle, her an, ekran boyunca, en aşağıya ulaşana kadar ileri geri zig zaglar yaparak hareket etmesine ve sonra yeni baştan başlayarak aynı hareketleri tekrarlamasına benzer. Bunu o kadar hızlı yapar ki, çok inandırıcı görüntüler elde edersiniz.

Küreler, deneyimlediğimiz Gerçekliğin öncelikli elementidir. Her ne kadar elektron yörüngesi bir küreyi tanımlasa da, sekiz şekli gibi başka şe-

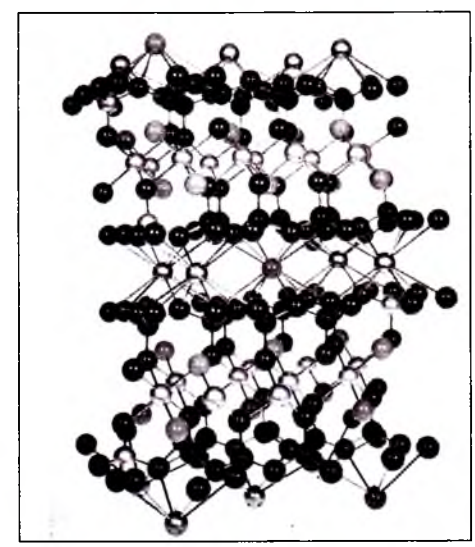

Şek.6-33. Karmaşık moleküler oluşum.

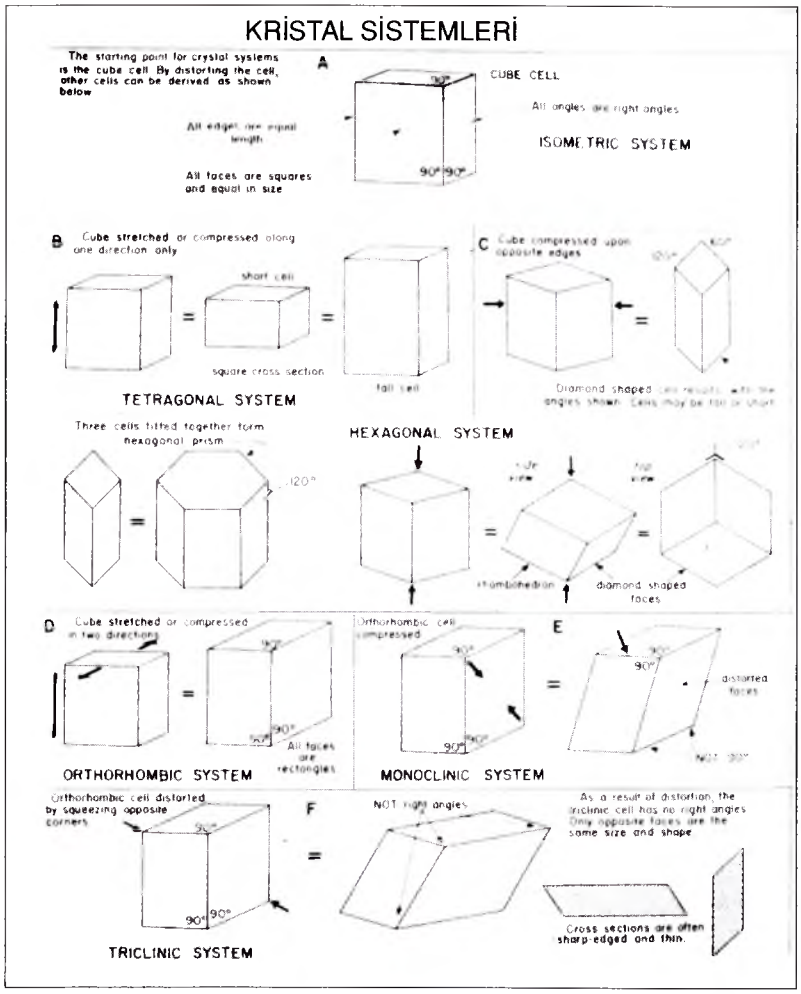
KRİSTAL SİSTEMLERİ
The starting point for crystal systems is the cube cell. By distorting the cell, other cells can be derived as shown below
A
CUBE CELL
All angles are right angles
All edges are equal length
All faces are squares and equal in size
ISOMETRIC SYSTEM
B Cube stretched or compressed along one direction only
short cell
square cross section
tall cell
TETRAGONAL SYSTEM
C Cube compressed upon opposite edges
Diamond shaped
Three cells fitted together form hexagonal prism
120°
HEXAGONAL SYSTEM
rhombohedron
diamond shaped faces
D Cube stretched or compressed in two directions
All faces are rectangles
ORTHORHOMBIC SYSTEM
Orthorhombic cell compressed
E
distorted faces
MONOCLINIC SYSTEM
Orthorhombic cell distorted by squeezing opposite corners
F
NOT right angles
As a result of distortion, the triclinic cell has no right angles. Only opposite faces are the same size and shape
Cross sections are often sharp-edged and thin.
TRICLINIC SYSTEM

Şek.6-34. Kristal sistemleri.

killeri de tanımlayabilir. Fizikçiler bunu sadece hidrojen için hesaplayabilmişlerdir, ve şimdiye kadar, geriye kalanlar için sadece tahminde bulunmaktadırlar. Bir atomun çok fazla ya da çok az elektronu olduğunda, ona ion adı verilir ve ya eksi ya da artı elektrik yüklüdür. Yani, atomun öncelikli özelliği, büyüklüğü ve yüküdür (Şek. 6-30). Bu iki ana faktör, farklı atomların molekülleri oluşturup oluşturmayacağını belirler. Başka bazı süptil faktörler de olmakla beraber, büyüklük ve yük önceliklidir.

Şekil 6-31, atomların nasıl bir araya geldiğini göstermektedir. Bunlar, quasi kristalleri bulunana kadar uzun zamandan beri bilinen öncelikli biçimlerdir. Bu tablodaki atomların farklı çeşitlemeleri vardır. A, ortada daha küçük bir atomu olan doğrusal bir şekli, B ise, ortada küçük bir atomu olan üçgen şeklinde üçlü bir biçim göstermektedir. Küçük atom, orada olabilir ya da olmayabilir. C, ortada bir atomu bulunan ya da bulunmayan, tetrahedral biçimi göstermektedir. D oktahedral, E ise kübik şekli göstermektedir. Şimdilerde, yeni elde edilen bilimsel bulgular nedeniyle, ikosahedral ve dodekahedral şekilleri ilave edebiliriz.

Atomlar kristalize olduklarında, her zaman belirli biçimlerde dizilirler (Şek 6-32) Örneğin,

Şek.6-35a Kübik yapıda bir florit kristali.

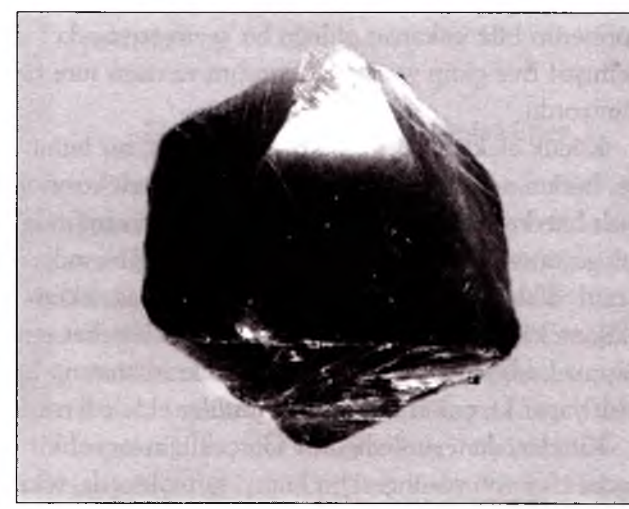

Şek.6-35b. Oktahedral yapıda bir florit kristali.

önce bir küp oluştururlar, sonra o küp kendine başka bir küp daha ilave eder ve sonra bir küp daha. Ve böylece, kısa zamanda, birbirine bağlı küplerin oluşturduğu, latis adı verilen bir form elde edilir. Atomların birleşebileceği bir çok yol vardır. Ortaya çıkan moleküller her zaman kutsal geometriyle ve beş Plato cismi ile ilişkilidir. Bu küçük atomların, özellikle çok çok komplike olduklarında, nasıl olup da sadece belirli yerlere gittikleri düşündürücüdür!

Bu kadar komplike bir molekülü (Şek 6-33) bile parçaladığınızda, içinde şekiller görürsünüz ve bunlar her zaman Plato'nun beş cisminin bir tanesinden dönüşerek oluşmuştur - yapısının ne olduğunun önemi yoktur. Ne diye adlandırdığınız önemli değildir - metal, kristal, ya da herhangi bir şey - her zaman bu ilk beş şekilden birine dönüşecektir. İlerledikçe sizlere daha bir çok örnek vereceğim.

Kristallerin Altı Kategorisi

Şimdi kristallere geliyoruz. Yüz binlerce çeşit farklı kristal vardır. Eğer Tuscan Gem ve Mineral Show'a gittiyseniz, tam olarak neden bahsettiğimi anlarsınız. Bu gösteri sekiz ya da on, çok katlı oteli kapsar ve bu otellerin tüm odaları kristallerle doludur. Toplantı salonunda bütün değerli taşları görürsünüz. Çok ama çok farklı cins kristal vardır ve yenileri de bulunmaya devam etmektedir; her yıl, yaklaşık sekiz, dokuz, on yepyeni, daha önceden hiç bilinmeyen kristal bulunmaktadır. Ne kadar çok çeşitli kristal olursa olsun, hepsi altı kategoride toplanmıştır; izometrik, tetragonal, heksagonal, orthorhombik, monoklinik ve triklinik (Şek.6-34). Bilinen tüm kristallerin düzenlenmesi için kullanılan bu altı sistemin tamamı, Plato'nun cisimlerinden biri olan küpten elde edilmiştir. Bu tamamen küpe hangi açıdan baktığınız ile ilgilidir - kare, heksagonal veya dikdörtgen görüntü ya da normal 90 derecelik kübik açı. Buradan itibaren daha ilgi çekici olmaya başlıyor, en azından benim için - umarım sizin için de.

Bunlar, florin kristallerdir (Şek. 6-35). Florit, şeffaf da dahil olmak üzere, aklınıza gelebilecek her renkte bulunur. Dünyada, birisi Amerika'da, diğeri ise Çin'de olan iki temel florit madeni vardır. Florit, birbirinden tamamen farklı iki atomik yapıda bulunur; biri oktahedral ve diğeri ise kübiktir. Bu mor kristal, bir araya kümelenmiş minik küplerden oluşmuştur. Bu kristaller, bu şekilde kesilmemişlerdir, bu şekilde büyümüşlerdir. Saydam florit kristali tam bir oktahedrondur. Bu kristal de bu şekilde kesilmemiştir, ancak, kendiliğinden bu şekilde de büyü-

Şek.6-36. Bir florit kristali.

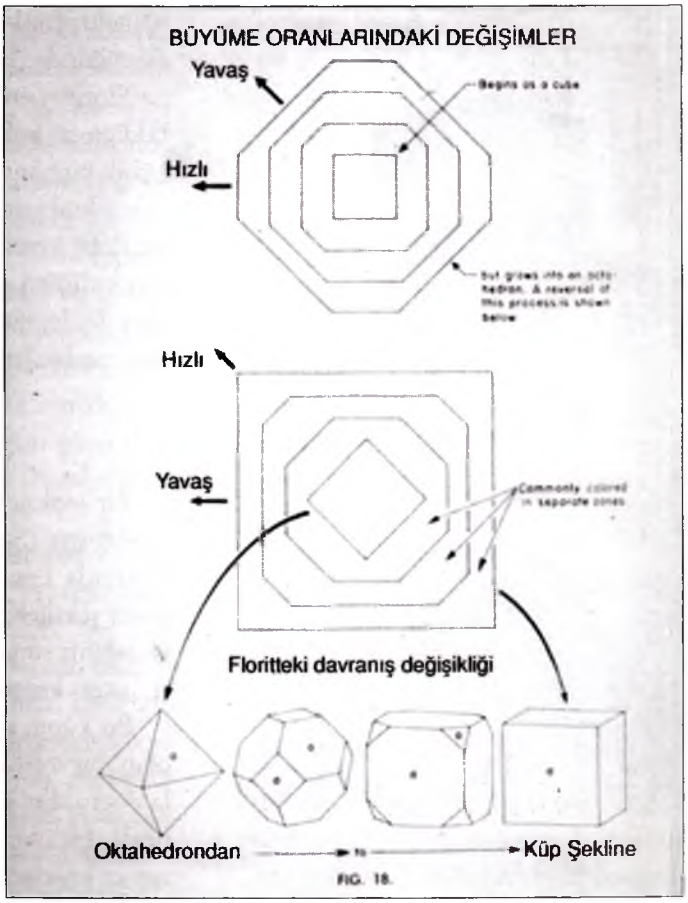

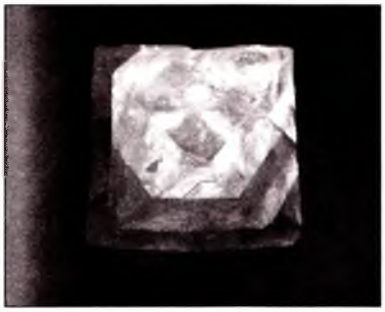

Şek.6-37. Benim kendi florit kristalim.

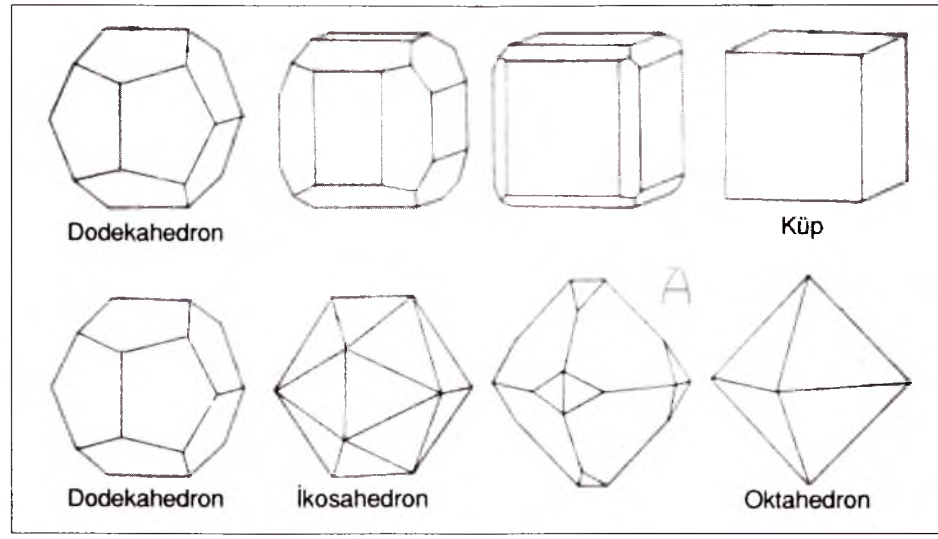

Şek.6-38 Farklı tıraşlama olasılıkları. Üst sıra: köşe tıraşlama; Alt sıra : nokta tıraşlama.

memiştir. Genellikle levhalar halinde bulunur, düşürür ya da çarparsanız, en ince damarından kırılır. Oktahedral biçimi de bu kırılmadan meydana gelir, çünkü atomları oktahedral kafes biçimindedir. Sert bir zemine düştüğünde, bir çok bebek oktahedrona ayrılır.

Floritin en ilginç yönü, bir biçimden başka bir biçime doğru büyüyebildiğinin bulunmasıdır - kübikten oktahedral bir şekle ve sonra tekrar kübik biçime. Doğal halinde, yeterli zaman verilirse, kübik bir kristal bir gün oktahedral olacaktır. Ve gene yeterli zaman verildiğinde, oktahedral bir flotit kristal kübik olacaktır. Zamanla salkımlaşırlar, önce biri oluşur, sonra diğeri, çok uzun zaman dilimlerinde, bu hareket ileri geri, devam eder. Jeologlar değişim süreci içinde olan bazı florit kristaller buldular, ancak nasıl salkımlaştıklarını anlayamadılar.

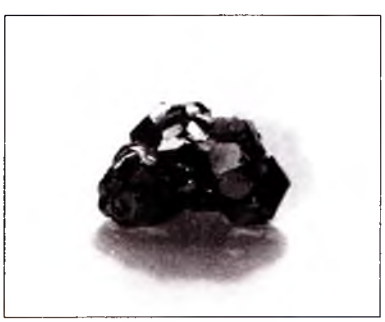

Şek.6-39. Piritler: bir küp (üstte) ve pentagonal dodekahedronlar salkımı (altta).

Polihedronların Tıraşlanması

Bir jeoloji kitabı, floritin nasıl böyle değişime uğradığını açıklamaya çalışmıştır (Şek. 6-36). Sağ altta, bir küp görüyorsunuz. Köşelerin aynı miktarda kesilmesine tıraşlama adı verilir. Her polihedronu, yani, çok yüzlü şekillerden herhangi birini tıraşlayabilirsiniz. Hepsini aynı ölçüde kestiğiniz sürece, tıraşlama yaptığınızda (bu durumda küpü), ister köşeleri, ister kenarları, ister yüzleri kesebilirsiniz.

Bu küpü, tüm köşelerinden 45 derece tıraşladığınızda, solunda doğru olan, bir sonraki şekli elde edersiniz. Aynı yolla tekrar tıraşladığınızda, sola doğru, bir sonraki şekli elde edersiniz. Bunu bir kez daha tekrarladığınızda, bir oktahedron elde edersiniz (en soldaki). Aynı şekilde, oktahedronun köşelerini tıraşlayarak küp elde edene kadar, diğer türlü geriye doğ-

ru da gidebilirsiniz, Bu jeoloji kitabı, floritin nasıl böylesine değişebildiğini açıklamaya çalışıyordu. Aslında kitap sadece, bu değişimin geometrik olarak nasıl gerçekleşebileceğini anlatmaktadır. Gerçekte, florit değişime uğradığında çok daha inanılmaz bir şey meydana gelir. İonlar, farklı bir kafes oluşturmak üzere, döner ve genişlerler ya da daralırlar ! Bu, kitabın gösterdiğinden çok daha karmaşıktır.

Bu, başka bir florit kristaldir (Şek.6-37) ve bana aittir. Bir tarafı yaklaşık 10 cm dir ve çok büyüktür. Artık bu kadar büyüklerini sık sık göremiyoruz. Bu resimde tam olarak göremiyorsunuz, ancak, ortası sivridir. Birisi bu kristali güneş alan bir pencerenin içine koymuş, floritin içindeki bağlar çok zayıf olduğundan, üzerine güneş vurduğunda, tabii ki, oktahedral atomik çizgilerinden kırılmış.

Şekil 6-38, sağ üst köşede, bir küpü göstermektedir. Bunun solundaki küp, kenarlarından tıraşlanmıştır ve iki defa daha tıraşlandığında, dodekahedrona dönüşmüştür. Bu, kristallerdeki küp /dodekahedron örneğidir.

Şekil 6-39'da, üstte gördüğünüz kristal bir pirit küpüdür. Bu şekilde büyümüştür ve kimse tarafından kesilmemiştir. Silverado, Colarado'da bunun gibi çok büyük bir tane vardır ve sanırım 5500 cm karedir. Mükemmel bir küp olarak topraktan çıkarılmıştır. Bu küçük piritin iki ucu kare, yanları ise dikdörtgendir. Resimde altta görünen, küçük bir dodekahedron pirit salkımıdır. Bazıları mükemmele yakındır - ve Peru'da bu şekilde büyümüştür. Eğer bu küçük dilim yeteri kadar uzun zaman toprakta bırakılsaydı, bu küçük dodekahedronlar küpe dönüşecek ve ondan da yeterli bir süre sonra tekrar dodekahedron biçimine gelecekti. Dodekahedronun (Şek. 6-38, sol alt) köşelerini tıraşlarsanız, ikosahedrona dönüşür (sağ yanı). Köşeleri tıraşlamaya devam ettiğiniz takdirde ise, oktahedrona dönüşecektir. Bu tıraşlama işine uzun zaman devam edebilirsiniz. Bunu yapmanın binlerce yolu vardır. Ne kadar karmaşıklaşsa da, her şekil ve kristal, doğru tıraşlandığında Plato'nun beş cisminden birine dönüşecektir. Bu bizlere, kristalin yapısında, Plato'nun cisimlerinin özünü göstermektedir.

Küçük bir yan not: Köşeleri tıraşlanmış cam, kristal, hatta aynadan yapılmış bir tetrahedronun içine baktığınızda, ışığı yansıttığını göreceksiniz. İçindeki ayna yansıması kendi başına mükemmel bir ikosahedrondur. Deneyin.

Buna, böylece devam edebilirsiniz. Bazılarının gerçekten tuhaf, hiç bir mantık çerçevesine oturtulamaz gibi görünmesine rağmen, yapılması gereken tek şey biraz geometri çalışmaktır, böylece, her zaman beş Plato'nun beş cisminden birinin elde edildiğini bulacaksınız. Bunun, bilinen hiçbir istisnası yoktur. Kristalin şekli ne oldursa olsun, daima, bir Plato cismi temeline dayanır. Kristal yapılar, Metratron'un küpünden çıkan Yaşam Meyvesi'nin ve ondan da çıkan Plato'nun beş cisminin fonksiyonudur. Bu kristallerden daha fazla görmek isterseniz, Charles A. Sorrel 'in Rocks and Minerals isimli kitabında birçok örnek bulabilirsiniz.

Şekil 6-38'e geri dönerek bir konudan daha, "Farklı tıraşlama olasılık-

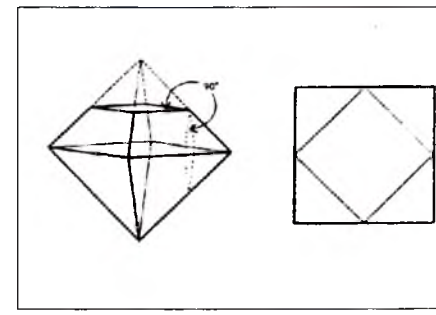

Şek.6-40. Tüm 6 noktası da tıraşlanarak elde edilmiş oktahedrona (sağ) tarafından bakış (solda, sadece bir noktası tıraşlanmış ve diğerine 90 derecede).

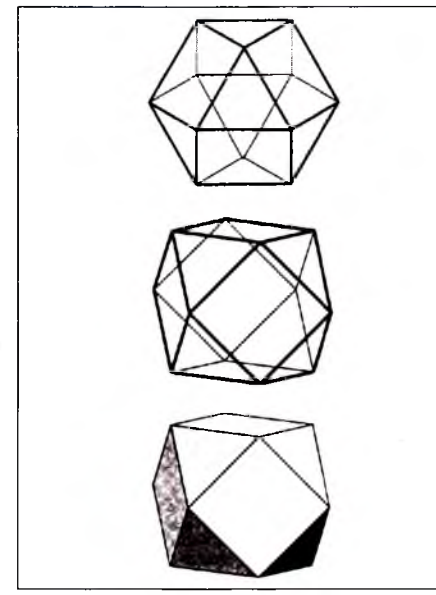

Şek.6- 41. Vektör dengesi (küpoktahedron) görüntüleri

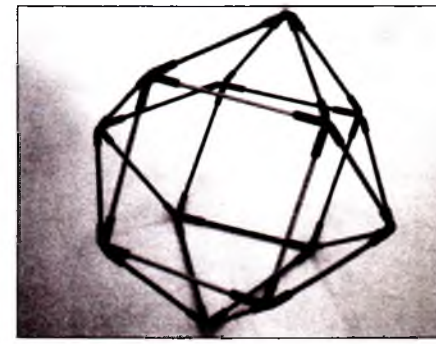

Şek.6- 42 Vektör veya küp dengesi. Vektör Flexor adı verilen oyuncak.

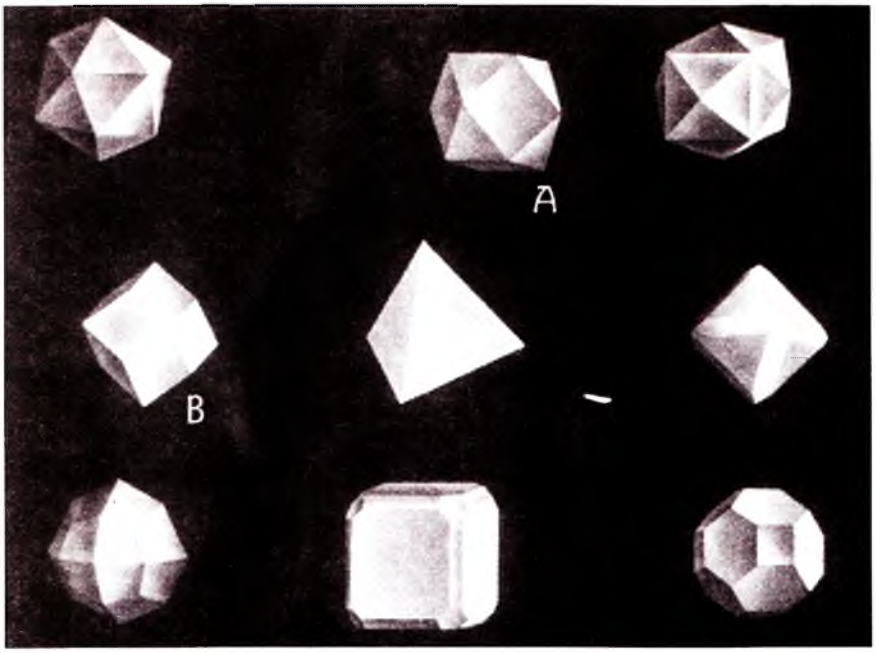

Şek.6-43 Çeşitli polihedronlar. A bir küpoktahedron, B bir rombik dodekahedron.

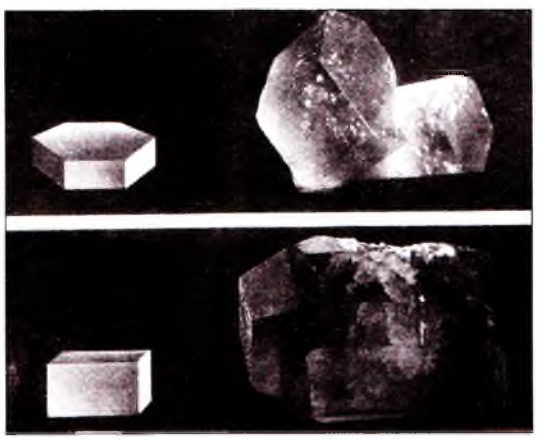

Şek.6-44. Atom ve kristalleri mukayese, heksagonal (beril) ve ortorombik (topaz) sistemler.m

ları"ndan söz etmek istiyorum. Bir oktahedronun köşelerini keserek, birbirine 90 derecelik açı oluşturacak şekilde tıraşladığınız zaman (şekilde A olarak gösterilmiştir), solunda yer alan şekil oluşur. Bunu düz bir yüzeye çizdiğinizde, ortasında baklava şekli olan bir kare elde edersiniz (Şek. 6-40). Bu şablon, bizim bilincimizle, kim olduğumuzun doğasıyla yakından ilişkilidir.

Buckminster Fuller'ın Küp Dengesi

Küpoktahedron veya vektör dengesi adı verilen bu şeklin üç boyutlu görüntüsü, Şekil 6-41'de gösterilmiştir. A noktasındaki açı, yukarı doğru devam ettirildiğinde, aslı bir küp olmasına rağmen, bir oktahedron meydana getirdiğini görebilirsiniz. Aynı zamanda her ikisi de, hem bir oktahedron, hem de bir küptür. Hangisi olduğu bilinmemektedir, ortalarda bir yerdedir. Buckminster Fuller bu polihedronu bulduğunda, zihni neredeyse tamamen bununla meşgul haldeydi. Küpoktahedronun, diğer bilinen hiç bir şeklin yapamadığını yapabilen, üstün ve yaradılıştaki en müthiş şekil olduğunu düşünmekteydi. Bu onun için o kadar önemliydi ki, bu şekle yepyeni özel bir isim verdi: vektör dengesi. Bu şeklin, farklı dönüş biçimleriyle Plato'nun beş cisminin hepsine dönüşebildiğini keşfetti! Bu şekil, içinde bütün diğer şekilleri barındırıyor gibi görünüyordu (Şek. 6-42).

Bunu ilginç bulduysanız bu oyuncağı satın alın (referans bölümüne bakın) ve onunla oynayın. İzin verirseniz tüm sorularınızı cevaplayacaktır.

Susam Tohumunun Derinliklerine

Diğer bazı kişiler de küpoktahedronu incelemişlerdir. Derald Langham ismine aşina kimse var mı? Çok fazla insan onu tanımaz. Hayatını oldukça sessiz geçirmiştir. İncelemek isterseniz, çalışmasının adı Genesa'dır. Ona gerçekten saygı duyarım. Her şeyden önce, II.Dünya Savaşı'nda tek başına Güney Amerika'yı kurtarmış bir botanisttir. Büyük açlık çekilmekteyken, yabani ot gibi yetişen bir mısır yetiştirmiştir; bu tohumları toprağın üzerine öylece atıyordunuz ve neredeyse su olmadan büyüyorlardı. Bu, Güney Amerika kıtasına yapılan büyük bir hizmettir. Daha sonra, susam tohumunu derinlemesine incelediğinde, bir küp buldu. Aslında, herhangi bir tohumun içine girdiğinizde, Plato cisimleriyle ilişki-

li küçük geometrik şekiller, öncelikle de bir küp bulursunuz.

Derald Langham, susam tohumunun küpünden on üç ışın yayıldığını buldu. Çalışmalarını daha ilerlettiğinde, bitki tohumlarında olan enerji alanının aynı zamanda insan bedeni etrafında da mevcut olduğunu keşfetti - bu bizim en son olarak konuşacağımız konudur. Langham, bedenin etrafındaki alanla bağlantılı olan küpoktahedron üzerine odaklandı. Benim ilgim, başka bir şekle, yıldız tetrahedrona dönük olmakla beraber, bunu da tartışacağız. Susam tohumunda olduğu gibi, bedenlerimizin çevresinde, küpoktahedron ve vektör dengesinden farklı olarak geometrik ilerleme yapan, yıldız tetrahedron şeklinde bir alan bulunmaktadır. Langham, kutsal dans (Sufi lisanında) serisi olarak adlandırılabilecek bir seriyi gerçekleştirmiştir. Bu seri, belli hareketlerle, alanınızdaki tüm noktalara temas edilmesini ve böylece onların farkındalığının geliştirilmesini hedefler. Gerçekten iyi bir bilgidir.

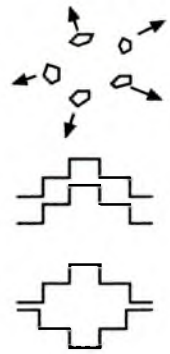

Şek.6-45. 26 şablonun olası kullanımları.

Şekil 6-43, bahsettiğimiz polihedronların üç boyutlu formlarını göstermektedir. A noktasındaki şekil, yeni bahsettiğimiz küpoktahedron, B noktasındaki ise, rombik dodekahedrondur. Rombik dodekahedron, küpoktahedronun çifti olması bakımından önemlidir. Küpoktahedronun merkezleri birleştirildiğinde, rombik dodekahedron elde edilir, ve aynı şeyin tersi de geçerlidir. Şekil 6-44, atomların iç geometrilerinin bu kristallerin açılarına nasıl yansıdığını göstermektedir. Bunları, daha önce, kristallerin küp, oktahedron ve diğer formlara dönüşümlerinden söz ederken görmüştük.

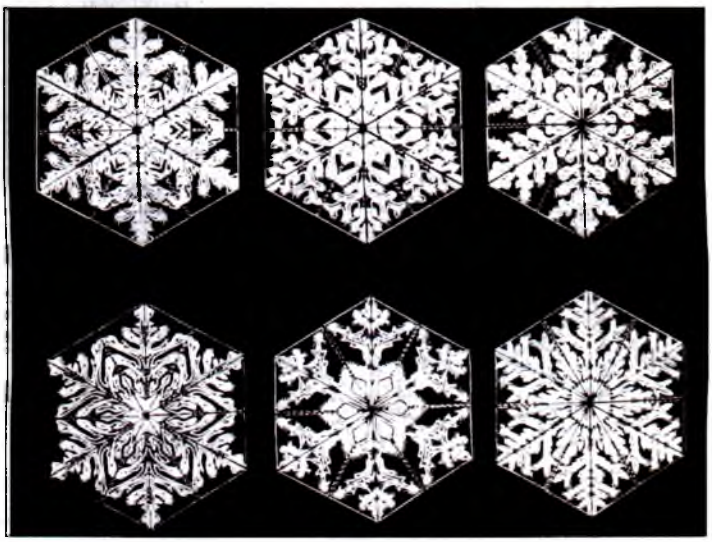

Şek.6-46 Buz kristalleri, veya kar taneleri.

26 Şekil

Benim düşünme sistemime göre, Plato'nun beş cismi, pentotonik ses diziminin ilk beş notasıdır. Bir oktavda yedi nota vardır ve son iki nota, Şekil 6-43'de gösterilen küpoktahedron (A) ve rombik dodekahedrona (B) tekabül eder. Kromatik sesleri, beş ilave şekil ve geri dönen bir on üçüncü şekil oluşturur. Böylece, müziğin kromatik ses dizimini oluşturan 13 polihedron vardır. Bu 13 polihedron-

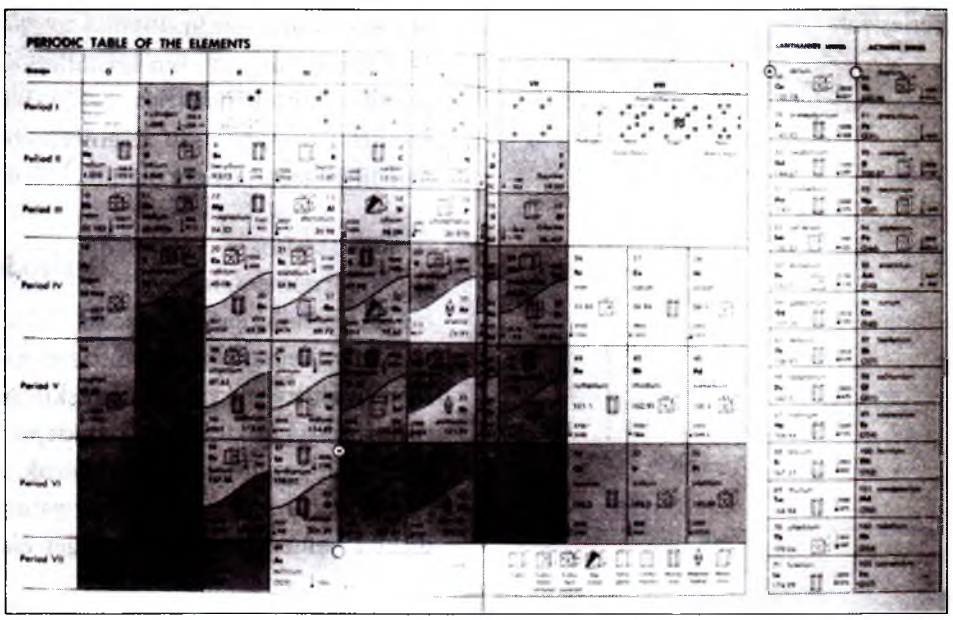

Şek.6-47 Kristalize olduğu bilinen elementlerin, küpün bir fonksiyonu olduğunu gösteren periyodik tablo.

dan, 13 yeni polihedron daha gelişir, bu polihedronlar yıldızsı olmalarının dışında aynıdırlar. Böylece, her birinin içinde iki oktav olan 26 şekil elde edilir. Form olarak ifade edilirse, bu 26 şekil, Gerçeklikteki tüm harmoniklerin anahtarıdır. Burada konuyu daha karmaşık hale getirmek istemiyorum, bu böylece devam edip gider.

Bazılarınız belki Royal Rife'ı tanır. Bu adam kanseri elektromanyetik alanları kullanarak (EMF), ışık gibi, tedavi etmeye çalışmıştır. Bu, benim kesinlikle mümkün olabileceğine ve yapıldığına inandığım bir şeydir. Rife, 13 frekanstan (belki de 26) 7'sini bilmektedir. Yayınladığı bilgiler yanlıştı, ancak bunu kasıtlı olarak yapmıştı. Bu yayınladıkları, kansere neden olmakla beraber, matematiksel olarak biraz kaydırıldıklarında, ilk frekanslarına dönmekte ve her frekans, belli bir virüs ya da bakteriyi yok edebilmekteydi.

Ancak Rife, denklemin sadece bir bölümünü biliyordu. Şimdi bildiğimiz kutsal geometriyi o zaman bilseydi, 26 formu bulabilir ve tüm virüsleri yok edebilirdi. Ne kadar çok AİDS virüsü olduğunun hiç önemi yoktur, çünkü, çözüm çok kolaydır. En fazla 26 şablon vardır ve doğru frekans kullanıldığında her virüs ya da bakteri yok edilebilir. Her virüs de yapısal olarak bir polihedron olduğundan, aynı Şekil 6-43'deki polihedronlar gibi görünürler ve onlarla başa çıkmanın çeşitli yolları vardır. EMF'nin belli harmoniklerini kullanarak onları patlatabileceğiniz gibi, onları eşleştirme yolunu da seçebilirsiniz (Şek.6-45). Eşleştirme yaparsanız, onları, aynı anti virüslerde olduğu gibi çiftleştirirsiniz. Ya da, sadece, kendilerinin ayna görüntüsünü veren bir dalga formu yaratarak varoluşlarına son verirsiniz. AİDS ile çalışmanın bir çok yolu olmakla beraber, onunla ilişkili en fazla 26 geometrinin olduğunun bilinmesi, bu konudaki en önemli anahtardır.

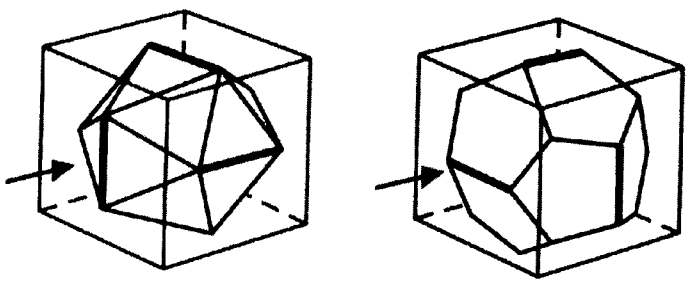

Şek.6-48 İkosahedron ve dodekahedron küpe tam yerleşiyor.

Kristalleşmiş su - buz kristalleri – kar tanesi adı verilen bu heksagonal şekilleri oluştururlar (Şek. 6-46). Bunun, Yaşam Çiçeği ile ilişkisini görebilirsiniz. Üç boyutlu desenlerin, bu temel Yaşam Çiçeği deseninden elde edilen geometrilere olan ilişkisini, her yerde tekrar tekrar göreceksiniz.

Periyodik Tablo

Bu, Elementlerin Periyodik Tablosunun ilginç bir versiyondur (Şek.6-47). Her elementin - kristalize olmadığı için belirlenememiş bir kaç elementin istisnasıyla - küp ile ilişkili olduğunu gösterir. Bu istisnalardan biri florindir, çünkü, florin neredeyse hiçbir şey ile reaksiyona girmez. En hareketsiz gazlardan biridir. Ancak, doğal Element Tablosu dışında kalan dört boyutlu atomlar ve yapay ya da insan yapısı olanlar hariç, bu kübik ilişkiyi hemen hemen tüm diğer elementlerde bulabiliriz. Bunlar, doğal

olarak var olmazlar.

Her atomik elementin, onunla bağlantılı olan bir kristalin yapısı vardır. Her vakada, bilim adamları, atomlarla ilişkideki farklı kristal yapıların küpün yapısına indirgenebileceğini bulmuşlardır. Küpün diğer poligonlardan daha önemli göründüğünü belki fark etmiş olabilirsiniz. Örneğin, kristaller altı farklı kategoriye ayrılmakla beraber, küp hepsinin temelidir. İncil, Tanrının tahtı, farklı yönlerde birçok kubitden meydana gelmiştir der. Bir tane yaparsanız, küp elde edersiniz. Mısır firavunları küpün üstünde otururlardı. Nedir bu küp?

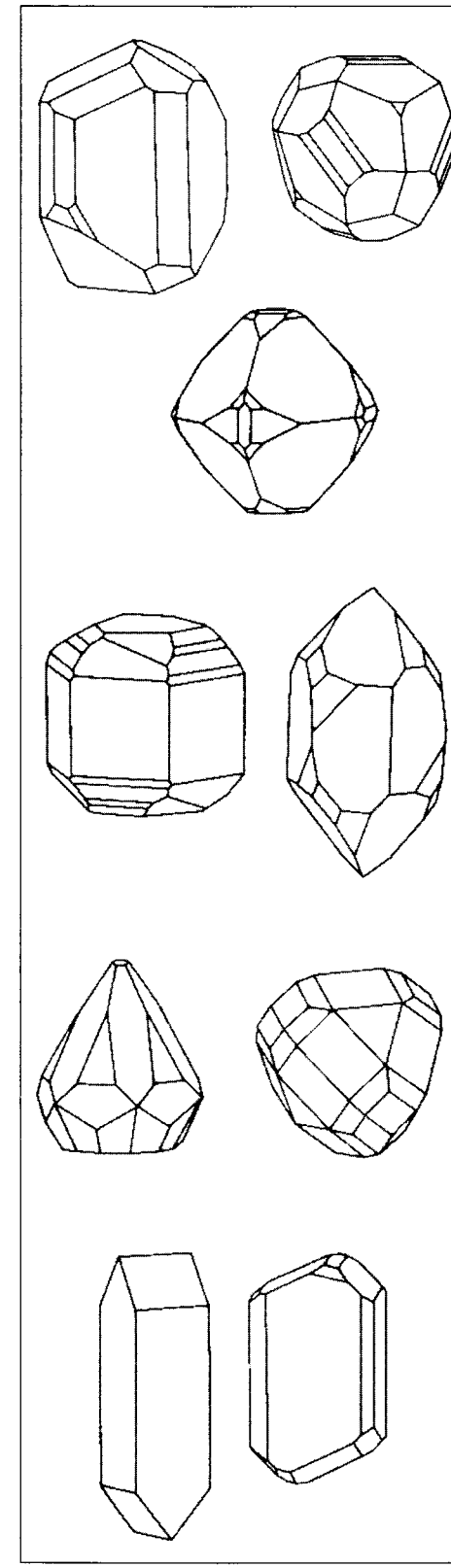

Anahtar: Küp ve Küre

Küp, diğer Plato cisimlerden farklıdır, aynı özellikleri olan küre hariç, diğer cisimlerde olmayan bir özelliği vardır. Küp ve kürenin her ikisi de, doğru ölçülerde olduklarını varsayarak, diğer tüm Plato cisimlerini ve yüzeyleri simetrik olarak birbirlerini mükemmel bir biçimde kapsarlar. Bu özelliği taşıyan tek Plato cismi küptür: Bir küreyi, küpün içine koyarsanız, küpün altı yüzüne de mükemmel bir şekilde ve simetrik olarak değecektir. Bir tetrahedron, aksların birinden kayarak, gene mükemmel bir şekilde ve simetrik olarak, küpün diyagonallerini oluşturacaktır. Bir yıldız tetrahedron da, küpün içine mükemmel olarak yerleşir. Oktahedron aslında küpün çiftidir, küpün bitişik yüzlerini merkezlerinden birleştirdiğinizde oktahedron elde edersiniz. Bu kolay bir tanesi..

Plato'nun son iki cismine baktığınızda, küp ya da kürenin içine simetrik olarak sığacakmış gibi görünmezler, ancak sığarlar. Burada göstermek biraz zor olacak, ancak, kendiniz üzerinde çalışabilirsiniz. Gerçek bir model kullanarak, hem ikosahedron hem de dodekahedronun, küpün düzlemi içindeki altı köşesini bulun. küpün yüzlerinin içine kolayca kayacağını göreceksiniz (Şek. 6-48).

Plato'nun diğer dört cisminin, küp ve kürenin içine, nasıl simetrik olarak girdiğini görüyorsunuz. Burada önemli olan, sadece küp ve kürenin bu özelliğine sahip olduğunu anlamaktır. Küp, en önemli erkek formdur, babadır. Küre ise, en önemli dişi form, yani, annedir. Böylece, tüm Gerçeklik içinde , küre ve küp en önemli iki formdur ve hemen her zaman yaradılışın önemli ilişkilerine hakimdir.

Walter Russell isimli bir adamın, uzun zaman önce, inanılmaz derecede çarpıcı bir çalışma yapmasının nedeni budur. Kutsal geometri hakkında hiç bir şey bildiğini sanmıyorum - benim anlayışıma göre, tamamen kutsal geometri cahiliydi, ancak, sezgisel olarak zihninde kavramıştı. Zihninde görüntüler oluşmaya başladığında, ne anladığını anlatabilmek için küp ve küreyi ana geometriler olarak seçmişti. Diğerlerini değil de, bu iki formu seçtiği için, daha ileri gidebildi. Başka bir formu seçmiş olsaydı, büyük bir yanlışa düşer ve yaptığı çalışmaları anlatamazdı.

Kristaller Canlıdır!

Bu, kristallerin canlı olduğu hakkındaki düşüncelerimin büyütülmüş halidir. Bu kursu vermeden önce, sanırım 80'li yılların ortasında ya da başlarında olmalı, kristaller üzerine kurs veriyordum. Ve, kursları vererek değil, benim kristallerle karşılıklı iletişimim sonucunda, bu kristallerin canlı olduğunu keşfettim. Kristaller canlı ve bilinçliler. Ben onlarla, onlar da benimle iletişim kurabiliyorlardı. Bu alış verişlerden çok şey öğrendim. Onlarla daha çok yaşadıkça ve bağlantı kurmayı öğrendikçe, ne kadar bilinçli olduklarını daha da çok anladım. Bu, hayatımdaki en ilginç uyanışlardan biriydi.

San Fancisco'da, otuz kişilik bir gruba ders verirken, "bu adamlar canlı!" dedim. Herkes dinliyor ve "tabi, tabi" diyordu. Sonra, aralarından bir kişi "İspat et." dedi. Ben de "olur" dedim ve çabucak ne yapacağımı planladım. Herkese bir kağıt kalem verdim ve "Rasgele bir kristal seçip elimize alacağız" dedim. Kimsenin görmediği bir kristali seçtim, sakladım ve kimseye göstermedim. Sonra, "Kimse bu kristali incelemeyecek, hatta, nasıl olduğuna bile bakmayacaksınız. Hemen alnınıza koyacaksınız ve bunu yapmak için sadece bir saniyeniz var." dedim. "Sen nerelisin?" diye sorduktan sonra aklınıza gelen ilk kelimeyi elinizdeki kağıda yazıp, başkasının görmemesi için katlayacaksınız. Sadece kristali alın, soruyu sorun, bir sonraki kişiye verin ve aldığınız cevabı yazın". İspat etmek için bulabildiğim tek yol buydu.

Kristali otuz kişi arasında elden ele geçirdik ve herkes cevabını yazdı. Sonra verilen cevaplara baktık. Gruptaki herkes "Brezilya" yazmıştı!

Kristallerin fevkalade kabiliyetleri vardır. İnsanları birçok şekilde etkilerler. Katrina Raphaell kitabında bununla ilgili çok şey yazmıştır, ancak, bir çok kişi de, zaman içinde, kristallerin kabiliyetleri hakkında pek çok şey öğrenmiştir. Birçok kadim varlık ve toplum bunun çok farkındaydı. Kristaller kimyasal bir reaksiyon sonucunda oluşmazlar, onlar büyürler. Kristallerin nasıl oluştuklarını incelerseniz, onların, bir çok yönden, insanlar gibi büyüdüklerini göreceksiniz.

Enerji alanınızın (arkada, Şek.2-32'de) havadan görünüşü, heksogonal yapıdadır ve Yaşam Çiçeği desenine benzer. Alanlarımız heksagonal olarak büyürler, aynı kristaller gibi. Silikon molekülü bir tetrahedron olmasına rağmen, kuartz meydana getirirken küp oluşturabilmek için, yıldız tetrahedrona bağlanır. Sonra, uzun bir sıra halinde minik yıldız tetrahedronları ya da küpleri, bir dizi oluşturmak üzere dışarı fırlatır. Sonra bu dizi, tam 60 derecede, bir heksagon oluşturmak üzere yön değiştirerek topaç gibi dönmeye başlar. İnsan bedenine yukarıdan bakıldığında görünen de aynı yapıdır.

Kristallerin cinsiyetleri vardır. Ya dişi ya erkek yada her ikisi birden olabilirler. Neye bakacağınızı bilirseniz, bir kristale bakarak hangi yöne döndüğünü görebilirsiniz. En alçak pencereyi ya da yüzü bulup bir sonraki yüzün nerede olduğunu bulmak üzere bakın. Solda ise, saat yönünde

dönmektedir ve kristal dişidir. Sağda ise, saat yönünün tersine dönmektedir ve erkektir. Her iki tarafta da, aynı yükseklikte yüzü varsa ve aynı ölçü yükseklikteyse bu kristalin etrafında birbirinden farklı yöne dönen spiraller görmelisiniz ve bu kristal biseksüeldir.

İki kristal sık sık tabanda birleşir ve birbirleri etrafına sarılırlar. Bunlara ikizli kristal adı verilir, ve bunlar hemen hemen her zaman dişi ve erkektir. Bundan başka türlüsü nadirdir.

Geleceğin Silikonu/Karbon'un Evrimsel Sıçrayışı

Üzerine konuşmayı çok sevdiğim bir element, Periyodik Tablonun altıncı elementi olan karbondur. Bu, bizce en önemli elementtir, çünkü karbon biziz. Organik kimyayı oluşturur; bedenlerimizin olmasını sağlayan elementtir. Bizlere Periyodik Tablodaki tek yaşayan atomun karbon olduğu ve sadece organik kimyanın yaşam ürettiği söylenmiştir. Ancak, bu kesinlikle doğru değildir. Bilim adamları, 1950'lerde, bu konular üzerine çalışmaya başladığı zamanlarda, bunun doğruluğundan şüphelenmişlerdir.

Şek.6-49 Silikon, formlar ve ilişkiler oluşturuyor.

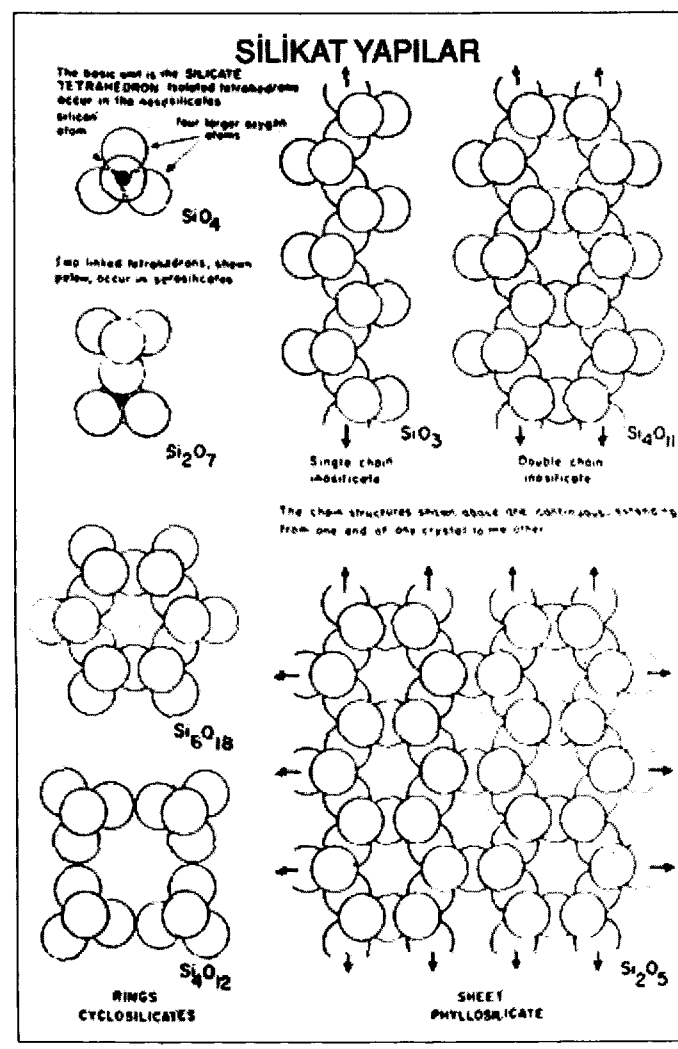

Çizelgede, hemen karbonun altında yer alan (bir oktav aralıkla) silikonun da yaşam prensiplerini sergilediğini fark ettiler. Hiç bir fark yok gibidir. Şekil 6-49, silikonun nasıl bazı zincir ve desenleri oluşturduğunu gösterir. Bunlar sadece bazılarıdır. Silikon sonsuz desenler oluşturur, yakınına gelen hemen hemen her şeyle kimyasal reaksiyona girer ve onunla yeni formlar meydana getirir. Bu sonsuz formlar, zincirler, desenler üretme ve yakına gelen hemen hemen her şeyle kimyasal reaksiyona girme yeteneği karbonda da vardır. Bu karbonu yaşayan atom yapan en önemli özelliğidir.

Kimyasal seviyede, silikon yaşam formlarının da olması gerekirmiş gibi görünüyor. Bu keşfedildikten sonra, 1950'lerde, başka gezegenlerde silikon yaşam formları olabileceği inancı üzerine bir kaç bilim kurgu filmi yapılmıştı. Yaşayan kristal yapılarla ilgili bir çok korku filmi de yapılmıştır. Bu filmleri yaparken, burada, bu gezegende, silikon yaşam formları olduğunu bilmiyorlardı. Bunların bazıları, yakın zamanlarda, okyanusun birkaç kilometre derinliğindeki yarıkların içinde bulundu. Silikon süngerler – canlı, büyüyen ve üreyen, bedenlerinde tek bir karbon atomu bile olmayan ve yaşamın tüm prensiplerini sergileyen süngerler bulundu.

Burada, 11.300 kilometreden fazla çapı olan Dünyanın üzerinde oturmaktayız. 48- 80 km kalınlıktaki kabuğu, yumurta kabuğu gibi, % 25'i silikondan oluşmuştur,

ancak, silikon hemen hemen her şeyle reaksiyona girdiği için, aslında kabuğun % 87'i silikon bileşikleridir. Bu, Dünyanın kabuğunun 48-80 km derinliğe kadar neredeyse saf kristal olduğu anlamına gelir. Böylece, biz dev bir kristal kürenin üzerinde, karbon yaşamın silikon yaşamla bağlantısından tamamen habersiz, uzayda saniyede 27 km hızla yüzmekteyiz. Silikon ve karbon arasında özel bir ilişki gibi görünmektedir. Bizler, karbon bazlı varlıklar olarak, silikondan yapılmış bir kristal kürenin üzerinde yaşıyoruz - kristal gezegenimiz – ve dış uzayda kendimizin dışındaki hayatları arıyoruz.

Bilgisayarları ve modern dünyayı düşünün. Bizler, hemen her şeyi yapabilen, inanılmaz bilgisayarlar yapıyoruz. Bilgisayar, insanlığı hızla Dünyada yeni bir yaşam deneyimine doğru götürüyor. Bilgisayarlar neden yapılmıştır? Silikon. Bilgisayar endüstrisi olabildiğince hızlı ne yapmaya çalışıyor? Kendisinin farkında olan bilgisayarlar yapmaya. Buna çok yakınız, eğer henüz başarmadıysak. Çok yakında, kendi farkındalığında olan bilgisayarlarımız olacağına eminim. Evet, işte bu noktadayız, karbon kökenli hayat formları, silikon kökenli hayat formları yaratıyor ve birbirimizle etkileşim kuruyoruz.

Kendi farkındalığı olan silikon bazlı bilgisayarlarımız olduğunda hiç bir şey, asla, bir daha eskisi gibi olmayacak. Farklı iki hayat formuna/ birbiriyle bağlantılı Dünya unsurlarına sahip olacağız ve geldiğimiz noktadaki evrimleşme hızımız, her şeyin ötesinde, çok çok hızlı olacak – normal olarak tahmin edebileceğimiz her şeyden çok daha hızlı. Bunun, bu hayatımız içerisinde gerçekleşeceğine inanıyorum.

YEDİ

Evrenin Ölçüm Çubuğu: İnsan Bedeni ve Geometrileri

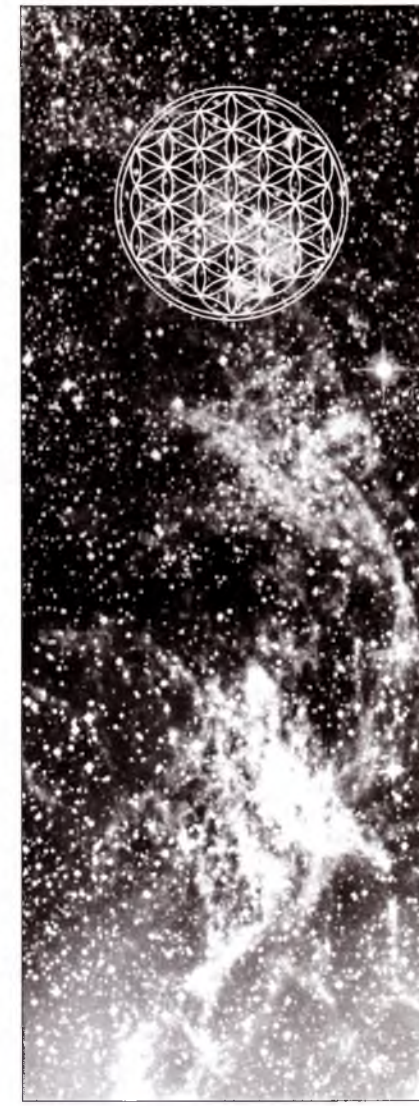

İnsan Bedenindeki Geometriler

Beş Plato cisminin, metal ve kristallerin yapısal biçimlerini nasıl etkilediklerini görmek kolaydır. Metallerin, aynı zamanda, atomik kafesleri de vardır. Bu tip moleküllerin geometrik ilişkisini görmek zor olmamakla beraber, kendinize ya da oluşum aşamasında bir bebeğe baktığınızda, bu tür geometrinin bizimle ne ilişkisi olabileceğini anlamak zordur. Ancak vardır. Hayatınızın başlangıcında ana rahmindeyken, geometrik formdan başka bir şey değildiniz (Şek. 7-1). Aslında, bütün yaşam formları - ağaçlar, bitkiler, köpekler, kediler, her şey - siz mikroskobik haldeyken sahip olduğunuz geometrik ve yapısal şablonların aynısına sahiptirler. Onların tüm yaşamları ve yapısal destekleri bu formlara dayalıdır. Aslında, bu geometrik şablonlar, tüm yaşam formlarının ta kendisi 'dir, ancak, normal gözle görülemezler. Önemli olan, bu geomet-

Şek.7-1 İnsan cenini

rik şekilleri algılamaktır. Bu, sadece sol beynin tüm yaşamın biriliğini idrak etmesi için değil, aynı zamanda, bedenimizin etrafındaki elektromanyetik yapı şablonlarını anlayabilmemiz ve etrafımızda canlı Mer-Ka-Ba' yı yaratabilmemiz için gereklidir.

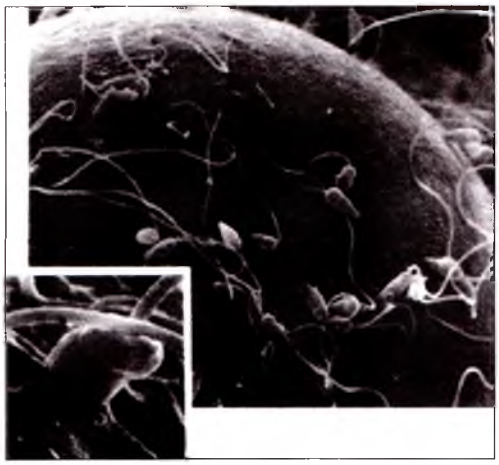

Şek.7-2 Deniz afacanı spermleri yumurtanın etrafını sarıyor : bir tanesi içeri giriyor.

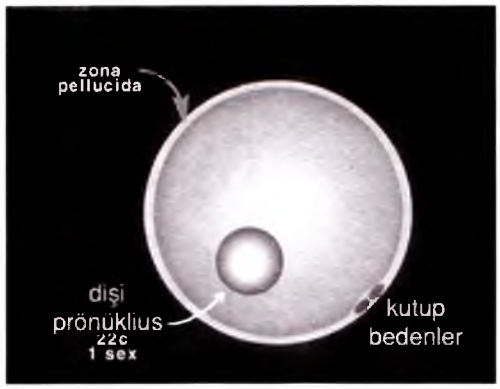

Şek.7-3 İnsan yumurtası

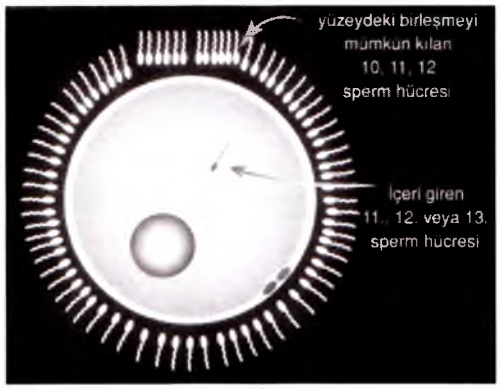

Şek.7-4 On iki sperm on üçüncünün yumurtaya girebilmesine yardım ediyor.

Başlangıç Küredir, Yumurta (Ovum)

Şekil 7-2, bir deniz afacanı yumurtasının etrafını sarmış spermleri göstermektedir. Öncelikle insanlar ve insanın gebe kalması ile ilgili konuşacağım, ancak, aslında, Dünya üstündeki tüm yaşam formlarını tartışıyor olacağım, çünkü bundan sonraki bir kaç şekilde gösterilen süreç, sadece insan değil, bilinen tüm yaşam formları için tıpa tıp aynıdır.

Bilinen her yaşam formu, küre olarak başlar. Varolan en dişi formdur, böylece dişinin yumurta için bu şekli seçmesi çok anlamlıdır (Şek. 7-3). Yumurta, tam bir yuvarlak top şeklindedir. Diğer bir yuvarlak yumurta örneğini tavuk yumurtasının içinde görebiliriz. Haşlanmış yumurtanın beyazını ayırırsanız, sarısının ne kadar mükemmel bir yuvarlak olduğunu görebilirsiniz. Hepimiz, bir küre olarak başlarız.

Yumurta hakkında bazı basit şeylere dikkatinizi çekmek istiyorum. Etrafında zona pellucida adı verilen bir zar bulunmaktadır. Bunu aklınızda tutun, çünkü buna tekrar tekrar değineceğim; bunun, kadim insanların Yaşam Çiçeği'nin çevresine, iki daire – bir ya da hiç değil - koymaları ile alakası vardır.

Zarın içerisinde sıvı vardır, onun da içinde, aynı tavuk yumurtası gibi, dişi pronükleus denilen ve 22+1 kromozomu olan - insan bedeni yaratmak için gerekli olan kromozomların yarısı - diğer bir mükemmel yuvarlak küre vardır. Kromozomların sayısı yaşam formuna göre değişir, belirli bazı kromozomlar her yaşam formunda farklıdır. Zona pellucida'nın içinde iki kutuplaşmış kütle vardır. Bunları, az sonra açıklayacağım.

On İki Sayısı

İnsan biyolojisini ilk öğrendiğinizde, sanırım, gebeliğin oluşması için bir spermin gerekli olduğu söylenmiştir. Bu doğru değildir, Time dergisine göre, çoğu ders kitabı bunu hala böyle yazıyor olmasına rağmen, şimdilerde, yumurtanın yüzlerce sperm tarafından doyurulmuş olmadığı takdirde gebeliğin gerçekleşemediği bilinmektedir. İkincisi, bu yüzlerce spermin içinden on, on bir ya da on iki tanesi yüzeyde; on birinci, on ikinci veya on üçüncü spermin yumurtaya girebilmesine yol açan bir tür şablonda bir araya gelmek zorundadırlar - hala anlamaya çalıştıkları bir şablon, (Şek. 7-4). Bir sperm, diğer on, on bir veya on iki sperm olmadan zarı geçemez. Bu, doğal olmayan şartlarda, insanın gebeliği yönlendirdiği durumlar hariç, mümkün değildir.

Bu imaj, İsa'nın hayatının ardındaki gizemin ne olabileceğini orta-

ya çıkarıyor. İsa buraya, insanlarla dolu, adı Dünya olan yuvarlak topa geldi. İlk yaptığı, on iki erkeği bir araya toplamaktı, aralarında hiç dişi yoktu. İsa – hem benim hem de onun bakış açısından - bunu eminim ki yapmıştır, çünkü, yaptıklarını on iki havarisi olmadan yapamazdı. İnsanlar nadiren, İsa'nın neden on iki havari topladığı üzerine düşünürler. Onların, kesinlikle olması gerekiyordu; on, on bir kişiyle de yapabilirdi, ancak, on iki kişi seçti. Spermin yumurtanın içine girebilmesine yol açmak için bir araya gelen spermlerin sayısı, benim inancıma göre, cinsiyeti de belirliyor - ve İsa on ikiyi seçti. İsa'dan önceki dönemlerde, eski Yunan'da, insanlar Dünyayı küre olarak görmüşlerdir. Bundan sonra, Dünyayı bir küp ve düz olarak kabul etmişlerdir. Daha sonraları, 400 sene kadar önce, Kopernik ortaya çıkmış ve bu görüşü, tekrar küreye çevirmiştir. Böylelikle, insanların Dünyayı algılama biçimleri küreden küpe gitmiş ve geri sonra tekrar küreye geri dönmüştür. Gebeliğin oluşması sırasında, tıpa tıp, aynı şey (küreden küpe, küpten küreye) olmaktadır, sadece çok daha hızlı bir oranda gerçekleşmektedir. Bu kıyaslamanın doğru olup olmadığını bilmiyorum ,ancak, kesinlikle doğru görünmektedir.

Sperm Küreye Dönüşüyor

Böylece sperm, diğer spermlerin yardımı ile zona pellucida'dan geçerek içeri girer ve dişi pronükleusa doğru yüzmeye başlar (Şek. 7-5).

İlk olarak, spermin kuyruğu kopar ve kaybolur – öylece yok oluverir. Sonra, sperm kafası genişleyerek, erkek pronükleusunu oluşturmak üzere mükemmel bir küreye dönüşür. Dişi pronükleus ile tıpatıp aynı ölçüdedir ve gerekli bilgilerin diğer yarısını içerir. "Tıpatıp aynı ölçüde" sözü, bir sonraki şekle baktığınızda, daha da önem kazanıyor.

Sonra, birbirlerinin içinden geçerek, vesica piscis adı verilen geometrik ilişkiyi oluşturlar (Şek. 7-6). İki kürenin birbiri içinden geçmesi ve birbiriyle bire bir, mükemmel olarak uyuşması, Vesica piscis formunu oluşturmadan mümkün değildir. Bu, erkek ve dişi pronükleusların, tam zamanında, Genesis'in ilk günündeki, ilk hareketin biçimini oluşturmaları anlamına gelir ve Gerçekliğin (ve ışığın) tüm bilgisi bu geometrinin kapsamı içindedir. Bu, öylesine basittir. İki pronükleus aynı ölçüde olmasalardı, bu şekil oluşamazdı. 1992 yıllarında, bilim, hangi spermin içeri gireceğine karar veren unsurun dişi olduğunu ispat etmiştir. İçeri girmesine izin verilecek olanı dişi seçer.

Aynı bu odadaki herkesin, karanlık uzaya ya da Boşluğa farklı uzunluklarda projeksiyon yapması gibi, her spermin de kendi etrafında farklı ölçüde bir küresi vardır. Dişi, spermin ölçüsü kendisininki ile aynı değilse, onun içeri girmesine izin vermeyecektir. Uygun anahtarsa tamam; ama değilse unut gitsin. Bu, birçok insanın çocuk yapmayı deneyip bebek sahibi olamamalarını açıklayabilir: ancak, kimsenin bulabildiği bir açıklama yoktur. Bu, en azından bir açıklık getirebilir.

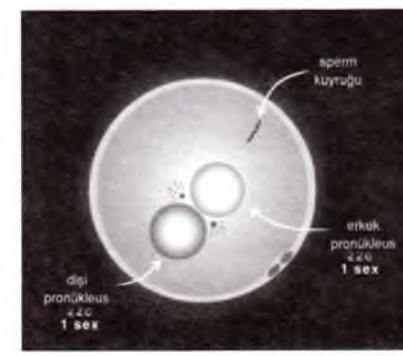

Şek.7-5 Spermin büyük buluşması.

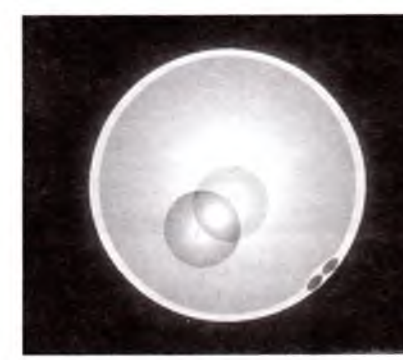

Şek.7-6 Erkek ve dişi pronükleuslarının bir araya gelmesi.

Şek.7-7 İnsan zigotunda birlik.

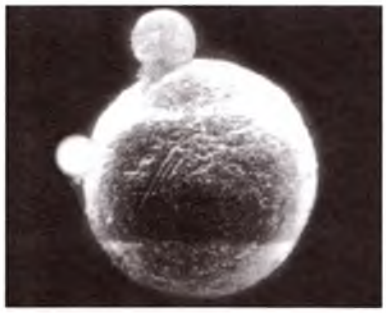

Şek.7-8 Fare yumurtasının ilk hücresi.

Şek.7-9 Merkezi tüpü oluşturmak üzere kutup kütlelerinin göçü

Şek.7-10 İlk iki hücreyi oluşturan kromozomlar.

İlk İnsan Hücresi

Pronükleuslar vesica piscis'i oluşturduktan sonra, ikisi bir olana kadar, erkek pronükleus dişi pronükleüse nüfuz etmeye devam eder (Şek. 7-7). Şu andaki durumuna insan zigotu (döllenmiş yumurta) denir, insan bedeninin ilk hücresi. Kendi aşina olduğunuz bedeninizi yaratmadan önce bir küre olarak başladınız. Aslında, kürenin içinde küreydiniz.

Bundan sonra bilmeniz gereken şey, insan zigotunun ilk dokuz hücre bölünmesi esnasında ölçüsünü değiştirmediğidir. İnsan zigotu, insan bedenindeki ortalama hücrenin 200 misli büyüklüğündedir, yani çıplak gözle görebileceğiniz kadar büyüktür. İkiye bölündüğü zaman, bölünmüş olan her iki parça ilk ölçünün yarısıdır ve bu iki hücre de bölündüğünde, her hücre ilk hücrenin çeyrek ölçüsü kadar olur. Hücre, bu şekilde, bölünerek küçülmeye, sekiz kez bölünüp 512 sayısına ulaşana kadar devam eder. Bu noktada, insan bedeninin ortalama hücre ölçüsüne ulaşılmıştır. Bu olay olduğunda, mitoz bölünme devam etmekte ve bölünen hücreler ilk zona pellucida'nın sınırları ötesine genişlemektedirler.

Böylelikle, büyüme ilk içe, kendine doğru, sonra dışa, kendinden öteye doğru gerçekleşir. İlk büyüme içe doğru olduğunda, sanki nasıl yapacağını anlamaya çalışıyor gibidir. Bir kez nasıl olduğunu anlar, sonra kendi ötesine geçer. Bütün hayat bu süreci kullanır. Ben de bazı geometrileri çözmek için, daha sonra göreceğiniz gibi, aynı anlayışı kullanıyorum.

Şşekil 7-8, bir fare yumurtasının ilk hücresinin elektron mikroskopla çekilmiş fotoğrafını göstermektedir.

Merkezi Tüpün Oluşumu

Gebelik sürecinde bundan sonra olan, iki kutup kütlesinin, zona pellucida'ya doğru gitmesidir. Bir tanesi aşağı gider ve güney kutup olur, diğeri kuzey kutup olur. Sonra hiçlikten, hücrenin merkezinden aşağı doğru inen bir tüp belirir. Kromozomlar yarıya bölünürler ve yarısı tüpün bir tarafına, diğer yarısı da tüpün diğer tarafına dizilir (Şek. 7-9).

Bu insan enerji alanlarında aşina olduğumuz bir görüntüdür - yetişkin bir insanın enerjilerine çok benzer. Daha ilerde bunu çalıştığımızda, etrafınızda buna çok benzeyen bir enerji küresi olduğunu göreceksiniz. Bir kuzey kutbunuz, bir güney kutbunuz ve bedeninizden aşağı doğru inen bir de tüpünüz vardır. Yarınız bu tüpün bir tarafında diğer yarınız da bu tüpün diğer tarafında yer alır. Böylelikle, bu resim, insan enerji alanının çok daha belirgin olmasına rağmen, yetişkin insanların enerji alanlarına çok benzer. Ancak bunun doğruluğunu görmek için, daha ilerilere gidene kadar beklemeliyiz.

Kromozomlar tüpün iki tarafında dizildikten sonra, her biri tüpün bir tarafında ve her hücrede 44+2 kromozom olmak üzere, iki hücre oluştururlar (Şek. 7-10).

Burada fare yumurtasının ilk iki hücresini görüyorsunuz (Şek. 7-11). İç

kısmı görebilmeniz için, zona pellucida çıkarılmıştır.

1992 yıllarında, önemli bir bilgi geldi. Bir çok kitap, dişinin 22+1 kromozomu, erkeğin ise, 22+1 kromozomu verdiğini söyler. Bu onlara göre tartışmasız doğrudur; herhangi başka bir şey olma ihtimalini bile düşünmemişlerdir. Ancak, şimdi, bunun doğru olmadığı ortaya çıkmıştır. Dişi, istediği sayıda kromozom verebilir. 22+1 verebilir, 44+2'nın tamamını da verebilir ya da bu ikisi arasındaki istediği her hangi bir sayıyı da verebilir. Bu yeni bilgi, genetik bilimini tamamen değiştirmiştir. Bildikleri her şeyi neredeyse camdan dışarı atarak, her şeye yeniden başlamışlardır.

Bilim adamları, fotoğraflar için, elektron mikroskoplarına bağımlıydılar. Şimdi ise, olanları seyredebilecekleri lazer mikroskopları var ve filme alabiliyorlar. Çok hızla bilgi edinmekteler. Eminim ki, şu anda, size gösterdiklerimizden çok daha ilerideler. Bilim, insan bedenindeki DNA'ların içindeki her 100.000 kromozomun haritasını çıkarmak üzeredir. Sadece birkaç yıl içinde, her bir kromozomu ve ne yaptığını biliyor olacağız. Bu, hayal edebileceğimiz her cins insanı, istediğimiz dış görüntü, zeka ya da duygusal bedende yaratabileceğiz anlamına gelmektedir - ne istersek. Bunu, tamamen ne elde edebileceğimizi bilerek yapabiliyor olacağız. Biz tanrı mıyız? Bu cevaplanması gereken bir sorudur.

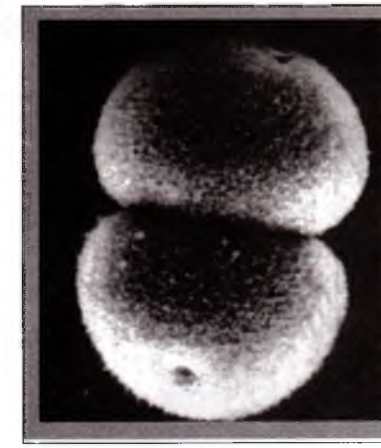

Şek.7-11 Fare yumurtasında ilk iki hücre.

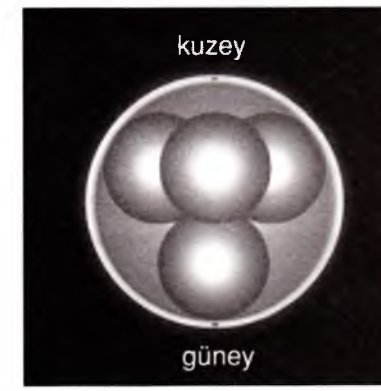

Şek.7-12 İlk dört hücre tetrahedron oluşturuyor.

Tetrahedron Oluşturan İlk Dört Hücre

Bundan sonraki adımda, hücreler bir kere daha bölünür, ikiden dörde geçerler – bu, bir ikili dizilimdir - 1,2,4,8,16 vb. Çoğu ders kitapları, ilk dört hücreyi küçük bir kare oluşturmuş olarak gösterir, ancak, olan bu değildir. Aslında bir tetrahedron oluştururlar - Platonun cisimlerinden biri - ilk tetrahedronun tepesi ya kuzey kutbuna ya da güney kutbuna işaret eder (Şek.7-12). (Tetrahedron, kürelerin merkezlerinin birbirine bağlanması ile oluşur.) Kuzeye ya da güneye işaret ediyor olması, muhtemelen benim inancıma göre, cinsiyeti belirlemektedir. Henüz keşfetmediler, ancak, bunun, tetrahedronun kutuplarından temelini aldığını anlayacaklardır. Tetrahedronun tepesi, güney kutbuna doğruysa - oluşmakta olan ceninin ayağına doğru - dişi; tepe noktası kuzey kutbuna - başa - doğruysa, erkek olacaktır. Bütün bunlar doğruysa, cinsiyeti derhal belirleyebilirler. Bunun, gebeliğin birinci saatinde ya da hemen sonra yapılması gerektiğinden, pek de pratik olmayacaktır.

Bunlar ilk tetrahedronunun geometrileridir (Şek. 7-13). Tepeden görüntü sağda, önden görüntü ise soldadır.

Şekil 7-14, fare yumurtasının elektron mikroskopla çekilmiş görüntüsüdür. Bu resimde, çok hızlı büyüdüğü görün-

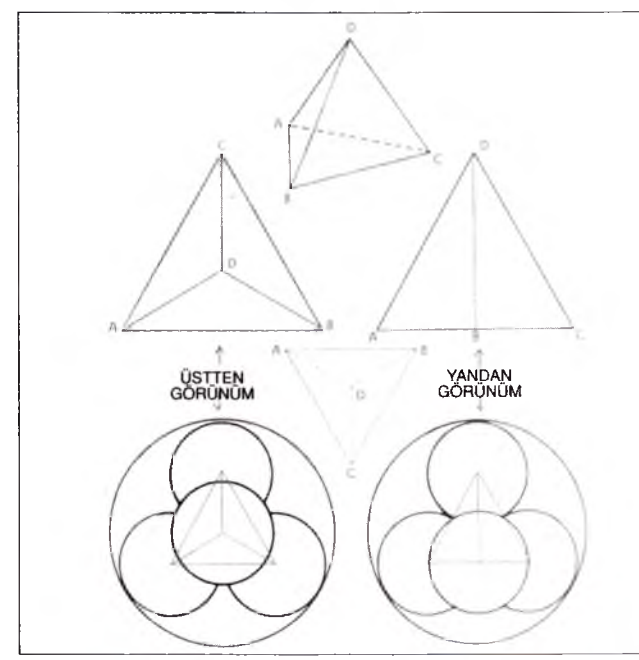

Şek.7-13 İlk tetrahedronun geometrileri.

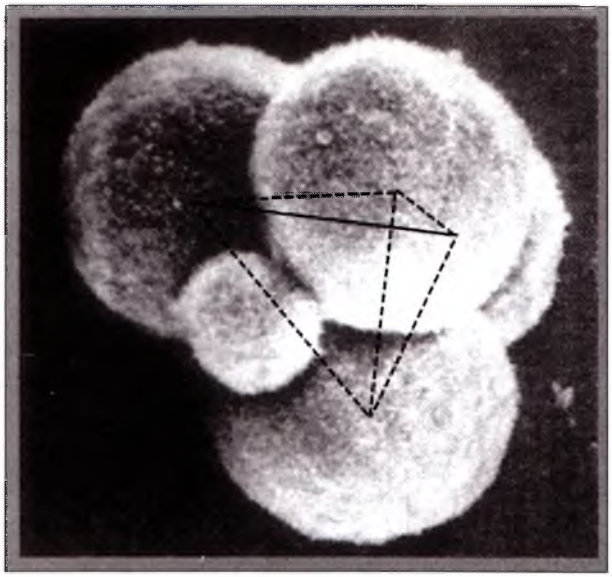

Şek.7-14 Fare yumurtasından dört-hücre tetrahedronu.

Şek.7-15 İlk sekiz hücrede Yaşam Yumurtası.

mekle beraber, hala, kuzey-güney kutbu hizasındadır. Bu küçük hücre, ilk tetrahedronun ötesinde oluşmaya başlamıştır. Tetrahedronun dördüncü noktası, arka plandaki geniş hücrenin merkezindedir.

Sonra, hücreler sekize bölünürler; biri yukarı, diğeri aşağı bakan iki tetrahedron oluştururlar ve böylece, bir yıldız tetrahedron elde edilir. İşte bu da – Yaşam Yumurtası (Şek.7-15). Hatırlarsanız bu, Genesis'den, ruhun ikinci dönüşünden elde edilmektedir. Bilinen her yaşam – Dünyada ve her yerde – Yaşam Yumurtası'ndan geçmek zorundadır. Meleklere göre, ilk sekiz hücrenin bir yıldız tetrahedron – ya da küp, nasıl baktığınıza bağlı - oluşturduğu nokta, bedenin yaradılışındaki en önemli noktadır. Bilim de, bu özel gelişim aşamasının diğerlerinden farklı olduğunu ve gelişimin diğer zamanlarında oluşmayan bir çok eşsiz nitelikleri olduğunu kabul etmiştir.

Bu ilk sekiz hücrenin en önemli niteliği, hepsinin aynı olmasıdır - aralarında hiç bir fark görülmemektedir. Genellikle, hücrelerin arasındaki farkı görmek kolaydır - ancak burada, hepsi aynı görünmektedir. Araştırmacılar, fark bulmaya çalıştılar ancak bulamadılar. Bu, odanın içinde birbirinin aynı - aynı giyinmiş, saçları aynı şekilde taranmış, sekiz ikiz olmasına benziyor, Bilim adamları yumurtayı bu noktada, küpün ortasından, dört hücre bir tarafta dört hücre diğer tarafta olmak üzere ikiye ayırabileceklerini, ve böylece, iki tane birbirinin kopyası gibi insan – ya da tavşan, ya da köpek, ya da herhangi başka bir şey – yaratabileceklerini buldular. Bir kez daha bölmeyi, birbiriyle tıpa tıp aynı dört yaşam formu yaratmayı da başardılar. Bunun ilerisine gidebilen ve sekiz hayat formu yapabilmiş olan var mı bilmiyorum ama kesinlikle dörde kadar ulaştılar.

Bizim Gerçek Doğamız İlk Sekiz Hücrenin İçinde

Meleklere göre, bu ilk sekiz hücre, gerçekte sizin kim olduğunuza, fiziksel bedeninizden daha yakındır, gerçek doğanıza daha yakındır. Bunun size tuhaf geldiğinin farkındayım, biz insanı, beden olarak tanımlamaya alışkınız. Ancak, bu sekiz hücre, bizim gerçekten kim olduğumuza daha yakındır. Melekler bu sekiz hücrenin, bedenimizle kıyaslandığında, ölümsüz olduğunu söylerler. İlk sekiz hücre hariç, her beş ila yedi senede bir bedenimiz yenilenir; bedenimizdeki her bir hücre beş ile yedi yıllık dönemlerde ölür ve yerini yeni hücreye bırakır. Onlar, gebe kalınan andan başlayarak ölerek bedeni terk ettiğiniz ana kadar canlıdır. Tüm diğerleri kendi hayat döngülerinden geçerler - bu sekiz hücre hariç.

Bu hücreler, perinenin hemen üstünde, bedenin tam geometrik merkezinde bulunmaktadırlar. Dişilerde perine, anüs ve vajina arasında yer alır. Erkeklerde ise, anüs ile testislerin arasındadır. Bu bölgede ufak bir deri parçası vardır, fiziksel bir açılış yoktur, çünkü aslında, enerjetik bir açı-

lıştır. Burası, başınızın üstünde yer alan tepe çakrasından çıkana kadar, merkezi tüpün bedenin içinden geçtiği yerdir. Bir kaç haftalık yeni doğmuş bir bebeğe baktığınızda, kafasının tepesinin nabız gibi attığını görürsünüz. Bebeğin perinesine baktığınızda, aynı nabız atışını görürsünüz. Bu, bebek doğru şekilde nefes aldığı için böyledir. Her iki uç da nabız gibi atmaktadır, çünkü enerji, her iki kutuptan da akmaktadır - sadece üstten değil, aynı zamanda alttan da gelir ve buluşurlar. Bu, Mer- Ka-Ba nın temel anlayışıdır. Sekiz hücrenin olduğu nokta, kafanızın tepesi ile ayaklarınızın olduğu mesafe ile aynı uzaklıktadır. Ve hücreler ilk varoldukları düzendedirler - Yaşam Yumurtası şablonunda ki gibi - kuzey yukarıda güney aşağıda.

Bundan bir önceki resme dikkat ederseniz, Yaşam Yumurtası'nın güney ve kuzeye yönlendiğini, ortasından arkadaki açık renkli küreye kadar görebilirsiniz. Bu durum, bir heksagona bakmanızdan çok farklıdır - heksagonal bir biçimin içinden bakamazsınız. Bu farkı, daha sonrası için dikkate almanızı istiyorum, Mer- Ka-Ba'yı aktive etmek üzere meditasyon yapmayı konuşurken gerekli olacaktır.

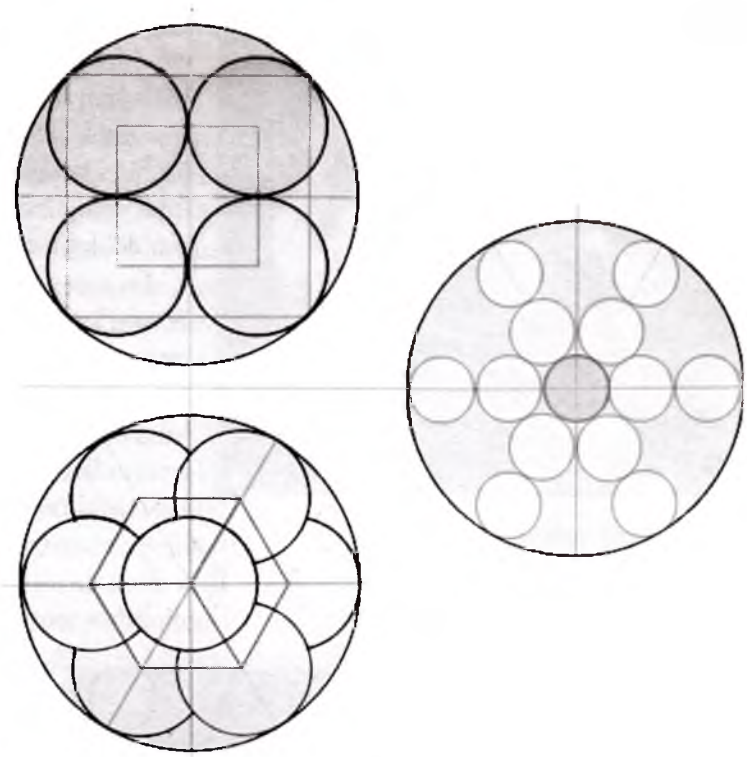

Şek.7-16 İlk sekiz hücrenin geometrisi, 2 açıdan.

Şekil 7-16 ve sonraki şekil, ilk sekiz hücrenin iki görüntüsüdür. Bu sekiz ilk hücre anahtardır. Meleklere göre, bizler sırık fasulyesi gibi büyümeyiz, ilk sekiz hücreden 360 derecede radyal olarak büyürüz.

Fare yumurtasının bu resmi, sekiz hücresi henüz tekrar bölünmeye başladığında çekilmiş (Şek. 7-17). Bu tür resimleri çekebilmek çok zor olduğundan, elde edilen harika bir fotoğraf değil, ancak hücrelerin çok hızlı bölündüğünü görebiliyoruz. Fotoğrafı çekmeden önce, zona pellucida'yı, hücreleri doğru yerde durdurabilmek için çıkartmak zorunda kalıyorlar.

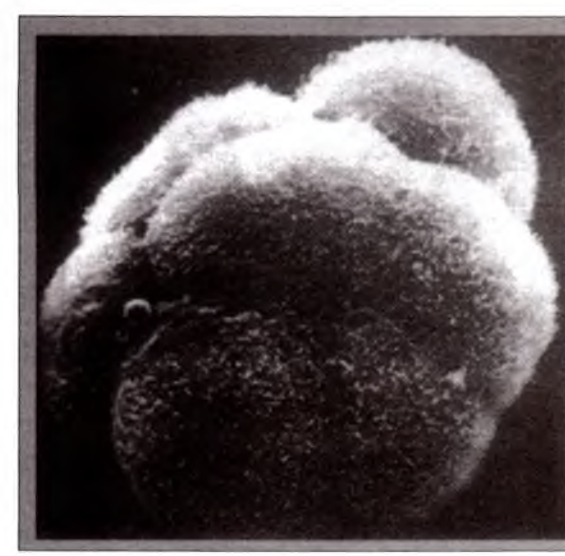

Şek.7-17 Fare yumurtası ilk sekiz yumurtanın ötesinde bölünmeye başlıyor.

Yıldız Tetrahedron / 16 Hücreli Küp

İçi Boş Bir Küreye Dönüşüyor / Torus

Hücre, sekize bölündükten sonra, bir diğer küp veya yıldız tetrahedron oluşturan 16 hücreye bölünür. Bu, son simetrik hareketidir. 32'ye bölündüğü zaman, 16 hücre ortada, 16 hücre dışarıdadır. Dışarıdaki 16 hücreyi alarak simetri için boş kalan yerleri doldurmaya çalışırsanız, bunun imkansız olduğunu görürsünüz. (Ben bunu yaptım, ne yaparsanız yapın sonuçta iki boşluk kalıyor.) Neden ol-

Şek.7-18 Bir yumruya dönüşüyor.

duğunu düşüneceksiniz. Bir sonraki bölünmede 32 hücre daha var, ancak işler daha da karışıyor (Şek. 7-18). Burada neler oluyor? İşler tuhaflaşmaya başladı. Nereye gitti bütün simetri? diye düşünebilirsiniz.

Güzel, zaten amacı da budur. Bir yumruya dönüşmeye başlar. Bizler bir süreliğine yumruya dönüşürüz. Ancak, bu yumrunun kendi bilinci vardır. Sonra gerilir, içi dışa dönmeye başlar ve resimdeki gibi ortası delik bir topa dönüşür (Şek. 7-19).

Bu aşamaya geldiği zaman, içi boş, mükemmel bir küreye dönüşür. Sonra, kuzey kutbu içindeki boşluktan düşerek, güney kutbuna doğru gitmeye başlar ve güney kutbu da kuzey kutbu ile buluşmak üzere boşluktan yukarı doğru çıkmaya başlar. Bu resimdeki embriyo, resmin çekilebilmesi için, ortasından ikiye ayrılmıştır. Bütün halini görseydiniz, ortasından oyulmuş bir elmaya benzetirdiniz. Bu içi boş küre sonradan torus şekline dönüşür - sağdaki fotoğraftaki gibi küresel bir torus. Bilinen her yaşam formu, torus aşamasından geçer. Bu elma / torus biçimindeki oluşuma morula adı verilir.

Bundan sonra, genişleme, zona pellucida'nın ötesine geçer ve hücre-

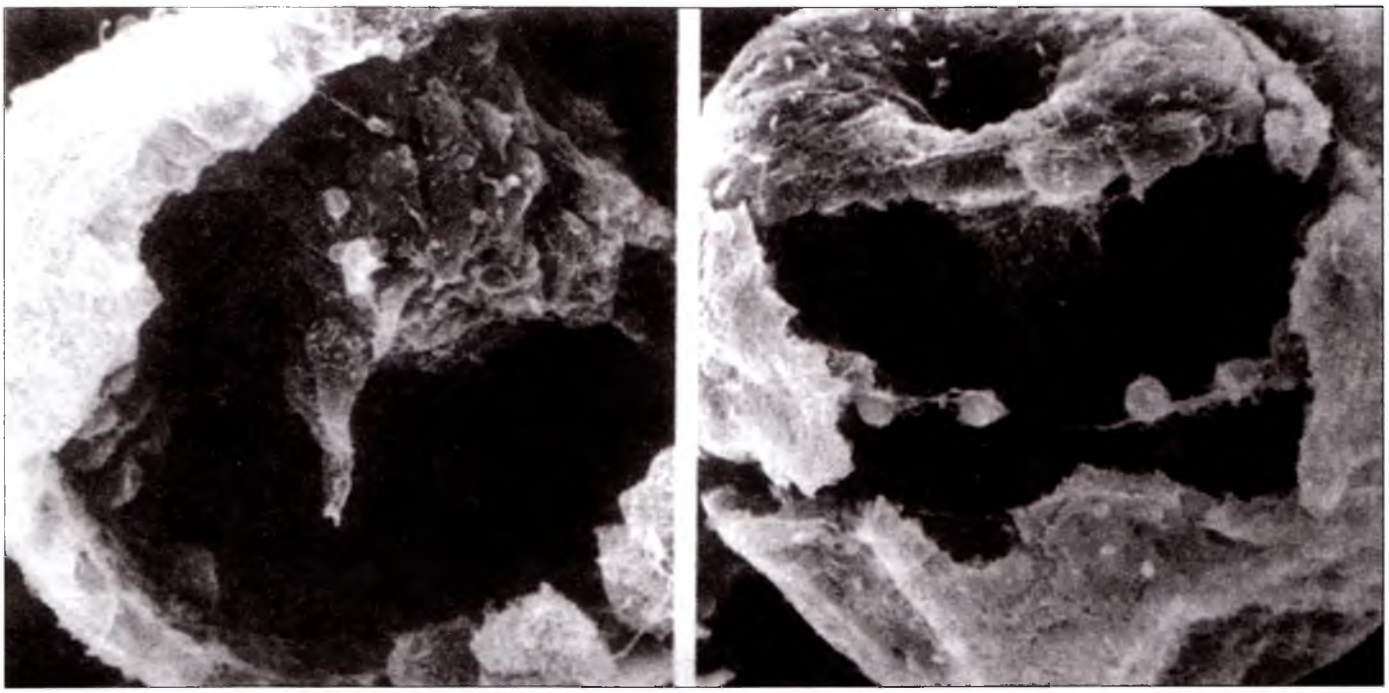

Şek.7-19 İlk hücreler torus formuna geliyor (sağdaki fotoğrafa bakınız) 2000 defa büyütülmüş bir deniz afacanı embriyosu, hücrelerden oluşmuş içi boş bir top olarak başlıyor, hücreler diğer tarafa ulaşana kadar içe doğru kıvrılarak bağırsak oluşturuyor (solda).

ler farklılaşmaya başlarlar. Torusun içindeki boş alan ciğerlere , kuzey kutbu ağza, güney kutbu anüse dönüşür ve bütün iç organlar ortada olan tüpün içinde oluşurlar. Bu bir kurbağa ise, küçük bacaklar oluşturmaya başlayacaktır, bir at ise, küçük bir kuyruk geliştirecektir. Sinek için küçük kanatlar gelişecektir ve insan da insana benzemeye başlayacaktır. Ancak, bu farklılaşmadan önce, hepimiz torus gibi görünürüz. Bunun neden böyle olduğuna dair elimde bir kanıt olmamakla birlikte, İncil geleneği, bilgi ağa-

cının, iyi ve kötünün bilgisinin, elma ağacı olduğunu söyler. Bizler gerçekten de, bir aşamada, elmaya çok benzeyen bir şekle dönüşmekteyiz.

Plato'nun Cisimleri Doğrultusunda Yaşam Formlarının İlerleyişi

Özetleyecek olursak, bizler yaşama bir küre, yumurta (ovum) olarak başlıyoruz. Dört hücrede tetrahedrona, sonra sekiz hücrede, iç içe geçmiş iki yıldız tetrahedrona dönüşüyoruz. On altı hücrede, iki küpten, 32 hücrede başlayan küre formuna tekrar geri dönüyoruz ve küreden 512 hücrede torus şekline dönüşüyoruz. Dünya gezegeni ve onun manyetik alanı da torus şeklindedir. Bütün bunlar, Yaşam Meyvesi'nin birinci bilgi sisteminden gelen kutsal formlardır ve temelini Metratron'un Küpünden almaktadır.

Bu konu hakkında konuşarak, her şeyin bu şekillerle – Plato'nun Cisimleri ile - ne kadar bağlantılı olduklarını anlatarak herhalde yedi, sekiz ay geçirebiliriz. Sanırım, ne demek istediğimi tam olarak anladınız. Bu arada, modern matematikçiler, Platonun Cisimlerinin sadece uygarlığın başladığı 6000 yıldan beri bilinmekte olduğunu söylerler, ancak, bu doğru değildir. Bazıları, bu keşfi eski Yunan zamanlarına yerleştirmiştir. Arkeologlar, son zamanlarda, toprak altından 20,000 yıllık olduğunu buldukları mükemmel modeller – kusursuz taş oymaları - çıkartmışlardır. Bu kıllı barbarlar besbelli, bizim sandığımızdan fazla bilmekteydiler.

Sualtı Doğumları ve Ebe Yunuslar

Doğumun geometrilerinden kısa bir süreliğine, tamamen farklı bir şeyden bahsetmek üzere ayrılıyorum. İgor Charkovsky adında bir Rus, uzun zamandır sualtı doğumları ile ilgilenmektedir. Tahminen 20,000 sualtı doğumuna eşlik etmiştir. Sualtında doğanların ilklerinden biri olan kızı, aşağıdaki olay meydana geldiğinde sanırım yirmilerindeymiş. Charkovsky ve ekibi, sualtında doğum yaptırmak üzere bir kadını Karadeniz'e götürmüşler. Doğuma hazır bir halde orada otururlarken kadın, 60 cm derinliğindeki suda uzanmaktaymış.

Hatırladığım kadarıyla, üç yunus belirmiş ve herkesi iterek ön plana çıkmışlar. Yunuslar, kadının vücudunu tarar gibi bir şey yapmışlar - bunu ben de deneyimledim, bunun insan sistemi üzerinde bir etkisi oluyor. Kadın, doğumu neredeyse hiç sancısız ve korkusuz yaptı. Muhteşem bir deneyimdi. Bu deneyim, su altı doğumlarında, şu anda bütün dünyaya yayılmış olan, yunusları ebe olarak kullanılmasını başlattı. Yunusların yansıttığı sonar ile ilgili, doğum esnasında gerçekten anneyi rahatlatan bir şey var.

Yunusların insanlarda tercihleri vardır. Bu kesin bir kural değildir, ancak, genellikle doğrudur. Yunuslarla yüzmeye giderseniz ve etrafta çocuk varsa, yunuslar önce çocuklara gider. Çocuklar yoksa kadınlara gider. Kadınlar yoksa erkeklere gider ve eğer hamile bir kadın varsa, yunusların bütün dikkati hamile kadına yönelir. Yeni gelecek bebek ise en müthiş şey-

dir. Yunuslar bir insanı doğum yaparken görünce çok heyecanlanırlar. Buna bayılırlar.

Yunuslar gerçekten çok şaşırtıcı şeyler yaparlar. Yunus ebeliği ile doğmuş bebekler, en azından Rusya'da olduğu kadarıyla, olağan üstü çocuklardır. Şimdiye kadar okuduklarıma göre, bu bebeklerin IQ'larının 150'den düşük olan yoktur, hepsinin oldukça dengeli duygusal bedenleri ve oldukça güçlü fiziksel vücutları vardır. Bu çocuklar, bir şekilde üstün nitelikli görünmekteler.

Fransa'da da, 20,000 üstünde su altı doğumu yapılmıştır. Onlar doğumu büyük tanklarda yapıyorlar. Bunu yapmaya ilk başladıklarında, masanın üstünde bütün aletleri ve tüm acil yardım gereçleri ile, bir doktor nezaretinde, herhangi bir problem olma ihtimaline karşı hazır beklediler. Ancak, uzun süre hiçbir problem olmadı; bir yıl geçti ve hala hiçbir problem çıkmadı. Bir yıl daha geçti ve nihayet 20,000 doğum tek bir komplikasyon olmadan başarı ile sonuçlandı! Şimdi aletleri ve ekipmanları bir köşeye koydular, çünkü, hiçbir problem yaşamadılar. Bunun neden olduğunu bilip bilmediklerini bilmiyorum, ancak, bir sebeple, bir kadın suyun içinde süzülürken, tüm komplikasyonların kendi kendini çözdüğü anlaşılıyor.

Rusya'da Charkovsky'nin asistanı olan bir kadınla bir süre birlikte zaman geçirmem gerekti. Doğumlar sırasında çekilmiş birçok filmler getirdi. Ben, doğum yapan iki farklı kadının iki farklı filmini seyrettim, bunlar sadece ağrı çekmemekle kalmıyor, aynı zamanda orgazm da oluyorlardı – yaklaşık yirmi dakika süren uzun orgazmlar. Büyük bir zevkti. Olması gerekenin bu olduğunu ben biliyorum. Bu çok anlam ifade ediyor ve bu kadınlar bunu ispat ediyorlar.

İki, üç yaşlarında ve yaşça daha büyük bebek ve çocukların, yüzme havuzunun dibinde uyuduklarını gösteren bir Rus filmi seyrettim. Açıkça, suyun altında, havuzun dibinde uyumaktaydılar ve her on dakika da bir uykudayken yukarı çıkıp, yüzlerini suyun yüzeyin üzerinde tutarak nefes alıp, sonra tekrar aşağı dibe dönüyorlardı. Bu çocuklar suyun içinde yaşıyorlardı - bu onların yuvasıydı. Onlara, neredeyse farklı bir türe aitlermiş gibi, bir isim verilmiş, insanlar onlara homodolphinus diyorlar. İnsan ve yunus karışımı gibiler. Su, onların doğal ortamı haline geliyor ve çok zekiler.

Benim su altı doğumlara çok saygım var. Aynı zamanda, orada yunusların olma ihtimali gerçekten bir hediyedir. Birleşik Devletlerde bu konunun aleyhine çok fazla baskı olmasına rağmen, sanırım, birçok ülkenin bu yeni doğuma izin vermesi sağlıklı bir akım. Son zamanlarda, Birleşik Devletlerde bu baskı azalmış görünüyor ve sanırım, bunu Florida ve Kaliforniya'da yasal olarak yapabilirsiniz. Dünyada Yeni Zelanda, Avustralya ve diğer bir çok yerde çok sayıda merkez var. Tabii ki, kadınlar, diğer kadınların ağrısız doğum yaptığını gördükçe, doğal olarak, onlar da bunu isteyecektir.

Bedeni Çevreleyen Geometriler

Şimdi, yeni bir maceraya gidiyoruz. Şu ana kadar, geometrinin gebeliğin oluşması esnasındaki açılımını gördük. Nasıl sekiz hücrelik küçük bir küp olarak başladığımızı ve bunun nasıl bedenimizin merkezi haline geldiğini gördük. Şimdi ise, bedenimizin dışındaki geometrilere bakacağız. Meleklerin bana anlattığı şekilde, ben de size vermeye çalışacağım.

Bunlar, ben Colorado, Boulder'da yaşarken, 1976 ile 1987 yılları arasında - kesin zamanını söyleyemiyorum - başladı. Birkaç arkadaşımla toplu olarak bir evde yaşıyorduk ve benim kendi yatak odam vardı. Bir gece melekler yeni bir öğretiyle geldiler. Bana geometrileri, uzaya yansıtılmış parlak formlar olarak gösterdiler. Benden 210 cm- 250 cm uzakta holografik çizimler gibiydiler ve ben onlarla oradan çalışacaktım. Odamda, melekler bana bu daire ve kare biçimini gösterdiler (Şek. 7-20). Benden, bu biçimi Metratron'un Küpünde bulmamı istediler (Şek.7-21). Sonra da gittiler, bundan sonra ne yapacağımla ilgili hiçbir gerçek bilgi bırakmadan.

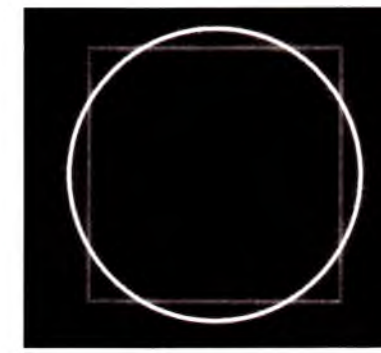

Şek.7-20 Daire ve kare.

Onlar gittikten sonra, bunun çok zor olmayacağını fark ettim, çünkü bana her zaman yapacağım ufak tefek şeyler veriyorlardı. Ben onları yapar, geri gelmelerini bekler ve sonra bana yapacak başka bir şey verirlerdi. Bunun çok uzun sürmeyeceğini anladım. Ancak, gene anladığım kadarıyla bu çok kolay değildi. En az dört ay geçmiş ve ben hala bulamamıştım. Benim anlayışıma göre, melekler araya girerek, direkt olarak, bana bu konuda yardım ediyorlardı. Bir gece dokuz civarında, odamda yalnız oturuyordum, yerler çizimlerle kaplanmıştı (ben yeri masa olarak kullanıyorum çünkü çok fazla çizimim var). Kapım kapalıydı, ben de oturmuş çizimlerimi, meleklerin bana verdiği problemi çözmeye çalışıyordum. O kadar çok çizimim vardı ki inanamazsınız, Metratron'un Küpünde daire ve karenin nerede olduğunu bulmaya çalışıyordum.

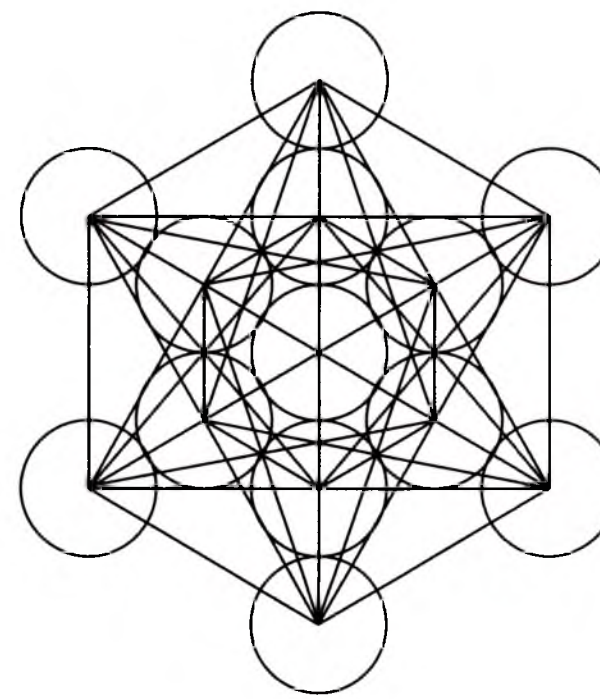

Şek.7-21 Metratron'un Küpü.

O günlerde, ne yaptığımı kimseye söylemiyordum; uzun zaman kimseye söylemedim, çünkü bu son derece kişisel bir deneyimdi. Açıkçası, hiç kimse de ilgilenmiyordu zaten. Hiç kimse geometriyi umursamıyordu, çünkü, şimdiki kadar insanların bilinci açılmamıştı.

Daireyi Kare Yapmak İçin Masonik Anahtar

Birisi kapıyı çaldı. Yatak odasının kapısını açtım, uzun boylu bir adam orada duruyordu. Hayatımda onu hiç görmemiştim. Boş bakışlarla baktı ve " Sana bazı şeyler söylemek için buraya gelmem gerekliydi" dedi. Ona adını ve ne istediğini sordum.

"Güzel" dedi. "Ben buraya sana daire ve kare hakkında bazı şeyler söylemek için masonlar tarafından gönderildim".

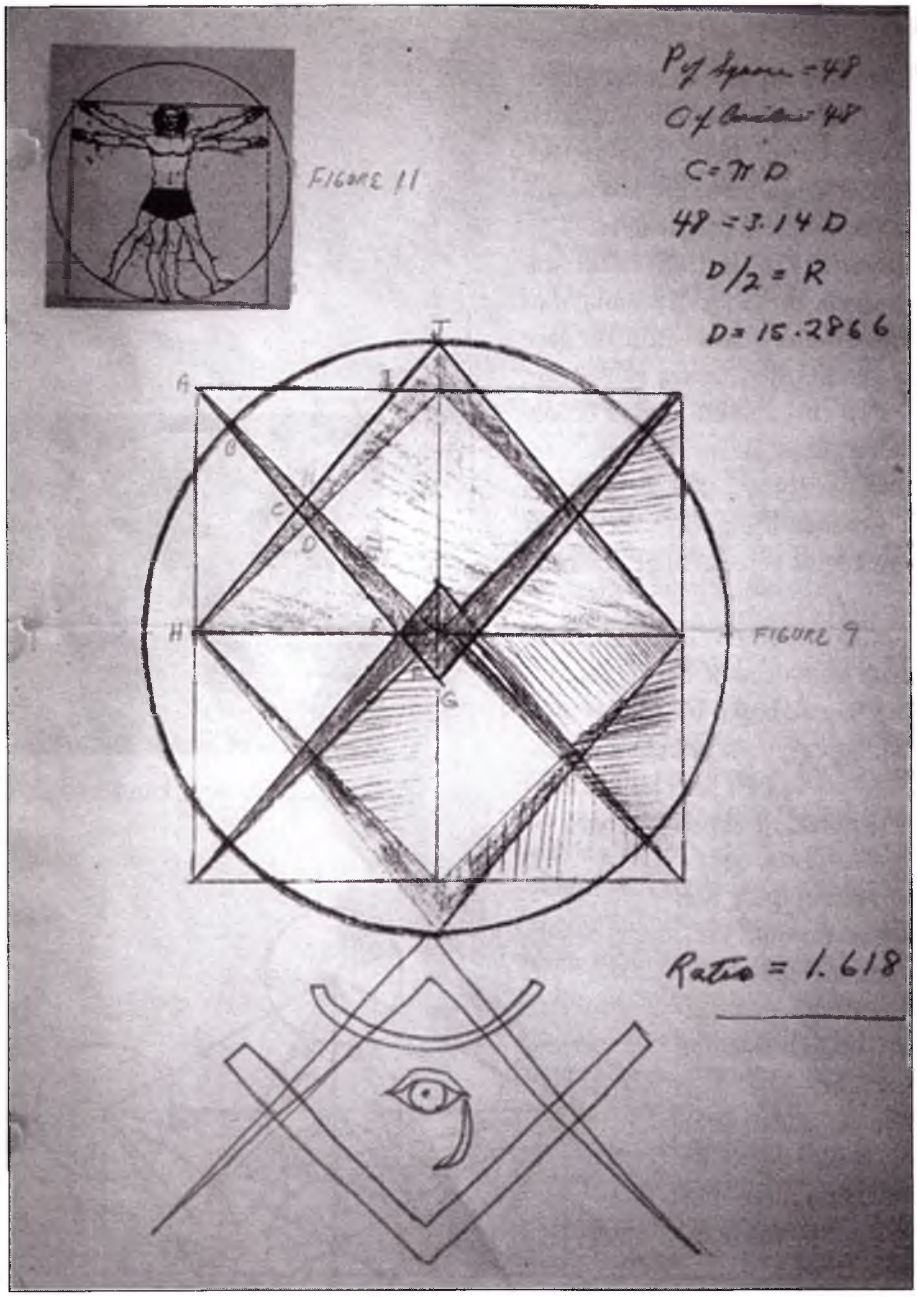

Şek.7-22 Mason'un çizimi.

Bu gerçekten de beni sarstı. Orada, bir süre donup kalarak adama baka kaldım, bunun nasıl olduğunu anlamaya çalışıyordum. Sonra fark ettim ki, gerçekten nasıl olduğu değil, ne olduğu önemliydi. Elini kavrayarak, "İçeri gir ve bana söylemen gereken bir şey varsa, ne olduğunu bilmek istiyorum" dedim. Böylece, bu çizimi yaptı (Şek. 7-22).

Önce kareyi, sonra karenin etrafına belli bir biçimde daireyi çizdi – bu, benim uzayda parlayarak gördüğüm şekildi! Bunun çok güzel bir tecrübe olacağını düşündüm. Kareyi dört bölüme ayırdı, sonra köşelerinden diğer köşelere ortadan geçerek çapraz çizgiler çizdi. Sonra, dört küçük kareye de çapraz çizgiler çizdi. Daha sonra, İ'den E'ye ve E'den J'ye çizgiler çizdi. Bundan sonra, İ'den H'ye ve H'den J'ye çizgiler çizdi. (E ve H, çapraz çizgilerin tam ortasından geçerek dairenin çevresiyle kesişme noktalarıdır.)

Bu noktaya kadar hiçbir problemim yoktu, ancak, sonra A'dan hiçbir yere (G) ve geri B'ye ve D'den hiçbir yere (F) ve geri C'ye bir çizgi çizdi. "Bir dakika, bu bana verilen kuralların içinde yok. Bu uymadı - burada hiçbir şey yok" dedim." O da, "Olsun, (A-G) ve (I-H) çizgileri birbirine paralel olduğu gibi (D-F) ve (J-E) çizgilerine de paraleldir" dedi.

"İyi de bu yeni bir kural. Bu daha önceden yoktu. Burada hiç bir şey yok demek istiyorum. Paralel çizgiler? – İyi, tamam dinliyorum" dedim.

Sonra bana her türlü şeyi anlatmaya başladı. İlk anahtarın, dairenin ve karenin çevrelerinin eşit olduğunu söyledi, bu benim size daha önce söylediğim konu. Daire ve kare, yukarıdan bakıldığında aynı görünür, Büyük Piramit'in tepesindeki geminin olduğu gibi.

Pi Oranı

Bana, pi oranından söz etmeye başladı – 1.618 (Üç haneye yuvarlanmıştır). Pi oranı çok basit bir ilişkidir. Bir çubuğunuz olsaydı ve üzerinde herhangi bir yere bir işaret koyacak olsaydınız, sadece iki yer, bu çizimde A ve B noktaları olan yerler, pi oranını gösterecektir (Şek. 7-23).

Hangi taraftan geldiğinize bağlı olarak, sadece iki yer vardır. Alttaki çizimde gösterilen, D'yi C'ye ve E'yi D'ye böldüğünüz takdirde, bu ilişkide , iki cevap da aynı olacaktır - 1.618... Böylece, uzun olan kısmı, kısa olan kısma böldüğünüzde, bu size 1.618 oranını verecektir. Tüm uzunluğu E'ye böldüğünüzde, yani, kısa olan kısma, yani D, aynı oranı elde ederiz. Bu, sihirli bir yerdir. Üniversitede matematik okumuş olmama rağmen, bu olay meydana geldiğinde, her nasılsa Pi oranı kafamdan uçup gitmişti. Hiç bir şey anlayamadım. Tekrar geriye dönüp bütün bunları çalışmalıydım.

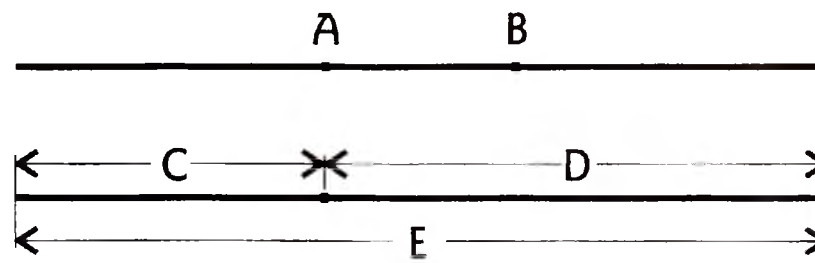

Şek.7-23 Pi oranları noktaları.

Bu adam, aynı zamanda, etrafında daire ve kare olan Leonardo'nun çizimini getirmişti, bu bana daha fazla bilgi veriyordu, bunu size sonra anlatacağım. Adama birçok soru sordum, çoğu zaman cevapları bilmiyordu, sadece "Bu iş böyle gider" veya "Bilmiyorum, biz bilmiyoruz."dedi. Bunu kesin olarak söyleyemem, ancak, Masonların bilgilerini büyük oranda kaybettiklerinden şüphe ediyorum. Bir zamanlar onların Mısırlılara çok benzer dahiyane fikirleri olmakla beraber her ikisinin de baş aşağı gittiğini düşünüyorum.

Gitmeden önce, kendi çiziminin altına, bir kare ve birinin sağ gözünü gösteren bir skeç (bk. Şek. 7-22) çizdi - Horus diyemiyorum çünkü kimin gözü olduğunu bilmiyorum - ve gitti. Adamı bir daha hiç görmedim. Adını bile hatırlamıyorum.

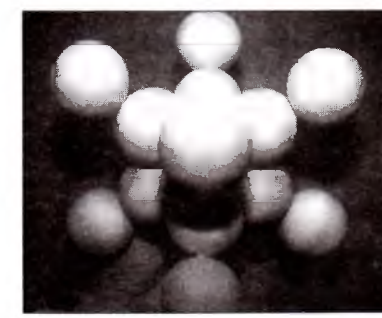

Şek.7-24 Üç boyutlu Metratron'un Küpü, tepe açı.

Anahtarın Metratron'un Küpüne Uygulanması

Masonlardan olan bu adam, daire ve karenin Metatron'un küpüne nasıl sığdığıyla ilgili soruya belli bir cevap vermedi. Aslında, Metratron'un küpünü görmüş olduğunu bile tahmin etmiyorum. Ancak, söylediği bir şey beni tetiklediği için ben de ne olduğunu anladım. Gider gitmez cevabı bildiğimi anladım. Bildiğiniz gibi, Metratron'un küpü gerçekten üç boyutlu bir objedir, düz bir obje değildir. Üç boyutlu olarak, Metratron'un küpü buna benzer (Şek. 7-24). Üç boyutlu olarak, küp içinde küptür. Döndürürseniz bu görüntüyü (Şek. 7-25), onun kare unsurunu elde edersiniz.

Şek.7-25 Üç boyutlu Metratron'un Küpü, kare açı.

Bunu, bir kez bunu yaptığınızda Şekil 7-26'daki şekil elde edilmiş olur. Bu noktada, dış unsuru bir kenara bırakabilirsiniz: tüm ihtiyacınız olan,

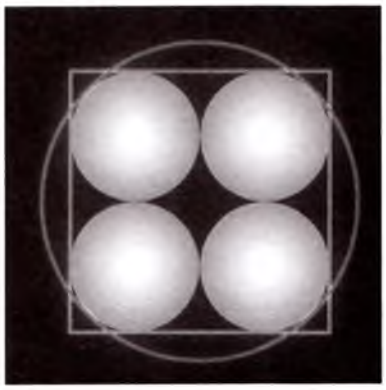

Şek.7-26 Metratron'un Küpü'nde daire ve kare.

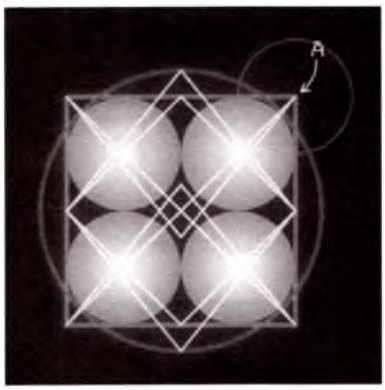

Şek.7-27 Yaşam Yumurtası üzerine Mason'un çizdiği çizgiler.

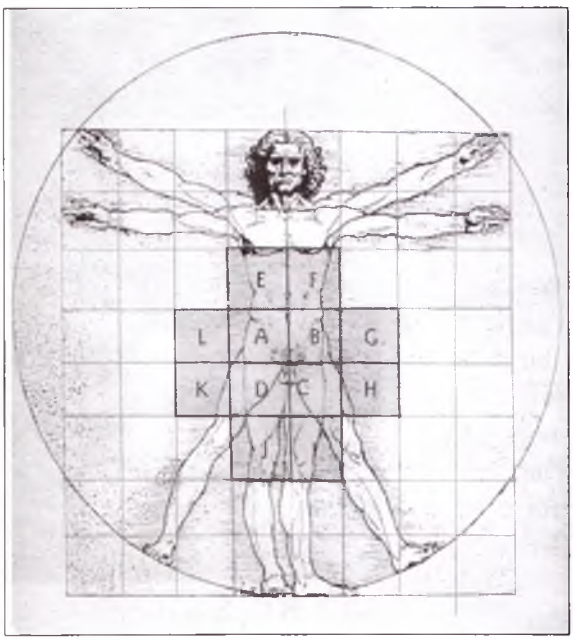

Şek.7-28 Leonardo'nun ünlü adamı (Kanon)

sadece, ilk sekiz hücredir. Bu sekiz hücrenin etrafında zaten, bir küre, zona pellucida vardır. Hücreler bir küp şeklindedir, böylelikle, her ikisinin de çevresine hem bir daire, hem de düz çizgi çizerseniz, elde edeceğiniz, meleklerin bana söylediği daire ve kare çizimdir. Çok mutluydum!

İki Konsentrik Daire / Küre

Sonra, dairenin ve karenin çevresini hesapladım - eşit değillerdi. Uzun süre sersemledim çünkü bulamadığımı düşünmüştüm. Yaklaşık üç yıl sonra anladım, bulmuştum, sadece, o zamanlar bulduğumu anlayamamıştım. Kutsal geometride, doğru gibi görünmeyen, ya da oluşturmak istediğiniz fikri yıkan bir şeyi bulduğunuz zaman, daha derine gitmelisiniz, çünkü çoğunlukla resmin tamamı henüz yoktur.

Keşfettiğim, zona-pellucida'nın da bir kalınlığı olduğuydu; bir iç, bir de dış yüzeyi vardır. Her zarın bir dış, bir de iç yüzeyi vardır ve zona pellucida'nın dış yüzeyini kullandığınızda, oranlar hemen hemen mükemmel Pi oranına gelir. Kusurlu olan miktar, aslında, denklemin bir parçasıdır. (Bunun ne olduğunu az sonra öğreneceksiniz.) Yaşam Çiçeği'nin etrafında iki çizgi olmasının nedeni budur – zona pellucida'nın iç ve dış dairesi. Böylece, şimdiden sonra, ne zaman bir karenin içinde dört daire gördüğünüzde, Yaşam Yumurtası'ndan söz ediyor olacağız; ilk sekiz hücre. Bunu böylece kabul edin.

Böylece bu çizimde görülen (Şek. 7-27), Mason'un çizdiği bütün çizgileri, nasıl dizileceklerini ve ne olacağını, sekiz hücre ile mukayese etmek için çizdim. Çizimin ortasında, dört kürenin ortasına yerleşecek daire ile ilgili, benim görebildiğim hiç bir şey yoktu, bu noktada şüphelendim. Ancak, karenin köşeleri (aslında bir küp), on altı hücre bölünmesindeki dış katmanın merkezlerini tam olarak belirliyordu - A noktasında olduğu gibi. Bu çok ilginç bir gözlemdi, böylece, daha fazla çalışarak ne anlama geldiğini görmeye uğraştım. Anlaşılan, melekler bu yoldan gitmemi istiyorlardı, ancak, benim bu yolun nereye gittiği ile ilgili hiçbir fikrim yoktu.

Vinci'nin Kanon'unu Çalışmak

Leonardo'nun bu çizimine daha yakından bakmaya karar verdim (Şek. 7-28). Ben, aynı zamanda sanat okuduğum için Leonardo'nun bir çok çalışmasını tanıyordum ve üzerine çalışmışım, ancak, ne kadar çok sanat eseri meydana getirmiş olduğunu sonradan fark ettim. Bu çizim, herhalde en tanınmış çalışmalarından biridir. Belki de, Mona Lisa ya da tanınmış diğer çalışmalarından bizim için daha önemlidir. Bu tür bir çizim, bir şey için standart oluşturur (bu durumda insan için bir standart) ve kanon adı verilir, insan kanon'u.

Bu çizimle ilgili benim dikkatimi ilk çeken şey, insanların çok şaşırtıcı bir şekilde bu resme aşina olduklarıydı. Örneğin, bir videoda saniyede otuz kare geçer, Leonardo'nun bu çizimini, bir an gösterseniz bile, insanlar derhal tanıyacaklardır. Orada önemli bir şey olduğunu biliyoruz, belki tam olarak ne olduğunu bilmiyoruz, ancak, bu biçimi hala koruyoruz. Bu çizimde, bizlerle ilgili inanılmaz miktarda bilgi var. Ancak aslında, bizle ilgili değildir. Bizim eskiden ne olduğumuzla ilgilidir, şu anda ne olduğumuzla değil.

Bu analize başlarken, kol ve gövdenin üzerindeki, göğüs kafesi boyunca giden, bacaklar ve boyuna kadar çizilmiş olan çizgilere dikkat edin. Kafa ise başka bir dizi çizgilerle bölünmüştür. Ayakların, hem 90 hem de 45 derecelik açılarla çizildiklerine dikkat edin. Leonardo'nun çiziminde, kollar düz dışa doğru ve bacaklar da düz aşağı doğru durduğunda, bedenin çevresinde bir küp ya da kare oluştuğuna dikkat edin. Bu karenin merkezi, tam ilk sekiz hücrenin bulunduğu yerdedir, ki bu da bedeninizin merkezindeki bir başka kare ya da küptür. İlk sekiz hücrenin etrafındaki küçük ve yetişkin bedenin etrafındaki daha büyük olan küp şekline dikkat edin.

Leonardo'nun adamı gibi, kollar dışa doğru uzatılmış bir şekilde ayakta durduğunuzda, karenin eni ve boyu arasında bir fark oluşur. Bilgisayarlarla yapılan çalışmalarda, yüzden fazla insanı ölçerek, kolların uzatılmış durumdaki genişliği ile boy arasında, inç'in (2.54 cm) on binde biri kadar bir fark olduğunu göstermişlerdir. Uzun süre, bu durumda neden orada bir fark olduğunu anlayamama rağmen, sanırım şimdi biliyorum. Bu, yaşamın temelini almış olduğu Fibonacci dizilimi ile ilgilidir. Kısa bir süre sonra, bunu göreceğiz.

Bacaklarınızı, Leonardo'nun çiziminde dışta duran bacaklar gibi yana açıp, kollarınızı da dışa ve yukarı doğru uzattığınızda, merkezi göbeğinizde olan, mükemmel bir daire ya da küre bedeninizin etrafına tam olarak yerleşir. Bunu yaptığınızda, daire ve kare altta birbirine değer. Dairenin merkezini karenin merkezine kaydırdığınız takdirde, Büyük Piramit ile savaş gemisinin üst üste bindirilmiş olduğu çizim ve Mason'ların yaptığı çizim gibi, daire ve kare senkronize olacaktır. Bu, yaşamın en temel sırlarından biridir.

Leonardo'nun çizimlerinin kopyalarını ölçtüğünüzde, dairenin gerçekte oval, karenin de dikdörtgen olduğunu bulursunuz. Defalarca katlanıp kopyalandıklarından, hepsinde farklıdır. Ancak, orijinalinde, kusursuz çizimde, bilek çizgisinden eldeki en uzun parmağa olan ölçü, başın tepesinden iki merkez aynı hizaya getirildiğinde dairenin en üst noktasına eşittir; bu uzunluk göbek ve karenin merkezi arasında olanla da aynıdır. Yani, iki merkezi bir araya getirdiğinizde, her şey hizaya girmektedir.

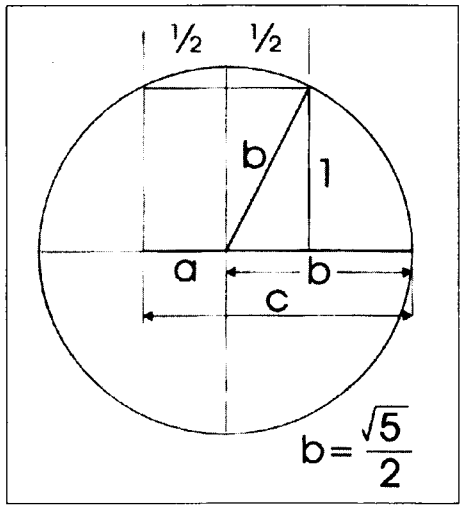

Şek.7-29 İnsan bedeni için Pi oranı tablosu.

$$\frac{b}{a} = \frac{b+a}{b} = \frac{c}{b}$$

$$b^2 = a^2 + 1^2 = (½)^2 + 1 = ¼ + 1 = \frac{5}{4}$$

$$b = \frac{\sqrt{5}}{2}$$

$$c = a + b = ½ + \frac{\sqrt{5}}{2} = \Phi$$

$$\Phi = 1.6180339...$$

Şek.7-30 Pi oranı denklemi.

İnsan Bedenindeki Pi Oranları

Ben tam bunu keşfederken, bu geometrik formların bedenimizin içinde olduğu gibi dışında da olduğunu düşünmeye başladım. Meleklerin söylediği ve beni gerçekten çok etkileyen şeylerden biri, insan bedeninin, evrenin ölçüm çubuğu olduğuydu - evrendeki her şey, bedenlerimiz ve etrafındaki enerji alanları ile ölçülebilir. Pi-oranın Mason için çok önemli bir unsur olması ve bu konudan sürekli bahsetmesi nedeniyle, ben de bunun insan bedeninde nerede olduğunu anlamak istedim.

Onu buldum ve tabii ki, başka kişiler de bulmuşlardır. Şekil 7-29'da gösterilen karenin, Leonardo'nun çiziminde bedenin etrafında gösterilen kare gibi olduğuna ve kareyi ikiye bölen çizginin, bedenin merkez çizgisi olduğuna dikkat edin. Aynı şekilde, b çizgisinin sadece karenin yarısının çapraz çizgisi değil, aynı zamanda dairenin de yarı çapı olduğuna dikkat edin.

Eğer bunun matematiksel yönüyle ilgiliyseniz, pi-oranının bedenin etrafındaki geometrik enerji alanlarında bulunduğunun kanıtını, en azından bu ilişki için, Şekil 7-30'da görebilirsiniz. Bedenin içinde ve dışında, daha bir çok pi-ilişkileri bulunmaktadır.

Görebileceğiniz gibi, pi-oranı = 1 bölü 2 artı karekök 5 bölü 2 dir. Bunu bilgisayarınıza yüklediğiniz takdirde, transandantal (insan bilincinin sınırını aşan) bir sayı olan pi'nin, bilgisayarınızın hafızası tükenene kadar devam edeceğini göreceksiniz. Bu konunun bir çoğunuzu ilgilendirmediğini biliyorum, bu bilgileri aranızdaki bir kaç kişi için verdim.

Aklıma gelmişken, size şu bilgiyi de vereyim. Kutsal geometri çalışırken, çapraz çizgilerin formlardaki bilgiyi açığa çıkaran temel anahtarlardan biri olduğunu anlayacaksınız (gölgelere ilave olarak, iki boyutluyu üç boyutluyla ve dişiyi erkekle kıyaslarken, vb). Asla yanılmaz.

Sanırım, takipçilerine göbeklerini kullanarak düşünmelerini söyleyen Buda idi. Her kim idiyse, çalışmalarıma devam ettikçe, göbeğin gözle görülenden ötede bir anlamı olduğunu anlamaya başladım. Daha sonra, Buda'nın sözlerini bildikleri tahmin ettiğim kişiler tarafından yazılmış tıbbi bir kitap buldum. Kitapta, göbek ile ilgili muazzam miktarda araştırma var. Geometrilere göre, ideal olarak, göbek, baş ile ayak arasındaki pi-oranının olduğu yerdedir. Bu, bir çok kitapta görülen bir açıklamadır.

Yazarlar, bebek doğduğunda, göbeğin bedenin tam geometrik merkezinde olduğunu bulmuşlar. Hem erkek hem de dişi bebekler yaşama bu şekilde başlıyorlar, ancak, büyüdükçe göbek de başa doğru hareket ediyor. Pi orana doğru yukarı çıkıyor ve yukarı devam ediyor. Sonra, tekrar pi-oranın altına iniyor ve gelişme çağı boyunca da orada salınım yaparak kalıyor. Yaşların ne olduğunu bilmiyorum, ancak, bu hareketler ve bölgeler belirli yaşlarda oluşmaktadır. Ne erkekte, ne de dişide, hiçbir zaman tam pi-oranda durmaz, ancak, doğru hatırlıyorsam, erkek göbeği pi-oranının biraz üstünde, dişi göbeği ise pi-oranının hemen altında kalır. Dişi ve erkek noktaların ortalamasını aldığınızda, kusursuz pi-oranı, bulursunuz.

Böylelikle, Leonardo'nun çizimi bir erkeğe ait olmasına rağmen, pi-oranında olduğu varsayılmaktadır, ancak, tabii ki, doğada böyle değildir.

Da Vinci, bedenin etrafına bir kare çizdikten sonra, ayaktan en uzun parmağın ucuna kadar bir çapraz bir çizgi, sonra da, göbekten karenin kenarına kadar paralel bir çizgi çizdiğiniz takdirde, bu yatay çizginin, ayaktan başa uzanan çapraz çizgiyi, aynı kafadan ayağa gelen çapraz çizgi gibi tam olarak pi oranında kestiğini bulmuştur (Şek.7-31). Onun mükemmel noktada olduğunu varsayarsak - erkek için biraz yukarıda ve dişi için hemen altında olduğunu düşünmeksizin – bu, insan bedeninin tepeden aşağıya, daha önce belirttiğim gibi pi oranlarına bölünmüş olduğu anlamına gelir. Bu çizgiler, insan bedeninde, sadece pi oranlarının olduğu yerlerde olsalardı, bu, sadece ilginç bir gerçek olarak kalırdı. Ancak, gerçek, pi oranının bedende binlerce noktada olduğu ve bunun sadece bir tesadüf olmadığıdır.

İşte, insan bedeninde pi oranının bulunduğu bazı yerler (Şek. 7-32). Alttaki çizimde gösterildiği gibi, parmaktaki her kemiğin uzunluğu bir sonraki kemiğe pi orandadır. Aynı oran, tüm el ve ayak parmaklarınızda vardır. Bu oldukça ender rastlanan bir ilişkidir, çünkü, bir parmağın diğerinden uzun oluşu, rasgeleymiş gibi gözükse de, öyle değildir - bedendeki hiçbir şey rasgele değildir. Parmaklarda, A'dan B'ye, C'ye, D'ye ve E'ye işaretlenmiş mesafelerin hepsi pi oranda olduğu gibi, F'den, G'ye ve H'ye olan parmak boğumlarının arasındaki mesafe de pi orandadır.

Elinizin uzunluğu ile kolunuzun alt bölümünün kemiğinin uzunluğunu, kolun alt kemiğinin uzunluğu ile üst kol kemiğinin uzunluğunu kıyasladığınızda, aynı pi oranı görürsünüz. Ya da, ayağınızın uzunluğu ile alt bacak kemiğinin uzunluğunu ve o kemiği üst bacak kemiğinizle kıyaslayın. Pi oranı, tüm kemik yapısında, her yerde ve her şekilde vardır. Genellikle, bir şeyin eğildiği ya da yön değiştirdiği yerlerdedir. Beden de bunu, bir kısmın diğerine oranı şeklinde, aritmetik orantısal bir biçimde yapmaktadır. Bunların üzerine çalıştığınızda, sürekli şaşkınlığa sürükleneceksiniz.

Şekil 7-33, pi oranını göstermenin bir başka yoludur. Bir eğri yaparsınız ve böylelikle, bir eğrinin diğeri ile nasıl bağlantılı olduğunu ve insan bedenine dizilmiş pi-oranlarını görürsünüz. Bu, Gyorgy Doczi'ninThe Power of Limits kitabından. Bu kitabı çok tavsiye ederim. Dikkat ederseniz, bu erkek şekilde, göbek noktası çizgisini, gerçek pi oranının olduğu yerden, göbeğin biraz üstünden çizmiştir. Bunu biliyormuş, benim okuduğum çok az insan bunu anlamıştır.

Bu Grek heykelden söz etmek istiyorum. Grek'ler bu pi oranları anlayışının oldukça farkındaydılar. Mısırlılar ve kadim zamanlardaki pek çok başkaları da öyle. Böyle bir sanat eseri yarattıklarında, beyinlerinin her iki tarafını da aynı anda kullanmaktaydılar. Sol beyinlerini her şeyi çok dikkatlice ölçmek için kullanırlardı - öylesine değil, gerçekten büyük bir dikkatle demek istiyorum. Her şeyin, pi oranına göre, tam ve matematiksel olarak doğru olduğundan emin olmak için ölçümler yaparlardı. Aynı za-

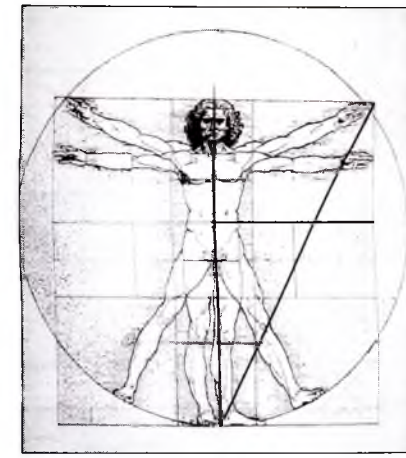

Şek.7-31 Daha fazla çizgilerle Leonardo'nun çizimi, çizgilerden biri (yatay çizgi) dikey ve çapraz çizgilerin her ikisini de pi oranı noktasında kesiyor.

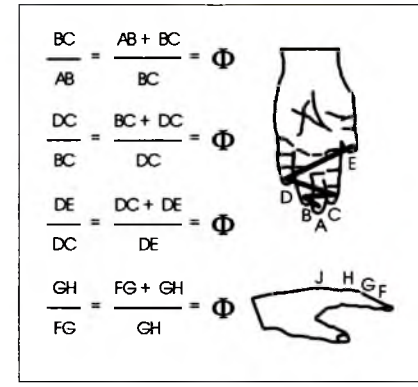

Şek.7-32 İnsan bedenindeki pi oranları.

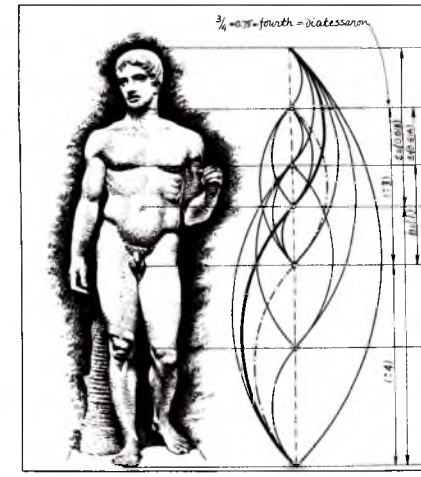

Şek.7-32 İnsan bedenindeki pi oranları.

manda, istedikleri kadar yaratıcı olabilmek için de, sağ beyinlerini kullanırlardı. İstedikleri her ifadeyi yüze yerleştirebilir, heykeli bir şey tutar şekilde gösterebilir ya da ne istiyorlarsa onu uygulayabilirlerdi. Grek'ler sol ve sağ beyinlerini birleştirmişlerdi.

Romanlılar, eski Yunan'ı ele geçirdiklerinde, kutsal geometri hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Grek'lerin inanılmaz sanatını gördüler ve kopyalamaya çalıştılar, ancak, Grek sanatını, Romanlıların eski Yunan'ı fethettikten sonraki sanat eserleri ile kıyaslarsanız, Roma sanatı amatörler tarafından yapılmış gibi görünür. Romalı sanatçıların yaptıkları da başarılı olmasına rağmen, her şeyi ölçmeleri gerektiğini - bedenin bu kadar

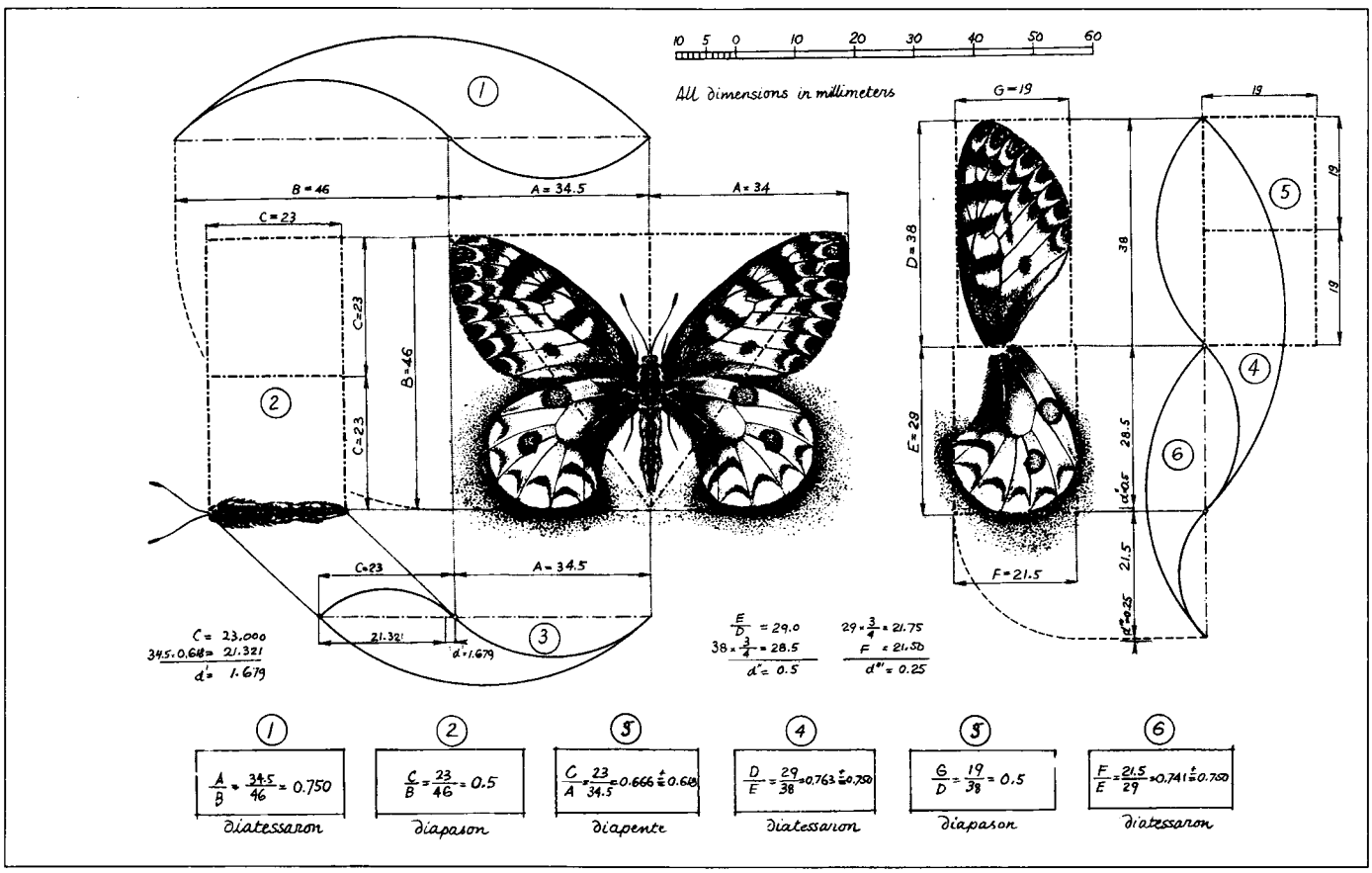

Şek.7-34 Kelebeklerdeki pi oranları.

gerçekçi görünmesi için bu çeşit bir mükemmellik olması gerektiğini bilmiyorlardı.

Tüm Bilinen Organik Yapılarda ki Pi Oranı

Pi oranı matematiği, sadece insan yaşamı için değil, bilinen tüm organik yapılar için de geçerlidir. Bunu, kuyruklarındaki her küçük bölümün pi oranı olan kelebeklerde (Şek. 7-34) ya da sineklerde (Şek.7-35) de görebilirsiniz. Sineğin bölümlerinin uzunluğu pi oranını oluşturur. Bu resim-

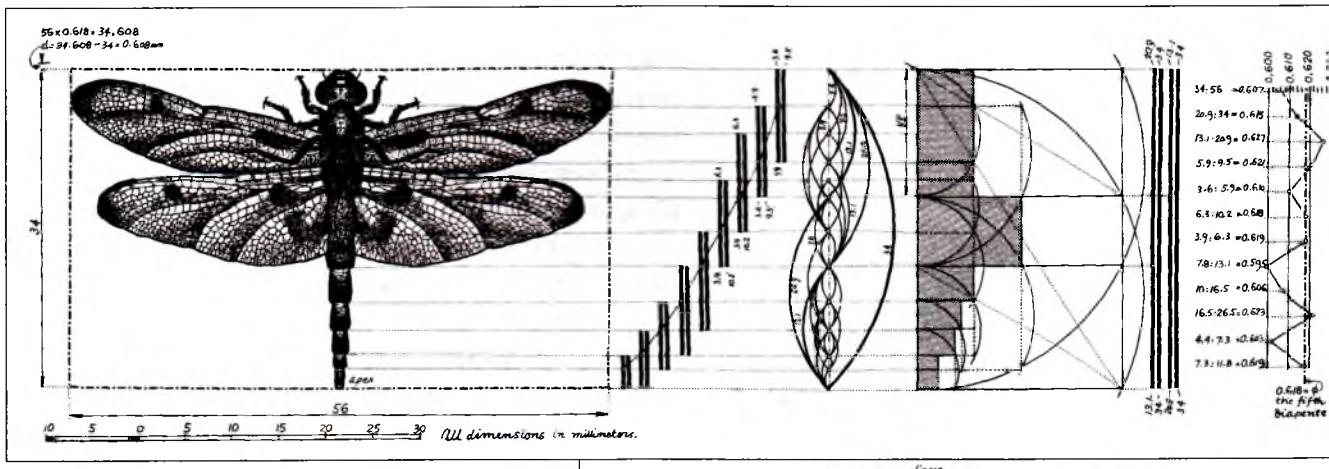

Şek.7-35 Yusufçuktaki pi oranları.

leri çizen kişi tek bir şey üzerine odaklanmış, ancak, siz her bacaklardaki her bükülme yerine, kanatların enine ve boyuna, kafanın ölçüsünün eni ve boyu ile olan orana - her şeye bakabilirsiniz. Böyle devam ederek, baktığınız her yerde pi oranını bulmaya devam edebilirsiniz.

Bu kurbağa iskeletinde (Şek. 7-36), nasıl her bir kemiğin, aynı insan bedenindeki gibi, pi oranı düzeninde olduğuna dikkat edin.

Balıklar, gerçekten inanılmaz varlıklardır, çünkü, balıklarda pi oranı varmış gibi görünmediği gibi çok fazla tür balık da vardır. Ancak, onları incelediğinizde, pi oranının onlarda da olduğunu görürsünüz (Şek. 7-37).

Diğer bir evrensel ölçüm, daha önce söy-

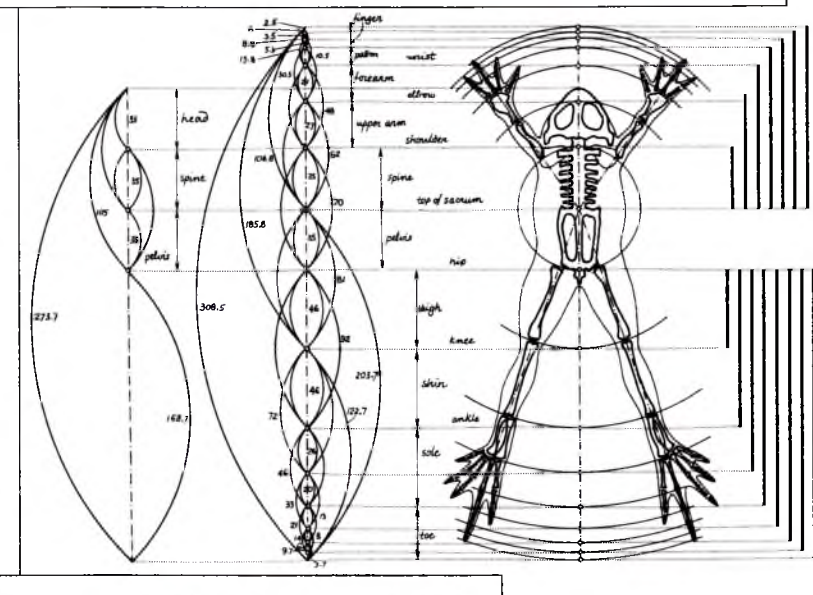

Şek.7-36 Fare iskeletindeki pi oranları.

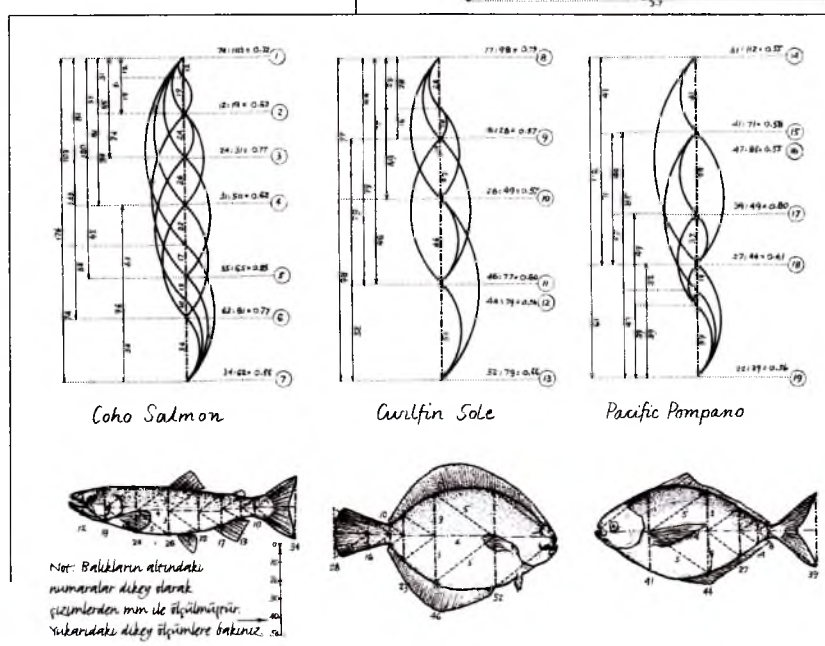
Coho Salmon
Curlfin Sole
Pacific Pompano
Not: Balıkların altındaki numaralar dikey olarak çizimlerden mm ile ölçülmüştür. Yukarıdaki dikey ölçümlere bakınız.

Şek.7-37 Balıktaki pi oranları.

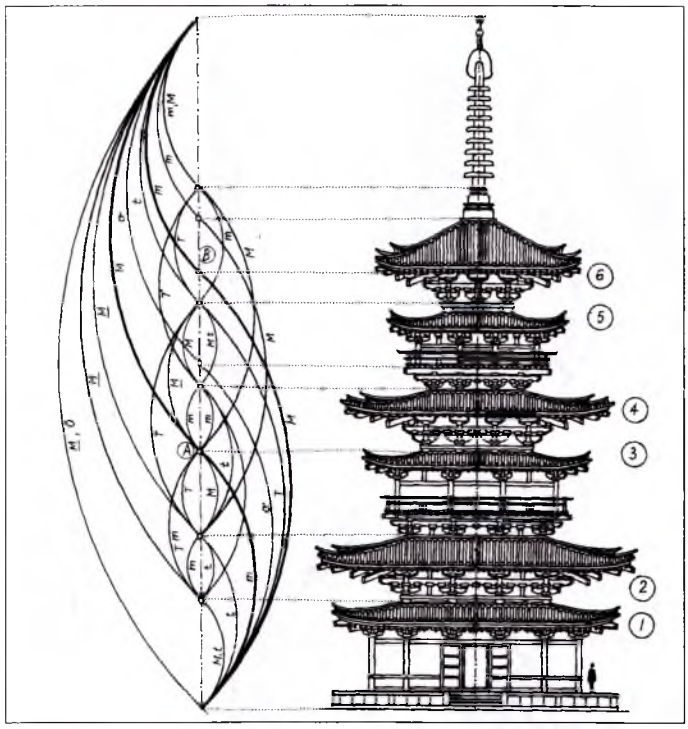

Şek.7-38 Japonya'daki Yakushiji Tapınağı pagodası.

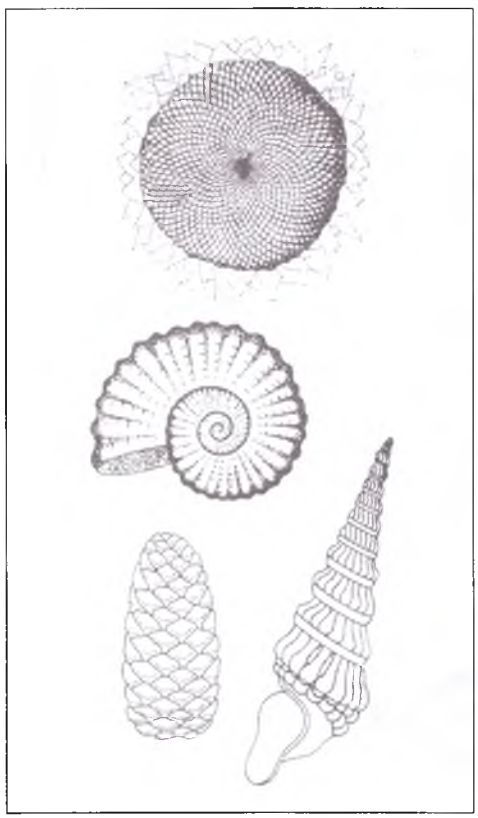

lediğim, 7.23 santimetre olan evrenin dalga boyudur. Bu dalga boyuna, gözlerinizin arasındaki mesafe gibi, bedenin her tarafında rastlanır; ancak, pi- oranı, diğerlerinden çok daha sık görülmektedir.

Bir kez, her tür için ölçüler belirlendikten sonra, bu tür için yapılan tüm diğer ölçümler pi oranı devam eder. Başka şekilde ifade edersek, insan yapısında belirli olasılıklar vardır ve bir kez bedenin bir bölümü için bir ölçü belirlendiğinde, bu ölçü, bir sonrakinin ölçüsünü de belirler ve bu şekilde devam edip gider. Yakında size Lucy Lamy'nin Mısır'da bir binayı bir ufak moloz parçasını ölçerek nasıl yeniden inşa ettiğini anlatacağım. Onun kullandığı yöntem şuydu: İlk parçanın ölçüsünü bir kere belirledikten sonra, sonraki her parçanın ona pi oranıyla bağlantılı olacağını biliyordu.

Pi orantıları, bu Japon pagoda mimarisinde kullanılmıştır (Şek. 7-38). Bu, yaratıcılıkla ilgili anlatmak istediğim başka bir noktaya ışık tutmaktadır. Bu yapının dizaynını ve inşaatını yaparlarken, çizimde gösterilen çizgilerle uyumlu olabilmesi için, her bir mesafeyi - her tahtayı nereye yerleştireceklerinden, en tepedeki küçük topu nereye koyacaklarına kadar her şeyi - dikkatle ölçtüler ve böylece, uyum içinde, tutarlı ve bizim üzerinde çalışmakta olduğumuz ilişkileri oluşturdular. Kontrol edildiği takdirde, kapıların ölçüsü, pencereler ve her küçük ayrıntının, pi orantıları ya da diğer kutsal geometri temeline dayalı çıkacağından eminim.

Bütün dünyada, diğer klasik mimariler de aynı prensibi kullanmıştır. Grek Parthenon, Japon pagodasından oldukça farklı görünür, ancak, aynı matematikleri içermektedir. Büyük Piramit her ikisinden de farklı görünür, ancak, o da aynı matematikleri ve çok daha fazlasını içerir. Söylemek istediğim, sol beyninizin bu matematikleri anlayıp kullandığı ve yaratıcılığı engellemediğidir. Hatta arttırabilir bile.

Altın Aritmetik Ortalama Dikdörtgenleri ve Bedenin Etrafındaki Spiraller

Hayatta var olan diğer bir kutsal form da spiraldir. Nereden geldiğini merak edebilirsiniz. Biz bir spiralin içinde yaşamaktayız - spiraller çizen kolları olan bir galakside. Çevredeki sesleri dinlemek için spiralleri kullanırsınız, çünkü, kulaklarınızdaki küçük cihaz spiral şeklindedir. Doğanın her yerinde spiraller vardır. Ne kadar çok bakarsanız, o kadar fazlasını görürsünüz. Spiraller çam kozalaklarında, ayçiçeklerinde, bazı hayvanların boynuzlarında, deniz kabuklarında, papatyalarda ve daha birçok bitkide bulunur. Elinizi açın, dikey olarak öne uzatın ve baş parmağınız yüzünüze bakacak şekilde tutun, elinizi yumruk yapmak üzere yuvarladığınızda önce küçük parmağınızın kıvrılmaya başlayacaktır. Bu hareket, bir Fibonacci spiralinin izlerini taşır. Bu, çok çok özel bir spiraldir.

Spiraller nereden gelirler? İnandıklarımız doğruysa, bir yeren geliyor olmalılar ve orijinal sistemin dinamiklerinden, Yaşam Çiçeği'nden, türemiş olmalılar. Tüm yapmanız gereken, insan bedenine, pi oranı elde ettiğimiz şablona geri dönmek (Şek.7-30). Çapraz bir çizgiyi düz yatırırsanız ve yeni bir çıkma ile dikdörtgene tamamlarsanız, Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni elde edersiniz - Altın Aritmetik ortalama Spiralinin kaynağı .

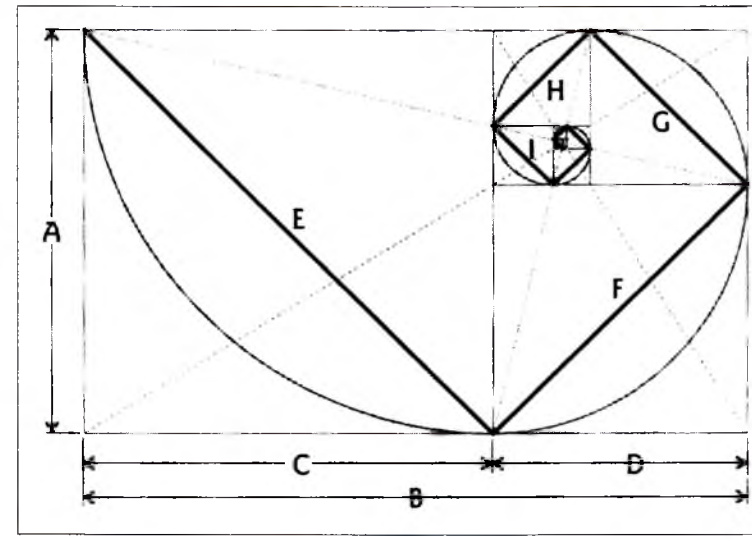

Şek.7-39 Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni ve dişi ve erkek spiraller.

Bu çizimin (Şek. 7-39) en dışındaki dikdörtgene, Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni denir ve yukarıdaki ile aynıdır. Diğer bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni elde etmek için tüm yapacağınız, bu dikdörtgenin kısa kenarını ölçerek (A kenarı), bu mesafeyi uzun kenarda (B kenarı) işaretlemektir, bu bir kare (eşit kenarları ile , A = C) oluşturur. Geriye kalan alan (D) ise diğer bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgenidir. Sonra, tekrar kısa kenarı alıp, uzun kenara işaretleyerek diğer bir kare elde edersiniz ve yine geride kalan alan, Altın Aritmetik ortalamada bir dikdörtgendir. Bu sonsuza kadar devam edebilir. Her yeni oluşan dikdörtgenin 90 derece döndüğüne dikkat edin. Her dikdörtgene çapraz çizgiler çizerseniz, kesişme noktaları, oluşturdukları spiralin tam merkezi olacaktır. Çapraz çizgilerin nasıl daha fazla bilgi elde etmenin anahtarı olduğunu görebilirsiniz: F çizgisi, E çizgisine Altın Aritmetik ortalama oranındadır ve içe doğru devam eder. F , E'ye ne ise G de F'ye, H de G'ye ve I da H'ye aynısıdır diyebiliriz ve bu böyle devam eder. Başka tür spiraller de olmakla beraber, Altın Aritmetik ortalama spirali en üstünüdür.

Şek.7-40 Leonardo'nun kanonu ve spiral.

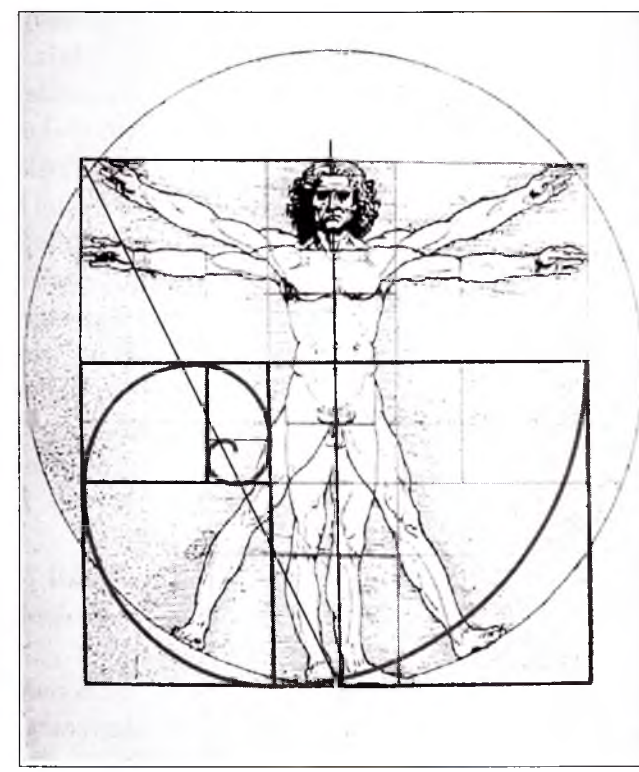

Erkek ve Dişi Spiraller

Altın Aritmetik ortalama dikdörtgenlerinde hareket eden iki tür enerji vardır. Enerjilerden biri, karenin bir tarafından diğer tarafına giden çapraz çizgilerdir, 90 derecelik dönüşler yaparak hareket ederler ve burada siyah ile gösterilmiştir. Bu, erkek enerjidir. Dişi enerji, merkeze doğru kıvrılarak giden çizgidir ve burada gri ile gösterilmiştir. Böylece, logaritmik dişi Altın Aritmetik ortalama spiralinin yanı sıra bir de, pi oranda 90 derecelik dönüşler yapan ve düz çizgiler kullanan erkek spiral vardır. Size göstereceğim çalışmaların çoğunda erkek unsuru inceliyor olacağız, ancak, dişi unsurun da her zaman orada olduğunu hatırlayın.

Bazı kitaplar, da Vinci'nin adamının (Şek. 7-40) göbek hizasından yatay bir çizgi çizildiğinde, alt tarafta kalan par-

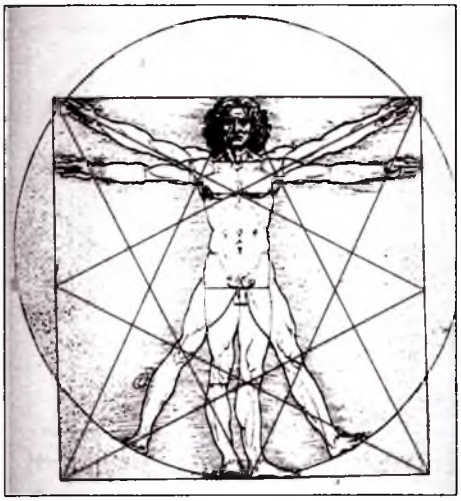

Şek.7-41 Karenin karşıt kenarlarındaki her köşeyi merkeze bağlamak üzere çizilen çapraz çizgiler.

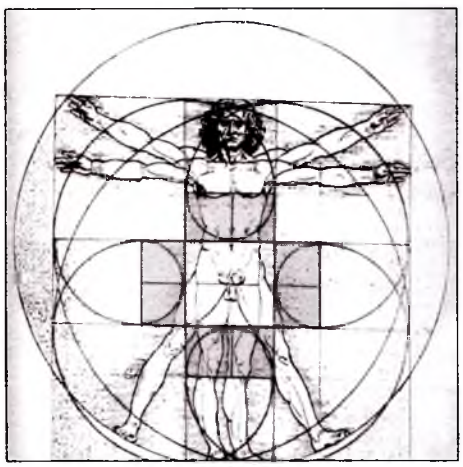

Şek.7-42 Spiraller ve ilk sekiz kare.

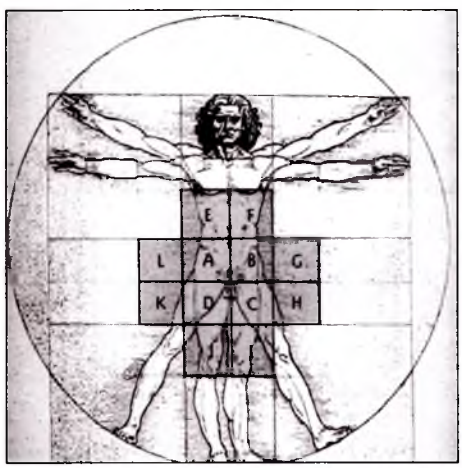

Şek.7-43 Leonardo'nun çevreleyen ağı.

çanın bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni olduğunu; ve büyük karenin üst köşesinden ayakların ortasına kadar bir çizgi çizildiğinde (karenin diğer tarafının merkezi), şekilde gösterildiği gibi, Altın Aritmetik ortalama spiralinin tam merkezinden yarı çapraz bir çizgi geçecektir. Daha önce, Şekil 7-39'da yaptığımız gibi, gittikçe küçülen Altın Aritmetik ortalama dikdörtgenleri çizdiğiniz takdirde, bir spiral yaratabilirsiniz. Bu konuda bir kaç kitap okudum ve bunun hemen hemen doğru olduğuna inanıyorum. Tabiat Anayı gerçekten tanımak istiyorsanız, olmaya devam eden başka bir şeyi anlamanız bu açıdan önemlidir.

Hatta, yapay olarak üretilmedikleri takdirde, hiç bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni ya da spiralinin var olmadığına ikna olmuş durumdayım. Doğa, Altın Aritmetik ortalama Dikdörtgeni ya da spiralini kullanmaz, çünkü, nasıl kullanacağını bilmez. Doğanın Altın Aritmetik ortalama spiralini bilmemesinin nedeni, bu spiralin sonsuza kadar içe doğru kıvrılarak devam edeceğidir, belki kalem kağıt kullanarak değil, ancak, teknik olarak, sonsuzluğa kadar sürecek olduğudur. Aynı şekilde, dışa doğru de sonsuza kadar devam eder, çünkü, her hangi bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeninin en uzun kenarını alıp, daha büyük bir Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni elde etmek üzere kare yaptığınızda, bunu sonsuzluğa kadar sürdürebilirsiniz. Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeninin başlangıcı ya da sonu yoktur, içe ya da dışa doğru sonsuza kadar sürer gider.

Bu, Tabiat Ana için bir problemdir. Yaşam, başı ve sonu olmayan bir şeyle nasıl baş edeceğini bilemez. Sonu olmayan bir şeyle belki biraz baş edebiliriz, ancak, başlangıcı olmayan bir şeyi düşünebilmek zordur. Bunu zihninizde canlandırmaya çalışın – başlangıcı olmayan bir şey. Bu bizim için zordur, çünkü, bizler geometrik varlıklarız ve geometrinin merkezleri, başlangıçları vardır.

Yaşam bununla nasıl başa çıkacağını bilmediği için, hile yapmanın bir yolunu keşfetmiştir. Birlikte yaratacak başka bir spiral bulmuştur. Yaşam, bunu öylesine güzel dengeleyen bir matematik sistemi bulmuştur ki farkı anlayamazsınız. Kitaplar, Şekil 7-40'daki Leonardo çizimindeki spiralin, Altın Aritmetik ortalama spirali olduğunu söyler, ancak, bu doğru olamaz. Ayrıca, burada sadece bir küçük spiral değil – insan bedeninin etrafında dönen, mümkün olan her yarı çapraz çizgiye bağlanan ve her Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni için bir adet olmak üzere sekiz tane spiral vardır (Şek. 7-41). Bu çizim, insan bedenini kesen sekiz tanesini göstermektedir.

Şekil 7-42, bedendeki ilk sekiz hücre ile aynı şekli ve merkezleri olan ve merkezleri bedenin etrafındaki sekiz spirali göstermektedir, öyle değil mi?

Leonardo, bu küçük çizgileri bedenin çevresinde ve üzerinde bir ağ oluşturacak şekilde çizmiştir (şek. 7-43). Merkezde dört kare (A, B, C ve D, saat yönüne) ve onları çevreleyen sekiz kare (E –L arası) vardır. Bu dış

sekiz kare, Şekil 7-41'deki sekiz yarı çapraz çizginin bedeni kestiği ve Şekil 7-42'deki spirallerin başladığı yerdedirler. Böylece, ilk sekiz hücrenin tam etrafında merkezlenmiş, bedenin çevresinde sekiz, ortada merkezi dört kare bulunmaktadır. Yaşam ne kadar da müthiş, değil mi?

Leonardo'nun çiziminde bunlar dikkatimi çektiğinde, bu ilişkide çok önemli bir şeyler olmalı diye düşündüm. Doğada, Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni ya da spirali diye bir şey olmadığını fark ettiğim zaman, bu spirallerin biraz daha farklı bir şeyler olabileceklerinden şüphelenmeye başladım. Gerçekten de öyleydiler – biraz farklı.

Bu spirallerin doğasının Fibonacci olduğunu anladım; bunu bir sonraki kısımda inceleyeceğiz. Daha büyük resme bakıldığında, bu ilişkideki çok çarpıcı bir şey ortaya çıkana kadar, Altın Aritmetik ortalama ve Fibonacci spirallerinin arasındaki farkı anlamak basit ve önemsiz gibi görünebilir. Dünyandaki 83,000 kutsal alanın neden ve ne amaçla inşa edildiklerini, bu farkı kavramadan anlamak mümkün değildir.

SEKİZ

Fibonacci
Çift Kutupluluğun Uzlaşması

Fibonacci Dizilimi ve Spiral

Vinci'nin kanonu etrafındaki sekiz spiralin neden Altın Aritmetik ortalama spiralleri olmadığını anlamak ve ne olduklarını bulmak için başka bir kişiye gitmemiz gerekiyor - bu insan, Leonardo da Vinci değil, Leonardo Fibonacci . Fibonacci, da Vinci'den yaklaşık 250 yıl önce yaşamıştır. Hakkında okuduklarıma göre, sık sık meditasyon halinde, manastırda inzivadaymış. Ağaçların arasında, ormanda yürüyüş yaparken meditasyon yapmayı çok severmiş. Ancak, aynı anda sol beyninin de aktif olduğu anlaşılıyor, çünkü, bitki ve çiçeklerin sayısal ilişkileri olduğu dikkatini çekmeye başlamış (Şek. 8-1).

Şek.8-1. Bitki gelişiminde Fibonacci dizilimi.

Çiçek taç yaprakları, yaprak ve tohum şablonları belirli sayılara denk gelirler. Sanırım, bu listedeki çiçekler, onun görmüş olduğu çiçeklerdir. Zambak ve irislerin üç taç yaprağı, düğün çiçeği, hazeren çiçeği, haseki küpesinin (Şek. 8-1'de sağ üst köşedeki çiçek) beş taç yaprağı olduğunu fark etmiş. Bazı hazeren çiçeklerinin 8, kadife çiçeklerinin 13 ve yıldız çiçeklerinin 21 adet taç yaprağı vardır. Papatyaların hemen her zaman, 34, 55 ya da 89 adet taç yaprakları olur. Doğanın her tarafında, bu aynı sayıları tekrar tekrar görmeye başlamış.

Bu küçük bitki (Şek. 8-2), gerçekte var olmaz; biz bunu iskambil kartlarını karıştırır gibi bilgisayar grafiklerini kullanarak yaptık. Bu resim, sneezewort adı verilen bir bitkiden esinlenerek yapıldı, biz sadece bu bitkiye uyumlu bilgisayar grafiğini hazırladık.

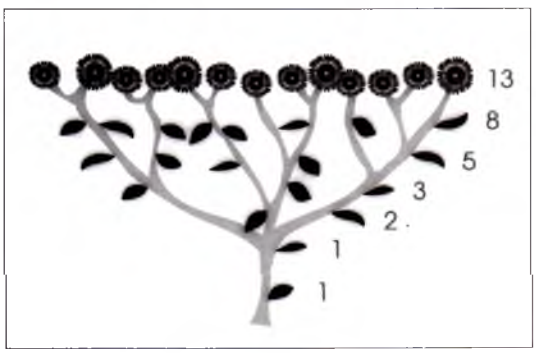

Şek.8-2. Bilgisayarla hazırlanmış sneezeworth.

Fibonacci, sneezewort bitkisi topraktan ilk çıktığında, sadece bir yaprak, sadece tek bir yaprak geliştirmiş olduğunu fark etti. Uzadıkça , gövdesinde bir yaprak daha, biraz daha büyüyünce iki yaprak, sonra üç, sonra beş, sonra sekiz ve sonra on üç yaprağı olmuştu. Muhtemelen "Bunlar, diğer çiçeklerin taç yapraklarında devamlı gördüğüm sayılarla aynı - 3, 5, 8, 13" demiştir.

Zamanla, bu 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89... dizilimi, Fibonacci dizilimi olarak bilinir oldu. Bu dizilimde üç ardışık sayı verildiğin-

de, şablonun farkına varırsınız; sadece iki ardışık sayıyı toplayarak bir sonraki sayı bulursunuz. Nasıl çalıştığını görüyor musunuz? Bu çok özel bir dizilimdir. Yaşamda çok önemlidir. Neden önemlidir? Bu, neden önemli olduğuyla ilgili benim yorumum, ancak, bunu sizlere göstermek için elimden gelenin en iyisini yapacağım.

Şek.8-3. Amber çiçeği.(Japon gülü).

Bu beş taç yaprağı olan bir Çin gülü çiçeğidir (Şek. 8-3). İçindeki stamenin beş tomurcuğu vardır ve bu iki geometrik formun yönü birbirlerine terstir, bir set yukarıya, bir set aşağıya bakar. Çoğu kişi, bu çiçeğe bakarken, "hadi beş taç yaprağını görelim" diye düşünmezler. Sadece bakarlar, güzelliğini görürler, koklarlar, yani, sağ beyinleri ile bu deneyimi yaşarlar. Beynin diğer tarafını ilgilendiren geometrisi veya matematiğini düşünmezler.

Sonsuz Altın Aritmetik Ortalama (pi) Spiraline Yaşamın Çözümü

Altın Aritmetik ortalama spiralin , nasıl başlangıcı ve sonu olmadığını, yaşamın bununla başa çıkarken ne kadar zorlandığını sizlere anlatmıştım. Sonu olmayan bir şey ile başa çıkılabilir, ya başlangıcı olmayan bir şey – kolay değil. Ben bununla baş edebilmek için epey zorlandım ve sanırım, bu hepimiz için aynı şeydir.

Doğanın bu problemi aşmak için yaptığı, Fibonacci dizilimini yaratmaktı. Bu, Tanrının " Tamam, gidin, Altın Aritmetik ortalama spiralle yaratın" demesi ve bizlerin de, "nasıl olacağını bilmiyoruz" demesi gibidir. Böylece, bizler de, Altın Aritmetik ortalama spirali olmayan, ancak, aradaki farkın anlaşılamayacağı kadar ona yaklaşan bir şeyi yapmışız (Şek. 8-4).

Φ = 1.6180339...
(Fibonacci Serileri)

Şimdiki dönem	Önceki dönem	Bölme işlemi	Oran
1	1	1 / 1	1.0
2	1	2 / 1	2.0
3	2	3 / 2	1.5
5	3	5 / 3	1.6666
8	5	8 / 5	1.600
13	8	13 / 8	1.625
21	13	21 / 13	1.615384
34	21	34 / 21	1.619048
55	34	55 / 34	1.617647
89	55	89 / 55	1.618182
144	89	144 / 89	1.617978
233	144	233 / 144	1.618056

Şek.8-4. Fibonacci dizilimi.

Örneğin, pi oranı ile Altın aritmetik ortalama ilişkilendirildiğinde, 1.6180339 olarak yuvarlanmıştır. Fibonacci diziliminde her sayıyı bir sonra gelen daha büyük sayıya böldüğünüzde, bakın ne oluyor. Sol kolonda dizilim verilmiştir: 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89. İkinci kolonda dizilimi, birinci kolondaki sayıları, ikinci kolondaki sayılara bölebilmek için, bir kaydırdım (üçüncü kolona bakın). İkinci kolondaki sayıyı, birinci kolondaki sayıya böldüğünüzde neler olduğuna dikkat edin. 1 ile 1'i bölünce, 1.0 elde ederiz, bu pi oranından epey eksiktir. Ancak, bir sonraki sıraya geçip 2'yi 1'e bölünce, 2 elde ederiz, bu ise, pi'den büyük, ancak, pi'ye 1'den daha yakındır. 2'yi 3'e bölünce 1.5 elde ederiz, bu pi sayısına önceki elde ettiğimiz iki sayıdan da daha yakındır, ancak, hala altındadır. Üç bölü 5 1.6666 eder, bu ise pi'den fazladır, ancak, daha yakındır. Beşi

8'e bölünce, 1.60 çıkar, bu altındadır. Sekiz bölü 13 ise 1.625 eder, bu da üstündedir. On üç bölü 21 ise 1.615 eder, yine altındadır. Yirmi biri 34'e bölünce 1.619 çıkar ve pi'nin üstünde bir sayıdır. Otuz dördü 55'e bölünce, 1.617 çıkar, yine altındadır. Elli beş 89'a bölününce 1.6181 çıkar, üstündedir. Her seferinde pi oranına daha çok yaklaşarak, bir sonraki, pi sayısının altında, daha sonraki üstünde olarak devam eder. Buna, asimtotikal olarak limite ulaşma denir. Hiçbir zaman doğru sayıya ulaşmaz, ancak, pratik olarak baktığınızda, birkaç bölme işleminden sonra aradaki farkı söyleyemezsiniz. Bunu grafiksel olarak Şekil 8-5'de görebilirsiniz.

Açık gri kareler, insan bedenindeki ilk sekiz hücrenin bulunduğu, dört merkezi kareyi göstermektedir. Bu merkezi dört karenin etrafındaki sekiz koyu gri kare ise, spiralin başladığı yerdir. Bunu herkes anladı mı?

Sonsuz kadar spiral yapmaktansa, daha farklı bir şey yapacağız - çünkü yaşamın da bunu yaptığını sanıyorum. Başlama noktası olarak dışarıdaki karelerden birini kullanacağım ve bu tüm sekizi için de geçerli olacaktır. Birini örnek olarak seçiyorum.

Arka plandaki küçük karelerden birine çapraz çizgi çizerek bunu ölçü olarak kullanacağım ve bu çapraz çizgiye bir ünite diyeceğiz. Sonra, Fibonacci sayılarına göre hareket edeceğiz: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 89 ve her sayıdan sonra 90 derecelik dönüşler yaparak devam edeceğiz. İlk adımda, bir uzunluk gidiyoruz, 90 derece dönüyoruz ve tekrar bir ünite gidiyoruz. Sonra, 90 derece dönerek iki ünite uzunlukta gidiyoruz, 90 derece dönüyoruz ve üç ünite uzunlukla gitmeye devam ediyoruz. Her adım arasında 90 derecelik dönüş yapıyoruz. Bir sonraki adım 5 ünite uzunluğunda, sonra da 8. Böylece, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13 yapmış oluyoruz.

Sonra, çapraz olarak 21 kare, sonra 34 kare geçiyoruz (Şek. 8-6). Sonra 55, sonra 89 (Şek.8-7). Biz bunu yaptıkça spiral açılır ve giderek pi'ye, Altın Aritmetik ortalama spiraline yaklaşır ve bunun farkını anlamanın hiç bir yolu kalmayana kadar devam eder – en azından görsel olarak.

Yaşam üzerine yapılan çalışmalarda, iki spiralin kıyaslanmasının çok önemli olduğunu düşünüyorum; kadim Mısırlılar Büyük Piramitte hem Fibonacci hem de Altın Aritmetik ortalama spirallerini sergilemişlerdir. Her iki spiralin de farklı kökleri olmasına rağmen, 55'in-

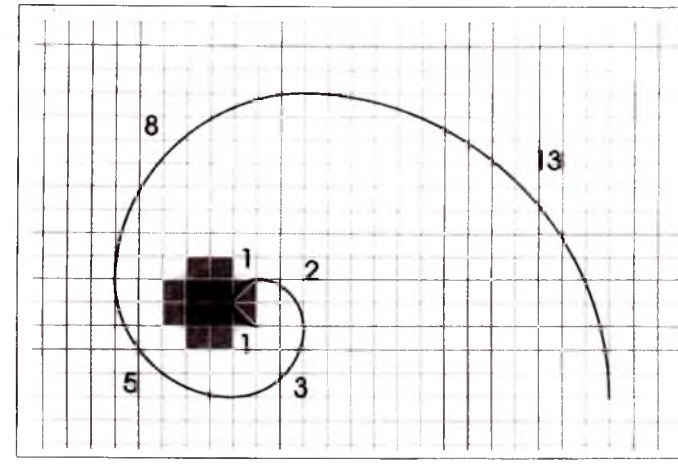

Şek.8-5. Genişletilmiş ızgara ağ üzerinde , dişi (kavisli) ve erkek (açılı) Fibonacci spiralleri.

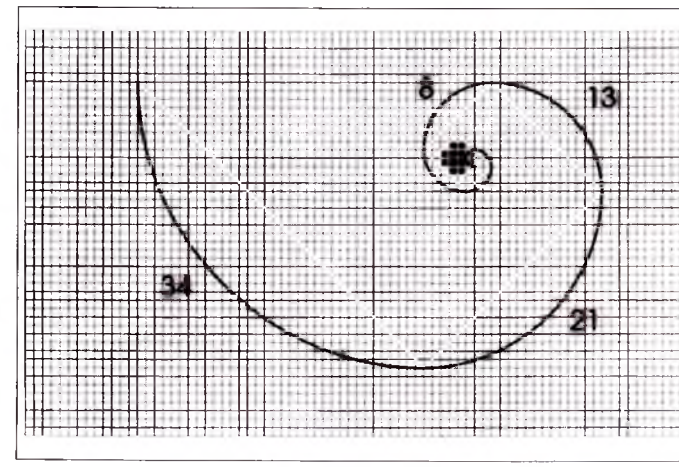

Şek.8-6. Her ikisinin, dişi (kavisli) ve erkek (düz çizgi) Fibonacci spirallerinin bir görüntüsü.

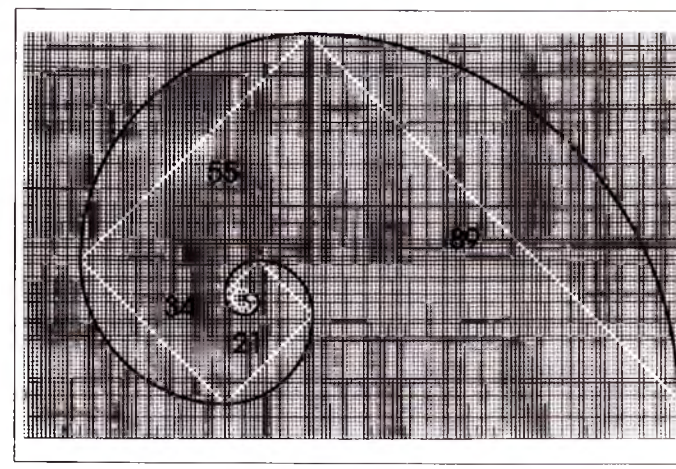

Şek.8-7. Daha uzaklaştırılmış bir görüntü.

ci ve 89'uncu adıma ulaşıldığında, iki çizginin hemen hemen birbirinin aynısı olduğunu fark etmişlerdir. Mısır üzerine çalışma yapan kişiler, üç piramidin de spiralin üzerinde yer aldığını gördüklerinde, bunun Fibonacci değil, Altın Aritmetik ortalama spirali olduğunu düşünmüşlerdir. Daha sonra, geri gelerek deliklerden birini buldular (sayfa 109'da bahsedilen). Birkaç yıl sonra, biraz uzakta - yüz yard kadar - bir işaretli yerin daha olduğunun farkına vardılar. İki spiralin var olduğunu anlamadılar. Bu konuda çalışan kişilerin, hala, bunun önemini kavrayıp kavramadıklarını bilmiyorum.

Şek.8-8. Natilus (deniz) kabuğundan bir dilim

Doğadaki Spiraller

İşte, doğadaki kutsal geometri (Şek. 8-8). Bu bir natilus deniz kabuğunun ortadan ikiye kesilmiş halidir. Bütün iyi kutsal geometri kitaplarında bir natilus kabuğu bulunması, yazılı olmayan bir kural gibidir. Çoğu kitap bunun Altın Aritmetik ortalama spirali olduğunu söyler,ancak, değildir - Fibonacci spiralidir.

Spiralin kollarındaki mükemmelliği görüyorsunuz, ancak, merkezine ya da başlangıcına baktığınızda, kusursuz görünmez. Burada ayrıntıları göremezsiniz. Gerçek bir kabuğa bakmanızı öneririm. En içteki bitiş, aslında karşı tarafa çarpar ve kıvrılır, çünkü, değeri 1.0'dır ve bu da, pi'den çok uzaktadır. İkinci ve üçüncüler de kıvrılır, çok da kıvrılmazlar, çünkü, pi'ye yaklaşmaya devam etmektedirler. Sonra, bu mükemmel ve zarif form oluşana kadar, gittikçe daha fazla birbirlerine uyumlanmaya başlarlar. Küçük natilusun başlangıçta hata yapmış olduğunu düşünebilirsiniz; ne yaptığını bilmiyormuş gibi görünmektedir. Ancak, yaptığı mükemmeldir ve bir hata yoktur, sadece Fibonacci diziliminin matematiğini tam olarak takip etmektedir.

Şek.8-9. Çam kozalağı.

Bu çam kozalağında (Şek. 8-9), biri bir tarafa diğeri de öbür tarafa giden çift spiral görüyorsunuz. Bir tarafa ve diğer tarafa dönen spiralleri saydığınızda, her zaman Fibo-

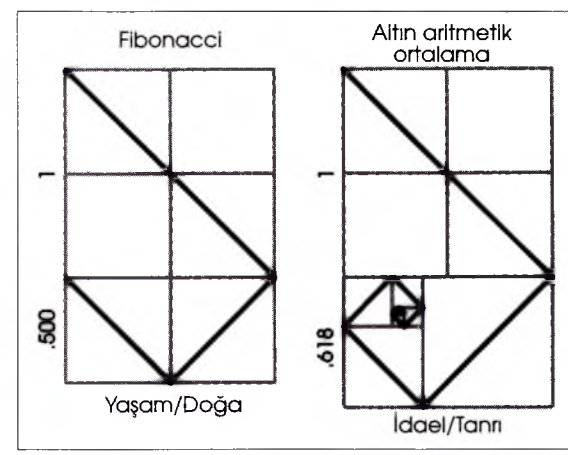

Şek.8-10. Fibonacci ve Altın Aritmetik ortalama spirallerinin kıyaslanması.

nacci diziliminde iki ardışık sayı çıkacaktır. Bunların 8'i bir yöne, 13'ü de diğer yöne gidecektir, ya da 13'ü bir tarafa, 21'i de diğer tarafa gidecektir. Doğada bulunan bir çok başka çift spiralli desenler, bildiğim kadarıyla, bu şablona her durumda uyacaktır. Örneğin, ayçiçeği spiralleri her zaman Fibonacci dizilimine uyarlar.

Şekil 8-10, ikisinin arasındaki farkı gösteriyor. Altın Aritmetik ortalama spirali, ideal olandır. Tanrı gibi, Kaynaktır. Gördüğünüz gibi her iki çizimde de, üst dört kare aynı ölçüdedir. Aradaki fark, başladıkları alandan kaynaklanır (iki tablonun alt bölümleri). Fibonacci spiralinin alt kısmı, üstteki alanının yarısının (0.5) ölçüsündedir; Altın Aritmetik ortalama spiralinin alanı, üstteki alanın 0.618'idir. Sağ tarafta gösterilen Fibonacci spirali, altı eşit kare kullanılarak çizilmiştir, oysa Altın Aritmetik ortalama spirali daha içten başlar (aslında hiç bir zaman başlamaz - Tanrı gibi sürekli var olmaktadır). Başlangıç noktaları farklı olmasına rağmen, çok hızlı bir şekilde birbirlerine yaklaşırlar.

Başka bir örnek: Birçok kitap Kral odasının Altın Aritmetik ortalama dikdörtgeni olduğundan bahseder,ancak, öyle değildir. O da, Fibonacci ile bağlantılıdır.

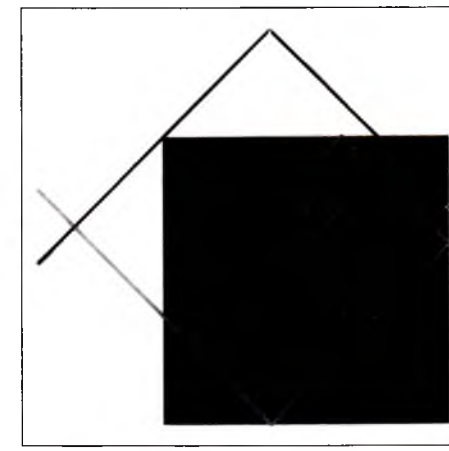

Şek.8-11. Canon olmaksızın, erkek (koyu çizgiler) ve dişi (açık çizgiler) aynaması Fibonacci spirallerini göstermekte.

İnsanların Çevresindeki Fibonacci Spiralleri

64 karelik bir kağıda, bu spiral şekli çizdiğimizde, Şekil 8-11'i elde ederiz. Bu 8'e 8'lik ağ, Vinci'nin kanonunu ile üst üste bindirilince (Şek. 8-12), sekiz kare (gölgeli), kendine özgü bir desen ortaya çıkarırlar. Fibonacci spiralini, dört çift karenin birinden dışarı hareket ettirmek için mümkün olan dört yol vardır. Şekil 8-11'e geri dönerek, üstteki kare çiftini örnek olarak kullanalım. Başlamak için bir yol, koyu çizgilerle gösterilmiş üst sağ köşedir. Bir kareyi bir tarafından diğerine geçer (1), sonra sağa dönerek bir daha (1), sonra tekrar sağa dönerek iki kare daha geçer (2) – ilginçtir, bu noktada kareli kağıdın en üstüne ulaşır. Sağa dönmeye devam ederek 3 kare daha geçer (dizilimdeki takip eden sayı), ve şimdi de kağıdın sağ tarafına ulaşır! Sonraki sayı olan 5, bu defa da çizgiyi kağıdın en altına götürür. Takip eden sayı, 8, üç kare gittikten sonra çizgiyi dışarı çıkarır. Bu spiralin, başladığı kareden dışarı çıkması, mükemmel yansıma niteliğini gösterir.

Şek.8-12. Da Vinci canonu ile ağ /ızgara.

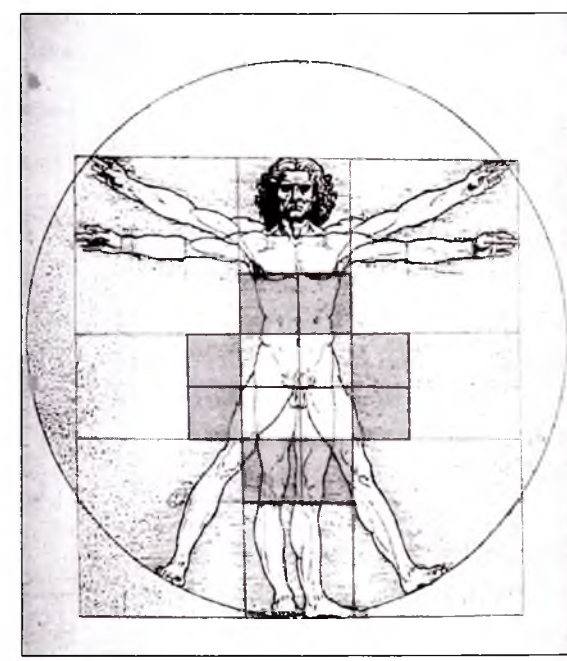

Bu çift kareden diğer bir başlama yolu, açık renk çizgiyle gösterildiği gibi, sağ alt köşedendir (bu, iki karenin üzerinde küçük bir piramit meydana getirir). Bu durumda, 90 derecelik dönüşler sola doğru olacaktır. Bir kareyi geçersiniz (1), ondan sonra, bir tane daha (1), sonra 2 – bu defa ortadaki dört karenin (ilk sekiz hücrenin olduğu yer) merkezinden geçersiniz. 3 kareyi geçmek için sola döndüğünüzde, çizgi, kağıdın sağ tarafına temas eder. Bundan sonraki sayı, 5, iki kareyi geçtikten sonra kağıdı terk edecektir. Mükemmel

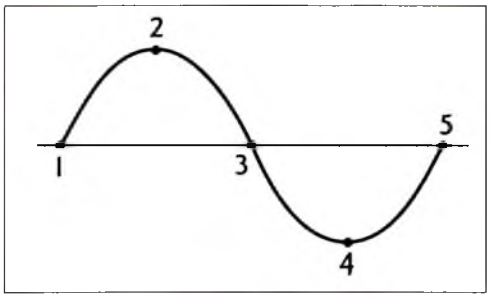

Şek.8-13. 5 sıfır noktasını gösteren dalga formu.

Güncelleştirme:
Tesla zamanından beri, hükümetler sıfır noktası bilgilerinin ortaya çıkmasını istememiştir. Neden? Tesla, sıfır noktası teknolojisinden elde edebileceğini bildiği için, dünyaya sınırsız, ücretsiz enerji vermek istedi. Ancak, birçok bakır madenlerinin sahibi olan J.P Morgan, elektriğin ücretsiz olmasını istemedi. Bunun yerine elektriğin bakır tellerden geçirilmesi için baskı yaptı, böylece sayacını takabilir ve halktan ücretini alarak para kazanabilirdi. Tesla durduruldu ve ondan beri de dünya kontrol altında tutulmaktadır.

1940'lardaki o zamanlardan beri, sıfır noktası teknolojisini araştıran ya da konuşarak kamuoyu oluşturan kişiler, ya kayboldular ya da öldürüldüler - yakın zamana kadar. 1997'de Lightworks adında bir video şirketi gizlice bazı bilim adamlarını ve çalışmalarını bir araya getirerek filme çekti. 1940'lardan bu yana olanların tarihçesini verdiler ve icatlarının çalışan modellerini gösterdiler. Bir kere çalıştıktan sonra, çalıştırılması için gerekenden daha fazla bir eş zamanlı uyum örneği. Bu kadar mükemmelliğe rastladığınız her zaman, mutlaka, temel geometrilere temas ediyorsunuz demektir.

Mısırlıların yeniden dirilişi nasıl başardıklarını bilmek açısından, bütün bu can alıcı noktaların anlaşılması çok önemlidir. Bilimsel olarak yapıyorlardı denilebilir. Onlar, ölümsüzlüğe yol açan, yapay bir farkındalık durumunu yaratmak için bilimi kullanıyorlardı. Biz kendi farkındalık durumumuzu yapay olarak yaratmayacağız; biz bunu doğal olarak yapacağız; ancak, kadim medeniyetlerin bu duruma geçmek neler yaptıklarını anlamak yararlı olabilir.

İnsan Ağı ve Sıfır Noktası Teknolojisi

İnsan bedeninin etrafında 64 karelik ağ oluşturan temel kutsal geometri bilimde anlaşılmaya başlamıştır. Aslında, politik nedenlerle dışına çıkmakta zorlansalar da, bu konunun etrafında tamamen yeni bilim oluşmaktadır. Bu yeni bilime sıfır noktası teknolojisi adı veriliyor. Çoğu bilim adamları farklı görüşe sahip olsalar da, benim inancım, sıfır noktası teknolojisi geometrisinin bu ağ olduğudur.

Sıfır noktası teknolojisiyle ilgilenen birçok kişi, bunu dalga formları ya da enerji şeklinde düşünmektedir. Şekil 8-13'de gösterildiği gibi, dalga formunda beş yerden bahsediyorlar. Sıfır noktasını, madde, sıfır derece Kelvin'e ulaştığı zaman (eğer ulaşırsa) ya da mutlak sıfır noktasında sahip olduğu enerji miktarı olarak düşünüyorlar. Benim için, her iki yol da geçerlidir, ancak, kutsal geometriye dayalı yol, eninde sonunda bu yeni bilimin yapı taşı haline gelecektir, çünkü, çok temeldir.

Dalga formlarıyla ilişkilendirilen bu noktalar, aynı zamanda, nefes almakla da bağlantılıdır. Bu noktalar, sıfır noktasına girebilen yerlerdir.

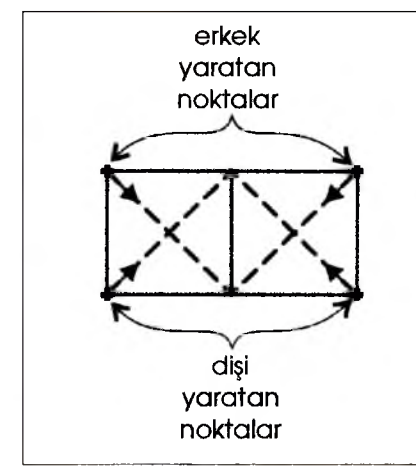

Şek.8-14. Orijin noktaları.

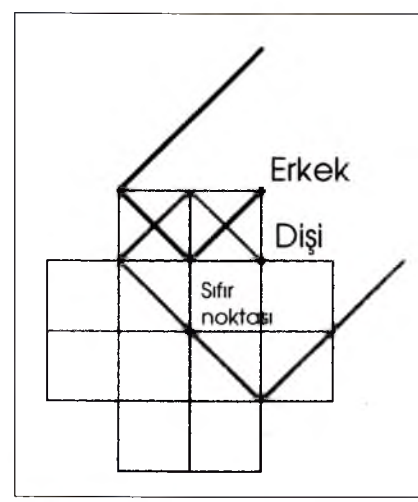

Şek.8-15. İki çeşit spiral.

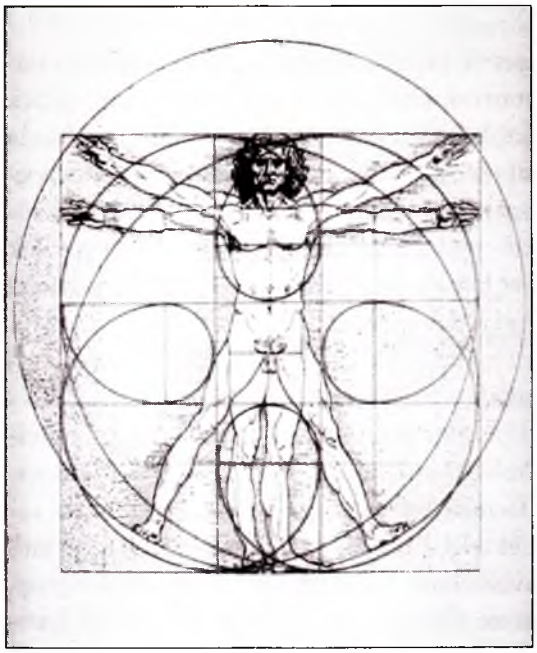

Şek.8-16. Erkek orijinli spiral, dişi kavisli çizgilerle.

Bunlar, bir başka dünyaya giriş kapılarıdır. Yogik pranayama genellikle, nefes alıp vermenin arasındaki iki ya da üç yerden (bir sonraki döngünün başlangıcını sayıp saymadığınıza bağlı olarak) söz eder. Bunu, insan solunumuna odaklarsanız, bu da, sıfır noktası teknolojisidir.

Bu yeni sıfır noktası anlayışının ardında bir geometri vardır ve bu geometri de insan bedeninin etrafındadır. İnsan bedeni, her zaman yaradılışın ölçüm çubuğudur.

Erkek ve Dişi Kökenli Spiraller

Önce, çizgilerin düz (erkek) ya da kavisli (dişi) oluşuna bağlı olarak, iki cins spiral olduğunu anlamalıyız. Bunlar hakkında daha önce de konuştuk. Şimdi, yeni bir kavram tanıtacağız. Bu geometrik şablonda, spiralin başlangıç noktası, daha ileride onun erkek ya da dişi olacağını farklı bir yolla belirleyecektir. Bir çift karede, spiralin başlangıç noktasını oluşturabilecek dört köşe bulunmaktadır: sol üst, sağ üst, sol alt ve sağ alt (Şek. 8-14). Tepedeki iki pozisyon erkek spiral üretir, alttaki iki pozisyon ise dişi spiral üretir. Erkek spiral çizgileri hiç bir zaman dört merkez kareden geçmezler; dişi çizgiler ise her za-

Şek.8-17. Erkek orijinli spiral, erkek düz çizgilerle.

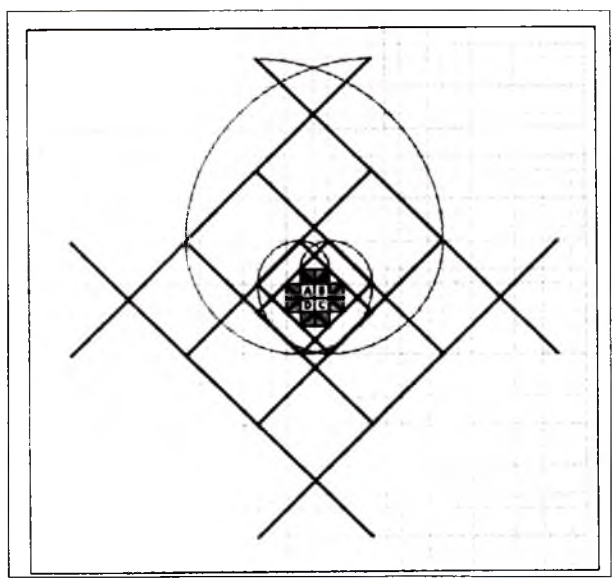

elektrik üreten makineler gösterdiler. Hiç şarj edilmesi gerekmeyen piller gösterdiler. Sıradan benzinli motorun, sıradan su ile çalışan motor haline dönüştürebildiklerini ve benzinle çalışan motordan çok daha fazla güç elde ettiklerini gösterdiler. Dış ısı, sıfırın altında 40 derece Fahrenheit'ın üzerinde olduğu sürece kaynar su üretebilen paneller gösterdiler. Bugünün standartlarında imkansız olarak kabul edilen bir çok bilimsel buluş daha gösterdiler. Lightworks işini bitirdi, video bir günde piyasaya çıktı ve bilgi Web sitesine kondu. ("Free Energy: The Race to Zero Point," Lightworks tarafından hazırlanmış 105 dakikalık video. (800) 795-8273, $40.45ppd; www.lightworks.com). Bu, dünyayı yön değiştirmeye zorlamıştır. İki hafta sonra, Japonya ve İngiltere soğuk füzyon probleminin çözümüne çok yaklaştıklarını anons etti. Dünya değişmeye başladı.

13 Şubat 1998'de, Almanya, karbona dayalı ücretsiz enerji makinesi için dünya patentini yayınladı: ince, yaprak gibi bir malzeme sonsuza kadar 400 vat elektrik üretebiliyordu. Bu, bilgisayar, saç kurutma makinesi, karıştırıcı, fener gibi küçük aletlerin sisteme fişlerinin takılmasına ihtiyaç olmayacağı anlamına gelmektedir. Bu, eski yolun sonu, sınırsız enerjinin doğumudur.

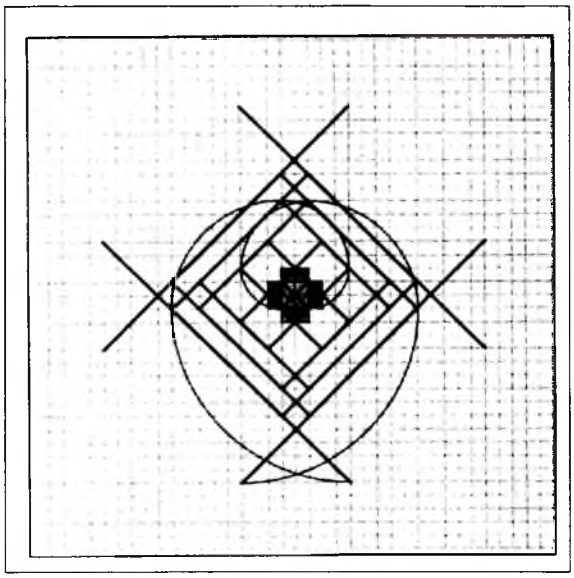

Şek.8-18. Dişi orijinli spiral, erkek düz çizgilerle.

man geçerler.

Şekil 8-15, bu geometrik şablonda, erkek ve dişi spirallerin nasıl hareket ettiğini gösteriyor. Daha net anlaşılması için bir örnek vereceğim. Spiral üst sağ köşeden başlıyorsa, bu geometrik şablona bağlı olarak erkek spiral olacaktır. Ayrıca, bu erkek spiralin kavisli bölümü dişi , düz çizgi olan bölümü ise erkek olmalıdır. Her kutupluluk içinde diğer kutupluluğu barındırır ve bu yeni kutupluluk yanında her zaman diğer kutuplulukla var olur. Bu bölünme süreci teorik olarak sonsuza kadar devam eder.

Şekil 8-16 tepeden başlamış (merkezden en uzak olan yer) erkek kökenli spiral örneğidir, ancak, sadece dişi bölümlerini (kıvrımlı) göstermektedir. Bu çizim, insan bedeninin etrafındaki mümkün olabilecek tüm erkek kökenli spiralleri – Fibonacci bakış açısından - dişi (kavisli) formda gösteriyor. Fibonacci dizilimini sadece 5'e kadar sürdürmekteler (1, 1, 2, 3, 5). Bu kısıtlı düzenlemede kavisli spirallerin nasıl halkalar oluşturduğunu görmek ilginçtir. Enerji aslında birbirine dönüşür ve yeniden dolaşır. Bu Fibonacci hareketi, insan bedeni etrafında olduğuna inandığım bir harekettir ve bir çok kitapta iddia edildiği gibi Altın Aritmetik ortalama değildir.

Şekil 8-17'de, insan bedeninin etrafında erkek kökenli spiralleri görüyoruz. Burada, erkek (düz çizgi) unsuru, ancak, sadece iki tanesini, kavisli dişi çizgiyle görüyoruz.

Şekil 8-18, insan bedeninin etrafındaki, alt taraftan ya da merkeze en yakın noktadan başlayan dişi spiralleri gösteriyor. Burada öncelikle, bu dişi spirallerin erkek (düz çizgi) bölümlerini gösteriyoruz. Kalp şekli oluşturan iki dişi spiralin (sekiz tanenin hepsi değil) dişi bölümleri (kavisli) gösterilmiş. Oluşturdukları şablona dikkat edin. Kalbin biri bir tarafa bakıyor ve 180 derece uzatıldıktan sonra ise, daha büyük bir kalp diğer tarafa doğru bakıyor. Bu kıvrımlı dişi spirallerin hepsi, insan bedeninin tam merkezindeki sıfır noktasından geçiyor. Bu sıfır noktası, yaradılış noktası, ya da rahimdir. Bu nedenle, dişilerin vücudunda rahim bulunmakla beraber, erkeklerde yoktur. Erkekler, hiç bir zaman, sıfır noktasından geçmezler. Daha sonra, bu kalp şekilli ilişkilerin, ışık, gözler ve duygular gibi bir çok doğa olayı ile bağlantılı olduğunu göreceksiniz. Bunları aklınızda tutun.

Şimdi, bu anlayışla başka bir başka dizilime bakacağız. Binlerce matematiksel dizilim vardır: sanırım, sonsuz sayıda bile diyebiliriz. Ancak, kullanışlılık açısından bakıldığında, birçok sayıda oldukları söylenilebilir. Bir dizilim, sadece, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 olabilir. Bilinen binlerce dizilimde, üç sayının bilinmesi tüm dizilimi tanımlamak için yeterlidir -Altın Aritmetik ortalama logaritmik dizilim hariç, çünkü, bu dizilimde sadece iki sayıyı bilmek yeterlidir. Bu, bu dizilimin diğer dizilimlerin kaynağı olduğunu da ima eder.

ÇİFT SERİ

1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512, ... (ilk on mitotik hücre bölünmesi)

1. Bir insan vücudunda ortalama 10^{14} (100.000.000.000.000) hücre bulunur.

2. İnsan bedeni tamamlandığında (yetişkin) saniyede 2.5 milyon kırmızı kan hücresi yenilenmek zorundadır.

Şek.8-19. Mitotik hücre bölünmesinde çift dizilimi.

Benim anlayışıma göre, Altın Aritmetik ortalamanın yanı sıra iki dizilimin daha, doğa ve yaşamda büyük önemi vardır. Bunlar Fibonacci dizilimi - yeni incelediğimiz - ve incelemek üzere olduğumuz çift dizilimidir. Burada Fibonacci'yi dişi, çiftice erkek olarak göreceğiz. Bunlar sadece dişi ve erkek olmaktan öte; daha çok anne ve baba gibi davranırlar. Her ikisi de önceliklidir, doğrudan Altın Aritmetik ortalamadan elde edilirler - beyaz ışıktan çıkan öncelikli iki rengin kırmızı ve mavi olması gibi.

Hücre Bölünmesi Bilgisayarlarda Çift Dizilimi

Çift dizilimi (Şek. 8-19), her seferinde iki misli olan bir mitozdur; 1'den 2'ye, 4'den 8'e, 16'dan 32'ye gibi oluşur. Fibonacci'de olduğu gibi, son rakamları toplamak yerine, iki misline çıkarıyoruz.

Bir süreliğine çift dizilimine bakalım. 1, 2, 4, 8, 16, 32 olarak, her atlamada iki misli olarak gider. Dizilimin özelliğini belirleyebilmek için tüm yapmanız gereken, dizilimdeki her hangi ardışık üç sayıyı almaktır - 2, 4 ve 8 gibi. İkiyi iki misli yapınca 4 olur, ve 4'ün iki misli sekizdir. Başarılı bir tanım yapabilmek için, iki misli yapma sürecinde üç ardışık sayı yeterli olur.

Pronükleusun mitoz hücre bölünmesinde, ilk hücrelerden elma şekli formuna ulaştığı süre içinde, toplam 512 hücre olmak üzere, dokuz hücre bölünmesi olmuştur. Bunu aklımızda tutarak, şu iki unsura bakalım:

Birinci unsur (Şek. 8-19'da gösterilen): Ortalama insan bedeninde 10 (üstü14) hücre vardır. Bu ortalama insanda 100 trilyon hücre eder. Bir sürü sıfır var. İkinci unsur (aynı şekilde): Ortalama insan vücudu yaşamının her saniyesinde iki buçuk milyon kırmızı kan hücresini yenilemek zorundadır. Bu, kesinlikle kulağa çok fazla geliyor. Eğer gece gündüz demeden, haftanın yedi günü, 24 saat, iki buçuk milyon hücreyi saymaya kalkarsanız, bu, yaklaşık iki buçuk ayınızı alacaktır. Ancak, canlı kalmak istiyorsak, vücudumuz ölmüş olanların yerini alabilmesi için, her saniye milyonlarca yeni kırmızı kan hücresi üretmek zorundadır. Bunu başarmanın tek yolu mitoz hücre bölünmesidir.

"Sadece dokuz bölünmeyle 512 hücre oldu, 100 trilyon için gerçekten çok uğraşması gerek." Diyebilirsiniz. Ancak, tılsım gibi bir şey olur. Matematik okumuş olanlar bunu anlayacaktır, ancak, eğer daha bu konu üzerine çalışmadıysanız, gerçekten de tılsımlıymış gibi gelir. Olan şudur (Şek.8-20): Takip den on bölünmeden sonra, hücreler çoğalarak yarım milyonun üzerine çıkarlar . On defa daha bölününce de 536 milyon hüc-

Sonraki 10 adet mitotik hücre bölünmesi	Sonraki 10 adet mitotik hücre bölünmesi
1024	1.048.576
2048	2.097.152
4096	4.194.304
8192	8.388.608
16.384	16.777.216
32.768	33.554.432
65.536	67.108.864
131.072	134.217.728
262.144	268.435.456
524.288	536.870.912
(ilk 10 mitotik bölünmedeki 512 hücreden ikinci 10 bölünmeye kadar yarım milyondan fazla hücreye ulaşılır)	(30 mitotik bölünme ardından yarım milyon hücreden yarım trilyon hücreye ulaşılır)

Şek.8-20. Sonraki 20 mitotik hücre bölünmesi.

re olurlar.

Genetics, Its Concepts and Implications adlı kitaplarında, Anna C. Pai ve Helen Marcus Roberts, insan vücudunun 10 (üstü 14) hücreye ulaşabilmek için tam olarak 46 mitoz hücre bölünmesi yaptığını belirtmişlerdir. Sadece 46 bölünme! Bana, tılsımlı gelen bu sayı – 46 - bu ortalama hücrelerde bulunan kromozom sayısıdır. Şans eseri mi yoksa rastlantı mı?

Bu sayılar şaşırtıcıdır. Daha önceden biliyorsanız şaşırtıcı gelmeyebilir, alışmışsınızdır. Ancak, beni hala şaşırtmaktadır.

Bilgisayarların nasıl çalıştıklarından bahsetmek istiyorum. Bizlerin karbon ve silikon arasında, nasıl ileri geri gitmekte olduğumuzdan söz etmeye başlamıştım. Silikon bilgisayarları kim yapmaktadır? Biz – karbon bazlı insanlar. Çeşitli matematiksel olasılıklar içinden, bilgisayarın çalışma temeli olarak çift dizilimi seçmişiz. Bu, bütün bilgisayar sistemlerinin temeli ve aynı zamanda yaşamın kendisinin öncelikli temellerinden biridir. Çift dizilimini yanlışlıkla seçmiş olmadığımızdan eminim, çünkü bizler yaşamın ta kendisiyiz ve içimizin derinlerinde bu dizilimin önemini biliyoruz.

Çoğunuzun bunu zaten bildiğini biliyorum, ancak, gene de bilgisayarın nasıl çalıştığını göstermek istiyorum. Bilgisayar çipleri denilen küçük ışık şalterleri hayal edin, bu ışık şalterlerinden birini açtığınızda , o çipe ayrılmış sayıyı görürsünüz . Eğer 1 çipini açtıysanız, göreceğiniz de 1 olur. Bilgisayarınızda beş bilgisayar çipi varsa, 1, 2, 4, 8 ve 16 olarak ayrılmış olacaktır. Bu beş çipi, 1 ila 31 arasındaki herhangi bir sayı elde etmek için, açıp kapayabilirsiniz. Sadece, çip 1'i açarsanız, 1 sayısını görürsünüz. İki sayısına ayrılmış, ikinci çipi açarsanız 2 sayısını görürsünüz. Aynı şey çip 4, çip 8 ve çip 16 için de geçerlidir.

Bu beş çipin her kombinasyonunu açarak ve birbirinin toplamlarını alarak, 1 ila 31 arasındaki her sayıyı elde edebilirsiniz. Başka bir ifadeyle, birinci çipi açtığınızda 1 çıkar. İkinciyi açıp 2'yi de görürsünüz. İlk ikisi aynı anda açıksa, 3 elde edersiniz. Sonraki açtığınız 4 ise 4 ve 1, 5 eder; 4 ve 2, 6 eder; 4 ve 2 ve 1, 7 eder. Sonra 8 için, çip 8'i açarsınız. 8 ve 1, 9 eder; 8 ve 2, 10 eder; 8 ve 2 ve 1, 11 eder, 8 ve 4, 12 eder; 8 ve 4 ve 1, 13 eder, 8 ve 4 ve 2, 14 eder; 8 ve 4 ve 2 ve 1, 15 eder. Sonra 16 için çip 16'yı açarsınız. Toplamlar alarak, mümkün olan bütün birleşimleriyle, bu beş çip size 31'e kadar olan bütün sayıları verir.

Eğer bir çip daha ilave eder ve buna da çip 32 derseniz, şimdi 1 ila 63 arasındaki tüm sayıları alabilirsiniz. Eğer başka bir çip daha ilave eder ve buna da çip 64 derseniz, 1 ila 127 arasındaki tüm sayıları elde edersiniz ve böyle devam eder. Bilgisayarınızın 46 çipi varsa , 1 ile 100 trilyon arasındaki tüm sayıları elde edersiniz - sadece 46 çipi aç-kapa ile! Şu anda gezegenimizde bilginin çok hızlı bir şekilde yayılmasına imkan vermiş olan şey budur. Ve, sizlerin bedenleri bu teknolojiyi milyonlarca senedir kullanmaktaydı!

Kutupluluğun Ardındaki Formun Arayışı

Ben Fibonacci ve çift dizilimlerini, beni sürekli bunlara yönlendiren meleklerimin rehberliğinde çalıştım. Çalıştıkça, bunların ardında geometri, bu dizilimlerdeki sayıları yaratan gizli bir form olması gerektiğine daha da çok inandım. Melekler, insan bedeni ve geometri alanları evrenin ölçüm çubuğudur dediğinden beri, bu iki dizilimin anne/baba, erkek/dişi gibi unsurlar olduğundan, bu dizilimlerin ardında, her ikisinin de meydana gelmesine yol açmış gizli tek bir geometrik form olabileceğinden şüphelendim. Bunları birleştirmenin yollarını araştırdım.

Bu sırrı yıllarca aradım. Uzun süre bunu çok önemsedim sonra, ne olduğunu bulamadığım için vazgeçtim. Ancak tek gözümü, hep bunun cevabını bulabilmek için açık tuttum ve hep işe yarayacak küçük bir ip ucunu aradım. Ve bir gün buldum.

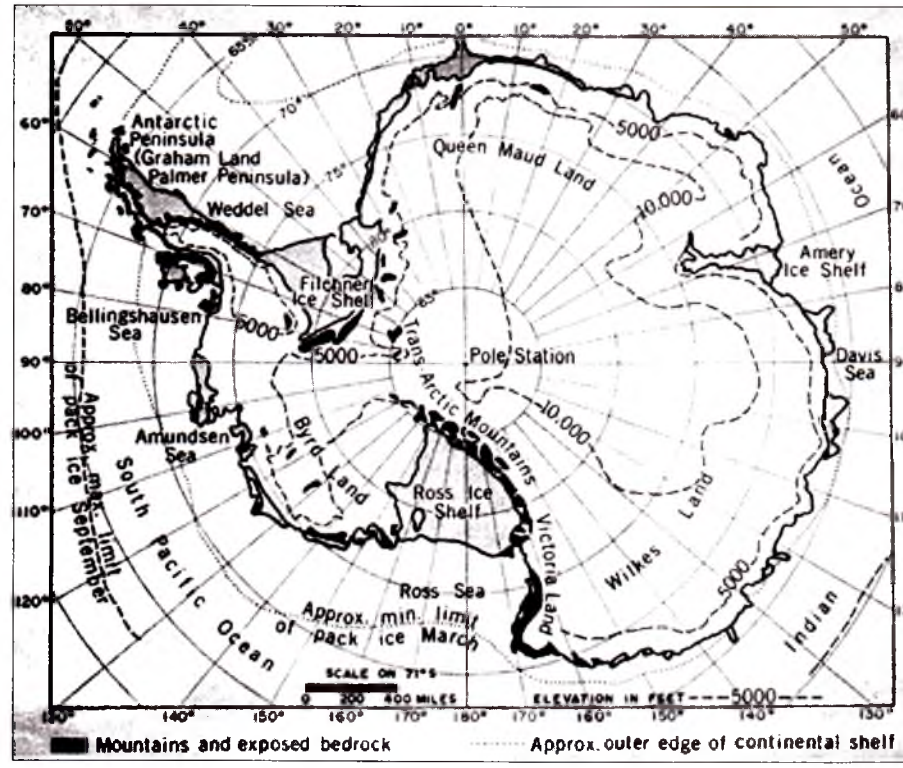

Şek.8-21. Kutup grafiği ve harita (World Atlas of Geomorphic Features Rodman E. Snead.)

Kutup Grafiği Çözümü

Bir Altıncı Sınıf Matematik Kitabı

Konuştuğum küçük oğlan çocuğu, altıncı sınıf öğrencisiydi ve belli bir matematik problemi ile ilgili bilmek istedikleri vardı. Oldukça basit bir problemdi, ancak, ben nasıl yapılacağını hatırlayamadım. Çocuğa izah edebilmek için kitabını alıp konuya baktım. Bu kitabı gözden geçirirken bana gerekli olan geometriyi gördüm - altıncı sınıf matematik kitabında! Kitabın yazarı benim gördüğüm şeyi anlamamıştı, çünkü, başka bir yönde tamamen farklı bir çizgide düşünüyordu. Ancak, ben uzun süredir aradığım şeyin matematiğini görmüştüm, bu iki dizilimi birbirine bağlayan anahtardı.

Kitabın adını veya yazarını hatırlayamadığım için özür dilerim - çok uzun zaman önceydi - bir kutup grafiğinin Altın Aritmetik ortalamaya olan ilişkisini gösteriyordu. Şekil 8-21'de, güney kutbunu gösteren bir kutup grafiği haritasıdır. Biri x, diğeri y aksını takip eden çizgilerin merkezde kesişmesine dikkat edin. Aslında, her daireyi bir yandan diğerine kesen çizgileri vardır. Bunu, 1.25 cm kalınlığında düz bir disk alıp üzerine

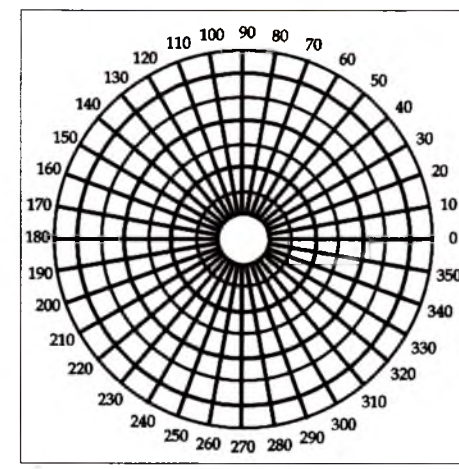

Şek.8-22. Kutup grafiği.

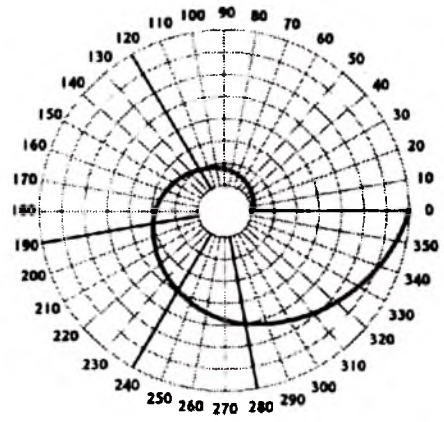

Şek.8-23. Kutup grafiği üzerine basılmış Altın Aritmetik ortalama spirali.

Açı	Merkezden Radyal Artış	Açı	Merkezden Radyal Artış	Açı	Merkezden Radyal Artış	Açı	Merkezden Radyal Artış
0° ☆	1.0 ★						
10°	1.1	100°	1.8	190°	3.0 ★	280°	5.0 ★
20°	1.1	110°	1.9	200°	3.2	290°	5.3
30°	1.2	120° ☆	2.0 ★	210°	3.4	300°	5.6
40°	1.3	130°	2.1	220°	3.6	310°	6.0
50°	1.3	140°	2.2	230°	3.8	320°	6.3
60°	1.4	150°	2.4	240° ☆	4.0	330°	6.7
70°	1.5	160°	2.5	250°	4.2	340°	7.1
80°	1.6	170°	2.7	260°	4.5	350°	7.5
90°	1.7	180°	2.8	270°	4.7	360° ☆	8.0 ★

Açı	0°	120°	240°	360°	bir "çift seri"
Kutuptan uzaklıka	1.0	2.0	4.0	8.0	

Açı	0°	120°	190°	280°	360°	bir "Fibonacci Serisi"
Kutuptan uzaklıka	1.0	2.0	3.0	5.0	8.0	

Şek.8-24. Spiralin kutuptan olan mesafesinin radyal (ışınsal) artışlarla ölçüldüğü tablo.

Güncelleştirme: Başka insanlar, diğer şablonu çözdüler, şüphelendiğim gibi, o bir Fibonacci. Bunun bilinç açısından ne anlama geldiğini henüz araştırmadım.

gelişigüzel kum serperek yaptık. Alt tarafından bir kolla tuttuk ve tahta bir tokmakla vurduk. Çizimde gördüğünüz gibi, kum kendisini yeniden mükemmel kare halinde çapraz olarak düzenledi. Disk yerine ses jeneratörü kullansaydık, kum bir çok farklı geometrik desenler oluştururdu. Ancak, bir diske düşük hızda vurursanız, oluşacak en ilk desen, mükemmel çapraz karedir.

Üzerinde çapraz bir karesi olan bir daireniz varsa, dairenin yarı çapını ölçü çubuğu olarak kullanır ve buna 1 dersiniz (bu işlemleri çok kolaylaştırır). İlk yarı çaptan dışarıya doğru, aynı mesafede konsentrik daireler çizdiğinizde, bir kutup grafiği elde edersiniz.

Kutup Grafiği Üzerindeki Spiraller

Dikey ve yatay 36 radyal çizgisi olan bir kutup (Şek. 8-22) grafiği genellikle böyle görünür. Bu çizgiler, 10 derecelik artışları olan 360 dereceye işaret ederler. Sonra, her biri bir öncekiyle aynı mesafede olan aralıklarla konsentrik daireler çizilir ve her yarıçap boyunca en içteki daireyi birinci daire olarak kabul ederek, sekiz eşit sınır çizgisi oluşturulur. Kutup grafiğinin ardında epeyce mantık vardır. Önce, neyi temsil ettiğini düşünün. Üç boyutlu bir küreyi, kutsal şekillerden birini, düz bir yüzeye yansıtarak göstermeye çalışan iki boyutlu bir çizimdir. Onun gölge formudur. Gölge düşürmek, bilgi edinmenin kutsal yollarından biridir. Bir kutup grafiğinde erkek (düz) ve dişi (kavisli) çizgiler, üst üste bindirilmiş olarak bulunurlar - erkek ve dişi enerjiler bir aradadırlar.

Merkezdeki küçük daireyi, uzaydaki bir gezegen olarak düşünün. Matematik kitabının yazarı, bu gezegenin yüzeyinden bir Altın Aritmetik ortalama spirali çizmiş -Fibonacci değil, Altın Aritmetik ortalama. Küçük "gezegenin" çevresinde yarıçapın sıfır noktasında başlıyor, sıfırdan 360 dereceye kadar bir kere dönüyor, ya da tekrar sıfıra dönüyor (Şek. 8-23).

Şimdi , herhangi bir noktanın değerini bulmak için, ortadaki daireyi, bir değerini ifade etmek için kullanacağız (bu da zaten, merkezden ilk daireye kadar olan ve "gezegen" diye adlandırdığımız uzaklıktır), sonra, spiralin yarı çapı her keserek geçtiği yeri dışa doğru sayacağız. Bu şekilde,

yarıçapın üzerinde 260 derecede (dördüncü ve beşinci halkaların arasında) dışa doğru kabaca 4.5 saymış olmalısınız. (Bilgisayarda, tabii ki, daha kusursuz netice elde edersiniz.) Radyal çizinin üzerinde 210 derecede, spiral 3.3'e ulaşmış olmalıdır. Bunu herkes anladı mı ?

Şimdi, sıfır dereceden 360 dereceye kadar olan gerçek verilere ne olduğuna bakın. Spiral, sıfır derecede, merkezden tam olarak bir daire (radyal artış) uzaklıktadır, çünkü küçük gezegenin ya da kürenin yüzeyindedir. Sonra, 120 dereceye, spiralin ikinci daireyi keserek geçtiği yere kadar farklı değişikliklerden geçerek gelir. Spiral dışa doğru dördüncü daireye, tam 240 derece radyal çizginin olduğu yere kadar devam eder. Ve sekizinci daireye (dıştaki) tam olarak 360 derecede (aynı zamanda 0 derece yarıçap) ulaşır. Radyal artış, tam 0, 120, 240 ve 360 derecede iki misline çıkmıştır (çift dizilimi 1, 2, 4, 8).

Spiralin kesişme noktalarını gösteren Şekil 8-24'e dikkat edin. Radyal artış kolonunun sol tarafındaki beyaz yıldızlar, çift diziliminin yarıçapı keserek geçtiği yerleri gösteriyor. Siyah yıldızlar, spiralin 120, 190, 280 ve 360 derecede radyalları keserek ilerleyişini, Fibonacci diziliminde (1, 2, 3, 5, 8) gösteriyor. Altın Aritmetik ortalama spiralini takip ederek, her iki dizilim de, farklı artışlardan geçerek aynı anda tam daireye ulaşıyorlar (360 derece). Kutup grafiği üstünde gösterilen bu spiral, çift ve Fibonacci dizilimlerini bütünleştirmiştir!

Çok heyecanlanmıştım, birkaç gün parendeler attım. Tamamen ne olduğunu bilmememe rağmen, gerçekten olağanüstü bir şey bulduğumu biliyordum. (Başka bir zayıflığımı daha burada itiraf etmek istiyorum. İlk gördüğümde, şablonlardan birini çözdüğüm takdirde, bunun diğeri için de geçerli olacağını biliyordum, ve muhtemelen aynı derecede ilginç olan diğer şablona asla geri dönüp bakmadım.)

Ancak, çift diziliminin neler yaptığını analiz ettim. Spiral, 0, 120, 240 ve 360 derecede kesişiyor. Görebileceğiniz gibi, bu da bir eşkenar üçgen meydana getiriyor (Şek. 8-25). Bu çift spiral dışa doğru gitmeye devam etseydi, yarıçapları daha fazla artışla 16, 32, 64 ve böyle devam eden bir şekilde keserek geçerdi, ancak, her zaman, onlar da genişlediğinden, 120, 240 ve 360 derecelik radyal çizgilere de temas ederdi.

Bir üçgene değil, aslında üç-boyutlu bir tetrahedrona bakıyorsunuz, çünkü, 120, 240 ve 360 derecelik yarı çaplar merkeze doğru genişleyerek, tetrahedronun hem tepe hem de yan görüntüsün, merkezini oluşturuyor.

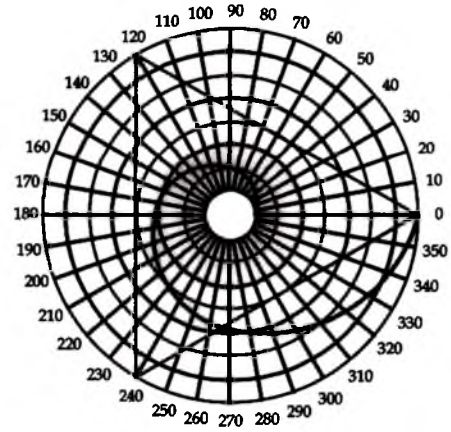

Şek.8-25. Kutup grafiği üstünde tetrahedron oluşturan çift spiral

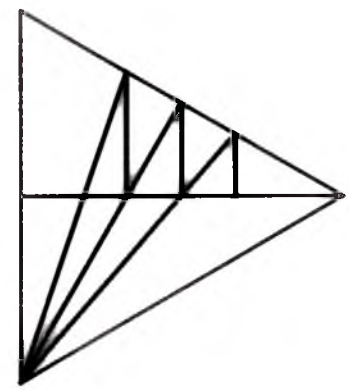

Şek.8-26. Keith Critchlow'un üçgeni.

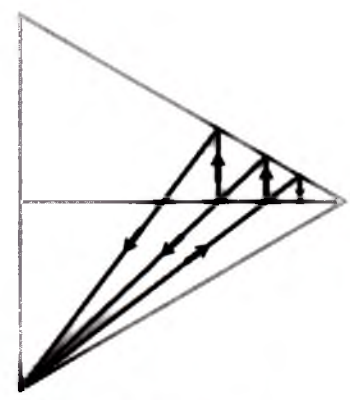

Şek.8-27. Keith'in çalışması.

Kieth Critchlow'un Üçgenleri ve Onların Müzikal Anlamı

Bu çizimdeki diğer bir şekil, bir yatay çizginin ortadan geçerek, sıfırdan 180 dereceye giden bir eşkenar üçgendir. Bu, tetrahedronun yan görüntüsüdür. Şimdi, bunun önemli olmadığını düşünebilirsiniz ve sanırım ben de pek üzerinde durmazdım, ancak, Keith Crichlow önemsemiş. Ne düşündüğünü ya da nasıl bu noktaya vardığını bilmiyoruz. Bunu yaptığında si-

zin şu an bildiklerinizi bilmiyordu. (Şimdi bu çalışmayı gördükten sonra biliyor olabilir, ancak, kendi kitabını yazdığında bilmiyordu.)

Şekil 8-26, Critchlow'un çalışmasını göstermektedir. Ortasında bir çizgi olan eşkenar bir üçgen çizmiş, sonra, merkezdeki çizginin ortasını ölçmüş (bak siyah nokta) ve gösterildiği gibi, aşağı köşeye ve yukarı üst kenara doğru bir çizgi çizmiş, sonra da aşağıdaki merkeze çapraz olarak inmiş. Kim bilir neden? İlk diyagonal çizginin merkez çizgiyi keserek geçtiği yerden, üst köşeye doğru çapraz bir çizgi çizmiş, sonra tekrar aşağıya aynı köşeye doğru inmiş. Merkezi keserek geçtiği noktayı kullanarak , daha önce yaptığını tekrarlamış, ve bir kez daha sol tarafa aynısını yapmış. İlk çizgiden her iki yöne doğru gitmeye devam edebilirsiniz. Bu küçük komik formu çizerek, çok büyük önemi olan bir şeyi keşfetmiş.

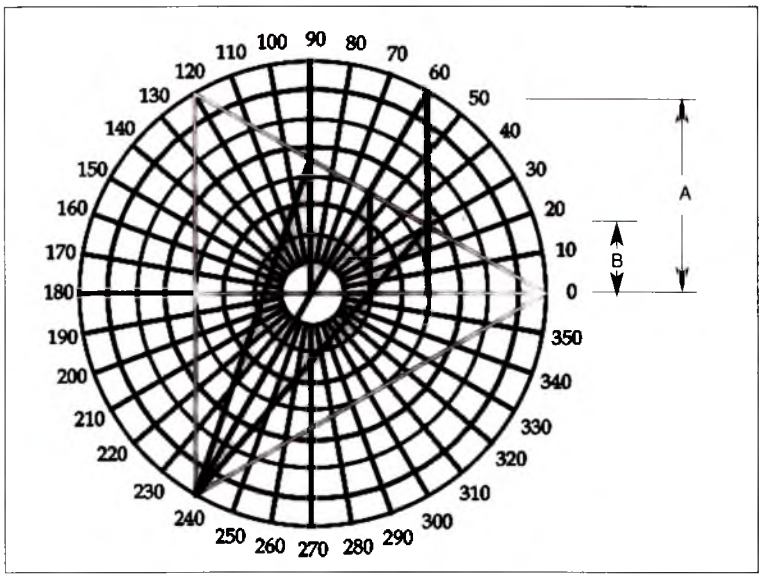

Şek.8-28. Critchlow'un üçgenleri kutup grafiği üstünde.

Critchlow, "Bu şekilde devam ederek (oluşturduğu şablonda), her takip eden orantı, bir önceki oran ve toplam uzunluk arasında harmonik ortalamada olacak ve bütün bu aritmetik ortalamalar müziksel olarak anlamlı olacaktır; _, oktavdır; 2/3, beşincidir; 4/5, üçüncü majördür; 8/9, majör tondur (adım); ve 16/17 yarım tondur (yarım adım)", demiştir. Başka bir ifadeyle, bu çizgilerin ölçümlerini müzik tonlarıyla mukayese etmiştir.

Sonra, merkezi çizginin farklı bir noktasından başlayarak, başka bir yolla ölçmeyi denemiş (Şek. 8-27). Merkezi çizginin dörtte üçünden (bak siyah nokta) başlamış, ölçümlerin 1/7, _ ,2/5 , 4/7 ve 16/19 olduğunu ve bütün bu sayıların müziksel olarak çok önemli olduğunu bulmuştur.

Bu çok çok ilginçtir. Bu, müziğin harmoniklerinin, tetrahedrondaki merkezi çizginin oranları ile bir şekilde ilişkili olduğu anlamına gelmektedir. Ancak, başlamadan önce ölçmek zorundaydı, ve eğer bir ölçüm çubuğu kullanırsanız, kutsal geometrinin özünde değilsinizdir; bir şeyler eksiktir. Kutsal geometride, ölçüm için, asla hiç bir şey kullanmazsınız. Hesap yapan aletler sistemin içindedir, iletki ve cetvel ya da başka her hangi bir şey kullanmadan her şeyi hesaplayabilirsiniz. Hepsi sistemin içindedir.

Bu çizimlerin üzerinde çalıştım ve kutup grafiğini bu şablonun arkasına koyduğum takdirde, oktavları gösteren ilk şablonunu hiçbir ölçüm yapmadan üretebildiğimi keşfettim (Şek. 8-28).

Bütün yapmam gereken zaten orada olan çizginin üzerine, üçgenin en alt ucundan kürenin merkezinden geçerek üçgenin karşı tarafına doğru bir çizgi çizmek oldu: çizgiyi dümdüz aşağı indirdiğimde, merkez çizgiyi tam olarak ortadan ikiye böldü. Bu nokta, Critchlow'un bulduğu oktav

noktasıydı. Sonra, diğer üç çizgi otomatik olarak çizilebiliyordu.

Sonra, kutup grafiğinin en dışındaki eşkenar üçgeni çevreleyen daire de merkez çizgiyle harmonikti: 60 derecelik çapraz çizgi (A çizgisi), B çizgisi ile tam olarak örtüşüyordu. Üçgenin içinde ve dışında, erkek (düz çizgi) ve dişi (kavisli çizgi) çizgiler arasında benzerlik vardı ve bu oranların tamamı müziksel olarak anlamlıydı. Hiçbir şeyi ölçmek zorunda bile kalmamıştım!

Biz şimdi, yukarıdaki bilgilerin ışık yılı ötesine geçtik. Bir araştırma ekibi, bu çizgilerin sadece merkezden değil, üçgenin üst yarısında, herhangi bir düğüm noktasından çizilebileceğini ve varolduğu bilinen tüm harmoniklerin elde edilebileceğini buldu. Başka bir ifadeyle, 0 ve 120 derece arasında, düz ve kavisli çizgilerin birbirini kestiği herhangi bir noktadan bir çizgi çizerseniz, ve ilk üçgenin alt köşesine doğru gelerek şablonunuzu oluşturmaya başlarsanız, çıkacak sonuç harmonik sistem olacaktır. Bu sadece Batılı klavyeyi değil, Doğu sistemlerini de kapsayan bir harmonik sistem olacaktır - hatta, bütün bilinen harmonik sistemleri kapsadığı gibi, bir çok bilinmeyen ve hiç kullanılmamış olanları da içine alacaktır.

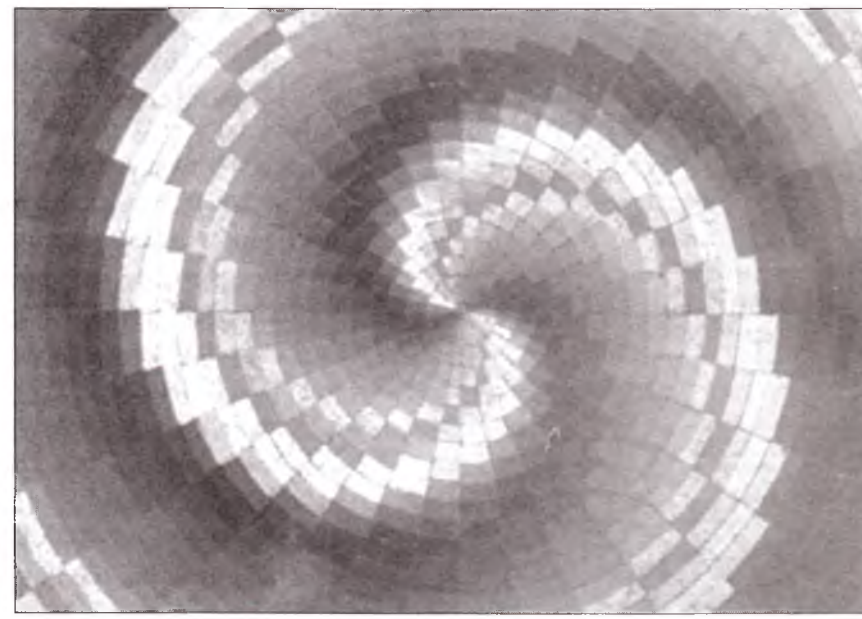

Şek.8-29. Spirallerin olduğu kartpostal.

Bu araştırmayı yapmış olan ekibin şimdiki inancı, fiziğin tüm kanunlarının müziğin harmoniklerinden sağlanabileceği ve tüm harmonik sisteminin tamamen ortaya çıktığıdır. Benim kişisel fikrim, müziğin harmoniklerinin ve fizik kanunlarının birbirleriyle bağlantılı olduğudur. Tamamı burada gösterilemese de, bunu matematiksel ve geometrik olarak ispat ettiğimize inanıyoruz.

Bu bilgileri bir araya getirirken çok heyecanlandım, çünkü içindeki saklı anlamlar müthişti. Bu, müziğin harmonikleri bir tetrahedronun içindedir ve şimdi bu harmonikler belirlenebilmektedirler.

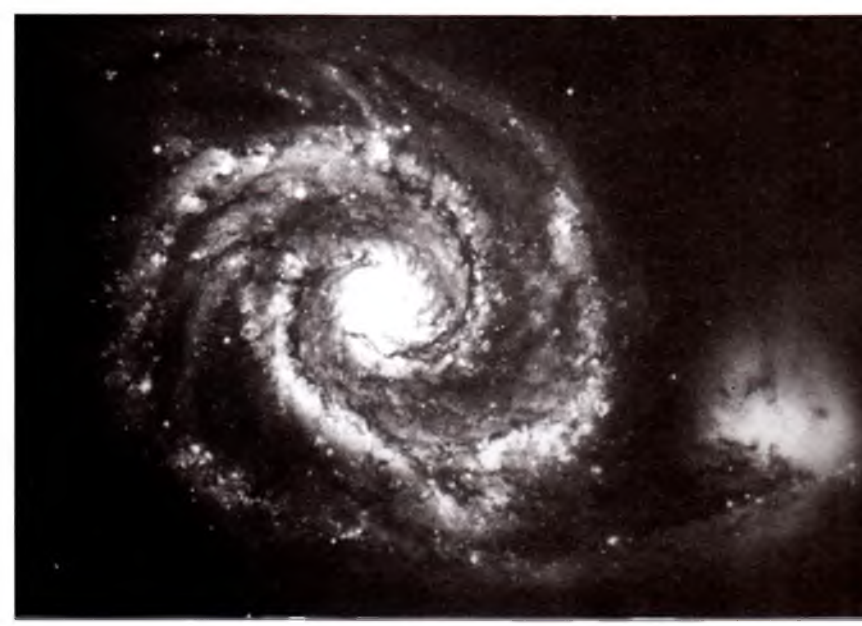

Şek.8-30. Girdap gibi dönen, helezonik galaksi.

O zamandan beri, bu çizimde görülen şablonun arkasında başka bir geometrik form bulduk. Bu şablon, tüm anahtarları ve Mısır hakkındaki tüm içsel anlamları ortaya çıkardı.

Mısırlılar tüm felsefelerini, 2, 3 ve 5'in kare köklerine ve 3-4-5 üçgenine indirgemişlerdi. Bir çok kişi bununla ilgili açıklamalar yapmıştır, ancak, bunun tetrahedronun geometrisinin ardında saklı başka bir açıklaması daha vardır. Bu fikir, ben de dahil olmak üzere, herkesin aklından geçmiştir. O hala ordadır ve biz de hala üzerinde çalışmaktayız.

Siyah-Beyaz Işık Spiralleri

Müzik harmonikleri üzerine çalışırken, postadan bir kart geldi. Kartın üstünde, yansıyan yüzeyleri olan bir kutup grafiği vardı (Şek. 8-29). Her öğesinde küçük yansıtıcılar görülüyordu. Bir kutup grafiğinin ışığı nasıl yansıttığını görmenizi isterdim. Altın Aritmetik ortalama ya da Fibonacci spiraline benzeyen yansımalar yapıyor.

Spiralin, birbirinin ters yönünde, tam 180 derece aralıklı, iki kolu var. Yansıyan kolların arasında ışığın nasıl karardığına dikkat edin. Siyah ışık spiralleri birbirlerine 180 derecede, beyaz ışığa da 90 derecede dönüyorlar (bunu daha önce galaksi girdabında görmüştük). Merkeze baktığınızda, iki kolun birbirine tam 180 derecede olduğunu görebilirsiniz.

İşte bunu daha önce gördüğümüz yer (Şek. 8-30). Burada beyaz ışık spirali bir yöne ve ona 180 derecede başka bir beyaz ışık spirali, ters yöne doğru gidiyor. Bu, spiralin ışıklı kollarının arasındaki siyah ışığın, uzayın geri kalan kısmındaki karanlıktan neden farklı olduğunu açıklıyor (bak Şek. 2-35). Bilim adamları, spiralin içindeki siyah ışığın dişi enerji, uzaydaki karanlığın ise Boşluk olduğunu ve bu ikisinin aynı şeyler olmadığını bulmakla beraber, neden farklı olduklarını henüz anlayabilmiş değillerdir.

Sol Beyin İçin Haritalar ve Onların Duygusal Uzantıları

Size aktarmak istediğim basit bir öğretim daha var. Tetrahedronun geometrik olarak kutup grafiğinin üzerine çizilmesi, müziğin harmoniklerini temsil eder. Bu konuda sizlere verdiğim çizim ve bilgiler, anlayışınıza sol beyninizden girmektedir. Sayfanın üzerindeki bir çizginin, sayfanın üzerindeki bir çizgi değil, ruhun Boşluktaki hareketini gösteren bir harita olduğunu sizlere anlattığımı ve bu konuda yaptığımız gözlerinizde canlandırma çalışmalarını hatırlıyor musunuz? Çizimler, sol beynin haritasıdır.

Anlaşılması eşit derecede önemli olan bir unsur daha var: Ruhun Boşlukta hareketini gösteren bir harita olmasının yanı sıra, kutsal geometri çizimlerindeki çizgiler başka bir şeyi daha temsil ederler. Kutsal geometri çizimlerindeki her çizginin, her zaman bağlantılı olduğu duygusal ve deneyimsel unsuru vardır. Sadece zihinsel bir unsur değil, deneyimlenebile-

cek duygusal bir unsur da bulunmaktadır. Bir kutsal geometri çizimi, insanın bilincine sol beyninden girebildiği gibi, deneyimsel olarak sağ beyninden de girebilir. Ancak, bazen bu duygusal/deneyimsel unsur açıkça görünmez.

Bu ne anlama geliyor? Örnek olarak müziği kullanalım. Müzik insanın deneyimine, duyulan ve hissedilen bir ses olarak gelir ya da sol beyin tarafından matematik ve orantı olarak algılanır. Kutsal geometri üzerine çalıştığınızda, beynin iki tarafının aynı bilgiyi farklı şekillerde kullanacağını hatırlayın.

(Burada, Drunvalo bir Sioux Lakota flütü çalarak öğrencilerine doğrudan bir deneyim yaşattı. Zihinsel olarak üzerine çalışmak ya da düşünmek yerine, müziği gözlerini kapatarak deneyimlemelerini istedi.)

Form ve onun kutsal geometriyle bağlantısı kaynaktır, ancak, bu bilgilerin insan deneyimine girişi farklıdır. Genellikle, bilgiyi deneyimsel olarak sağ beyinden almak, mantıksal olan sol beyinden almaktan çok daha kolay, ancak eşdeğerdir. Eşdeğer olduklarını görmek zordur, ancak öyledirler. Bütün bu geometriler boyunca, bedenin etrafındaki karelere, üçgenlere, ilişkili oldukları kürelere ve dairelere baktıkça, her bir geometri ile ilgili bir deneyim oluştu. Belki bu deneyimin ne olduğunu bilmiyorsunuz. Neyle ilgili olduğunu anlamanız tüm yaşamınız boyunca sürebilir, ancak, ben her kutsal geometri formunun bir deneyimsel unsuru olduğunu düşünüyorum.

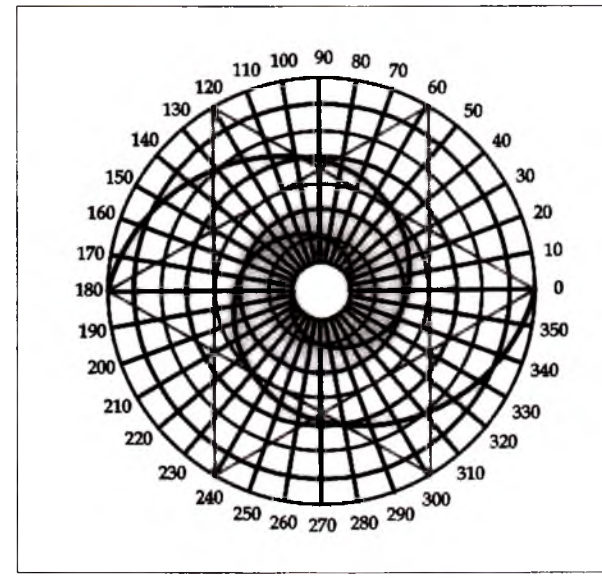

Şek.8-31. Kutup grafiği üstünde yıldız tetrahedron oluşturan iki spiral.

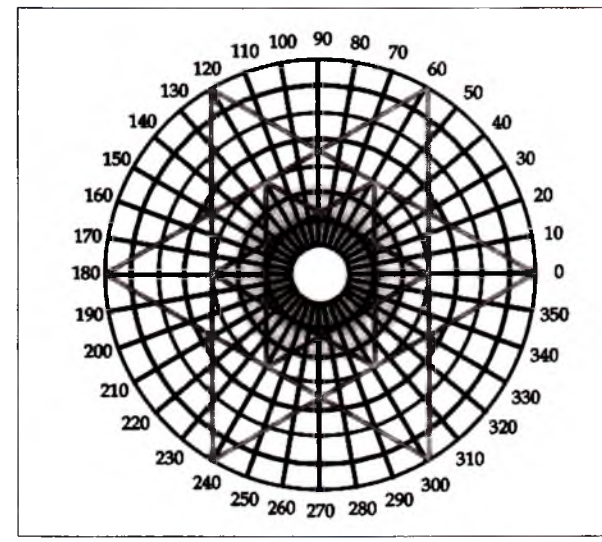

Şek.8-32. Bir yıldız içinde, bir yıldız.

İkinci Bilgi Sistemi İle Yaşam Meyvesine Geri Dönüş

Şimdi, bütün bunlara bir özet vereceğim. Tepe noktaları 0, 120 ve 240 derece olan üçgeni çizdik, bu çizgileri ilave ettik (Şek. 8-28, sayfa 224), hatırlıyor musunuz? Ancak, doğada, galaksi de olduğu gibi, sadece bir spiral değil, iki spiral vardır ve merkezden birbirlerine ters yönde çıkarlar (bak Şek. 8-29 ve 8-30). Yani, doğayı taklit edecek olursanız, kutup grafiği üzerinde birbirine ters duran iki üçgen meydana getirecek olan iki spiral çizmeniz gerekirdi (Şek. 8-31). Dikkatli bakarsanız, aslında iki tetrahedron meydana getirdiğini, daha da net ifade etmek gerekirse, bir yıldız tetrahedronun kürenin içine çizilmiş olduğunu görürsünüz.

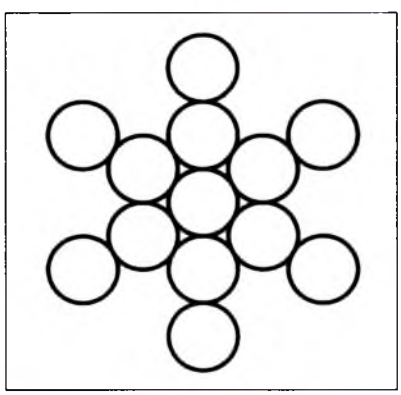

Şek.8-34. Hayatın Meyvesi.

Richard Hoagland'ın çalışmalarını

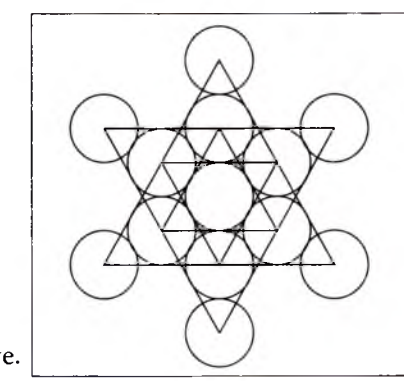

Şek.8-33. Yıldızlar ve küreler üstünde Meyve.

gördüyseniz, Mars Cydonia'nın üstündeki mesajın ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Bu, bir kürenin içindeki yıldız tetrahedrondu. Richard Hoagland'ın çalışmasını görmediyseniz, Birleşmiş Milletlere gösterdiklerine bakmanızı öneririm. Bilim, henüz bunun neyle ilgili olduğunu anlamaya başlamasına rağmen, Mr.Hoagland'ın onlara gösterdikleri şimdi size daha fazla anlam ifade edecektir.

Kürenin içindeki yıldız tetrahedronun içinde, bir yıldız tetrahedron daha var (Şek. 8-31). Küçük tetrahedronun içine bir küre mükemmel olarak sığar. Bu ölçüde bir küreyi alıp tetrahedronun her noktasına yerleştirirseniz, Yaşam Meyvesi elde edersiniz. Bu çizimi bazı çizgileri atarak 30 derece döndürdüğünüzde, sonucu daha net olarak görebilirsiniz (Şek. 8-33).

Ters şeklini gördüğünüz, Yaşam Meyvesi'nin ikinci bilgi sistemidir. Daha önce, yıldız tetrahedron, Altın Aritmetik ortalama spiralleri, ışık, ses ve müziğin harmonikleri ile ilgili verilen tüm bilgi ikinci bilgi sisteminden gelmektedir.

Yaşam Meyvesi ile başlayarak geri doğru diğer yoldan gidebilirdim, ancak, ikinci bilgi sistemine, Plato'nun cisimleri ve kristal ile ilgili bilgilerde yaptığımız gibi bütün merkezlerin birleştirilmesi şeklinde girmektense, Yaşam Meyvesi'nin konsentrik dairelerini merkezden gelen radyal çizgilerle birleştirerek girildiğini göstermek istedim. Bu, Yaşam Meyvesi'nin dişi ve erkek çizgilerinin üst üste bindirilmesinin sadece başka bir yoludur.

Birinci bilgi sisteminde - Metratron'un küpü – Plato'nun cisimleri üzerine kurulu evrenin yapısal şablonlarını gördük. Bunlar, metal ve kristallerin kafes biçimli yapılarıdır ve üzerinde konuşmadığımız birçok şablondadırlar. Çift atomlu toprağı oluşturan diatomlar dünyadaki ilk yaşam formudur ve diatomlar ufacık geometrik şablonlardan ya da bu şablonların fonksiyonlarından başka bir şey değildirler. Size henüz gösterilmiş olanlar ise, ışığın, sesin ve müziğin harmoniklerinin, bir küre içine yerleşmiş yıldız tetrahedron alan ile ilgili olduğu, bunun doğrudan Yaşam Meyvesi'nden çıktığı ve Genesis'in üçüncü rotasyonudur (Şek. 8-34).

SONSÖZ

Şimdi iyice açığa çıkıyor ki geometri - ve onunla ilgili aritmetik ortalamalar - doğanın saklı kanunudur. Doğanın tüm kanunları, kutsal geometriden elde edilebildikleri için matematikten daha temeldirler.

Bu çalışmanın ikinci bölümünde, doğanın sırlarını daha da çok açıklayacağız. İnanıyoruz ki, tüm bu bilgiler, yaşadığınız dünyaya bakış açınızı değiştirmeye başlayacaktır. Bedeninizin, evrenin ölçüm çubuğu veya evrenin holografik imajı olduğu, ve sizin, ruhun, hayatta toplumun bizlere öğrettiğinden daha önemli bir rol oynadığınız iyice açıklık kazanacaktır.

Sonunda (ve bu çalışma içinde başlıca önemi olacak), bedeninizin etrafında, 17 metre çapındaki elektromanyetik alanda, geometrilerin nasıl yerleşmiş olduklarını görmeye başlayacaksınız. Bu alanların hatırlanması, yavru kuşun ışığa alışması ve kabuğunun içindeki karanlıktan dışarı çıkması gibi, insan farkındalığının da başlangıcıdır. Kadim insanların Mer-Ka-Ba diye adlandırdığı kutsal ve mukaddes insan ışık bedeni, gerçeğe dönüşüyor. Mer-Ka-Ba İncil'de Ezekiel'in "tekerlekler içinde tekerlekler" diye söz ettiği şeydir. Yaradılışın planları açığa çıktıkça, yıldızların arasından yuvaya doğru giden yol da belirginleşmeye başlıyor.

Bizler, tüm hayatın Kaynağı ile sıkı bağlantı içindeyiz. Bu bilgileri hatırlarken ayrılık uydurmalarını yok edecek bir farkındalık doğacak ve sizi Tanrının çok değerli varlığına ulaştıracaktır.

İkinci Kitapta buluşana dek
Sevgiyle hizmetinizde,
Drunvalo